

六迹之楚麗宮

忘語 著

起点中文网

Mục lục

- [Chương 0: Tự Chương](#)
- [Chương 1: Trong Núi Trừ Yêu](#)
- [Chương 2: Cổ Miếu Gặp Nữ](#)
- [Chương 3: Đông Diêu Tứ Quý](#)
- [Chương 4: Đánh Cuộc](#)
- [Chương 5: Thái Âm Huyền Thủy](#)
- [Chương 6: Sinh Tử Lôi \(Thượng\)](#)
- [Chương 7: Sinh Tử Lôi \(Hạ\)](#)
- [Chương 8: Chung Kim Long](#)
- [Chương 9: Mộng Yểm Cung](#)
- [Chương 10: Huyết Mạch Ẩn Ký](#)
- [Chương 11: Thượng Cổ Thú Noãn](#)
- [Chương 12: Huyết Mạch Đồng Hóa](#)
- [Chương 13: Tam Tộc Tề Tụ](#)
- [Chương 14: Tam Phương Đố Ước](#)
- [Chương 15: Mạch Nước Ngâm Bắt Đầu Khởi Động](#)
- [Chương 16: Mở Ra](#)
- [Chương 17: Quỷ Môn Quan](#)
- [Chương 18: Dị Biến](#)
- [Chương 19: Pho Tượng](#)
- [Chương 20: Linh Chi Mã](#)
- [Chương 21: Kịch Chiến](#)
- [Chương 22: Mộ Dung Song](#)
- [Chương 23: Thất Tâm La](#)
- [Chương 24: Quỷ Hậu Hiện](#)
- [Chương 25: Áo Lam Quái Nhân](#)
- [Chương 26: Thiên Binh Các \(Một\)](#)
- [Chương 27: Thiên Binh Các \(Hai\)](#)
- [Chương 28: Quỷ Mẫu Cuộc Chiến](#)

Chương 29: Huyết Tầm Ti Cùng Cơ Quan Cánh Tay
Chương 30: Thí Kiếm Các
Chương 31: Kim Qua Kiếm
Chương 32: Độc Sức Chiến Đấu
Chương 33: Công Tôn Nguyên Vũ
Chương 34: Uế Sát Âm Lôi
Chương 35: Tầng Thứ Ba
Chương 36: Phản Bội
Chương 37: Tầng Thứ Tư
Chương 38: Kịch Chiến
Chương 39: Khôi Lỗi Hóa Thân
Chương 40: Hồn Khế
Chương 41: Kim Vương
Chương 42: Thiên Biến
Chương 43: Thần Đỉnh Phong
Chương 44: Tinh Anh
Chương 45: Tụ Hợp
Chương 46: Kết Minh
Chương 47: Đan Vũ
Chương 48: Nguyên Dịch Trì
Chương 49: Cực Phẩm Đan
Chương 50: Cuộc Chiến Đoạt Đan
Chương 51: Hư Không Chi Lực Cùng Thiên Cơ Chi Thuật
Chương 52: Thiết Cục
Chương 53: Tụ Hồn Châu
Chương 54: Đối Chiến
Chương 55: Đối Chiến Việt Thiên Sâu
Chương 56: Đột Biến
Chương 57: Luân Hồi
Chương 58: Thức Tỉnh
Chương 59: Thạch Quy
Chương 60: Mộng Yểm Cung Đóng Cửa

Chương 61: Cướp Đoạt Người
Chương 62: Tiền Đặt Cược
Chương 63: Gợn Sóng
Chương 64: Hộp Ngọc
Chương 65: Làn Nửa Tỷ Thí
Chương 66: Thân Nữ Nhi
Chương 67: Tam Chuyển Thái Ất Đan
Chương 68: Không Về Cốc
Chương 69: Cái Bẫy
Chương 70: Kết Đan Tu Sĩ
Chương 71: Phán Giết
Chương 72: Kết Đan
Chương 73: Kết Đan Hậu Kỳ
Chương 74: Tư Cách
Chương 75: Cúng Tế
Chương 76: Lộ Dao Găm
Chương 77: Lộ Tử Thù Thủ
Chương 78: Nghịch Chuyển
Chương 79: Kết Anh
Chương 80: Truyền Thuyết

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 0: Tự Chương

Nhà cỏ cũ nát, ngọn đèn u ám.

Một cái thân ảnh thấp bé, cúi đầu quỳ gối một tấm đơn sơ bàn thờ trước, phía trên mớ hồ bày đặt một khối màu đen linh bài cùng một chiếc ri sét loang lỗ đèn đồng.

Thân ảnh không nhúc nhích, phảng phất muốn như Thạch Đầu giống như vĩnh viễn quỳ xuống lạy.

"Đùng" một tiếng, đèn đồng bên trong đặng diễm bỗng nhiên nhoáng một cái về sau, thân ảnh thấp bé cuối cùng đã có biến hóa.

"Phanh! Phanh! Phanh!"

Thân ảnh thấp bé dùng sức đập đầu ba cái về sau, bỗng nhiên nâng lên đầu, rõ ràng là một gã khuôn mặt có chút tái nhợt thanh tú thiếu niên, ước chừng mười hai mười ba tuổi bộ dáng, một thân đồ trắng sắc mặt đỏ tang.

"Mẫu thân, hài nhi muốn đi, người yên tâm, lần đi Chung gia, ta sẽ hăng hái tu luyện, một khi tu luyện Tiên Thuật thành công, chắc chắn đem người bài vị đường đường chính chính cung phụng tại Chung gia trong thánh địa, muốn cho tất cả xem thường mẫu thân nhân, về sau mỗi năm đập đầu tế bái lão nhân ngài nhà."

Thiếu niên sử dụng thấp thấp giọng nói mấy câu nói đó, lần nữa cúi người đập đầu một đầu về sau, liền đứng dậy, quay người đẩy cửa ra nhà cỏ.

"Trần thiếu gia, có thể chuẩn bị cho tốt quay về Chung gia rồi hả?" Nhà cỏ bên ngoài một mảnh giữa đất trống, đứng đấy một gã râu tóc bạc trắng áo bào xanh lão nhân, vừa thấy thiếu niên đi ra, điềm tĩnh hỏi.

"Thanh bá, ta đã cùng mẫu thân cáo biệt qua, người thi pháp a." Thiếu niên nghe vậy, khoanh tay trả lời.

"Nếu như như vậy, lão nô không khách khí. Trần thiếu gia trước đây chưa bao giờ tu luyện qua Tiên Thuật, thân thể còn đứng phàm thai, này quay về Chung gia liền do lão nô tự mình thi pháp bảo vệ đoạn đường rồi." Thanh bá gật gật đầu, tùy theo ngửa đầu một tiếng thét dài, ngay tại chỗ lặn một vòng.

"Oành" một tiếng trầm đục, cuồn cuộn sóng khí mọi nơi cuốn động, tại chỗ hiện ra một cái đầu đuôi ba trượng dài hơn màu xanh lớn hạc, toàn thân lông vũ, xanh biếc óng ánh, hai mắt hồng lóng lánh.

Một lát sau, lớn hạc một tiếng thanh minh, hai cánh mở ra, chở thiếu niên gầy yếu phóng lên trời, hướng chân trời bay đi.

Thời gian như thoi đưa, trong nháy mắt, năm năm thời gian trôi qua rồi.

Nhà cỏ vẫn đang lẻ loi trơ trọi sừng sững tại đây vắng vẻ chi địa, cái kia gầy yếu thấp bé thân ảnh, lại không xuất hiện qua. . .

(ha ha, 六迹之梦魇宫 - quyển sách đúng sáu dấu vết hàng loạt bên trong Vong Ngữ trở lại ghi tiên hiệp bộ phận, cũng là sáu dấu vết bộ 2, hi vọng mọi người muốn ưa thích. Mặt khác quyển sách đã viết xong, chư vị

đạo hữu không cần lo lắng sẽ ảnh hưởng Phạm Nhân Tiên Giới Thiên sáng
tác a.)

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Trong Núi Trừ Yêu

Tề Kiếm Sơn, một tòa phẳng phát một nửa mũi kiếm giống như cực lớn núi cao, nửa khúc trên trụi lụi, hiếm thấy bụi cỏ cây cối, hầu như không đường có thể thông đỉnh núi, sau nửa bộ phận nhưng là từng vòng đường núi chông chất, lọt vào trong tầm mắt chỗ tràn đầy xanh lá mạ sắc mặt.

Lúc này đây, cực sơn trung bộ một bên con đường nhỏ, một cái uốn lượn chảy xuôi dòng suối nhỏ bên cạnh, có hai đạo nhân ảnh khoanh chân mà ngồi.

Một người mặc áo bào xám, đầu đội mũ rộng vành, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, một bộ lão nông bộ dáng lão già; tên còn lại tức thì một thân Thanh y, hai hàng lông mày như kiếm, khuôn mặt thanh tú, xem ra chỉ có mười bảy mười tám tuổi bộ dạng.

Dưới người của hai người có tất cả một khối màu vàng nhạt bồ đoàn, chính giữa tức thì bày đặt một khối hơn một trượng lớn Cực Thạch, phía trên khắc lấy từng đạo giúp nhau giao nhau thẳng tắp, bày biện chút ít tròn tròn tựa Hắc Bạch tử, lại là một khối cực lớn bàn cờ.

Lão già đột nhiên một tiếng thở dài, đem con cờ trong tay hướng quân cờ hộp ném đi, cười khổ hướng đối diện thanh niên nói ra: "Bội phục, bội phục! Lão hủ cùng tiểu hữu lúc này quen biết đã nửa tháng có thừa, mỗi ngày đều dùng quân cờ kết bạn, nhưng mười phần chín thua. Tiểu hữu kỳ lực độ cao, thật sự là lão hủ cuộc đời ít thấy."

"Văn bối bất quá là hơi tinh thông một ít số học mà thôi, tiền bối kỳ lực kỳ thật đã thập phần không yếu." Thanh niên cũng từ trầm ngâm bên trong nâng lên đầu, bình tĩnh trả lời.

"Hặc hặc, tiểu hữu thật sự là khiêm tốn a. Nói cũng hồ thẹn, lão hủ tuy rằng cùng tiểu hữu biết nhiều như vậy này, nhưng còn chưa hỏi qua tính danh, mong rằng báo cho biết một chút, không biết là loại người nào nhà, mới có thể nuôi dưỡng ra tiểu hữu kinh người như thế kỳ lực." Lão giả nghe vậy, một tay vê râu nói.

"Tiền bối khách khí, văn bối họ Chung tên Trầm." Thanh niên mỉm cười.

"Chuông!"

Lão giả nghe xong, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Đúng vậy, chính là ba mươi sáu Tiên Tộc thế gia bên trong chính là cái kia Chung của Chung gia!" Chung Trầm chậm rãi bổ sung.

"Chung gia! Không tốt!"

Lão giả khuôn mặt lập tức tái nhợt vô huyết, quát to một tiếng, ngay tại chỗ lặn một vòng, hóa thành một đoàn nòng đậm sương trắng, chui xuống dưới đất không thấy bóng dáng.

"Bây giờ còn muốn đi, chưa phát giác ra đã chậm chứ cái này nửa tháng thời gian, há lại cùng người bạch hao tổn đấy." Thanh niên thì thào một tiếng, một tay hướng trước người Cự Thạch bàn cờ vỗ một cái.

"Phanh!"

Nhìn như chắc chắn Cự Thạch bạo liệt mà mở, từ trong kích xạ ra vô số tinh ti, nhao nhao chớp động lên biến mất không thấy gì nữa.

UỶNH UỶNH RẦM RẦM nổ mạnh tiếp theo liên miên dựng lên, phương viên mười trượng bên trong, trên mặt đất một tòa đủ mọi màu sắc pháp trận xuất hiện, linh quang mặt ngoài lập loè, thỉnh thoảng có đặc biệt phù văn hiển hiện phóng tới.

"A" hét thảm một tiếng.

Pháp trận biên giới chỗ một đoàn sương trắng bắn ra, quay tít một vòng về sau, lần nữa biến ảo thành mặt mũi tràn đầy sợ hãi sắc mặt lão giả.

"Không có khả năng, nơi đây nếu là bố trí xuống cấm chế, ta như thế nào không có chút nào phát hiện đây."

"Không có gì không có khả năng. Bộ này Khốn Yêu Trận đã bị Chung mỗ sớm cải tiến qua, chính là song trọng pháp trận, ngoại trừ có vây khốn địch hiệu quả bên ngoài, một khi bố trí xuống về sau, tại ẩn nấp bên trên càng có hiệu quả, trừ phi người là Kết Đan kỳ trở lên tu vi, nếu không rất khó phát hiện đây." Thanh niên nhàn nhạt nói ra.

"Có thể thay đổi lương pháp trận! Người là Trận Pháp Sư?" Lão giả nghe xong thanh niên mà nói, kinh sợ giao cộng lại.

"Mộc Khuê Tinh, người từ khi Trúc Cơ về sau, vì biến ảo hình người, tại trong ba năm liên tiếp thôn phệ Tề Kiếm Sơn phương viên trăm dặm bên trong người ta tổng cộng hai mươi bảy hộ, một trăm ba mươi tám tên dân chúng. Ta Chung gia đã truyền xuống pháp chỉ, người tội không thể xá, có thể tại chỗ chém giết." Thanh niên mặt không biểu tình nói, một tay cuốn, trong tay nhiều ra một khối trắng nhạt sắc mặt hình tròn Ngọc Bàn, hướng lão giả lung lay nhoáng một cái.

Lập tức, "Xùy xùy" tiếng nổ lớn!

Lão giả dưới chân chỗ từng đám cây màu trắng dây xích bắn ra phóng tới, cuồng vũ phía dưới, lập tức đem trói cái rần rần chắc chắn.

"Muốn bắt ta, nằm mơ! Người niên kỷ như thế chi nhẹ, coi như là Chung gia người, lại có thể có bao nhiêu Pháp lực bên người? Cho ta dài! Dài! Dài!" Lão giả thấy vậy, ngược lại khơi dậy hung tính, hét lớn một tiếng về sau, lập tức làn da chuyển hoàng, thân hình tăng vọt.

Lão giả rằng nhanh hoàn toàn lộ ra, trong nháy mắt biến thành một cái ba bốn trượng cao, phảng phất một nửa Khô Mộc cực lớn Yêu vật, kia trên người tiếng răng rắc không dứt, càng đem trên người trói luồng óng ánh xiềng xích cho chống bắt đầu từng khúc vỡ vụn.

"Người nửa tháng trở lại đều không có trở về bản thể một lần, còn dám tại Chung mỗ trước mặt quát tháo!" Chung Trầm thấy vậy cười lạnh, cầm trong tay Ngọc Bàn hương không trung ném đi, đồng thời, tay kia Hư Không vẽ một cái, trong tay lập tức hơn nhiều miếng màu vàng nhạt Phù Lục, đón gió nhoáng một cái về sau, ngay tại quang mang bắn ra bốn phía bên trong hóa thành dài nửa xích ngọc thước, hướng bên cạnh dòng suối nhỏ Hư Không vẽ một cái.

"Oành" một tiếng vang thật lớn về sau, cả đầu dòng suối nhỏ run rẩy lên, suối nước lại sống lại giống như phóng lên trời, hóa thành vừa thô vừa to vô cùng cột nước, hung hăng đâm vào rồi pháp trận bên trong Yêu vật trên người.

Cái này gọi là Mộc Khuê Tinh Yêu vật hét thảm một tiếng về sau, cảm giác căn bản không cách nào ngăn cản man lực cập thân, thân hình khổng lồ run lên, giống như là bao tải bay tứ tung ra hai trượng rất xa rồi đi, đồng thời trong miệng lục máu điên cuồng phun không thôi, dường như không cách nào nhúc nhích.

Chung Trầm thấy vậy, trên mặt chút nào dị sắc không có, trong miệng nói lẩm bẫm, trong tay ngọc thước hướng trước người lần nữa Hư Không vung lên.

"Bùm bùm bùm" tiếng nổ lớn, nguyên bản rơi pháp trận bên trong suối nước, nhao nhao hóa thành bọt nước bắn lên, lập tức cầm trong tay ngọc thước bao bọc tại cực đại nước đoàn bên trong.

"Huyết Nguyên Kiếm!"

Thanh niên đem trong miệng đầu lưỡi cắn nát, há miệng một đoàn tinh huyết hóa thành huyết vụ phun đến nước đoàn bên trên.

Một màn khó có thể tưởng tượng xuất hiện!

Nước đoàn đem huyết vụ hút vào trở ra, đón gió nhoáng một cái, lại hóa thành một miệng dài hơn một trượng huyết mông mông cự kiếm, dùng nước là dao, dùng thước là chuôi, mặt ngoài mơ hồ có thể thấy được huyết sắc phù văn lưu chuyển không theo quy tắc nào.

"Rời đi!"

Chung Trầm thủ đoạn run run, cự kiếm rời tay bay ra, hóa thành Huyết Quang hướng trên mặt đất Yêu vật hung hăng chém xuống.

"Phù Khí!"

Nhìn như ngã xuống đất giới Yêu vật vừa thấy Huyết Quang Trảm xuống, hú lên quái dị, thân hình dường như cọc gỗ giống như bật lên dựng lên, há mồm phun ra một đoàn Lục Khí, đồng thời quay người hướng sau lưng nhảy không bỏ chạy.

"Trảm!"

Chung Trầm khuôn mặt không thay đổi, trong miệng trầm giọng quát.

Huyết Quang lóe lên, liền đem trước mặt mà đến sương mù màu lục hết thảy hai nửa, lại một cái mơ hồ về sau, liền lập tức chui vào không trung Yêu vật sau lưng.

"Phù phù" một tiếng! Yêu vật thân hình ngưng tụ, thân hình hóa thành hai mảnh từ không trung rơi xuống phía dưới, mảng lớn lục máu như mưa to phun xuống, mùi tanh xông vào mũi.

Chung Trầm thở dài một hơi, tay áo giơ lên, mảng lớn Ngân sắc phấn bay ra, một ngón tay hướng Yêu vật thi thể Hư Không một điểm.

Một tiếng trầm đục!

Ngân sắc bột phấn hóa thành vô số bạch điểm rơi hạ xuống, Yêu vật thân thể cao lớn cùng bên cạnh lục máu lúc này cuộn cuộn dấy lên, một lát biến thành một đồng màu đen bột phấn.

"Cuối cùng giải quyết xong cái thằng chó này! Lần này ngay cả chuẩn bị mang chạy đi, trọn vẹn bỏ ra hơn hai tháng, về sau cũng đã không thể tiếp như thế tổn thời gian trong tộc nhiệm vụ. Nhưng nói trở lại, nếu không phải lần này đi ra ngoài nhưng thật ra là vì chuyện này, nhiệm vụ chẳng qua là tiện đường làm, nếu không như thế nào cũng sẽ không chạy lên chuyến này đây." Chung Trầm lúc này mới khuôn mặt buông lỏng, thì thào rồi hai tiếng.

Tùy theo hấn hướng bên trong vẫy tay một cái, nguyên bản lơ lửng mâm tròn từ từ rơi xuống, bị thứ nhất thu dựng lên, mặt đất pháp trận tại Linh quang âm đạm ở bên trong, từ từ tán loạn biến mất.

Tiếp theo, thanh niên lại vài bước đi đến màu đen thất vọng chông chắt trước, nhật lên bên cạnh trên mặt đất một cây cành khô, tiện tay lay rồi vài cái về sau, liền từ giữa nhật lên một khối hai thốn lớn nhỏ màu xanh nhạt Tinh Thạch cùng một tấm đã không trọn vẹn rồi non nửa Phù Lục.

"Đáng tiếc, này cái Huyết Nguyên Kiếm phù thể nhưng là giá trị mười khối Linh Ngọc, xem như trong tộc tính giá so với tốt nhất duy nhất một lần công kích Phù Khí rồi, xa không phải bình thường Pháp Khí có thể so sánh đây. Bất quá trở lại trong tộc về sau, cái này khối Yêu Tinh có lẽ cũng

có thể đổi lấy bảy tám khối Linh Ngọc, cộng thêm lần này nhiệm vụ khen thưởng ở dưới Linh Ngọc, cũng coi như nhỏ tránh một phen. Cái này đầu Mộc Khuê Tinh đã Trúc Cơ đại thành, thân thể mạnh mẽ, nếu không phải sớm bố trí xuống cấm chế, cộng thêm cố ý tìm có suối nước địa phương trở lại tăng cường của ta Vạn Trọng Bích Ba Công, chỉ sợ cũng không cách nào như vậy đơn giản đắc thủ rồi." Chung Trầm ước lượng trong tay màu xanh lá Yêu Tinh, lại tự nói rồi vài câu.

Tùy theo hắn đem hai vật thu nhập trong tay áo, lại móc ra một cái màu lam con hạc giấy, hướng bên cạnh dòng suối nhỏ bên trong ném đi, trong miệng niệm động chú ngữ.

Một lát sau, suối nước phần phật rồi hướng con hạc giấy trên người tụ họp rồi đi, hóa thành lam vũ lất phất vòi dẫn nước vào đầu máy xe lửa, hai cánh triển khai, chùng dài chùng một trượng.

Thanh niên thân hình lắc lư, một cái thả người nhảy đến vòi dẫn nước vào đầu máy xe lửa phía trên, pháp lực trong cơ thể hơi rục rịch, vòi dẫn nước vào đầu máy xe lửa liền chở kia hướng trên núi bay đi.

"Mộc Khuê Tinh bản thể, phải là này cây rồi."

Không có bao lâu, Chung Trầm đứng ở đỉnh núi một gốc cây nửa khô nửa quang vinh trước đại thụ, vây quanh kia rồi đi vài vòng về sau, liền thừa nhận xuống.

Hắn lúc này hai giơ tay lên, Ngân sắc bột phấn lần nữa phiêu tán rơi rụng phóng tới, hóa thành cuồn cuộn bạch diễm bốc cháy lên.

Kinh người sự tình xuất hiện.

Nhìn như bị giày vò cây cối, vậy mà tại Liệt Diễm bên trong phát ra tiểu nhi học nói giống như bập bẹ quái thanh, trọn vẹn kéo dài một thời gian cạn chén trà về sau, mới hoàn toàn không có thanh âm.

Nhưng lúc này, cả cái cây đã triệt để biến thành tro tàn.

Thanh niên cẩn thận kiểm tra rồi cây cối gốc, cũng lấy ra một cái bình nhỏ, tại bên cạnh trong đất bùn rắc vào một ít chất lỏng màu đen về sau, cuối cùng lộ ra hài lòng biểu lộ.

Lúc Chung Trầm lần nữa cười màu lam vôi dẫn nước vào đầu máy xe lửa rời khỏi đỉnh núi, hướng nơi chân trời xa bay đi thời điểm, nhìn như bình tĩnh dưới khuôn mặt, nhưng không cách nào che giấu trong nội tâm nhè nhẹ nóng bỏng chi tâm.

Ba năm qua đi, cái kia đồ tốt có lẽ đã thành a.

Hắn chỉ cần thu hồi rồi vật ấy tiến hành luyện hóa về sau, liền có thể lại để cho một thân Pháp lực lần nữa tinh tiến, tiến giai đến so với Mộc Khuê Tinh còn muốn càng tốt hơn Trúc Cơ Đại viên mãn cảnh giới.

Khi đó, hắn cũng liền có thể chính thức bước vào Chung gia tầng trên đệ tử liệt kê rồi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Cổ Miếu Gặp Nữ

Một cái màu vàng đất đường đất bên cạnh, một tòa súp non nửa đại điện cũ nát miếu thờ.

Mấy tên tiểu phu cách ăn mặc người, tại còn bảo trì bộ phận nguyên vẹn trong đại điện, vây quanh đồng lửa thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì.

Đồng lửa chính giữa, mấy cây đèn sì côn mang lấy miệng hắc màu vàng nôi sắt, bên trong ùng ục ục đang tại nấu vật gì, thỉnh thoảng truyền ra đồ ăn nồng đậm mùi thơm.

Tại vài tên tiểu phu cách đó không xa, tức thì có một gã trẻ tuổi thư sinh cùng một gã mười hai tuổi tiểu thư đồng.

Thư sinh ngồi ở ghế nhỏ lên, tay nâng một quyển sách, rung đùi đặc ý nhìn xem.

Thư đồng tức thì trực tiếp ngồi ở bên cạnh sạch sẽ trên thềm đá, khô căn gặm một khối lương thực phụng chế thành lương khô, thỉnh thoảng lộ ra khó có thể nuốt xuống sâu khổ.

Đại điện một bên chính giữa bàn thờ lên, dựng đứng lấy một cái khuôn mặt đã có chút ít mơ hồ không biết tên tượng thần.

Tượng thần một thân màu xanh lá áo giáp, cầm trong tay đồng thau trường qua, sau lưng sinh ra hai cánh, toàn thân dính đầy bụi bặm cùng mạng nhện, nhìn như hết sức dữ tợn đáng sợ.

Bỗng nhiên, một cỗ âm phong từ cửa điện bên ngoài thổi tới, đem trong điện đồng lửa thổi trúng ngã trái ngã phải, miếu thờ bên trong độ ẩm càng trở nên lạnh buốt.

Cái kia ba gã tiều phu một hồi giật mình, chỉ cảm thấy toàn thân toàn thân phát lạnh, tay chân như nhũn ra.

"Ồ, có chút cỗ quái!" Nguyên bản đang tại đọc sách thư sinh, sắc mặt hơi đổi, không khỏi hướng cửa điện bên ngoài nhìn lại.

"Công tử, làm sao vậy, chẳng lẽ có cái gì không sạch sẽ đồ vật?" Đang tại cúi đầu gặm lương khô thư đồng, nghe xong lời này lại tinh thần chấn động, mặt mũi tràn đầy kích động thần sắc.

"Còn không quá chắc chắn, bất quá cẩn thận để đạt được mục đích, đem ta cái kia cuốn ngọc sách lấy ra đi. Có vật ấy chấn nhiếp mà nói, Quỷ vật có lẽ không cách nào tiến gần." Thư sinh nhìn chăm chăm vào cửa điện bên ngoài nhìn kỹ một lát sau, mới nhíu mày phân phó nói.

"Vâng." Thư đồng lập tức từ trên thềm đá nhảy lên, vài bước đi đến thư sinh sau lưng sách rương bên cạnh, từ trong nhảy ra một cái bị hoàng bao vải khỏa đồ vật, mơ hồ có chút tia bạch quang lộ ra.

Thư đồng đem bao vải đặt ở thư sinh bên cạnh về sau, trên mặt hưng phấn mọi nơi dò xét liên tục.

Nói cũng kỳ quái, miếu thờ bên trong âm hàn chi khí tại bao vải bạch quang chớp động ở bên trong, lại thật sự chậm rãi rút đi, một lát sau, toàn bộ miếu thờ liền khôi phục bình thường độ ẩm.

"Trời ơi, là tiên sư!"

"Thật là tiên sư, cũng chỉ có tiên sư mới có thể có bảo vật như vậy!"

Vài tên tiều phu mắt thấy cảnh này, đều lộ ra giật mình vô cùng biểu lộ, sáu con mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào bao vải nhìn mấy lần, lại nhìn hướng thư sinh hai ánh mắt của người trở nên kính sợ vô cùng, nói chuyện với nhau thanh âm một chút thấp hơn ba phần.

Thư sinh gặp tình hình này, thở dài, cầm trong tay quyển sách hướng sau lưng sách trong rương ném đi, đứng dậy muốn nói gì.

Nhưng vào lúc này, cửa điện truyền ra bên ngoài trở lại một hồi dồn dập tiếng bước chân, tiếp theo một bóng người loạng choạng ngã lầy từ bên ngoài xâm nhập trong đại điện, chỉ đi vài bước, một cái té ngã liền trực tiếp mới ngã xuống đất hôn mê bất tỉnh rồi.

Thư sinh tập trung nhìn vào, mới phát hiện cái này người đúng là tên đáng người nhỏ nhắn xinh xắn nữ tử, một thân màu xanh lá quần áo, toàn thân tràn đầy vết thương, hai tay mười ngón càng là huyết nhục mơ hồ, dường như vừa mới trải qua nghiêm hình tra tấn.

Cái kia ba gã tiều phu thấy vậy, tự nhiên trợn tròn mắt, thư đồng đồng dạng chấn động.

Chỉ có thư sinh bảo trì vài phần tỉnh táo, cẩn thận đánh giá lục y nữ tử thân hình vài lần về sau, liền đầu cũng không chuyển phân phó một tiếng:

"Tùy tùng võ, còn đứng ngây đó làm gì, còn không mau đi đỡ người, đem ta viên kia Xuân Hóa Đan lấy ra."

"Công tử, Xuân Hóa Đan chỉ còn cuối cùng hai khóa rồi, thực muốn xuất ra vội tới nàng sử dụng?" Được kêu là tùy tùng võ tiểu thư đồng cuối cùng tinh thần phục hồi lại, lộ ra vài phần vẻ chần chờ.

"Chính là một viên thuốc chữa thương, làm sao có thể cùng nhân mạng so sánh với." Thư sinh không chút lựa chọn trả lời.

"Công tử, người sẽ giả bộ hào phóng. Tốt, dù sao người là chủ tử, hết thảy tất cả nghe theo người."

Thư đồng nghe vậy, chỉ có thể hết lời sau mặt đáp ứng, tiếp theo sẽ cực kỳ nhanh từ sách trong rương nhảy ra một cái màu trắng bình nhỏ, tiến lên đem lục y nữ tử dựa vào một cây cột cung điện tử nâng dậy.

"A" kêu to một tiếng.

Thư đồng vừa đem lục y nữ tử nâng dậy, vô thức nhìn đối phương gương mặt một chút về sau, liền kinh hãi được đặt mông ngồi trên mặt đất.

Thư sinh nhìn thấy lục y nữ tử gương mặt, mặc dù không có kêu sợ hãi, đồng tử lại có chút co rụt lại.

Trước mắt nữ tử gương mặt nửa bộ phận trên, cùng mười sáu mười bảy tuổi bình thường nữ tử độc nhất vô nhị, thậm chí có thể nói làn da trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, khuôn mặt như vẽ, nhưng từ cái mũi xuống miệng bộ phận, nhưng là một tấm màu vàng xanh lá vẫn dữ tợn miệng thú, hai bên má bộ phận cũng là lông xù thú cọng lông.

"Yêu quái!"

Cái kia ba gã tiểu phụ đồng dạng thấy rõ lục y nữ tử gương mặt, nguyên một đám sợ tới mức hồn phi phách tán, té mà chạy ra khỏi ngoài điện, cũng không quay đầu lại chạy mất.

"Yêu thú? Không đúng, trên người cũng không có bất kỳ Yêu khí, nếu không ta trước tiên liền sẽ phát hiện rồi. Chẳng lẽ là Bán Yêu? Như thế có vài phần khả năng, nhưng nghe nói Bán Yêu trời sinh Pháp lực kinh người,

nàng này trên người chút nào Pháp lực chấn động không có, giống như chỉ là phàm nhân? Trừ phi là. . ."

Thư sinh này cũng không để ý những tiều phu kia cử động, ngược lại nhìn chăm chăm vào lục y thiếu nữ khuôn bố khuôn mặt, lộ ra vẻ do dự.

Thư đồng mắt thấy thư sinh cũng không có ngôn ngữ, chỉ có thể lần nữa phái đứng dậy, nuốt xuống vài cái nước miếng về sau, cả gan đem bình nhỏ bên trong đan dược cho nữ tử ăn vào, cũng từ trong lòng lấy ra một cái hồ lô, tưới mấy ngụm nước xuống dưới.

Xem ra Xuân Hóa Đan hiệu quả kinh người, một lát sau, lục y nữ tử liền từ trong hôn mê chậm rãi tỉnh lại, vốn là sợ hãi đánh giá bốn phía vài lần, tiếp theo dường như đã hiểu cái gì, thở dài một hơi về sau, miễn cưỡng đứng lên, hướng thư sinh vén áo thi lễ nói: "Đa tạ ân công cứu giúp, bất quá tiểu nữ phải lập tức rời đi nơi đây, nếu không sẽ cho ân công trên chọc trở lại đại họa sát thân."

Nữ tử tuy rằng gương mặt khuôn bố dọa người, thanh âm lại thần kỳ ôn nhu ngọt ngào.

"Cô nương đến cùng là người nào, trên người những tổn thương này lại đúng chuyện gì xảy ra?"

"Tiểu nữ chỉ sợ không có thời gian nói cho ân công cái gì, thật sự phải lập tức rời đi." Thiếu nữ cười thảm một chút, liền giãy giụa lấy đứng lên, hướng cửa điện đi ra ngoài.

Thư sinh thấy vậy, ánh mắt chớp động vài cái, nhưng cũng không mở miệng nói cái gì nữa. Nhưng vào lúc này, bên ngoài đại điện đột nhiên mơ hồ truyền đến ba tiếng kêu thảm thiết, nghe thanh âm, dường như đang là vừa vọt rời khỏi cái kia ba gã tiều phu.

"Không tốt, bọn hăn đuổi tới." Thiếu nữ mặt thú nghe được thanh âm này, lập tức sắc mặt tái nhợt vô cùng, gắp đi vài bước đã nghĩ muốn đoạt cửa mà đi. Nhưng chỉ đi ra ngoài mấy trượng, lại lần nữa "Phù phù" trờng ngã xuống trên mặt đất.

"Dựa vào thương thế của người, lúc này đây có thể đi nơi nào?" Thư sinh thấy vậy, lắc đầu.

Lúc này thời điểm, cửa điện bên ngoài chẳng biết lúc nào, nhiều hơn mảng lớn âm u màu xám sương mù, đưa tay không thấy được năm ngón, dường như đem trọn tòa miếu Vũ tất cả đều bao phủ tại trong đó.

Thiếu nữ mặt thú nhìn thấy cửa điện bên ngoài tình hình, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng, biết mình lúc này chạy trốn tiếp cũng đã muộn.

Thư đồng kia mở tròng hai mắt, nhìn về phía cửa điện ánh mắt, tràn đầy vẻ tò mò.

Thư sinh quay đầu xem xét bàn thờ bên trên tượng thần về sau, lại nhìn nhìn cửa điện bên ngoài sương mù, không khỏi thở dài, đang muốn hướng thiếu nữ nói cái gì đó lúc, bên ngoài trong sương mù lại truyền đến từng trận trầm thấp Quỷ Khốc, tiếp theo một hồi đá lẹp xẹp đập tiếng bước chân truyền đến.

Thư sinh lập tức ngậm miệng không nói.

Cửa điện bên ngoài cuồn cuộn sương mù hướng hai bên bỗng nhiên một phần, từ bên ngoài đi tới bốn cái mặt mang khác nhau mặt nạ quái nhân.

Trước hai người mặc màu xanh Đồng Giáp, một cái thân hình cao lớn, đầu đội màu xanh ngư thể diện bộ, một cái dáng người thon gầy, mang theo màu vàng mặt ngựa mặt nạ.

Sau hai người đáng người thốt tha, đúng là hai gã đáng người đầy đặn nữ tử, trên mặt lại đeo càng thêm dữ tợn Khô Lâu mặt nạ, chỉ là một cái đúng màu lam, một cái là Hồng sắc.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Đông Diêu Tứ Quý

Đồng thư sinh vừa thấy bốn người này cách ăn mặc, sắc mặt khẽ biến thành hơi trầm, lần đầu lộ ra vài phần vẻ mặt ngưng trọng trở lại.

Thư đồng vừa thấy cái này bốn gã mặt nạ nam nữ, con mắt chuyển động vài cái về sau, liền "Tư trợt" một tiếng trốn được Chung Trầm sau lưng, động tác dị thường thuần thục, dường như luyện tập qua vô số lần.

"Rất tốt, rất tốt! Mộc nha đầu người lần này cuối cùng nhận thức điểm thú, không có lại tiếp tục trốn xuống dưới. Người bây giờ là chính mình đem hai chân chém đứt, hãy để cho bốn đại gia tự mình đến động thủ." Người mặt trâu đánh giá một lần miếu thờ bên trong ba người, ánh mắt liền đã rơi vào thiếu nữ trên người, hung dữ nói ra.

"Ta không nghĩ tới chạy thoát thời gian dài như vậy, còn có thể bị các người bắt đến. Tốt, dựa theo trong phủ quy củ, ta sẽ đem mình hai chân chém đứt, nhưng việc này cùng hai người này không quan hệ, người dẫn ta trở về là được rồi." Thiếu nữ mặt thú nhìn thấy bốn người xuất hiện, ngược lại tinh táo rồi không ít, cắn răng một cái trả lời.

"Chính là một cái Thú Nô, cũng dám cùng chúng ta nói điều kiện! Người đã quên Quý phủ quy củ, bất luận kẻ nào nhìn thấy quý chúng làm việc, tự nhiên đều muốn thanh lý cái sạch sẽ. Hỏa Nữ, hai cái này phạm nhân liền giao cho người rồi, ta nhớ được của người Cốt Hỏa Đại Pháp, dường như còn thiếu không ít tài liệu." Người mặt trâu nghe xong lời này, khinh thường trả lời.

"Đầu bò, người hai con mắt chẳng lẽ mù? Nói thật nhẹ nhàng, hai người này không là phàm nhân, cũng là Tu Tiên giả." Bên cạnh Hồng sắc Khô Lâu mặt nạ nữ lại cười lạnh trả lời.

"Cũng là Tu Tiên giả? Như thế vắng vẻ địa phương, nào có như vậy trùng hợp sự tình!" Người mặt trâu ngần ngợ, ánh mắt lần nữa quét về phía rồi hai người, cuối cùng đã rơi vào thư sinh bên cạnh hiện ra bạch quang bao vải bên trên.

"Pháp Khí, quả nhiên là Tu Tiên giả. Nhưng Linh quang như thế yếu Pháp Khí, chỉ sợ căn bản không có nhập phẩm, hai người này coi như là Tu Tiên giả, cũng là vẫn còn luyện khí tán tu, không cần để ý đấy." Một bên Mã Diện Nhân mở miệng, thanh âm dị thường khàn giọng, dường như yết hầu bị người dùng tay nhéo ở rồi một nửa tựa như.

Nghe xong lời này, ba người khác ánh mắt mới có chút buông lỏng, người mặt trâu càng là cười lên ha hả: "Tán tu mà nói, cái kia liền không có vấn đề rồi. Hỏa Nữ còn không ra tay, chờ đợi khi nào!"

Hỏa Nữ lần này không phản bác nữa cái gì, khanh khách cười khẽ vài tiếng, đơn giơ tay lên, tiếng xé gió vang lớn động.

Một hồi cực nóng khí tức xuống, hơn mười khối trứng gà lớn nhỏ hỏa châu từ kia trong tay áo bay ra, thẳng đến Chung Trầm, thư đồng hai người vọt tới, tiếp theo lại há miệng ra, lại nhổ ra một cái khác tấc hơn lớn Hồng sắc quạt lông, đón gió nhoáng một cái, liền biến thành rồi hơn một xích lớn nhỏ.

"Quý phủ? Đông Diêu một ỗ quý a, đã sớm nghe nói Đông Diêu một ỗ quý làm việc bá đạo không kiêng nể gì cả, được xưng Đông Diêu dã sơn thế lực đệ nhất hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền. Bất quá nơi đây cũng không phải là Đông Diêu dã sơn, mà là Thiên Nam Châu." Thư sinh thấy vậy nhàn nhạt hai câu, một tay cuốn, trong tay bỗng nhiên

nhiều ra một quả lam vũ lất phất màu đen hồ lô, chỉ hơi hơi nhoáng một cái, một tầng màu lam nhọn nhọn ra.

Những hỏa châu kia đựng một cái đến Lam Quang, lại dường như gặp được khắc tinh giống như, nhao nhao lóe lên mà diệt.

"Thủy thuộc tính Bản Mệnh Pháp Khí, người là Trúc Cơ tu sĩ!" Hỏa Nữ mắt thấy cảnh này, lập tức trong nội tâm trầm xuống, vốn là muốn huy động trong tay quạt lông cử động, lập tức ngừng lại.

"Các hạ là Trúc Cơ tu sĩ, còn biết ta Quý phủ danh tiếng, xem ra cũng không phải hạng người vô danh, không biết tôn tính đại danh, xuất thân nơi nào Tiên hương, có lẽ cùng ta Quý phủ có chút nguồn gốc cũng nói không chừng." Mã Diện Nhân dưới mặt nạ khuôn mặt khó nhìn lên, từng chữ hỏi, tiếp theo từ trong ngực chậm rãi rút ra một chút đen nhánh đoản kiếm.

Người mặt trâu cùng lam Khô Lô mặt nạ nữ nhìn nhau liếc về sau, cũng không nói hai lời thân hình phân tán ra, mơ hồ tính cả hai người khác, đem thư sinh đoàn đoàn bao vây bộ dạng.

"Các người muốn làm gì, công tử nhà ta họ Chung, tại Thiên Nam châu, chẳng lẽ còn dám hướng chúng ta Chung gia người ra tay hay sao?" Thư sinh không nói gì, bên cạnh thư đồng lại cường tráng lên lá gan kêu la.

"Chung gia, ba mươi sáu Tiên Tộc thế gia chính là cái kia Chung gia?" Mã Diện Nhân cả kinh, bật thốt lên hỏi ngược lại.

"Hắc hắc, tại Thiên Nam châu chẳng lẽ còn có thứ hai tu Tiên gia tộc, thì ra xưng Chung gia hay sao?" Thư đồng mắt thấy Mã Diện Nhân khiếp sợ bộ dáng, lộ ra dương dương đắc ý biểu lộ.

Thư sinh tự nhiên là trước đó không lâu mới tại Tề Kiếm Sơn chém giết Mộc Khuê Tinh Chung Trầm.

Hắn lần này đến miếu thờ ở bên trong, là vì lấy mấy năm trước bị kia phong ấn một đồ tốt, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới đúng rồi, thứ đồ vật còn chưa tới tay, trước hết đưa tới phiên toái đến thăm, cái này tự nhiên lại để cho hắn buồn bực.

Về phần tùy tùng võ, là hắn tiến vào Chung gia lúc, mà bắt đầu theo bên người thư đồng, lần này lấy thứ đồ vật còn cần kia hiệp trợ một chút, cho nên đã sớm lại để cho kia tại bên cạnh đợi chờ hội hợp.

"Người nói là Chung gia người, các người chính là người của Chung gia, ta còn nói chúng ta là người của Công Tôn gia!" Người mặt trâu con mắt chuyển động vài cái về sau, hoài nghi nói.

"Cái này khối Tiên Tộc thế gia thân phận Minh Bài, các người có lẽ nhận ra a." Chung Trầm ánh mắt lạnh lẽo, hồ lô tại kia trong tay lóe lên biến mất không thấy gì nữa, trở tay lại ném ra ngoài một khối ngân quang lập lòe lệnh bài đi ra.

Mã Diện Nhân tay mắt lạnh lẽo mà một phát bắt được lệnh bài, cúi đầu nhìn kỹ mấy lần.

Chỉ thấy lệnh bài một mặt minh ấn rậm rạp chẳng chịt phù văn, mặt khác thì là tòa cự sơn đồ án, chính giữa có một cái màu lam nhạt "Chuông" chữ. Nhưng làm cho người ta kỳ quái đúng, này chữ ban đầu xem thường mắt, nhưng nếu cẩn thận ngóng nhìn xuống dưới, lại lập tức có từng trận mê muội cảm giác truyền đến.

Mã Diện Nhân trong nội tâm rùng mình, không dám nhìn nhiều đem lệnh bài lại vứt cho Hỏa Nữ, thấp giọng hướng những người khác nói ra: "Đúng vậy, đích thật là Chung gia Minh Bài không giả, dù sao từ bỏ sử dụng Thiên La Thiết chế tạo thân phận Minh Bài, cũng chỉ có những Tiên Tộc kia thế gia rồi."

Hỏa Nữ kiểm tra rồi một phen lệnh bài, cũng ánh mắt âm trầm gật đầu, liền đem vật trong tay ném trả lại cho Chung Trầm.

Thiên La Thiết mặc dù quý hiếm, nhưng mấy người cũng tuyệt không dám giữ sau không trả, dù sao ai cũng không biết phía trên này có hay không gieo xuống rồi cái gì quý dị cấm chế.

"Các hạ nếu như thật sự là Chung gia người, cái kia trẻ tuổi như vậy liền có Trúc Cơ tu vi, cũng là không tính kì quái. Bất quá nha đầu kia là chúng ta Quỷ phủ làm cho thú nô bỏ trốn, Chung gia ngay cả là Thiên Nam ba đại Tiên Tộc thế gia một trong, cũng không thể ngăn cản bản phủ đuổi bắt phản nghịch a?" Mã Điện Nhân trầm ngâm một lát, chậm rãi nói ra.

"Phản nghịch? Ta không có đoán sai, cái này cái gọi là Thú Nô, xác nhận đem Yêu thú tinh huyết cưỡng ép loại nhập thường trong cơ thể con người, mới có thể tạo ra bộ dáng như vậy a. Người cũng đã biết, loại này cách làm tại Thiên Nam đúng mệnh lệnh rõ ràng cấm, ta hiện tại không truy cứu người mấy người chịu tội coi như là tốt rồi, còn dám trái lại chất vấn ta!" Chung Trầm một bộ từ chối cho ý kiến bộ dáng.

"Dung hợp Yêu thú tinh huyết tại Thiên Nam bị nghiêm lệnh cấm, là bởi vì người đám Thiên Nam thế gia đã sớm có một loại khác tinh luyện Yêu thú huyết mạch ẩn ký bí thuật, chúng ta Đông Diêu Sơn chỗ Tây Nguyên Châu, có thể căn bản không có loại này kiến giải. Chung công tử nói như thế, là muốn cố ý khó xử chúng ta." Bên cạnh người mặt trâu nghe xong lời này, nổi giận.

"Ta mặc kệ Tây Nguyên là như thế nào làm, nhưng nơi đây đúng Thiên Nam, các người lúc này muốn tuân thủ bản địa quy củ, nếu không ta không ngại đem việc này thông cáo trong tộc." Chung Trầm hắc hắc một tiếng, không khách khí nói.

Chung Trầm lời kia vừa thốt ra, đối diện bốn người hai mặt nhìn nhau rồi.

"Làm sao bây giờ, tiểu tử này thật không ngờ kiêu ngạo, một chút cũng không cho ta Quý phủ mặt mũi. Nếu đuổi theo không trở về nha đầu kia mà nói, phía trên nhất định sẽ trách tội xuống. Nơi đây cũng không có người nào khác, dứt khoát chúng ta động thủ đem tiểu tử này đã diệt a, không có người mặt báo, coi như là Chung gia lại có thể cầm chúng ta thế nào." Cái kia người mặt trâu cường chế lửa giận trong lòng, âm thầm hướng ba người khác dẫn âm nói.

"Không được, các người nào biết Chung gia không có truy hồn tác hung pháp thuật, trảo không trở về nha đầu kia, chúng ta chẳng qua là trở về không tốt nói rõ, nhưng nếu thực trêu chọc Chung gia, chính là trở lại Đông Diêu cũng khó bảo vệ tính mạng. Người cảm thấy những Chung gia kia lão quái vật thực tìm được trong phủ mà nói, Quý Mẫu đại nhân sẽ vì chúng ta vài tên Trúc Cơ rời đi đắc tội Chung gia chứ" Hỏa Nữ nghe vậy, lắc đầu liên tục phản đối.

"Cái này. . ." Người mặt trâu có chút á khẩu không trả lời được.

"Hỏa Nữ nói có chút đạo lý, nhưng chúng ta như vậy trở về khẳng định cũng không được, các người đã quên tân nhiệm Quý Mẫu đại nhân tánh khí."

Mã Diện Nhân rõ ràng tại trong bốn người này địa vị tối cao, chẳng qua là suy nghĩ một chút sau thì có quyết đoán, sau đó nhìn về phía Chung Trầm, nghiêm nghị nói ra: "Coi như là Chung gia thế lớn, mấy người chúng ta cũng không có thể chỉ bằng vào mấy câu thì cứ như vậy rời khỏi, nếu không về sau không cách nào tại Quý phủ đặt chân rồi."

"A, nghe đạo hữu khẩu khí, là muốn một cái công đạo rời hả?" Chung Trầm mơ hồ đã hiểu đối phương ý tứ, hai mắt hơi nheo lại.

"Đúng vậy, để cho chúng ta buông tha cho lần này đuổi bắt này nha đầu cơ hội cũng không phải không được, chỉ cần người có thể tiếp theo chúng ta bốn người liên thủ một kích. Nói như vậy, coi như là chúng ta không công mà lui, cũng có thể hướng Quỷ Mẫu đại nhân có một kiến giải." Mã Diện Nhân thanh âm khàn khàn trả lời.

Bên cạnh ba người nghe được chuyện đó, tức thì hai mắt sáng ngời.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Đánh Cuộc

Đám "Các người thật không biết xấu hổ, lại muốn bốn cái đánh công tử nhà ta một cái! Công tử, không cần đáp ứng bọn họ, ta cũng không tin bọn hăn thực có can đảm đối với chúng ta động thủ." Võ thị vệ nghe xong, nhin không được kêu la.

"Ân công. . ."

Thiếu nữ mặt thú nghe đến đó, mặt mũi tràn đầy vẻ cảm kích, nhin không được cũng muốn nói cái gì đó.

"Chỉ một cú đánh?" Chung Trầm lại hướng hai người vẫy vẫy tay, trầm giọng hướng Mã Diện Nhân hỏi.

"Đúng vậy, chỉ một cú đánh!" Mã Diện Nhân quả quyết khẳng định nói.

"Tốt, vậy thì như thế quyết định. Chúng ta nếu như đi đến con đường tu tiên, dùng Pháp lực đích thị là không phải ngược lại là bình thường sự tình." Chung Trầm lần nữa đánh giá đối diện bốn người một lần, hắc hắc một tiếng đáp ứng.

"Bốn người bọn họ am hiểu liên thủ bí thuật, hợp lực một kích không phải chuyện đùa, ân công nhất định phải cẩn thận một chút." Thiếu nữ mặt thú thấy vậy khẩn trương, vội vàng chen lời nói.

"A, nghe khẩu khí của người, người cũng tu luyện qua?" Chung Trầm nghe vậy có chút kinh ngạc, trở lại hỏi một câu.

"Tiểu nữ từng tại tiền nhiệm Quỷ Mẫu đại nhân bên người lúc qua chên lịch, sao có thể có thể không có tu luyện qua pháp thuật, chẳng qua là tư chất có hạn, tu vi không cao, hơn nữa hiện tại Yêu thú huyết mạch cản trở, một thân Pháp lực đã hoàn toàn bị hóa đi rồi." Thiếu nữ mặt thú cười khổ trả lời.

"Tiền nhiệm Quỷ Mẫu? Quỷ phủ lúc nào đổi chủ nhân." Chung Trầm nghe xong lời này, có vài phần nghi hoặc.

"Cái này. . ."

Thiếu nữ mặt thú lộ ra vài phần chần chờ.

"Mộc Uyển Nhi, người nói được nhiều lắm! Chung đạo hữu, chúng ta bốn người động thủ." Mã Diện Nhân nghe được thiếu nữ chuyện đó, lại sắc mặt đại biến, đột nhiên nghiêm nghị quát.

"Hai người các người cũng lui ra phía sau một ít."

Chung Trầm chỉ có thể trước đem trong nội tâm nghi hoặc vứt bỏ sau đầu, hướng thư đồng hai người phân phó một tiếng, liền một tay vỗ tay một cái bên trong hồ lô dưới đáy, lập tức hồ lô miệng mở ra, từ trong phun ra một cỗ thanh tịnh nước chảy, bắt đầu chỉ có to bằng ngón tay, nhưng trong nháy mắt liền biến thành rồi cỡ khoảng cái chén ăn cơm, vây quanh kia thân hình xoay quanh bay múa.

"Động thủ!"

Mã Diện Nhân tức thì không hề có bất kỳ chần chờ, trong tay màu đen đoản kiếm hướng không trung ném đi, hóa thành một đạo ô quang ở trên không xoay quanh dựng lên, đồng phát ra ô ô quái thanh.

Màu lam Khô Lâu mặt nạ nữ hừ nhẹ một tiếng, từ trong tay áo lấy ra một cái khác màu lam Ngọc Như Ý, thủ đoạn khê động, cũng hóa thành một đoàn Lam Quang ngút trời mà đi, trong nháy mắt cùng ô quang hòa làm một thể, quay tròn chuyển động sau hào quang tỏa sáng, biến thành một cái khác hắc màu lam cự cung.

Người mặt trâu một tay bấm niệm pháp quyết, đột nhiên hét lớn một tiếng, thân hình bỗng nhiên bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi gấp bội độ cao, biến thành hai trượng rất cao cự hán, toàn thân gân xanh nhô lên, cơ bắp như sắt.

Cùng lúc đó, Hỏa Nữ tức thì một tiếng quát, trong tay quạt lông hung hăng huy động một chút.

"XOẸT!"

Một cái khác hơn một xích lớn Hồng sắc bóng chim từ trong quạt bay ra, một tiếng thanh minh về sau, trên không trung biến ảo thành một quả màu đỏ thắm mũi tên lông vũ, toàn thân óng ánh sáng long lanh, có tầng tầng rặng mây đỏ lộ ra.

Bốn người đồng thời thi pháp hoàn tất, Mã Diện Nhân cùng hai nữ tất cả đều ánh mắt âm đạm, ánh mắt Vô Quang, một bộ Pháp lực tiêu hao lớn nửa bộ đáng. Duy chỉ có người mặt trâu khí thế kinh người, điên cuồng cười một tiếng về sau, một tay lấy rơi xuống cự cung cùng mũi tên lông vũ trao tới trong tay, nhắm ngay đối diện thanh niên.

Chung Trầm trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc, trong miệng lại nói lẩm bầm, bên người xoay quanh bay múa nước vòng, lập tức hướng trước người ngưng tụ mà đi, liền biến thành một mặt dày đặc Thủy Thuần, đồng thời tay áo lại giơ lên, từ trong bay ra một quả màu lam Phù Lục, lóe lên chui vào đến Thủy Thuần bên trong, hóa thành một cỗ kinh người hàn khí.

Nguyên bản nhìn như thắm thấu Thủy Thuần, tại "Bùm bùm bùm" âm thanh lập tức ngưng kết thành băng, hóa thành óng ánh sáng long lanh băng thuần, mặt ngoài mơ hồ có đạo đạo Linh Văn dấu vết, toàn thân tản ra nhè nhẹ bạch khí.

Cùng lúc đó, Chung Trầm một cái khác giấu ở trong tay áo bàn tay, mười ngón lạng yên khê nhếch, một đoàn màu lam quang cầu im ắng hiển hiện phóng tới, không ngừng phát triển lớn.

Lúc này, cực lớn hóa người mặt trâu quát lên một tiếng lớn, liền đem cự cung cố hết sức mà một chút kéo ra.

Cự cung quang mang vạn đạo, từng sợi hắc màu lam sương mù, nhanh chóng chui vào đến Hồng sắc mũi tên lông vũ bên trên.

"Tứ Tướng Tiễn!"

Người mặt trâu gầm rú một tiếng, ngón tay bỗng nhiên buông lỏng, mũi tên lông vũ một cái run rẩy về sau, từ cự cung bên trên biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, Chung Trầm trước người cách đó không xa trong hư không, truyền đến chói tai không khí xé rách thanh âm, một cái khác Xích Hồng giống như là Thuần Di hiển hiện phóng tới, hung hăng đâm vào rồi băng thuần phía trên.

Người mặt trâu cực lớn hóa Thần Lực, cộng thêm ba loại Pháp Khí liên hợp cùng một chỗ tăng cường chi lực, lại để cho bắn ra Hồng sắc mũi tên lông vũ tốc độ kinh người, dường như đánh đầu thẳng đó.

Một tiếng kinh Thiên động Địa nổ mạnh.

Băng thuần mặt ngoài đại đoàn ánh sáng màu đỏ nở rộ ra, tiếp theo "Rạch rạch" vài tiếng, băng thuần hiện ra vô số đạo vết rách, dường như sau

một khắc muốn triệt để bị phá huỷ.

"Hồi Nguyên Thuật."

Đúng lúc này, Chung Trầm trong tay áo bàn tay một tay lấy màu lam quang đoàn bắt lấy, nhanh chóng tại băng thuẫn bên trên một vòng rồi biến mất.

Làm cho người ta mở rộng tầm mắt sự tình xuất hiện: Băng thuẫn mặt ngoài vết rách lại tại nhẹ trong lam quang nhanh chóng lấp đầy như lúc ban đầu, trong nháy mắt một lần nữa trở nên chắc chắn vô cùng.

Người mặt trâu vốn là cả kinh, trên mặt dữ tợn sắc mặt hiện ra, một tay nắm niêm pháp quyết, một ngón tay hướng băng thuẫn chỗ Hư Không một điểm.

"Vèo" một tiếng, đang cùng băng thuẫn giằng co không dưới ánh sáng màu đỏ ở bên trong, một cái xích mang kích xạ phóng tới, lại lập tức xuyên thủng dày đặc băng thuẫn mà qua, đã đến Chung Trầm chỗ ngực.

Chung Trầm khuôn mặt không thay đổi, nhưng hai mắt lam mang chớp động, đem cái kia xích mang tướng mạo sẵn có thấy rất rõ ràng, rõ ràng là một quả dài vài tấc xích óng ánh nhỏ mũi tên.

Lúc đầu cái kia Hồng sắc mũi tên lông vũ dĩ nhiên là một quả tử mẫu mũi tên, mẫu mũi tên uy năng đánh mất về sau, tử mũi tên mới sẽ xuất kỳ bất ý kích xạ phóng tới.

Hầu như cùng lúc đó, Chung Trầm chỗ ngực Hư Không chấn động lóe lên, một cái bị bao quanh Lam Quang bao bọc màu đen hồ lô hiển hiện phóng tới, vừa vạn chặn xích mang.

"XOỆT" một tiếng trầm đục, xích mang lúc này hóa thành từng điểm tinh quang tán loạn mà diệt, màu đen hồ lô trùng trùng điệp điệp nhoáng

một cái về sau, bên ngoài thân Lam Quang cũng lập tức chớp hiện.

Chung Trầm sắc mặt trầm xuống, một tay lấy hồ lô bắt lấy, đưa đến trước mắt cẩn thận đánh giá một chút.

Chỉ thấy màu đen hồ lô nguyên bản bóng loáng bức lên, thành lình nhiều hơn một cái tắc hơn sâu hố nhỏ.

Hắn không nói hai lời thúc giục pháp quyết, một cỗ Pháp lực lúc này theo bàn tay, nhanh chóng hướng trong hồ lô cuồng dũng tới, hồ lô bức bên trên hố nhỏ, lúc này lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ chậm rãi biến mất.

Chung Trầm lúc này mới hơi thở dài một hơi.

May mắn hắn lúc trước lựa chọn Bản Mệnh Pháp Khí lúc, vì bảo hiểm để đạt được mục đích, tuyển dùng cứng rắn nghe tiếng hắc Tinh Kim, mà không có sử dụng đối với Thủy thuộc tính pháp thuật có tăng cường dễ dàng vỡ tài liệu, nếu không một kích này, tựa sẽ khiến hắn Bản Mệnh Pháp Khí tổn thương không nhỏ.

Lúc này, băng thuẫn mặt ngoài ánh sáng màu đỏ cũng triệt để tiêu tán không còn, Mã Diện Nhân bọn bốn người mắt thấy này kết quả, trong mắt tất cả đều là thần sắc khó có thể tin.

"VẬY MÀ LÔNG TÓC KHÔNG TỔN HAO GÌ TIẾP NHẬN TỨ TƯỚNG TIỄN!"

"Tứ Tướng Tiễn thế nhưng là ngay cả Trúc Cơ Hậu Kỳ đối thủ đều đã từng trọng thương qua, chẳng lẽ cái này người thật vẫn còn Trúc Cơ Đại viên mãn Tu Tiên giả. Điều này sao có thể, ta xem người này khí huyết, niên kỷ tuyệt đối không có vượt qua hai mươi."

"Nghe nói Chung gia mới một đời đệ tử dòng chính kiệt xuất nhất người, có ba đứa con danh xưng, như là một cái trong số đó có Trúc Cơ

viên mãn tu vi, cũng không phải kỳ quái."

...

Quý phủ mấy người một hồi xì xào bàn tán, lại nhìn hướng Chung Trầm ánh mắt tự nhiên toàn bộ bất đồng.

Phải biết rằng, mấy người bọn hắn vất vả khổ cực tu luyện mấy chục năm, hôm nay tu vi mới bất quá tại Trúc Cơ trung kỳ tả hữu, nếu là đúng phương hướng thật sự có Trúc Cơ viên mãn tu vi, tranh giành đấu mà nói, bốn người bọn họ mặc dù liên thủ, có thể hay không chiến thắng đều là khó nói sự tình.

"Một kích này, ta có lẽ xem như tiếp nhận a?" Chung Trầm nhìn về phía bốn người, tay áo run lên, mơ hồ có linh thiêng quang hiện lên, trước người băng thuẫn cũng hóa thành nhẹ nhẹ bạch khí tiêu tán ra.

"Không hổ là Chung gia đệ tử, lúc này đây chúng ta cho các kế tiếp mặt mũi, nhưng nhìn qua báo cho biết đại danh." Mã Diện Nhân thở dài nói ra.

Lúc này, người mặt trâu thân hình đã như là tiết khí bóng da giống như, nhanh chóng thu nhỏ lại, khôi phục như lúc ban đầu, trong nội tâm đã không có bao nhiêu tức giận chi ý rồi.

Cự cung cũng một tiếng vù vù một lần nữa hóa thành đoản kiếm cùng Như Ý, phân biệt về tới Mã Diện Nhân cùng màu lam Khô Lôu mặt nạ nữ trong tay.

"Ta là Chung Trầm, các người sau khi trở về có thể chi tiết bẩm báo." Chung Trầm ánh mắt lóe lên, nhàn nhạt nói ra.

"Chung Trầm." Mã Diện Nhân tự nói rồi một lần, quay đầu nhìn bên cạnh Hỏa Nữ liếc.

Nàng này mặt mũi tràn đầy nghi hoặc biểu lộ, lắc đầu, một bộ cũng căn bản chưa từng nghe nói qua bộ dáng.

Tùy theo bốn người không nói thêm gì nữa, quay người đã đi ra đại điện.

Một thời gian cạn chén trà về sau, cửa điện bên ngoài sương mù đều tản đi, miếu thờ bên trong chỉ còn lại có Chung Trầm, võ thị vệ, thiếu nữ mặt thú ba người.

"Cô nương có thể nói cho ta biết một chút, Quý phủ đối chủ người sự tình?" Chung Trầm đưa mắt nhìn tứ quý rời khỏi, mới mặt hướng thiếu nữ thông dong mà hỏi.

"Đúng, ân công muốn biết cái gì, tiểu nữ tự nhiên không có nửa phần giấu giếm." Thiếu nữ mặt thú không chút lựa chọn trả lời, trong mắt lộ vẻ muôn phần cảm kích thần sắc.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Thái Âm Huyền Thủy

"Thật sự là không thể tưởng được, Tây Nguyên Châu danh khí không nhỏ Nguyên Anh cường giả Quỷ Mẫu, vậy mà thực đối người rồi! Nguyên Quỷ Mẫu còn vẫn lạc tại Liễu Kỳ muội trong tay." Chung Trầm đứng ở trong đại điện, nhìn qua lên trước mặt bàn thờ bên trên tượng thần, trên mặt hiện ra vẻ cổ quái nói.

Lúc này đã là nửa ngày sau, thiếu nữ mặt thú tại phân phó của hãn xuống, bị võ thị vệ cưỡi trên thủy hạc mang theo từ không trung rời khỏi, đưa đến một chỗ chỗ an toàn.

Dựa theo nàng làm cho tự thuật Đông Diêu Quỷ phủ chuyện đã xảy ra, hiển nhiên, nguyên Quỷ Mẫu là bị Kỳ muội liên hợp trong phủ mấy tên Trưởng lão cộng đồng ra tay ám toán, hơn nữa sau đó triển khai đại thanh tẩy, lại để cho thân là nguyên Quỷ Mẫu thị nữ thiếu nữ cũng bị cách chức làm Thú Nô, không thể không tìm một cơ hội trốn thoát, thậm chí trải qua nghìn khó khăn từ Tây Nguyên Châu chạy trốn tới liền nhau Thiên Nam trở lại.

"Việc này cũng không coi là nhỏ sự tình, xem ra đợi trở lại trong tộc sau phải về bẩm phía trên một tiếng rồi. Bất quá bây giờ là quan trọng nhất, hay là trước lấy ra cái kia đồ tốt trở lại."

Chung Trầm suy nghĩ lấy, nhìn về phía tượng thần ánh mắt càng nóng dừng thêm vài phần.

Đúng lúc này, bên ngoài đại điện truyền đến quen thuộc tiếng bước chân, tiếp theo võ thị vệ cười hì hì thanh âm vang lên: "Công tử, ta không có trở lại muộn a, ta đã đem Mộc Uyển Nhi tỷ tỷ tiễn đưa đến chỗ rồi."

"Hiện tại canh giờ vừa vặn đến vật kia mở ra thời gian, đem ta đưa cho người Pháp Khí lấy ra a, muốn tại canh giờ bên trong hoàn hảo lấy ra vật ấy, phải có người giúp đỡ một chút mới được. Cùng với việc này xong xuôi, chúng ta cũng nên quay về trong tộc rồi, chuyến này đi ra thời gian có thể không tính ngắn rồi." Chung Trầm cũng không quay đầu lại, thản nhiên nói.

"A, cái này phải trở về đi." Võ thị vệ nghe xong phải về trong tộc, nhếch nhếch miệng, mặt mũi tràn đầy không tình nguyện thần sắc.

Ba tháng sau.

Chung Trầm thở dài một hơi, đem trong cơ thể công pháp chậm rãi ngừng lại, có chút không muốn mà mở hai mắt ra, hờ hững quét bốn phía một cái.

Lúc này đây, hẳn chính bản thân chỗ Chung gia chuyên môn kiến tạo trong tu luyện mật thất, chẳng những dưới thân ngồi xếp bằng trên mặt đất hội chế đặc thù Tụ Linh pháp trận, tứ phía trên vách tường càng là khám nạm rồi rất nhiều lớn chừng quả đấm màu lam linh thạch, lại để cho nơi này Thủy nguyên khí quá lớn cơ hồ là ngoại giới gấp ba trở lên.

Đương nhiên, tốt như vậy điều kiện, mang đến tự nhiên là đồng dạng kinh người gấp ba tu luyện hiệu quả.

Bất quá ngăn ngừa hơn hai tháng mật thất tu luyện, khiến cho Chung Trầm Pháp lực lần nữa tăng tiến một ít, cuối cùng đột phá thành công Trúc Cơ Hậu Kỳ, tiến vào đã đến Trúc Cơ viên mãn cấp độ.

Không tệ, hẳn lúc trước tu vi thực sự không phải là Mã Diện Nhân cùng với tướng tượng Trúc Cơ Đại viên mãn, chẳng qua là Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới mà thôi.

Nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó, đang đánh cuộc đấu lúc, pháp lực của hắn tinh thuần trình độ, đã không có ở đây Trúc Cơ viên mãn Tu Tiên giả phía dưới, bây giờ lời nói, chỉ sợ ngay cả trong tộc kiệt xuất nhất dòng chính ba đứa con, cùng hắn so sánh với cũng khó phân cao thấp rồi.

Đây cũng là hắn ở đây cỡ miếu lúc, một lời đáp ứng Đông Diêu tứ quý liên thủ một kích nguyên do.

Dưới mắt, hắn chỉ cần tại viên mãn cấp độ đánh tiếp mãi một đoạn thời gian, liền có thể tìm tìm một cơ duyên đem Pháp lực ngưng kết thành Đan, có thể tiến giai Kim Đan kỳ rồi.

Từ biểu hiện ra nhìn, dùng hắn chưa đủ hai mươi hãy tiến vào Trúc Cơ viên mãn tốc độ tu luyện, đủ để tại con vợ kế bên trong đứng đầu trong danh sách.

Đặc biệt hắn tu luyện hay vẫn là được xưng Chung gia Tiên Thuật công pháp ở bên trong, chậm nhất rất vững vàng "Bích Ba Công" . Có thể ở hai mươi tuổi trước đem Bích Ba Công từ "Thập trọng cảnh" tu luyện tới "Thiên trọng cảnh" đệ tử, tại Chung gia trong lịch sử cũng sẽ không quá nhiều, nếu là truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ ở trong tộc khiến cho một phen không nhỏ bạo động.

Chung Trầm như thế suy nghĩ lấy, từ trong tay áo lấy ra một cái lớn cỡ bàn tay bình ngọc màu trắng, chậm rãi vuốt ve vài cái về sau, trên mặt toát ra một chút khác thường thần sắc.

Người khác không biết, hắn lại rất rõ ràng, tư chất của mình cũng không phải cỡ nào xuất sắc, trái lại, thậm chí so với đại đa số thứ hệ đệ tử còn có chút không bằng. Hẳn nếu không phải dựa vào sớm vài năm lúc

giữa, trong lúc vô tình một lần kỳ ngộ lấy được trong bình chi vật, chiếu theo Bích Ba Công tu luyện kỳ chậm tốc độ, hôm nay có thể hay không tiến vào Trúc Cơ trung kỳ đều là khó nói sự tình.

Dù sao Chung gia cái này nhất đại đệ tử ở bên trong, có thể thành công Trúc Cơ người cũng không quá đáng mấy trăm người, kia trung hậu kỳ cùng viên mãn cấp độ đã ít lại càng ít.

Chung Trầm vừa nghĩ, một bên đem bình ngọc cái nắp mở ra, hướng nơi lòng bàn tay ngược lại rời đi.

Sau một lúc lâu, chỗ miệng bình có linh thiêng quang chớp động, một giọt nồng đặc Ngân sắc chất lỏng từ trong bình rơi ra, ở lòng bàn tay chỗ nhanh như chớp chuyển động rồi vài vòng.

Tại Ngân sắc chất lỏng đụng chạm bàn tay da thịt lập tức, Chung Trầm chỉ cảm thấy một cỗ lạnh buốt khí tức truyền đến, dọc theo cánh tay kinh mạch chảy - khắp toàn thân, mang theo pháp lực trong cơ thể không tự chủ được tự hành vận chuyển lại, còn có càng lúc càng nhanh xu thế.

"Không hổ là tinh luyện qua Thái Âm Huyền Thủy, đối với Thủy thuộc tính Pháp lực chiết xuất tăng cường hiệu quả, xa không phải bình thường Huyền Thủy có thể so sánh. Xem ra lúc trước chỉ phục sử dụng một nửa Huyền Thủy, một nửa khác mượn nhờ cái kia chỗ miếu thờ phía dưới âm mạch chậm rãi tâm hóa thành Thái Âm Huyền Thủy cách làm, quả nhiên là đáng giá, không uổng công ta khổ đợi rồi ba... nhiều năm. Bất quá cái này Thái Âm Huyền Thủy tác dụng lớn nhất, hãy để cho Bích Ba Công có thể trộn lẫn bằng hàn chi lực, uy lực xa không phải lúc trước có thể so sánh đấy. Đáng tiếc lần này bế quan chấm dứt, cũng chỉ còn lại có một giọt này rồi." Chung Trầm nhìn xem trong tay Ngân sắc chất lỏng, mặt mũi tràn đầy đáng tiếc hình dáng.

Nói về, Bích Ba Công tuy rằng tốc độ tu luyện vô cùng chậm chạp, nhưng là Trúc Cơ giai đoạn dễ dàng nhất đột phá bình cảnh công pháp một trong, tại Trúc Cơ Kỳ chỉ cần Pháp lực tu vi tích lũy đã đến nào đó trình độ, lại tiến vào tiếp theo tầng cơ hồ là nước chảy thành sông sự tình.

Hắn ở đây Trúc Cơ sơ kỳ trung kỳ thậm chí đến bây giờ Đại viên mãn, hoàn toàn chính xác như trong điển tịch miêu tả như vậy, hầu như không có cảm nhận được bình cảnh tồn tại.

Bất quá, đến đột phá Kim Đan kỳ thời điểm, sẽ không có như vậy chuyện tốt.

Bích Ba Công đang đột phá Kim Đan trở lên bình cảnh lúc, tương đối mặt khác công pháp tức làm cho dễ dàng một chút, cũng là rất có hạn, ngược lại kia tại ngưng kết Kim Đan sau tốc độ tu luyện vẫn đang kỳ chậm.

Chung Trầm vừa nghĩ tới việc này, sắc mặt không khỏi lại âm trầm xuống.

Bích Ba Công tại Chung gia rất nhiều công pháp bên trong đúng thập phần gân gà tồn tại, hơi có chút tư chất cùng đã tâm đệ tử dòng chính, cũng sẽ không tuyển chọn tu luyện phương pháp này, nhưng đối với như Chung Trầm như vậy con vợ kế mà nói, nhưng không có lựa chọn chỗ trống.

Vì cam đoan thứ hệ đệ tử, tại có hạn tài nguyên dưới tình huống cũng có thể tu luyện thành công, chỉ cần tư chất thuộc tính cho phép, Bích Ba Công cùng với nhiều loại nhập môn dễ dàng nhất, cần thiết tài nguyên ít nhất công pháp, đúng Chung gia tầng trên cho thứ hệ đệ tử chỉ định thường dùng nhất công pháp.

Về phần những công pháp này Hậu Kỳ khó tu, uy lực không lớn cùng với đủ loại chỗ thiếu hụt, lại căn bản không phải Chung gia các Trưởng lão sẽ thay thứ hệ đệ tử suy tính sự tình.

Chung Trầm nghĩ đến đây, trong đầu không khỏi hiện ra năm năm trước vừa xong Chung gia, nhìn thấy cái kia treo "Phụ thân" tên tuổi nam nhân một màn.

Chung Huyền Cơ, vị này cùng hắn có trực tiếp nhất huyết mạch liên hệ nam nhân, chẳng những là bây giờ Chung gia gia chủ, càng là một người thực lực tại phía xa trên kim đan Nguyên Anh Tu Tiên giả.

Chung Trầm nghĩ đến mới gặp gỡ người nam nhân này lúc, đối phương nhìn chính mình lạnh như băng ánh mắt, cùng rải rác mấy câu sau vung ra một quyển "Bích Ba Công" bí tịch tình hình, trong nội tâm không khỏi mơ hồ có chút phát đau nhức.

Đối phương từ đầu tới đuôi, lại căn bản không có hỏi qua mẫu thân bất cứ chuyện gì!

Cũng vì, có lẽ tại vị này cường đại Tu Tiên giả trong suy nghĩ, một gã tỳ nữ xuất thân thiếp thất căn bản là chưa bao giờ để ở trong lòng qua, thậm chí ngay cả hắn sinh ra, nói không chừng đều là một kiện không quan trọng gì sự tình.

Đối với toàn bộ Chung gia mà nói, mới một đời dòng chính đệ tử bất quá hơn mười người, mà thứ hệ đệ tử tức thì chừng hơn ngàn người nhiều, hắn và mẫu thân tại Chung Huyền Cơ tâm chỗ mục đích vị có thể nghĩ rồi.

Thậm chí đến bây giờ mới thôi, hắn ngay cả mẫu thân vì sao rời khỏi Chung gia, mang theo kia một mình tại thâm sơn cùng cốc cư trú nguyên nhân cũng không thể nào biết được.

Mẹ kia trước khi lâm chung một câu cuối cùng di ngôn, nhưng là hi vọng chính mình sau khi chết, linh bài có thể đưa đến Chung gia Thánh Địa tổ từ ở bên trong, nhưng dựa theo tình hình bây giờ đến xem, hầu như đúng chuyện không thể nào.

Chung Trầm nghĩ đến đây, trong nội tâm càng phát ra có vài phần khó chịu.

"Ta nhất định phải Kết Đan thành công, chỉ muốn trở thành Kim Đan kỳ Tu Tiên giả, vô luận đích thứ đều có thể tự động trở thành Chung gia Trưởng lão, đến lúc đó liền có thể yêu cầu hoàn thành mẫu thân nguyện vọng rồi." Hắn chết chết cắn môi, tại sâu trong đáy lòng lần nữa lập lại một lần quyết tâm của mình.

Bất luận kẻ nào ngăn cản tại việc này phía trước, đều muốn bị hăng hung nghiền nát cùng đẩy ra.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Sinh Tử Lôì (Thượng)

"Ông ông. . ."

Chung Trầm sắc mặt đang tại âm tình bất định biến hóa thời điểm, mặt thất trên cửa đá đột nhiên sáng lên một đoàn năm đấm lớn bạch quang, đồng thời từ trong truyền ra trầm thấp nhắc nhở âm thanh.

"Đã đến giờ rồi."

Chung Trầm thấy vậy, yên lặng đem bình nhỏ cất kỹ, sửa sang lại một chút quần áo về sau, bước đi hướng cửa đá.

"Trầm ca, người cuối cùng bế quan đi ra."

Chung Trầm dọc theo một cái phong bế thông đạo mà đi, vừa vừa đi ra khỏi trong lòng núi Chung gia bế quan khu đại môn, đối diện liền lập tức đón nhận một cái mập mập chất phác thanh niên, mặt mũi tràn đầy lo lắng thần sắc.

"Chung Đồ, xảy ra chuyện gì." Chung Trầm nhìn xem người này đều là con vợ kế trong tộc hảo hữu, đuôi lông mày nháy lên mà hỏi.

"Lão Tam cùng với Chung Kim Khuê bên trên Sinh Tử Lôì, lập tức liền sắp bắt đầu rồi." Tên là Chung Đồ béo thanh niên gấp gáp nói.

"Sinh Tử Lôì! Lão Tam hồ đồ rồi, hănh không biết Chung Kim Khuê đúng Trúc Cơ Hậu Kỳ tu vi chứ" Chung Trầm nghe vậy, đồng tử co rụt lại.

"Lão Tam mấy ngày hôm trước cũng tiến giai hậu kỳ, hơn nữa lần này bên trên Sinh Tử Lô nguyên nhân, nhưng là Mộ Dung Song cùng lão Tam đã giải trừ hôn ước, mà cùng Chung Kim Khuê kết thành song tu bầu bạn rồi." Chung Đồ nghiêng răng nghiêng lợi trả lời.

"Lại là Mộ Dung Song nữ nhân này, ta lần đầu tiên nhìn thấy nàng này liền không thích, bản thân không có gì tư chất, lúc trước mượn nhờ lão Tam thân phận mới có thể trở thành Chung gia Ngoại Môn Đệ Tử, hôm nay bởi vì địa vị cao hơn dòng chính đệ tử chen chân, lại đổi lại vị hôn phu cũng là bình thường sự tình. Bất quá dù cho đều là Trúc Cơ Hậu Kỳ, chúng ta thứ hệ đệ tử cùng dòng chính thực lực sai biệt, người cũng có thể rất rõ ràng, huống chi lão Tam mới vừa vận tiến giai đến Hậu Kỳ." Chung Trầm mày nhăn lại, chậm rãi nói ra.

"Ta đương nhiên biết rõ đạo này để ý, cái kia Chung Kim Khuê cho dù ở con trai trưởng bên trong cũng là Pháp lực rất mạnh, cho nên ta mới đến tìm người. Dù sao hãn năm đó trong tay người ném qua đầu khổ, có lẽ còn có thể kiêng kị trầm ca một chút." Béo thanh niên nở nụ cười khổ.

"Hắc hắc, cái kia đã là ba năm trước đây sự tình rồi, khi đó ta cùng hãn đều chẳng qua Trúc Cơ trung kỳ mà thôi, hiện tại cũng khó mà nói rồi. Đi thôi, bất kể như thế nào, tới trước Sinh Tử Lô rồi hãy nói những thứ khác." Chung Trầm hắc hắc một tiếng.

Béo thanh niên tự nhiên không có mặt khác ý kiến, hai người lúc này nhanh chóng đã đi ra bế quan khu vực.

Cái nào đó cao hơn trăm trượng trên ngọn núi, tụ tập trên trăm tên Chung gia đệ tử, toàn bộ vây quanh một tòa màu trắng lô đài chỉ trở lấy, còn bất chợt có bóng người từ dưới ngọn núi phương hướng nhanh chóng hướng nơi đây chạy đến.

Sinh Tử Lô tranh tài cũng không phải là có thể kinh thường gặp được sự tình, huống chi việc này còn dính đến rồi thứ đích hai phái đệ tử lúc giữa gút mắc. Nếu không phải thời gian có hạn, toàn bộ Chung gia lại có cấm bay cấm chế, chỉ sợ trở lại người quan sát còn có thể lại gia tăng một nửa.

Chính là như vậy, đánh chung quanh đài vây xem phần đông đệ tử cũng đã đều nghị luận.

"Chung Kim Khuê ta nghe nói qua, đúng con trai trưởng trong có tên tu luyện thiên tài, nghe nói một năm trước cũng đã Trúc Cơ hậu kỳ, đúng gần với ba đứa con tồn tại. Cái này gọi là Chung Vân gia hỏa lại đúng thần thánh phương nào, vậy mà cũng có Trúc Cơ Hậu Kỳ tu vi, chắc chắn. . ."

"Chung Vân luôn luôn ưa thích bề quan tiêm tu, rất ít và những người khác giao tiếp, người muốn phải không thường tại trong tộc đợi, không biết hẳn cũng không kỳ lạ quý hiếm. Nhưng như vậy một tên, vậy mà chủ động đưa ra bên trên Sinh Tử Lô, xem ra là thật sự ghen thờ ra một hơi rồi. Đáng tiếc a, nghe nói hẳn mới mới vừa tiến vào Hậu Kỳ, sao có thể là Chung Kim Khuê đối thủ, chớ nói chi là song phương công pháp, Pháp Khí bên trên cực lớn chênh lệch rồi."

"Ta ngược lại là nghe nói, hình như là Chung Vân vị hôn thê bị Chung Kim Khuê cho cướp đi! Hắc hắc, khó trách căn bản liền muốn lên Sinh Tử Lô rồi. Sinh Tử Lô bên trên cũng không điểm đến là dừng lời nói, hoàn toàn sinh tử tự phụ, cũng không biết trong tộc chấp pháp làm sao sẽ phê chuẩn việc này đấy."

"Người ta đúng con trai trưởng, luận quan hệ, lại thế nào là chúng ta những con vợ kế này có thể so sánh đấy."

...

Chung Trầm cùng béo thanh niên hai người đã đi tới rồi đỉnh núi, nhìn qua xa xa lô đài bốn phía đã bay lên một tầng màu trắng màn sáng, cùng

trên lôi đài xa xa tương đối hai đạo nhân ảnh, nghe nữa lấy thủ vệ nghị luận, sắc mặt đều khó coi.

"Hư mất! Không nghĩ tới ta hai người hay vẫn là đã tới chậm, hiện tại lôi đài cấm chế đã mở ra, dù ai cũng không cách nào ngăn cản cuộc tỷ thí này rồi." Chung Đồ khuôn mặt xanh mét nói.

"Coi như là chúng ta có thể sớm chút đi đến, hơn phân nửa cũng khích lệ không được đấy. Lão Tam sẽ không buông tha cho cuộc tỷ thí này, hiện tại chỉ có thể gửi hi vọng, hẳn có thể có thủ đoạn gì có thể thay đổi hoàn cảnh xấu a." Chung Trầm sắc mặt biến hóa một lát, thở dài một tiếng.

"Hừ, Mộ Dung Song cùng Chung Kim Khuê hai cái chó săn cũng tới, nàng còn có mặt mũi xuất hiện ở nơi đây!" Béo thanh niên ánh mắt mọi nơi quét vài cái về sau, bỗng nhiên kích động kêu lên.

Chung Trầm nghe vậy khẽ giật mình, theo kia ánh mắt nhìn lại.

Chỉ thấy cách lôi đài cách đó không xa một khối núi đá bên cạnh, thành linh đứng đấy ba người.

Trong đó hai gã nam tử, hẳn cũng là biết, đứng thường xuyên đi theo Chung Kim Khuê bên cạnh thứ hệ đệ tử. Nữ tử xinh đẹp như hoa, dáng người thướt tha, giữa lông mày càng có một loại không nói ra được phong tình hương vị.

Đúng là Chung Trầm trước kia bái kiến vài lần Mộ Dung Song.

Nàng này đang cùng bên cạnh hai người chuyện trò vui vẻ, không có chút nào lo lắng ưu sầu bộ dạng.

"Nàng có thể dùng người khác họ đệ tử thân phận xuất hiện ở nơi đây, xem ra là thực cùng Chung Kim Khuê rồi." Chung Trầm thật sâu nhìn Mộ Dung Song liếc, nhàn nhạt nói ra.

"Thật sự là vô sỉ!" Chung Đồ mặc dù hiểu đạo lý trong đó, hay vẫn là nhìn không được hung hăng kêu lên.

Nói cũng trùng hợp, lúc này, Mộ Dung Song mặt mày vô tình ý chuyển động xuống, vừa vịn cùng Chung Trầm nhìn sang ánh mắt đối với lại với nhau. Nàng này vốn là ngẩn ngơ, lộ ra một chút vẻ xấu hổ về sau, lập tức quay đầu đi, mơ hồ đối với Chung Trầm có vài phần e ngại bộ dạng.

Đúng lúc này, trên lôi đài phương hướng không trung chỗ chấn động một chút, một gã áo bào xám trung niên nam tử lẳng không thoáng hiện, mày rậm mắt to, trên đầu tặc phát không sinh, cúi đầu đánh giá phương hướng vài lần về sau, vẫn lạnh lùng nói ra: "Ta lại hỏi hai người các người tiểu gia hỏa một lần, này đánh bên trên tranh tài sinh tử tự phụ, nếu là vận dụng lớn uy lực pháp thuật Pháp Khí, ta cũng không cách nào kịp thời ngăn cản đấy. Vạn nhất đến lúc thực sự có người vứt bỏ mạng nhỏ, dựa theo quy củ cũng sẽ không truy cứu trách nhiệm. Loại này dưới tình hình, hai người các người còn muốn lúc này tỷ thí chứ "

"Bạch thúc, ta xác định!"

"Ta cũng xác định."

Trên lôi đài hai người không chút lựa chọn đồng thời khẳng định nói, tiếp theo một cái hung hăng nhìn chăm chăm vào đối phương, một cái trên mặt khinh miệt sắc mặt.

Người phía trước là một người trang phục thanh niên, khuôn mặt tuấn mỹ, lưng khoá trường kiếm, hai mắt phóng hỏa.

Người sau thì là cái mọc ra mặt ngựa công tử ca, toàn thân cấm bào, một tay duy trì màu xanh sẫm quạt giấy, trên tay kia mang theo một quả vừa thô vừa to đồng giới, eo treo một miếng chiếu lấp lánh màu xanh cổ bội.

"Cuộc tỷ thí này ta nếu là thắng, người lại để cho Mộ Dung Song rời khỏi." Thanh niên tuấn mỹ nghiêm nghị quát.

"Người nếu là thua đây?" Chung Kim Khuê khinh thường mà ngược lại hỏi một câu.

"Ta nếu là thua, liền đem tính mạng lưu cho người." Chung Vân lạnh lạnh trả lời.

"Tốt, vậy thì nói như thế định rồi. Ta tại trong tỉ thí rất dễ dàng thu lại không được tay, người đến lúc đó có thể hay không còn có tính mạng đều là khó nói sự tình." Chung Kim Khuê cười như điên.

"Ta cũng cũng giống như thế." Chung Vân mặt sắc mặt xanh mét.

Trên không bạch chấp sự đối với hai người trong lúc nói chuyện với nhau cho nhìn như không thấy, lạnh lùng tuyên bố: "Tỷ thí bắt đầu."

"Đi chết đi!" Chung Vân hét lớn một tiếng, một tay bấm niệm pháp quyết, sau lưng trường kiếm bỗng nhiên từ trong vỏ phóng lên trời, hóa thành một đạo Thanh Hồng, chạy đối diện Chung Kim Khuê quét sạch chém xuống.

Thanh Hồng chưa cập thân, lạnh lạnh Kiếm Ý đã đem mấy trượng trong phạm vi hết thấy tất cả đều bao phủ kia xuống, làm cho người ta toàn thân tóc gáy đứng đấy.

Chung Kim Khuê thấy vậy lại cười ha ha, trong tay cây quạt chẳng qua là hướng không trung quăng ra, 'Rầm Ào Ào' một tiếng tự hành mở ra, đặc biệt phù văn cuộn cuộn, một tòa màu xanh lá cây Tiểu Sơn hư ảnh từ trong bồng bênh trôi lên, quay tít một vòng về sau, liền biến thành rồi hơn một trượng giống như cao lớn, hung hăng đánh lên rồi chém xuống Thanh Hồng.

"Phanh" một tiếng, màu xanh sẫm Tiểu Sơn hư ảnh một hồi kịch liệt lắc lư, lúc này từ trên hướng xuống vỡ ra một cái khác khe hở, nhưng Thanh Hồng cũng run lên bay ngược mà quay về, một lần nữa biến thành màu xanh trường kiếm.

"Nhiên Huyết Đại Pháp."

Thanh niên tuấn mỹ thấy vậy, không chút lựa chọn lại là găm lên giận dữ, toàn thân da thịt lập tức Huyết Hồng vô cùng, lại há miệng ra, lại từ trong miệng phun ra một cái khác huyết sắc cột sáng, lóe lên rồi biến mất mà chui vào bay ngược về đích màu xanh trường kiếm bên trên.

"Oành!"

Màu xanh trường kiếm mặt ngoài lập tức đốt lên một tầng huyết sắc quang diễm, tiếp theo tại Chung Đồ Pháp lực thúc giục xuống, đột nhiên một cái xoay quanh, lần nữa hóa thành so với lúc trước càng vừa thô vừa to gấp mấy lần huyết sắc kiếm hồng, phát ra thê lương tiêm minh mà hướng đối diện vòng lại mà quay về.

Trên lôi đài trống không áo bào trắng nam tử thấy vậy, sắc mặt khẽ biến thành hơi ngưng, lại không có bất kỳ ngăn cản ý tứ.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Sinh Tử Lôi (Hạ)

"Hỗn đản! Vậy mà sử dụng tự tổn tinh huyết bí pháp, người về sau xem như triệt để đã xong. Nhưng muốn dựa vào này thủ đoạn làm tổn thương ta, hay vẫn là vọng tưởng sự tình." Chung Kim Khuê hiển nhiên cũng thật không ngờ đối thủ một phát tay, liền lập tức sử dụng đốc sức liều mạng thủ đoạn, vốn là cả kinh, tùy theo lại giận dữ.

Hắn đột nhiên vỗ bên hông ngọc bội, một hồi Long Ngâm âm thanh truyền đến, từ trong bay ra một cái hơi nước trắng mịn mờ Giao Long hư ảnh, giương nanh múa vuốt mà lao thẳng tới hướng máu cầu vòng.

UỠNH UỠNH RẦM RẦM một hồi như sấm nổ mạnh!

Giao Long hư ảnh vừa mới cùng máu cầu vòng tiếp xúc, liền lập tức bị ép tới liên tiếp lui về phía sau, hình thể tại quang mang chớp động bên trong nhanh chóng thu nhỏ lại.

Chung Kim Khuê mắt thấy cảnh này, hừ một tiếng, hai tay mơ hồ một hồi bấm niệm pháp quyết.

Thanh niên tuấn mỹ trên không lúc này một hồi Hư Không chấn động, hiện ra từng đám cây màu xanh lá dây leo hư ảnh, nhanh chóng đan vào xuyên thẳng qua, trong nháy mắt biến thành một tấm cực lớn lục mạng lưới.

"Phù La Thứ Vông!" Chung Kim Khuê quát khê một tiếng, một tay nắm ngón tay mở ra, hướng đối diện Hư Không nhấn một cái.

Màu xanh lá lười lớn mặt ngoài một hồi hồi quang lưu chuyển, sinh ra từng đám cây màu xám gai nhọn, hung dữ vừa rơi xuống hạ xuống.

Chung Vân thấy vậy, không nói hai lời hướng lên đầu, ngay cả phun mấy đoàn tinh huyết đi ra ngoài, tại "Phanh phanh" âm thanh nhao nhao bạo liệt mà mở, hóa thành bao quanh huyết vụ phóng lên trời, lại để cho cái kia màu xanh lá đâm mạng lưới vậy mà không cách nào rơi xuống.

Lúc này, màu trắng Giao Long hư ảnh đã đang cùng máu cầu vồng trong tranh đấu, thu nhỏ lại đã đến chỉ có trước kia một nửa lớn nhỏ.

Chung Kim Khuê mắt thấy cảnh này, sắc mặt thực có chút khó coi, trong miệng chửi bới một tiếng "Không biết sống chết" về sau, một tay hướng không trung một điểm, nguyên bản lên đỉnh đầu xoay quanh màu xanh sẫm ngọn núi bay thật nhanh ra, cũng gia nhập vào rồi cùng máu cầu vồng tranh đoạt bên trong.

Kể từ đó, Chung Kim Khuê Pháp lực tiêu hao to lớn có thể nghĩ rồi, chỉ có thể từ trong lòng móc ra rất nhiều các loại đan dược, hướng trong miệng một hồi điên cuồng nhét.

Thanh niên tuấn mỹ cũng tại Nhiên Huyết Đại Pháp chống đỡ dưới, Pháp lực vẫn đang cuồn cuộn không dứt, không có giảm bớt chút nào ngừng xu thế, thậm chí lại gầm lên một tiếng, một chân mãnh liệt giẫm mạnh mặt đất, thân hình liền phảng phất giống như là tên nổ trực tiếp hướng đối diện kích bắn đi.

"Đi tìm chết!"

Chung Kim Khuê thấy vậy, ngược lại đại hỉ, thủ đoạn run lên, trên ngón tay đeo đồng Giới Linh quang lóe lên, một đạo cự đại hình trăng lưỡi

liềm Phong Nhận phun ra, muốn đem trước mặt mà đến Chung Vân chém hai nửa.

Chung Vân đối mặt không lồ Phong Nhận, hai mắt ngoan sắc lộ ra, chẳng qua là vòng eo uốn éo, thân hình dùng choáng váng há hốc mồm góc độ thoáng nghiêng nửa xích, không có chút nào nửa phần giảm tốc độ ý tứ.

"Rặc rặc" một tiếng!

Mặc dù thanh niên tuấn mỹ bên ngoài thân hiển hiện một tầng màu trắng Linh quang, nhưng không lồ Phong Nhận hiển nhiên sắc bén vô cùng, chợt lóe lên về sau, liền đem một cái cánh tay từ đầu vai chỗ đơn giản mở ra.

Thanh niên lại nhân cơ hội này, nhào tới Chung Kim Khuê trước mặt, hét lớn một tiếng "Huyết Nguyên Thủ", một cái khác đầu hoàn hảo cánh tay lập tức vừa thô vừa to rồi một vòng, một cái đỏ thẫm năm đấm hung hăng đánh về phía rồi trước mặt đối thủ.

Đây hết thảy chẳng qua là trong chớp mắt chuyện đã xảy ra.

"Không tốt!"

Chung Kim Khuê tuy rằng Pháp lực không kém, nhưng cùng người tranh đấu kinh nghiệm cũng không nhiều, đối mặt thanh niên không tiếc tự mình hại mình cận thân dốc sức liều mạng thủ đoạn, hiển nhiên trở tay không kịp, luống cuống tay chân đều muốn lại bám niệm pháp quyết thi pháp, cũng đã không còn kịp rồi, ngũ quan khuôn mặt thậm chí bởi vì sợ hãi vụn vụn thành một đoàn.

"Oành" một tiếng vang thật lớn, Chung Kim Khuê bên ngoài thân đột nhiên hiển hiện một cái ánh vàng rực rỡ chuông không lồ hư ảnh, đỏ thẫm năm đấm kích ở phía trên, lại huyết nhục văng tung tóe bạo liệt ra, thậm chí ngay cả lộ ra trắng hếu xương tay đều lập tức đứt gãy đã thành mấy đoạn.

Nhưng Kim Chung hư ảnh tại ngăn lại cái này một kích trí mạng về sau, cũng lóe lên tán loạn biến mất.

Trên bầu trời áo bào trắng nam tử gặp tình hình này, ánh mắt lóe lên, tay áo bên trong nguyên bản đã đều muốn dò xét ra tay chưởng, lại hơi chậm lại rụt trở về.

"Kim Cương Tráo, đây là phụ thân tự tay hội chế Kim Cương Phù, có thể tự hành kích phát đấy. Hặc hặc, Chung Vân, tiểu tử người chết chắc rồi." Tìm được đường sống trong chỗ chết Chung Kim Khuê, đại hỉ cười như điên.

Đúng lúc này, bất luận kẻ nào đều không nghĩ tới một màn xuất hiện.

Rõ ràng thoát nhìn đã thân chịu trọng thương, lại không cái gì công kích chi lực thanh niên tuấn mỹ, đột nhiên há miệng ra, một cái khác máu tươi phun ra.

Khoảng cách gần như vậy xuống, máu tươi dùng nhanh như chớp xu thế, rần rần chắc chắc đánh vào rồi Chung Kim Khuê trên gương mặt.

A hét thảm một tiếng!

Lại nhìn trong tràng tình hình, Chung Kim Khuê hai tay che mặt mà trở mình tròng ngã xuống trên mặt đất, thua đau nhức khó nhịn lăn qua lăn lại, giống như Sát Trư.

Chung Vân tại phun ra máu tươi về sau, chẳng những toàn thân khí tức lập tức giảm xuống hơn phân nửa, nguyên bản nhìn như niên kỷ bạc phơ khuôn mặt, cũng trong chớp mắt già yếu bảy tám tuổi, trong mắt lóe lên tàn khốc, mũi chân khê động, sẽ thấy đánh về phía có đoạt vợ mỗi hận đối thủ.

Lôi đài bốn phía quan sát mọi người, sớm đã xem trọng trọn mắt há hốc mồm, phần lớn là Chung Vân tàn nhẫn thủ đoạn kinh hãi không thôi.

Cái này trận kết quả tỷ thí, xem ra là lớn vượt quá tất cả mọi người đoán trước rồi.

"Xác định!"

Đúng lúc này, thanh niên tuấn mỹ trên người đột nhiên hiện ra một đạo bạch sắc quang sáng, lập tức buộc chặt, đem thân hình xác định ngay tại chỗ.

Tiếp theo, lôi đài bốn phía cấm chế màn sáng lóe lên biến mất, áo bào trắng nam tử mặt sắc mặt ngưng trọng mà đưa cánh tay buông, từ không trung từ từ hạ xuống trên lôi đài.

Lúc này, trên bầu trời vẫn còn tranh đấu ba kiện Pháp Khí, đang không có rồi chủ nhân Pháp lực thúc giục xuống, phân biệt "Ô ô" rơi xuống trên mặt đất. Lơ lửng giăng co màu xanh lá đậm mạng lưới cùng Huyết Vân, càng là hóa thành từng điểm Linh quang tại chỗ tiêu tán.

"Hừ, vì một cuộc tỷ thí, vậy mà sử dụng loại này tự tổn tiềm lực thọ nguyên tà thuật, Chung Vân người mặc dù thắng tỷ thí lần này, về sau cũng không cái gì tiền đồ đáng nói rồi, bất quá loại này vũ dũng khí thể ngược lại cũng đáng được trong tộc tôn sùng một chút. Tốt rồi, người có thể xuống dưới đem cánh tay đứt một lần nữa tiếp thượng." Áo bào trắng nam tử hướng Chung Vân nói như thế, tiếp theo lại hướng thanh niên tuấn mỹ Hư Không một điểm, kia trên người bạch hoàn cũng lóe lên mà diệt.

"Ta. . ."

Một lần nữa khôi phục hành động chi lực Chung Vân, nhìn trên mặt đất vẫn còn kêu thảm thiết Chung Kim Khuê, có chút không cam lòng còn muốn nói gì, sau một khắc lại đột nhiên thân hình lung lay mấy cái, muốn vừa ngã vào trên lôi đài.

"Sưu sưu!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hai đạo nhân ảnh, một trái một phải nâng ở thanh niên tuấn mỹ, đúng là Chung Trầm, Chung Đồ hai người.

"Trầm ca, các người làm sao tới rồi hả?" Thanh niên tuấn mỹ vừa nhìn hai người, miễn cưỡng cười cười nói ra.

"Vì một nữ nhân, tội gì khổ như thế chứ!"

"Lão Tam, người làm được không sai."

Chung Trầm cùng Chung Đồ một cái gật gật đầu, một cái lắc đầu thờ dãi, phân biệt nói ra khác nhau lời của.

Điều này làm cho hai người khẽ giật mình nhìn nhau liếc về sau, cũng đều nở nụ cười khổ.

Tiếp theo, Chung Trầm buông tay ra, lại qua đem Chung Vân trên lôi đài cánh tay đứt cùng trường kiếm Pháp Khí nhặt lên.

Ba người tiếp theo lại hướng áo bào trắng nam tử xin lỗi một tiếng về sau, liền vội vàng đã đi ra lôi đài, muốn đi trong tộc Dược Sư chỗ đem cánh tay đứt lại kịp thời đón.

Nói cũng kỳ quái, vô luận Chung Vân đứt rời cánh tay hay vẫn là đầu vai chỗ, miệng vết thương chỉ thấy huyết nhục mơ hồ, lại không thấy có chút máu tươi chảy ra.

Áo bào trắng nam tử lúc này mới nhìn nhìn còn đang kêu thảm thiết lăn qua lăn lại Chung Kim Khuê, thờ dãi, lớn tiếng tuyên bố tỷ thí lần này Chung Vân chiến thắng, tiếp theo tay áo run lên, mảng lớn hào quang bay cuộn phóng tới, mang theo Chung Kim Khuê trực tiếp phá không mà rời đi.

Tuy rằng vị này con trai trưởng trọng thương không nhẹ, nhưng cuối cùng không có không thấy đâu tính mạng, hơn nữa chữa cho tốt tổn thương

cũng không ảnh hưởng ngày sau tu luyện.

Trên lôi đài phân đông trong tộc đệ tử, lúc này mới chặc chặc lần nữa nghị luận lên, đều là tỷ thí lần này cực nhanh cùng vô cùng thâm hiểm kết quả, rất là sợ hãi thán phục.

Chỉ có Mộ Dung Song hai tay nhanh nắm thành quyền, sắc mặt dị thường tái nhợt tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích.

Bên cạnh, nguyên bản cùng kia một mực nói chuyện với nhau cái kia hai gã thứ hệ đệ tử, càng là xa xa kéo ra một khoảng cách, một bộ đã xem nàng này như nước với lửa bộ dáng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Chung Kim Long

"Cái gì, Khuê nhi tại trên lôi đài bị người bị thương nặng, còn đã thua bởi một gã con vợ kế?" Chung gia một núi trong hậu viện, một gã trong phòng đọc sách mặt trắng lão giả, đột nhiên cầm trong tay quyển sách hung hăng ném trên mặt đất, mặt trầm như nước mà hỏi.

"Đúng, phụ thân, ta cũng là vừa mới biết rõ, Khuê đệ tại tỷ thí trước che giấu việc này, khi đó ta lại đang tìm hiểu một môn pháp thuật, nếu không tỷ thí lúc có ta ở đây bên cạnh chiếu ứng mà nói, như thế nào cũng sẽ không khiến hãn bị thương." Lão giả trước mặt, một gã dáng người thon dài, khuôn mặt nho nhã nam tử trẻ tuổi, bất đắc dĩ trả lời.

"Hừ, đệ đệ của người chính là cái phế vật. Bị thương thế nào, nếu là không chết mà nói, lại để cho hãn cú cho ta rời đi bế quan phòng hảo hảo tu luyện cái hai năm, một ngày không có tiến giai Trúc Cơ viên mãn, một ngày sẽ không chuẩn cho ta xuất quan!" Mặt trắng lão giả một bộ hận kia không tranh giành bộ dáng.

"Nghe trong tộc Dược Sư nói, Khuê đệ tuy rằng thương thế rất nặng, thậm chí bởi vì làm cho bên trong bí thuật đặc thù, có hủy dung nhan khả năng, nhưng cũng không ảnh hưởng về sau tu luyện. Chờ hãn thương thế tốt lên về sau, ta tự sẽ đích thân tiễn đưa hãn đi bế quan đấy." Nam tử trẻ tuổi bình tĩnh trả lời.

"Ân, người làm việc ta tự nhiên yên tâm rất. Nam dung mạo bị hủy đôi chút lại tính là cái gì, huống hồ hãn về sau có thể kết thành kim đan lời nói,

tự có thể khôi phục như lúc ban đầu. Nhưng là nhà chúng ta tại trong tộc cũng coi như hết sức quan trọng rồi, đệ đệ của người mặc dù có muôn vàn không phải, cũng không có thể tùy ý một gã con vợ kế như vậy khi nhục rồi. Người tìm một cơ hội đem tổn thương đệ đệ của người gia hỏa phế ngay lập tức a, muốn cho tất cả thứ hệ đệ tử biết rõ, Chung gia con trai trưởng tuyệt không cho khinh thường." Mặt trắng lão giả trước gật gật đầu về sau, tiếp theo lại thanh âm lạnh như băng phân phó nói.

"Vâng! Phụ thân, việc này ta trở lại an bài, nhất định sẽ không để cho ngoại nhân phát hiện là chúng ta ra tay." Thon dài nam tử trẻ tuổi miệng đầy đáp ứng.

"Kim Long, đệ đệ của người không quá không chịu thua kém (*hãng hái tranh giành), ta niên kỷ cũng không nhỏ, mặc dù tại trong tộc gánh Nhâm trưởng lão danh tiếng, nhưng trong tay thực tế quyền lực lại không có bao nhiêu. Nhưng người khác nhau, người vừa mới tuổi tròn hai mươi, cũng đã là trong tộc ba đứa con một trong rồi, thậm chí nếu không phải vì ngưng kết ra Thượng phẩm Kim Đan, sớm hai năm liền có cơ hội bước vào Kim Đan kỳ rồi. Cho nên người về sau mục tiêu cũng không phải chính là một gã trong tộc bình thường Trưởng lão, mà là ngưng kết Nguyên Anh trở thành Tộc trưởng, thậm chí tiến giai Đại Thừa, cuối cùng phi thăng trong truyền thuyết Tiên Giới." Mặt trắng lão giả nhìn trước mắt nam tử trẻ tuổi, tràn đầy vẻ vui mừng.

"Phụ thân, chúng ta Chung gia coi như là Tiên Tộc thế gia, Kim Đan Trưởng lão cũng không quá đáng trăm người, tăng thêm Tộc trưởng ở bên trong Nguyên Anh cường giả tức thì chỉ có năm người, về phần Đại Thừa kỳ càng là chỉ có Đại trưởng lão một người mà thôi, có thể thấy được Trúc Cơ sau tu luyện khó khăn rồi. Bất quá càng là như thế, Trúc Cơ Kỳ tích lũy cũng càng trọng yếu, chỉ có đánh tốt nội tình về sau, con đường tiếp theo mới có thể tạm biệt một ít. Phụ thân cũng đừng lo, toàn bộ trong tộc mới nhất đại đệ tử ở bên trong, cũng chỉ có ba đứa con bên trong cái kia một

người ở trong mắt ta. Về phần theo mây nha đầu kia, Tiên Thiên tư chất tuy rằng cũng không tệ, nhưng dù sao cũng là một đứa con gái nhà, Kết Đan sau cũng sẽ bị ta xa xa bỏ qua đấy." Thon dài nam tử trẻ tuổi tự tin nói.

"Nói hay lắm, nhưng theo ta được biết, của người lớn nhất đối thủ chuông đạo trời đã bế quan trọn vẹn một năm rồi. Nhớ không lầm, tiểu tử này bế quan trước cũng đã Trúc Cơ viên mãn, bây giờ còn một lần bế quan thời gian dài như vậy, chẳng lẽ là đang tu luyện cái gì lợi hại pháp thuật." Mặt trắng lão giả lộ ra tán dương biểu lộ về sau, lông mày lại nhăn lại nói.

"Như thế có nhiều khả năng, chỗ kia có lẽ sắp phủ xuống a, chuông Đạo Thiên có lẽ cùng ta giống nhau, một mực đề nặng tu vi chưa từng ngưng kết Kim Đan, cũng là đang đợi chỗ kia mở ra." Nam tử trẻ tuổi như có điều suy nghĩ lời nói.

"Chỗ kia sao, tính toán thời gian, đích thật là không sai biệt lắm, chẳng qua là trong đó hung hiểm. . ." Mặt trắng lão giả nghe nam tử trẻ tuổi nói như thế, trầm ngâm, mơ hồ có chút đã vui mừng đã lo thần sắc.

Cùng một thời gian, Chung gia tòa nào đó đơn giản trong nhà đá, Chung Trầm nhìn qua trên giường hai mắt nhắm nghiền, một bên đầu vai bao vây lấy dày đặc lụa trắng thanh niên tuấn mỹ, chau mày.

"Trầm ca, vậy phải làm sao bây giờ, lão Tam thi triển Nhiên Huyết Đại Pháp về sau, lại liên tiếp mấy lần thúc giục bí thuật ghênh đòn địch, mặc dù Dực Sư đã dùng hết Linh Dực, trong cơ thể tinh huyết cũng không đủ dùng chống đỡ lại để cho gãy chi một lần nữa đòn. Tiếp tục như vậy mà nói, chỉ cần trì hoãn hai ba tháng, chỉ sợ cánh tay này liền thật muốn phế bỏ." Tại bên cạnh hẳn, Chung Đồ mặt mũi tràn đầy lo nghĩ thấp giọng nói ra, một bộ sợ đánh thức thanh niên tuấn mỹ bộ dạng.

"Ngô Dược Sư không phải đã nói rồi sao, muốn bảo trụ Tam đệ cánh tay này, chỉ có năm trăm năm phần trở lên Huyết Nhân Sâm loại đại bổ tinh huyết Linh vật mới có thể. Vật gì đó khác cơ hội xa vời, chỉ có Huyết Chi Đan đúng trong tộc thì có đấy." Chung Trầm nhìn xem vừa về đến liền hôn mê bất tỉnh thanh niên tuấn mỹ, chậm rãi nói ra.

"Có thể Huyết Chi Đan cho dù ở trong tộc cũng là dị thường quý hiếm, trừ phi lập nhiều đại công, hoặc sử dụng giá trên trời Linh Ngọc trực tiếp mua sắm, nếu không trong tộc Trưởng lão sao có thể đồng ý đưa cho Tam đệ chữa thương."

"Huyết Chi Đan cùng các linh dược khác sự tình, ta trở lại muốn nghĩ biện pháp, tuyệt sẽ không lại để cho Tam đệ thật sự đã thành tàn tật. Mà so với việc này, ta lo lắng hơn Chung Kim Khuê bên kia sự tình chưa xong." Chung Trầm ngưng trọng nói ra.

"Chung Kim Khuê, người nói là hãn huynh trưởng Chung Kim Long a. Có thể là sinh tử đánh bên trên sinh tử tự phụ, mặc dù hãn là ba đứa con một trong, lại có thể thế nào." Chung Đồ bưng tỉnh đại ngộ mà hỏi.

"Hắc hắc, người nghĩ đến rất đơn giản, biểu hiện ra Tam đệ tự nhiên không sai, nhưng Chung Kim Long nếu là thật sự muốn tìm Tam đệ phiến toái, đây còn không phải là chuyện dễ dàng. Người đã quên phụ thân bọn hãn là một người trong tộc trưởng lão rồi sao, đến lúc đó tùy tiện cho Tam đệ an bài cái nguy hiểm tồi, hoặc là cố ý cắt xén một ít tu luyện tài nguyên, thậm chí tìm người lần nữa tại Sinh Tử Lô bên trên khiêu chiến lão Tam, đều là có nhiều khả năng sự tình." Chung Trầm hắc hắc nói.

"Nhà bọn họ biết làm như thế hèn hạ sự tình, cái này như thế nào cho phải! Trầm ca, người có thể có cái gì tốt biện pháp?" Chung Đồ nghe xong, quá sợ hãi.

Lúc này đây Chung Trầm sắc mặt âm tình bất định, không lại trực tiếp trả lời cái gì.

...

Thiên Nam, Quỳnh Dao Hồ liên miên mấy trăm dặm, trong hồ nước khu vực càng là sâu không thấy đáy, được xưng Thiên Nam đệ nhất hồ.

Này hồ một chỗ, hơn mười đầu thuyền nhỏ đang tại giống như là họa trên mặt hồ xuyên thẳng qua không theo quy tắc nào, mặt hồ ngư dân thỉnh thoảng rắc khắp nơi lần lượt từng cái một lưới đánh cá, ăn nửa lực lượng mà kéo lên, thỉnh thoảng truyền đến có đại thu hoạch cười vui thanh âm.

Bỗng nhiên, cách đó không xa không trung truyền đến tiếng xé gió, một cái toàn thân xanh biếc đầu nhọn thuyền mộc phá không mà đi lấy, mà ở phía sau vài dặm xa địa phương, tức thì có hơn mười chỉ song đầu quái cầm phát ra tiếng thét chói tai theo đuổi không bỏ.

Thuyền mộc bên trên mơ hồ đứng đấy năm sáu tên mặc Ngân sắc cẩm bào người, những quái cầm kia trên người tức thì phân biệt cười một gã Hắc y nhân. Song phương cách không mắng to lấy, còn thỉnh thoảng có từng đạo hỏa cầu, băng trụ các loại pháp thuật lẫn nhau kích không ngừng.

..

Trong nháy mắt, người xung quanh cùng với liền đi tới thuyền đánh cá phía trên, ai đều không có hướng xuống phương hướng phạm nhân vừa ý bất luận cái gì liếc.

"Không tốt, là tiên sư tại đấu pháp, tất cả mọi người ẩn núp đến trong khoang thuyền, ai đều không cho đi ra." Một đầu trên thuyền nhỏ, một gã lớn tuổi nhất lão ông nhìn thấy trên bầu trời tình hình, sắc mặt đại biến, lập tức hướng những người khác nghiêm nghị quát.

Một đám ngư dân nghe vậy vứt bỏ trong tay lưới đánh cá, như ong vỡ tổ hướng trong khoang thuyền chạy tới, như là chấn kinh đàn thú.

Mà với thuyền mộc cùng quái cầm tốc độ, chỉ sợ trong nháy mắt, sẽ từ những thuyền đánh cá này trên không chạy như bay mà qua.

Đúng lúc này, bỗng nhiên không trung một tiếng trời quang sét đánh, cao hơn chỗ bầu trời đột nhiên một hồi mơ hồ mông lung, Hư Không khăn lau giống như vụn vụn nếp uốn, đằng sau vài đầu quái cầm một cái tránh né không kịp, không ngớt lời kêu thảm thiết lập tức, ở trên hư không chấn động bên trong hóa thành bao quanh huyết vụ bạo liệt ra trở lại.

Đang tại tranh đấu những người khác kinh hãi, vô luận thuyền mộc hay vẫn là mặt khác quái cầm, nhao nhao dừng tay hướng xa xa trốn tránh trốn ra

"Oành" một tiếng vang thật lớn, một đoàn Hắc Ảnh tại vụn vụn trong hư không hiện ra sáng lên, quay tít động bên trong lớn phát triển mà lớn, trong nháy mắt biến thành một cái thật lớn vô cùng vòng xoáy màu đen.

Mơ hồ truyền đến liên miên không dứt sấm rền thanh âm, ở trung tâm càng có từng đạo Ngân sắc hồ quang điện tại vòng xoáy bên trong như ẩn như hiện, dường như này phiến thiên không đều muốn sụp đổ xuống.

"Đây là cái gì, chẳng lẽ là Yêu Ma hiện thế?" Thuyền mộc bên trên một gã niên kỷ mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, trợn mắt há hốc mồm lẩm bẩm nói.

"Yêu Ma nào có như vậy trực tiếp Phá Toái Hư Không bốn sự, ta xem, giống như là cái gì bảo vật hoặc là Bí Cảnh hiện thế." Một gã khác lớn tuổi nhất trung niên nam tử, nhìn qua vòng xoáy màu đen bên trong tình hình, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng nói ra.

"Bảo vật! Bí Cảnh!" Thuyền mọc bên trên mấy người khác nghe vậy, nhao nhao trong nội tâm rất rung động.

Những quái điều kia bên trên một cái khác thế lực Tu Tiên giả, hiển nhiên cũng liên nghĩ tới điều gì, cũng hướng về phía vòng xoáy màu đen chỉ trở, có chút kích động lên.

Đúng lúc này, vòng xoáy màu đen bên trong bỗng nhiên một hồi mãnh liệt chấn động cuốn tới, lại từ trong hiện ra một tòa màu đen cung điện cực lớn hư ảnh.

Ngay từ đầu chỉ hiển lộ ra một phần nhỏ, hơn nữa không rõ mơ hồ, nhưng một lát sau, cái này bộ phận liền dần dần hóa hư là thật, đã có thể đem cung điện đại môn thấy rất rõ ràng.

Cái này màu đen cung điện đại môn, nhìn qua chừng vài chục trượng cao, mặt ngoài gập ghềnh, vậy mà mơ hồ có vô số màu xám trắng mặt người ở phía trên như ẩn như hiện, làm cho người ta nhìn trong nội tâm phát lạnh.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Mộng Yếm Cung

Một "Cái này. . . Đây là Mộng Yếm Cung, 60 năm mới tại Thiên Nam hiện thể một lần Mộng Yếm Cung, vậy mà xuất hiện ở nơi đây! Nhanh, nhanh đem việc này thông tri trong tộc." Thuyền mộc bên trên trung niên nam tử nhìn thấy màu đen cung điện hư ảnh, lại một lần kêu lớn lên, mặt mũi tràn đầy vừa mừng vừa sợ thần sắc.

"Cái gì, đây chính là trong truyền thuyết Mộng Yếm Cung."

"Ông trời, nhanh, ta nhất định phải trước tiên đem tin tức này truyền lại trở về. Cái này, chúng ta có thể lập sau đại công rồi."

"Ta cũng nghe nói Mộng Yếm Cung bên trong bảo vật cơ duyên vô số, như có thể đi vào trong đó lời nói. . . Không tốt, Thất Cầm Môn người giống như cũng nhận ra, bọn hắn đã phái người báo tin đi."

Thuyền mộc bên trên một đám Tu Tiên giả cuồng hỉ đều nghị luận, nhưng lập tức lại phát hiện những quái cầm kia bên trên đối thủ, thành linh đã phân ra hai đầu hướng phía lúc đầu chạy như bay mà đi.

Kể từ đó, thuyền mộc bên trên cái này một thể lực Tu Tiên giả tự nhiên không hề có bất kỳ chần chừ, đồng dạng phái ra một gã độn tốc nhanh nhất người, khống chế một khối lớn bàn hình dáng Pháp Khí liên hướng một phương khác hướng phi rời đi.

Gần nửa canh giờ về sau, vài tên đi ngang qua nơi đây Tu Tiên giả, đồng dạng cũng phát hiện vòng xoáy màu đen cùng cung điện khổng lồ tồn tại, một hồi bạo động về sau, đồng dạng cũng giống như bay riêng phần mình báo tin đi.

Mộng Yểm Cung mới vừa vặn hiện thế một phần nhỏ, cách cả tòa cung điện hoàn toàn phủ xuống, có thể tiến vào thời gian còn chừng tháng cho phép lâu, người xung quanh cùng với cũng không phải vội vã vượt lên trước tiến vào.

Không có bao lâu về sau, bên cạnh trên bầu trời liền bắt đầu có thêm nữa độn quang bay vụt mà đến.

...

Mấy ngày về sau, Chung gia cao nhất trên ngọn núi một tòa Thiên Điện, Chung Trầm lặng lặng đứng ở trước cửa điện, dường như đang chờ cái gì, nhưng trên mặt chút nào biểu lộ không có.

Một lát sau, có tiếng bước chân truyền đến, từ trong cửa điện đi ra một gã râu tóc bạc trắng áo bào xanh lão giả, mặt mũi hiền lành, đúng là lúc trước dẫn hãn quay về Chung gia Thanh bá.

"Thanh bá, phụ thân hãn có chịu không rồi hả?" Chung Trầm vừa thấy lão giả xuất hiện, hít sâu một hơi mà hỏi.

"Trầm thiếu gia, Tộc trưởng đại nhân lúc trước đã từng đồng ý qua người, nếu là đạt tới Trúc Cơ Đại viên mãn, có thể hưởng hãn mang theo một cái không tính quá phận yêu cầu. Lão nô lại xác nhận hỏi một tiếng Trầm thiếu gia, xác định đem này yêu cầu đổi thành Huyết Chi Đan chứ nếu là hiện tại dùng này yêu cầu, tiếp theo nhắc lại, cũng chỉ có thể đứng tiến giai Kim Đan sau sự tình rồi." Thanh bá ho nhẹ một tiếng mà hỏi.

"Thanh bá không cần khuyên nữa rồi, ta nhất định phải này cái Huyết Chi Đan." Chung Trầm hít sâu một hơi, không chút lựa chọn trả lời.

"Tốt, nếu như Trầm thiếu gia đã có quyết định, lão nô sẽ không liên ngăn trở nữa, đây chính là người muốn Huyết Chi Đan." Thanh bá gật gật đầu, liền từ trong lòng lấy ra một cái Huyết Hồng bình ngọc, đưa tới.

"Làm phiền Thanh bá, tiểu tử cáo từ trước." Chung Trầm không dám chậm trễ chút nào, có chút thi lễ về sau, mới tiếp nhận cái chai.

Cùng năm năm trước hẳn hay vẫn là một phạm nhân khác nhau, Chung Trầm lúc này đây có thể rõ ràng cảm ứng được, Thanh bá nhìn như bình tĩnh trong thân hình ẩn chứa đáng sợ cỡ nào Pháp lực, đối phương mặc dù tên là nô bộc, nhưng tám chín phần mười là một người Kim Đan kỳ cường giả, chỉ sợ những trong tộc kia Trưởng lão thấy vị này Thanh bá, hơn phân nửa cũng muốn khách khách khí khí đích.

"Đúng rồi, Trầm thiếu gia không có chuyện quan trọng hơn mà nói, gần nhất hay vẫn là ở lại trong tộc tương đối khá, có thời gian, không ngại nhiều rồi đi đạo pháp nguyên các mua sắm chút ít đan dược, Pháp Khí loại đồ vật, nói không chừng lúc nào có thể dùng đến đấy." Thanh bá lại cười tùm tùm nói.

"Đa tạ Thanh bá chỉ điểm, tiểu tử nhớ kỹ." Chung Trầm nghe vậy trong nội tâm khẽ động, cung kính trả lời.

"Rất tốt, lão nô còn có chuyện, sẽ không ở lâu Trầm thiếu gia rồi." Thanh bá gật gật đầu, quay người lần nữa tiến vào Thiên Điện bên trong.

Chung Trầm tại trước cửa điện, một bên trong tay vuốt ve huyết sắc bình ngọc, một bên trên mặt lộ ra suy nghĩ biểu lộ.

Thanh bá cuối cùng mấy câu ý tứ, thế nhưng là rất đáng được hẳn bao sâu tư vài phần đấy.

"Bấm báo lão gia, lão nô đã đem đan dược giao cho Trầm thiếu gia rồi."

Thiên Điện ở bên trong, Thanh bá dưới hai tay rủ xuống đất đứng ở một gã áo bào trắng nam tử trước mặt, cung kính nói ra.

Nam tử nhìn như chỉ có hơn ba mươi tuổi, rộng tay dài, rộng rãi lông mày sâu mắt, làm cho người ta vừa thấy liền khắc sâu ấn tượng khó quên.

"Huyết Chi Đan mặc dù có chút giá trị, nhưng nếu như lúc trước đồng ý qua kia một cái yêu cầu, cho cũng liền cho. Bất quá thật sự là ngu xuẩn, vậy mà đem lời hứa của ta sử dụng tại hãn trên thân người, cái này là chính bản thân hãn đem cuối cùng một tia cơ sẽ buông tha cho rồi, cũng không oán ta được rồi, xem ra ta lúc đầu làm quyết định đúng chính xác."

Áo bào trắng nam tử đứng là Chung gia thế hệ này Tộc trưởng, Nguyên Anh kỳ cường giả Chung Huyền Cơ, lúc này đây khuôn mặt lãnh khốc dị thường.

"Lão gia, Trầm thiếu gia đúng tính tình người trong, thời gian tu luyện cũng không dài, có chút không cách nào bỏ qua đồ vật cũng là bình thường. Bất quá có thể ở trong vòng năm năm tu luyện tới Trúc Cơ viên mãn, tốc độ tu luyện cũng là không chậm, miễn cưỡng cùng mà vượt Đạo Thiên thiếu gia tiến độ rồi." Thanh bá cười cười tiếp lời nói.

"Hừ! Hãn thực cho là mình ba năm trước đây nhặt được cái kia một lọ Huyền Thủy đúng kỳ ngộ, nếu không phải ta cho người cố ý ném tới đó, hãn lại sao có thể có thể có cơ hội này. Dùng một lọ Huyền Thủy, đến bây giờ mới tu luyện đến Trúc Cơ viên mãn, có thể thấy được kia tư chất chi kém." Chung Huyền Cơ hừ một tiếng, lạnh giọng nói ra.

"Điều này cũng đúng, Trần thiếu gia tư chất, hoàn toàn chính xác xa xa không cách nào cùng Đạo Thiên thiếu gia so sánh với. Nhưng mà lão gia nếu muốn đạt thành tâm nguyện, Trần thiếu gia bên này phải đồng dạng tiến giai Kim Đan mới có thể." Thanh bá cười khổ trả lời.

"Ta đương nhiên biết rõ việc này, nếu không năm năm trước, cũng sẽ không phải đem người hấn đón thêm quay về Chung gia rồi. Lần này Mộng Yểm Cung mở ra, cũng cho hấn một cái danh ngạch a, hấn nếu thật có thể mượn này ngưng kết Kim Đan, cho dù là dưới cùng phẩm Kim Đan, cũng không uổng công ta phen này mưu đồ rồi." Chung Huyền Cơ nhàn nhạt phân phó nói.

"Đúng, lão gia, ta đây liền an bài xong xuôi. Lần này Mộng Yểm Cung sớm mở ra, chỉ sợ trong tộc những Trưởng lão kia vừa muốn tranh giành cái đầu rơi máu chảy rồi, bất quá bọn hấn dù thế nào tranh giành, trong đó hai cái danh ngạch tuyệt không dám không cho Tộc trưởng lưu lại đây. Đúng rồi, chuông Nguyệt Phong chỗ đó có muốn hay không chào hỏi, dù sao Trần thiếu gia hảo hữu đặc tội hấn, con của hấn lại là ba đứa con một trong, ly biệt đến lúc đó cho Trần thiếu gia trêu chọc phiền toái gì." Thanh bá đáp ứng một tiếng, vừa cười hỏi.

"Ta Chung Huyền Cơ nhi tử, nếu là tính cả giai tồn tại đều ứng đối không được, cho dù chết cũng là đáng đời, việc này không cần đi quản. Mặt khác, người nhường đường trời cũng xuất quan a, dù sao Mộng Yểm Cung bên trong hung hiểm không ít, cho dù là hấn, cũng muốn trước làm một phen chuẩn bị. Mộng Yểm Cung sự tình, cũng có thể chính thức đối ngoại tuyên bố." Chung Huyền Cơ suy nghĩ một chút, lại nói như vậy nói.

Thanh bá tự nhiên không ngớt lời xưng "Vâng" .

Nửa ngày sau, có quan hệ Mộng Yểm Cung lần nữa gặp đời, trong tộc sắp phải kiệt xuất đệ tử tiến vào tin tức, lập tức tại toàn bộ Chung gia lan

truyền ra, khiến cho một phen kinh người bạo động, hầu như mỗi người đều đang nghị luận cùng Mộng Yểm Cung liên quan hết thầy sự tình.

Hai ngày sau, tại Chung Vân chỗ ở.

Béo thanh niên thập phần hưng phấn, hướng hai người khác kể lại chính mình dò thăm làm cho có tin tức.

"Mộng Yểm Cung nghe nói là không biết bao nhiêu năm trước, một thần bí đại năng sáng lập Bí Cảnh Không Gian, 60 năm hiện thế một lần, phủ xuống chỗ còn nhất định là tại chúng ta Thiên Nam Châu, nhưng mỗi lần xuất hiện vị trí đều là tùy cơ hội đấy."

"Mộng Yểm Cung bên trong tự thành một phương Tiểu Thế Giới, bên trong thừa thãi các loại Linh Dược linh tài, thậm chí còn có một tòa Thiên Thành Thần Đỉnh Phong, sẽ tự động thu nạp thiên địa linh khí Dựng Dục Linh Đan, mỗi lần mở ra lúc đều từ trong bay ra một loại gọi 'Thái Ất Đan' Linh Đan. Nghe nói tại ngưng kết Kim Đan lúc ăn vào Đan này, chẳng những có thể dùng đề cao Kết Đan thành công tỷ lệ, càng có thể sâu sắc tăng lên Kim Đan phẩm chất, đúng địa phương khác căn bản không chỗ có thể tìm ra tuyệt thế Linh Dược."

"Mặt khác, như có thể tẩy tủy dịch kinh Kim khuyết trì, có thể luyện thành thanh con người Hỏa đồng tử Thanh Hỏa động, ẩn núp có vô số Khôi Lỗi binh giáp Thiên Binh Các, dung nạp các loại Linh trùng Độc Long Đàm. . . , đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu Đại Cơ Duyên. Hơn nữa Mộng Yểm Cung trong quảng đại vô cùng, những vẫn chỉ là này đã phát hiện bí địa, càng nhiều nữa nơi tốt còn căn bản chưa từng có người đặt chân qua."

"Đã như vậy thật tốt chỗ, vì sao trong tộc còn chỉ phái Trúc Cơ đệ tử tiến về trước, những Trưởng lão kia không hội tự thân xuất mã, đem bên trong thứ đồ vật hễ quét là sạch chứ" bên cạnh trên giường, tại ăn vào

Huyết Chi Đan sau đã thức tỉnh thanh niên tuần mỹ, nhin không được chọc vào miệng hỏi.

"Tam đệ cái này cũng không biết, cái này Mộng Yểm Cung là không cho phép Kim Đan trở lên tiến vào, thậm chí nếu là có người ở bên trong ngưng kết Kim Đan thành công, cũng đồng dạng sẽ bị Mộng Yểm Cung vận dụng cấm chế trực tiếp dịch chuyển đi ra. Lúc trước chúng ta Thiên Nam, đã từng có mấy cái tu Tiên thể gia chưa từ bỏ ý định, liên hợp rất nhiều Nguyên Anh, muốn từ bên ngoài phá vỡ Mộng Yểm Cung cấm chế cường ép tiến vào trong đó, kết quả hao phí nửa tháng lâu, hao tổn vô số Linh Ngọc, cũng không có chút nào hiệu quả. Thậm chí cuối cùng ngay cả một gã Đại Thừa tồn tại đều đã bị kinh động, nhưng mà phương hướng vừa động thủ, đã bị Mộng Yểm Cung bên trong đột nhiên xuất hiện một cỗ khí tức kinh nhân cho dọa chạy." Béo thanh niên chặc chặc trả lời.

"Nhị ca, người gạt người chớ. Đại Thừa đúng gần với Tiên Nhân tồn tại, sao khả năng bị một cỗ hơi thở cho dọa chạy!" Chung Vân nghe đến đó, mặt mũi tràn đầy không tin biểu lộ.

"Cái này liền không biết là thật hay giả rồi, ta không phải nói đúng nghe nói sai, nhưng có một chút đúng khẳng định, cái kia Mộng Yểm Cung là ngay cả Đại Thừa tồn tại đều không thể không biết làm gì địa phương. Nếu không bọn hãn cần gì phải cùng với Mộng Yểm Cung 60 năm mở ra thời gian, sớm sử dụng đại pháp lực đem cường ép ở lại này giới rồi." Chung Đồ rung đùi đắc ý nói.

"Cái này khó trách hiện tại trong tộc nhiều người như vậy trên nhảy dưới tránh (*né đòn) rồi, đặc biệt là những tự hỏi kia có vài phần tư cách dòng chính đệ tử." Thanh niên tuần mỹ miệng há hốc nói.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Huyết Mạch Ẩn Ký

Một "Hắc hắc, lão Tam người cũng đừng hâm mộ bọn hắc, ta và người mặc dù không có tư cách rời đi, nhưng Mộng Yếm Cung cũng cũng không một chỗ vùng đất hiền lành, tuy rằng các loại bảo vật phần đông, nhưng là phải có mạng hưởng thụ mới được. Căn cứ nhiều lần tiến vào Mộng Yếm Cung kết quả đến xem, mỗi lần tiến vào trong đó đệ tử, có thể có một nửa còn sống đi ra cũng không tệ rồi. Nghe nói có một lần, đã từng có người trong lúc vô tình tại Mộng Yếm Cung một chỗ, thả ra một cái bị phong ấn Tinh Viêm Phong Vương, kết quả một lần kia đi vào người, chỉ có tầm mười người thoát được tính mạng chạy trở lại, những người khác bị chết cái kia thâm a." Chung Đồ quay đầu nhìn thanh niên tuấn mỹ liếc, hắc hắc nói.

"Mộng Yếm Cung như vậy hung hiểm! Trầm ca, người thực ý định đi không? Dùng tốc độ tu luyện của người, coi như là không đi Mộng Yếm Cung, cũng có nhất định cơ hội ngưng kết kim đan." Lúc này, thanh niên tuấn mỹ lại hướng Chung Trầm lo lắng hỏi.

"Ta tư chất như thế nào, tự chính mình rõ ràng nhất bất quá, lúc này đây, ba đứa con khăng định phải rời đi, ta nếu như quyết tâm vượt qua bọn hắc, sao có thể có thể gặp được điểm ấy nguy hiểm liên lùi bước, các người không cần khuyên, chuyển này ta nhất định phải đi đấy. Huống chi ta cũng đã nhận được Trưởng Lão Hội thông tri, cái này danh ngạch là ta cái kia trên danh nghĩa phụ thân tự mình chỉ định, ta lại có thể nào phụ hắc phần này 'Tâm ý' ? Các người yên tâm, ta nếu như dám đi, tự nhiên cũng có vài

phần năm chắc đấy." Chung Trầm một mực cúi đầu nhìn xem hai tay của mình, phảng phất muốn nhìn ra một đóa hoa, chậm rãi lời nói.

Nghe xong Chung Trầm chuyện đó, Chung Đồ, Chung Vân hai người hai mặt nhìn nhau.

Sau một lúc lâu, béo thanh niên mới cười khỗ nói ra: "Nếu như trầm ca đã quyết định, ta đây hai người làm vì huynh đệ, tự nhiên sẽ không khuyên nữa ngăn. Bất quá lần đi mà nói, nhất định phải làm tốt đầy đủ chuẩn bị. Ta chỗ này còn có hai trăm khối Linh Ngọc, người mà lại cầm lấy đi trước sử dụng, về sau trả lại ta là được rồi."

"Nhị ca nói cũng đúng, đáng tiếc ta bởi vì cùng Chung Kim Khuê tỷ thí, đã đem hơn phân nửa Linh Ngọc thay đổi kích phát Nhiên Huyết Đại Pháp đan dược." Chung Vân cũng sắc mặt âm tình bất định nói.

"Huynh đệ chúng ta lúc giữa hà tất còn khách khí như vậy, Chung Đồ Linh Ngọc ta liền nhận rồi, Tam đệ bản thân còn cần Linh Dược đèn bù Nguyên Khí, cũng đừng có nói cái gì Linh Ngọc sự tình rồi. Lão nhị, ta lần đi Mộng Yểm Cung tốn thời gian có phần dài, lão Tam bên này người nhiều chăm sóc một chút, đừng để cho Chung Kim Khuê người bên kia cho thừa cơ mà vào rồi."

"Trầm ca yên tâm, ta trong khoảng thời gian này liền dời qua trở lại cùng lão Tam cùng ăn cùng ở, tuyệt sẽ không lại để cho người khác hữu cơ có thể thừa lúc đấy." Béo thanh niên vỗ bộ ngực cam đoan nói.

"Nhị ca, người về trước tránh một chút, ta có mấy lời muốn một mình cùng trầm ca nói một chút." Thanh niên tuần mỹ nghe vậy cảm kích muôn phần, tâm niệm nhanh chóng một hồi chuyển động về sau, cuối cùng cắn răng một cái hướng Chung Đồ nói ra.

"Cái này tự nhiên không thành vấn đề." Béo thanh niên hơi ngẩn ra, nhưng lập tức liền hiểu gì gì đó miệng đầy đáp ứng, quay người đã đi ra

phòng.

Chung Trầm thấy vậy có chút kỳ quái, nhưng cũng không có cản trở cái gì.

Một lát, béo thanh niên đem cửa đá mang theo về sau, Chung Vân mới thần sắc nghiêm nghị tại trên thân thể một hồi lục lọi, cuối cùng móc ra một cái màu đen hộp ngọc.

Tại Chung Trầm ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, thanh niên tuấn mỹ vậy mà cúi đầu cắn nát một ngón tay, tại hộp ngọc mặt ngoài nhỏ một giọt máu tươi, tiếp theo hộp ngọc mặt ngoài bạch quang lóe lên, hiện ra mấy cái màu đỏ tươi quý dị phù văn.

Cái nắp "Đùng" một tiếng tự hành mở ra.

Nhỏ như vậy cái hộp lại vẫn bị người loại hạ cấm chế, hay vẫn là cái loại này phiền toái nhất máu huyết cấm chế.

Bất quá, Chung Vân nguyên bản liền tinh huyết chưa đủ, mặc dù chẳng qua là nhỏ một giọt, cũng làm cho kia sắc mặt hơi có chút trắng bệch, nhưng hãn bây giờ đối với này không thềm quan tâm, ngược lại thậm trọng mà đem mở ra cái hộp đưa ra ngoài.

"Cái này là. . ." Chung Trầm hai hàng lông mày chau lên.

"Trầm ca, người xem một chút sẽ biết." Chung Vân rất nghiêm túc nói ra.

"Tốt!"

Chung Trầm gặp kia ngưng trọng như thế, gật gật đầu, hộp ngọc cẩn thận nhìn lướt qua.

Chỉ thấy trong hộp để đó một khối màu vàng kim óng ánh đạo pháp bàn, ở trung tâm thành linh minh ẩn một cái rõ ràng có thể thấy được nhỏ nhỏ phù trận, do rậm rạp chằng chịt phù văn tạo thành, toàn thân Huyết Hồng, phẳng phất là sử dụng máu tươi vẽ mà thành.

Ngay tại Chung Trầm lộ ra vẻ nghi hoặc, lại nhìn hướng Chung Vân thời điểm, thanh niên tuấn mỹ lại ngược lại hỏi một câu: "Trầm ca, người cũng đã biết huyết mạch ẩn ký chứ "

"Tự nhiên nghe nói qua, nghe nói này thuật là chúng ta Thiên Nam ba đại Tiên Tộc thế gia cộng đồng nghiên cứu ra bí thuật, có thể đem một ít Yêu thú huyết mạch hóa thành ẩn ký, cưỡng ép loại nhập Tu Tiên giả trong cơ thể, để cho chúng ta ba nhà đệ tử cũng có thể tạm thời có một ít Yêu thú cường đại thiên phú thần thông." Chung Trầm suy nghĩ trả lời, trong nội tâm không khỏi nghĩ lên trước đây không lâu chứng kiến thiếu nữ mặt thú, kia ứng với nên đi đúng một loại khác Yêu thú huyết mạch dung nhập con đường.

"Trầm ca, vật ấy liền là một khối chỗ trống huyết mạch ẩn ký phong ấn bàn, chỉ cần người có thể tìm tới một loại Yêu thú tinh huyết rót vào trong đó, qua một thời gian ngắn có thể tự hành ngưng tụ thành chân chính huyết mạch ẩn ký, cụ thể thúc giục cùng sử dụng thuật pháp, ta chỗ này còn có một khối ngọc giản, tất cả đều ghi chép tại bên trong." Thanh niên tuấn mỹ nói qua, lại móc ra một khối màu trắng ngọc giản ném đối diện.

Chung Trầm một tay bắt lấy ngọc giản, không có lập tức dụng thần nhận thức xem xét bên trong ghi chép đồ vật, ngược lại chần chừ mà hỏi: "Ta chỉ nghe nói qua huyết mạch ẩn ký thành phẩm tỷ lệ vô cùng thấp, trong tộc còn tồn thành phẩm huyết mạch ẩn ký càng là rải rác không có mấy, có thể dung hợp thành công tỷ lệ cũng không cao, chỉ có đệ tử dòng chính mới có tư cách loại nhập. Cái này chỗ trống phong ấn bàn ngược lại là lần đầu tiên nghe nói, nhưng quý hiếm trình độ khẳng định vẫn còn những thành phẩm kia huyết mạch ẩn ký phía trên, xong lại có thể chính

mình tự do chọn lựa Yêu thú, có thể chọn lựa càng thêm thích hợp yêu thú của mình huyết mạch đến sử dụng. Lão Tam, người là từ chỗ nào lấy được, ai cũng là. . ."

"Trầm ca, người suy nghĩ nhiều, chúng ta cái này một cái tổ tiên, nhưng thật ra là trong tộc tham gia nghiên cứu huyết mạch ấn ký người một trong. Cái này một khối chỗ trống phong ấn bàn, đúng là hẳn lúc trước ngoài ý muốn nghiên cứu ra độc nhất vô nhị pháp môn, chẳng qua là cần thiết tài liệu quá mức quý hiếm, cộng thêm kia vẫn lạc được quá mức đột nhiên, cũng không có để lại phương pháp chế luyện."

"Lúc trước, vị này Tổ Tiên còn để lại mặt khác một ít cùng huyết mạch ấn ký có quan hệ bảo vật, nhưng như vậy nhiều năm qua đi, hầu hết đã dùng xong rồi, hiện tại chỉ còn lại có vật ấy. Trầm ca nếu như biết rõ trong đó lợi hại, cho nên ta hi vọng việc này đừng cho người thứ ba biết rõ, tránh khỏi cho chúng ta cái này một cái lại trêu chọc một ít phiền toái không cần thiết. Ta đối với nhị ca ta chính là tự nhiên cũng tin được, nhưng hẳn có khi thật sự khống chế không nổi chính mình miệng rộng, ta sợ hẳn trong lúc vô tình lộ ra ý rời đi, này mới khiến hẳn tránh đi một chút." Thanh niên tuấn mỹ thận trọng giải thích nói.

"Ta hiểu được, người yên tâm, ta tuyệt sẽ không đem việc này tiết lộ ra ngoài nửa phần. Vật ấy giá trị tại phía xa Huyết Chi Đan phía trên, kể từ đó, ngược lại là ta thiếu người một cái đại nhân tình rồi." Chung Trầm chẳng qua là suy nghĩ một chút, sẽ không từ chối nữa mà đem hai vật thu vào.

"Người huynh đệ của ta còn nói cái gì khách khí. Nhưng nói về, nếu không phải ta nhất thời không cách nào tìm được phù hợp Yêu thú tinh huyết, càng không thể cam đoan ngưng tụ ra huyết mạch ấn ký có được loại nào uy lực, cũng sẽ không đem vật ấy lưu đến bây giờ, khả năng tại Sinh Tử Lô bên trên trực tiếp sẽ dùng." Chung Vân thấy vậy, ngược lại vui mừng nở nụ cười.

Chung gia Thánh Địa, cái nào đó lạnh như băng rét thấu xương thủy đàm ở chỗ sâu trong, một cái đen kịt con trai bự chẳng lẳng lẳng nằm ở bùn cát bên trong vẫn không nhúc nhích.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên, một cái khác Linh quang từ thủy đàm phía trên kích xạ hạ xuống, lóe lên rồi biến mất về sau, sẽ không nhập vỏ sò bên trong.

Con trai bự chẳng "Ự...c" một tiếng, hai miếng lớn xác lúc này từ từ mở ra, lại lộ ra một gã dáng người thướt tha thiếu nữ áo tím.

Thiếu nữ này xếp bằng ở vỏ sò ở trung tâm, nhìn như chỉ có mười lăm mười sáu tuổi bộ dạng, da thịt như tuyết, mặt mày như vẽ, một tay nâng một tấm chiếu lấp lánh màu lam Phù Lục, lại là một người tú lệ Vô Song Tiểu Giai Nhân, trên mặt hây còn mang theo một ít ngây thơ.

"Mộng Yểm Cung cuối cùng phủ xuống, ta nhất định phải đạt được Thái Ất Đan, ngưng kết Thượng phẩm Kim Đan đi ra, cùng với cô cô giống nhau trở thành Nguyên Anh kỳ tu sĩ, làm cho trong tộc tất cả mọi người nhìn xem, dù cho thân nữ nhi cũng giống nhau có thể tu thành Đại Thừa, trấn áp toàn bộ Chung gia số mệnh."

Tuyệt sắc thiếu nữ cúi đầu nhìn nhìn Phù Lục vài lần, thì thào vài tiếng về sau, không thấy có bất kỳ thi pháp, bốn phía đầm nước liền bỗng nhiên một hồi lưu chuyển, đem thân thể mềm mại hướng chỗ cao một nhờ cậy mà đi.

...

Chung gia cái nào đó bị tầng tầng cấm chế bảo vệ đỉnh núi, một tiếng vang thật lớn.

Một khối nhìn như bình thường cực lớn núi đá lãng không bạo liệt ra, từ trong kích xạ phóng tới một đoàn Kim Quang, lóe lên rồi biến mất về sau, liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Hặc hặc, Mộng Yếm Cung, ta cuối cùng chờ đến. Việt Thiên Sầu, Đường Hồng Lăng, các người chờ đó cho ta, lúc này đây, ta chuông Đạo Thiên nhất định cùng hai người các người lại hung hăng đọ sức một lần."

Lúc này trên đỉnh núi không, mới mơ hồ truyền đến lưu lại từng trận tiếng cuồn tiếu.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Thượng Cổ Thú Noãn

Chung Trầm đứng ở cái nào đó cùng loại cửa hàng trong kiến trúc, nhìn qua lên trước mặt trên quầy bày biện mười cái màu sắc khác nhau, chiều cao không đồng nhất bình nhỏ, chân mày hơi nhíu lại lấy.

Nơi đây cách Chung gia không xa một cái sơn cốc ở bên trong, đúng là bên cạnh một người duy nhất, chỉ cần có Linh Ngọc có thể mua sắm tu luyện tài nguyên nửa công khai phường thị.

Đương nhiên, nghe nói này địa chủ nhân cũng là Chung gia cái nào đó rất có thực lực Kim Đan Trưởng lão, cho nên Chung gia đối với cái này phường thị cũng là một mắt nhắm một mắt mở.

Chung Trầm cũng là nơi đây khách quen, nhưng ở từng cái kiểm tra hết những trong bình này chi vật sau lại lắc đầu, hương sau quầy một gã người áo xám hỏi: "Người nơi đây Yêu thú tinh huyết, thật sự tất cả ở chỗ này?"

"Đạo hữu, người cũng không là lần đầu tiên ở chỗ này của ta mua đồ rồi, nếu là còn có mặt khác Yêu thú tinh huyết, ta lại sao có thể có thể không lấy ra kiểm tiền đây. Người xem, chai này Thị Huyết Lang tinh huyết, đúng hôm qua mới đưa tới, mới mẻ rất, đúng luyện chế Thị Huyết Đan tốt nhất tài liệu. Chai này Hỏa Sí Hồ tinh huyết, tuy rằng gửi đã nhiều ngày rồi, nhưng cũng là rất khó nhìn thấy tuyệt hảo nguyên liệu." Áo xám tiểu nhị cười hì hì không ngừng đề cử nói.

"Hừ, chai này Thị Huyết Lang tinh huyết người vậy mà thu ba mươi Linh Ngọc, Hỏa Sí Hồ càng là không hợp thói thường, lại muốn tám mươi Linh Ngọc, người chẳng lẽ đem ta trở thành coi tiền như rác rưởi." Chung Trầm hai mắt một phen, không chút nào mãi trường nói.

"Những vật này giá cả cùng trước kia lại có thể nào giống nhau, Mộng Yểm Cung lập tức muốn mở ra, những thứ này đều là luyện chế Thượng phẩm đan dược tài liệu tuyệt hảo, một mực đúng cung không đủ cầu đấy. Người bây giờ không mua mà nói, đợi lát nữa hai ngày, chỉ sợ giá cả còn có thể phát triển bên trên một ít." Người áo xám chẳng hề để ý bộ dạng.

"Được rồi, những vật này ẩn chứa khí huyết chi lực chưa đủ, không hợp ta sử dụng." Chung Trầm suy nghĩ trong chốc lát, hay vẫn là lắc đầu.

"A, đạo hữu cần đúng rồi khí huyết chi lực cao Yêu thú tinh huyết? Nói như vậy, nếu không chê giá cao, ta chỗ này còn thật sự có một chút khí huyết chi lực càng thêm kinh người thứ đồ vật, chẳng qua là lớn đều không thể xem xét đi ra lịch, còn phải đi về chính mình tinh luyện tinh huyết, sau đó không được hàng rởm." Người áo xám con mắt đi lòng vòng về sau, lại vẻ mặt tươi cười nói như vậy nói.

"A, còn có loại vật này, người lấy ra cho ta xem một chút." Chung Trầm nghe vậy, có chút cảm thấy hứng thú.

Người áo xám một giọng nói "Chờ một chốc", lập tức quay người rời đi khay chứa đồ bên trong một hồi bốc lên, sau một lúc lâu lấy ra ba đồ tốt trở lại.

Chung Trầm tập trung nhìn vào, đúng là một đoạn khô héo nhánh cây, nửa căn bản cánh tay thô Ngân sắc xương cốt, một quả tròn núc ních màu xám Thạch Đầu.

"Đây chính là người nói khí huyết kinh người vật?" Chung Trầm chém xéo xem xét người áo xám liếc, khuôn mặt khinh thường.

Người áo xám điềm tĩnh mà từ trên người sờ nữa ra một cái vốn nhỏ, cẩn thận so sánh lấy nhìn một lần về sau, mới gật gật đầu khẳng định nói: "Đúng vậy, chính là chỗ này ba đồ tốt."

"Mỗi khi lúc ban đêm, căn này nhánh cây sẽ có mười trượng cao Huyết Khí xuất hiện, tin tưởng là bị nào đó cường đại yêu thú máu huyết ngâm qua, thập phần thần kỳ."

"Mà cái này không biết tên xương cốt cứng cõi vô cùng, hẳn là nào đó cường đại yêu thú hài cốt, dù cho đao kiếm Pháp Khí cũng không cách nào ở phía trên đơn giản lưu lại dấu vết, thông qua đặc thù thủ đoạn nhìn thấu trong đó, phát hiện bên trong còn tồn một nửa ẩn chứa tinh huyết cốt tủy."

"Mặt khác, cái này Thạch Đầu giống như đồ vật lai lịch càng lớn, đúng cái nào đó đạo hữu tại một bên trên Cổ Động Phủ bên trong phát hiện, một viên hóa đá Thượng Cổ Yêu thú chi noãn. Chẳng qua là cái này một viên chết trứng cũng không biết ra sao loại Yêu thú lưu lại, bên trong mặc dù không có bất luận cái gì sinh cơ rồi, nhưng ẩn chứa khí huyết chi lực vẫn là hết sức khách quan, có lẽ cũng có thể thỏa mãn yêu cầu của người."

Chung Trầm nghe tiểu nhị giới thiệu, tiến lên từng cái đem thứ đồ vật cầm lấy, dụng thần Niệm Lực kiểm tra rồi.

Trước hai dạng đồ vật khá tốt, Chung Trầm tuy rằng nhìn không ra quá nhiều, nhưng hoàn toàn chính xác phát hiện phía trên khí huyết chi lực thập phần tràn đầy, đã đầy đủ ngưỡng tụ huyết mạch ẩn ký rồi.

Nhưng khi hẳn một cầm lấy cái kia miếng cái gọi là Yêu thú chi noãn, đầu "Oành" một chút, một cỗ khí tức kinh nhân tự trong óc ở chỗ sâu trong mà đi, Thần Thức một hồi hoảng hốt xuống, lại mơ hồ nhìn thấy cái nào đó không rõ mơ hồ quý dị hình ảnh, phảng phất là một tòa màu trắng ngọn núi khổng lồ, lại phảng phất là một mảnh Băng Tuyết Thiên Địa.

"Đây là cái gì!" Chung Trầm cả kinh, còn chưa tới kịp có gì phản ứng, Thần Thức bên trong hình ảnh liên lập tức biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ người lần nữa tỉnh lại, trong nội tâm rất là hoảng sợ.

"Trầm đạo hữu, người không sao chứ?" Bên cạnh người áo xám trừng mắt nhìn, có vài phần nghi ngờ hỏi.

"Những vật này trong ẩn chứa khí huyết chi lực hoàn toàn chính xác kinh người, vốn lấy quý cửa hàng thủ đoạn, đều không thể xem xét ra cái này ba đồ tốt lai lịch, chỉ sợ đề luyện ra máu huyết không có mấy người dám dùng, người lại nói nói giá tiền của bọn nó a?" Chung Trầm lấy lại bình tĩnh, đem vật trong tay khí huyết chi lực một lần nữa cảm ứng một chút, bất động thanh sắc nói.

"Trầm đạo hữu muốn hợp ý bản thân mà nói, giá cả nha, đương nhiên tốt nói chuyện." Người áo xám nghe vậy, trên mặt lộ ra vài phần con buôn gian trá sắc mặt.

...

Sau nửa canh giờ, kiến trúc trong hậu đường.

Người áo xám đang đứng tại một mặt cực lớn trước gương đồng, hướng bên trong cái nào đó mơ hồ bóng người cúi đầu khom lưng nói: "Ông chủ, người lần trước thu lại đồng kia hóa đá Yêu thú chi noãn, ta vừa cao giá bán đi một viên. Đúng, tất cả mọi người cho rằng những Yêu thú này chi noãn khí huyết chi lực kinh người, mua về khăng định lớn có chỗ đáng, nhưng chờ bọn hãn thực đề luyện ra tinh huyết, phát hiện đây chẳng qua là Yêu thú bên trong vô dụng nhất Thạch Cừ chi huyết, chỉ sợ đều muốn học máu."

"Cái này Thạch Cừ lớn nhất bốn sự, chính là trong cơ thể khí huyết hơn người, một lần đẻ trứng trên trăm miếng, ngày thường nhiều, ngày thường nhanh, duy nhất thiên phú thần thông cũng chỉ là có thể tại bên

ngoài thân bao trùm một tầng hơi mỏng thạch y, từ thượng cổ thời điểm cũng chỉ đúng mặt khác Yêu thú đồ ăn mà thôi. Nhưng là chúng ta cũng không tính gạt người, những hóa đá này chi noãn đích thật là Thượng Cổ Yêu thú chi noãn, cũng đích thật là từ thượng cổ thời điểm còn sót lại đây."

Lúc trên gương đồng bóng người gật đầu sau khi biến mất, người áo xám lúc này mới đứng thẳng người, cười hì hì từ trong góc lại lấy ra một viên tròn núc ních khí huyết "Thạch Đầu", hừ phát không biết tên cười nhỏ đi ra hậu đường.

"Công tử, người đã trở về, lần này có thể mua được vật gì tốt?" Lúc Chung Trầm thẳng lợi trở về trở lại chỗ ở thời điểm, đã sớm đợi chờ tại đó võ thị vệ, cười hì hì nghênh đón ra ngoài cửa.

"Hừ, lúc ta không có ở đây, người còn có hảo hảo tu luyện, sẽ không lại lười biếng rồi a?" Chung Trầm đánh giá thư đồng vài lần, lại tức giận mà hỏi.

"Làm sao sẽ đâu rồi, công tử, người không có ở đây thời điểm, ta không biết đa dụng công tu luyện." Thư đồng nghe vậy co rụt lại cổ, có chút chột dạ bộ dạng.

"Người a, tư chất kỳ thật vẫn còn ta phía trên, chẳng qua là định tính quá kém. Theo ta mấy năm này xuống, lại vẫn chưa từng Trúc Cơ. Ta nguyên bản còn muốn bồi dưỡng được một cái đặc lực giúp đỡ kia mà, nhìn người bây giờ tình như vậy hình, phải không sử dụng công chờ rồi." Chung Trầm bất đắc dĩ nói.

"Công tử, không phải võ thị vệ không cố gắng, chỉ là của ta một đánh ngồi tu luyện, liền không khỏi ngủ rồi, thật sự không phải tu luyện liệu." Thư đồng cũng đầy bụng ủy khuất trả lời.

"Được rồi, mấy ngày gần đây nhất ta muốn tại trong mật thất tu luyện một môn pháp thuật, người đem tốt cửa, không có đi ra trước, bất cứ chuyện gì đều không nên quấy rầy ta." Chung Trầm lắc đầu, chuyển khẩu phân phó xuống.

"Công tử yên tâm, võ thị vệ tuyệt không khiến người khác quấy rầy người tu luyện." Thử đồng nghe vậy, thần sắc lập tức nghiêm nghị đáp ứng nói.

Chung Trầm gật gật đầu, lúc này đi vào chỗ ở của mình —— một chỗ vài gian liền cùng một chỗ trạch viện.

Khi hần đi đến rất phía sau một gian, hoàn toàn do Cự Thạch xây thành trong phòng lúc, lập tức đem dị thường trầm trọng thạch cửa đóng lại, tiếp theo quen thuộc tại một khối màu vàng trên bề đoàn khoanh chân ngồi xuống, từ trên người lấy ra mấy thứ đồ từng cái bày tại trước người.

Một cái màu trắng hộp ngọc, một quả màu vàng nhật chuông đồng, một chút màu xanh nhật dao găm, có khác hai bình đan dược, ba tấm màu sắc khác nhau Phù Lục.

Những vật này chính là hần lúc này đây đi ra ngoài toàn bộ thu hoạch, cũng đưa hần mấy năm này tích lũy Linh Ngọc tất cả đều tiêu hao không còn.

Nhưng nói về, hần nếu là vẫn lạc tại Mộng Yểm Cung ở bên trong, cho dù có nhiều hơn nữa Linh Ngọc bên người cũng không bất kỳ chỗ dùng nào, tự nhiên muốn lúc trước tất cả đều hóa thành bảo vệ tính mạng chi vật.

Chung Trầm như vậy nghĩ đến, đưa tay một trao, cái kia miếng màu vàng chuông đồng liền im ắng bay đến kia trong tay.

Tuyệt Âm Linh, chẳng những công thủ gồm nhiều mặt, càng có nhất định kháng cự Huyền Thuật năng lực, xem như cái này vài món vật phẩm

trung tính giá so với cao nhất Pháp Khí, nếu không phải hẳn và cửa tiệm kia cửa hàng chủ nhân có nhất định giao tình, căn bản không có khả năng dùng như thế giá tiền thấp mua sau vật ấy.

Chung Trầm như thế suy nghĩ lấy, pháp quyết thúc giục, pháp lực trong cơ thể lúc này hướng vật trong tay cuồn cuộn tới, đồng thời thủ đoạn có chút run lên.

"Keng lang lang."

Một hồi thanh thúy âm thanh chuông truyền đến, một cỗ vô hình sóng âm chi lực lúc này nhộn nhạo mà mở, tràn ngập cả kiện nhà đá, mà với Chung Trầm làm trung tâm phương viên hơn một trượng bên trong, đồng thời có một tầng màu vàng nhạt màn sáng hiển hiện phóng tới.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Huyết Mạch Đồng Hóa

"Không tệ, không tệ!" Chung Trầm thấy vậy, trên mặt lộ ra hài lòng biểu lộ, sẽ đem chơi rồi vật trong tay một lát, liền đem kia thả lại trên mặt đất, lại thuận thế đem chuôi này màu xanh Chủy thủ lấy được trong tay.

Hắn ước lượng vật ấy về sau, trở tay một phát bắt được tay cầm, tùy ý huy động rồi vài cái, lúc này từng điểm thanh mang tại bên cạnh trong hư không nở rộ mà ra

Đột nhiên, hắn năm ngón tay buông lỏng, Chủy thủ lúc này hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh bắn ra, cũng tại kia Pháp lực dưới sự khống chế, tại nóc nhà chỗ xoay quanh bay múa rồi vài vòng, mới thành thành thật thật một lần nữa rơi xuống kia trong tay.

Chung Trầm lúc này mới gật gật đầu.

Thanh Linh chủy, sử dụng ánh sáng màu xanh làm bằng sắt tạo mà thành Pháp Khí, bản thân nhẹ như không có gì, sắc bén dị thường, vô luận cận chiến hay vẫn là đánh xa đều là thập phần tiện tay Pháp Khí.

Đáng tiếc duy nhất đúng rồi, phía trên cũng không kèm theo bất luận cái gì pháp thuật tăng cường uy năng, bất quá muốn thật sự có này hiệu quả lời nói, cũng không phải có hạn Linh Ngọc có thể lấy xuống đấy.

Hắn đem Chủy thủ thả lại tại chỗ về sau, liền đem ba cái phù lục lấy được trong tay, từng cái kiểm tra một phen.

Cái này ba cái phù lục, trong đó hai trương mặt ngoài mình ấn đồng dạng đồ án, một cái màu vàng đất cát đất hình dáng tấm thuẫn. Chỉ có cuối cùng một tấm, lại là một đôi hơi mờ hình dáng màu trắng cánh.

Cái này ba cái phù lục, thành linh đều là bảo vệ tính mạng chuyên dụng Phù Khí, trước hai trương đúng thường thấy nhất Phòng Ngự Phù khí, cuối cùng một tấm nhưng là ít thấy Phi Hành Phù khí.

Nhìn hẳn đến cuối cùng nhất trương phù phù lục lúc, khóe miệng cơ bắp không khỏi co quắp một chút.

Nhà kia trong phường thị chuyên bán Phù Lục cửa hàng lão bản, vậy mà đem như vậy một tấm Quang Vũ Phù bán cho hẳn tám mươi khối Linh Ngọc, đây chính là mặt khác tính công kích Phù Khí sáu gấp bảy giá cả trở lên. Nếu không phải trong tộc bán Phù Khí chỗ, loại này Phù Khí đã sớm thiếu hàng rồi, hẳn cần gì phải bị đối phương hung hăng làm thịt bên trên một đao kia.

Chung Trầm nghĩ tới đây, ánh mắt cuối cùng rơi xuống cái kia màu trắng hộp ngọc lên, đem ba cái phù lục cất kỹ về sau, mới thần sắc mặt ngưng trọng đem hộp ngọc mở ra, lộ ra một khối tròn núc ních năm đấm lớn Thạch Đầu.

Đúng là cái kia miếng hóa đá Thượng Cổ Yêu thú chi noãn.

Hẳn vì mua xuống vật ấy, thân gia gần một nửa hầu như đều hao phí tại này phía trên. Nhưng nói về, nếu không phải hẳn tiếp xúc vật ấy lúc Thần Thức bên trong hiện lên kỳ quái hình ảnh, có thể hay không mua xuống vật ấy thật sự là khó nói sự tình.

Chung Trầm nhìn xem vật trong hộp, trên mặt đã từ từ hiện ra một loại kỳ quái biểu lộ.

Huyết mạch đồng hóa!

Ta một gã Nhân tộc, vậy mà cùng vật ấy sinh ra huyết mạch đồng hóa hiện tượng.

Cái này vui đùa thật sự là mở lớn hơn, chẳng lẽ ta Chung Trầm trời sinh thì có Yêu thú huyết mạch, nhưng thật ra là một gã Bán Yêu hay sao?

Chung Trầm sắc mặt âm tình bất định, sau một lúc lâu, mới từ trong tay áo lấy ra một khối ngọc giản, nhìn kỹ.

Ngọc giản đúng là Chung Vân cho kia cái kia một quả, bên trong chẳng những có huyết mạch ẩn ký phong ấn bàn sử dụng kích phát phương pháp, càng ghi lại một ít Yêu thú huyết mạch có quan hệ tin tức, huyết mạch đồng hóa hiện tượng thành linh liền ở trong đó.

Dựa theo trong ngọc giản lời nói, cái gọi là huyết mạch đồng hóa, kỳ thật chính là có cùng loại Yêu thú huyết mạch cắm vào người lúc giữa giúp nhau cảm ứng, cấp thấp Huyết Mạch Giả rất dễ dàng bị Cao cấp Huyết Mạch Giả chấn nhiếp, thể xác và tinh thần đều bị chậm rãi điều khiển mà không cách nào nghịch chuyển hiện tượng.

Huyết mạch đồng hóa tiến hành lúc, cấp thấp Huyết Mạch Giả tại Cao cấp Huyết Mạch Giả khí tức dưới sự kích thích, hội sinh ra một ít cùng Huyết Mạch Giả có quan hệ phản tổ ảo giác.

Hắn lúc ấy cầm lấy cái kia miếng Thượng Cổ thú noãn thời điểm, làm cho sinh ra ảo giác dị tượng, mười phần bảy tám cùng này có quan hệ, nếu không như thế nào lại hao phí cao như thế giá mua về trở lại. Nhưng vì chính thức xác định việc này không thể nghi ngờ, hắn tự nhiên còn phải lại nhiều ném thử một chút đấy.

Chung Trầm suy nghĩ lấy, cầm trong tay ngọc giản thu vào, đem trong hộp ngọc hóa đá chi noãn xuất ra, hai tay cẩn thận nhờ cậy đến trước mắt mảnh thoát nhìn.

Này trứng từ bên ngoài đến xem, không tính quá bóng loáng, thậm chí còn có chút Thạch Đầu mới có màu đen xám chập choạng điểm, nhưng ngón tay tiếp xúc về sau, lại có một loại ấm áp quý dị cảm giác.

Chung Trầm ngăm nhìn thú noãn bất động một chút, kết quả một lát công phu về sau, đầu liền "Ô...ô...n...g" một chút, Thần Thức một hồi hoảng hốt, trước mắt hiện ra một đoạn đoạn quý dị hình ảnh.

Hắn dường như đang ở trên không bên trong bay lượn, phía dưới mặt đất Thổ bao giống như ngọn núi lúc giữa, một cái bị cuộn cuộn hỏa diễm bao bọc màu đen lớn ngựa, đang dốc sức liều mạng hướng về phía trước bỏ chạy, thân hình kia bỗng nhiên xuống vừa đầu hàng, thò ra một cái nhỏ núi giống như cự trảo, một tay lấy con thú này từ trung gian cào thành hai đoạn. Tiếp theo đặc ý ngửa đầu phát ra một hồi thanh minh, hai bên trái phải tùy theo riêng phần mình lại thò ra một cái cực lớn vô cùng màu lam điều thủ, như thiểm điện ngậm trong mồm lên một đoạn thú thi thể nuốt vào, phát ra cùng thứ nhất giống như tiếng thanh minh.

Hắn miễn cưỡng hướng hai bên trái phải riêng phần mình đảo qua, kết quả thấy thứ đồ vật lại để cho kia trong nội tâm cả kinh, trước mắt hết thấy vỡ tan tán loạn, Thần Thức lại một hoảng hốt về sau, trong thạch thất hết thấy lần nữa mới xuất hiện ở trước mắt.

Hắn vẫn đang tay nâng thạch trứng xếp bằng ở trên bồ đoàn, chỉ cảm thấy đầu trầm trọng, Thần Thức hết sức mỏi mệt.

Chung Trầm hít sâu một hơi, nhìn xem trong tay thú noãn ánh mắt có chút đăm đăm.

Hắn vừa rồi cuối cùng thấy hình ảnh, rõ ràng là hai bên trái phải, có tất cả bốn cái độc nhất vô nhị màu lam điều thủ, mỗi một cái đều chừng lâu các giống như lớn nhỏ, chỗ cổ lông vũ dường như Lam Băng giống như óng ánh sáng long lanh, tất cả màu lam điều thủ đều sinh ra ở cùng một cái

trên thân thể, nếu là hơn nữa ngay cả chính hãn đại biểu chủ đầu ở bên trong, cái này đúng là một cái sinh ra chín khối đầu động trời cự cầm.

"Cửu Thủ Quỷ Cửu, đây là Cửu Thủ Quỷ Cửu chi noãn! Cũng chỉ có này Thượng Cổ hung cầm mới hoàn toàn ăn khớp. Nếu thật là này hung cầm mà nói, lần này thật sự là nhật được món lời cực kỳ lớn rồi." Chung Trầm tâm niệm một hồi nhanh chóng lưu chuyển, một lát sau đã tìm được đáp án, hít sâu một hơi, nhưng lập tức lại trở nên cuồng hỉ vô cùng.

Trong truyền thuyết, Cửu Thủ Quỷ Cửu ra đời với Tiên Thiên uế khí ở bên trong, chẳng những có thể đem ra sử dụng băng hàn chi lực, vừa ra đời liền có thể đạ quý ăn Yêu, đã đến sau khi trưởng thành càng tham ăn Giao nuốt Phượng, chính là Thượng Cổ hung thú bên trong cũng là đứng đầu trong danh sách khủng bố tồn tại.

Nếu là thật sự sử dụng kia tinh huyết chế tạo ra huyết mạch ẩn ký, dù là chỉ có thể có đủ này hung thú 1-2% thiên phú uy năng, cũng đủ làm cho kia tại ác mộng cảnh bên trong hoành hành không sợ rồi.

Chung Trầm nghĩ tới đây, đem thú noãn cẩn thận thả lại trong hộp, lại từ trên người lấy ra một ít loạn bảy tạp tám đồ vật, kể cả một cây nửa Pháp Khí Linh Bút, một ít bình điều phối tốt linh dịch cùng một ít đủ mọi màu sắc Tinh Thạch, mấy khối hình dạng không đồng nhất Ngọc Bàn.

Hãn một phát bắt được Linh Bút cùng tràn đầy linh dịch bình nhỏ, lúc này đi đến trong thạch thất chỗ, bắt đầu một chút miêu tả lên cái nào đó pháp trận trở lại.

...

Mấy ngày về sau, Chung Trầm bế quan chỗ ngoài cửa lớn, Chung Đồ tại võ thị vệ trước mặt đang đi tới đi lui, mặt mũi tràn đầy lo lắng thần sắc.

"Võ thị vệ, trăm ca có còn không đi ra sao, thật sự không thể đợi thêm nữa." Chung Đồ bỗng nhiên dừng bước lại, vội vàng xao động nói.

"Đồ thiếu gia, công tử đi vào trước đã phân phó, tại hãn ra trước khi đến, ai cũng không cho phép quấy rầy." Thư đồng lắc đầu, kiên trì nói.

"Thế nhưng. . ."

"Chung Đồ, thế nhưng là nên đi Mộng Yểm Cung rồi há?" Đúng lúc này, đằng sau bỗng nhiên truyền đến Chung Trầm thanh âm.

"Công tử!"

"Trăm ca, người cuối cùng đi ra, trong tộc rời đi Mộng Yểm Cung đội ngũ lập tức liền phải lên đường."

Thư đồng cùng béo thanh niên nghe vậy, đều là đại hỉ, bề bộn quay đầu nhìn lại.

Tại một hồi "Cột kẹt..t..tttt" đại môn mở ra âm thanh, Chung Trầm đi ra, mặt mỉm cười mà nhìn về phía hai người.

...

Nửa tháng sau, Quỳnh Dao Hồ trên mặt, vòng xoáy màu đen đã bành trướng đã đến hơn ngàn mẫu lớn nhỏ kinh người diện tích, ở trung tâm hiển hiện màu đen cung điện, càng là hầu như hoàn toàn hiển lộ phóng tới, chỉ có một phần mười còn thừa bộ phận vẫn còn vòng xoáy bên trong như ẩn như hiện.

Liếc trông không đến phần cuối trên mặt hồ, đã ngừng rậm rạp chẳng chịt chừng hơn trăm đầu lớn nhỏ không đều phi hành Pháp Khí, đa số là xe thuyền kiểu dáng, lớn phảng phát điện các, tiểu nhân lại chỉ có thể đứng thẳng hai ba người bộ dạng.

Bắt mắt nhất đúng rồi một chiếc khổng lồ thuyền rồng, trước sau khoảng chừng có vài chục trượng chiều dài, ở trung tâm cung điện hình khoang thuyền càng là chia làm ba tầng, mặt ngoài khắc Long họa Phượng, vàng son lộng lẫy.

Tại thuyền rồng phía trước trên boong thuyền, đứng đầy hơn mười người Kim sắc quần áo nam nữ trẻ tuổi, đối với bên cạnh mặt khác phi hành Pháp Khí cùng vòng xoáy màu đen chỉ trở lấy, một bộ không coi ai ra gì bộ dáng.

Mà bên cạnh mặt khác phi hành Pháp Khí người trên, nhìn về phía thuyền rồng bên trên một đám nam nữ ánh mắt, lại tất cả đều là né tránh, rất là kính sợ bộ dáng.

Đúng lúc này, nơi chân trời xa tiếng xé gió truyền đến, vốn là xuất hiện một cái chấm đen, tiếp theo từ xa mà đến gần, nhanh chóng biến lớn.

Có người cái này mới nhìn rõ, cái kia đúng là một cái khổng lồ rùa biển, mai rùa xanh nhạt, phía trên có một tầng nửa vòng tròn hình dáng màu trắng màn sáng bao phủ, bên trong mơ hồ cũng đứng đầy một số người bộ dạng.

"Hừ! Đúng Huyền Vũ cơ quan thú, càng người nhà cũng tới." Thuyền rồng bên trên đứng đầy những nam nữ trẻ tuổi kia vừa nhìn thấy Cự Quy, lúc này có người hừ lạnh nói ra.

"Chặc chặc, đã sớm nghe nói mặt khác hai đại Tiên Tộc thế gia càng nhà, tại cơ quan Khôi Lỗi Thú bên trên tạo nghệ phi phạm, hôm nay từng nhìn thấy, quả nhiên danh bất hư truyền." Bên cạnh một người lại hai mắt tỏa ánh sáng mà nhìn chăm chăm vào Cự Quy, trong miệng lấy làm kỳ không thôi.

"Tiểu Ngũ, người là lần đầu tiên gặp cái này Huyền Vũ cơ quan thú mới sẽ cảm thấy giật mình, nhưng trên thực tế này thú máy nhìn xem hình

thể cực lớn, phòng ngự hơn người, phi hành cũng không tính chậm, nhưng làm cho tiêu hao Linh Ngọc lại hết sức kinh người. Nếu không phải lần này Mộng Yểm Cung mở ra, cànng nhà cũng sẽ không dễ dàng vận dụng vật ấy đấy." Bên cạnh người thứ ba lại tựa hồ như biết sơ lược cái này ngoại hình Cự Quy thú máy, không cho là đúng nói.

"Điều này cũng đúng, nếu bàn về phi hành Pháp Khí tốc độ, Thiên Nam Châu lại có cái đó một kiện Pháp Khí có thể so ra mà vượt chúng ta Đường gia chiếc này Ly Long Chu! Coi như là Chung gia được xưng ân nấp đệ nhất Xích Quang Điện, tại tốc độ bên trên so với Ly Long Chu cũng thua kém một bậc đấy." Được kêu là Tiểu Ngũ nam tử trẻ tuổi liên tục gật đầu, đồng dạng rất là tự mình.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Tam Tộc Tề Tụ

Lúc này đây, Cự Quy đã bay đến vòng xoáy màu đen chỗ phía dưới, trên không trung một chút xoay quanh về sau, ngay tại cách Kim sắc thuyền rồng không xa địa phương, hướng mặt hồ chậm rãi rơi xuống sụp.

"Không biết là cànng nhà vị nào đạo hữu đã đến, Đường Ngọc Minh hữu lễ."

Kim sắc thuyền rồng bên trên truyền ra một tiếng nằng ráo sáng sủa nam tử thanh âm, tùy theo từ cung điện khoang thuyền trên nhất tầng, đi ra một nam một nữ hai người trở lại.

Nam khoảng bốn mươi tuổi, cầm trong tay quạt lông, một thân áo đạo, ống tay áo bông bành.

Nữ mười tám mười chín tuổi, lông mày nhập tấn, mắt phượng thánh thót, lưng đeo song đao, một thân hỏa diễm giống như đỏ thắm quần áo, đem hoàn mỹ không tỳ vết dáng người trước mặt người khác triệt để bày ra không bỏ sót.

"Lúc đầu Đường gia lĩnh đội người đứng Ngọc Minh đạo hữu, thật sự là thất kính rất, xem ra Đường gia lân này, đối với Mộng Yếm Cung hành trình đúng tình thế bắt buộc rồi."

Cự Quy bên trên màu trắng màn sáng lóa lên biển mất không thấy gì nữa, đồng dạng hiển lộ ra mười mấy tên hắc y nam nữ, một gã đầu sinh Tử sắc bấu thịt hung ác nam tử đi ra, trên mặt có chút ít ngoài ý muốn bộ dáng.

"Nguyên lai là Việt Kiến Hải đạo hữu, đạo hữu không phải mười năm trước công pháp cản trở tẩu hỏa nhập ma chứ" Đường Ngọc Minh nhìn thấy hung ác nam tử, càng là chấn động.

"Hắc hắc, rất xấu hổ, càng một năm đó tuy rằng tu luyện xảy ra vấn đề, nhưng hai năm trước được mặt khác một phen cơ duyên, nhân họa đắc phúc sau ngược lại tu vi càng tiến một bước, đã Kim Đan đại viên mãn. Ta ngược lại là nghe qua Ngọc Minh đạo hữu được xưng Đường gia Nguyên Anh phía dưới đệ nhất cường giả, không biết bình thường rảnh lúc, có thể có cơ hội giao thủ tỷ thí một chút?" Việt Kiến Hải đưa tay sờ lên trên đầu bấu thịt, trong mắt hung quang lóa lên nói.

"Hắc hắc, chẳng qua là chút ít hư danh mà thôi, bất quá Việt đạo hữu nếu là thật sự muốn mở mang kiến thức một chút Đường gia Thần Thông, tại hạ tự nhiên tùy thời xin đến chỉ giáo." Đường Ngọc Minh thần sắc đã khôi phục như thường, nghe vậy hắc hắc một tiếng.

"Tốt lắm, một lời đã định. Bất quá bây giờ nha, đạo hữu có thể nguyện cùng cang một đánh cuộc?" Việt Kiến Hải gật gật đầu, lại nhẫn châu xoay động nói.

"Đánh cuộc? Việt đạo hữu là ý gì tư?" Đường Ngọc Minh hơi ngần ra.

"Bên cạnh người tiểu cô nương, phải là Đường gia thế hệ này xuất sắc nhất Đường Hồng Lăng a? Ta trước kia dù cho bế quan ở bên trong, cũng đã được nghe nói nha đầu kia danh tự, được xưng đúng Đường gia trăm năm vừa thấy tu luyện kỳ tài. Đơn thuần danh khí to lớn, chỉ sợ ngay cả Việt Thiên Sâu tiểu tử kia đều kém hơn một chút rồi. Lần này, tự lấy hẳn

hai người tại Mộng Yểm Cung thu hoạch đánh cuộc như thế nào?" Việt Kiến Hải ánh mắt đã rơi vào kia bên cạnh hồng sam trên người cô gái, không khách khí nói.

"Hồng Lăng, bên trên tới bái kiến gặp hải tiền bối." Đường Ngọc Minh từ chối cho ý kiến, ngược lại hướng bên người người phân phó một tiếng.

"Đường Hồng Lăng bái kiến càng tiền bối!" Hồng y nữ tử lúc này tiến lên vài bước, có chút khẽ khom người, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

"Việt Thiên Sầu, người tiểu tử này chết đi đâu, cũng cút ra đây cho ta." Việt Kiến Hải lại đánh giá nàng này vài lần về sau, bỗng nhiên quay đầu hét lớn một tiếng.

"Thất bá, ta vẫn luôn ở chỗ này, người không cần hô lớn tiếng như vậy a. Văn bối bái kiến Đường tiền bối."

Khống lồ rùa biển người trên đội một hồi bạo động về sau, từ trong đi tới một gã chỉ có mười lăm mười sáu tuổi bộ dáng thiếu niên mặc áo đen, trên đầu đeo một cái màu đen băng tóc, tròn núc ních mặt em bé lố, nhưng mặt mũi tràn đầy vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Người chính là Việt Thiên Sầu? Nghe nói người mười tuổi Trúc Cơ, lần đầu đại biểu càng nhà tham gia ba nhà tranh tài, cùng với Chung Đạo Thiên đặt song song đệ nhị, khi đó mới bất quá mười ba tuổi mà thôi, hôm nay ba năm qua đi, dùng thiên tư của người, chỉ sợ ngay cả Hồng Lăng cũng đã không bằng người rồi. Nếu nói là Hồng Lăng cùng Chung Đạo Thiên đứng trăm năm nhất ngộ thiên tài, vậy người chỉ sợ là nghìn năm mới ra một cái con cưng của trời rồi." Đường Ngọc Minh nhìn thấy thiếu niên mặc áo đen, cẩn thận dò xét một phen về sau, sử dụng thương thức khẩu khí nói ra.

"Không dám, tiền bối quá khen rồi, văn bối cũng không kinh khoa trường đấy." Việt Thiên Sầu mở tròng hai mắt, cười hì hì trả lời.

"Hặc hặc, Ngọc Minh đạo hữu cũng chớ khen hănh. Thiên Sầu tuy rằng thiên tư không tệ, nhưng mà tại cơ quan thuật bên trên tiêu phí thời gian quá nhiều, đơn thuần Pháp lực tinh thuần mà nói, cũng không có cách nào cùng Hồng Lăng nha đầu so sánh với đấy." Việt Kiến Hải sờ lên trên đầu bấu thịt, trên mặt lộ ra dáng tươi cười nói.

Đường Hồng Lăng thần sắc lạnh nhạt, nhìn không ra kia trong nội tâm đang suy nghĩ gì.

Việt Thiên Sầu tức thì nhìn xem nàng này, cười đùa tí tưng bộ dạng.

Về phần hai nhà đệ tử khác, càng là thành thành thật thật ai cũng không dám tùy ý nói chuyện.

"Tốt rồi, ta vừa rồi mang theo đánh cuộc sự tình, Đường đạo hữu còn không có hồi phục ta đâu rồi, chẳng lẽ người thật đúng là đối với Hồng Lăng chất nữ không có có lòng tin hay sao?" Việt Kiến Hải lại lần nữa nhắc lên lời vừa mới nói sự tình.

"Đánh đánh cuộc. . ."

"Nếu là nhị vị thực dùng nhà mình đệ tử đánh cuộc, không bằng cũng mang ta lên đám Chung gia a! Hơn nữa cũng không hạn vài tên giữa, dứt khoát ba nhà các đệ tử đều tham dự một chút, như thế nào?"

Trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến cái khác thanh âm già nua, tiếp theo một hồi mãnh liệt Hư Không chấn động, một đoàn màu ngà sữa Linh quang nổ rộ ra, từ trong hiển lộ ra một tòa màu đỏ cung điện, lớn gần mẫu nhỏ, vài chục trượng độ cao.

Người nói chuyện, đúng là đứng ở cung điện chỗ đại môn một gã râu dài lão giả, tóc đen nhánh, mặt mày hồng hào.

"Nguyên lai là Chung Toàn đạo hữu."

"Xích Quang Điện quả nhiên danh bất hư truyền, chẳng biết lúc nào đến, ta hai người vậy mà chưa từng phát hiện."

Đường Ngọc Minh cùng Việt Kiến Hải thấy vậy cảnh, sắc mặt đều là biến đổi.

"Hặc hặc, nhị vị đạo hữu lớn lao trách móc, Chung gia cũng là vừa vặn đến đây, vừa vặn để cho ta đã nghe được nhị vị nói chuyện với nhau nội dung. Các người cũng tất cả đều đi ra, trông thấy Đường gia càng nhà cùng thế hệ cùng vai vế a." Râu dài lão giả lại lơ đãng, ngược lại hặc hặc cười cười, cũng không quay đầu lại mà phân phó một tiếng.

Sau một khắc, từ cung điện trong cửa lớn liền một đống phóng tới hơn ba mươi tên nam nữ, đúng là Chung gia tuyển ra tiến vào Mộng Yểm Cung một đám đệ tử.

Chung Trầm đang ở trong đó, hữu ý vô ý đi ở rồi cuối cùng mấy người, không chút nào thu hút bộ dạng.

Một đám trong hàng đệ tử, ước chừng tầm mười tên Chung gia đệ tử vây quanh một gã dáng người thon dài, khuôn mặt nho nhã cầm y thanh niên.

Một nam một nữ khác căn bản không thèm nhìn những người khác, phối hợp mà đi đến Hắc tu lão giả sau lưng chỗ mới đứng lại.

Nam hai mươi tuổi, màu xám áo đuôi ngắn, lưng hùm vai gấu, trên hai tay riêng phần mình phủ lấy một quả đen nhánh vòng tròn, đơn tay mang theo một cái khác màu đen trường thương, dị thường bưu hãn bộ dáng.

Nữ mười lăm mười sáu tuổi bộ dạng, da thịt như tuyết, mặt mày như vẽ, một thân màu lam cung trang, thoát nhìn sờ sờ động lòng người, làm cho nam nhân động tâm không thôi.

Nho nhã thanh niên nhìn thấy cảnh này, hừ một tiếng về sau, cũng rời khỏi vây quanh đệ tử khác, bước đi đã đến Hắc tu lão giả bên cạnh.

"Ba người các người chính là Chung gia thế hệ này ba đứa con? Cái nào là Chung Đạo Thiên?" Việt Kiến Hải nhìn xem Hắc tu lão giả bên cạnh ba người, bỗng nhiên hỏi.

"Văn bối Chung Đạo Thiên." Bưu hãn thanh niên tiến lên một bước, khẽ nhếch miệng, lộ ra tuyết trắng hàm răng.

"Tốt, rất tốt. Nhìn dáng vẻ của người, có lẽ tu luyện qua đặc thù nào đó Luyện Thể chi thuật a, nếu không khí huyết không có khả năng như thế tràn đầy." Việt Kiến Hải hai mắt nhíu lại, thâm ý sâu sắc lời nói.

"Tiền bối tuệ nhãn như đũa." Bưu hãn thanh niên trong nội tâm rung mình, trên mặt hiện ra vài phần kính cẩn.

Việt Kiến Hải gật gật đầu, ánh mắt chẳng qua là tại Chung Đạo Thiên bên cạnh nho nhã thanh niên cùng thiếu nữ trên người nhìn lướt qua, liền không nói thêm gì nữa rồi.

Cung trang thiếu nữ thấy vậy, cổ quái Tinh Linh cười.

Nho nhã thanh niên lại sắc mặt có chút khó coi.

"Chung Toàn đạo hữu, người lời vừa mới nói ba nhà đệ tử cộng đồng tham dự đánh cuộc, là có ý gì?" Đường Ngọc Minh cuối cùng hỏi.

"Rất đơn giản, chỉ là hai ba người mà nói, căn bản không cách nào đại biểu chúng ta ba nhà một đời mới thực lực chân chính, tự nhiên tất cả đệ tử

đều tham dự kết quả mới càng có sức thuyết phục, bất quá, đánh cuộc nội dung phải sửa lại đây." Chung Toàn điềm tĩnh trả lời.

"Chung Toàn huynh muốn như thế nào sửa đạo pháp?" Việt Kiến Hải dường như cũng không phản đối.

"Tại Mộng Yểm Cung ở bên trong, thu hoạch cụ thể bao nhiêu lời nói, chỉ sợ rất khó làm được một cái công nhận ước định, dứt khoát đơn giản một điểm, tựu lấy Thái Ất Đan số lượng làm làm tiêu chuẩn. Cái đó một nhà đệ tử lấy được Thái Ất Đan tối đa, coi như là thắng như thế nào? Dù sao viên thuốc này, đúng ba nhà mỗi lần tiến vào Mộng Yểm Cung sau đều tình thế bắt buộc đây." Chung Toàn đã tính trước lời nói.

"Kể từ đó, thắng thua hoàn toàn chính xác đơn giản. Tốt, ta đồng ý việc này." Việt Kiến Hải lo nghĩ, gật đầu.

"Ân, ta cũng không có ý kiến, vậy thì nói như thế định rồi." Đường Ngọc Minh cũng cười tùm tùm đáp ứng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Tam Phương Đồ Ước

"Nếu như đánh cuộc phương thức không có có không đồng ý với ý kiến, cái kia cụ thể muốn đánh bạc vật gì, ba người chúng ta còn muốn thương lượng một chút đấy." Chung Toàn rung đùi đắc ý tiếp tục nói.

"Cái này có cái gì có thể thương lượng, khẳng định phải xuất ra giá trị không sai biệt lắm bảo vật a. Như vậy, ta thả con tép, bắt con tôm, cái này có một khối Hỏa Viêm Ngọc Tùy, có thể đủ giá trị hai ba Vạn Linh ngọc, hay dùng vật ấy cùng nhị vị đánh bạc một chút." Việt Kiến Hải nghe vậy, sáng khoái mà từ trong lòng lấy ra một cái hộp ngọc, đem cái nắp vừa mở ra, bên trong lại có một khối trứng gà lớn nhỏ đỏ thẫm ngọc thạch, mơ hồ tản ra một cỗ kinh người sóng nhiệt.

"Hỏa Viêm Ngọc Tùy, đây thật là tốt bảo vật. Xem ra, Đường mỗ cũng phải xuất ra một kiện ẩn giấu đồ vật đã đến." Đường Ngọc Minh nhìn thấy màu đỏ thẫm ngọc thạch, lập tức có chút động dung, sau một phen suy tính, cũng từ trong tay áo lấy ra một cái màu trắng bình nhỏ, đồng thời hương trong tay kia ngược lại rời đi, lập tức cút ra một viên Long Nhân lớn nhỏ màu hồng phấn đan dược trở lại.

Viên thuốc này phương hướng vừa xuất hiện, một cỗ hương vị ngọt ngào khí tức tràn ngập mà mở, mặt ngoài càng có nhẹ nhũ sương mù màu trắng như ẩn như hiện.

"Thụy Vân Đan, đúng là vật ấy!" Việt Kiến Hải hai tròng mắt, nghẹn ngào ra khỏi miệng.

"Thì ra là năm đó Ô Linh Động bên trong đan dược, là bị Đường đạo hữu phải đi rồi." Chung Toàn cũng biến sắc, thâm ý sâu sắc nói.

"Ha ha, hổ thẹn, năm đó ở ở dưới xác thực so với đạo hữu khác đến sớm Ô Linh Động một bước, gặp được như thế đan dược sao có thể có thể không lấy." Đường Ngọc Minh cười không có phủ nhận.

"Nhiệm vụ đạo hữu ra tay đều thật hào phóng, nói như vậy, cái kia Chung mỗ liền lấy cái này Linh khí đánh bạc một lần a." Chung Toàn tay vê chòm râu sau một lúc lâu, cuối cùng rơi xuống cái gì quyết tâm, một tay một cái cuốn, trong tay nhiều ra một mặt ánh sáng màu vàng mịt mờ gương đồng.

Này kính bất quá lòng bài tay lớn nhỏ, một mặt trái rộng rậm rạp chẳng chịt hạt gạo lớn nhỏ phù văn, một mặt tức thì thanh tịnh như nước, bên trong mơ hồ có thể thấy được một ít chim thú Trùng cá các loại hư ảnh hiển hiện.

"Sơn Hải Kính! Chung đạo hữu, người cầm vật ấy đánh cuộc thực không có vấn đề? Đây chính là các người Chung gia nổi danh nhất Pháp Khí một trong." Đường Ngọc Minh nhìn xem gương đồng, nhưng có chút sửng sờ.

"Đúng vậy, Sơn Hải Kính tuy rằng diệu dụng vô cùng, nhưng người tự tiện lấy ra đánh cuộc, nếu thật thua, chỉ sợ các người Chung gia sẽ không từ bỏ ý đồ a." Việt Kiến Hải tuy rằng nhìn xem gương đồng ánh mắt dị thường lửa nóng, cũng hết sức kiêng kỵ nói.

"Hắc hắc, nhiệm vụ đạo hữu loạn nghĩ gì thế, nếu là thật sự Sơn Hải Kính, kia giá trị căn bản không phải Linh Ngọc có thể cân nhắc đấy. Đây chỉ là một kiện đồ nhái mà thôi, giá trị có lẽ vừa vặn cùng các người xuất ra hai vật không sai biệt lắm." Chung Toàn nghe vậy, lại hai mắt trắng dã.

"Thì ra là thế, cái này liền không có bất cứ vấn đề gì rồi. Dù cho cái này đồ nhái chỉ có được Sơn Hải Kính một hai phần mười uy lực, dùng để

lúc tiền đặt cược cũng dư xài." Đường Ngọc Minh thở dài một hơi, cuối cùng thần sắc như thường rồi.

"Nếu như vậy, chúng ta vỗ tay là thôi." Việt Kiến Hải không chút lựa chọn nói ra.

Chung Toàn cùng Đường Ngọc Minh nhìn nhau liếc về sau, cũng đều gật đầu.

Sau một khắc, ba người đồng thời hướng về phía trước bay lên, ở trên không bên trong cách xa nhau tầm hơn mười trượng khoảng cách xa, riêng phần mình nâng lên một cái cánh tay, Hư Không đánh ra một chưởng.

"Oành" một tiếng vang thật lớn, ba con màu sắc khác nhau lớn bàn tay to hư ảnh, lảng không tại ở trung tâm hiển hiện phóng tới, hung hăng đụng vào nhau.

Trong chốc lát, kinh người sóng khí hướng bốn phương tám hướng cuồng quyển mà mở, ba con bàn tay khổng lồ hư ảnh lung lay nhoáng một cái về sau, đồng thời vỡ vụn mà diệt.

Đổ ước như vậy chính thức thành lập.

Ba gã Kim Đan Tu Tiên giả riêng phần mình quay lại chính mình phi hành Pháp Khí.

Chung Toàn vừa về tới Xích Quang Điện bên trong trong đại sảnh, lập tức mặt hướng mọi người nói: "Các người vừa rồi đều nghe rõ ràng, trận này đổ ước biểu hiện ra, chẳng qua là liên lụy đến trong tay của ta một kiện thượng phẩm pháp khí, trên thực tế nhưng là một lần ba nhà lúc giữa thực lực cân nhắc. Người thắng về sau trong một thời gian ngắn, tại Thiên Nam bên trong có đầy đủ phân lượng lời của quyền, mặt khác hai nhà cũng sẽ tự giác nhượng bộ ba phần. Cho nên cuộc tỷ thí này, Chung gia nhất định phải tận lực cướp lấy đệ nhất ta không quản các người đứng con trai trưởng hay

vẫn là con vợ kế, lúc này đây chỉ cần có thể tại Mộng Yểm Cung đoạt đến Thái Ất Đan, ta thì sẽ trùng trùng điệp điệp thưởng xuống tới."

Những người khác nghe xong, tự nhiên không ngớt lời đáp ứng.

"Đạo Thiên, Y Vân, Kim Long, các người là thực lực mạnh nhất ba người, mặt khác hai nhà trong hàng đệ tử cường giả, liền giao cho các người để đối phó rồi." Chung Toàn thận trọng mà hướng Chung Đạo Thiên ba người dặn dò.

"Ta thân thể bí thuật đã đại thành, lúc này đây tuyệt đối sẽ không bại bởi Đường Hồng Lăng, Việt Thiên Sâu hai người." Chung Đạo Thiên chậm rãi nói ra.

"Toàn bộ thúc, ta lần này cũng sửa hai môn lợi hại bí thuật, tin tưởng sẽ cho Đường Hồng Lăng cùng Việt Thiên Sâu một cái kinh hỉ lớn." Chung Kim Long tức thì nhìn như thập phần tự tin.

Chung gia ba đứa con bên trong người cuối cùng, gọi Y Vân cung trang thiếu nữ, chẳng qua là ngòn ngọt cười, không nói gì thêm.

Râu dài lão giả nhìn thấy ba người bộ dáng như vậy, có chút vui mừng gật đầu, lại dặn dò vài câu về sau, liền kêu mọi người tất cả đều tản ra nghỉ ngơi.

Lúc này đây, cách Mộng Yểm Cung mở ra có lẽ không lâu rồi.

Chung Trầm lúc trước đứng đang lúc mọi người ở bên trong, một mực bình tĩnh mà nhìn xem đây hết thấy, nghe nói có thể tự do nghỉ ngơi về sau, hơi do dự một chút, liền đi tới lớn nơi góc phòng khoanh chân ngồi xuống, cũng nhắm hai mắt dưỡng thần.

Không biết qua bao lâu, sắc mặt hần hơi động một chút, mặt trước truyền tới một nam tử thanh âm.

"Trầm huynh, ba đứa con đều là dòng chính người trong, lần này chúng ta thứ hệ chỉ sợ còn muốn bị bọn hăn để lên một đầu. Lần này tiến vào Mộng Yếm Cung về sau, không bằng chúng ta liên thủ cùng nhau hành động như thế nào?"

"Liên thủ?" Chung Trầm cuối cùng chậm rãi mở hai mắt ra, chỉ thấy trước mặt nhiều ra ba người, hai nam một nữ.

Hai gã nam nhìn như hai mươi tuổi, dung mạo có chút tương tự, chẳng qua là một người trong đó đầu đầy tóc xám, một người khác đen nhánh như thường.

Người nói chuyện, đúng là tóc xám thanh niên nam tử.

Nữ xinh đẹp như hoa, dáng người thướt tha, đúng là Mộ Dung Song.

"Thứ hệ trong hàng đệ tử nguyên bản tự lấy chúng ta cái này mấy cái thực lực mạnh nhất, nếu không cũng sẽ không xuất hiện lúc này, nếu là đồng tâm hiệp lực mà nói, chưa hăn không thể cùng Chung Kim Long bọn hăn tranh giành bên trên một tranh giành." Tóc xám thanh niên ngậm cười nói.

"Nguyên lai là Chung Thái, Chung Nhạc nhị vị, các người hãy tìm những người khác a. Lần này có thể tham gia Mộng Yếm Cung Chung gia đệ tử ở bên trong, thứ hệ chỉ chiếm gần một nửa, coi như là không có Chung Đạo Thiên ba người, mọi người cũng không có bao nhiêu làm náo động cơ hội. Mặt khác, người không phải không biết Chung Vân đúng huynh đệ của ta a, mang theo nàng này tới đây là có ý gì? Mộ Dung Song, ta không biết người là thế nào đạt được tiến vào Mộng Yếm Cung danh ngạch, nhưng tốt nhất ít xuất hiện ở trước mặt ta." Chung Trầm quét ba người liếc, nhàn nhạt nói ra.

"Chung Trầm, đừng không biết điều? Người thực cho là mình là con tộc trưởng chính là thứ hệ đệ tử người thứ nhất, huynh đệ chúng ta. . ."

"Nhạc đệ, im ngay! Trầm huynh không muốn liên thủ quên đi. Về phần Mộ Dung Song cô nương, là ta năm đó đã từng thiếu Mộ Dung gia một cái nhân tình, mới chịu đáp ứng tại Mộng Yểm Cung bên trong chăm sóc một chút, Trầm huynh không nên quá đa tâm rồi."

Thanh niên tóc đen vừa giận dữ nói hai câu, đã bị tóc xám thanh niên một cái ngăn cản, có chút kiêng kỵ mà hướng Chung Trầm giải thích hai câu.

Chung Trầm nghe vậy mặt không biểu tình.

Lúc này, Mộ Dung Song lại đôi mắt đẹp một hồng, có chứa chút ít thê diễm vẻ đẹp ai oán nói: "Trầm công tử, ta biết rõ người xem thường ta, nhưng mà Khuê Thiếu gia đều muốn con người của ta, người cho rằng Mộ Dung gia dám cự tuyệt chứ Chung Vân là đúng ta không tặc, nhưng hẳn không phải Trương lão chi tử, coi như là tại Sinh Tử Lô bên trên thẳng thì thế nào? Ta cùng Khuê Thiếu gia hôn ước đúng bị thủ tiêu rồi, nhưng ta đây cái người khác họ đệ tử còn không phải bị cưỡng ép an bài vào chuyến này bên trong. Dù ta vừa mới Trúc Cơ tu vi tiến vào Mộng Yểm Cung đúng cử tử nhất sinh, nhưng ta nếu là không tới, chỉ sợ Mộ Dung gia sau đó không lâu cũng liền không tồn tại nữa."

"Hừ! Thu hồi của người mị hoặc chi thuật, người cho rằng ta không biết người tu luyện ra sao loại công pháp chứ ta mặc kệ người nghĩ như thế nào, Mộ Dung gia thì như thế nào suy tính, nhưng nếu như lúc trước như vậy lựa chọn, hết thảy hậu quả tự nhiên muốn chính mình gánh chịu, các người có thể đã đi ra." Chung Trầm nghe xong nàng này nói như vậy, lại không chút nào là động, lạnh lùng hạ lệnh trực khách.

Thanh niên tóc đen Chung Nhạc không cam lòng còn muốn nói tiếp cái gì, lại bị kia huynh trưởng một phát bắt được cánh tay, nửa kéo lấy kéo ra.

Mộ Dung Song khuôn mặt một hồi Âm tình sau khi biến hóa, chỉ có thể thở dài một tiếng đồng dạng rời khỏi.

Chung Trầm nhìn xem ba người bóng lưng một hồi lâu, mới dưới ánh mắt rủ xuống đất nhìn lướt qua tay trái của mình cổ tay.

Tại đó, có một cái nhìn như không ngờ màu trắng bạc bao cổ tay, đem trọn cánh tay cổ tay tất cả đều cực kỳ chặt chẽ che ở.

Chung Trầm khóe miệng có chút nhếch lên về sau, lại lần nữa nhắm mắt dưỡng thần.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 15: MẠCH NƯỚC NGẦM BẮT ĐẦU KHỞI ĐỘNG

"Đại ca, người vừa rồi vì sao ngăn đón, nếu không phải người lôi kéo, ta nhất định phải làm cho tiểu tử này biết rõ huynh đệ của ta hai người lợi hại." Chung Nhạc mặc dù bị kia huynh xa xa mở ra, vẫn đang mặt mũi tràn đầy tức giận biểu lộ.

"Người biết cái gì? Chung gia thứ hệ trong hàng đệ tử, Chung Trầm cùng huynh đệ của ta hai người thanh danh giống nhau lớn, người sẽ không liền thực cho là chúng ta ba cái thực lực không sai biệt lắm a." Tóc xám thanh niên lại sắc mặt âm trầm nói.

"Ta biết rõ tiểu tử này thực lực không tệ, nhưng mà coi như là cường thịnh trở lại, cũng cùng chúng ta giống nhau là Trúc Cơ viên mãn, thực lực lại vượt qua ra bao nhiêu. Huống hồ hẳn chỉ một người, huynh đệ chúng ta hai người liên thủ, áp đảo hẳn còn không phải dư xài." Chung Nhạc không phục nói.

"Người cũng đã biết, ta tại hai năm trước đã từng cùng Chung Trầm đã giao thủ?" Tóc xám thanh niên nghe được đệ đệ mình ngôn ngữ về sau, do dự một chút, cười khổ nói.

"Cái gì, ta như thế nào không biết việc này? Kết quả như thế nào? Ta nhớ được người khi đó còn giống như không tiến giai Trúc Cơ viên mãn." Chung Nhạc nghe vậy cả kinh.

"Lúc ấy ta cùng Chung Trầm đều là Trúc Cơ Hậu Kỳ, là ta ép buộc hẳn nhất định phải phân ra thắng bại đấy. Nhưng hẳn chỉ xuất thủ ba lượt, ta liền thất bại, thậm chí ngay cả Pháp Khí cũng không vận dụng. Người không biết, hẳn đem Bích Ba Công đã tu luyện đến loại nào cấp độ, cái loại này uy lực chính là Trúc Cơ viên mãn cũng không phải là đối thủ, huống chi hẳn hôm nay tu vi càng tiến một bước." Chung Thái trên mặt hiện ra một tia sợ hãi nhớ lại thần sắc, chậm rãi nói.

"Người nói là, Chung Trầm tại Trúc Cơ Hậu Kỳ thì có Trúc Cơ viên mãn cấp độ thực lực? Cái này chẳng phải là nói, hẳn và ba đứa con đều là cùng một cấp độ cường giả?" Chung Nhạc lại nghe được trợn mắt há hốc mồm, sau một lúc lâu thì thào hỏi.

"Coi như là còn thiếu một ít, nhưng là tuyệt đối sẽ không thua kém chạy đi đâu, nếu không ta như thế nào mang người trông mong chủ động qua tới yêu cầu liên thủ. Cái này Mộng Yểm Cung bên trong nguy hiểm vô cùng, hầu như có gần nửa vẫn lạc tỷ lệ, nếu là thật sự có thể cùng kia cùng một chỗ lời nói, có thể còn sống trở về khả năng khẳng định tăng nhiều, nhưng đáng tiếc a. . ." Tóc xám thanh niên thập phần tiếc nuối nói.

Tại huynh đệ hai người sau lưng chỗ Mộ Dung Song, đem hai người đối thoại nghe được trong tai, trên mặt một tia khác thường sắc mặt hiện lên.

Đại sảnh một góc khác rơi chỗ, Chung Kim Long ánh mắt chớp lên mà nhìn xa xa Chung Trầm, gặp Chung Thái huynh đệ cùng Mộ Dung Song trước sau rời khỏi kia bên người, mới hừ lạnh một tiếng, thu hồi ánh mắt.

Lúc này, túm tụm hẳn mấy tên dòng chính trong hàng đệ tử một người, hung dữ nói ra: "Kim Long đại ca, Chung Thái huynh đệ không biết tự lượng sức mình, vậy mà muốn tụ tập nhân thủ cùng chúng ta dòng chính tranh giành cao thấp. Cùng với tiến vào Mộng Yểm Cung về sau, có muốn

hay không tìm một cơ hội lại hung hăng giáo huấn một chút, tốt để cho bọn họ biết rõ đích thứ lúc giữa chính thức chênh lệch."

"Mộng Yểm Cung hạng gì quảng đại, chúng ta ở bên trong cũng chỉ có thể ngưng lại hai tháng, làm sao có thời giờ hao phí tại chuyện vô dụng tình bên trên. Cùng với tiến vào bên trong về sau, thực gặp thứ hệ đệ tử có thể thuận tay cho bọn hắn một ít khổ sở đầu, không cần chuyên môn đi tìm bọn họ. Ta lần này chính thức đối thủ là Đường Hồng Lăng, Việt Thiên Sâu thậm chí Chung Đạo Thiên bọn hắn." Chung Kim Long không chút lựa chọn nói ra.

"Kim Long đại ca nói cũng đúng, tiểu đệ hay vẫn là kiến thức nông cạn rồi. Chỉ cần Kim Long đại ca lần này có thể từ Mộng Yểm Cung ở bên trong lấy được cái kia đồ tốt, coi như là Chung Đạo Thiên bọn hắn về sau cũng chỉ có thể ngoan ngoãn xưng thần." Bắt đầu nói chuyện tên kia dòng chính đệ tử lời nói xoay chuyển, chẳng qua là thanh âm một chút thấp rất nhiều, hai đầu lông mày có chút vẻ hưng phấn.

"Ta không phải đã nói, không cho phép ở bên ngoài tùy tiện mang theo vật kia sao, về sau có lời tương tự, tất cả đều cho ta ghen quay về trong bụng." Chung Kim Long nghe xong lời này, lại sắc mặt trầm xuống, thấp giọng quát lớn.

"Đúng, đúng tiểu đệ sai, về sau tuyệt sẽ không tái phạm rồi."

"Đúng đấy, người đã quên xuất phát trước, Kim Long đại ca nói như thế nào rồi."

"Chung Điền, về sau nhất định phải nhiều hơn chú ý một chút."

Túm tụm tại Chung Kim Long bên cạnh mấy người khác, cũng nhao nhao đề thấp tiếng nói nói ra.

Bắt đầu nói chuyện tên kia Chung gia con trai trưởng, chỉ có thể liên tục đồng ý.

Chung Kim Long thấy vậy, lúc này mới sắc mặt hòa hoãn vài phần.

...

Bên ngoài, Xích Quang Điện cao nhất mái hiên chỗ, Chung Đạo Thiên ngồi ở phía trên, cầm lấy một khối màu trắng khăn tay lau sạch lấy trong tay màu đen trường thương, dị thường hết sức chăm chú, dường như ngoài thân hết thấy sự vật đều không thể phân tán kia nửa phần lực chú ý.

"Chung Đạo Thiên, người thật đúng là bảo trì bình thản. Không thấy được Chung Kim Long đang ở phía dưới kéo bè kéo cánh?" Đúng lúc này, Chung Đạo Thiên sau lưng chỗ đột nhiên truyền tới một dễ nghe thanh âm cô gái, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cô thiếu nữ thân ảnh, đúng là chuông Y Vân.

Nàng này cổ quái Tinh Linh mà nhìn Chung Đạo Thiên.

"Ngu xuẩn! Nếu nói là đúng mấy năm trước, Chung Kim Long coi như miễn cưỡng cùng mà vượt ta và người bước chân, hôm nay đã vô pháp cùng ta và người đồng liệt ba đứa con rồi." Chung Đạo Thiên vẫn đang chậm rãi lau trong tay màu đen trường thương, cũng không quay đầu lại nói.

"A? Xem ra người lần này xuất quan, thật sự thực lực đại tiến, ngay cả nói như vậy cũng dám đơn giản ra khỏi miệng." Thiếu nữ hơi ngẩn ra, tùy theo lại che miệng cười khẽ.

"Hừ, người nha đầu kia cũng không giống nhau, từ khi Trúc Cơ viên mãn về sau, vẫn tại bí mật trong đàm tu luyện, nghĩ đến so với lúc trước cũng là thực lực tăng nhiều rồi. Chung Kim Long chính là không rõ, chúng ta Tu Tiên giả căn bản là cá nhân cường đại, thậm chí cuối cùng có thể Siêu

Thoát với toàn bộ thế giới, hần lẫn lộn đầu đuôi theo đuổi quyền lực chi thuật, như thế nào còn có thể ở trong mắt ta." Chung Đạo Thiên hừ một tiếng nói.

"Lời nói đúng như thế không giả, nhưng ta có thể nhận được tin tức, Chung Kim Long lần này tiến vào Mộng Yểm Cung, không riêng gì truy cầu Thái Ất Đan, kỳ thật còn muốn giành mặt khác một vật. Theo nói nếu là có thể đạt được vật ấy, hần thành tựu Thượng phẩm Kim Đan đúng chuyện dễ dàng." Thiếu nữ mở tròng hai mắt nói.

"Nếu là một kiện ngoại vật có thể làm cho người ta đơn giản thành tựu Thượng phẩm Kim Đan, Y Vân, người cho rằng bây giờ Nguyên Anh cường giả còn sẽ như thế ít chứ mặc dù thật sự có bảo vật như vậy, cũng nhiều lắm là có một chút trợ giúp, là quan trọng nhất hay là muốn nhìn bản thân." Chung Đạo Thiên không khách khí nói.

"Khanh khách, nghe người vừa nói như vậy, ta an tâm. Đúng rồi, nghe nói người cái kia thân đệ đệ cũng tiến vào Mộng Yểm Cung rồi, nghe người ta nói thực lực của hần rất không tồi, tại thứ hệ trong hàng đệ tử cũng là số một số hai tồn tại. Đánh Hồ thân huynh đệ, ra trận phụ tử binh, với hần phụ trợ lời của người, nói không chừng người lần này thật có thể đạt được ước muốn. Có cơ hội, giới thiệu cho ta biết một chút." Chuông Y Vân khanh khách một hồi cười khẽ, cũng không đợi đối phương đáp lời, thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành một cỗ khói xanh hư không tiêu thất.

Chung Đạo Thiên nghe được Chung Trầm danh tiếng, trong tay đang tại chà lau trường thương động tác lần đầu ngưng tụ, nhưng sau đó liền khôi phục như thường, toàn bộ quá trình khuôn mặt không thay đổi chút nào, giống như chưa từng nghe được thiếu nữ cuối cùng mấy câu.

Một chiếc nhìn như bình thường màu vàng thuyền nhỏ lên, bốn gã khuôn mặt cứng nhắc người đứng ở đầu thuyền phía trước, yên lặng ngắm nhìn nơi xa đường, chuông, càn ba nhà cực lớn phi hành Pháp Khí.

Sau một lúc lâu, một gã đáng người nhìn như tương đối thấp bé nam tử, phát ra cạc cạc cười nhẹ thanh âm.

"Dạ Kiêu, ngươi cười cái gì?" Một gã khác ăn mặc màu vàng trường bào người, mày nhăn lại hỏi một câu.

"Ta là đang cười Tiên Tộc thế gia luôn luôn tự đại đã quen, lần này tới đều là tam đại gia một đời tuổi trẻ đệ tử kiệt xuất nhất, như toàn bộ chôn vùi tại Mộng Yểm Cung ở bên trong, không thể nói trước về sau hơn trăm năm bên trong, hội lâm vào thời kì giáp hạt (*để gây đói kém) khốn cảnh, đến lúc đó, thế lực khác cơ hội đã tới rồi." Thấp bé nam tử trong lời nói, mang có một loại không nói ra được ác độc.

"Dạ Kiêu, ta biết rõ ngươi cùng Tiên Tộc thế gia có đại thù, nhưng hành động lần này đúng đại nhân tự mình trừ hoạch, thậm chí ngay cả vừa mới tế luyện mà thành phân thân đều phá đi ra. Nếu là bởi vì của ngươi cực đoan hành động hư mất đại sự, đến lúc đó ngươi coi như là muốn chết cũng là nằm mơ sự tình." Trường bào nam tử không khách khí khiển trách.

"Cự Linh, ngươi không cần sử dụng đại nhân tới áp ta, không cần người nói, ta cũng biết như thế nào đi làm. Lúc này đây, mấy người chúng ta tự nguyện phục dụng hóa công Đan, đem tu vi từ Kim Đan cưỡng ép hạ thấp rồi Trúc Cơ viên mãn cảnh giới, không phải là vì chuyển này năm chắc có thể càng lớn một chút. Nói trở lại, chúng ta nếu là đắc thủ rồi, chỉ sợ Mộng Yểm Cung tám chín phần mười cũng không tồn tại nữa a, đến lúc đó, cái này ba tộc đệ tử đồng dạng là chỉ còn đường chết, ta cần gì phải làm vẽ vờ cho thêm chuyện ra sự tình." Thấp bé nam tử hắc hắc nói.

"Người biết là tốt rồi." Trường bào nam tử nghe vậy, không nói thêm lời rồi.

Hai người khác lại đối với hai gã đồng bạn đối thoại nhìn như không thấy, chẳng qua là chờ đợi nhìn phía xa phi hành Pháp Khí.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Mở Ra

Xa hơn chỗ, cái nào đó cực giống nhà gỗ màu xanh lá phi hành Pháp Khí lên, một gã bà lão đang cách một tầng không rõ mơ hồ bức rèm che, hướng trong phòng cung kính nói: "Bẩm báo chủ nhân, ta đã thấy rõ, mấy cái ngu xuân quả nhiên tự hạ tu vi xuất hiện."

"Cái này rất bình thường, người nọ nếu muốn giải trừ ta ở dưới Diệt Trần chi độc, cũng chỉ có phái người tiến vào Mộng Yếm Cung ở bên trong, lấy được vật kia mới có thể hợp với giải dược, nếu không, loại độc này đem giống như là như giòi trong xương tra tấn kia một đời một thế, lại để cho kia cả đời tu vi đều không thể tiến thêm. Nhưng nói về, ta lần này lại khó không phải là vì vật ấy mà đến." Trong phòng truyền tới một lạnh lùng thanh âm cô gái.

"Chủ nhân, người yên tâm. Người yêu cầu thứ đồ vật, lão thân cũng đã chuẩn bị xong, ta mặc dù không có phục dụng Hóa Công Đan, nhưng mà sử dụng Cấm Cố Pháp Hoàn phong ấn hơn phân nửa tu vi, đồng dạng có thể tạm thời tiến vào trong đó, thậm chí nếu là gặp được nguy hiểm, lão thân liều mạng cái này người tu vi không nên, còn có thể cưỡng ép phát ra Kim Đan cấp tu vi một kích." Bà lão một bộ trung thành và tận tâm bộ dáng.

"Rất tốt, Mạnh tẩu, người vất vả rồi. Cũng là người già như vậy người nhất trung tâm, hi vọng đến lúc đó có thể hết thảy thuận lợi a. . ." Thanh âm cô gái thờ dài một tiếng về sau, thanh âm đàm thoại dần dần thấp không thể nghe thấy rồi.

Bà lão đứng ở ngoài phòng bất động một chút, giống như một gốc cây già nua cổ lỏng.

...

Một cái đầu sinh sừng thịt, toàn thân Thanh Lân cực lớn quái ngư trên người, ngồi xếp bằng một gã mặt mũi tràn đầy râu quai nón, một thân áo lam nam tử thân ảnh.

Cái này nhìn như tướng mạo uy mãnh áo lam nam tử, hai mắt thẳng tắp mà nhìn vòng xoáy màu đen bên trong cung điện hư ảnh, trong miệng liên tục lẩm bẩm một ít lời mà nói: "Là của ta, đều là của ta, là của ta, đều là của ta. . ."

Khóe miệng của hắn bên cạnh có từng sợi nước miếng chảy ra, nhưng là cái si ngốc người.

...

Một tầng bên ngoài người không thể trông thấy thăm thấu lụa mỏng bao phủ xuống, lớn đại viên bàn bên trên một đềm trên mặt ghế thái sư, ngồi ngay ngắn lấy một gã ăn mặc màu trắng cấm y thanh niên tuấn mỹ.

Hắn hai mắt đồng tử xanh biếc, đầu đầy tóc xanh, hai đầu lông mày càng có một quả đỏ tươi như máu phù văn ấn ký, sau lưng càng có hai gã trẻ tuổi xinh đẹp cung trang thị nữ, một cái vì kia nhẹ nhẹ xoa đầu vai, một cái lại đem từng miếng bóc lột tốt ngoài da không biết tên hoa quả nhét vào trong miệng.

Tại cấm y thanh niên sau lưng xa hơn điểm địa phương, còn đứng lấy tám gã Kim nón trụ Kim Giáp duy trì Qua Giáp sĩ, nguyên một đám thần sắc nghiêm nghị, kiểu tượng điêu khắc không nhúc nhích.

Thanh niên áo vàng thật lớn phô trương!

Kia nửa mở hai mắt xuyên thấu qua lụa mỏng, nhìn về phía một đám phi hành Pháp Khí bên trên Tu Tiên giả lúc, ánh mắt tràn đầy khinh miệt sắc mặt, dường như đang nhìn con sâu cái kiến.

Thời gian một chút qua.

Hai ngày sau, trên bầu trời.

Vòng xoáy màu đen bên trong một tiếng nổ vang, cung điện khổng lồ cuối cùng một góc cuối cùng từ bên trong xé rách phóng tới, cũng nhanh chóng do hư ảnh biến thành ngưng thực trạng thái.

Đến tận đây, cả tòa màu đen cung điện tại vòng xoáy bên trong triệt để hiển hiện phóng tới.

Hầu như cùng một thời gian, cung điện trên cửa chính lần lượt từng cái một màu xám trắng mặt người, đột nhiên dốc sức liều mạng giãy giụa nhúc nhích, trong chốc lát công phu, tất cả mọi người mặt đều hội tụ một đoàn, biến thành một tấm cực lớn mặt quý, dùng khe cửa là giới, một nửa thanh một nửa hồng, đầu có song giác, răng nanh hoàn toàn lộ ra.

Nhưng kỳ quái đúng, cực lớn mặt quý tuy rằng dữ tợn đáng sợ, hai mắt lại gắt gao đóng chặt.

"Mộng Yểm Cung muốn mở!"

"Chỉ có một canh giờ thời gian có thể xông cửa."

Đã sớm tại hạ phương hướng trên mặt biển đau khổ đợi chờ phần đông Tu Tiên giả, lập tức không ổn định bắt đầu chuyển động, càng có người hưng phấn không thôi kêu la.

Một ít phi hành Pháp Khí bên trên tiếng xé gió nổi lên, từng đạo độn quang trực tiếp hướng màu đen cung điện chỗ đại môn đặt cước rời đi.

Một màn quý dị xuất hiện.

Lúc những độn quang này tiếp cận cung điện lúc, nguyên bản đóng chặt mặt quý đại môn im ắng từ từ mở ra, bên trong lộ vẻ tối tăm mờ mịt nồng đậm sương mù.

"Hặc hặc, nếu như quý môn đã mở, cái kia Bối đây liền đi trước một bước rồi." Một đạo độn quang bên trong truyền ra cười ha ha thanh âm, trước tiên đưa vào màu đen cung điện trong cửa lớn.

Cử động lần này động lập tức dường như dẫn bạo cái gì, trên trăm đạo độn quang hoặc khổng chế loại nhỏ Pháp Khí, hoặc trực tiếp thân thể phi độn, cũng theo sát lấy nhao nhao không có sau khi nhập môn trong sương mù.

"Ngu xuẩn!"

"Những người này vừa nhìn nếu không có nội tình tán tu, ngay cả Quý Môn Quan lợi hại cũng không biết."

"Hắc hắc, những người này còn sống tiến vào bên trong chỉ sợ không có mấy người a."

...

Còn dư lại phần đông Tu Tiên giả, lớn đều thuộc về thế gia tông môn cùng với lớn nhỏ thế lực, mọi người gặp tình hình này, nhao nhao lộ ra nhìn có chút hả hê biểu lộ trở lại.

Tiếp theo, tại tất cả thế lực một phen chuẩn bị về sau, mới có nhiều đội Tu Tiên giả đẳng không bay lên, tại tiến vào mặt quý trước cổng chính, nhao nhao trước thắp sáng nào đó hương nến, mỗi người đều cầm trong tay, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí mà tiến vào sương mù.

Kể cả Chung Trầm ở bên trong một đám Chung gia người, đã sớm đi ra Xích Quang Điện, đồng dạng ngăm nhìn đại môn mở rộng màu đen cung điện.

Cách đó không xa Kim sắc thuyền rồng lên, tại Đường Ngọc Minh ra lệnh một tiếng về sau, hơn ba mươi tên Đường gia đệ tử, đồng dạng cầm trong tay hương nến bay về phía Mộng Yểm Cung, rất nhanh biến mất tại trong sương mù.

Chung Toàn thấy vậy thần sắc hơi động, ánh mắt hướng bên kia quét một chút, vừa vặn cùng lớn Đại Hải Quy bên trên Việt Kiến Hải đứng rồi liếc.

Việt Kiến Hải hắc hắc một tiếng về sau, vung tay lên, một đám càn gia đình đệ cũng nhao nhao bay lên không, bay về phía màu đen cung điện.

"Chính thức tiến vào đến bên trong trước, tạm thời do chuông bức dẫn đội, dù sao hẳn là đã từng tiến vào qua Mộng Yểm Cung một lần lão nhân. Mặt khác, Mộng Yểm Cung kiêng kị cùng nguy hiểm chỗ, các người nghĩ đến cũng biết một chút, ta cũng không nói thêm lời rồi. Tóm lại, ở bên trong không thể bỏ lại chúng ta Chung gia mặt mũi, sau đó tận lực còn sống trở về a." Chung Toàn hai mắt híp lại, nhìn xem càn nhà đệ tử cũng tiến vào Mộng Yểm Cung về sau, bỗng nhiên phân phó nói.

"Vâng!" Một gã gương mặt khô vàng, mặt mũi tràn đầy thần sắc có bệnh lão giả tiến lên một bước, tử lệ đáp ứng trước nói.

Những người khác đi theo lên tiếng.

Chung Trầm ở phía sau nhìn lão nhân kia liếc, trong nội tâm khê động.

Vị này gọi chuông bức lão giả là một người thứ hệ đệ tử, cũng là Chung gia bên trong là số không nhiều, trải qua trước đó lần thứ nhất Mộng Yểm Cung còn còn sống trở về đệ tử.

Hắn lúc này đây sở dĩ còn có thể có tư cách tiến vào Mộng Yểm Cung ở bên trong, trong tộc cũng là tồn tại mượn nhờ kia kinh nghiệm, lại để cho người mới tránh cho một ít không tất yếu nguy hiểm ý tưởng.

"Nghe cho kỹ, hiện tại thập sáng Ích Tà Hương, theo sát đội ngũ. Tại tiến vào Quý Môn Quan về sau, vô luận ở bên trong nhìn thấy hoặc nghe được bất cứ dị thường nào sự tình, đều tuyệt không chuẩn để ý tới, vạn nhất có người tụt lại phía sau, cũng tuyệt không chuẩn quay đầu lại đi tìm, toàn bộ hiểu chưa?" Chuông bức được Chung Toàn vị này trong tộc Trưởng lão bổ nhiệm về sau, không khách khí phân phó.

Chung Kim Long dám người tuy rằng trong nội tâm có tất cả suy nghĩ, nhưng biểu hiện ra tự nhiên không có phản đối ý tứ, những người khác càng là nhao nhao gật đầu.

Đi theo sở hữu người riêng phần mình lấy ra sớm liền chuẩn bị tốt Ích Tà Hương, thập sáng sau cầm lấy, hãy theo chuông bức bay về phía màu đen cung điện.

Chung Trầm không nhanh không chậm theo sát tại đội ngũ đằng sau, sau lưng còn có năm sáu tên thứ hệ đệ tử, Chung Thái, Chung Nhạc huynh đệ cùng Mộ Dung Song đều ở trong đó.

Trong nháy mắt, một đoàn người tiếp cận màu đen cung điện.

Chung Trầm nhìn xem càng ngày càng gần cánh cửa cực lớn, ánh mắt hướng hai bên dữ tợn mặt quý bên trên quét một chút, bỗng nhiên sắc mặt hơi đổi, vô thức mà sờ lên trong tay trái Ngân sắc bao cổ tay.

Không biết có hay không ảo giác, vừa rời trái chỗ cổ tay dường như nóng lên một chút, cánh cửa cực lớn bên trên hai mảnh mặt quý, rất tốt như con mắt hành động ở dưới nhìn kia liếc. Chờ hẳn lại Ngưng Thần nhìn kỹ lúc, hai mảnh mặt quý lại chờ đợi bất động, dường như vừa rời một màn căn bản là không phát sinh qua.

Chung Trầm tâm niệm vòng vài cái, suy nghĩ một chút cùng quý môn liên quan một ít tin tức về sau, trong nội tâm lạnh xuống, sẽ không dám nhìn nhiều cánh cửa cực lớn bên trên mặt quý, đi theo phía trước người một đầu đâm vào rồi nồng đậm trong sương mù.

Nói cũng kỳ quái, nhiều người người trong tay cầm hương nến ở bên ngoài thấp sáng lúc, chẳng qua là tản ra mùi thơm nhàn nhạt, nhưng vừa tiến vào trong sương mù, một chút liền trở nên nồng đậm muôn phần.

Tất cả thấp sáng hương nến đỉnh chỗ, đều có bao quanh màu vàng ánh huỳnh quang phát ra, đem duy trì hương người toàn thân đều bao phủ bên trong, làm cho bên cạnh màu xám sương mù tự hành tránh đi mấy trượng xa khoảng cách.

Một đoàn người xếp đặt mà đi, mơ hồ tạo thành một cái màu vàng nhạt thật dài thông đạo.

"Khục! Chú ý, tại Quý Môn Quan bên trong, cái này Ích Tà Hương chính là của các người đầu thứ hai mạng nhỏ, hương tại người đang, hương diệt người vong."

Đội ngũ phía trước truyền đến chuông bức ho nhẹ một tiếng tiếng nói.

"Hắc hắc, chuông bức, người thật đúng là cho là mình là chúng ta thủ lĩnh rồi. Cái này còn cần người nói, người nào không biết cái này Quý Môn Quan Ích Tà Hương tầm quan trọng, lúc này Quan Trung nếu không có Ích Tà Hương hộ thân, rất dễ dàng rơi vào ảo cảnh cũng mất phương hướng trong đó." Một cái có chút ngả ngớn thanh âm đàm thoại từ trong đội ngũ lúc giữa chỗ truyền ra, rõ ràng là Chung Kim Long bên cạnh một gã đầu bóng trượt trước mặt dòng chính thanh niên.

"Người đã như vậy tự tin, lão phu kia cũng không muốn nói nhiều." Chuông bức quay đầu lại thật sâu xem xét cái này người liếc, mặt không biểu tình nói.

Tùy theo, hấn quả thật không hề có bất kỳ ngôn ngữ, chẳng qua là dẫn người xung quanh tại Vụ Hải bên trong yên lặng đi về phía trước.

Chung Kim Long tại trong đội ngũ không khỏi nhú mày một cái, nhưng cuối cùng cũng không mở miệng nói cái gì.

Chung Đạo Thiên hắc hắc cười lạnh hai tiếng.

Chung Y Vân lại trên mặt dáng tươi cười.

(bắt đầu từ ngày mai đến tháng 11 4 số, bởi vì chỗ Phàm Nhân Tiên Giới Thiên tuyên bố trong lúc, cho nên Mộng Yểm Cung tạm dừng đổi mới, bảy ngày sau khôi phục bình thường đổi mới a!)

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Quỷ Môn Quan

Chung Trầm lặng yên hành tẩu, không biết bao lâu về sau, dưới chân bỗng nhiên truyền đến một tiếng Ự...c giòn vang, bề bộn cúi đầu xuống nhìn thoáng qua, đồng tử co rụt lại.

Nguyên bản ngăm đen cứng rắn trên mặt đất, thành linh có một bộ bạch cốt hài cốt, hẳn lúc này đây một chân vừa vịn giẫm ở một nửa cẳng tay lên, lúc này mới phát ra như vậy động tĩnh.

Chung Trầm ánh mắt hướng quét mắt nhìn bốn phía, lại phát hiện bên cạnh trên mặt đất bạch cốt trắng như tuyết, cùng loại hài cốt một cổ tiếp một cổ, một mực kéo dài đến bên cạnh trong sương mù, dường như vô cùng vô tận.

Nhìn những hài cốt này trên người còn sót lại quần áo cùng với thứ đồ vật, rõ ràng cho thấy trước kia khoá trước vẫn lạc tại này kẻ xông vào, bất quá trong đó còn có chút hài cốt hình thù kỳ quái, dị thường cực lớn, rõ ràng cũng không phải là Nhân tộc lưu lại.

Chung Trầm thấy vậy, trong nội tâm không khỏi càng ngưng trọng vài phần.

Trong đội ngũ thờ nhẹ âm thanh liên tục phát ra, hiển nhiên, cũng có những người khác phát hiện trên mặt đất dị thường.

Đúng lúc này, bên cạnh Vụ Hải bên trong truyền ra một hồi nữ tử thanh xướng không biết tên tiếng ca, thanh âm du dương dễ nghe, dường như âm thanh của tự nhiên, nhưng tiếng ca sử dụng ngữ điệu lại tối nghĩa khó hiểu, không cách nào nghe được rõ ràng, nhưng làm cho người ta chưa phát giác ra sa vào trong đó, hầu như không cách nào tự tìm chế.

"Không tốt! Đúng Phù La nữ yêu."

"Phù La nữ yêu! Không có khả năng, thứ này không phải tại Mộng Yểm Cung ở chỗ sâu trong mới sẽ đụng phải sao, như thế nào chạy đến Quỷ Môn Quan đã đến."

"Còn nói cái gì nói nhảm, nhanh ngăn chặn lỗ tai, Ích Tà Hương có thể không đối phó được thứ này."

Nguyên bản coi như bình tĩnh đội ngũ một hồi đại loạn, một số người kêu to lên.

Thêm nữa người thì là sẽ cực kỳ nhanh từ trên vạt áo xé rách sau hai khối vải, sợ hãi cực kỳ nhét ở lỗ tai.

Bất quá hiển nhiên, Chung gia có năm sáu tên đệ tử động tác chậm hơi có chút, mới nghe xong hai ba câu tiếng ca, trên mặt liền hiện ra như si mê như say sưa thần sắc, nguyên vốn đã phóng tới bên tai vải, vậy mà chưa phát giác ra chần chờ xuống, một bộ hoàn toàn không nỡ bỏ ngăn chặn si mê bộ dáng.

Cái này vài tên đệ tử bên cạnh đồng bạn, có động tác nhanh nhẹn, dưới sự kinh hãi vội vàng cưỡng ép đè lại cánh tay của bọn hắn, đem vải nhét vào bọn hắn trong tai.

Nhưng là có hai gã đệ tử còn chưa tới kịp đạt được hỗ trợ, trong miệng liền bỗng nhiên phát ra vui mừng tiếng cười, bỗng nhiên cầm trong tay

hương nển ném đi, một chút lao ra thông đạo chui vào rồi Vụ Hải ở bên trong, trực tiếp biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Bên cạnh mặt khác Chung gia đệ tử thấy vậy, lập tức trợn mắt há hốc mồm, có vài tên cùng hai người này giao hảo người, đoạt ra vài bước muốn đưa bọn chúng kéo về, cũng dừng lại tại sương mù biên giới chỗ, không dám thật sự đuổi vào đi vào.

Chung Trầm trước tiên liền nhét ở lỗ tai, ánh mắt hướng tiền phương vừa nhìn, mơ hồ nhìn thấy chuông bức thần sắc nghiêm nghị mà một tay bấm niệm pháp quyết, trước người Lam Quang chớp động, lại hiện ra một viên lớn chừng quả đấm thủy cầu.

Viên này thủy cầu phương hướng vừa xuất hiện, mặt ngoài liền có từng vòng sóng địa chấn nhộn nhạo liên tục, trợn vện một nén nhang công phu về sau, mới hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Chuông bức lúc này mới thở dài một hơi, hướng những người khác làm thủ thế, liền trước tiên đem trong tai vải kéo ra.

Những người khác thấy vậy cũng thần sắc buông lỏng, nhao nhao đi theo làm ra đồng dạng động tác.

"Xem ra chúng ta lần này vận khí thực không được tốt lắm, La Phù nữ yêu thứ này cực nhỏ xuất hiện ở Quỷ Môn Quan, lại để cho chúng ta một đầu đánh lên rồi. Bất quá này quái vật chỉ biết tập kích mục tiêu một lần, đằng sau chắc có lẽ không lại đụng phải, nhưng nếu là không có đoán sai, chúng ta phía dưới đụng phải mới thật sự là đại phiền toái." Chuông bức sử dụng mũi chân bước lên dưới chân một cỗ bạch cốt về sau, nhàn nhạt nói ra.

"Chuông bức, người đến cùng muốn nói cái gì cứ nói thẳng đi, không cần che che lấp lấp đấy." Chung Đạo Thiên một tay cầm thương, tại trong đội ngũ lạnh lùng nói ra.

"Đạo Thiên thiếu gia, La Phù nữ yêu quái vật kia tuy rằng đáng sợ, nhưng mà kia chỗ, có nghĩa là có mặt khác một loại kinh khủng hơn đồ vật tồn tại. Cái này trên mặt đất bạch cốt, chỉ sợ phần lớn là vật này con mồi." Chuông bức chậm rãi nói ra.

"Huyết Sa Trùng, người nói đúng Huyết Sa Trùng?" Chung Kim Long cũng mở miệng, thần sắc lần đầu ngưng trọng lên.

Những người khác nghe xong một hồi bạo động, có người mặt hiện vẻ sợ hãi, có người lại đầu đầy sương mù bộ dáng.

Chung Y Vân cũng vẻ mặt như nghĩ tới cái gì.

Chung Trầm sau khi nghe, trong đầu tướng tướng quan tư liệu khẽ quét mà qua, đồng dạng ngược lại hít một hơi khí lạnh.

"Chúng ta bây giờ có thể không có bao nhiêu thời gian lãng phí, La Phù nữ yêu nếu như hiện thân qua, Huyết Sa Trùng một phút đồng hồ bên trong nhất định theo đuôi tới. Đối phó này Trùng tốt nhất phương thức, chính là sử dụng đại lượng tinh huyết đem dẫn dắt rời đi, nhưng là chúng ta phải tại một phút đồng hồ bên trong chạy ra Trùng đội đuổi giết phạm vi, cho nên phía dưới thời gian, phải toàn lực chạy trốn rồi."

"Nhớ kỹ, ngàn vạn lần đừng tại chỗ cao phi hành, nếu không hội đưa tới Quỷ Môn Quan bên trong mặt khác quái vật. Mọi người cầu xin a, làm cho mình ngàn vạn lần đừng tụt lại phía sau, hắc hắc, nếu không hậu quả các người biết rõ đấy." Chuông bức hắc hắc hai tiếng nói ra.

Tên kia ngay từ đầu đối với chuông bức mở miệng trào phúng dòng chính đệ tử, sớm đã sắc mặt tái nhợt, lại không cái gì kiêu ngạo ngôn ngữ rồi.

Những người khác cũng hai mặt nhìn nhau.

Sau đó chỉ thấy chuông bức một tay phất lên, trước người thủy cầu lập tức tán loạn mà mở, trước người lại hiện ra một cái lớn cỡ bàn tay màu đen tui da. Vị lão giả này trong miệng nói lẩm bẫm một phen, miệng phun một cái "Nhanh chóng" chữ, lại một ngón tay hướng tui da Hư Không một điểm.

"Phanh" một tiếng, màu đen tui da khẽ run lên về sau, liền từ giữa phun ra một cổ suối máu, cuộn cuộn không dứt, nhanh chóng tạt mặt đất hình thành một lớn quán máu loãng, mùi tanh xông vào mũi.

"Tốt rồi, rời đi." Lão giả không để ý tới nữa tui da, ngược lại đã tính trước mà lấy ra hai quả màu xanh Phù Lục, hướng hai chân vỗ một cái, liền như một trận gió hướng tiền phương phóng đi.

Đằng sau những người khác thấy vậy, hoặc véo pháp quyết, hoặc kích phát Phù Lục Pháp Khí, như ong vỡ tổ giống như đi theo.

Chung Trầm nương mảy về sau, cũng cho mình vỗ một tấm Kinh Thân Phù, lại thúc giục Bích Ba Công, dưới bàn chân lập tức hiển hiện hai luồng xanh thăm bành xe giống như đồ vật, đem thân hình một nhờ cậy ba thước cao hướng về phía trước chạy như bay mà đi.

Nhiều như vậy người đồng thời chạy vội mà đi, có sắp có chặm phía dưới, nguyên bản đội ngũ chỉnh tề một chút trở nên lộn xộn, hơn nữa theo thời gian trôi qua, mọi người lúc giữa khoảng cách bắt đầu dần dần kéo nổi lên trở lại.

Đặc biệt có một ít không am hiểu phi độn chi thuật, hơn nữa cũng không có chuẩn bị liên quan Phù Lục cùng Pháp Khí đệ tử, càng là trong nội tâm âm thầm kêu khổ.

Bọn hãn những người này không hề nghi ngờ đã rơi vào đội ngũ mặt sau cùng, thời gian lại lâu một chút, chỉ sợ thật sự có tụt lại phía sau khả

năng, trong nội tâm chưa phát giác ra rất là khẩn trương lên, nhưng chỉ có thể căn rằng dốc sức liều mạng kiên trì.

Một phút đồng hồ thời gian mới khó khăn lắm qua non nửa, phía trước Vụ Hải bên trong truyền đến nổ vang thanh âm, tiếp theo từng tiếng trầm trọng tiếng bước chân truyền đến, dường như sinh mệnh lớn vật đang tại hướng bên này tiếp cận.

Đang ở phía trước chạy vội chuông bức, bỗng nhiên cảm giác thân hình xiết chặt, nguyên bản cách mặt đất vài thước cao thân hình, chút nào dấu hiệu không có xuống một rơi, trùng trùng điệp điệp rơi đến trên mặt đất.

"Cái này là. . ." Thần sắc có bệnh lão giả trong mắt tinh quang chớp động, trước tiên dừng bước.

Những người khác cũng ở phía sau trước sau dừng lại, đồng dạng lộ ra kinh nghi bất định thần sắc.

"Cấm bay cấm chế!" Chung Trầm dưới bàn chân bánh xe nước lóe lên tán loạn mà diệt, thân hình đồng dạng đã rơi vào trên mặt đất, kinh ngạc tự nói một tiếng.

Còn chưa chờ Chung gia các đệ tử rời đi dò xét đến tột cùng, phía trước đột nhiên truyền đến hét thảm một tiếng, tiếp theo xa xa sương mù một phần, từ trong lao ra mấy tên điên cuồng chạy trốn nam nữ. Nhìn mặt mũi của bọn hắn cách ăn mặc, rõ ràng là lúc trước tiến vào cái nào đó nhỏ thế lực Tu Tiên giả, chẳng qua là lúc này toàn thân đầy máu, mặt mũi tràn đầy sợ hãi bộ dáng.

Không chờ Chung gia đệ tử quát hỏi, chỉ thấy "Vèo" một tiếng, một đầu dài đầy màu trắng nhục thứ vừa thô vừa to xúc tu, từ vài tên Tu Tiên giả đằng sau trong sương mù bắn ra phóng tới, quán lấy chạy ở mặt sau

cùng người, đem một cái trong đó mơ hồ lôi trở lại Vụ Hải ở bên trong, truyền ra một tiếng thê lương cực kỳ kêu thảm thiết.

Tùy theo phía trước trong sương mù, một cỗ làm cho người ta kinh hồn bạt vía khí tức cường đại bộc phát ra, kể cả Chung Trầm ở bên trong tất cả mọi người chỉ cảm thấy thân hình ngưng tụ, thân hình vậy mà so với trước lại trầm trọng ba phần.

Chung Trầm hoảng sợ trong nội tâm, ngẩng đầu hướng tiền phương có chút mỏng manh Vụ Hải bên trong nhìn lại.

Chỉ thấy nương theo lấy từng tiếng đất rung núi chuyển tiếng bước chân, một cái lều các giống như lớn nhỏ cực lớn con mắt mơ hồ xuất hiện ở Vụ Hải ở bên trong, tản ra lành lạnh lục quang, nhìn chăm chăm vào Chung gia người xung quanh cùng với.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Dị Biến

"Độc Mục Vụ Ma, bên trên ngàn năm trước Thiên Nam tiêu phí mấy trăm đầu nhân mạng, mới khiến cho kia ngủ say đáng sợ quái vật, như thế nào tỉnh lại hay sao? Các người đến cùng làm sự tình gì?" Chung Bức nhìn thấy cực lớn con mắt, trong miệng phát ra xấp xỉ rên rỉ thanh âm, thân hình nhoáng một cái về sau, một phát bắt được lúc trước từ Vụ Hải bên trong chạy ra vài tên Tu Tiên giả một trong, hung dữ mà hỏi thăm.

"Ta cũng không biết, chúng ta chẳng qua là tại cách đó không xa phát hiện một khối tấm bia đá, đem nó rút ra."

"Tấm bia đá, chẳng lẽ là trấn áp Vụ Ma phong ấn thạch? Nó có lẽ chôn sâu dưới mặt đất, như thế nào toát ra mặt đất hay sao?" Bên cạnh truyền đến Chung Đạo Thiên thanh âm, kia thần sắc mặt ngưng trọng mà cũng đã đi tới.

"Hiện tại đâu còn quản được rồi cái này rất nhiều, chúng ta phải lập tức phân tán mà đi, lớn như vậy bộ phận nhân tài có thể bảo trụ mạng nhỏ. Cái này Vụ Ma trời sinh có chứa Trọng Lực Thần Thông, một khi bị kia tới gần, muốn chạy cũng không còn kịp rồi."

"Vận khí của các người thật đúng là đủ kém, vô luận Huyết Sa Trùng hay vẫn là Vụ Ma, ta lần trước tiến vào Mộng Yếm Cung lúc đều chưa từng gặp được qua. Xem ra lúc này đây Mộng Yếm Cung mở ra mức độ nguy hiểm, cùng dĩ vãng tất cả lần đều khác nhau rất lớn." Chung Bức mặt sắc mặt xanh mét, không chút lựa chọn nói ra.

"Hoàn toàn chính xác, cái này Vụ Ma tuy rằng đáng sợ, nhưng một lần cũng không cách nào đồng thời đuổi giết tất cả mọi người, chúng ta đi!" Chung Kim Long lạnh lùng nhìn cực lớn ánh mắt liếc, hướng bên người vài tên dòng chính đệ tử một điệu bộ, liền chém xéo xông về bên cạnh Vụ Hải bên trong.

Chung Đạo Thiên, Chung Y Vân một cái hừ một tiếng, một cái tự nhiên cười nói, thân hình mấy cái lắc lư về sau, cũng riêng phần mình từ phương hướng bất đồng chui vào trong sương mù.

Chung Bức lớn tiếng hướng mặt khác Chung gia đệ tử nói vài câu "Tản ra trốn chạy để khỏi chết" lời của về sau, đưa tay lấy ra một khối Ngọc Bài, bóp chặt lấy, lại hóa thành đồng dạng màu xám sương mù đem thân hình bao vây lại, cùng với sương mù lại tản ra mà mở về sau, đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Chung gia những người khác thấy vậy, tự nhiên cũng đều biết Vụ Ma đáng sợ, dưới sự kinh hãi ba năm kết đội giải tán lập tức.

Trong sương mù cực đại cự nhãn chỉ hơi hơi chuyển động rồi vài cái, liền nhìn thẳng rồi vài tên đào tẩu Chung gia đệ tử, trầm trọng tiếng bước chân một chuyển, Vụ Hải bên trong dường như như ngọn núi mơ hồ Hắc Ảnh hiển hiện phóng tới, dọc theo này phương hướng đi nhanh đuổi tới.

...

Khoảng cách Chung gia đệ tử trước kia chỗ bất quá tầm mười dặm địa phương, bảy tám tên mặc màu lam áo dài Tu Tiên giả đang làm thành một vòng, dốc sức liều mạng ngăn cản từ bốn phương tám hướng tuôn ra màu đỏ như máu bọ cánh cứng, những bọ cánh cứng này nguyên một đám ngón tay lớn nhỏ, hoặc dọc theo mặt đất bò sát, hoặc giương cánh bay thấp xuống, hung thần ác sát, chút nào không sợ chết.

Những Tu Tiên giả này nắm lấy các loại binh khí điên cuồng hướng mặt đất bổ chém, thỉnh thoảng thả ra các loại kinh người pháp thuật, hoặc hóa thành rậm rạp chằng chịt Phong Nhận, hoặc hiển hiện lấp kín chắn bức tường lửa, nhưng đều không thể ngăn dừng lại những bọ cánh cứng này tới gần.

Càng làm bọn hản tuyệt vọng đúng, bốn phía trong sương mù sần sạt âm thanh liên miên không dứt, dường như những huyết sắc này bọ cánh cứng vô cùng vô tận.

Không lâu sau về sau, những Tu Tiên giả này liền Pháp lực hao hết, nghênh đón tuyệt vọng tru lên, bị huyết sắc Trùng hải triệt để che mất.

...

Vụ Hải mặt khác một nơi, hơn mười người quần áo và trang sức khác nhau nam nữ tại tất cả đi chuyện lạ lấy, có đôi mặt phía trước không khí chuyện trò vui vẻ, có nâng sách tư thế, rung đùi đắc ý đọc diễn cảm lấy cái gì; còn có bàn ngồi dưới đất, trong chốc lát cười ha ha, trong chốc lát khóc rống chảy nước mắt.

Nhưng vô luận cái đó một người đều đồng tử tán loạn, khóe miệng có chứa nhẹ nhàng nụ cười quý dị.

Càng làm cho người toàn thân phát lạnh đúng rồi, ở bên cạnh sương mù biên giới chỗ, thỉnh thoảng có một cái mọc ra nữ đầu măng thân quái vật, đang gặt gao nhìn chăm chăm vào những người này.

Quái vật nhìn như chừng ba mươi tuổi nữ tử phía trên đầu lô, đỡ đòn một đoàn lộn xộn màu xám tóc, một đôi đứng đẫy đẫy màu vàng kim óng ánh đồng tử, tản ra âm u ánh sáng lạnh nhìn xem hơn mười người Tu Tiên giả, phảng phất là đang nhìn nào đó cực kỳ ngon miệng mỹ vị, nửa miệng mở lớn, thỉnh thoảng có khiến người ta ghét bỏ nước biếc chảy xuôi hạ xuống.

...

Vụ Hải một chỗ, Đường gia mười mấy tên đệ tử, đang điên cuồng mà công kích tới một đầu cực lớn Tích Dịch.

Cái này Tích Dịch chừng dài bảy tám trượng, toàn thân xám trắng, cực đại đầu đong đưa phía dưới, liên tục phun màu xanh lá cây độc khí, thỉnh thoảng có mặt người màu tóc hắc rời khỏi công kích.

Mà ở chiến đoàn xa hơn một chút điểm địa phương, Đường Hồng Lăng cùng một gã khác trung niên nam tử lạnh lùng nhìn xem đây hết thấy.

Đường Hồng Lăng lông mày hơi nhíu, trung niên nam tử lại mặt sắc mặt xanh mét.

...

Hàn quang lóe lên, mấy tên Kim Giáp vệ sĩ hợp kích phía dưới, vô số thân trường qua đem một đầu dường như bùn nhão giống như quái vật cắt thành rồi bảy tám khối.

"XOẸT XOẸT" vài tiếng, quái vật thi thể hóa thành vài luồng khói bụi tự cháy, chỉ tại nguyên chỗ lưu lại mấy chồng chất màu đen tro tàn.

"Quả là thế." Tại đây vài tên giáp sĩ đằng sau, cảm y thanh niên kiểm tra rồi một lần trên mặt đất màu đen tro tàn, trên mặt lưu lạc nhưng lại lộ ra đăm chiêu thần sắc trở lại.

...

"Toàn bộ đi chết đi, đều là của ta, tất cả đều là ta đấy, trộm thứ đồ vật gia hỏa đều là chết tiệt. . ." Một cái mặt mũi tràn đầy râu quai nón áo lam đại hán, hai mắt đăm đăm mà chậm rãi mà đi, trong miệng liên tục lẩm bẩm cái gì.

Đằng sau trong sương mù, chẳng biết lúc nào nhiều hơn hơn mười đầu không rõ mơ hồ Hắc Ảnh, xa xa đi theo đại hán, vô thanh vô tức, rồi lại rất là sợ hãi không dám tiến gần bộ dáng.

Chung Trầm đi nhanh mà đi, bên cạnh một cái khác ánh sáng màu xanh xoay quanh bay múa không theo quy tắc nào, đem bốn phía nhào lên vài con đầu dài Ngân sắc mào gà hươu bào giống như quái thú dừng được nát bấy.

"XOET" một tiếng, lúc cuối cùng một đầu quái thú cũng hóa thành từng điểm hắc khí tán loạn về sau, Chung Trầm thở dài một hơi mà dừng bước.

Bây giờ cách hăn và mặt khác Chung gia người tách ra, đã hơn hai canh giờ rồi, mới vừa rồi bị chém giết quái thú, cũng là kia trải qua đợt thứ ba công kích.

Bất quá, hăn dựa một thân vượt xa cùng giai tinh thuần Pháp lực, cộng thêm vài kiện công thủ gồm nhiều mặt Pháp Khí, ngược lại là một đường không ngại đi đến nơi này.

Nhưng hăn chỉ cần suy nghĩ một chút liền cũng biết, mặt khác Chung gia đệ tử tình cảnh chỉ sợ phần lớn không ổn.

Chung Trầm nghĩ tới đây lắc đầu, đem phi kiếm thu hồi, lại từ trong lòng lấy ra một cái vòng tròn bàn hình dáng Pháp Khí, sử dụng một ngón tay lên trên một điểm về sau, một hồi bạch quang hiển hiện phóng tới.

Chỉ thấy trở nên hơi nước trắng mịn mờ mờ tròn ở bên trong, một cái điểm nhỏ màu đỏ tại biên giới chỗ hiển hiện phóng tới, hết sức bắt mắt.

Chung Trầm thấy vậy đại hỉ, cái này tỏ vẻ kia chạy tới rồi Vụ Hải biên giới chỗ, không lâu liền có thể triệt để thông qua Quỷ Môn Quan rồi.

Hắn lúc này lại đối với mâm tròn thi pháp một phen, một lần nữa xác định một chút phương hướng về sau, liền một tay duy trì hương, đi nhanh tiếp tục đi về phía trước mà đi.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Chung Trầm lao ra Vụ Hải lập tức, chỉ cảm thấy một hồi trời đất quay cuồng, tiếp lấy thấy hoa mắt, phía trước xuất hiện mảng lớn liếc trông không đến phần cuối màu xanh lá rừng rậm.

Những cây cối này từng gốc cây chừng vài chục trượng cao, cành lá xanh lục, dị thường tươi tốt.

Chung Trầm lại ngẩng đầu quan sát bầu trời, chỉ thấy ngày hơn vạn dặm không mây, một vòng mặt trời đỏ treo lơ lửng không trung, hắn trầm ngâm một lát, lại quay đầu hướng trở lại đơn thuốc hướng nhìn một cái.

Chỉ thấy sau lưng Hồi Vụ cuộn cuộn, sâu không lường được, dường như có thể cắn nuốt sạch hết thảy.

Chung Trầm nhẹ thở ra một hơi, lúc này mới cầm trong tay hương nén nhoáng một cái dập tắt mất, ánh mắt lại hướng tiền phương chỗ nhìn lướt qua.

Ghi chép không sai, Mộng Yểm Cung bề ngoài nhìn như đúng một tòa cung điện, trên thực tế là một cái thật lớn vô cùng độc lập Bí Cảnh.

Mà hắn ở đây thông qua Vụ Hải lập tức, kỳ thật có lẽ đã trải qua một lần cấm chế Đại Na Di, là bị chuyển đi ra Quỷ Môn Quan, mà không phải mình thật sự chạy ra.

Bất quá, vật này vậy là cái gì?

Chung Trầm lại hướng phụ cận phương hướng nhìn lại, trên mặt hiện ra một tia quái dị thần sắc, chỉ thấy tại rừng rậm phía trước mảng lớn trên

đất trống, thành linh dựng đứng lấy một tòa sáu bảy trượng cao tượng đá cực lớn.

Pho tượng là một người mặc nho bào ống tay áo nam tử, ba sợi râu dài, một cổ đạo cốt tiên phong bộ dáng.

Lại để cho Chung Trầm để trong lòng đúng rồi, cái này nho sinh bộ dáng điêu khắc nam tử, một tay nâng khối nắm đấm lớn màu đỏ thẫm Thạch Đầu, một tay nhắc che mặt màu trắng bạc tẩm thuốc, ngửa đầu nhìn lên trời, vẻ mặt cô đơn lạnh lẽo thần sắc, trông rất sống động.

Căn cứ hẳn đoạt được Mộng Yểm Cung liên quan tư liệu, có thể chưa từng có đề cập qua Quý Môn Quan về sau, sẽ có như vậy một tòa pho tượng tồn tại.

Chung Trầm đề xuống trong nội tâm kinh ngạc, ánh mắt lại hướng tả hữu quét một lần.

Nơi đây trống rỗng, chỉ có hẳn một người mà thôi.

Cũng không kỳ quái, Quý Môn Quan có thể không có gì cố định ra khỏi miệng, chỉ cần thông qua Vụ Hải coi như là chính thức tiến vào Mộng Yểm Cung bên trong rồi, mặt khác thông qua người hơn phân nửa tại lao ra Vụ Hải lập tức, đã bị tùy cơ hội chuyển chuyển qua nơi đó.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Pho Tượng

Chung Trầm tả hữu bên cạnh chú ý rồi một hồi lâu, xác định bên cạnh hoàn toàn chính xác không có bất kỳ nguy hiểm về sau, mới cẩn thận từng li từng tí tiêu sái gần pho tượng, cẩn thận bắt đầu đánh giá.

Pho tượng kia mặt ngoài mơ hồ hiện ra một tầng xám trắng sáng bóng, hẳn không phải là bình thường hòn đá điêu khắc mà thành, sử dụng tài liệu ngược lại cùng Chung gia Thánh Địa mỗi năm một lần, phải tế bái tổ tiên pho tượng có chút cùng loại.

Chung Trầm ánh mắt từ trên hướng xuống một chút đảo qua rồi đi, cùng với kia ánh mắt nhìn đến pho tượng phần eo thời điểm, bỗng cảm thấy cảm giác tay trái cổ tay truyền đến từng trận cực nóng.

Hắn cả kinh, bề bộn cúi đầu nhìn Ngân sắc bao cổ tay liếc, chỉ thấy bao cổ tay mơ hồ nổi lên một tầng Huyết Quang, mà lại chột tối chột minh lập loè không theo quy tắc nào.

Chung Trầm trong nội tâm hơi trầm xuống, một chút do dự về sau, cuối cùng sử dụng tay kia đem Ngân sắc bao cổ tay bắt lấy, cẩn thận từng li từng tí cời xuống dưới.

Chỉ thấy, kia tay trái trước kia bị bao cổ tay che khuất chỗ, thành linh có một hình xăm giống như phù văn dấu hiệu, do từng đám cây huyết sắc dây nhỏ tạo thành, rậm rạp chằng chịt trải rộng toàn bộ thủ đoạn, cực kỳ phức tạp.

Này phù văn dấu hiệu đang chớp động lên chói mắt Huyết Quang, cường độ cơ hồ là lúc trước bao cổ tay bên trên gấp mấy lần trở lên.

Chung Trầm sắc mặt có chút khó coi, dùng ngón tay sờ lên trên cổ tay phù văn dấu hiệu, cũng chỉ có chút ít âm ấm cảm giác, cùng trên cổ tay cảm nhận được cực nóng khác nhau rất lớn.

Hắn lại nhìn pho tượng liếc, sắc mặt lần nữa biến đổi.

Lúc trước nhớ rõ thanh thanh sở sở, pho tượng phần eo căn bản không có vật gì, nhưng lúc này đây lại nhiều ra một quả treo lơ lửng màu xám trắng Thạch Ấn, chừng năm đấm giống như lớn nhỏ.

Hắn dùng sức mở trừng hai mắt, lại cẩn thận ngóng nhìn lúc, càng một màn quý dị xuất hiện.

Màu xám trắng Thạch Ấn vậy mà tại kia nhìn chăm chú, một cái mơ hồ lại biến mất rồi.

Chung Trầm thật sự có chút ít sợ run rồi.

Bỗng nhiên, hắn lại cảm giác được cái gì, mãnh liệt vừa nhắc đầu, trong nội tâm hàn khí đại mạo.

Nguyên vốn hắn nên ngửa đầu nhìn lên trời nho sinh pho tượng, lại chẳng biết lúc nào cúi đầu bao quát hắn, hai mắt sáng bóng chớp động, lại dường như vật còn sống.

Chung Trầm chỉ cảm thấy toàn thân tóc gáy đứng đậy, trên cổ tay phù văn dấu hiệu càng trở nên đau đớn giống như nhiệt độ cao, một loại không nói ra được cực kỳ cảm giác nguy hiểm bao phủ toàn thân.

"Vèo" một tiếng, thân hình hắn lập tức bắn ngược phóng tới, mấy cái chớp động về sau, một lần nữa trở lại Vụ Hải biên giới chỗ mới ngừng lại

được.

Lúc này hẳn, nhìn qua pho tượng sắc mặt âm tình bất định, sau một lúc lâu mới giảm chân, lướt cái vòng lớn, xa xa tránh đi pho tượng một đầu đâm vào rồi trong rừng rậm.

Thứ này như thế quý dị, cộng thêm cảm giác nguy hiểm như thế, tự nhiên không đi trêu chọc thì tốt hơn.

Chờ hẳn lúc này mới tiến vào trong rừng rậm, trên cổ tay phù văn dấu hiệu cực nóng cảm giác cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Chung Trầm lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, Ngân sắc bao cổ tay một lần nữa mang tại tay trái lên, đem phù văn dấu hiệu lần nữa che khuất.

Cái này huyết sắc phù văn dấu hiệu, đúng là hẳn tổn sức tâm huyết mới đề luyện ra Cửu Thủ Quý Cửu huyết mạch ẩn ký, hơi chút thử qua, cũng cảm giác diệu dụng vô cùng, cũng là kia lần này tiến vào Mộng Yểm Cung rất át chủ bài lớn.

Chung Trầm dưới bàn chân lần nữa hiển hiện một đôi màu lam bánh xe nước, đem thân hình cách mặt đất mấy trượng vững vàng nâng lên, cũng từ trong lòng lấy ra một cái vòng tròn bàn, một tay ở phía trên Hư Không điểm chỉ vài cái về sau, lúc này phía trên một mảnh hơi nước trắng mịn mờ cỡ nhỏ địa đồ hiển hiện phóng tới, tuy rằng diện tích không lớn, nhưng bên trong cỡ nhỏ sông núi, dòng sông cùng với hình thái đầy đủ mọi thứ.

Nhìn hẳn rồi địa đồ vài lần về sau, lông mày nhưng là nhăn lại.

Mâm tròn bên trên địa đồ, đúng Chung gia đệ tử nhiều lần tiến vào Mộng Yểm Cung sau làm cho tìm kiếm qua khu vực, cũng bị Chung gia Luyện Khí Đại Sư luyện chế thành một loại đặc chế Pháp Khí, chỉ cần thân ở những khu vực này, tự nhiên sẽ biểu hiện vị trí của mình chỗ.

Nhưng hiện tại nếu như không có biểu hiện, tức thì tám chín phần mười, cánh rừng rậm này đúng một chỗ chưa bị người tìm kiếm qua khu vực. Dùng Mộng Yểm Cung quảng đại mà nói, cái này là chuyện thường xảy ra, bất quá chỉ cần hướng ở trung tâm tìm kiếm, tổng có thể tìm tới địa đồ có thể biểu hiện khu vực.

Hắn lần này Mộng Yểm Cung chủ yếu mục tiêu, tự nhiên cũng là Dụng Dục Thái Ất Đan Thần Đỉnh Phong, cùng với khác hết thảy có thể tăng tiến Kết Đan phẩm giai cùng xác xuất thành công Linh Dược Pháp Khí. Chung Trầm như thế suy nghĩ lấy, không có do dự nữa mà một tay nắm niệ pháp quyết, dưới bàn chân bánh xe nước cuốn động, thân hình hướng rừng rậm ở chỗ sâu trong bay đi.

Nhưng Chung Trầm không biết là, tại kia chui vào rừng rậm không bao lâu, trên đất trống này tòa nho sinh pho tượng rõ ràng chậm rãi nghiêng đầu lại, nhìn chăm chăm vào Chung Trầm biến mất phương hướng rất lâu, mới một cái mơ hồ, im ắng thần bí biến mất.

...

Một bữa cơm công phu về sau, Chung Trầm liền phát hiện mình coi thường cái mảnh này nhìn như bình thường rừng rậm, hẳn giờ phút này đã bị bốn đầu từ trên mặt đất nhảy lên ra màu xám Cự Lang bao bọc vây quanh rồi.

Cái này bốn đầu Yêu Lang phần lưng có chút hở ra, có một vòng đen bóng da lông, bốn móng vuốt đã có từng sợi bạch tia lượn lờ không theo quy tắc nào, đúng là tại Yêu Lang bên trong cũng có phần có danh tiếng Thiết Bối Phong Lang.

Loại này Lang Thú phần lưng cứng rắn như sắt, chẳng những bằng vào móng vuốt bên trên thiên phú chi lực có thể tại tầng trời thấp phi hành, am hiểu hơn vậy kín đánh lên chi thuật, thường thường thực lực so với

chúng cao hơn một đầu Yêu thú, cũng sẽ trở thành loại này Lang Thú trong bụng chi vật. Đương nhiên đồng dạng, những Lang Thú này móng vuốt, cũng là Tu Tiên giả luyện chế Phong thuộc tính Pháp Khí không sai tài liệu.

Chung Trầm đang nghĩ như vậy thời điểm, bốn đầu Lang Thú bên trong hình thể lớn nhất một cái, trong cổ họng phát ra một tiếng gầm lên thanh âm, thân thể sau này co rút lại, liền mang theo một cỗ gió tanh nhào tới.

Mặt khác ba con theo sát từng cái bật lên dựng lên, vô luận thời gian, tiết tấu đều nắm chắc e rằng so với chính xác, vừa đúng, lại để cho ở chỗ sâu trong đang bao vây con mồi căn bản không có thở dốc cơ hội.

Chung Trầm đuôi lông mày nhảy lên, trong tay áo đột nhiên truyền đến một hồi thanh thúy tiếng chuông, bốn cái đánh tới Lang Thú lập tức ở giữa không trung thân hình ngưng tụ, đình trệ rồi nửa nhịp.

Hàn quang lóe lên.

Một cái khác ánh sáng màu xanh từ Chung Trầm một cái khác trong tay áo kích xạ phóng tới, lập tức đem bốn cái Lang Thú cắt thành tám mảnh, mảnh lớn máu tươi phiêu tán rơi rụng hạ xuống.

Một thời gian cạn chén trà về sau, rừng rậm trên mặt đất chỉ còn lại có thiếu khuyết rồi tám cái móng vuốt Lang Thú thi thể hài cốt, đưa tới một đầu cực giống Xuyên Sơn Giáp Yêu thú tốt một hồi ăn no nê.

Hơn nửa canh giờ về sau, một cái bị màu lam thủy cầu triệt để giam ở trong đó cực lớn Đường Lang, cuối cùng nuốt xuống cuối cùng một hơi, trên thi thể trải rộng lấy từng đạo vết kiếm.

Chung Trầm cầm trong tay pháp quyết tản đi, thần sắc mặt ngưng trọng mà từ bên cạnh thi thể bay thật nhanh qua.

Gần nửa ngày về sau, Chung Trầm cùng một cái vài chục trượng lớn lên Độc Giác Cự Mãng tranh đấu được khó phân thắng bại.

Quanh người hấn một cái khác xanh thẫm vừa thô vừa to nước hoàn xoay quanh bay múa, thân hình dường như loại quý mị lập loè, đỉnh đầu một cái màu vàng Linh Đang thỉnh thoảng phát ra "Keng lang lang" giòn vang, một cái khác dài hơn một trượng ánh sáng màu xanh càng là tại phía trước cao thấp xoay quanh bay múa, thỉnh thoảng tại Cự Mãng thân thể cao lớn bên trên lưu lại một đạo đạo vết thương.

...

Một ngày về sau, Chung Trầm thân ở cái nào đó bên trong hốc cây, trong tay vuốt vuốt Cự Mãng cực đại Độc Giác, trong miệng thì thảo tự nói lấy: "Mộng Yểm Cung danh bất hư truyền, quả nhiên nguy hiểm muôn phần, một ngày thời gian vẫn còn chưa đi ra cánh rừng rậm này, ngược lại thiếu chút nữa trước đem Pháp lực tiêu hao không còn. Xem ra phía dưới đường phải lại chú ý cẩn thận một ít, nếu muốn cái biện pháp, không thể như vậy mạo mạo thất thất xông vào rồi."

Nhìn hấn bắt tay vào làm bên trong Độc Giác, lâm vào trong trầm tư.

Sáng sớm ngày thứ hai, ngồi xuống rồi cả buổi, một lần nữa khôi phục Pháp lực Chung Trầm, lần nữa lên đường.

Nhưng lúc này đây, kia bên hông nhiều hơn một cái đơn sơ túi da, bên trong có chút nhàn nhạt mùi tanh phát ra, mơ hồ đúng là đầu kia bị chém giết Cự Mãng khí tức.

Kết quả kế tiếp tốt trong một thời gian ngắn, hấn cũng không có gặp được mặt khác Yêu thú tập kích, điều này làm cho Chung Trầm đại hi.

Xem ra hấn nghĩ không sai, đầu kia màu đen Cự Mãng thực lực không kém, sử dụng kia Độc Giác làm tài liệu tạm thời chế thành Yêu hơi thở tán,

quả nhiên có thể cho Yêu thú xa xa tránh đi.

Kể từ đó, hãn kể tiếp muốn thông qua này rừng rậm liền bớt việc không ít.

...

Một mảnh hoang vu trong sa mạc, đại đoàn màu vàng đất cát bụi cuồn cuộn bắt đầu khởi động lấy, thỉnh thoảng từ trong truyền ra bạo liệt nổ vang âm thanh

Bỗng nhiên một tiếng sấm sét giữa trời quang truyền ra, hơn mười đạo Ngân sắc hồ quang điện từ sương mù đoàn bên trong bắn ra phóng tới, lập tức đem tất cả cát bụi càn quét không còn, hiển lộ ra mấy người thân ảnh trở lại.

Một người trong đó dáng người thon dài, khuôn mặt khó coi, trong tay cầm lấy một cái khác hình trăng lưỡi liềm quái dị dao, phía trên có tư tư Lôi Quang chớp động không theo quy tắc nào.

Bên cạnh còn đứng lấy ba người, trên mặt đất tức thì nằm ngang lấy một cỗ bị cản rời đi nửa mảnh đầu nam tử thi thể, cùng với mặt khác một cỗ ngoài dậm cháy đen Yêu thú thi thể.

Yêu thú thi thể có hai ba trượng dài, nhưng thân hình dị thường bẹp, dường như phóng đại vô số lần cực lớn thạch sùng, cái đuôi lại có một cái chớp động hàn quang Hạt Tử giống như móc câu, làm cho người ta nhìn chưa phát giác ra toàn thân phát lạnh.

"Không nghĩ tới, Chung Điền vẫn lạc tại rồi nơi đây. Bất quá, chúng ta đem cái này đầu Sa thú chém giết, coi như là vì kia báo thù này." Chung Kim Long một tay một cái cuộn, trong tay quái dị dao như vậy biến mất, chậm rãi nói ra.

"Không nghĩ tới cái này Mộng Yểm Cung nguy hiểm như thế, dùng chúng ta năm người chi lực cùng một chỗ hành động, còn có người hội gặp bất trắc." Một gã tóc hơi hoàng thanh niên, tối tăm phiến muộn nói.

"Đúng đấy, nếu không phải Kim Long chuôi này lôi răng dao uy lực vô cùng, lại vừa vận khắc chế con thú này, sợ là chúng ta còn phải lại nhiều năm xuống một hai người đấy." Một gã khác thân hình thon gầy trung niên nam tử tiếp lời nói.

"Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, lại nói tiếp, Chung Điền cũng là khinh thường. Cái này đầu Sa thú đã là Trúc Cơ Đại viên mãn cấp độ, cộng thêm lại thân ở sa mạc sân nhà bên trong đánh lén, càng là làm cho người khó lòng phòng bị." Cuối cùng một gã làn da ngăm đen Chung gia đệ tử, cũng thở dài một tiếng.

"Tốt rồi, nếu như tiến vào Mộng Yểm Cung ở bên trong, cũng đã đem sinh tử không để ý rồi, chúng ta đem chuông Điền huynh đệ di hài vùi tốt, phía dưới lộ trình còn muốn nhắc tới một trăm hai mươi phân cẩn thận rồi." Chung Kim Long sau khi hít sâu một hơi, khoát tay chặn lại lời nói.

Ba người khác không có có không đồng ý với ý kiến, lúc này bắt đầu thanh lý trên mặt đất đồng bạn thi thể.

Sau đó không lâu, Chung Kim Long mang theo ba người này tiếp tục hướng một cái hướng khác tầng trời thấp phi độ mà đi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Linh Chi Mã

Một mảnh đen sì dầm lầy trên không, một cái nhỏ số Cự Quy giống như Khôi Lỗi, đem một cái cực lớn gai nhím giống như quái thú, cứng rắn xé rách thành mấy mảnh, tại Khôi Lỗi bộ vị ấy ấy bên trên thành linh ấn một cái chữ "Việt".

Tiếp theo từ Khôi Lỗi bên trong bay ra một đạo nhân ảnh, từ quái thú trong sào huyết tìm ra mấy viên công dụng không rõ khoáng thạch về sau, liền khống chế Khôi Lỗi lần nữa ngút trời mà đi.

...

Xanh mơn mớn trên thảo nguyên, dùng Đường Hồng Lăng cầm đầu một đám Đường gia đệ tử, xếp đặt thành một cái huyền diệu cực kỳ pháp trận, thần sắc mặt ngưng trọng mà cùng trước mặt rậm rạp chằng chịt một đám đầu trâu lộc người đàn thú giăng co lấy.

Tại đàn thú phía sau, có một mảnh cùng mặt khác cỡ đại khác nhau ngân quang lập lòe hao phí điện, hương thơm xông vào mũi!

...

Một trong động quật, mấy tên Tu Tiên giả từ trong đất bùn lên ra một cây phấn hồng Linh thảo, tất cả đều vẻ mặt tươi cười chúc mừng.

Thì cứ như vậy, có thể thông qua Quý Môn Quan, chính thức tiến vào đến Mộng Yểm Cung đám tu tiên giả, trong thời gian thật ngắn liền thể nghiệm được này Bí Cảnh nguyên sinh Yêu thú đáng sợ, lớn cũng bắt đầu đã có vượt quá đoán trước thu hoạch.

Chung Trầm cẩn thận nằm sấp tại một mảnh lùm cây về sau, ngừng lại rồi hô hấp, trên người dán một tấm màu vàng nhạt Phù Lục, đem toàn thân khí tức thu liễm được một tia không ngừng.

Cách vị trí hẳn ngoài ba mươi bốn mươi trượng dưới một cây đại thụ, một đầu đầu hồ viên người Yêu thú hai tay ôm đầu, hai mắt hơi đóng mà gục ở chỗ này.

Đại thụ thân thể một chỗ, một cái ba năm tấc cao, toàn thân tuyết trắng Tiểu Mã, đang tới tới lui lui chạy trốn, một bộ khiến cho chết đi được bộ dạng.

Chung Trầm gắt gao nhìn chăm chăm vào nho nhỏ Tiểu Mã, mắt cũng không chớp cái nào.

Hẳn không có đoán sai, thứ này đúng là trong truyền thuyết, đã ngoài ngàn năm linh chi mới có thể biến ảo thành hình Linh Chi Mã.

Linh chi không phải nói hơn một nghìn năm, cho dù là ba bốn trăm mỗi năm, đều là có thể cầu không thể được linh dược trân quý, rất nhiều có thể tăng tiến Pháp lực đan dược, cũng đều hội dùng linh chi nhân sâm bực này đại bổ chi vật với tư cách tài liệu, cái này nghìn năm Linh Chi Mã tại bên ngoài quý hiếm trình độ, có thể nghĩ rồi.

Huống chi, nghìn năm Linh Chi Mã cho dù là không cần với luyện đan, dù cho trực tiếp dùng sống xuống dưới, cũng có thể đem Kết Đan phía dưới Tu Tiên giả tu vi lãng không tăng tiến một tầng, đối với Trúc Cơ viên mãn Tu Tiên giả càng là có thể đền bù lỗ lã Tinh Nguyên, lập tức khôi phục

hơn phân nửa Pháp lực, căn bản không phải bình thường đan dược có thể so sánh đây.

Chung Trầm nhìn chăm chăm vào nho nhỏ màu trắng Tiểu Mã, trong nội tâm lửa nóng, có thể khi ánh mắt chuyển hướng dưới cây quái thú về sau, đồng tử lại có chút ngưng tụ.

"Viên Hồ Thú!"

Nghe nói là đại lực Cự Viên cùng Thông Linh Bạch Hồ tạp giao hậu đại, không nhưng có Cự Viên khủng bố man lực, càng có được Bạch Hồ khổng Phong chi lực, vừa ra đời liền có được Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, chính thức sau khi lớn lên, thậm chí có thể đối với chống đỡ Kim Đan kỳ Tu Tiên giả mà không rơi vào thế hạ phong.

Trước mắt cái này đầu Linh Chi Mã xen lẫn Viên Hồ Thú, từ trên thế hình nhìn hiển nhiên còn vị thành niên, nhưng chính là như thế, Trúc Cơ viên mãn tu sĩ cũng không cách nào thêm mà đối kháng, nếu không Linh Chi Mã gần ngay trước mắt, Chung Trầm đã sớm xuất thủ.

Bất quá Yêu thú chính là Yêu thú, dù cho thực lực có mạnh hơn nữa lớn, cũng không phải là không cách nào dùng trí đây.

Trong khoảng thời gian ngắn, Chung Trầm cũng đã tìm được mấy cái có thể dẫn dắt rời đi con thú này, bắt lấy Linh Chi Mã phương pháp xử lý, chỉ có điều đây hết thảy đều phải đợi đến lúc cái này đầu viên Hồ ngủ say sau mới được. Mà trước đó không lâu, con thú này vừa mới một cái cắn chết bên cạnh trải qua một đầu Dã Trư nuốt sống hơn phân nửa, có lẽ còn phải lại kiên nhẫn chờ thêm một đoạn thời gian mới được.

Chung Trầm tại đây giống như bất động một chút mà nằm sấp tại nguyên chỗ, dùng Linh Chi Mã giá trị, đủ để cho hẳn từ nguyện lúc này nhiều hao phí một ít thời gian.

Đúng lúc này, ngoài ý muốn đã xảy ra.

Bỗng nhiên không biết từ chỗ nào, truyền đến một tiếng xé rách trường không chim hót, tiếp theo cách đó không xa trong rừng cây, loạng choạng ngã lao ra hai đạo nhân ảnh, một nam một nữ.

Nam tay không tấc sắt, trên người còn đeo một gã nam tử khác, nữ lại cầm trong tay hai phần dao găm, tại thoáng đặng sau điểm cản phía sau, hai người tất cả đều mặt mũi tràn đầy sợ hãi sắc mặt.

Hai người xuất hiện, lập tức đem nguyên bản muốn lâm vào ngủ say Viên Hồ Thú một lần nữa bưng tỉnh, một chút nhảy về phía trước dựng lên, hai tay đấm ngực mà hét lớn một tiếng, toàn thân bộc phát ra ngút trời kinh người khí thế, hung dữ nhìn thẳng rồi nam nữ hai người.

Nam nữ hai người vừa thấy con thú này chặn đường, quá sợ hãi, nhưng cũng chỉ có thể ngừng chân không tiến rồi.

Bụi cỏ sau Chung Trầm nhìn rõ ràng nam nữ hai người bộ dáng về sau, lập tức có chút bó tay rồi.

Cái này một đôi nam nữ, rõ ràng là Mộ Dung Song cùng Chung Nhạc. Về phần Chung Nhạc trên lưng người, nhìn quần áo và trang sức hơn phân nửa hẳn là kia huynh Chung Thái, chẳng qua là thân thể vẫn không nhúc nhích, không biết sống hay chết.

Cùng một thời gian, Chung Trầm ánh mắt biên giới chỗ cũng liếc về, Linh Chi Mã tại Mộ Dung Song hai người xuất hiện trong nháy mắt, liền một cái mơ hồ trực tiếp từ trên đại thụ biến mất, không hổ là trời sinh Linh vật, quả nhiên lá gan kỳ nhỏ.

Viên Hồ Thú hiển nhiên đối với có người đem từ nửa ngủ bên trong bưng tỉnh mà rất là căm tức, nhìn chăm chăm vào Chung Nhạc hai người màu vàng con mắt hung quang lóe lên, dường như liền muốn có hành động.

Vào thời khắc này, lại một âm thanh lúc trước nghe được kêu to truyền đến, Mộ Dung Song hai người sau lưng trong rừng rậm, truyền ra "Đùng ùng (không dứt)" sụp đổ thành âm, một đầu thể cao bốn trượng, toàn thân khoác trên vai vũ quái vật mạnh mẽ đâm tới mà vọt ra.

Chung Trầm vốn là sững sờ, lại nhìn kỹ mấy mắt về sau, không khỏi lại là vài phần im lặng.

Cái này đúng là một đầu hình thể kinh người, sử dụng hai chân trên đất bằng chạy vội mà đi Cự Điều.

Này cự cầm thân hình cao lớn vô cùng, hai cái chi dưới càng là thô như giống như chân, không cần hai bên cánh cố sức kích động, liền có thể cùng người trực tiếp trên mặt đất đứng thẳng đi bộ, nhìn khí thế, không kém gì...chút nào Viên Hồ Thú.

Càng làm cho lòng người bên trong sợ hãi đúng rồi, cái này Cự Điều hai cái cánh mở ra chừng sáu bảy trượng chiều dài, tùy ý kích động vài cái về sau, đem hai bên chặn đường cây cối đơn giản mở ra, dường như lưỡi dao khổng lồ giống như sắc bén vô cùng.

Cái này đầu cự cầm lao tới nhìn thấy Mộ Dung Song hai người, lập tức hai mắt đỏ bừng vô cùng, lại một tiếng kêu to về sau, hai cánh khê vỗ, thân hình khổng lồ tầng trời thấp dựng lên, trực tiếp bí mật mang theo lấy cuồng phong hướng đối diện nhào tới.

"Rống!"

Viên Hồ Thú nhìn thấy Cự Điều vốn là ngăn ngại, nhưng thấy đối phương không nói hai lời hướng chỗ ở mình bay lên không đánh tới, không khỏi hiểu lầm, giận dữ gầm rú một tiếng, không quan tâm nhìn như nhỏ yếu Mộ Dung Song hai người, ngược lại thân hình nhoáng một cái, hóa thành một đoàn Hắc Ảnh đâm vào rồi tầng trời thấp chỗ Cự Điều trên người.

"Oành" một tiếng!

Cự Điều cùng Viên Hồ Thú trên không trung riêng phần mình loạng choạng ngã mà bay ngược phóng tới, một cái chỗ cổ lông vũ bị nhổ xong một lớn đoàn, một cái trước ngực tức thì nhiều hơn vài đạo thật sâu vết máu.

Cự Điều một lần nữa đứng vững thân hình sau kinh sợ nảy ra, hai cái đôi mắt nhỏ hung hăng nhìn chăm chăm vào Viên Hồ Thú, trong miệng phát ra vài cái xì xào thanh âm, dường như muốn giải thích mấy thứ gì đó, nhưng Viên Hồ Thú trước ngực bị thương lại nổi trận lôi đình, hai cái viên cánh tay lại đập lồng ngực vài cái, liền một miệng mở lớn, một đoàn thanh mịt mờ đầu lớn nhỏ khối không khí phun ra, đồng thời hai chân đột nhiên một đập đất liền mang theo ác phong lần nữa nhào tới tiến đến.

Cự Điều quái dị mình một tiếng, chỉ có thể hai cánh điên cuồng phiến mà cũng nghênh đón tiếp lấy.

Một thú một cầm, trong nháy mắt liền đánh lẫn nhau cùng một chỗ.

Mộ Dung Song thấy vậy đại hỉ, bề bộn hướng Chung Nhạc đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người lập tức im ắng về phía một bên trong rừng rậm lặng yên di động mà đi.

Nhưng chỉ đi vài bước, chợt nghe phía trên tiếng xé gió vừa vang lên, một cái chậu rửa mặt lớn nhỏ móng vuốt ảnh từ trên trời giáng xuống, hung hăng bắt được bên cạnh trên mặt đất, lưu lại mấy đạo hơn một xích sâu cực lớn vết cào.

Mộ Dung Song cả kinh, không khỏi hướng chiến đoàn chỗ nhìn một cái, vừa hay nhìn thấy Cự Điều hung dữ nhìn sang ánh mắt, đồng thời cùng kia tranh đấu Viên Hồ Thú cũng động tác dừng một chút, đồng dạng trừng mắt một đôi không có hảo ý hung mắt nhìn trở lại.

Mộ Dung Song, Chung Nhạc hai người đồng thời bị hai cỗ khí tức khủng bố khóa chặt lại, chỉ cảm thấy toàn thân phát lạnh, vội vàng ngừng chân, đầu còn dám ... nữa di động nửa phần.

Gặp hai gã nhân loại lại ngoan ngoãn ngoan tại chỗ, Cự Địch cùng Viên Hồ Thú mới một lần nữa đem lực chú ý phóng tới trước mắt đại địch lên, tranh đấu lần nữa kịch liệt.

Chỉ thấy Viên Hồ Thú tại không ngớt lời gầm rú ở bên trong, màu xanh khối không khí thỉnh thoảng thốt ra, hoặc hóa thành cuộn cuộn cuồng phong, hoặc ngưng tụ thành từng đạo dài vài thước Phong Nhận, đồng thời thân hình gián tiếp xê dịch, hai cái cánh tay cuồng vũ không ngừng, dường như đồng thời biến ảo thành hơn mười đầu cánh tay, vây quanh Cự Địch một hồi điên cuồng Oành đập loạn.

Cự Địch lại cử động trái lại, chẳng những chưa từng trốn tránh đối phương công kích, ngược lại một đôi cự trảo không có xuống dưới đất sâu vài xích, đứng tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích, nhưng toàn thân lông vũ lại thỉnh thoảng gai đất vị giống như dựng đứng dựng lên, mỗi một cây đều vô cùng sắc bén, thường thường làm cho Viên Hồ Thú nằm đấm không thể không tránh đi mũi nhọn.

Cự cầm cái cỗ càng dường như quái xà giống như co duỗi Như Ý, linh hoạt vô cùng, mỗi một lần xuất kích, đều bức là đối thủ bên trên nhảy sau nhảy.

Cái này một thú một cầm triệt để tranh đấu ra Chân Hỏa, những nơi đi qua, giống như cự Phong Tảo Lạc Diệp giống như, cây cối hủy hết, mặt đất gồ ghề.

Một trận chiến này, một hơi kéo dài lớn nửa khắc đồng hồ, nhưng chưa phân ra thắng bại trở lại.

Nhưng lúc này, tranh đấu song phương cuối cùng bắt đầu lộ ra mọi mệt thái độ, một cầm một thú trên thân thể vết thương chồong chất, trải rộng hỗn tạp lấy bùn đất loang lổ vết máu.

Chung Trầm tại trong bụi cỏ mở to hai mắt, trên mặt lộ ra kích động thần sắc. Nếu là hẳn không có đoán sai mà nói, trận này tranh đấu khả năng lập tức phải có cái kết quả.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Kịch Chiến

Một bên lưu lại xem cuộc chiến Mộ Dung Song cùng Chung Nhạc, dường như cũng cảm thấy được cái gì, hai người lẫn nhau tương đối một cái ánh mắt, một người lặng yên một tay đặt tại rồi bên hông, tên còn lại tức thì trong tay áo bàn tay khê nhúc nhích, lập tức ngón tay nhiều hơn nhất trương phù phù lục trở lại.

"Sưu sưu" vài tiếng phá không vang, Cự Điều đứng thẳng chỗ trên mặt đất, đột nhiên bắn ra ra mấy cây cánh tay kích thước màu xanh lá nhánh mây, như thiểm điện đem Yêu cầm quần cái rần rần chắc chắn.

Chung Trầm thấy rõ ràng, vừa mới trong chốc lát, biến mất màu trắng Tiểu Mã đột nhiên xuất hiện ở đại thụ một thân cành lên, hướng về phía Cự Điều chỗ phương hướng, đột nhiên nâng lên hai vó câu Hư Không điểm giảm rồi một chút, hai luồng lục quang lóe lên biến mất không thấy gì nữa.

Chung Trầm trong nội tâm hơi kinh!

Linh Chi Mã không hổ là nghìn năm Linh vật, lại có có thể điều khiển Thảo Mộc Chi Lực thiên phú thần thông.

Lúc này Yêu cầm kinh hãi, phát ra một tiếng thê lương tiêm minh, trên người lông vũ tất cả đều dựng đứng dựng lên, trong nháy mắt liền đem trên người trói luồng dừng được thất linh bát lạc.

Nhưng tại đây một lát trì hoãn, Viên Hồ Thú đã gầm lên một tiếng, hai cái cánh tay như thiểm điện vươn, một phát bắt được Yêu cầm dài nhỏ cái cổ, "Rặc rặc" một tiếng, uốn éo đổi ra một trăm tám mươi độ quý dị trạng thái, tiếp theo miệng lớn dính đầy máu lại một tấm, đem Cự Điều đầu trực tiếp cắn xuống dưới, răng nanh loạn cắn mà nhấm nuốt vài cái, mới đưa một viên huyết nhục mơ hồ đầu lại phun ra.

Cự Điều thi thể không đầu lung lay mấy cái, trùng trùng điệp điệp ngã xuống trên mặt đất.

Viên Hồ Thú mắt thấy lấy đại địch tính mạng, tức thì hưng phấn được lần nữa hai tay đấm ngực, ngẩng đầu hét dài.

"Động thủ!"

Hầu như cùng một thời gian, Mộ Dung Song quát một tiếng, khoát tay, một tấm màu ngà sữa Phù Lục kích xạ phóng tới, ở giữa không trung "Phanh" một tiếng, hóa thành một tấm mù sương mạng lưới khổng lồ, lập tức đem Viên Hồ Thú gắn vào Liễu Kỳ xuống.

Bên kia Chung Nhạc đơn giơ tay lên, một cái khác màu trắng bạc chùy nhỏ rời tay bay ra, lập tức cực lớn hóa mười mấy lần, bên ngoài thân nổi lên tầng tầng phù văn, dường như như ngọn núi hương trong lưới Yêu thú hung hăng nện xuống.

Mộ Dung Song hai người phối hợp không thể bảo là không vừa đúng, nhưng bọn hắn lại không để mắt đến Viên Hồ Thú mạnh mẽ trình độ, có thể cứng rắn đánh chết Cự Điều hung thú, dù cho bị thương không nhẹ, cũng căn bản không phải hai người có thể đối phó được.

Chỉ nghe được một tiếng kiểu tiếng sấm rền nổ mạnh, màu trắng mạng lưới khổng lồ lập tức vỡ vụn tan vỡ, Ngân sắc cự chùy càng là ô...ô...n...g một tiếng văng tung tóe bật lên dựng lên.

Một hồi ác phong xoáy lên, trong đó Hắc Ảnh nhoáng một cái, hai cái lông xù cánh tay liền dường như hai thanh lớn thương giống như, Oành tại Mộ Dung Song cùng Chung Nhạc trên người.

"XOỆT XOỆT" hai tiếng, hai người bao tải giống như vượt qua bay ra ngoài.

Mộ Dung Song trên không trung thân hình quỷ dị uốn éo, bay bổng mà đã rơi vào bảy tám trượng bên ngoài, nhưng lập tức môi đỏ khê mở, phun ra mấy đoàn máu tươi, toàn thân quần áo từng điểm Hồng Mai, trang bị tái nhợt dị thường Lệ Dung, thoạt nhìn có một cỗ thể diện vẻ đẹp.

Chung Nhạc kêu to bay ra ba trượng xa, bổng nhiên rơi trên mặt đất, lại một hơi rút lui ra bảy tám bước về sau, mới miễn cưỡng đứng vững vàng thân hình, nhưng toàn thân như nhũn ra, không tiếp tục một tia khí lực.

Về phần nguyên bản tại trên lưng hắc Chung Thái, từ lúc kia bị đánh bay thời điểm, liền nhanh như chớp mà lăn rơi xuống một bên trong bụi cỏ, hay vẫn là vẫn không nhúc nhích.

Lúc này, mặc cho ai đều có thể nhìn ra, Mộ Dung Song hai người không tiếp tục bao nhiêu sức phản kháng rồi.

Viên Hồ Thú hai mắt hung quang chớp động, mang theo dữ tợn hướng hai người nhảy về phía trước mà đến.

Bên cạnh trên cành cây màu trắng Tiểu Mã, cũng trong mắt hiện lên xảo trá sắc mặt, thấp giọng gáy mình một tiếng, bên ngoài thân lực quang lập loè không thôi. Mộ Dung Song hai người dưới bàn chân cỏ cây, lập tức bắt đầu điên cuồng lớn phát triển.

Chung Nhạc, Mộ Dung Song hai người thấy vậy, chưa phát giác ra mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng.

Đúng lúc này, dị biến nổi lên!

Đang tại thúc giục Thần Thông, muốn phối hợp Viên Hồ Thú bắt lại hai gã Nhân tộc Linh Chi Mã, đột nhiên cảm giác bên ngoài thân da thịt một hồi dị thường ướn át, phía trên không trung chấn động cùng một chỗ, một cái màu đen hồ lô bỗng nhiên xuất hiện, bốn phía từng điểm Lam Quang hiển hiện phóng tới, lại bỗng nhiên hướng ở trung tâm tụ lại về sau, liền biến thành rồi một viên chấu rửa mặt lớn nhỏ màu lam nước đoàn, xuất kỳ bất ý mà đem Tiểu Mã cứng rắn giam ở trong đó.

Cùng lúc đó, phía trên màu đen hồ lô nhanh chóng chuyển động dựng lên, từng tầng một vô hình chi lực bay cuộn hạ xuống, đem thủy cầu bao phủ tại trong đó.

Linh Chi Mã kinh hãi, bốn vó dốc sức liều mạng giãy giụa, bên ngoài thân từng tầng một màu xanh lá phù văn chớp động không thôi, lại nhất thời lúc giữa không cách nào giãy giụa nước đoàn.

Viên Hồ Thú thấy vậy giận dữ, gào thét một tiếng, xoay người một cái lao đến. Nhưng vào lúc này, trước đại thụ vừa mới trện màu lam Thủy Quang nhận nhạo, Chung Trầm thân hình im ắng thoáng hiển phóng tới, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Viên Hồ Thú.

Viên Hồ Thú hai chân một đập mặt đất, thân hình liền biến thành một đoàn Hắc Ảnh đánh về phía rồi Chung Trầm, rất có muốn đem đối thủ trực tiếp xé rách nát bấy bộ dáng.

Chung Trầm đối mặt như thế hung ác bổ nhào về phía trước, trên mặt hiện ra một tia quái dị, một tay bấm niệm pháp quyết, sau lưng hiện ra tầng tầng màu lam như gợn sóng hư ảnh, đồng thời trước người phù một tiếng, một tấm màu vàng Phù Lục hiển hiện phóng tới, quay tít một vòng về sau, liền biến thành một người cao dày Hậu Thổ Thuần, kia tay kia cuốn, giữa

ngón tay nhiều hơn một quả tinh xảo chuông đồng, nhẹ nhàng nhoáng một cái, một hồi tiếng leng keng vang truyền ra.

Giữa không trung Viên Hồ Thú vừa nghe đến tiếng chuông, chỉ cảm thấy đầu trầm xuống, đập ra thân hình không khỏi có chút ngưng tụ.

Chung Trầm nhân cơ hội này, đột nhiên tiến lên bước ra một bước, "Phanh" một tiếng, một chưởng đánh trước người Thổ Thuần lên, cả đầu cánh tay Lam Quang lòe loẹt lóa mắt, từng vòng sóng nước giống như hư ảnh cuồng quyển phóng tới, đại cổ tinh thuần Pháp lực điên cuồng rót vào rồi Thổ Thuần bên trong.

"Xùy xùy" thanh âm truyền ra.

Thổ Thuần đối mặt Viên Hồ Thú một bên, bỗng nhiên toát ra rất nhiều dài hơn thước gai đất, lại khẽ run lên về sau, chính thể dường như như đạn pháo Oành bắn phóng tới, trùng trùng điệp điệp đâm vào rồi nhào đầu về phía trước Viên Hồ Thú trên lồng ngực.

Một tiếng kinh Thiên động Địa nổ mạnh, Thổ Thuần lập tức từng khúc vỡ vụn, Viên Hồ Thú một cái lộn một vòng đi ra ngoài, trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt đất, lồng ngực chỗ đã huyết nhục mơ hồ một mảnh.

Con thú này quơ quơ đầu, dường như có chút không tin mình bị chính là một mặt Thổ Thuần đánh rơi hạ xuống, cùng với hiểu đúng chuyện gì xảy ra về sau, lúc này nổi trận lôi đình rống to vài tiếng, lại lần nữa phóng tới tiến đến.

Lúc này, Chung Trầm trong tay chuông đồng đã một cái mơ hồ mà chui vào rồi trong hư không, sau một khắc bỗng nhiên xuất hiện ở Viên Hồ Thú đỉnh đầu chỗ, lần nữa có chút một cái lắc lư về sau, thể tích điên cuồng phát ra cực lớn, biến thành chuông đồng lớn vật, đồng thời, từng vòng sóng âm kiểu tiếng sấm rền quét sạch hạ xuống.

Viên Hồ Thú lập tức liền cảm giác hai tai ông ông tác hưởng, đầu nặng gốc nhẹ (*cơ sở không vững), thân hình loạng choạng ngã, trong lúc nhất thời không cách nào đứng vững.

"Thao Thiên Thiên Trọng Lãng!"

Hầu như cùng một thời gian, Chung Trầm cao giọng một câu, hai tay bỗng nhiên mở ra, hướng về phía đối diện Yêu thú làm ra một cái Hư Không vây quanh tư thế.

"Oành" một tiếng trầm đục, Chung Trầm sau lưng như gợn sóng hư ảnh lập tức cuồng quyển vài chục trượng độ cao, hóa thành trùng trùng điệp điệp sóng lớn đem Viên Hồ Thú cuốn vào trong đó, nhanh chóng xoay tròn dựng lên, mấy hơi thở về sau, một cái đường kính ba bốn trượng màu lam vòng xoáy tại chỗ cũ trống rỗng xuất hiện.

Viên Hồ Thú mặc dù tại vòng xoáy trung tâm điên cuồng hét lên không thôi, thân hình vẫn đang không tự chủ được đi theo quay tròn liên tục chuyển động.

Lúc này, vòng xoáy phía trên cực lớn chuông đồng cũng vừa rơi xuống hạ xuống, vừa vụn phong bế vòng xoáy ra khỏi miệng, đem Viên Hồ Thú triệt để khấu trừ tại kia xuống.

Chung Trầm thân hình nhoáng một cái, một cái mơ hồ xuất hiện ở chuông đồng phía trên, một tay bấm niêm pháp quyết, mấy đạo pháp quyết liên tiếp bắn ra, nhao nhao lóe lên chui vào chuông đồng bên trong.

"UỶNH UỶNH RẦM RẦM" liên miên lời tiếng nổ lớn!

Cực lớn chuông đồng nổi điên giống như chấn động mãnh liệt không thôi, bốn phía sóng nước hư ảnh tức thì theo tiếng sấm tốc độ càng thêm kinh người, thể tích nhanh chóng điên cuồng phát ra, một lát sau sẽ không có thể sử dụng nhìn bằng mắt thường đến chuông đồng tồn tại, chỉ có thể

nhìn đến một cái không rõ mơ hồ màu lam vờ rờng trụ tại nguyên chỗ gào thét không thôi.

"NGAO!"

Một tiếng tràn ngập không cam lòng gầm rú từ lốc xoáy bên trong truyền ra, tiếp theo phù một tiếng, một đôi huyết nhục mơ hồ đại thủ từ ác phong bên trong thò ra, mười ngón hơi cong, một bộ đều muốn cứng rắn đem lốc xoáy xé rách mà mở bộ dạng.

Chung Trầm ở phía trên nhìn thấy cảnh này, đồng tử có chút co rụt lại, không nói hai lời mà tay áo lại giơ lên, một cái màu xanh dao găm kích xạ phóng tới, chẳng qua là trước người xoay quanh một vòng, liền biến thành rồi dài hơn một trượng màu xanh quang hồng, lập tức hướng hai bàn tay to xuyên thủng hạ xuống.

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết về sau, nguyên bản thò ra đại thủ bị ánh sáng màu xanh trọng thương, không khỏi rụt trở về.

"Bùng nổ!" Chung Trầm đưa tay thu hồi màu xanh dao găm, hai tay cùng lúc bấm niệm pháp quyết, trong miệng lạnh lạnh nôn nói, thân hình tiếp theo nhoáng một cái, lập tức từ lốc xoáy phía trên biến mất, xuất hiện ở vài chục trượng bên ngoài địa phương.

"Oành" một tiếng!

Một lát sau, vờ rờng trụ phát ra ông ông quái dị kêu to, tại một hồi căng rứt không theo quy tắc nào bên trong triệt để bạo liệt mà mở, hóa thành cực lớn quang cầu đem khu vực phụ cận tất cả đều bao phủ kia xuống.

Cùng với từng điểm Lam Quang dần dần sau khi biến mất, tại chỗ xuất hiện một cái đường kính bảy tám trượng cực lớn hố sâu, vũng hố vách tường bóng loáng Như Ngọc, chừng ba bốn trượng sâu.

Viên Hồ Thú tại vừa rồi trong lúc nỗ tung, triệt để tro bụi mai một rồi.

Chung Trầm lúc này mới thở dài ra một hơi, đem hai tay chậm rãi buông, ánh mắt chuyển hướng về phía cách đó không xa Linh Chi Mã.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Mộ Dung Song

Này Linh vật nhưng bị nhốt tại thủy cầu ở bên trong, nhìn thấy Viên Hồ Thú bị diệt, triệt để kinh hoàng, dốc sức liều mạng huy động bốn vó, giãy giụa không thôi.

Nhưng sớm có chuẩn bị Chung Trầm, lúc này thời điểm như thế nào lại khiến nó có cơ hội gì giãy giụa, chỉ có một tay khẽ vẫy.

Thủy cầu cùng màu đen hồ lô đồng thời hương hãn vững vàng bay tới, tiếp theo, kia một ngón tay gảy nhẹ một chút, một cây chỉ đỏ kích xạ phóng tới, chui vào thủy cầu đem màu trắng Tiểu Mã trói cái rần rần chắc chắn.

Nói cũng kỳ quái, nguyên bản vui vẻ nho nhỏ Tiểu Mã đụng một cái sờ chỉ đỏ, vài tiếng tiếng Hi..i...iiii âm thanh về sau, ngay tại lục quang bên trong biến thành một cái nắm tay lớn hồng nhạt linh chi, trong trắng lộ hồng, dường như sinh động.

Chung Trầm chỉ có một tay một điểm, thủy cầu tán loạn rơi xuống đất, linh chi vững vàng rơi trong tay, một chút kiểm tra về sau, liền cẩn thận từng li từng tí thu vào.

"Chung Trầm, là người!"

Lúc này, xa xa truyền đến Chung Nhạc có chút thanh âm khàn khàn, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin biểu lộ.

Mộ Dung Song trên ngọc dung cũng đầy đúng kính hi nảy ra sắc mặt

Hiển nhiên, hai người căn bản không ngờ tới, lại ở chỗ này gặp được Chung Trầm, còn cơ duyên xảo hợp được cứu rỗi mạng nhỏ.

"Còn thất thần làm gì vậy, không nhìn nhìn người huynh trưởng như thế nào?" Chung Trầm chẳng qua là nhàn nhạt một câu.

Một câu nói kia hiển nhiên nhắc nhở Chung Nhạc, kia sắc mặt đại biến, lập tức xông về bên kia trong bụi cỏ, đem vẫn đang lâm vào trong hôn mê Chung Thái nâng đỡ lên, nhưng chỉ đúng hơi kiểm tra một phen về sau, liền quá sợ hãi.

"Nhanh cứu cứu huynh trưởng ta, thương thế hẳn đã triệt để phát tác, giống như so với lúc trước nặng hơn." Chung Nhạc ôm kia huynh, khuôn mặt thất kinh.

"Trầm đại ca, chúng ta lúc trước đụng phải một đám Yêu Trùng, Thái ca vì cứu hai người chúng ta, vận dụng kích phát tiềm năng bí thuật, lúc này mới lâm vào hôn mê đấy." Mộ Dung Song cũng vội mở miệng giải thích.

Chung Trầm nghe vậy, lông mày tuy rằng nhíu vài cái, người hay vẫn là đi tới.

Tuy rằng hẳn chưa từng đáp ứng cùng Chung Thái huynh đệ liên thủ, nhưng cùng hai người cũng không cái gì thù hận, đều là Chung gia thứ hệ đệ tử, lúc này ngược lại cũng không nên khoanh tay đứng nhìn.

Một lát sau, Chung Trầm ngón tay từ Chung Thái trên cổ tay lấy ra, lại nhìn kỹ một chút đối phương có đen một chút thất vọng khuôn mặt về sau, quả quyết nói: "Không riêng gì bí thuật cản trở, có lẽ còn trúng độc."

"Trúng độc!"

Chung Nhạc cùng Mộ Dung Song hai mặt nhìn nhau, cảm thấy ngoài ý muốn.

"Có lẽ còn không phải bình thường kịch độc, nếu không dùng người huynh trưởng Trúc Cơ viên mãn tu vi, tuyệt không đến nỗi ngay cả thanh tình đều không thể bảo trì. Ta tiếp nhận trong tộc không ít ra ngoài chém yêu nhiệm vụ, điểm ấy vẫn có thể đủ khẳng định."

Nói xong lời này, Chung Trầm từ trong lòng lấy ra một viên đan dược, trực tiếp đẩy ra Chung Thái miệng, bóp nát sau ném vào.

Một lát sau, Chung Thái trong bụng một hồi ùng ục ục loạn hưởng, liên tiếp mấy cái tanh hôi vô cùng rắm thối về sau, chậm rãi mở ra hai mắt.

"Huynh trưởng!"

"Thái huynh!"

Chung Nhạc cùng Mộ Dung Song thấy vậy vui vẻ.

"Người. . . Chung Trầm. . . Ta là bị người cứu được chứ "

Chung Thái sau khi tỉnh dậy, lần đầu tiên nhìn thấy rồi gần trong gang tấc Chung Trầm, vốn là sửng sốt một chút, nhưng lập tức dường như đã hiểu cái gì, chậm rãi đứng dậy sau cười khổ hỏi.

"Miễn cưỡng xem như thế đi, bất quá nếu không phải con thú này thủ hộ Linh vật đúng lúc là ta cũng cần, cũng không nhất định hội mạo hiểm xuất thủ. Người đã đã tỉnh, cũng liền chuyện không liên quan đến ta rồi." Chung Trầm nhàn nhạt trở về hai câu, không chút do dự quay người muốn đi.

"Trầm huynh, huynh đệ của ta đều đã trọng thương bên người, nếu như người đúng như vậy rời khỏi, ta ba người khả năng thật sự không cách

nào sinh cách chỗ này." Chung Thái biến sắc, gấp giọng kêu lên.

"Cái kia đúng chuyện của các người, cùng ta không quan hệ, các người tự giải quyết cho tốt a." Chung Trầm cũng không quay đầu lại, nhưng thanh âm cuồn cuộn truyền đến.

"Thái ca, hẳn thật sự là hơi quá đáng, ta. . ."

"Được rồi, ta đã sớm phải biết, hẳn chắc là sẽ không lưu lại đây."

Chung Nhạc há miệng muốn nói cái gì đó, lại bị Chung Thái vẫy vẫy tay cắt ngang.

Đứng ở bên cạnh Mộ Dung Song, nhìn xem Chung Trầm đi xa bóng lưng, dường như nghĩ tới điều gì, kiều diễm trên khuôn mặt chần chờ một chút không theo quy tắc nào thần sắc.

"Mộ Dung cô nương, việc đã đến nước này, không phải huynh đệ của ta hai người không thực hiện cùng Mộ Dung gia ước định, mà là thật sự bất lực rồi, cho nên, phía dưới ta hai người không sẽ tiếp tục đi về phía trước, ý định tìm một cái chỗ an ổn chi địa đợi cho Mộng Yểm Cung đóng cửa mới thôi. Nếu như người đứng còn có ý khác, ngược lại là sớm làm quyết định tốt?" Chung Thái lại xoay đầu lại, hướng Mộ Dung Song thâm ý sâu sắc nói.

"Hai vị huynh trưởng có lẽ rất rõ ràng, tiểu muội căn bản không cách nào hai tay trống trơn trở về, Mộ Dung gia cũng không cách nào thừa nhận loại này hậu quả, ta đây cùng hai vị huynh trưởng ngay tại này tách ra a, hi nhìn ra ngoài sau còn có thể lần nữa gặp nhau."

Mộ Dung Song suy nghĩ chỉ chốc lát, cuối cùng trong miệng ngọc cắn răng một cái, hướng hai người vén áo thi lễ về sau, liền gió cũng tựa như đuổi theo. Làm cho rời đi phương hướng đúng là Chung Trầm lúc trước rời khỏi chỗ.

"Huynh trưởng, chúng ta thực như vậy lại để cho Mộ Dung cô nương rời đi?" Chung Nhạc mắt thấy Mộ Dung Song bóng hình xinh đẹp đi xa, có chút không cam lòng hỏi.

"Lão nhị, ta biết rõ người đối với nàng này rất có hảo cảm, nhưng chớ quên, chúng ta sở dĩ cùng nàng cùng một chỗ hành động, chẳng qua là một cuộc giao dịch mà thôi. Nàng thế nhưng là một thân phiến toái, không phải người có thể đơn giản sờ chạm đấy." Chung Thái nhướng mày, nghiêm nghị đối với Chung Nhạc nói ra.

"Thái ca, không cần phải nói rồi, ta đương nhiên biết rõ trong đó lợi hại, chúng ta đi thôi." Chung Nhạc lo nghĩ, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Vì vậy, hai người giúp nhau dắt díu lấy, chậm rãi hướng một phương khác hướng rời khỏi.

Nơi đây trải qua lúc trước một phen kịch liệt đánh nhau, để lại trùng trùng điệp điệp mùi huyết tinh, chỉ sợ sau đó không lâu sẽ trêu chọc những thứ khác hung thú tới đây, hẳn hai người tự nhiên là sớm chút rời khỏi thì tốt hơn.

Chung Trầm chân đạp màu lam bánh xe nước, thân hình không nhanh không chậm mà từ từng gốc cây đại thụ lúc giữa xuyên thẳng qua hiện lên, đưa tay cử túc lúc giữa thả ra màu xanh đoản kiếm, đem bên cạnh bụi cỏ sau năm sấp lấy một đầu không biết tên thú con vừa bố hai nửa.

Trong nháy mắt, hẳn bay ra vài dặm xa, nhưng bỗng nhiên nhú mày một cái, quay đầu hướng phía sau nhìn một cái.

Chỉ thấy, cách hẳn năm mươi sáu mươi trượng xa địa phương, một gã tướng mạo đẹp nữ tử đang khoảng chừng giảm một khối màu vàng khăn gấm bay tới, nhưng vừa thấy Chung Trầm ngừng lại, cũng ngừng phi độ, cũng lập tức rú xuống trán, dường như không dám nhìn thẳng Chung Trầm.

Nàng này đúng là Mộ Dung Song.

Chung Trầm thấy vậy sắc mặt trầm xuống, hừ một tiếng về sau, một tay bấm niệm pháp quyết, dưới bàn chân bánh xe nước lập tức Lam Quang đại phóng, đồng thời tại trầm thấp vù vù âm thanh, vận tốc quay tăng gấp đôi.

"Vèo" một tiếng, Chung Trầm thân hình dường như tên nỏ giống như kích bắn đi ra, tốc độ so với lúc trước trọn vẹn tăng lên gấp mấy lần nhiều, chẳng qua là mấy cái chớp động lúc giữa, muốn triệt để biến mất tại cây rừng giữa.

Đằng sau Mộ Dung Song thấy vậy, bề bộn một đập kiêu khoáng chừng, dưới thân khăn gấm hóa thành một đoàn ánh sáng màu xanh, đem nàng này bao bọc trong đó, cũng nhanh chóng kích xạ đi theo.

Hai ngày sau.

Chung Trầm đứng ở một gốc cây hơn ba mươi trượng cao đại thụ đỉnh, ngẩng đầu nhìn về phía xa xa mơ hồ có thể thấy được một mảnh liên miên khu kiến trúc, trên mặt toát ra nhẹ nhàng hưng phấn.

"Cuối cùng đi ra cái mảnh này gặp quý rồi rừng rậm rồi, nơi đây thì ra là chính là trong truyền thuyết còn không có người đặt chân qua Hắc Thú Sâm Lâm, ta nói vì sao lại có như vậy nhiều Yêu thú. Nói như vậy, phía trước há không phải là ẩn núp có vô số Khôi Lỗi Pháp Khí Thiên Binh Các, lần này thật đúng là họa phúc tương y rồi. Nghe nói Thiên Binh Các chỗ sâu nhất bảo tàng ở bên trong, thường xuyên sẽ có Thiên Cơ Thần Thủy xuất hiện, thứ này chẳng những có thể tăng lên Khôi Lỗi Linh tính, càng đối với Tu Tiên giả ngưng kết Kim Đan vô cùng hữu ích."

Chung Trầm cúi đầu, nhìn nhìn trong tay mâm tròn, ở phía trên đã tại một biên giới chỗ sáng lên một cái điểm đỏ, lăm lăm nói.

"Oành" một tiếng trầm đục, từ phía sau trong rừng rậm truyền đến.

Chung Trầm nương mào, thân hình nhoáng một cái, trực tiếp từ đại thụ bên trên nhẹ nhàng rớt xuống, hướng ven rừng rậm chỗ kích bắn đi.

Cách hăm vài dặm sau địa phương, Mộ Dung Song toàn thân hương mồ hôi nhỏ giọt, thúc giục lấy một kiện Ngân sắc dây lưng lụa giống như Pháp Khí, đem một đầu lớn chuột bụi giống như Yêu thú gặt gao vây khốn, tiếp theo một tay bấm niệm pháp quyết, một hơi thả ra mấy viên hỏa cầu, đem con thú này nổ toàn thân cháy đen, lúc này mới không để ý hình tượng trực tiếp ngồi vào trên mặt đất, miệng lớn thở phì phò.

Tuy rằng phía trước Chung Trầm đã đem gặp phải đại bộ phận Yêu thú trước một bước thu thập hết rồi, nhưng ngẫu nhiên xuất hiện một hai con cá lọt lưới, vẫn làm cho nàng mệt mỏi ứng đối.

Hai ngày này như thế liên tiếp mấy lần về sau, nàng này thậm chí đều có chút hoài nghi, Chung Trầm đúng không phải cố ý làm như thế, nhưng chỉ nghỉ ngơi một lát, liền khẽ cắn răng ngà lần nữa đứng dậy, không dám trì hoãn mà tiếp tục hướng Chung Trầm đi xa bóng lưng đuổi theo.

Nếu là không có Chung Trầm ở phía trước mở đường, nàng có thể thật sự đều không có tin tưởng đáng nói.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Thất Tâm La

Một mảnh liên miên sơn mạch ở chỗ sâu trong, một tòa từ đỉnh núi rơi là chả hạ xuống cực lớn thác nước trước, hai đội người chính thần sắc mặt khác nhau mà giăng co lấy.

Một đội người ước chừng mười mấy, quần áo và trang sức khác nhau, cũng mơ hồ chia làm ba cái tiểu đoàn thể, mặt khác một mặt nhưng là ba gã Hắc y nhân, trước người lại có tất cả một cái hai trượng đen nhánh Viên Hầu giống như Khôi Lỗi, đúng là dùng cơ quan thuật nghe tiếng Vu Thiên nam Việt gia đệ tử.

Tại thác nước bên trong, mơ hồ có thể thấy được một tầng màu ngà sữa màn sáng như có như không, đúng là một cái thập phần che giấu cấm chế môn hộ.

"Việt Quang Lộ, các người Việt gia ngay cả là Tiên Tộc thế gia, nhưng nơi này là Mộng Yếm Cung, các người cũng chỉ có ba người, còn muốn nuốt một mình nơi đây chỗ tốt? Cái này không khỏi thật là bá đạo a!" Hơn mười người ở bên trong, một cái trên mặt có trường phòng trường đao sẹo trung niên nam tử, hướng về phía đối diện hét lên.

"Hắc hắc, chúng ta Việt gia làm việc luôn luôn như thế, nơi đây nếu như bị chúng ta đập lấy, đương nhiên tốt chỗ cũng là của chúng ta rồi. Các người tuy rằng nhiều người, nhưng ở chúng ta trong mắt nhưng căn bản không chịu nổi một kích." Tên kia gọi Việt Quang Lộ nghe vậy, nghe răng cười trả lời.

Lời kia vừa thốt ra, nhằm trúng đối diện hơn mười người tất cả đều trợn mắt nhìn nhau, nhưng ba gã Việt gia đệ tử nhưng căn bản không thèm quan tâm, trước người ba bộ Thiết Viên Khôi Lỗi ngược lại đồng thời tiến lên một bước, tùy thời muốn sâu sắc xuất thủ bộ dạng.

Cái này ngược lại làm cho hơn mười tên đối thủ rất là do dự.

Đúng lúc này, bỗng nhiên "Đương" một tiếng cái chiêng vang truyền đến, nhìn như từ tại chỗ rất xa, nhưng nghe đang lúc mọi người trong tai lại thanh thanh sở sở.

"Lại có những người khác đã đến?"

"Cái này là. . ."

"Cẩn thận!"

Hai nhóm người một hồi đại loạn, cũng không khỏi đem ánh mắt hướng cái chiêng âm thanh truyền đến chỗ nhìn lại. Chỉ thấy bên kia núi đá đứng vững, nhánh cây lay động, cái đó có bất luận bóng người nào xuất hiện.

Đương đương đương. . .

Một tiếng tiếp theo một tiếng cái chiêng vang ngay sau đó truyền đến, ngay từ đầu mọi người hay vẫn là mặt mũi tràn đầy kinh nghi, nhưng một lát sau đã có người sắc mặt đại biến, không tự chủ được mà sử dụng tay đè chặt bộ ngực của mình.

Hầu như tất cả mọi người cảm giác được, theo cái chiêng âm thanh truyền đến, trái tim vậy mà từng tiếng đi theo kịch liệt nhảy lên, hơn nữa một chút so với một chút nhanh, căn bản không cách nào ngăn cản.

"Bịch" một tiếng, một lát sau đã có người hai tay che ngực mà ngã trên mặt đất.

"Không!"

"Đây là có người đang thi pháp đối phó chúng ta."

"Nhanh, mau đem địch nhân tìm ra, đã muộn liền đều đã xong."

...

Những người khác triệt để kinh hoàng, có người cuống quýt móc ra đan dược phục dụng, có người thả ra Pháp Khí hộ thân, còn có người trực tiếp phóng lên trời, thẳng đến cái chiêng âm thanh truyền đến chỗ đánh tới.

Việt gia ba gã đệ tử, cũng kinh sợ nảy ra mà riêng phần mình lấy ra mấy cái phù lục, dốc sức liều mạng hướng trên người đập rời đi, hóa thành đủ mọi màu sắc màn hào quang bảo vệ toàn thân.

Lại là "Phanh phanh" vài tiếng.

Cái kia vài tên phóng tới xa xa tìm kiếm địch nhân Tu Tiên giả, còn không tìm được địch nhân, ngực liền nhao nhao bạo liệt mà mở, phun ra nhiều đóa đỏ tươi dị thường huyết hoa, thi thể từ giữa không trung rơi xuống phía dưới.

Cái chiêng âm thanh đã dày đặc được như là bồn chồn, còn lại người tất cả đều dốc sức liều mạng sử dụng tay đè chặt ngực, nhưng vẫn nhưng cảm giác trái tim như là máy đóng cọc giống như điên cuồng nhảy về phía trước liên tục.

Chẳng qua là mấy hơi thở về sau, ngoại trừ Việt gia đệ tử bên ngoài, còn lại còn lưu tại nguyên chỗ Tu Tiên giả, tất cả đều đồng dạng lớn tiếng

kêu thảm thiết lồng ngực bạo liệt mà mở, trên mặt tất cả đều là khó có thể tin sợ hãi biểu lộ.

Việt gia ba người tại màn hào quang ở bên trong, đồng dạng lấy tay dốc sức liều mạng đè lại ngực, mặt mũi tràn đầy thống khổ dị thường biểu lộ, đúng lúc này, cầm đầu Việt Quang Lộ quát to một tiếng "Hợp thể" .

Nguyên bản đứng ở trước mặt bọn họ ba bộ Thiết Viên Khôi Lỗi, lập tức tại cột kẹt... âm thanh hóa thành các loại bộ kiện giải thể ra, tự hành hướng Việt gia ba mình trên người đệ tử bên trên nhao nhao bộ rời đi.

Trong nháy mắt, tại đỉnh đỉnh đang đang một hồi loạn hưởng âm thanh, Việt gia ba trên thân người riêng phần mình nhiều hơn một bộ màu đen áo giáp, trên mặt còn mang có Viên Hầu bộ dáng mặt nạ, đem ba người hộ được cực kỳ chặt chẽ, mưa gió không lọt.

Nhưng dù cho như vậy, một lát sau, màu đen áo giáp bên trong riêng phần mình truyền ra hét thảm một tiếng, tùy theo có giọt giọt máu tươi từ trong khe hở chảy ra, thậm thẩu đã đến bên cạnh trên mặt đất.

Thì cứ như vậy, lại qua mấy cái thời gian hô hấp, cái chiêng âm thanh mới kết một tiếng dừng lại.

"Thật sự là thật đáng buồn! Các người nếu không phải tìm ở đây, như thế nào lại rơi vào như vậy kết cục."

Thở dài một tiếng về sau, bên cạnh trên mặt đất ánh sáng màu vàng chớp động, lại từ trong đất bùn từ từ toát ra một gã áo xám bà lão, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, tóc hoa râm, trong tay cầm theo một mặt hoàng xán xán đồng cái chiêng.

Ngay sau đó, tại bà lão sau lưng lại có đỉnh đầu màu xanh lá cổ kiệu từ dưới đất toát ra, bị bốn gã trên trán riêng phần mình dán một tấm hoàng phù áo xanh đại hán mang.

Nhưng thập phần đúng là quý dị, bốn gã đại hán mặt không biểu tình, mắt cũng không chớp cái nào, da thịt càng là bóng loáng Như Ngọc, làm cho người ta một loại không phải huyết nhục thân thể cảm giác quái dị.

"Mạnh tâu, không nên lãng phí thời gian, lấy thứ đồ vật quan trọng hơn. Nhiều như vậy năm qua đi, cũng không biết ta năm đó lưu lại đồ vật, hay không còn hoàn hảo? Chỉ có lấy vật ấy, chúng ta mới có thể tiến nhập cái chỗ kia." Mộc trong kiệu truyền ra một người tuổi còn trẻ nữ tử thanh âm.

"Đúng, chủ nhân!" Bà lão nghe vậy, thần sắc trở nên cung kính muôn phần, lúc này hương thác nước chỗ bay thật nhanh rời đi, màu xanh lá cổ kiệu tại bốn gã đại hán đạp không mang xuống, theo sát phía sau.

Không có bao lâu, thác nước màn nước một phần mà mở, bà lão cùng cổ kiệu lần nữa từ trong bay ra, không ngừng chút nào về phía một cái hướng khác chạy xa mà đi.

Nửa ngày sau.

Bốn gã khuôn mặt cứng nhắc nam tử, nhìn xem bên cạnh trên mặt đất lồng ngực bạo liệt mà mở phần đông thi thể, cùng với thác nước bên trong đã mở rộng ra cấm chế môn hộ, ánh mắt cùng lộ ra kinh nghi bất định thần sắc.

"Thất Tâm La! Chỉ có Mạnh bà Thất Tâm La, mới có thể để cho nhân tâm bản cứng rắn mà từ bên trong bạo liệt mà ra" một gã người mặc trường bào nam tử, thanh âm tối nghĩa mở miệng.

"Hừ! Cái này còn cần người nói, ai nấy đều thấy được trở lại. Nhưng Mạnh bà không phải đã sớm chết mất sao, Thất Tâm La như thế nào lại xuất hiện ở nơi đây, chẳng lẽ là những người khác đã nhận được bảo vật này." Một gã khác dáng người thấp bé nam tử, hừ một tiếng nói ra.

"Dạ Kiêu, người biết cái gì? Thất Tâm La tuy rằng uy lực vô cùng lớn, nhưng phải phối hợp độc môn tâm pháp kinh tâm đại pháp mới có thể phát huy đi ra, mà trên đời này hiểu được cũng tu luyện cái này tâm pháp, cũng chỉ có Mạnh bà một người mà thôi, tuyệt đối không có khả năng đúng những người khác làm việc này." Cái thứ nhất nói chuyện trường bào người, lạnh giọng trả lời.

"Nói như vậy, Mạnh bà cái này lão quái vật chẳng những không chết, còn cùng chúng ta giống nhau tự hạ tu vi tiến vào đã đến Mộng Yểm Cung bên trong. Nhưng thế gian có thể làm cho nàng làm như thế người, chỉ sợ cũng chỉ có cái kia một người rồi."

Người thứ ba mở miệng, kia khuôn mặt bình thường, nhưng sau lưng lưng đeo một cây dài hơn một trượng màu đỏ thẫm lớn bút, nhưng mà vừa nói đến "Người nọ" hai chữ lúc, đồng tử lại có chút co rụt lại, dường như tràn đầy vô cùng ý sợ hãi.

"Chu Bút nói không sai, hơn phân nửa như thế, cũng chỉ có người nọ mới có thể biết nơi đây, cũng đem cái kia cái chìa khóa dễ dàng như thế lấy đi." Dạ Kiêu nghe vậy, sắc mặt liên tiếp mấy lần, đột nhiên đem ngực vạt áo xé mở nói, cũng một bộ rất là bất an bộ dạng.

"Thế nhưng là người nọ không là đồng dạng có lẽ chết hết sao, đây chính là đại nhân chính miệng tuyên bố đấy. Như nàng thật sự không chết, việc này thật có thể muốn động tĩnh quá lớn." Chu Bút cơ trên mặt nhảy một chút về sau, mới sử dụng xấp xỉ rên rĩ giống như thanh âm nói ra.

"Vô luận người nọ có phải hay không chết mất, hôm nay đều không phải chúng ta có thể quan tâm, quan trọng là ..., hiện tại chúng ta muốn đối mặt có thể là Mạnh bà cái này lão quái vật, hơn nữa còn lấy đi rồi tiến vào chỗ đó cái chìa khóa. Chúng ta bốn người dù cho liên thủ chống lại nàng, thắng bại cũng là chuyện khác sự tình, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, ta cho là nên mời ra đại nhân."

Cuối cùng một gã nam tử cuối cùng mở miệng, đầu đầy tóc ngắn, lông mày tu đều không có, nhìn như dị thường hung ác, nhưng mới mở miệng lại có vẻ dị thường ôn và bình tĩnh.

"Bạch Mặc, hiện tại liên thành xuất đại nhân có phải hay không sớm, cái này có thể cùng đại nhân lúc trước nói rõ không giống vậy." Trường bào nam tử nghe vậy biến sắc.

"Cự Linh, ta đồng ý lão Bạch đề nghị, trước khác nay khác rồi, đại nhân lúc trước cũng tuyệt không thể tưởng được, Mạnh bà sẽ xuất hiện tại Mộng Yểm Cung bên trong. Chu Bút, người nghĩ như thế nào hay sao?" Dạ Kiêu liên tục gật đầu đồng ý nói.

"Ta cũng đồng ý hiện tại tình lại đại nhân? Mạnh bà cũng thì thôi, nếu như nàng đem tu vi xuống đến cùng chúng ta cảnh giới, chúng ta bốn người liên thủ chống lại mà nói, coi như là không thắng, tự bảo vệ mình còn dư xài đấy. Nhưng vạn nhất người nọ thật sự đã ở Mộng Yểm Cung ở bên trong, chúng ta chỉ sợ ngay cả tình lại đại nhân cơ hội cũng sẽ không có rồi, dù sao người nọ hạng gì cao thâm mạt trắc, mấy người chúng ta đứng lại rõ ràng nhất." Chu Bút trầm ngâm trong chốc lát về sau, nói như thế.

"Nói như vậy, giống như cũng có đạo lý. . ."

"Nếu là người nọ cũng tiến vào Mộng Yểm Cung mà nói, hoàn toàn chính xác không phải chúng ta mấy cái có thể xử lý. . ."

Cái này lời vừa nói ra, ba người khác nhớ lại cái gì đáng sợ sự tình, nhìn như cứng ngắt gương mặt đều có chút vắn vẹo một chút, trong mắt tất cả đều là vẻ sợ hãi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Quỷ Hậu Hiện

"Các người đã ba cái đều đồng ý, ta đây cũng liền không phản đối, chúng ta cái này thi pháp đem đại nhân gọi xuất hiện đi. Nếu là người nọ thực ở chỗ này xuất hiện qua lời nói, dùng đại nhân cùng kia quan hệ, chắc hẳn có thể phát hiện một ít manh mối đấy." Trương bào nam tử Cự Linh cuối cùng hạ quyết tâm, không phản đối nữa rồi.

Ba người khác tự nhiên không có hai lời.

Tùy theo, bốn người từ trên người lấy ra các loại bày trận khí cụ, tại một khối trên đất bằng bắt đầu miêu tả một ít Linh Văn.

Sau nửa canh giờ, một tòa màu đỏ nhạt pháp trận thành hình thành hình, pháp trận hiện lên lăng hình hình dáng, cạnh góc chỗ riêng phần mình khám nạm lấy một loại màu đỏ tươi Tinh Thạch, làm cho người ta một loại âm trầm lạnh như băng cảm giác thần bí cảm giác.

Bốn người riêng phần mình đứng ở pháp trận một góc chỗ, hai tay bấm niệm pháp quyết, bắt đầu nói lầm bầm.

"Sưu sưu" vài tiếng.

Một cái khác huyết sắc Kiếm Khí từ Cự Linh đỉnh đầu chỗ phóng lên trời, biến ảo thành một cái khác huyết sắc cự kiếm như ẩn như hiện.

Một đôi màu đen cánh từ Dạ Kiêu sau lưng hiển hiện phóng tới, có chút mở ra về sau, chùng mảy trượng chi lớn.

Một viên màu xanh hạt châu từ Chu Bút trong miệng phun ra, quay tít một vòng về sau, biến thành đầu thật lớn.

Một đoàn bạch khí từ Bạch Mặc trong tay bay ra, đón gió nhoáng một cái, hiện ra một cây dài vài thước màu trắng giấy phiên, mặt ngoài phù văn màu đen chớp động không thôi.

"Nhanh chóng!"

Bốn trong dân cư đồng thời hô nhỏ một tiếng, một tay hướng đạo pháp trong trận chỗ một điểm.

Bốn kiện pháp trận riêng phần mình chấn động, phân biệt phun ra màu sắc khác nhau vừa thô vừa to cột sáng, tại đạo pháp trong trận chỗ ngưng tụ thành một đoàn đủ mọi màu sắc cực lớn quang cầu.

Cùng một thời gian, cả tòa pháp trận cũng phát ra ông ông quái dị vang, rậm rạp chẳng chịt màu đỏ tươi phù văn từ pháp trận các nơi điên cuồng tuôn ra, nhao nhao chui vào quang cầu bên trong.

"Oành" một tiếng, bên cạnh Hư Không một hồi chấn động, một cổ dài ba xích màu đen quan tài từ quang cầu bên trong một chút xông ra.

Quan tài toàn thân đen nhánh không rãnh, mặt ngoài dán hơn mười tờ màu vàng Phù Lục, mơ hồ tạo thành từng đạo phù liệm, chớp động lên màu đỏ như máu quang mang, lộ ra muôn phần quỷ dị.

"Cho mời Quý Mẫu đại nhân!"

Cự Linh bốn người cùng với màu đen quan tài hoàn toàn hiển hiện phóng tới, lập tức khom người xuống làm lễ, lớn tiếng nói.

"Bùm bùm bùm" một tiếng, quan tài mặt ngoài Phù Lục tự cháy, tiếp theo rạch rạch một tiếng, nắp quan tài một đánh mà mở, một đoàn màu đỏ như máu chất lỏng từ trong phun ra, tản ra mà mở về sau, một gã hơn một xích tiểu học cao đẳng người hiền hiện phóng tới.

Tiểu nhân một thân màu đỏ như máu cung trang, mái tóc như mây, gương mặt tinh xảo, làn da trong suốt như ngọc, lại là một người thân hình thu nhỏ lại gấp mấy lần tuyệt đại giai nhân.

Bất quá, lúc này nàng hai mắt nhắm nghiền, lẳng lặng yên nằm ngang tại pháp trận trên không, dường như còn tại trạng thái ngủ say.

Cự Linh, Dạ Kiêu dám người cung ở dưới thân thể không nhúc nhích, ngay cả đại khí cũng không dám thở gấp bộ dáng.

Không biết qua bao lâu về sau, cung trang tiểu nhân thật dài lông mi hành động khê động, cuối cùng ươm một tiếng mở ra hai mắt, chậm rãi ngồi dậy, dáng người ưu nhã cực kỳ.

"A, nguyên lai là mấy người các người, lại để cho ta suy nghĩ. . . Đúng rồi, đây là ở Mộng Yểm Cung ở bên trong, chẳng lẽ các người đã vào tay rồi cái chìa khóa, đã đi tới nơi đó?"

Nho nhỏ cung trang nữ tử ánh mắt quét Cự Linh bốn người liếc, lại nhìn một chút chung quanh ảo cảnh về sau, lông mày nhíu một cái mở miệng nói, thanh âm dị thường nhu mềm, làm cho nam nhân nghe xong liền mặt đỏ tới mang tai, mơ màng bay tán loạn.

Cự Linh bốn gã nam tử nghe xong cung trang nữ tử lời này, nhưng lại ngay cả cổ cũng không dám thẳng lên một chút, ngược lại tựa đầu rũ xuống được thấp hơn.

"Bẩm báo Quý Mẫu đại nhân, nơi đây cũng không phải là chỗ đó, mà là Thủy Liêm Động." Cự Linh cẩn thận từng li từng tí trả lời.

"Oành" một tiếng, Cự Linh thân hình đột nhiên bay rớt ra ngoài, trùng trùng điệp điệp đánh lên bên cạnh một khối cực lớn núi đá, mới thẳng tắp rơi trên mặt đất, cũng phun một tiếng, phun ra một lớn đoàn máu tươi trở lại.

Ba người khác thấy vậy, tất cả đều toàn thân run lên, nhưng vẫn nhưng khom người đứng tại nguyên chỗ bất động một chút.

"Xuất phát lúc, như thế nào cho các người nói, ta đây bộ hóa thân chứa đựng Pháp lực có hạn, không tới đó tuyệt không chuẩn tướng ta phóng xuất, các người bốn cái chẳng lẽ đem Bốn cung như gió thoảng bên tai rồi!"

Nho nhỏ cung trang nữ tử trên mặt hiện ra một tầng Huyết Khí, nhìn như tú lệ khuôn mặt lại lộ ra dữ tợn, lúc này mới đem vừa rồi đánh ra một cái thon thon tay ngọc thu trở lại.

"Hồi bẩm đại nhân, chúng ta phát hiện Mạnh bà tung tích, hoài nghi người kia chưa chết, khả năng cũng cùng nhau tiến vào Mộng Yểm Cung rồi." Chu Bút nổi lên lá gan giải thích nói, thanh âm có chút phát run.

"Người kia, người nói là tiện nhân kia còn chưa chết? Điều đó không có khả năng, ta lúc đầu tự tay giết nàng, cũng đem hồn phách thi cốt cùng nhau hóa thành tro tàn rồi. Chậm đã, cái này cũng không phải là không thể nào, nàng nếu là ở bên ngoài đồng dạng lưu lại phân thân, hoặc là một đám phân hồn lại mượn xác hoàn hồn. . ." Cung trang nữ tử vốn là giận tím mặt, nhưng lập tức lại nhớ ra cái gì đó, ngọc dung âm tình bất định.

Lúc này, Cự Linh mới bò người lên, loạng choạng ngã cường điệu mới trở lại vị trí cũ, lần nữa cúi đầu không dám ngôn ngữ rồi.

"Các người bốn cái chờ một chốc, ta trở lại thi pháp điều tra thêm, nhìn tiện nhân kia có hay không thực xuất hiện qua nơi đây, nếu là không có mà nói, các người bốn cái chờ bị phạt a." Cung trang nữ tử từ trầm ngâm

bên trong tinh thần phục hồi lại, lạnh lùng một câu về sau, thân thể mềm mại một phiêu, hướng cao hơn chỗ từ từ bay đi.

Kinh người một màn xuất hiện.

Cung trang nữ tử tại hướng chỗ cao bay đi đồng thời, thân hình bắt đầu dần dần lớn lên, tại cao hơn trăm trượng không lúc liền triệt để cùng thường nhân không khác rồi. Lúc này, nàng này cũng đình chỉ phi độ, ngược lại duỗi ra một ngón tay hướng tay kia trên cổ tay vẽ một cái, liên tiếp huyết châu từ trong lưu lạc phóng tới, cũng tại nào đó bí thuật thúc giục xuống, hóa thành đại đoàn huyết vụ bạo liệt mà ra

"Rời đi!"

Cung trang nữ tử một tiếng quát, tay áo hướng phía dưới run lên.

"Sưu sưu" vài tiếng, tất cả huyết vụ lập tức ngưng tụ thành trên trăm đầu mơ hồ huyết xà, nhao nhao hướng phía dưới kích bắn đi, hoặc trực tiếp nhảy vào thác nước ở bên trong, hoặc trực tiếp chui vào bụi cỏ dưới bùn đất, trong nháy mắt biến mất được không còn một mảnh.

Cung trang nữ tử tức thì mặt không thay đổi ở trên không bên trong lẳng lặng chờ.

Bất quá một nén nhang công phu, có một cái huyết xà từ dưới đất lần nữa lao ra, mấy cái chớp động sau đã đến cung trang nữ tử bên người, cũng đem trong miệng ngậm vật gì đó chủ động đưa đến kia trong tay, lại hóa thành huyết vụ bạo liệt mà ra

Cung trang nữ tử Quỷ Mẫu nhìn nhìn vật trong tay, đúng một đoàn có chứa nhè nhẹ vết máu bùn đất, trên mặt hiện ra một tia quái dị thần sắc, dường như có chút chờ mong, nhưng lại có chút sợ hãi.

Cuối cùng, Quỷ Mẫu "Hừ" rồi một tiếng, đem vật trong tay hướng dưới mũi ở rời đi, nhẹ nhàng hít hà, lại nhắm hai mắt mà cảm thụ.

"Phanh" một tiếng, Quỷ Mẫu cầm trong tay bùn đất trào được nát bấy, trên mặt Huyết Khí đặng đặng, hầu như đem cả khuôn mặt lỗ tất cả đều che phủ lên rồi, từ trong truyền ra tràn ngập oán độc chi ý thanh âm.

"Rất tốt, tỷ tỷ, người quả nhiên còn chưa chết. Nếu như nói như vậy, vậy hãy để cho ta lại một lần nữa tiễn đưa người đi dưới cửa tuyền a. Cự Linh, các người theo ta đi, Mạnh bà đều có ta để đối phó."

"Đúng, Quỷ Mẫu đại nhân!"

Cự Linh bốn người lập tức đáp ứng một tiếng, tùy theo đặng không bay lên, đi theo cung trang nữ tử hướng một cái hướng khác đuổi theo.

Một cái sơn cốc ở bên trong, bảy tên Tu Tiên giả chưa kịp rồi bên cạnh một cái con nghé giống như lớn nhỏ Yêu thú thi thể tranh đấu lấy.

Yêu thú này toàn thân tuyết trắng, dường như một cái cực lớn thỏ tuyết, nhưng trên đỉnh đầu lại nhiều ra một cái Hồng San Hồ giống như quái dị sừng, liên tục chớp động lên hỏa diễm giống như ánh sáng màu đỏ.

Đây chính là một đầu cực kỳ hiếm có viêm sừng thỏ, kia đỉnh đầu Độc Giác đúng luyện chế Hỏa thuộc tính Pháp Khí Cực phẩm tài liệu, cứ như vậy chính là một cái sừng, rất dễ dàng có thể tại bên ngoài đánh ra mấy nghìn Linh Ngọc giá trên trời.

Cái này vài tên Tu Tiên giả một phương, đúng bốn gã khuôn mặt giống quá Tu Tiên giả, Kim sắc quần áo, đều cầm một cái khác khinh bạc dài dao.

Một phương khác người cầm đầu khuôn mặt nho nhã, dáng người thon dài, rõ ràng là Chung Kim Long, chẳng qua là kia bên người mất đi một gã

Chung gia dòng chính đệ tử, chỉ còn lại có hai gã đồng bạn.

Bốn gã Kim Y Tu Tiên giả thân pháp vụt sáng quý dị, tiến thối giữa phối hợp được không chê vào đâu được, trong tay mỏng dao huy động lúc giữa, càng có từng đạo dồn dập Phong Nhận kích xạ phóng tới, ngược lại đem Chung Kim Long cùng với ba gã Chung gia dòng chính đệ tử, mơ hồ đặt ở hạ phong.

"Chung Kim Long, còn muốn tiếp tục đánh tiếp chứ tu vi của người so với hai năm trước cũng không có quá lớn tiến bộ. Nếu là Hồng Lăng nha đầu kia đối với chúng ta bốn người mà nói, cũng sớm đã phân ra thắng bại." Bốn gã Kim Y Đường gia trong hàng đệ tử một người, một bên trong tay mỏng dao huy động không thôi, một bên châm chọc khiêu khích nói.

"Đường Hoàng, ta chỉ đúng nhớ kỹ hai nhà giao tình, không muốn thực đả thương người này tính mạng, người thật đúng là đã cho ta Chung Kim Long đúng quả hồng mềm hay sao?" Chung Kim Long nghe vậy biến sắc, mặt hiện vẻ giận dữ quát khế nói.

Tùy theo, đỉnh đầu hẳn đang cao thấp bay múa một đạo hàn quang bỗng nhiên biến mất, trong tay lại nhiều ra một cái khác Tử sắc quạt xếp, "Bùm bùm bùm" một tiếng sau khi mở ra, từ trong thả ra tầng tầng Tử sắc hào quang, rất lòe loẹt lóa mắt.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Áo Lam Quái Nhân

"Tử La Phiến! Phụ thân ngươi vậy mà đem tánh mạng hãn liên quan Bản Mệnh Pháp Khí đều cho ngươi rồi, xem ra đối với ngươi cái này con trai trưởng thật đúng là yêu thương phải phép, nhưng nếu như ngươi cho rằng dựa Pháp Khí chi lợi, liền có thể đánh bại huynh đệ chúng ta bốn người, vậy thì mười phần sai rồi." Đối diện Đường Hoành nhìn thấy cảnh này, trước ngược lại hít một hơi khí lạnh, tùy theo lại chiến ý bùng bùng phần chấn nói.

Ba người khác dường như cùng Đường Hoành tâm ý tương thông, không dùng ngôn ngữ, bốn người thân hình liền bỗng nhiên vừa thu lại, song song đứng thẳng cùng một chỗ, đồng thời cầm trong tay mỏng dao giơ lên cao cao, tại ông ông thanh bên trong muốn thi triển nào đó hợp kích bí thuật.

Chung Kim Long thấy vậy hừ lạnh một tiếng, mời đến hai gã đồng bạn một tiếng về sau, trong tay quạt xếp chẳng qua là vung lên, từng vòng hào quang nở rộ ra, hầu như đem thân hình tất cả đều bao phủ ở trong đó, đồng thời một cỗ kinh người khí thế từ Tử Hà bên trong phóng lên trời, càng ngày càng mạnh.

Ở nơi này nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, từ cốc khẩu phương hướng truyền đến tiếng bước chân, bắt đầu mơ hồ không nhẹ, nhưng đảo mắt liền rõ ràng dị thường, dường như tốc độ kinh người, lập tức muốn tới phụ cận bộ dáng.

Kinh người như thế sự tình, lại để cho Chung Kim Long cùng đối diện Đường Hoàng Tứ huynh đệ cũng không khỏi trong tay động tác ngưng tụ, hướng cốc khấu phương hướng kinh nghi mà nhìn lại.

"Là của ta, toàn bộ hết gì đó đều là của ta, đụng đến ta thứ đồ vật cũng phải đi chết. . ."

Theo một hồi thì thảo tự nói giống như nam tử thanh âm truyền đến, một bóng người từ xa mà đến gần xuất hiện, kia từng bước một nhìn như động tác từ trì hoãn, nhưng một bước phóng ra, thân hình trực tiếp vượt qua chuyển qua hơn mười trượng bên ngoài, chẳng qua là mấy hơi thở công phu, đã đến Chung Kim Long đám người phụ cận chỗ, lại là một người mặt mũi tràn đầy râu quai nón người mặc áo lam đại hán.

Đại hán này ngày thường thập phần uy mãnh, nhưng hai mắt đăm đăm, khóe miệng nước miếng chảy xuôi không thôi, trong miệng liên tục lẩm bẩm lặp lại lời nói: "Là của ta, đều là của ta, đụng đến ta thứ đồ vật cũng phải đi chết. . ."

Thoạt nhìn đúng là một cái khờ ngốc người!

Chung Kim Long đám người thấy vậy, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Nhưng áo lam đại hán động tác hạng gì cấp tốc, lại phóng ra vài bước về sau, lại vừa vặn đã đến bên cạnh trên mặt đất viêm giác thỏ bên cạnh thi thể, nguyên bản hướng về phía trước thân hình dừng lại ngừng lại, ánh mắt vẫn đang đăm đăm, trong miệng còn lẩm bẩm, lại không chút lựa chọn tìm tòi tay, hướng Yêu thú trên đầu đỏ thẫm Độc Giác thảo tới.

"Dừng tay!"

Đường Hoàng thấy vậy giận dữ, trong tay mỏng dao run lên, lập tức tác động ba người khác Pháp Khí, đồng thời hóa thành một đạo ánh đao bay cuộn phóng tới, tại trên đường hợp làm một thể, hóa thành một miệng

dài bảy tám trượng kinh người hàn cầu vòng, hung hăng hướng áo lam đại hán chém xuống.

"Muốn chết!"

Bên kia Chung Kim Long một chút chần chờ, không lập tức ra tay, nhưng bên cạnh một gã tóc hơi hoàng Chung gia đệ tử dòng chính, lại nhịn không được gào thét đơn giơ tay lên, hướng áo lam đại hán oanh ra bảy tám khối năm đấm lớn hỏa cầu.

Giá trị mấy nghìn linh ngọc viêm giác, đủ để cho vị này Chung gia dòng chính đệ tử trong lúc nhất thời quên hết tất cả kiêng kỵ.

"Phanh!"

"Oanh oanh oanh. . ."

Hàn cầu vòng cùng liên tục hỏa cầu một trước một sau, gần như đồng thời đánh vào rồi người áo lam trên người, hàn quang ngút trời, hỏa diễm cuộn cuộn.

Đường Hoàng thấy vậy đại hỉ, coi như là đối phương càng lợi hại, chỉ cần còn không phải Kết Đan tu sĩ, liền tuyệt đối không có khả năng cứng rắn lần lượt như thế một kích mà không chết. Nhưng sau một khắc, hẳn bỗng nhiên cảm giác ngực tê rần, một cái dính đầy máu tươi bàn tay từ trong xuyên thủng phóng tới, giữa ngón tay nắm bắt một viên có chút nhảy lên trái tim.

Áo lam đại hán chẳng biết lúc nào xuất hiện ở kia sau lưng, hơn nữa tay không đeo găng tay (*không vũ khí xịn) im ắng một kích đặc thù.

"Không!"

Đường Hoàng kêu thảm một tiếng, chưa tới kịp có bất kỳ phản ứng nào, ngực mặc đồ ra tay chưởng liền năm ngón tay dùng sức, "Phanh" một tiếng, đem trái tim bóp vỡ ra, lại để cho kia thân hình mềm nhũn, lập tức từ trên cao rơi xuống phía dưới.

"Đại ca!"

Ba người khác thấy vậy nhao nhao trong mắt bốc hỏa, một người lại lấy ra một thanh trường kiếm, trực tiếp xông đi lên chém tới, hai người khác tức thì tại nguyên chỗ trong miệng nói lẩm bẫm, muốn thi triển lợi hại bí thuật yểm hộ.

Người áo lam trong miệng hàm hồ lẩm bẫm một câu, đầu vai nhoáng một cái, "Vèo" một tiếng, thân hình lẳng không tại nguyên chỗ biến mất không thấy.

Tiến lên tên kia Đường gia đệ tử, lập tức chỉ cảm thấy toàn thân tóc gáy đứng đậy, vội vàng xoay người một cái, đều muốn nói cái gì đó, nhưng đã muộn.

Đằng sau hai tiếng kêu thảm thiết phát ra, khác hai gã Đường gia đệ tử ngực, vậy mà tất cả bị một cái cánh tay xuyên thủng mà qua, trái tim lập tức cũng bị bóp vỡ ra.

"Phanh phanh!" Áo lam đại hán hai cái cánh tay run lên, hai cỗ thi thể sẽ chết cá giống như bị quăng đi ra ngoài, nhắm mặt đất rơi xuống mà đi.

"Ta và ngươi liều mạng!"

Cuối cùng một gã Đường gia đệ tử, vừa thấy tam huynh đệ đều đã bị chết ở tại trong tay đối phương, hai khóa con mắt triệt để đỏ lên, nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên đem đầu lưỡi đập vào nhau nát bấy, bên ngoài thân một tầng nhũ quang điểm màu trắng hiển hiện phóng tới, trường kiếm trong tay hướng trước người quét ngang, lần nữa vọt tới.

Lúc này đây, từ trên người hán bộc phát khí tức, so với lúc trước trọn vẹn cường đại rồi gấp đôi trở lên.

"Chúng ta đi."

Bên kia Chung Kim Long, tại sắc mặt ngay cả chuyện xấu sau đó, đột nhiên khê quát một tiếng, trong tay quạt xếp vung lên, mảng lớn Tử Quang đem ba người cuốn vào trong đó, liền biến thành một đoàn quang cầu hướng xa xa phá không mà đi.

"Phải chết, đụng đến ta thứ đồ vật đều phải chết. . ."

"Phanh!" Áo lam đại hán đưa cánh tay từ cuối cùng một gã Đường gia trên người đệ tử bên trên rút ra, thi thể xa xa ném ra ngoài về sau, nhìn nhìn nơi xa quang cầu liếc, lại cười ngây ngô một chút, giơ cánh tay lên, duỗi ra một ngón tay hướng xa xa Hư Không một điểm.

Vèo! Giống như có đồ vật gì đó từ đầu ngón tay bên trong kích xạ phóng tới, nhưng lóe lên đã không thấy tăm hơi.

"A. . ."

Tử sắc quang cầu bên trong tóc vàng thanh niên quát to một tiếng, thẳng tắp té xuống.

Chung Kim Long lại càng hoảng sợ, nhìn kỹ liếc về sau, lập tức trong nội tâm phát lạnh.

Chỉ thấy tóc vàng thanh niên đầu đằng sau, thành hình nhiều hơn một cái kỹ càng lỗ máu, đại cổ máu đen đang từ bên trong xì xào chảy xuôi phóng tới.

Nhìn như dày đặc tử sắc quang màn, vậy mà không chút nào có thể ngăn cản áo lam đại hán công kích.

Một gã khác làn da ngăm đen Chung gia đệ tử thấy vậy, trên mặt triệt để không có chút nào huyết sắc rồi.

Chung Kim Long tức thì hít sâu một hơi, không nói hai lời thúc giục pháp quyết, pháp lực trong cơ thể như là hồng thủy giống như hướng trong tay quạt xếp bên trong dốc sức liều mạng dũng mãnh lao tới.

Tử sắc quang cầu khê run lên về sau, phát ra chói tai tiêm minh, tựa lấy càng thêm kinh người tăng tốc chạy như bay mà đi, lại mấy cái chớp động về sau, liền từ chân trời triệt để biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Xa xa, áo lam đại hán nâng lên cánh tay chậm rãi buông, lúc này đây mới có thể thấy rõ ràng, kia lúc trước điểm vươn ngón tay phía trước móng tay, thành linh mất tung ảnh.

Áo lam nhìn xem tử sắc quang cầu biến mất chân trời, trong miệng thấp giọng lầm bầm rồi vài câu, từ từ phiêu lạc đến phía dưới Yêu thú bên cạnh thi thể, đem viêm giác một chút nhổ xuống về sau, liền phối hợp tiếp tục hướng trước mà đi, động tác vẫn đang hay vẫn là như vậy không vội không chậm, phảng phất muốn vĩnh viễn như vậy đi xuống rồi đi giống nhau.

Ngay tại áo lam đại hán cũng dần dần đi xa thời điểm, viêm giác thỏ bên cạnh thi thể, lại chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cỡ mấy trượng cao nho sinh bộ dáng tượng đá, lẳng lặng yên nhìn xem đại hán bóng lưng triệt để biến mất, mới một cái mơ hồ đồng dạng không thấy, phảng phất từ không xuất hiện qua.

Chung Trầm nhìn trước mắt liên miên cùng một chỗ, liếc không cách nào nhìn tới phần cuối cao tảng đá xanh tường vây, trên mặt hiện ra trầm ngâm thần sắc.

Nơi đây nhưng thật ra là một tòa vút đi Cổ Thành, bên trong mặc dù không có Yêu thú, lại có vô số đủ loại thượng cổ khôi lỗi, mức độ nguy hiểm không thấp hơn chút nào với Mộng Yểm Cung mặt khác tiếng tăm lừng lẫy hiểm địa.

Nhưng chính là như vậy một chỗ Khôi Lỗi chi thành, ở trung tâm đã có một tòa Thiên Binh Các, có giấu phần đông Thượng Cổ Pháp Khí, cùng với đại lượng không kích hoạt Khôi Lỗi, cái này đủ để tại mỗi một lần Mộng Yểm Cung mở ra lúc, đều hấp dẫn đại lượng Thiên Nam Tu Tiên giả mạo hiểm đến đây.

Nhưng choáng váng há hốc mồm đúng, vô luận cái đó một lần đem Thiên Binh Các bên trong Pháp Khí Khôi Lỗi hể quét là sạch, lần sau lần nữa mở ra lúc, trong các các nơi nhưng sẽ xuất hiện mới Pháp Khí Khôi Lỗi, dường như cả tòa Thiên Binh Các một mực có người âm thầm thao túng, mỗi lần Mộng Yểm Cung mở ra lúc, đều hướng trong đó một lần nữa bổ sung.

Loại này quý dị sự tình, không biết lại để cho bao nhiêu Tu Tiên giả âm thầm lấy làm kỳ, nhưng nhiều lần đều không thể tìm tòi nghiên cứu cái hiểu.

Chung Trầm trong đầu nghĩ đến những tài liệu này, không khỏi sờ lên trên cổ tay Ngân sắc bao cổ tay, lại nhớ ra cái gì đó, xoay người hướng cách đó không xa đứng yên tướng mạo đẹp nữ tử lạnh lùng nói ra: "Nhìn tại người thân là Chung gia người khác họ đệ tử tình cảm lên, ta đã ở bên ngoài đã cứu người duy nhất một lần mạng rồi, đến nơi này, chẳng lẽ còn muốn tiếp tục cùng đi theo. Trước đó nói với người rõ ràng, nơi đây nguy hiểm vượt xa lúc trước, một khi tiến vào bên trong, ta ối còn không mang nổi mình ối, tuyệt sẽ không lại ra tay cứu người nửa phần đấy."

"Trầm huynh yên tâm, nhận được lúc trước cứu giúp qua một lần, ta thì sẽ ghi khắc đại ân, nhưng Thiên Binh Các cũng là tiểu muội cơ hội khó

được, ta sẽ không tránh mà không tiến đấy." Mộ Dung Song nghe được Chung Trầm nói như vậy, sắc mặt hơi có chút trắng bệch, nhưng không có giống như trước như vậy lại tránh né kia ánh mắt, ngược lại không chút lựa chọn trả lời.

"Tùy người vậy." Chung Trầm nhàn nhạt một câu, xoay người lại không để ý tới nữa Mộ Dung Song, thân hình khẽ động, liền bay bỗng lướt qua trước mắt tường thành.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Thiên Binh Các (Một)

"Oành" một tiếng, thân hình hẫng bỗng nhiên xuống trầm xuống, trùng trùng điệp điệp rơi xuống đằng sau một đầu thạch trên đường.

"Quả là thế, nơi đây chẳng những có cấm bay, còn có Trọng Lực cấm chế." Chung Trầm chút nào không ngoài ý, hoạt động dưới có chút ít khác thường trầm trọng tay chân, thì thào rồi một tiếng, dọc theo đường đi đi nhanh đi thẳng về phía trước.

Mộ Dung Song đồng dạng theo đuôi ở phía sau, nhưng bước nhỏ di chuyển lúc giữa, rõ ràng rất là cố hết sức.

Hai người một trước một sau, chưa đi ra gần dặm, bên cạnh một tòa nhìn như nửa sập phòng ốc đột nhiên văng tung tóe mà mở, từ trong nhảy ra một cái sáu bảy trượng lớn lên Rết khổng lồ trở lại.

Chung Trầm trước khẽ giật mình, nhưng lập tức liền nhìn rõ ràng rồi, này Ngô Công bên ngoài thân rỉ sét loang lổ, liên tiếp thân hình lúc giữa càng có thể thấy được từng miếng kết nối mà thành cực lớn thiết hoàn, đúng là một cái Khôi Lỗi Thú.

"Vèo" một tiếng, sắc mặt hẫng trầm xuống, tay áo run lên, một cái khác ánh sáng màu xanh bay cuộn phóng tới, lập tức đem Ngô Công trùm được thất linh bát lạc.

Ngoài ý muốn một màn xuất hiện.

Đã biến thành bảy tám đoạn Ngô Công tàn thân thể, tại "Rặc rặc" thanh âm ở bên trong, từ hai đầu lại tất cả toát ra một đoạn đầu cùng cái đuôi, hóa thành bảy tám đầu nhỏ Ngô Công lần nữa đánh về phía Chung Trầm.

"Ồ?" Chung Trầm mặc dù kiến thức rộng rãi, gặp tình hình này cũng là cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng trong tay pháp quyết không chút nào không ngừng, chẳng qua là lại hướng phía trước một điểm, màu xanh kiếm quang bỗng nhiên tăng vọt, hóa thành tầng tầng kiếm mạc đem nhỏ Ngô Công Khôi Lỗi lần nữa bao phủ trong đó, từng cái trăm nổ bung trở lại.

Khi hấn từ Khôi Lỗi mảnh vỡ bên trong nhật lên một viên màu xanh lá Tinh Thạch, chân mày hơi nhíu lại.

Vừa mới vào trở lại gặp phải đệ nhất đầu Khôi Lỗi cũng có chút khó giải quyết, cùng với đi vào ở trung tâm thậm chí Thiên Binh Các ở chỗ sâu trong, gặp Khôi Lỗi cường đại có thể nghĩ rồi.

Bất quá hấn cũng không phải là thường nhân, đem trong nội tâm cảnh giác lại đề cao rồi ba phần về sau, cứ tiếp tục hướng về phía trước mà đi.

Nửa ngày sau, Chung Trầm cuối cùng xuất hiện ở cổ trong thành chỗ, như một tòa núi nhỏ cực lớn điện các trước, quần áo trên người nhìn như không việc gì, nhưng sắc mặt rõ ràng hiển lộ ra một chút mỗi một sắc mặt.

Về phần đi theo kia sau lưng Mộ Dung Song, sớm đã thở hồng hộc, hương mồ hôi nhỏ giọt, một bộ tùy thời đều có thể ngã xuống nhu nhược bộ dáng.

Chung Trầm không để ý đến sau lưng nữ tử, ngẩng đầu quan sát trước mặt vài chục trượng cao, đen nhánh dường như gang đúc thành dày đặc đại môn, không khỏi hít một chút hai mắt.

Tại đại môn đình phía trên một điểm vị trí, treo một cái cực đại vô cùng Ngân sắc bảng hiệu, phía trên sử dụng Thượng Cổ văn tự viết lấy "Thiên Binh Các" ba cái thật lớn chữ vàng.

"Trầm đại ca, cái này như thế chắc chắn, chúng ta như thế nào đi vào." Mộ Dung Song cuối cùng bằng phẳng rồi thở dốc, thanh tú động lòng người ở phía sau nhỏ giọng hỏi một câu.

"Hắc hắc, biện pháp tự nhiên không được..."

Chung Trầm đối với cái này nữ lúc trước mấy lần lâm vào hiểm cảnh, còn có thể kiên trì một đường theo tới tính bền dẻo, thực có vài phần bội phục rồi, ngược lại cũng không nên nghiêm mặt không để ý tới, chính là muốn nói cái gì đó lúc, bỗng nhiên biến sắc, đột nhiên ngừng đầu hướng trên bầu trời nhìn lại.

"Vèo" một tiếng, một đoàn Thiên Ngoại thiên thạch giống như Hắc Ảnh từ trên cao gấp rơi hạ xuống, đúng lúc nện trúng ở rồi Chung Trầm cùng Thiên Binh Các chính giữa trên đất trống.

Một tiếng kinh Thiên động Địa nổ mạnh, nhìn như cứng rắn dị thường đất đá, tại chỗ vỡ vụn mà mở, một cỗ vàng mênh mông sóng khí hướng bốn phương tám hướng cuồng quyển mà ra

Chung Trầm kinh sợ nảy ra, tay áo run lên, cuồng phong thổi qua, đem hết thảm thối trúng sạch sẽ, phía trước cuối cùng hiển lộ được thật sự rõ ràng.

Chỉ thấy Thiên Binh Các đại môn trên mặt đất, thành linh nhiều hơn một cái đường kính vài chục trượng hố to, đáy hố sâu không lường được, còn ra bên ngoài mạo hiểm nhẹ nhẹ nhiệt khí.

Đằng sau một điểm Mộ Dung Song, đã xem trọng trợn mắt hốc mồm.

Chung Trầm mặt sắc mặt ngưng trọng, chậm rãi hướng về phía trước, dường như ý định nhìn đến tận cùng, nhưng vào lúc này, hồ to đột nhiên nhoáng một cái, một cái vòng tròn núc ních lớn vật từ trong bật lên phóng tới, lại cọt kẹt...tttt một hồi loạn hưởng biến hình về sau, thành linh hóa thành một đầu Hồng sắc Cự Quy, phần lưng trải rộng hắc âm u gai sắt, thoát nhìn rất dữ tợn đáng sợ.

"Khôi Lỗi Thú?" Chung Trầm bước chân ngừng lại một chút, chịu khê giạt mình.

"Thật sự là đau chết, đều nói nơi này cấm bay cấm chế lợi hại dị thường, dĩ nhiên là thật sự. Nếu không phải ta đây đầu nhỏ Huyền Vũ thú, chỉ sợ lần này tử muốn nửa cái mạng nhỏ rồi."

Huyền Vũ thú trong cơ thể, đột nhiên truyền ra một hồi nhe răng nhếch miệng giống như thiếu niên thanh âm, tiếp theo một khối mai rùa một đánh mà mở, từ trong đi ra một gã án lấy cái trán thiếu niên mặc áo đen trở lại.

"Việt Thiên Sầu!"

Chung Trầm nhìn rõ ràng thiếu niên khuôn mặt, kinh ngạc.

Thiếu niên mặc áo đen, đúng là cùng Chung Đạo Thiên đặt song song nổi danh Thiên Nam Việt gia thiên tài, được xưng tu luyện thiên tư nghìn năm vừa thấy Việt Thiên Sầu.

"Ồ, hai người các người đúng Chung gia người, cùng Chung Đạo Thiên là quan hệ như thế nào?" Thiếu niên mặc áo đen cái này mới nhìn đến Chung Trầm, Mộ Dung Song hai người, nhe răng đưa bàn tay từ cái trán buông về sau, sử dụng không đếm xỉa tới khẩu khí hỏi một câu.

"Ta cùng Chung Đạo Thiên không quen, ngược lại là người Việt Thiên Sầu đại danh, nghe tiếng đã lâu." Chung Trầm đã trầm mặc một lát sau,

chậm rãi trả lời.

"Đúng không, nhưng như thế nào người cho cảm giác của ta, cùng Chung Đạo Thiên có vài phần tương tự? Chẳng lẽ cảm giác ta bị sai chứ quản hẳn, bất kể là không phải đều không trọng yếu, quan trọng là ..., ta cuối cùng đi tới nơi này tòa tha thiết ước mơ Thiên Binh Các rồi. Hặc hặc, Địa cấp Khôi Lỗi, ta đã đến..." Thiếu niên mặc áo đen vốn là nhìn kỹ Chung Trầm hai mắt, liền bỗng nhiên hai tay chống nạnh mà cười lên ha hả.

Chung Trầm thấy vậy, lập tức có chút bó tay rồi.

Vị này Việt gia các bậc thiên kiêu chi tử tính cách, thật sự là lớn lớn vượt quá kia đoán trước.

Mộ Dung Song cũng là mắt hạnh trợn lên!

"Việt Thiên Sầu, không nên, người không phải được xưng Thiên Nam đệ nhất thiên tài sao, như thế nào thấy bốn tiêu thư ngược lại bỏ trốn mất dạng rồi."

Đúng lúc này, từ một phương hướng khác truyền đến một tiếng chim hoàng oanh giống như thiếu nữ thanh âm, một gã thiếu nữ áo tím cùng một gã lưng đeo song đao, áo màu đỏ nữ tử xuất hiện ở không đường phố xa xa bên trên.

Nhưng là Chung gia ba đứa con duy nhất nữ tính Chung Y Vân, cùng với Thiên Nam trẻ tuổi xếp hàng thứ nhất Đường Hồng Lăng.

Nhìn hai nữ kẻ vai sát cánh mà đi bộ dáng, dường như rất có giao tình, quan hệ không phải là nông cạn.

Việt Thiên Sầu vừa thấy hai nữ, sắc mặt đại biến, bề bộn kêu một tiếng "Bà cô đã đến", liền lập tức chui vào trong mai rùa.

Sau một khắc, Cự Quy Khôi Lỗi ngay tại cơ quan âm thanh biến hình co rút nhanh, hóa thành một cái gai nhím giống như cực lớn đâm cầu, nhảy nhập hố to nhanh chóng chuyển động, trong nháy mắt sẽ không xuống dưới đất trong đất bùn không thấy bóng dáng, chỉ ở hố to bên trong lưu lại một đầu đen sì dưới mặt đất thông đạo trở lại.

"Hồng Lăng tỷ tỷ, Việt Thiên Sầu tiểu tử này lại chạy mất, ta còn muốn cùng với hấn so với cái cao thấp đây?" Đường Y Vân vài bước xông lại, mắt thấy cảnh này, mặt mũi tràn đầy không cam lòng nói.

"Được rồi, người coi như là đuổi theo Thiên Sầu tiểu tử này, chẳng lẽ còn thật có thể ép buộc hấn động thủ không thành. Ngược lại là nơi này có người so với chúng ta tới trước đến Thiên Binh Các, thật sự có chút một cách không ngờ." Đường Hồng Lăng bay bổng theo sát Chung Y Vân, lại hướng Chung Trầm, Mộ Dung Song chỗ nhìn lướt qua, bình tĩnh nói.

"Hai cái này ta có chút quen mắt, hình như là chúng ta Chung gia thứ hệ đệ tử? Uy, hai người các người tên gì?" Chung Y Vân nghe vậy, lúc này mới tò mò nhìn về phía Chung Trầm hai người, thản nhiên hỏi.

Chung Trầm căn bản không có để ý tới thiếu nữ, ngược lại đi nhanh hướng Thiên Binh Các đại môn đi đến.

Mộ Dung Song do dự một chút về sau, hướng hai nữ báo dùng áy náy cười cười, liền bề bộn cùng tới.

"Hừ! Cũng dám không thèm nhìn bốn cô nương?" Chung Y Vân thấy vậy ngăn ngại, tùy theo không mau đứng lên.

"Y Vân muội muội đừng nóng vội, xem trước một chút hai người này là như thế nào mở ra đại môn đấy. Ta nhớ không lầm, Thiên Binh Các môn hộ, có thể không phải bình thường người có thể mở ra." Đường Hồng Lăng ở một bên nhàn nhạt nói ra.

"Chỉ bằng bọn hăn? Thiên Binh Các bên trong hạng gì nguy hiểm, vì bọn hăn suy nghĩ, hay vẫn là đuổi bọn hăn rời khỏi tốt, nói không chừng còn có thể bảo trụ mạng nhỏ." Chung Y Vân đầu nghiêng một cái, rõ ràng có chút khinh thường.

Đường Hồng Lăng lần này chẳng qua là cười cười, không lại nói thêm cái gì.

Lúc này, Chung Trầm đã đi tới cánh cửa cực lớn phụ cận chỗ, nhìn qua đen nhánh tường sắt nâng lên một tay, năm ngón tay một phần đặt tại rìi trên cửa.

"Hăn muốn làm cái gì, chẳng lẽ ý định dựa vào Man lực đẩy ra đại môn, hăn cho là mình đúng đại lực Yêu Viên Hóa Hình mà thành sao, nếu đổi thành cái kia dùng một thân cơ bắp ăn cơm Chung Đạo Thiên, nói không chừng còn có mấy phần khả năng. Thật sự là rất có ý tứ rồi, khanh khách..." Chung Y Vân thấy vậy, lại phá lên cười, cười không ngừng được cung rơi xuống thân thể.

Đường Hồng Lăng thấy vậy, trên mặt cũng hiện ra một tia kinh ngạc.

Lúc này, Chung Trầm mặt không biểu tình, nhưng trong miệng nói lẩm bẫm, nguyên bản trên cổ tay mang theo Ngân sắc bao cổ tay lần nữa nổi lên Huyết Quang, tiếp theo một điểm Lam Tinh từ trong thoáng hiện phóng tới, nhanh chóng theo cánh tay hướng Chung Trầm thân hình lan tràn ra, hầu như chẳng qua là hai cái hô hấp lúc giữa công phu, liền bao trùm Chung Trầm bên thân hình, thậm chí mặt bên trên gương mặt đều ngưng tụ ra một cái nửa trước mặt Lam Tinh chim mặt.

"Đây là cái gì công pháp?" Chung Y Vân ăn cả kinh, không khỏi thẳng đứng người lên.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Thiên Binh Các (Hai)

Đường Hồng Lăng đôi mắt đẹp tinh quang chớp động.

Đã bị một tầng như lưu ly Lam Tinh bao trùm một nửa thân hình Chung Trầm, lại khẽ quát một tiếng, đặt tại trên cửa chính bàn tay đột nhiên co rút lại nắm tay, hung hăng đảo ra.

Hầu như cùng một thời gian, Chung Trầm sau lưng một cái khác màu lam cột sáng phóng lên trời, mơ hồ hóa thành một chỉ lam vũ lất phất cực đại điều đầu hư ảnh, hướng về phía đại môn cũng ngửa đầu phát ra một cái khác im ắng kêu to.

"Oành" một tiếng, Thiên Bãng Địa Liệt giống như nổ mạnh.

Bị Lam Tinh bao bọc năm đấm chưa chính thức kích ở phía trên, cửa sắt liền gãy trắng giống như dùng năm đấm đập nện bộ vị làm trung tâm, hướng về sau bỗng nhiên mảng lớn lồm nể uốn, rậm rạp chằng chịt tia lưới giống như vết rách hiển hiện phóng tới, tiếp theo từng khúc vỡ vụn mà ra

Cả tòa cánh cửa cực lớn ầm ầm sụp đổ hạ xuống, xoáy lên mảng lớn tối tăm mờ mịt bụi sương mù, đằng sau mơ hồ hiện ra một cái chớp động lên màu ngà sữa tia sáng đá xanh thông đạo trở lại.

Chung Trầm hít sâu một hơi, trong mắt sắc mặt vui mừng lóe lên, trên thân thể Lam Tinh lập tức hòa tan, dựa theo đường cũ chảy xuôi mà quay

về, trong nháy mắt liền một giọt không dư thừa mà một lần nữa rúc vào Ngân sắc bao cổ tay bên trong.

Tùy theo hấn run rẩy bên thân hình, cảm giác không có bất kỳ không ổn về sau, liền bước đi tiến vào đá xanh thông đạo.

Đằng sau, Chung Y Vân cái miệng nhỏ nhắn mở lớn, một hồi lâu không cách nào khép lại.

Đường Hồng Lăng cũng đôi mắt đẹp sáng rõ.

Ngược lại là Mộ Dung Song một đường đi theo Chung Trầm đằng sau, bá kiến kia chém giết phần đông Yêu thú Khôi Lỗi, không hiển lộ được có bao nhiêu ngoài ý muốn, chẳng qua là đối với Chung Trầm càng nhiều hơn rất nhiều tin tưởng, vội vàng cũng đi vào theo.

"Hồng Lăng tỷ, ta không nhìn lầm a? Cái này người lại thực dựa vào Man lực đem Thiên Binh Các đại môn phá vỡ. Không phải nói môn này chỉ dùng để Thiên Ngoại Văn Thiết chế tạo mà thành, không có nghìn cân man lực căn bản không cách nào rung chuyển chứ" thiếu nữ trán một chuyển, kinh nghi mà hướng hồng y nữ tử dò hỏi.

"Trước kia tiến vào nơi đây tiên bối đúng là như thế nói, hơn phân nửa không có giả. Cái này người lúc trước phá cửa một kích, rõ ràng cũng không phải là dựa vào ánh sáng bản thân Man lực, mà là thi triển nào đó có thể đại lượng tăng cường lực lượng bí thuật. Loại này phụ trợ bí thuật tuy rằng ít thấy, nhưng cũng không phải là không có, mà lúc trước xuất hiện màu lam điều đầu Pháp Tướng càng có ý tứ, theo ta được biết, Yêu cầm loại Yêu thú có thể không am hiểu lực lượng." Đường Hồng Lăng do dự một chút về sau, chậm rãi nói ra.

"Hồng Lăng tỷ nói như vậy, ta ngược lại là đã hiểu vài phần, như vậy chẳng phải bớt chúng ta không ít tay chân, chúng ta cũng vào đi thôi, miễn cho bên trong chỗ tốt tất cả đều tiện nghi cho hai người này. Việt Thiên Sầu

thủ đoạn nhiều hơn, còn có Khôi Lỗi phụ trợ, nói không chừng cũng sớm tiến vào bên trong." Chung Y Vân tròn mắt khẽ chuyển về sau, vỗ vỗ tay nói ra.

"Người nha đầu kia, hai người này đều là các người Chung gia người một nhà, lại vẫn như vậy keo kiệt, sẽ không sợ mặt khác Chung gia người làm hỗn loạn đầu lưỡi chứ ngược lại là Việt Thiên Sâu, chắc chắn sẽ không buông tha cho Thiên Binh Các bên trong những Khôi Lỗi kia, đi thôi." Đường Hồng Lăng tự nhiên cười nói về sau, trêu ghẹo nói ra.

"Hắc hắc, Chung gia những Trưởng lão kia người nào không biết chúng ta là thân biểu tỷ muội, tại những chuyện nhỏ nhặt này chỉ biết mở một con mắt nhắm một con mắt, rồi hãy nói, ta cũng đánh không lại Hồng Lăng tỷ, tự nhiên chỉ có thể động dụng thân tình thế công rồi." Chung Y Vân đầy mặt dáng tươi cười trả lời.

Đường Hồng Lăng chỉ có thể im lặng mà lắc đầu.

Thì cứ như vậy, hai nữ tại chuyện trò vui vẻ ở bên trong, kẻ vai sát cánh đi vào trong thông đạo, hiển nhiên không đem lần này Thiên Binh Các hành trình lúc làm cái gì quá lớn khó khăn. Nhưng hai nữ không biết là, tại Cổ Thành tường vây bên ngoài một phương hướng khác tòa nào đó đồi núi lên, tám gã Kim Giáp Vũ Sĩ, hai gã tướng mạo đẹp cung nữ chính tề đứng ở nơi đó.

Phía trước, một gã màu trắng cầm y thanh niên đang ngắm nhìn cả tòa cổ thành, thần sắc mặt ngưng trọng muôn phần.

"Ba trăm năm một lần nhỏ ngủ, ba nghìn năm một lần ngủ say, ai cũng cho rằng Thiên Binh Các trân quý nhất, chính là đã từng phù dung sớm nở tối tàn qua Địa cấp Khôi Lỗi, nhưng có ai biết, cả tòa Thiên Binh Các phía dưới, còn có một tòa có thể tự hành luyện chế các loại Khôi Lỗi Pháp Khí khổng lồ xương, chịu trách nhiệm chủ trì còn là một người ra đời linh trí

Thiên cấp Khôi Lỗi, cũng chỉ có thừa dịp kia ngủ say lúc mới có thể hàng phục." Cẩm y thanh niên thì thào nói ra.

"Đây cũng là lão tổ Pháp lực Thông Thiên, năm đó liều mạng tổn thất một tia Phân Thần, mượn thể lên vào Mộng Yểm Cung bên trong, mới có thể phát hiện bực này bí mật. Đồng thời cũng nói công tử phúc duyên thâm hậu, căn bản không phải Thiên Nam tu tiên con em gia tộc có thể so sánh đây." Đằng sau một gã mặt tròn cung trang nữ tử, tự nhiên cười nói nói ra.

"Hắc hắc, Tiểu Linh lời này nói rất đúng. Tu Tiên Giả của Thiên Nam thật sự là ngu xuẩn, đặc biệt là cái kia cái gọi là cơ quan thể gia Việt gia, càng là hữu danh vô thực, nếu không bực này bí mật như thế nào lại rơi xuống ta Tây Nguyên Châu Công Tôn Gia trong tay. Nếu bàn về cơ quan chi thuật, ta Công Tôn Gia mới thật sự là đệ nhất thiên hạ." Cẩm y thanh niên nghe vậy, cười lên ha hả.

Tùy theo hắn một tay phất lên, lập tức mang theo hai gã cung nữ cùng tám gã giáp sĩ từ đồi núi hạ xuống, thẳng đến Cổ Thành mà đi.

Mắt thấy người xung quanh cùng với lướt qua tường thành, ban đầu đồi núi lên, lại chẳng biết lúc nào nhiều hơn một pho tượng đá, chẳng qua là lẳng lặng nhìn xem những người này biến mất tại Cổ Thành bên trong, vẫn không nhúc nhích.

...

Một ngọn núi cự đại trong lòng núi, một cái màu xanh biếc trước cửa, hai đội người đang giống như là lâm đại địch giằng co lấy.

Một bên, một gã bà lão, bốn gã kiệu phu, một cỗ mộc kiệu.

Một bên, bốn gã khuôn mặt cứng ngắt nam tử, một gã huyết sắc cung trang nữ tử.

Lúc này toàn bộ tình cảnh yên tĩnh im ắng, song phương chẳng qua là lẳng lặng đứng tại nguyên chỗ giúp nhau đánh giá, ai cũng không có mở miệng nói chuyện ý tứ.

"Không nghĩ tới a không nghĩ tới, ta cho rằng lúc trước đem tỷ tỷ đốt thi thể diệt hồn, đã làm được khoảng chừng đủ gọn gàng rồi, không nghĩ tới hãy để cho người chạy ra một đám phân hồn trở lại. Sẽ không biết nói, tỷ tỷ hiện tại bộ dạng này thân thể, còn có thể thi triển ra Vạn Quỷ Đại Pháp mấy thành uy lực?" Huyết sắc cung trang nữ tử nhìn chăm chăm vào mộc kiệu, đôi mắt đẹp làn thu thủy (chỉ mắt long lanh của người con gái đẹp) lưu chuyển, cuối cùng mở miệng.

"Ta cũng không nghĩ tới, chính mình thương yêu nhất nể trọng nhất thân sinh muội muội, sẽ ở ta tu luyện thời điểm mấu chốt, đem ra sử dụng Hạng Bạt tiến hành đánh lén, dẫn đến Cửu Tử Âm Quỷ cản trở. Ta nguyên lai tưởng rằng chuyện năm đó, người có lẽ đã không để trong lòng rồi." Bên trong mộc kiệu cũng truyền ra nữ tử một tiếng ung dung tiếng thở dài, nghe cực kỳ trẻ tuổi, nhưng trong lời nói lại tràn đầy một loại không nói ra được tang thương cảm giác.

"Không để trong lòng? Cũng chỉ có người, ta thân ái nhất tỷ tỷ, trên đời này duy nhất ruột thịt người, mới có thể nghĩ như vậy a. Ta vĩnh viễn cũng không thể quên được, lúc trước người vì tu luyện Vạn Quỷ Đại Pháp, vì hấp dẫn vạn quỷ chi khí, như thế nào đem ta ném nhập quỷ quật bên trong, làm cho gặp vạn quỷ gặm nuốt một màn."

"Lúc trước ta từ Vạn Quỷ Quật còn thừa một hơi bò thời điểm đi ra, cũng đã phát hạ thề độc, nhất định phải trước đem người phanh thây xé xác, lại đem sinh hồn rút ra sử dụng ma diễm một chút luyện thiêu, ta năm đó sở thụ thống khổ, muốn cho người dùng gấp trăm lần dùng nghìn lần đại giới tiến hành một chút hoàn lại. Lúc trước Hạng Bạt chém giết của người thời điểm, nguyên lai tưởng rằng lời thề không có cơ hội thực hiện, không nghĩ

tới đã đến cái này Mộng Yểm Cung ở bên trong, vẫn còn có thể có một lần cơ hội tốt, khanh khách. . ."

Cung trang nữ tử vốn là nghiêng răng nghiêng lợi nói, cuối cùng rồi lại điên rồi giống như khanh khách nhẹ cười rộ lên, nhưng trong đôi mắt đẹp dịu dàng oán độc sâu, mặc cho ai đều có thể thấy rất rõ ràng.

"Ta năm đó làm là như vậy có chút thiếu sót, nhưng lúc ấy Quý phủ mới thành lập, lại có cường địch đến thăm, vì để cho Vạn Quý Đại Pháp học cấp tốc, cũng chỉ có như vậy làm, nếu không ta và người sớm liền biến thành một đồng bạch cốt rồi. Huống hồ sau đó, ta cũng không phải đền bù tổn thất người rồi, chẳng những đem Vạn Quý Đại Pháp đồng dạng truyền thụ cho người, còn giúp người thu phục Hạng Bạt này hung thi thể, càng đem Quý phủ quyền hành từng cái chuyển giao cho người, như vậy còn chưa đủ đền bù năm đó sự tình chứ" bên trong mộc kiệu nữ tử trước đã trầm mặc một lát, thập phần bình tĩnh trả lời.

"Không đủ, cái này đương nhiên không đủ. Đều muốn đền bù ta cũng được, vậy thì đem của người Tụ Hồn Châu giao ra, trọn đời được ta đem ra sử dụng a!" Huyết sắc cung trang nữ tử nghe vậy, ngược lại đồng dạng bình tĩnh lại, lạnh lùng nói.

"Tụ Hồn Châu! Muội muội, người thật đúng là cảm tưởng, nếu như như vậy, ta đây cái làm tỷ tỷ, cũng không có gì có thể cùng người nhiều lời được rồi. Ngược lại là các người bốn cái nghĩ kỹ, ta có thể không cho các người một cái cơ hội, chỉ cần một lần nữa quy phục ta, dĩ vãng phản loạn sự tình ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, cũng cho các người giải trừ Diệt Trần Chi Độc." Bên trong mộc kiệu tiên nhiệm Quý Mẫu, bỗng nhiên đem lời nói nhắm ngay Cự Linh cùng với bốn gã Quý phủ Tu Tiên Giả.

Nghe nói "Diệt Trần Chi Độc" cùng với chữ, bốn người sắc mặt đại biến, không khỏi hiện ra do dự chi ý.

"Các người bốn cái ly biệt mất mặt xấu hổ rồi, cũng không muốn muốn, đã liền ta đây cái thân muội muội, nàng đều gieo xuống Diệt Trần Chi Độc một mực không cho giải được, như thế nào lại cho các người bốn cái giải trừ loại độc này? Huống hồ coi hăn năm đó đối đãi phản đồ thủ đoạn, thực cho các người giải được, các người bốn cái dám ăn vào chứ" huyết sắc cung trang nữ tử, cũng chính là hiện giữ Quỷ Mẫu nghe vậy, lại một điểm không lo lắng cười lạnh nói.

"Đúng vậy, đại nhân nói đúng rồi, ta lúc đầu như là đã làm ra phản loạn sự tình, tự nhiên không được phép còn có đối ý chi ý. Hiện tại chỉ có hợp lực bắt giữ cái này lão yêu bà, lại mở ra môn này lấy ra Tụ Hồn Châu, dĩ nhiên là cũng biết giải được cách điều chế." Cự Linh bỗng nhiên nghiêm nghị quát.

Ba người khác giật mình một cái, giật mình liên tục gật đầu.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Quỷ Mẫu Cuộc Chiến

"Xem ra các người bốn cái đã có quyết định, ta đây cũng không cần nhiều lời rồi. Âm linh lực sĩ, giải trừ phong ấn, bốn người bọn họ liền giao cho các người."

Bên trong mộ kiệu thanh âm cô gái bỗng nhiên sắc nhọn, đứng ở mộ kiệu bốn quả nhiên bốn gã kiệu phu nghe vậy, trên trán dán Phù Lục tự cháy dựng lên, tùy theo bốn tờ nguyên bản nhìn như bóng loáng dị thường gương mặt từng khúc vỡ vụn mà mở, riêng phần mình lộ ra một tấm đỏ thẫm giao thoa dữ tợn mặt quỷ.

Bốn người đồng thời ngửa đầu một tiếng hét dài, thân hình chịu điên cuồng phát ra biến lớn, Âm khí cuồn cuộn, trong nháy mắt biến thành bốn gã cao đến hai trượng, sườn sinh gai xương Quỷ vật.

"Sưu sưu" vài tiếng phá không vang truyền ra, bốn đầu Quỷ vật chỉ có một khoảng chừng một đập mặt đất, thân hình tên nỏ giống như hương bốn gã Quỷ phủ Tu Tiên Giả kích bắn đi.

"Đi tìm chết!"

Cự Linh thấy vậy, không sợ chút nào mà đem trên người trường bào xé rách hạ xuống, thân hình đồng dạng lập tức cực lớn, da thịt biến thành Cổ Đồng, biến thành so với Quỷ vật còn cao một đầu cự hán, nhảy lên mấy trượng xa trực tiếp nghênh hướng phía trước nhất một đầu Quỷ vật, phát huy quyền liên nện.

Hai người trong nháy mắt quyền cước sinh gió, vù vù đánh nhau lại với nhau.

Bên kia, Dạ Kiêu một tiếng tiếng kêu kì quái, sau lưng sinh ra một đôi màu đen quái dị cánh, chỉ hơi hơi một cái, thân hình sẽ mặc con thoi như điện vây quanh một cái Quỷ vật điên cuồng tấn công không thôi.

Chu Bút cùng Bạch Mặc hai người ngược lại là biểu hiện được bình thường, một cái đem sau lưng lớn bút rút ra, Trùng Hư không liên tục điểm hoa, lẳng không sinh ra một quả miếng màu đỏ thắm phù văn, hướng về phía đối diện Quỷ vật liên tục oanh kích; một cái tức thì há mồm phun ra một cây màu trắng phiên kỳ, hai tay nắm ở huy động về sau, lập tức hắc khí cuộn cuộn, huyền hóa ra vô số quỷ tộc Dạ Xoa, cùng cuối cùng một đầu Quỷ vật xé đánh nhau.

Tại trong lúc này, huyết sắc cung trang nữ tử không có chút nào xuất thủ tương trợ ý tứ, ngược lại đôi mắt đẹp chuyển hướng về phía vẫn đứng tại đối diện cúi đầu mà đứng bà lão, trên mặt lần đầu hiện ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Nhị tiểu thư, người thật muốn cùng lão thân động thủ chứ" bà lão cuối cùng ngẩng đầu lên, chậm quá mà hướng đối diện nói ra.

"Mạnh tẩu, ta cùng tỷ tỷ đều là người một tay mang lớn, người cũng biết ta là thập phần tôn kính của người, nếu như có thể, ta một trăm hai mươi cái không muốn cùng người động thủ. Nhưng nguyên bản sớm đã quy ẩn người xuất hiện ở nơi đây, chắc hẳn cũng đã tại ta cùng tỷ tỷ giữa làm ra lựa chọn. Một trận chiến này, đúng không thể không chiến rồi." Cung trang nữ tử thở dài một hơi, lông mày dần dần đứng đậy, lạnh lạnh nói ra.

"Cũng thế, nếu tại Nhị tiểu thư cùng đại tiểu thư giữa, nhất định phải chọn một mà nói, lão nô cũng chỉ có thể lựa chọn đại tiểu thư rồi. Nếu như

như vậy, vậy cũng đừng trách lão nô đắc tội."

Bà lão gật gật đầu, một tay chẳng qua là Hư Không một trảo, lập tức, trong tay một đoàn ánh sáng màu vàng ngưng tụ phóng tới, quay tít một vòng về sau, biến thành một mặt nhìn như bình thường màu vàng đồng cái chiêng, đồng thời tay kia một cả ngón tay hơi cong, hướng đồng cái chiêng như thiểm điện đạn rời đi.

Nhưng vào lúc này, "XOẸT" một tiếng, bên cạnh trong lòng đất một đôi đen nhánh đại thủ chui từ dưới đất lên phóng tới, như thiểm điện chụp vào bà lão hai chân.

Mạnh bà cả kinh, bất chấp đồng cái chiêng thân hình nhoáng một cái, liền biến thành một cỗ khói xanh ngược lại bắn đi ra, bùn đất theo sát lấy một đạo hắc ảnh bắn ra, hầu như kề sát bà lão theo đuổi không bỏ, một đôi thò ra màu đen móng vuốt có chút co duỗi xuống, xa xa đem bà lão thân hình bộ vị yếu hại tất cả đều bao phủ, lại để cho bà lão căn bản không dám ở tại chỗ dừng lại nửa phần, chỉ có thể một đường chật vật vây quanh khu vực phụ cận bay ngược bắn ra liên tục.

"Hạn Bạt, người vậy mà đem Hạn Bạt Âm Đan phế ngay lập tức, đây chính là cách tiến giai Nguyên Anh vẹn vẹn chênh lệch một bước hung thi thể, lúc trước không biết hao tổn bao nhiêu tài nguyên mới bồi dưỡng đến một bước này đấy. Muội muội, người thật đúng là cam lòng!" Bên trong mộc kiệu lần nữa truyền ra nữ tử thờ dài thanh âm.

"Khanh khách, không bỏ được thì có biện pháp gì, không đem tu vi xuống đến Kim Đan phía dưới, ta như thế nào đem dẫn vào Mộng Yểm Cung, nhưng chỉ cần có thể đạt được của người Tụ Hồn Châu, đây hết thảy chính là đáng giá đấy. Hiện tại, có lẽ không ai có thể ngăn cản hai người chúng ta rồi, khiến cho muội muội trở lại lĩnh giáo người một chút Vạn Quỷ Đại Pháp a." Huyết sắc cung trang nữ tử khẽ nở nụ cười, đầy mặt đắc ý, cuối cùng lại bỗng nhiên sắc mặt phát lạnh.

"Cũng tốt, ta khiến cho người mở mang kiến thức một chút Vạn Quý Đại Pháp chính thức chỗ ảo diệu." Mộc cửa kiệu mảnh vải cuối cùng bùm bùm một tiếng tự hành cuốn đi lên, từ trong đi ra một gã khuôn mặt như vẽ lục y thiếu nữ, nhàn nhạt nhìn xem huyết sắc cung trang nữ tử.

Nếu là Chung Trầm lúc này, chắc chắn trợn mắt há hốc mồm.

Lục y thiếu nữ tuy rằng miệng anh đào nhỏ, cái cằm bóng loáng Như Ngọc, nhưng từ nửa bộ phận trên quen thuộc mặt mày ở bên trong, vẫn có thể nhìn ra đúng là Chung Trầm ban đầu ở trong cổ miếu cứu ở dưới thiếu nữ mặt thú Mộc Uyển Nhi!

Nàng dĩ nhiên cũng làm đúng đã từng Quý phủ chi chủ, tiền nhiệm Quý Mẫu, uy chấn Đông Diêu Sơn mấy trăm năm một đời hung ma lớn nghiệt.

Huyết sắc cung trang nữ tử nhìn rõ ràng lục y thiếu nữ khuôn mặt về sau, cũng là chấn động, bật thốt lên thất thanh nói: "Điều đó không có khả năng, thế nào lại là người?"

"Vì sao không thể là ta?" Lục y thiếu nữ nghe vậy, khoan thai trả lời.

"Rất tốt, tỷ tỷ thật sự là hảo tâm cơ, cùng tiền nhân hao tổn tâm cơ giấu ở nơi bí ẩn khác nhau, càng đem phân hồn bày tại ngoài sáng lên, giấu ở thiếp thân nha hoàn trong cơ thể, trách không được lúc ấy dù cho bị giết cũng như vậy không có sợ hãi, sẽ không biết như vậy phân hồn, tỷ tỷ còn có mấy cái?" Huyết sắc cung trang nữ tử nhìn chăm chăm vào Mộc Uyển Nhi, hung dữ nói ra.

"Không nên hiểu lầm rồi, ta đây bộ thân hình cũng không phải là tùy tiện tìm, mà là sử dụng bản thân tinh huyết trải qua trăm cay nghìn đắng đào tạo mà thành, bản thân cũng có linh trí hồn phách, mới có thể cùng phân hồn hoàn mỹ dung hợp, lấy được cũng chỉ là tiền nhiệm trí nhớ cùng kinh nghiệm mà thôi, đem người ta trở thành một cái người xa lạ cũng chưa

hắn không thể. Về phần như vậy phân thân, có thể dục thành một cái đã là gặp may mắn ngày chi may mắn rồi." Mộc Uyển Nhi đưa tay sờ dưới trán rủ xuống một đám mái tóc, bình tĩnh nói ra.

"Người nói như vậy, liền cho rằng ta sẽ tin tưởng rồi, có hay không thực là tử ta, Bốn cung thử một lần tự nhiên biết rõ." Cung trang nữ tử âm trầm nói ra, căn bản không vì thiếu nữ ngôn ngữ thể mà thay đổi, chẳng qua là một tay phát lên, trong tay bỗng nhiên nhiều ra một cái khác dài vài thước màu đen Như Ý, hướng trước người vẽ một cái mà đi.

"XOẸT" một tiếng, một cái khác thật dài hắc vết tích ở trên hư không hiển hiện phóng tới, trong nháy mắt biến thô, kéo dài biến thành một cái cuộn cuộn Âm Hà, trong nước sông hắc khí cuộn cuộn, mơ hồ có thể thấy được vô số Quỷ vật giương nanh múa vuốt.

"Rời đi!" Cung trang nữ tử trong tay Như Ý hướng đối diện một điểm.

Âm Hà bên trong gào khóc thảm thiết âm thanh nổi lên, Quỷ vật đám ùn ùn phóng tới, thẳng đến đối diện đánh tới.

Mộc Uyển Nhi thở dài một hơi, đưa tay mang trên đầu một quả đen nhánh trâm phượng tháo xuống, chẳng qua là hướng không trung ném đi, một tiếng thanh minh về sau, một đoàn Hắc Sắc Liên Hoa nở rộ mà mở, từ trong bay ra một cái lều các giống như lớn nhỏ màu đen chim khổng lồ, lông vũ óng ánh đen bóng, há miệng ra, phun ra vô số bạch cốt khô lâu đầu trở lại.

Những đầu lâu này quay tròn chuyển động không theo quy tắc nào, miệng đầy răng nanh, miệng phun Âm diễm, không sợ chút nào mà cùng đối diện Quỷ vật đám tranh đấu đã đến cùng một chỗ.

"Khanh khách, tử tử, xem ra của người Vạn Quỷ Đại Pháp quả nhiên mất cảnh giới, mượn nhờ bảo vật chi lực cũng chỉ có thể huyền hóa ra những cấp thấp nhất này Quỷ vật, như thế, muội muội trong chốc lát xác

định muốn hảo hảo yêu thương người một phen." Huyết sắc cung trang nữ tử thấy vậy, phát ra đắc ý cười khê.

"Đúng không, người cao hứng được có chút quá sớm a." Mộc Uyển Nhi mặt không đổi sắc trả lời một câu.

Huyết sắc cung trang nữ tử nghe vậy, sắc mặt trầm xuống, không nói thêm lời một tiếng quát, trong tay màu đen Như Ý hướng về phía Âm Hà một hồi liền chút.

"Oanh oanh" mấy tiếng nổ!

Từ màu đen trong nước sông, nhảy ra mấy cái thể cao ba bốn trượng màu đen Dạ Xoa giống như Cự Quỷ, mỗi cái đầu sinh loan giác, sau lưng mọc lên nhục sí, vừa xông vào đối diện liền quyền đấm cước đá, liên tục kích bùng nổ đầu lâu, thể không thể đỡ.

Mộc Uyển Nhi hừ một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, đồng dạng hướng bên trong Hắc Diệu Hư Không một điểm.

Một tiếng thanh minh!

Màu đen chim không lồ thân hình run lên, mấy miếng thật dài lông vũ nhẹ nhàng rơi xuống, một hồi gió tanh cuốn quá về sau, liền biến thành rồi vài đầu hơn một trượng lớn lên bạch cốt chim không lồ, riêng phần mình chọn trúng một đầu Dạ Xoa, hung ác nhào tới.

Trong lúc nhất thời, Dạ Xoa cốt diệu hình thành mấy cái kịch liệt chiến đoàn, bên cạnh đầu lâu cùng mặt khác Quỷ vật một khi bị cuốn trong đó, mỗi cái thịt nát xương tan, nhao nhao xa xa tránh đi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Huyết Tầm Ti Cùng Cơ Quan Cánh Tay

"Tốt, tập thể dục liền đến nơi đây rồi. Phía dưới khiến cho người xem một chút Bồn cung chính thức thủ đoạn, cho người hiểu ta mới phải Quý phủ chủ nhân, chân chính có tư cách kế thừa Quý Mẫu danh xưng người." Huyết sắc cung trang nữ tử nhìn xem trong tràng chiến đoàn kịch chiến tình hình một lát sau, bỗng nhiên lạnh lùng nói ra.

Tùy theo nàng hai tay bấm niệm pháp quyết, miệng phun từng đoàn từng đoàn huyết vụ, đem chính mình thân hình che mất đi vào, mặt đất bắt đầu kịch liệt chấn động lên. Trong giây lát, huyết vụ chỗ bùn đất vỡ vụn mà mở, từ trong chui ra một viên cực lớn quý đầu.

Quý đầu có một cây trường mâu giống như thẳng tắp Cự Giác, vạc nước giống như vừa thô vừa to lục mắt, lưỡi dao sắc bén giống như răng nanh, hai cái cánh tay cùng nguyên vẹn thân hình theo sát lấy từ trong đất bùn giãy giụa phóng tới.

Lúc này mới có thể thấy rõ ràng, khổng lồ Quý vật chừng mười trượng trở lại độ cao, hồn người mặc một tầng đen bóng khô giáp, hai tay đều cầm lấy một cái huyết sắc dài dao, mặt ngoài mơ hồ có một tầng quang diễm lập loè không theo quy tắc nào.

Huyết sắc cung trang nữ tử bản thân lại bóng dáng đều không có rồi.

"Diêm Ma thân thể, người rốt cục vẫn phải đi lên con đường này." Mộc Uyển Nhi một nhìn rõ ràng khổng lồ Quý vật bộ dáng, sắc mặt lần đầu

đại biến.

"Hắc hắc, cái này còn phải đa tạ tỷ tỷ thành toàn, lúc trước nếu không phải đem người ta ném vào Vạn Quỷ Quật, ta lại có thể nào có cơ hội câu thông Diêm Ma, tu thành cái này Quỷ Vương thân thể." Cực lớn Quỷ Vương há miệng phát ra ông ông nổ mạnh, phảng phất muốn đem cả tòa núi bưng đều cho chấn suy sụp, nhưng nghe lời nói ý tứ, thành linh chính là huyết sắc cung trang nữ tử biến thân mà thành.

Vừa dứt lời, Cực Quỷ hai tay khê động, hai phần dài dao liền hóa thành hai luồng Huyết Quang, hướng Mộc Uyển Nhi chỗ lóe lên chém xuống.

Huyết Quang chưa rơi xuống, cuộn cuộn gió tanh trước hết lại để cho bên cạnh bùn đất núi đá tan rã mềm hoá, vậy mà kịch độc vô cùng!

"Oành" một tiếng vang thật lớn, hai cái dài khắp gai xương lớn cánh tay ở phía trên lảng không hiện ra phóng tới, giao nhau quét ngang, cứng rắn chặn hai thanh huyết sắc dài dao.

"Bùm bùm bùm. . ."

Mộc Uyển Nhi sau lưng Hư Không bị một cái thật lớn Hắc Ảnh cứng rắn xé rách mà mở, từ trong đi ra một đầu khác cực lớn Quỷ vật trở lại.

Cái này Quỷ vật bạch cốt đầu, đầu đầy áo choàng tóc đen, vừa thô vừa to trên thân thể ăn mặc một cái màu đen váy dài, bên hông treo lơ lửng chín chỉ nhỏ hơn một chút bạch cốt khô lâu đầu, phương hướng vừa hiện thân, liền miệng đầy răng nanh loạn cắn, trong miệng phát ra ô ô nữ tử tiếng khóc, lại để cho nghe thấy người kỳ hàn không thôi.

"Cửu Tử Âm Ma! Đem người cái này Cửu Tử Âm Ma một lần nữa chữa trị. Nhưng mà thực lực đại tổn qua một lần nó, làm sao có thể là ta đại thành Quỷ Vương thân thể đối thủ." Cực lớn Quỷ Vương nhìn xem đối diện bạch cốt đầu Quỷ vật, phát ra tiếng gầm nói.

"Đúng không phải là đối thủ, muốn đánh qua một cuộc mới có thể biết đây." Mộc Uyển Nhi nhìn xem đối diện Quỷ Vương, âm trầm trả lời.

"Tốt, tốt! Ta cũng đang có ý này." Cực lớn Quỷ Vương hét lớn một tiếng, trong tay dao hai lưỡi vung lên, lần nữa hướng đối diện bổ chém hạ xuống.

Cửu Tử Âm Ma tức thì khóc rống âm thanh không ngừng, hai cái cánh tay nhoáng một cái, hóa thành hai thanh bạch cốt cự ngao, không sợ hãi chút nào mà nghênh đón tiếp lấy, đồng thời bên hông chín miếng đầu lâu thì tại một hồi nhẹ trong tiếng cười, tự hành tróc ra hạ xuống, biến thành chín tên tết tóc ngút trời biện, eo quần Hồng sắc cái yếm mập trắng đồng tử, trong tay riêng phần mình cầm lấy một cái khác lượn lơ hắc khí cốt xiên, cũng hướng cực lớn Quỷ Vương ủa lên.

...

Thiên Binh Các bên trong.

Chung Trầm thân ở một gian trong thạch thất, một tay nâng một quả màu đen hồ lô, từ trong liên tục không ngừng phun ra từng đạo màu lam nước tác, đem một đầu cao đến hai trượng hình người Khôi Lỗi trói luồng được một vòng lại một vòng, tay kia tức thì một tay bấm niệm pháp quyết, thúc giục lấy một đạo thanh sắc kiếm quang, vây quanh Khôi Lỗi dốc sức liều mạng gọt dờng liên tục.

Cái này đầu Khôi Lỗi thân hình dị thường mập mạp, hai tay đều cầm lấy một mặt dày đặc màu vàng tấm thuẫn, cũng không biết đúng loại tài liệu nào chế tác mà thành, mặc dù tại nước tác bên trong hoạt động khó khăn, nhưng ánh sáng màu xanh chật lên rồi đi cũng chỉ có thể lột bỏ nhẹ nhàng một tầng.

Thạch thất bên kia, Mộ Dung Song thúc giục một cái Ngân sắc dài tác, miễn cưỡng kiềm chế lấy bên kia hình người Khôi Lỗi, gián tiếp dịch

chuyển lúc giữa, sắc mặt trắng bệch, lộ ra dị thường cố hết sức.

"Oành" một tiếng, Chung Trầm quát khê một tiếng, thúc giục lấy màu xanh kiếm quang cuối cùng xuyên thủng một mặt tấm thuẫn, trực tiếp chui vào hình người Khôi Lỗi lồng ngực chổ, đem phía trên khám nạm một quả Kim sắc Tinh Thạch đánh trúng nát bấy.

Hình người Khôi Lỗi lung lay mấy cái, ồn ào sụp đổ!

Chung Trầm chút nào không ngừng lại, thủ đoạn run lên, nước tác một cái quay đầu, biến ảo thành từng đạo vòng tròn, đem một đầu khác hình người Khôi Lỗi cũng giam ở trong đó, đồng thời màu xanh kiếm quang một tiếng thanh minh, hóa thành từng mảnh hàn quang bay cuộn mà đi.

Mộ Dung Song áp lực giảm nhiều, thở dài ra một hơi về sau, đem Ngân sắc dài tác thu hồi, đổi thành rồi hai thanh dao găm Pháp Khí, phối hợp Chung Trầm tiếp tục công kích qua.

Một nén nhang công phu về sau, bên kia Khôi Lỗi đồng dạng ngã trên mặt đất.

"Rất tốt, lần này phối hợp được không sai. Nơi này có ba cái cái hộp, người chọn một a." Chung Trầm hai tay nhoáng một cái, màu đen hồ lô cùng màu xanh dao găm đồng thời biến mất không thấy gì nữa, điềm tĩnh mà hướng Mộ Dung Song nói ra.

Tại một góc thạch thất trên giá gỗ, thỉnh linh bày đặt ba cái lớn nhỏ không đều hộp ngọc.

"Đa tạ Trầm huynh, tiểu muội không khách khí, hi vọng ta và người phía dưới cũng có thể phối hợp được như vậy thuận lợi." Mộ Dung Song nghe vậy tinh thần chấn động, khuôn mặt nở rộ nói.

"Không nên nghĩ quá nhiều, ta chỉ là dựa theo xuất lực lớn nhỏ phân phối. Người nếu là không có bất luận cái gì cố gắng mà nói, tự nhiên sẽ không phân của người." Chung Trầm nhàn nhạt nói ra.

Mặc dù hẳn đối với cái này nữ cảm thấy không tốt, nhưng từ khi tiến vào Thiên Binh Các về sau, bởi vì trong tay Pháp Khí am hiểu quần chiến, ngược lại là mấy lần giúp đỡ rồi bề bộn, hôm nay ngược lại không tốt một mực không thêm để ý tới rồi.

Mộ Dung Song tự nhiên cười nói, không thêm để ý chút nào mà đi đến trên giá gỗ, chọn lấy một cái nhỏ nhất cái hộp, tại chỗ mở ra.

Bên trong lấy một khối trứng gà lớn nhỏ Tử sắc khoáng thạch, mặt ngoài mơ hồ còn lóe ra từng điểm Kim ban.

"Tử Tinh Thạch, như thế thập phần hữu dụng hi hữu tài liệu." Chung Trầm thấy, có vài phần ngoài ý muốn.

"Lại là tài liệu luyện khí, ta tình nguyện muốn một kiện tiện tay cấp thấp Pháp Khí, lúc này mới có thể nhiều mấy phần lực tự bảo vệ mình." Mộ Dung Song lại vô cùng thất vọng.

Chung Trầm cười nhạt một tiếng, tiến lên vài bước đem cái kia hai cái hộp ngọc cầm lên, cũng mở ra cái nắp nhìn thoáng qua.

Một cái hộp bên trong để đó một đoàn to bằng ngón tay hơi mờ dài tia, một cái hộp bên trong để đó một cái do các loại cơ quan linh kiện hợp lại mà thành cánh tay, toàn thân kim quang lập lòe, bị thành từng mảnh đẹp để dị thường lân phiến bao vây lấy, dường như một con Giao Long cánh tay.

"Đây là Huyết Tầm Ti, nghe nói chẳng những đao kiếm khó tổn hại, hơn nữa chỉ cần quán chú Linh lực liền dính tính kinh người, như thế trường một cây, chỉ sợ tại bên ngoài đủ giá trị bên trên Thiên Linh Thạch

rồi, so với ta tử kim thạch muốn quý trọng nhiều lắm." Mộ Dung Song liếc nhìn ra dài tia lai lịch.

"Huyết Tầm Ti tuy rằng giá trị xa xỉ, nhưng ta đối với cánh tay này càng cảm thấy hứng thú." Chung Trầm đối với dài tia từ chối cho ý kiến, đem thu hồi về sau, ánh mắt dừng lại ở cơ quan trên cánh tay, cầm lên cẩn thận nghiên cứu.

"Rặc rặc" vừa vang lên, không muốn, Chung Trầm trong lúc vô tình sờ động thủ trên cánh tay cái nào đó cơ quan, cả đầu cánh tay hóa thành từng điểm Kim Quang phân giải ra, nhưng lập tức lại đi đồng nhất chỗ tụ tập mà đi, trong nháy mắt đem cánh tay phải hoàn toàn bao vào.

"Cái này là. . ."

Chung Trầm nhìn xem hóa thành cơ quan cánh tay Kim sắc cánh tay phải, mặt hiện kinh ngạc, tâm niệm vừa động xuống, cả đầu cơ quan cánh tay phải "XOẸT" một tiếng, đơn giản chui vào bên cạnh một bên cứng rắn thạch bích ở bên trong, hấn lập tức đại hi.

"Sưu sưu" tiếng xé gió liên tiếp truyền ra. . .

Chung Trầm cánh tay huy động xuống, trên không trung huyền hóa ra từng đạo màu vàng nhạt hư ảnh, tốc độ cực nhanh, căn bản không cách nào sử dụng nhìn bằng mắt thường rõ ràng.

"Tốc độ lực lượng đều hết sức kinh người, nhưng không biết phòng ngự như thế nào?" Chung Trầm thì thào một tiếng, tay kia Hư Không một trào, màu xanh dao găm hiển hiện phóng tới, hướng bị cơ quan cánh tay bao bọc cánh tay phải nhanh chóng chém xuống.

Mộ Dung Song mặt mày biến sắc.

Sau một khắc, dao găm "Phanh" từ cơ quan trên cánh tay bật lên dựng lên.

Chung Trầm trên mặt hiện ra vẻ hoảng sợ, màu xanh dao găm làm cho trảm chỗ, Kim sắc lân phiến chút nào vết thương không hiện, này cơ quan cánh tay lực phòng ngự độ cao, vượt xa kia lúc trước suy nghĩ giống như đây.

"Điều này sao có thể?" Mộ Dung Song thấy, càng là ghen ngào ra khỏi miệng.

"Có thể một mình xuất hiện ở nơi đây Khôi Lỗi bộ kiện, quả nhiên không phải bình thường chi vật, thật sự là tìm được bảo bối tốt rồi, hẳn là lớn có lai lịch a." Chung Trầm lộ ra vẻ hài lòng trở lại.

Hắn tùy theo lại đem cơ quan cánh tay một phen nghiên cứu, nhiều lần cởi bỏ một lần nữa bao bọc cánh tay phải mấy lần, lúc này mới yên lòng như vậy lại để cho cánh tay phải mang theo cơ quan cánh tay không hề cởi bỏ, cũng đem ống tay áo buông, đem triệt để che lấp.

Mộ Dung Song trông mong nhìn xem, trong nội tâm rất là hâm mộ.

"Đi thôi, nơi đây bảo vật đều sưu tập được không sai biệt lắm, phía dưới nên đi cao hơn một tầng rồi." Chung Trầm quay người đi đến đại môn bên cạnh nơi hẻm lánh chỗ, sử dụng mũi chân điểm một cái cái nào đó xông ra trở lại mà gạch.

Cả tòa trong thạch thất chỗ cơ quan âm thanh truyền ra, một cái hướng lên thềm đá hiện ra phóng tới, nổi thẳng thạch thất đỉnh.

Thiên Binh Các với tư cách bị ba đại Tiên Tộc thế gia nghiên cứu qua vô số lần Mộ Dung Yểm Cung bảo tàng đất tự nhiên sớm đối với phần lớn cơ quan cửa vào đều có ghi chép đây.

Dựa theo trên tư liệu theo như lời, cả tòa Thiên Bình Các chia làm ba tầng, một tầng Khôi Lỗi so với một tầng lợi hại, nghe nói có thể đến tới tầng thứ ba Tu Tiên Giả, luôn luôn ít càng thêm ít. Hiện tại hãn mới vừa vạy xông qua tầng thứ nhất, đem tiến vào trong tầng thứ hai.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Thí Kiếm Các

Một phương khác hướng lên một trong thạch thất, Đường Hồng Lăng hai tay huy động, trước người từng đạo ánh sáng màu đỏ đan vào như mạng lưới, lập tức liền đem một đầu bao bọc dày đặc thiết giáp Khôi Lỗi chém thành rời mảnh vỡ.

Một mực đứng ở bên cạnh quan sát Chung Y Vân, cười hì hì mở ra bên cạnh cơ quan, thả ra thêm đá, hai nữ cộng đồng đăng nhập tiếp theo tầng.

...

Thiên Binh Các lối vào.

Cầm y thanh niên nhìn qua đã phá vỡ đại môn, sắc mặt khó coi dị thường.

"Đây là có chuyện gì, có người chạy tới chúng ta phía trước? Chúng ta thể nhưng là vừa tiến vào Mộng Yếm Cung, không có chút nào trì hoãn, trực tiếp chạy nơi đây trở lại đây." Cầm y thanh niên nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Công tử, có thể là có người thông qua Quỷ Môn Quan lúc, vừa mới bị Truyền Tống đến cách nơi này gần nhất khu vực a. Bất quá nhìn dấu vết, phía trước người cũng là vừa mới vào rồi đi không có bao lâu, Thiên Nam trẻ tuổi có thể đi vào tầng thứ ba người không có bao nhiêu, Đại công tử có

thể không cần phải lo lắng đấy." Tên kia gọi Linh Nhi mặt tròn cung trang nha hoàn, suy nghĩ một chút rồi nói ra.

"Lời này nói ngược lại là có đạo lý, coi như là thực sự có người đã đến tầng thứ ba, không tinh thông cơ quan thuật, cũng không cách nào kích phát cấm chế tiến vào tới đó đấy. Bất quá vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, chúng ta hay vẫn là cần phải nắm chặt bắt kịp." Cấm y thanh niên nghe được chính mình nha hoàn như vậy vừa nói, cuối cùng an tâm vài phần.

Tiếp theo, hần vung tay lên, mang theo người xung quanh cùng với cũng tiến vào đã đến Thiên Binh Các bên trong.

...

Thiên Binh Các hơn trăm trượng dưới mặt đất ở chỗ sâu trong, một đầu dài khắp gai nhọn tròn vù vù thứ đồ vật, dốc sức liều mạng hướng phía dưới phương hướng chui vào lấy, mặt ngoài gai nhọn thoáng hiện hồng mang, cùng trong đất bùn ẩn chứa cấm chế chi lực va chạm xuống, thỉnh thoảng phát ra keng keng thanh âm.

Cực lớn Khôi Lỗi trong cơ thể, mặt em bé thiếu niên mặc áo đen đang mặt mày ủ rũ, nhìn xem trong tay một khối mâm tròn bên trên bày ra các loại địa hình dấu hiệu hư ảnh, trong miệng thì thào không ngừng: "Không có khả năng có sai a, trong tộc có quan hệ Thiên Binh Các hết thầy ghi chép, ta từ lúc bảy tám tuổi lúc mà bắt đầu nghiên cứu, tuyệt đối có lẽ còn có tầng thứ tư tồn tại. Nhưng chui vào phía dưới như thế sâu có còn không phát hiện, chẳng lẽ tầng thứ tư không phải dưới mặt đất, mà là bên trên không thành. Không thể nào, ta thế nhưng là cơ quan thuật đệ nhất thiên tài, sao có thể có thể tính toán có sai, nhất định là vốn. . . Bồn thiếu gia chui vào được còn chưa đủ sâu. . ."

Thiếu niên mặc áo đen mở to thanh tịnh hai mắt, suy nghĩ cẩn thận trong chốc lát về sau, bỗng nhiên hai tay tại Khôi Lỗi bên trong một hồi

loạn đập.

Một lát sau, Khôi Lỗi mặt ngoài gai nhọn lập tức vừa thô vừa to thêm vài phần, hướng phía dưới chui vào tốc độ trong lúc nhất thời tăng nhiều.

...

Nửa ngày sau.

Chung Trầm cùng Mộ Dung Song một trước một sau, hành tẩu tại một cái đá xanh trong thông đạo.

Phía trước sáng rõ, một cái dị thường rộng lớn đại sảnh ra hiện tại bọn hắn trước mặt.

Xuyên thấu qua đại môn, mơ hồ hãy nhìn đến trong đại sảnh vàng son lộng lẫy, chính giữa có một tòa bệ đá, phía trên cắm một cái Kim sắc cự kiếm, mà ngăn cản ở đại sảnh lối vào hai bên, ngồi cạnh một lam một hồng hai cái pho tượng.

Một cái giống như đầu thân người, một cái Sư mặt thân người, đều khoác Ngân sắc áo giáp, một cái cầm trong tay song chùy, một cái để sau lưng trường kích.

"Đây đúng Thiên Binh Các trong tầng thứ hai, đại danh đỉnh đỉnh Thí Kiếm Các rồi. Nghe nói trong sảnh chuôi này Kim Qua Kiếm trầm trọng vô cùng, từ Mộng Yểm Cung xuất hiện đến nay, liền không có người có thể hoàn toàn rút ra qua. Nhưng ngay cả như vậy, nơi đây cũng sẽ căn cứ bặt kiếm ra bao nhiêu trình độ, cho khác nhau ban thưởng, thậm chí trong đó còn ra hiện qua thượng phẩm pháp khí. Nhưng nếu là muốn vào nhập trong đó, cần trước đánh bại thủ vệ hai cỗ Khôi Lỗi mới được." Mộ Dung Song vừa nhìn thấy trong đại sảnh tình hình, kinh hãi mà lời nói.

"Ta cũng đã được nghe nói nơi đây. Giống như mỗi lần Mộng Yểm Cung mở ra, cái này Thí Kiếm Các đều sẽ xuất hiện tại khác nhau vị trí, nếu như gặp, tự nhiên không thể đơn giản buông tha." Chung Trầm ánh mắt trong đại sảnh Kim sắc cự kiếm bên trên dừng lại một lát, gật gật đầu, tùy theo võ Thiên Linh Cái, vèo" một cái khác Lam Quang tím tím màu đen hồ lô hiển hiện phóng tới.

Màu đen hồ lô chỉ là một cái đảo ngược, từ miệng bên trong phun ra từng vòng lam vũ lất phất nước hoàn, thẳng đến Hồng sắc Khôi Lỗi rậm rạp chẳng chịt bộ rời đi.

Hắn tay kia tay áo run lên, màu xanh dao găm cũng lóe lên bay ra.

Tại Thiên Binh Các bên trong gặp phải địch nhân đều đứng Khôi Lỗi, Tuyệt Âm Linh ngược lại là không có quá lớn đất dụng võ. Mộ Dung Song thấy vậy, cũng gấp bề bộn tiêm giơ tay lên, một cái Ngân sắc dài tác bắn ra, chạy trường kích Khôi Lỗi quán quanh mà đi.

"XOỆT XOỆT" hai tiếng, giống như đầu Hồng sắc Khôi Lỗi tại nước hoàn cập thân lập tức, bên ngoài thân ánh sáng màu đỏ lóe lên, lại một chút toát ra vài thước cao cuồn cuộn hỏa diễm, đem nước hoàn tất cả đều hể quét là sạch, đồng thời hai chân khê động, cầm theo song chùy chạy Chung Trầm hùng hổ vọt tới.

Bên kia Sư mặt màu lam Khôi Lỗi, tại Ngân sắc dài tác vừa bay đến phía trên lúc, đỉnh đầu xoáy lên một mảnh trắng xoá hàn khí, lập tức lại để cho dài tác trái rộng sương trắng, "Lạch cạch" một tiếng, rơi xuống trên mặt đất.

Chung Trầm đồng tử có chút co rụt lại, biết mình có chút xem nhẹ cái này hai cỗ thủ vệ Khôi Lỗi rồi.

Bên cạnh Mộ Dung Song càng là lại càng hoảng sợ, lại từ trong tay áo rút ra hai phần dao găm, cũng có chút kinh hoảng nhìn Chung Trầm liếc.

"Vội cái gì, người chỉ cần cuốn lấy trong một giây lát, ta thì sẽ trước giải quyết bên này đối thủ." Chung Trầm lạnh lùng nói ra.

Mộ Dung Song nghe vậy, lúc này mới trong nội tâm bình phục, vội vàng hai giơ tay lên, dao găm hóa thành hai luồng ngân quang bắn ra, đồng thời thân hình vây quanh Sư mặt Khôi Lỗi phấp phới không theo quy tắc nào, từ trong tay bay ra từng đạo lớn cỡ bàn tay thậm thấu Phong Nhận, một bộ không cùng đối phương liều mạng bộ dáng.

Bên kia Chung Trầm, một ngón tay hướng bên trong màu đen hồ lô một điểm, lập tức UỠNH UỠNH RẦM RẦM âm thanh cùng một chỗ, từ trong hồ lô phun ra không còn là bọt nước, mà là từng khóa óng ánh sáng long lanh màu lam mưa đá, mỗi một viên chừng lớn nhỏ cỡ nắm tay, rậm rạp chẳng chịt mà đánh vào rồi tiến gần giống như mặt Khôi Lỗi trên người, cũng biến thành cuộn cuộn hàn khí.

Hắn cuối cùng vận dụng mượn nhờ Thái Âm Huyền Thủy mà sinh ra băng hàn chi lực.

Mặc dù giống như mặt Khôi Lỗi toàn thân hỏa diễm cuồng quyển, nhưng trong một nhiều mưa đá điên cuồng nện xuống, cũng trong lúc nhất thời hỏa diễm cố gắng hết sức tán, bộ pháp chậm lại.

Nhân cơ hội này, Chung Trầm trong nội tâm pháp quyết điên cuồng rục rịch, nguyên bản tại giống như mặt Khôi Lỗi phía trên bay múa màu xanh kiếm quang tăng vọt gấp bội, bay cuộn lên từng mảnh lạnh lạnh hàn quang, hướng giống như mặt Khôi Lỗi bao phủ hạ xuống.

"Oành" một tiếng!

Giống như mặt Khôi Lỗi hai thanh cự chùy đột nhiên hướng không trung một đập, lập tức nổi lên rồi một trận cuồng phong, càng đem lạnh lạnh hàn quang đánh trúng nát bấy, màu xanh kiếm quang bản thân cũng một tiếng gào thét, một lần nữa hóa thành dao găm, bay ngược mà quay về.

"Hừ, cùng ta so khí lực!"

Chung Trầm mắt thấy cảnh này, không giận ngược lại cười rộ lên, trái trên cổ tay Ngân sắc bao cổ tay Huyết Quang lóe lên, tự hành tróc ra hạ xuống, hiện ra huyết mạch dấu hiệu, từng điểm Lam Quang lập tức từ phù văn bên trong hiện lên phóng tới, hóa thành Lam Tinh hương toàn thân lan tràn mà đi.

Một tiếng vang lên, bị màu lam tinh thể bao bọc Chung Trầm, sau lưng hiển hiện ba khối màu lam điều thủ hư ảnh, đồng thời chỉ lên trời vang lên.

Chung Trầm thân hình nhoáng một cái, "Vèo" một tiếng, bỗng nhiên tại chỗ cũ biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc lại trực tiếp xuất hiện ở giống như mặt Khôi Lỗi gần trong gang tấc phía trước.

"Vù vù. . ."

Giống như mặt Khôi Lỗi không chút khách khí, hai tay nhoáng một cái, hai thanh vạc nước giống như lớn nhỏ đen nhánh cự chùy, điên cuồng nện hạ xuống.

"Mở!"

Chung Trầm khẽ quát một tiếng, hai tay nắm tay, hướng không trung một trận.

"Rặc rặc" hai tiếng truyền đến, hần hai chân trầm xuống, hai cái bấp chân lập tức tại man lực dưới tác dụng chui vào cứng rắn đất đá bên trong.

Hai thanh cự chùy lại lên đỉnh đầu hơn một xích cao địa phương, bị hai cái Lam Tinh bao bọc bàn tay cứng rắn nâng, không cách nào nữa rơi xuống mây may rồi.

Không riêng như thế, Chung Trầm hừ lạnh một tiếng về sau, hai bàn tay chẳng qua là run lên, Lam Tinh liền theo chùy đầu, khó có thể tin tốc độ bay nhanh lan tràn ra.

Cùng với giống như mặt Khôi Lỗi phát hiện không đúng, còn muốn vứt bỏ hai cái đại chùy lúc đã đã chậm, kia thân hình trong nháy mắt bị Lam Tinh bao vây lại, biến thành màu lam óng ánh pho tượng.

Chung Trầm lúc này mới đem bắp chân từ dưới đất một lần nữa rút ra, thân hình chỉ là một cái thoáng, liền một quyền Oành tại giống như mặt Khôi Lỗi phía trên đầu lơ.

"Oành" một tiếng, giống như mặt đầu như dưa hấu bạo liệt mà mở, hóa thành từng điểm tinh quang văng khắp nơi bay vụt, không đầu thân hình vẫn đang tại nguyên chỗ bất động một chút.

"A!"

Lúc này, bên cạnh lại truyền đến Mộ Dung Song một tiếng thét lên.

Chung Trầm đưa tầm mắt nhìn qua, liền nhìn thấy Sư mặt Khôi Lỗi trường kích, đang đem Mộ Dung Song một đôi dao găm Pháp Khí đánh bay, đồng thời, Mộ Dung Song nửa người chẳng biết lúc nào bao trùm lên rồi một tầng màu trắng sương lạnh, thân hình rất là chậm chạp.

"Rời đi!"

Chung Trầm không cần suy nghĩ một tay Hư Không một trao, trong tay lập tức ngưng tụ ra một cây Lam Tinh trường mâu, đột nhiên đặt cước ra.

Hư ảnh lóe lên, hướng Mộ Dung Song nện xuống trường kích, lập tức bị gió trì tới trường mâu đánh vừa vụn.

"Oành. . ." Trường kích vậy mà từ bị đánh trúng chỗ trực tiếp bạo liệt mà mở, vọt tới man lực càng đem Sư mặt Khôi Lỗi xông đến một cái loạng choạng ngã, thiếu chút nữa ngã đổ lại trình bày.

Chung Trầm vận dụng Cửu Thủ Quý Cửu Huyết Mạch chi lực về sau, tiện tay một kích man lực to lớn, sớm vượt qua thường nhân có khả năng tưởng tượng được rồi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Kim Qua Kiếm

Hầu như cùng một thời gian, Chung Trầm một chân giẫm mạnh mặt đất, "Vèo" một tiếng, trực tiếp xuất hiện ở khôi lỗi mặt sư tử trên đầu phương hướng, lại hít sâu một hơi, thân hình xuống trầm xuống, bị Lam Tinh bao bọc một chân liền hung hăng dẫm nát Khôi Lỗi trên đỉnh đầu.

"Rặc rặc!"

Khôi lỗi mặt sư tử đầu lập tức hiển hiện từng đạo vết rạn, tùy theo hóa thành vô số mảnh vỡ tan vỡ ra, không đầu thân hình nhoáng một cái, ngã trên mặt đất.

Mộ Dung Song ở bên cạnh xem trọng cái miệng nhỏ nhắn mở lớn!

Lúc này đây Chung Trầm bị màu lam tinh thể bao trùm, trên mặt còn bị một cái điều thủ mặt nạ bao trùm, hơn nữa lúc trước một chân giẫm vỡ khôi lỗi mặt sư tử một màn, làm cho người ta một loại căn bản không cách nào chiến thắng khí thế cường đại.

"Trầm đại ca, thực xin lỗi, ta lúc trước không có cuốn lấy cái kia bộ Khôi Lỗi." Một lát sau, Mộ Dung Song mới như ở trong mộng mới tỉnh, bề bộn giải thích nói.

"Lần này không oán người, cái này hai đầu Khôi Lỗi hoàn toàn chính xác xa so với phía trước lợi hại nhiều lắm, ta cũng là hành động không ít Pháp lực, mới có thể như vậy tốc chiến tốc thắng, chỉ hy vọng chuỗi này

Kim Qua Kiếm chân tướng trong truyền thuyết như vậy linh nghiệm." Chung Trầm vẫy vẫy tay, nhàn nhạt nói ra.

"Đúng rồi, dùng trầm đại ca Thần Lực, không biết có thể đem kiếm này nhắc tới vài phần trở lại." Vừa nhắc tới Kim Qua Kiếm, Mộ Dung Song lại tinh thần thêm vài phần.

"Cái này muốn thử bên trên thử một lần mới có thể biết rồi." Chung Trầm ánh mắt nhìn hướng trong đại sảnh lúc giữa Kim sắc cự kiếm, dưới mặt nạ gương mặt cũng có vài phần kích động thần sắc.

"Để cho ta trước thả con tép, bắt con tôm thử xuống như thế nào?" Mộ Dung Song mở trừng hai mắt, nói ra.

"Tùy người." Chung Trầm từ chối cho ý kiến bộ dạng.

Mộ Dung Song nghe vậy vui vẻ, lúc này đi tới trong đại sảnh chỗ trên bệ đá, trước một hơi cho mình thi triển nhiều loại phụ trợ pháp thuật, vừa đau tiếc muôn phần mà móc ra một tấm màu bạc nhạt Phù Lực cho mình đập lên, lúc này mới hai tay nắm ở cự kiếm nơi tay cầm, dùng sức ra bên ngoài lôi kéo.

Một nén nhang công phu về sau, nàng này ử rũ mà từ trên bệ đá đi xuống.

Bởi vì, chuôi này Kim Qua Kiếm từ đầu tới đuôi tơ vân không động.

"Kiếm này như thế trầm, trách không được từ không có người có thể rút, ta xem coi như là lắc lư một chút cũng không phải dễ dàng sự tình." Nàng này đi trở về đến Chung Trầm bên cạnh về sau, hậm hực nói ra.

Chung Trầm lại chút nào không ngoài ý, chuôi này Kim Qua Kiếm muốn thật sự là như thế dễ dàng bị rút ra, như thế nào lại có lớn như vậy tên tuổi, ban thường thứ đồ vật càng chưa nói tới quý hiếm đáng nói rồi.

"Để cho ta thử xem a." Chung Trầm lại đánh giá Kim sắc cự kiếm vài lần, liền chậm rãi đi lên bệ đá, vây quanh cự kiếm vòng vài vòng.

Chuôi này Kim Qua Kiếm ngoại trừ khoan hậu dị thường, tay cầm đặc biệt dài bên ngoài, cũng không có mặt khác dị thường chỗ, dường như chỉ là một thanh phóng đại rồi gấp mấy lần bình thường cự kiếm mà thôi, chẳng qua là hơn phân nửa bộ phận thật sâu chui vào bệ đá bên trong, chỉ lộ ra ba thước trở lại lớn lên cần điều khiển bộ phận.

Chung Trầm cuối cùng dừng bước, khoát tay, một phát bắt được rồi cự kiếm cần điều khiển, có chút vừa dùng lực.

Chuôi kiếm lung lay nhoáng một cái.

Mộ Dung Song ở phía dưới xem trọng trong nội tâm nhảy dựng.

Nàng lúc trước hầu như dùng ra rồi bình sinh khí lực, cộng thêm các loại tăng phụ trợ, đều không thể rung chuyển kiếm này may mắn, kết quả Chung Trầm đi lên một tay liền làm được việc này, hai người trên lực lượng cách xa, cũng chỉ có thể dùng cách biệt một trời một vực để hình dung.

Lúc này, Chung Trầm đồng tử co rụt lại, "Đùng" một tiếng, đem cái tay còn lại cũng khoác lên rồi trên chuôi kiếm, trên mặt bộ Linh quang chớp động, sau lưng ba con màu lam điều thủ Pháp Tướng lần nữa dữ tợn mà hiển hiện phóng tới, đồng thời hai tay vòng eo hung hăng một lần phát lực.

"Ông ông" âm thanh vang lớn!

Tại Mộ Dung Song giật mình dưới ánh mắt, Kim sắc cự kiếm từng khúc bị rút ra, nhưng thân kiếm bị rút ra gần nửa thời điểm, lại cọt kẹt..t..tttt một tiếng, lần nữa bất động.

Chung Trầm chỉ cảm thấy trong tay cự kiếm chi trầm, so với lúc bắt đầu đầu chỉ gia tăng lên gấp bội, hơn nữa dường như vẫn còn một chút trở nên càng thêm trầm trọng. Cho dù hẳn lúc này đây đem toàn thân khí lực đều dùng được, cũng chỉ có thể miễn cưỡng duy trì cự kiếm rút ra bộ phận không một lần nữa chui vào bệ đá bên trong.

"Có chút ý tứ."

Chung Trầm phát ra một tiếng trầm thấp tự nói, sau khi hít sâu một hơi, sau lưng ba đầu điều thủ Pháp Tướng hai bên Lam Quang đại phóng, tại từng trận Hư Không run rẩy ở bên trong, lại có hai khóa điều thủ phá không hiển hiện phóng tới. Phương hướng vừa xuất hiện, cùng với trước kia ba khối điều thủ giúp nhau nhe răng nhếch miệng, hung hãn dị thường bộ dáng.

Cùng lúc đó, Chung Trầm bên ngoài thân bao trùm Lam Tinh một hồi lưu chuyển, lại huyền hóa thành một cỗ đẹp đẽ dị thường màu lam áo giáp, mặt ngoài hiển hiện từng miếng lông vũ giống như đẹp đẽ hoa văn, hai tay hai chân cùng chỗ ngực, riêng phần mình hiện ra trông rất sống động điều thủ phù điêu đồ án, làm cho người ta một loại cao thâm mạt trắc cảm giác thần bí cảm giác.

Chung Trầm rống to một tiếng, thân hình bộc phát ra một cỗ ngút trời khí thế, toàn thân lại một lần phát lực, sau lưng năm khối màu lam điều thủ đồng thời ngửa đầu im ắng vang lên, hai tay lập tức vừa thô vừa to rồi một vòng có thừa, bên ngoài thân bao trùm màu lam tinh giáp trên, mỗi một cái lông vũ hoa văn đều tách ra chói mắt quang mang, nguyên vốn đã đình trệ thân kiếm lại một chút bị rút ra.

"Thương lang lang" từng tiếng vang!

Cự kiếm triệt để từ trên bệ đá bị rút ra, toàn bộ thân kiếm sáng loáng sáng lạnh lạnh, càng có một loại không nói ra được kỳ hàn chi khí tán phát

ra.

Hắn vận dụng Quỷ Cừu năm đầu chi lực, cuối cùng đem kiếm này rút ra, chuôi này Kim Qua Kiếm chỉ sợ chừng nghìn cân chi trầm.

Mộ Dung Song nhìn xem một màn này, há rồi há môi đỏ, lại triệt để không nói gì rồi.

Bất quá khen thưởng bảo vật lại ở nơi nào?

Chung Trầm ánh mắt hướng bệ đá địa phương khác quét tới.

Dựa theo nghe đồn, căn cứ rút ra cự kiếm trình độ bao nhiêu, sẽ ở trên bệ đá trực tiếp xuất hiện ban thưởng đan dược, Linh khí các loại thứ đồ vật.

Một nén nhang công phu về sau, trên bệ đá ngoại trừ rút ra cự kiếm lưu lại đen sì lỗ thủng bên ngoài, chút nào động tĩnh không có.

Chung Trầm sắc mặt có chút khó coi, lần này không tiếc hao phí huyết mạch ẩn ký năng lượng, thậm chí vận dụng năm đầu chi lực, chẳng lẽ không thu hoạch được gì?

"Trầm đại ca, chẳng lẽ cái này Kim Qua Kiếm chính là ban cho bảo vật?" Mộ Dung Song cuối cùng sử dụng yếu ớt thanh âm nói một câu.

"Cây kiếm này chứ" Chung Trầm có chút giật mình, vô thức mà huy động dưới vật trong tay.

"Hãy dô" một tiếng, cự kiếm nhìn như bình thường khê động, lại nổi lên một trận cuồng phong, lại để cho bên cạnh Hư Không đều đi theo vận vẹo mơ hồ.

"Quả nhiên là không thua Cực phẩm Pháp Khí bảo vật, nhưng mà như thế lần nữa đồ vật, coi như là Kim Đan tu sĩ, chỉ sợ cũng không có bao

nhiều người có thể đem ra sử dụng Như Ý a." Chung Trầm trước là cự kiếm uy lực cả kinh, tiếp theo lại có gậy đầu đau nhức.

Cái này Kim Qua Kiếm mặc dù lực phá hoại kinh người, nhưng hẳn chỉ có tại vận dụng Huyết Mạch chi lực dưới tình huống mới có thể đem ra sử dụng. Kể từ đó, tự nhiên giá trị giảm bớt đi nhiều.

Được rồi, bất kể như thế nào, trước đem bảo vật này tế luyện rồi rồi nói sau. Chung Trầm một chút do dự thì có quyết định, lại để cho Mộ Dung Song tại cửa ra vào cảnh giới một chút về sau, chính mình ngay tại trên bệ đá khoanh chân mà ngồi, đem cự kiếm vượt qua ở trước người, tiến hành tế luyện.

...

Hai canh giờ sau.

Cầm y thanh niên xuất hiện trong đại sảnh, nhìn xem rỗng tuếch bệ đá, cũng nhịn không được nữa nổi trận lôi đình.

"Chuyện gì xảy ra, lại có người trước lúc gặp ta cầm đi Kim Qua Kiếm, chẳng lẽ còn có người thứ hai dẫn theo Vạn Quân Phù hay sao? Nếu không có này phù mà nói, sao có thể có thể có người rút cho ra Kim Qua Kiếm? Đã không có kiếm này, ta thu phục cái kia bộ Thiên cấp Khôi Lỗi năm chắc, chẳng phải mất đi hai thành."

Bên cạnh hai gã cung trang tỳ nữ nhìn nhau liếc, đồng dạng khuôn mặt kinh nghi, không dám nói tiếp.

Cái kia tám gã Kim Giáp vệ sĩ lại mặt không biểu tình.

"Đi, từ trên dấu vết nhìn, lấy đi Kim Qua Kiếm tiểu tặc tuyệt đối không có đi quá xa, ta vẫn có hi vọng tại tầng thứ ba trước đem ngăn chặn đây. Dù sao cùng phía trước một tầng khác nhau, tiến vào tầng thứ ba cửa

vào chỉ có một, đến lúc đó ta nhất định phải đem cái này tặc tử rút gân lột da!" Cẩm y thanh niên dù sao không phải bình thường tu Tiên gia tộc đệ tử, giận dữ một phen về sau, cuối cùng khôi phục tỉnh táo, hung dữ làm ra quyết định.

Hai gã cung trang tỳ nữ tự nhiên sẽ không phản đối, người xung quanh cùng với vợi vãi cũng đã đi ra đại sảnh.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Đốc Sức Chiến Đấu

"Có lầm hay không, đây chính là tầng thứ ba cửa vào thủ vệ?" Chung Y Vân nhìn qua xa xa đứng yên quái vật khổng lồ, ngược lại hít một hơi khí lạnh, khuôn mặt khó có thể tin.

Lúc này đây nàng cùng Đường Hồng Lăng, đang đứng tại một cái có bảy tám đầu cửa vào thông đạo hội tụ đầu đường, mà ở cách đó không xa một phiến cực lớn màu xanh trước cửa đá, thành linh đứng vững một cổ cao bảy tám trượng Thanh Đồng cự nhân, Ba Đầu Sáu Tay, trong tay đều cầm lấy đao, xiên, búa, việt cùng với sáu loại khác nhau binh khí, tại trước cửa đá vừa đứng, liền dường như lớn tường giống như đem trọn cánh cửa chặn được cực kỳ chặt chẽ.

Càng kỳ quái hơn đúng rồi, Thanh Đồng cự nhân tại Chung Y Vân phương hướng vừa xuất hiện thời điểm, liền người sống giống như lập tức sáu mắt đồng thời hướng hai nữ chỗ lạnh lùng nhìn sang, lại dường như bản thân thì có linh trí.

Đường Hồng Lăng nhìn xem Thanh Đồng cự nhân, trên mặt cũng lần đầu đã có vẻ mặt ngưng trọng, sau một lúc lâu chậm rãi nói ra: "Đây đúng một cổ Linh Khôi, đã có sơ bộ đơn giản linh trí, cùng phía trước vật chết Khôi Lỗi hoàn toàn khác nhau. Bất quá thật có chút cổ quái, loại này cấp bậc Khôi Lỗi có lẽ tại tầng thứ ba lúc, mới có nhỏ nhất tỷ lệ đụng phải, như thế nào tại tầng thứ hai liền xuất hiện."

"Hồng Lăng tử, chớ nói nhảm rồi, người có thể đối phó thứ này sao, chỉ xem nó hình thể, ta đã cảm thấy rất khó đối phó rồi." Chung Y Vân hai mắt khê đảo hét lên.

"Linh Khôi thứ này cực đáng sợ, ta coi như là có thể đối phó, cũng khó có thể toàn thân trở ra. Dĩ vãng còn có qua năm sáu tên Trúc Cơ viên mãn Tu Tiên Giả liên thủ, đều bị loại này cấp bậc Linh Khôi đuổi giết tiền lệ." Đường Hồng Lăng mặt lộ vẻ vẻ do dự.

"Hơn nữa ta đây!" Chung Y Vân không lưỡng lự mà hỏi.

"Người am hiểu công pháp, đối phó loại này không lẽ Khôi Lỗi hiệu quả không lớn." Đường Hồng Lăng lắc đầu nói ra.

"Vậy làm sao bây giờ, chẳng lẽ chúng ta liền dừng lại ở chỗ này sao?" Chung Y Vân thất vọng.

"Này cũng cũng không cần, ta vận dụng một loại áp rương thủ đoạn, có lẽ cũng có thể đem này là Linh Khôi ngăn chặn, nhưng đến đằng sau Thái Ất Đan tranh đoạt, chỉ sợ cũng lớn rơi vào hạ phong rồi. Đặc biệt là Chung Đạo Thiên tên kia, thủ đoạn này vốn là vì kia chuẩn bị." Đường Hồng Lăng mỉm cười.

"Thế nhưng là ta nghe nói, tầng thứ ba có khả năng xuất hiện rất nhiều thứ tốt, nói không chừng thì có tăng lên ngưng kết Kim Đan phẩm giai Linh Đan. Hồng Lăng tử, chúng ta đã đến nơi đây, thì cứ như vậy buông tha cho cũng không tránh khỏi thật là đáng tiếc." Chung Y Vân rất là không muốn lời nói.

"Người gấp cái gì, quang hai người chúng ta đối phó những người kia đúng có chút phiền phức, nhưng nếu nhiều hơn nữa hai ba người trợ giúp mà nói, liền tuyệt không vấn đề." Đường Hồng Lăng nghe vậy, đã tính trước nói.

"A, người nói là chúng ta Chung gia hai người kia cùng Việt Thiên Sầu. Cũng thế, nơi này là tầng thứ ba duy nhất cửa vào, mấy người bọn hăn khẳng định cũng sẽ tới." Chung Y Vân bưng tinh đại ngộ, cao hứng đập lên tay trở lại.

Đúng lúc này, các nàng đứng thẳng chỗ một cái khác đầu cửa vào thông đạo phương hướng, có tiếng bước chân vang lên, lập tức một nam một nữ đi ra, đúng là Chung Trầm cùng Mộ Dung Song.

"Hặc hặc, đang nói đâu rồi, giúp đỡ đã tới rồi. Hai người các người mau tới đây a, chờ các người thật lâu rồi." Chung Y Vân một thấy hai người, mặt mày hớn hở ngay cả liền ngoắc.

Chung Trầm thấy vậy khẽ giật mình, Mộ Dung Song tức thì khuôn mặt mờ mịt.

"Đường cô nương, các người đây là..." Chung Trầm hướng về phía hai nữ ở bên trong, rõ ràng có thể làm chủ Đường Hồng Lăng mở miệng hỏi.

"Đạo hữu nhìn xem bên kia thủ vệ sẽ hiểu." Đường Hồng Lăng cũng không có giấu giếm ý tứ, hướng trước cửa đá Thanh Đồng Khôi Lỗi chỉ chỉ.

"Linh Khôi!"

Chung Trầm coi như là kiến thức rộng rãi, ánh mắt tiếp xúc Thanh Đồng cự nhân ánh mắt lạnh như băng, lập tức biến sắc.

"Nguyên bản hai người chúng ta đã có buông tha ý định, nhưng hiện tại có nhị vị tương trợ lời nói, tình hình tự nhiên không giống nhau." Đường Hồng Lăng nhàn nhạt nói ra.

"Hoàn toàn chính xác, như thế một cái đại gia hỏa, đúng cần liên thủ mới có thể đối phó đấy." Chung Trầm cau mày về sau, chậm rãi nhẹ gật

đầu.

"Chúng ta bốn người liên thủ, đối phó những người kia tự nhiên không thành vấn đề. Đúng rồi, hai người các người đến cùng tên gì gọi là, ta tại Chung gia thường xuyên bề quan, ngược lại đúng chưa từng gặp qua hai người các người." Chung Y Vân cũng đầy mặt cười vui, cuối cùng tựa như nhớ tới cái gì hỏi.

"Chung Trầm, thứ hệ đệ tử mà thôi."

"Y Vân tiểu thư, tiểu muội Mộ Dung Song, Chung gia người khác họ đệ tử."

"Người chính là Chung Trầm, Chung Đạo Thiên đệ đệ? Chậc chậc, ta ngược lại là nghe qua tên của người thật lâu rồi, không nghĩ tới người vậy mà lớn lên bộ dáng như vậy." Nguyên bản cười tủm tủm Chung Y Vân nghe xong Chung Trầm danh tiếng, vốn là ngần ngại, tùy theo kinh ngạc vây quanh Chung Trầm vòng hai vòng, một bộ tắc tắc kêu kỳ lạ bộ dáng.

"Chung Đạo Thiên đúng Chung Đạo Thiên, ta là ta, theo Vân cô nương không cần đem hai ta người liên quan đến nhau." Chung Trầm đuôi lông mày nhảy lên, bình tĩnh nói.

"Đã biết rõ các người những thứ này hệ đệ tử, cùng chúng ta dòng chính không cách nào nói đến cùng nơi rời đi, bốn cô nương cũng lười lại hỏi nhiều. Hồng Lăng tử, giúp đỡ đã tới, chúng ta động thủ đi." Chung Y Vân nghe vậy bĩu môi, dường như thoáng cái đối với Chung Trầm đã mất đi hứng thú.

"Cái này tự nhiên, đối phó Linh Khôi cũng không cần cái gì sách lược, đến lúc đó ta tiếp chủ yếu của nó công kích, ba người các người cho dù từ bên cạnh thi triển uy lực lớn nhất thủ đoạn, đem hạch tâm phá đi là được."

Đường Hồng Lăng nghe được Chung Trầm đúng Chung Đạo Thiên chi đệ lúc, cũng có chút ngoài ý muốn, thật sâu nhìn Chung Trầm liếc về sau, mới chậm rãi tiếp lời nói.

Đối với vị này Thiên Nam trẻ tuổi Tu Tiên Giả đệ nhất nhân mà nói, Chung Trầm mấy người tự nhiên không có phản đối ý tứ, lại hơi vừa thương lượng hai câu về sau, liền định hướng cái kia Thanh Đồng Linh Khôi động thủ.

Nhưng vào lúc này, bên cạnh một cái lối đi bên trong lần nữa truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó lại có một đội người đi ra, chừng mười mấy, phía trước nhất nam lưỡng nữ, đằng sau tám gã duy trì thương Kim Giáp vệ sĩ.

Đúng là cầm y thanh niên một đoàn người.

Cầm y thanh niên vừa nhìn thấy tầng thứ ba lối vào bốn người, hai mắt sáng rõ, ánh mắt tại Chung Trầm, Đường Hồng Lăng bọn người trên thân từng cái đảo qua, liền nghiêm nghị hỏi: "Phía trước Kim Qua Kiếm bị ai cho lấy đi rồi, hiện tại ngoan ngoãn cho bốn công tử dâng ra, có thể tha cho người khỏi chết!"

Nói đến đây lời nói vừa ra, vô luận Chung Trầm hay vẫn là Đường Hồng Lăng đều hai mặt nhìn nhau.

Chung Y Vân nghe vậy giận dữ, khuôn mặt nhỏ nhắn cau lại, lông mày đứng đấy, không khách khí phản kích nói: "Nhà ai chạy đến chó điên, dám ở chúng ta trước mặt sủa loạn, tranh thủ thời gian cho bốn cô nương cút!"

"Tiểu nha đầu, người biết công tử nhà ta là thân phận gì, lại dám như thế vô lễ. Công tử, lại để cho Kim nô hảo hảo giáo huấn nàng ngừng lại một chút." Cầm y thanh niên đằng sau hai gã cung trang tỷ nữ bên trong một cái, nghe vậy lập tức giận dữ.

"Cũng tốt, cho dù là Thiên Nam Tiên Tộc thế gia người, đối với bốn công tử như vậy bất kính, cũng cần nghiêm thêm trừng trị một chút. Số bảy số tám Kim nô ra khỏi hàng, đem nha đầu kia cho ta đã năm trở lại." Cẩm y thanh niên nghe được Chung Y Vân lúc trước lời nói, trên mặt cũng đầy đúng vẻ âm trầm, nghe nữa đến thiếp thân nha hoàn nói như vậy, lập tức gạt đầu phân phó nói.

Lời này vừa ra khỏi miệng, đằng sau tám gã Kim Giáp vệ sĩ bên trong hai người, lập tức chinh tề mà bước đi hướng Chung Y Vân.

"Muốn chết!"

Chung Y Vân gặp tình hình này, cái miệng nhỏ nhắn nghiêng răng nghiêng lợi nói, một tay một trảo, một quả lam lóng lánh Phù Lục hiển hiện phóng tới, hai tay lại một về sau, vậy mà biến thành một cây lam vũ lất phất trường côn, một mũi tên bước lên trước, nâng côn đảo qua.

Hai gã Kim Giáp vệ sĩ riêng phần mình nâng thương vừa đỡ, "Phanh phanh" hai tiếng, ngay cả người mang thương dường như bao tải giống như bay ra, trùng trùng điệp điệp đâm vào rồi bên cạnh cứng rắn trên thạch bích, cứng rắn ném ra hai cái nửa xích sâu hình người cái hố nhỏ trở lại.

Chung Y Vân nhìn như nhỏ nhắn xinh xắn thân hình, lại ẩn chứa lớn lao Thần Lực!

Cẩm y thanh niên cũng là chấn động, nhưng lập tức lại nhớ ra cái gì đó, lập tức thay đổi hung dữ ánh mắt nhìn chăm chăm vào thiếu nữ.

Đằng sau cái kia gọi Tiểu Linh mặt tròn cung trang tỳ nữ, càng là tiến lên một bước, thấp giọng nói ra: "Công tử, nàng này lực lượng kinh người như thế, Kim Qua Kiếm tám chín phần mười liền trên tay nàng, nếu không cũng sẽ không phản ứng như vậy kịch liệt đấy."

"Hừ, không cần người nói ta cũng biết. Bất quá nàng nếu thật cho rằng, như vậy liền có thể đánh bại số bảy số tám Kim Vệ, cái kia chính là mười phần sai rồi." Cẩm y thanh niên lạnh lùng nói.

Lúc này, Chung Y Vân đại triển uy phong về sau, cầm theo côn muốn hướng cẩm y thanh niên mà đến, nhưng vào lúc này, "Sưu sưu" hai tiếng, hai gã khảm nạm tại trên thạch bích Kim Giáp vệ sĩ, phảng phất có lò xo giống như bật lên phóng tới, hai thanh trường qua càng hóa thành hai đạo hàn quang thẳng đến Chung Y Vân chém tới.

Thiếu nữ thấy vậy khê giật mình, nàng đối với chính mình chuôi này côn uy lực rất rõ ràng!

Hai gã đối thủ vậy mà nhìn đã dậy chưa trở ngại, thật sự vượt quá kia đoán trước bên ngoài, nhưng đối với phương hướng công kích tại trước mắt, lúc này cũng bất chấp suy nghĩ nhiều cái gì, trong tay côn chẳng qua là run lên, lập tức đem hai thanh trường qua đẩy ra, đồng thời côn thuận thế cuồn vũ dựng lên.

Gợn sóng âm thanh nổi lên!

Từng cổ một màu lam nước gợn từ côn hai đầu tuôn ra phóng tới, đan vào co rút lại, lập tức liền đem hai gã giáp sĩ giam ở trong đó, động tác trở nên chậm chạp.

Thiếu nữ tiếp theo quát một tiếng, trong tay màu lam trường côn đón gió nhoáng một cái, vừa thô vừa to rồi gần nửa có thừa, chỉ là một cái mơ hồ, liền rần rần chắc chắc đập vào một gã giáp sĩ trên mũ giáp.

"Oành" một tiếng, nhìn như cứng rắn Kim sắc mũ bảo hiểm vỡ vụn mà mở, bên trong đầu Thiên Linh Cái lồm đi vào, nhưng người này giáp sĩ chẳng qua là lung lay nhoáng một cái, vậy mà điềm nhiên như không có việc gì bộ dáng.

Lần này, Chung Y Vân thực chấn động!

Cái này hai gã đối thủ là Bất Tử Chi Thân hay sao?

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Công Tôn Nguyên Vũ

Chung Trầm tại cách đó không xa, mắt thấy cảnh này cũng là sững sờ, ánh mắt hướng này giáp sĩ đầu lồm chổ lại cẩn thận ngóng nhìn một chút về sau, lập tức có chút giật mình.

Bên cạnh Đường Hồng Lăng cũng dường như đồng dạng nhìn xảy ra điều gì, lông mày nhíu một cái về sau, đột nhiên mở miệng nói một tiếng: "Y Vân, trở lại a. Hai cái này không phải người, đúng Khôi Lỗi, hà tất cùng chúng liều mạng cái gì."

"Cái gì, hai người này cũng là Khôi Lỗi!" Chung Y Vân chấn động, mới phát hiện tên kia giáp sĩ đầu lồm ở trung tâm, lộ ra một chút chớp động kim loại sáng bóng đồ vật, rõ ràng cũng không phải là huyết nhục thân thể.

"Thực xúi quẩy! Ta còn tưởng rằng chúng đúng Bất Tử Chi Thân đây!" Chung Y Vân đã mất đi tranh đấu nữa hứng thú, trong tay côn quét ngang, muốn lui về.

Nhưng cảm y thanh niên thấy vậy, lại lạnh lùng một tiếng: "Kim nô tất cả đều ra tay, đem nàng này bắt lại."

Vừa dứt lời, mặt khác sáu gã Kim sắc giáp sĩ nhao nhao bay lên trời, thẳng đến thiếu nữ đánh tới.

Bị từng trận nước gợn vây khốn hai gã Kim sắc giáp sĩ, cũng bên ngoài thân bỗng nhiên Kim Quang lưu chuyển, hai tay vung lên, liền cứng

rắn giãy giữa vây khốn luồng phóng tới, lần nữa huy động trường qua hướng thiếu nữ chém tới.

Đúng lúc này, cách đó không xa Đường Hồng Lăng "Bá" một chút, thân hình bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, hai gã đang tiến quân mãnh liệt chém xuống Kim Giáp vệ sĩ trước người Hồng sắc tiêm ánh lóe lên, "Oanh oanh" hai tiếng, hai luồng Hỏa Vân lẳng không bạo liệt mà mở, sóng khí lập tức đem hai người thổi bay ra ngoài.

Tiếp theo, mặt khác sáu gã xông lại giáp sĩ, tức thì chỉ cảm thấy trước mắt ánh sáng màu đỏ lóe lên, một cái khác vòi rồng hỏa trụ tại bọn họ trung gian phóng lên trời, cuộn cuộn sóng lửa đem một đám giáp sĩ thổi trúng hướng về sau loạng choạng ngã mà đi, áo giáp đều hiện ra tan rã hình dạng.

Chung Trầm thấy vậy, đồng tử có chút co rụt lại, Mộ Dung Song nàng này tức thì trợn to hai mắt, tràn đầy vẻ giật mình.

Hỏa trụ phát ra hỏa diễm một cuốn co rút lại về sau, Đường Hồng Lăng bóng hình xinh đẹp hiển lộ phóng tới, tay không tắc sắt, nhìn xem cấm y thanh niên lạnh lùng nói ra: "Mặc kệ các hạ là người nào, nếu muốn tại ta Đường Hồng Lăng trước mặt quất tháo, đây chính là tìm lộn chỗ."

"Phong hỏa chi thuật! Người chính là Đường Hồng Lăng, Thiên Nam trẻ tuổi Tu Tiên Giả bên trong đệ nhất nhân." Cấm y thanh niên nghe xong hồng y nữ tử báo ra bản thân danh tự, cũng là ngần ngại.

"Như thế nào, tiểu nữ tên tuổi còn có người giả mạo hay sao?" Đường Hồng Lăng vẻ mặt lạnh nhạt bộ dáng.

"Người cùng nàng này là quan hệ như thế nào?" Cấm y thanh niên nhìn Chung Y Vân liếc, lại nhìn nhìn qua Đường Hồng Lăng, sắc mặt bắt đầu khó nhìn lên.

"Y Vân đúng biểu muội ta, các hạ có ý kiến gì không?" Đường Hồng Lăng mặt không biểu tình.

"Hừ, Đường Hồng Lăng, coi như là nàng này cùng người lớn có quan hệ, nhưng cầm Kim Qua Kiếm mà nói, cũng mơ tưởng bốn công tử từ bỏ ý đồ!" Cẩm y thanh niên cùng với một đám Kim Giáp vệ sĩ một lần nữa đứng lên, âm trầm nói ra.

"Có chuyện gì, ta thay Y Vân muội muội toàn bộ tiếp nhận." Đường Hồng Lăng không chút khách khí.

"Hặc hặc, tốt, tốt! Người khác sợ người cái này Thiên Nam trẻ tuổi đệ nhất nhân, nhưng ta Công Tôn Nguyên Vũ cũng không sợ." Cẩm y thanh niên giận dữ.

"Công Tôn Nguyên Vũ, người là Tây Nguyên Châu Công Tôn Gia người?" Đường Hồng Lăng nghe vậy có chút ngoài ý muốn.

"Đúng vậy, bốn công tử chính là Công Tôn Gia thế hệ này dòng chính Đại công tử, ngày sau chắc chắn khống chế Công Tôn thế gia người. Các người Đường gia tuy rằng cũng coi như Tiên Tộc thế gia, nhưng làm sao có thể cùng ta Công Tôn Gia so sánh với. Đường Hồng Lăng, người muốn thức thời mà nói, khiến cho nha đầu kia đem Kim Qua Kiếm giao ra đây, bốn công tử nhìn tại Đường gia trên mặt mũi, cũng liền không hề nhiều truy cứu." Công Tôn Nguyên Vũ sau khi hít sâu một hơi, quả quyết nói.

"Ta đã sớm nghe trong tộc tiền bối đã từng nói qua, Tây Nguyên Châu Công Tôn Gia tự đại cực kỳ, luôn luôn dùng Tiên Tộc đệ nhất thế gia tự xưng, nguyên bản hay vẫn là bán tín bán nghi, hôm nay vừa thấy, nhưng lại không thể không tin." Đường Hồng Lăng sau khi nghe xong, không giận ngược lại nở nụ cười.

"Lớn mặt!"

"Cũng dám đối với Công Tôn Gia nói năng lỗ mãng!"

Cầm y thanh niên đằng sau hai gã cung trang tỳ nữ, nghe xong Đường Hồng Lăng nói như vậy, hầu như không thể tin được lỗ tai của mình, kinh sợ nảy ra lớn tiếng quát lớn.

Công Tôn Nguyên Vũ trên mặt ngược lại tỉnh táo lại, hướng sau lưng hai nữ khoát tay chặn lại, vẫn lạnh lùng hướng Đường Hồng Lăng nói ra: "Người đã nói như thế rồi, cái kia bốn công tử cũng không khỏi không lĩnh giáo Đường gia Thần Thông, không biết Đường tiểu thư phong hỏa chi thuật tu luyện đến loại nào cấp độ, hi vọng sẽ không để cho ta quá mức thất vọng. Bốn công tử nếu là thắng, người chẳng những cần dập đầu nhận sai, Kim Qua Kiếm cũng phải giao ra đây."

"Cái gì Kim Qua Kiếm? Người mở miệng một tiếng Kim Qua Kiếm, bốn tiểu thư lúc nào bái kiến kiếm này rồi." Một mực nghe Đường Hồng Lăng cùng Công Tôn Nguyên Vũ nói chuyện với nhau Chung Y Vân, cũng nhin không được nữa kêu to lên, nổi giận đùng đùng mà cầm trong tay côn hướng trên mặt đất cắm xuống.

"Phanh" một tiếng, Toái Thạch văng tung tóe, đá xanh mặt đất lập tức vỡ ra một cái thật sâu khe hở.

Chung Trầm mặt không biểu tình.

Mộ Dung Song nghe đến đó, không khỏi trộm nhìn trộm Chung Trầm liếc.

"Không phải người cái này quái lực nha đầu cầm Kim Qua Kiếm, còn có ai có thể rút ra kiếm này trở lại? Người cho rằng người nói như vậy, ta liền sẽ tin tưởng rồi." Công Tôn Nguyên Vũ hai mắt hàn quang chớp động, căn bản không tin tưởng bộ dáng.

"Người nói ai là quái lực nha đầu!" Chung Y Vân nghe xong lời này, cũng nhin không được nữa bạo phát, một tay lấy côn rút ra, muốn lại xông đi lên, nhưng người bên cạnh ánh nhoáng một cái, lại bị Đường Hồng Lăng một chút đè xuống đầu vai, đem cứng rắn áp ngay tại chỗ.

"Ta cùng Y Vân muội muội một đường đồng hành, căn bản không có gặp qua chọc vào có Kim Qua Kiếm Thí Kiếm Các, người sẽ không ngay cả lời của ta cũng không tin a. Chuôi này Kim Qua Kiếm nếu thật bị người rút ra, ta cũng lớn cảm thấy hứng thú là người phương nào gây nên." Đường Hồng Lăng không nhanh không chậm lời nói, ánh mắt lại như có như không quét bên cạnh Chung Trầm liếc.

"Không phải nha đầu kia? Nhưng mà đi ở bốn công tử phía trước xâm nhập Thiên Binh Các, cũng chỉ có mấy người các người. Không phải là các người mà nói, chẳng lẽ là hai người bọn họ? Tiểu tử, thứ đồ vật có thể là các người lấy đi hay sao?" Công Tôn Nguyên Vũ nghe vậy thần sắc hơi động, đem hoài nghi ánh mắt nhìn phía Chung Trầm cùng Mộ Dung Song trên thân hai người.

"Đúng vậy, Kim Qua Kiếm là ở Chung mỗ trên người." Chung Trầm gặp Công Tôn Nguyên Vũ cuối cùng đã hỏi tới chính mình, mỉm cười về sau, lại thản nhiên thừa nhận.

Lời kia vừa thốt ra, cảm y thanh niên vốn là sững sờ, tùy theo mặt sắc mặt xanh mét, trong mắt tràn đầy sát cơ.

"Chung Trầm, Kim Qua Kiếm là người cầm, làm gì vậy vừa rồi không nói ra, còn lại để cho bốn tiểu thư công cái này oan ức." Chung Y Vân nghe được Chung Trầm nói như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đầy đúng giận dữ.

"Vừa rồi không ai có thể hỏi qua ta, hiện tại vị này công Tôn đạo hữu vừa hỏi, ta chẳng phải thành thật trả lời rồi." Chung Trầm bất động thanh

sắc trả lời.

"Tiểu tử, người dám can đảm trêu đùa ta, Kim nô, cho ta đưa hãn bắt lại!" Công Tôn Nguyên Vũ rút cuộc ép không được lửa giận trong lòng, một tiếng phân phó.

"Sưu sưu" vài tiếng, tám gã Kim Giáp Vệ lúc này bật lên dựng lên, huy động trường qua lao thẳng tới Chung Trầm mà đi.

Đường Hồng Lăng thấy vậy, đứng tại nguyên chỗ không động, chẳng qua là sử dụng giống như cười mà không phải cười thần sắc nhìn xem đây hết thảy.

Chung Y Vân tức thì mặt mũi tràn đầy do dự, hiển nhiên còn chưa nghĩ kỹ có hay không muốn ra tay giúp đỡ.

Ngược lại là Mộ Dung Song vội vàng từ trong tay áo lấy ra dao hai lưỡi, nhưng không chờ nàng có gì động tác, Chung Trầm đã quát khẽ một tiếng, bên ngoài thân Lam Quang lóe lên, một tầng Lam Tinh cũng đã bao trùm bên thân hình, tay trái lại chỉ một trảo, một cái khác dài hơn một trượng ánh vàng rực rỡ cự kiếm liền trống rỗng xuất hiện, như thiểm điện hướng tiền phương chém ra tám sau

"Oanh oanh" mấy tiếng nổ.

Tám đạo vàng mịt mờ bóng kiếm xoáy lên một cái khác vàng mịt mờ vòi rồng phóng lên trời, tám bộ giáp sĩ trong tay trường qua cùng thân hình, tại vòi rồng bên trong lập tức từng khúc vỡ vụn mà mở, vô số Kim sắc mảnh vỡ Khôi Lỗi linh kiện văng khắp nơi bay vụt ra.

"Người vậy mà có thể đem ra sử dụng động Kim Qua Kiếm!" Công Tôn Nguyên Vũ vừa thấy Chung Trầm trong tay Kim sắc cự kiếm, vừa vui vừa giận. Vui mừng đúng rồi, kiếm này quả nhiên tại Chung Trầm trong

tay, phần nộ đúng rồi Kim Qua Kiếm uy lực quả nhiên kinh người, trong nháy mắt liền đem tám bộ Khôi Lỗi phá hủy.

Càng làm cho hắn ở đây ý đúng rồi, Chung Trầm dĩ nhiên là dựa vào bản thân chi lực huy động Kim Qua Kiếm, căn bản không có sử dụng "Vạn Quân Phù" . Chẳng lẽ nhà mình lão tổ theo như lời có sai, kiếm này phân lượng kỳ thật cũng không có thật sự như vậy trầm trọng, chỉ cần rút liền có thể đem ra sử dụng Như Ý rồi.

Công Tôn Nguyên Vũ trên mặt vẫn đang bảo trì sắc mặt giận dữ, nhưng trong nội tâm các loại ý niệm trong đầu xoay nhanh.

Về phần cái kia tám bộ Kim Giáp Khôi Lỗi vỡ vụn thành bộ dáng như thế, tự nhiên căn bản không có khả năng chữa trị.

Chung Y Vân tuy rằng luôn luôn tự kiểm chế trong tay còn uy lực kinh người, nhưng nhìn thấy Chung Trầm trong tay cự kiếm lực phá hoại về sau, cũng không khỏi lè ra chiếc lưỡi thơm tho.

Đường Hồng Lăng sắc mặt như thường, nhưng không khỏi đưa tay vuốt vuốt đầu vai mái tóc, đôi mắt đẹp có chút chớp động không thôi.

"Quả nhiên có chút bổn sự, nếu như như vậy, bổn công tử tự mình chiếu cố người đi. Nhìn xem có thể đem kiếm này rút ra người, đến cùng có loại nào Thần Thông." Công Tôn Nguyên Vũ cuối cùng quyết định được chủ ý, trên mặt nhẹ nhàng cười vừa hiện về sau, tay áo run lên, trong tay là hơn ra một cái khác óng ánh sáng long lanh màu trắng búa nhỏ, chỉ có dài đến vài tấc.

"Công tử, người là bực nào thân phận người, hãy để cho nô tài hai người xuất mã, đem cái này tặc tử bắt giữ a." Cẩm y thanh niên sau lưng hai gã cung trang tỷ nữ nhìn nhau liếc về sau, cộng đồng tiến lên một bước, khom người nói ra.

"Hừ, các người quá coi thường Kim Qua Kiếm uy lực, hai người các người không được." Công Tôn Nguyên Vũ khoát tay chặn lại, bác bỏ nói.

Hai gã cung trang tỳ nữ chỉ có thể nghe lệnh một lần nữa lui ra.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Uế Sát Âm Lôi

Chung Trầm thấy vậy, hắc hắc một tiếng, cầm trong tay cự kiếm hướng trước người mặt đất cắm xuống, "Oành" một tiếng, toàn bộ mặt đất đều khẽ run lên.

Kim sắc cự kiếm thành linh không có xuống dưới đất gần nửa, đối diện cầm y thanh niên sắc mặt lần nữa biến đổi, nhưng lập tức cười lạnh một tiếng, há mồm phun ra một tấm ánh vàng rực rỡ Phù Lục, cũng hóa thành từng điểm kim văn vỡ vụn mà ra

"Rống!"

Kim văn chớp động ở bên trong, một cái ba bốn trượng cao Cổ Đồng da thịt lực sĩ hư ảnh, tại thanh niên đỉnh đầu hiển hiện phóng tới, giữa đầu nổi giận gầm lên một tiếng về sau, liền hoàn toàn chui vào cầm y thanh niên trong cơ thể không thấy.

"Phanh" một tiếng!

Công Tôn Nguyên Vũ chẳng qua là tiến lên bước ra một bước, thân hình liền bỗng nhiên tăng vọt non nửa, da thịt do trắng nõn hóa thành Cổ Đồng sắc mặt, trong tay hơi mờ búa nhỏ tử chẳng qua là quay tít một vòng, Phong Tuyết cuốn động bên trong biến thành một trượng hơi dài Cự Phủ, mặt ngoài óng ánh, rậm rạp chẳng chịt phù văn rõ ràng có thể thấy được.

Công Tôn nguyên hai tay cầm lấy này búa, sắc mặt ẩn hiện một chút cổ hết sức, chút nào chần chừ không có hướng về phía Chung Trầm chỗ Hư Không chém.

"Bùm bùm bùm" âm thanh nổi lên, trắng xoá hàn khí biến thành Phong Tuyết, từ Cự Phủ bên trên điên cuồng cuốn tới.

Đường Hồng Lăng đám người thấy vậy, bề bộn thân hình chớp động xa xa tránh đi.

Chung Trầm hai mắt nhú lại, thân hình lơ lửng không động, ngược lại "XOÉT" một tiếng, một tay một thanh kim sắc cự kiếm từ dưới đất rút lên, đón đối diện Phong Tuyết đồng dạng chém, một cỗ vàng mịt mờ vòi rồng lập tức đem bão tuyết một cuốn mà không.

Nhưng vào lúc này, hẵn phía trên Hư Không chấn động cùng một chỗ, Công Tôn Nguyên Vũ thân thể cao lớn im ắng hiển hiện phóng tới, trên mặt dữ tợn sắc mặt vừa hiện về sau, óng ánh Cự Phủ liền nhanh như chớp vừa bổ hạ xuống.

Chung Trầm không chút nào sợ, khẽ quát một tiếng, sau lưng Hư Không chấn động truyền đến, ba khối lam vũ lất phất cực lớn điều thủ hư ảnh đồng thời hiển hiện phóng tới, Kim sắc cự kiếm trở tay hướng lên hung hăng chém mà đi.

Một tiếng trời quang sét đánh!

Thật lớn một chói mắt quang đoàn hiển hiện phóng tới, lập tức bạo liệt mà mở, từng vòng kinh người sóng khí hướng bốn phương tám hướng cuồng quyển mà ra

Chung Trầm chỉ cảm thấy hai tay tê rần, toàn bộ thân hình bỗng nhiên thấp ba phần, bề bộn cúi đầu đảo qua, mới phát hiện mình hai chân trực tiếp chui vào rồi dưới mặt đất hai thước trở lại sâu.

"Cái này Công Tôn Nguyên Vũ khí lực thật lớn!" Bên cạnh quan sát Chung Y Vân thấy vậy, ghen ngào ra khỏi miệng.

"Người thực cho rằng bản thân hẳn chi lực, bất quá là mượn nhờ Vạn Quân Phù chi lực mà thôi. Không nghĩ tới loại này Thượng Cổ đại lực Phù Lục, Công Tôn Gia cũng có." Đường Hồng Lăng lại thần sắc mặt ngưng trọng nói.

"Vạn Quân Phù? Chính là trong truyền thuyết, có thể gia trì vạn quân lực Thượng Cổ Phù Lục? Không phải nói loại này Phù Lục sử dụng tài liệu quá mức quý hiếm, sớm đã thất truyền sao?" Chung Y Vân nghe vậy, lắp bắp kinh hãi.

"Cái gọi là thất truyền, chỉ thì không cách nào lại chế tác mới mà thôi, nguyên vốn đã tồn tại Phù Lục nhưng có thể một mực bảo lưu lại trở lại." Đường Hồng Lăng thản nhiên nói.

Thiếu nữ cái này mới có hơi giật mình.

Mộ Dung Song nhìn xem chiến đoàn bên trong tình hình, lại toát ra lo lắng thần sắc.

"Lại đến." Phía trên Hư Không lần nữa truyền đến Công Tôn Nguyên Vũ tiếng cuồng tiếu, tiếng xé gió cùng một chỗ, cự đại phủ ảnh lại một chợt hiện mà phát hiện hung hăng chém xuống.

"Tốt, ta cũng đang có ý này."

Chung Trầm hét lớn một tiếng, bên ngoài thân Lam Tinh bỗng nhiên lần nữa lan tràn bao trùm toàn thân, biến thành một kiện đẹp đẽ áo giáp, đồng thời sau lưng không lồ điều thủ hư ảnh lại nhiều hơn hai khóa, biến thành năm đầu hình dáng, một chân lại đột nhiên giẫm mạnh dưới mặt đất, thân hình bỗng nhiên tại nguyên chỗ không thấy.

Lại một âm thanh kinh Thiên động Địa nổ mạnh, bên cạnh Hư Không một hồi mơ hồ vụn vẹo, ông ông không thôi.

"Vèo!"

Một nửa búa từ sóng khí bên trong kích xạ phóng tới, trùng trùng điệp điệp trảm tại bên cạnh trên thạch bích, lại một âm thanh trầm đục về sau, một đạo nhân ảnh cũng từ đồng nhất địa phương bắn ngược hạ xuống, hiện lên chữ nhân hình rơi trên mặt đất, bên cạnh đá xanh giống như mạng nhện vỡ vụn một mảnh.

"Công tử!"

Hai gã cung trang tỳ nữ một nhìn rõ ràng bóng người bộ dáng, quá sợ hãi, cuống quít vọt tới.

Cái này bị đánh xuống bóng người đúng là Công Tôn Nguyên Vũ, kia thân hình đã khôi phục thì ra là bộ dáng, nằm rạp trên mặt đất cả buổi không cách nào đứng dậy, trong tay còn cầm chặt lấy một nửa thật dài cán búa.

Đường Hồng Lăng, Chung Y Vân hai người nhìn thấy cảnh này đều lớn ra đoán trước, Mộ Dung Song trên mặt tức thì hiện ra sắc mặt vui mừng trở lại.

"Vèo" một tiếng, Chung Trầm cũng xuất hiện ở bên cạnh trên mặt đất, đơn tay mang theo Kim sắc cự kiếm, hai mắt không chút biểu tình, đi nhanh thẳng đến Công Tôn Nguyên Vũ chỗ đi tới.

"Người muốn điều gì, đứng lại!"

Hai gã cung trang tỳ nữ gặp tình hình này, kinh sợ nảy ra, một cái chỉ một cuốn, trong tay bỗng nhiên nhiều ra hai cái ống trúc giống như đồ vật, nhắm ngay Chung Trầm. Cái khác tức thì tay áo giơ lên, ném ra hai khóa

thiết cầu giống như thứ đồ vật, trên mặt đất một hồi cọt kẹt..t..tttt biến hình về sau, thành linh biến thành hai đầu đen nhánh Cự Lang.

Chung Trầm "Hừ" rồi một tiếng, bước chân không chút nào ngừng, nhưng trong tay Kim sắc cự kiếm hướng trước người quét ngang, muốn lần nữa vung vẩy chém ra.

"Chậm đã!" Đúng lúc này, Đường Hồng Lăng bỗng nhiên mở miệng.

"Đường cô nương muốn ngăn cản Chung mỗ chứ" Chung Trầm trong tay động tác ngưng tụ, cũng không quay đầu lại mà hỏi.

"Khuyên bảo chưa nói tới, ta chỉ đúng nhắc nhở Chung huynh một câu, Công Tôn Gia nổi danh không riêng gì Khôi Lỗi Thuật, mặt khác còn có một loại độc môn bí mật hạn chế Uế Sát Âm Lôi, uy lực vô cùng, Công Tôn đệ tử không biết sử dụng kia cùng bao nhiêu cường địch đồng quy vu tận qua." Đường Hồng Lăng chậm rãi nói ra.

"Uế Sát Âm Lôi?" Chung Trầm nghe vậy bước chân lần đầu ngừng lại một chút, ánh mắt đã rơi vào năm sấp lầy bất động Công Tôn Nguyên Vũ trên người.

"Không nghĩ tới, ta cũng có dựa Uế Sát Âm Lôi tự bảo vệ mình một ngày. Chung Trầm đúng không, bốn công tử xem như nhớ kỹ cái tên này rồi." Bị hai gã cung trang nữ tử bảo vệ cấm y thanh niên, chậm rãi ngồi dậy, mặt như giấy trắng, khóe miệng mang máu, sử dụng âm trầm cực kỳ ánh mắt nhìn về phía Chung Trầm, cũng đem một bàn tay mở ra để ở trước ngực.

Nơi lòng bàn tay, thành linh có một viên lớn chừng ngón cái Tử sắc viên châu, hiện đầy rậm rạp chẳng chịt tơ lụa xám, nhưng lại co rụt lại vừa tăng giống như vật còn sống, rất quý dị.

"Uế Sát Âm Lôi, Công Tôn Gia Luyện Khí Đại Sư sử dụng vạn năm uế sát, dung nhập Thiên Ngoại Lôi Điện luyện chế mà thành Âm Lôi, một viên liền có thể diệt sạch gần dăm bên trong hết thầy sinh linh." Chung Trầm nhìn xem cầm y thanh niên trong tay viên châu, mặt không biểu tình, nhưng trong miệng chậm rãi nói ra.

"Tiểu tử, người biết lợi hại là được. Nghe, hiện tại liền đem Kim Qua Kiếm cho công tử nhà ta ném tới đây, nếu không. . ." Được kêu là Tiểu Linh mặt tròn cung nữ thấy vậy, đại hỉ mà mở miệng uy hiếp, nhưng còn chưa dứt lời, bỗng nhiên đối diện bóng người nhoáng một cái.

"Oanh oanh" hai tiếng nổ mạnh, hai cổ nhìn như uy phong lẫm lẫm hình sói Khôi Lỗi, lập tức tại Kim sắc trong kiếm quang bạo liệt mà mở, Chung Trầm một tay cầm kiếm xuất hiện ở phụ cận chỗ, nhàn nhạt một câu: "Nếu không thì thế nào?"

Mặt tròn cung nữ trong miệng lời nói sớm đã im bật mà dừng, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, dường như còn không thể tin được, tự gia công tử lấy ra Uế Sát Âm Lôi, đối phương lại vẫn dám ... như vậy ngông nghênh ra tay.

Đường Hồng Lăng đám người thấy vậy, cũng thần sắc khác nhau.

"Có đảm lượng! Nói đi, người muốn thế nào?" Công Tôn Nguyên Vũ trên mặt cơ bắp run rẩy hai cái, ngược lại lộ ra thập phần bình tĩnh.

"Đem Túi Trữ Vật giao ra đây, cút cho ta ra Thiên Binh Các, không nên xuất hiện ở trước mặt ta." Chung Trầm đem Kim sắc cự kiếm hướng trước người quét ngang, lạnh lạnh nói ra.

"Không có khả năng, ta lúc này đây muốn đi vào tầng thứ ba lấy đồ tốt, coi như là cùng người đồng quy vu tận cũng sẽ không buông tha cho đây. Túi Trữ Vật càng không thể cho người, nhưng ta có thể cho người ba nghìn Linh Ngọc, ta và người như vậy dừng tay." Công Tôn Nguyên Vũ không chút do dự trả lời.

"Cầm năm nghìn Linh Ngọc đi ra, ta liền có thể tha cho người tiến vào tầng thứ ba." Chung Trầm nhìn xem cầm y thanh niên một hồi lâu, giống như phán đoán đối phương lúc trước nói như vậy thiệt giả về sau, mới lạnh lùng trả lời.

"Có thể, nơi đây thứ đồ vật giá trị dư xài." Công Tôn Nguyên Vũ không lưỡng lự mà gạt đầu, cầm trong tay một nửa cán búa vừa thu lại, một tay lấy bên hông cái nào đó túi da tháo xuống, vứt ra đi ra.

Chung Trầm gặp đối phương biểu hiện được giútt khoát như vậy, có chút ngoài ý muốn, nhưng một chút tiếp nhận túi da, dụng thần niệm hưởng bên trong đảo qua về sau, sẽ thấy không hai lời nói lập tức xoay người rời đi, đồng thời trong tay Kim sắc cự kiếm lóe lên biến mất không thấy gì nữa, trên người Lam Tinh giáp càng là dùng kinh người tốc độ rút tay trở về trên cổ tay huyết mạch ẩn ký bên trong.

Đường Hồng Lăng thấy vậy, đồng tử có chút co rụt lại, dường như nhớ ra cái gì đó.

Chung Y Vân đợi đến lúc Chung Trầm đi về tới về sau, lại chủ động đưa tới, trừng to mắt mà hỏi: "Người thật sự thì cứ như vậy buông tha tên kia rồi hả?"

"Không buông tha thì phải làm thế nào đây, chẳng lẽ còn thực cùng hãn đồng quy vu tận hay sao?" Chung Trầm tức giận mà trả lời.

"Người nhất gan! Cái kia Uế Sát Âm Lô uy lực danh khí tuy lớn, nhưng chân thật uy lực nói không chừng không có trong truyền thuyết như vậy lợi hại. Nếu đổi thành Chung Đạo Thiên, nhất định sẽ không như vậy buông tha đối phương." Chung Y Vân bĩu môi nói.

"Chung Đạo Thiên đúng Chung Đạo Thiên, ta là ta! Người muốn biết Uế Sát Âm Lô uy lực là thật hay không, có thể tự mình đi lên thử bên trên thử một lần." Chung Trầm nghe vậy, xem xét nàng này liếc.

Hắn trận chiến này tuy rằng dựa vào Cửu Thủ Quý Cửu Huyết Mạch chi lực đại chiếm thượng phong, nhưng đối với phương hướng thân là Công Tôn Gia trưởng tử, sao có thể có thể không có ngoại trừ Uế Sát Âm Lôi bên ngoài mặt khác ẩn giấu thủ đoạn. Hắn mặc dù đối với huyết mạch ẩn ký chính thức uy lực lớn có lòng tin, thế nhưng tuyệt không muốn thực ép đối phương dốc sức liều mạng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Tầng Thứ Ba

Chung Y Vân nghe vậy, lập tức cảm miệng không nói rồi.

Đường Hồng Lăng cũng đã đi tới, đôi mắt đẹp hữu ý vô ý, hướng kia trong tay trái Ngân sắc bao cổ tay liếc mắt vài cái về sau, mới thần sắc như thường nói ra: "Chung huynh hảo thần thông, vừa rồi sử dụng đúng rồi huyết mạch ấn ký chi lực a? Theo ta được biết, huyết mạch ấn ký coi như là tại ba đại Tiên Tộc thế gia cũng làm cho tồn không nhiều lắm, hơn nữa uy lực kinh người như thế, càng là chưa bao giờ nghe thấy qua."

"Ta đây miếng huyết mạch ấn ký đúng vô tình ý có được, cũng không phải là đến từ Chung gia làm cho tồn, Đường cô nương đa tâm." Chung Trầm nghe vậy, thâm ý sâu sắc trả lời.

Đường Hồng Lăng nghe xong cười cười, không muốn hỏi nhiều cái gì.

Mộ Dung Song một mực thành thành thật thật mà đứng tại nguyên chỗ, cũng không mở miệng nói cái gì.

Bên kia Công Tôn Nguyên Vũ đã ăn vào đi một tí đan dược, tại hai gã cung trang nữ tỳ hộ pháp xuống, khoanh chân chữa thương.

Chung Trầm thấy vậy, cũng đi đến giao lộ khác một nơi, móc ra đan dược ăn vào, nhắm mắt dưỡng thần, một bộ lúc trước đại chiến cũng hao tổn không ít Pháp lực bộ dáng.

Một lúc lâu sau, lúc Chung Trầm cùng Công Tôn Nguyên Vũ trước sau điều tức tốt đứng dậy, Đường Hồng Lăng lần nữa đưa ra liên thủ đối phó Thanh Đồng cự nhân sự tình. Hai người đều mười phần phối hợp không có mặt khác ý kiến.

Không có bao lâu về sau, một cuộc so với lúc trước càng thêm kịch liệt đại chiến bạo phát.

...

"Oành" một tiếng vang thật lớn, chỉ còn lại có một chân một tay Thanh Đồng cự nhân, cuối cùng vết thương chồng chất ngã trên mặt đất.

Chung Trầm thân hình nhoáng một cái, Kim sắc cự kiếm có tựa như tia chớp, xẹt qua bị hai đầu con giun giống như Cự Trùng Khôi Lỗi gắt gao cuốn lấy nửa người dưới Cự Nhân lồng ngực, đem bên trong che giấu một viên cực lớn Tinh Thạch một kích mà vỡ.

Hầu như cùng một thời gian, hai đạo hồng quang từ Thanh Đồng cự nhân chỗ cổ một cuốn mà qua, một viên cuối cùng cực đại đầu nhanh như chớp lăn xuống hạ xuống, tiếp theo ánh sáng màu đỏ thu vào, Đường Hồng Lăng tại bên cạnh trong hư không hiện ra thân hình.

Bên cạnh trên mặt đất một mảnh hỗn độn, năm ngón ngang năm sáu đầu các loại hình thú Khôi Lỗi, phần lớn thân hình hư hao hầu như không còn, không tiếp tục chữa trị giá trị.

Chung Y Vân, Công Tôn Nguyên Vũ đám người mặc dù không có thua cái gì tổn thương, nhưng là có chút thở hỗn hển, không đủ nhất hay vẫn là Mộ Dung Song cùng hai gã cung nữ, đã sắc mặt trắng bệch, thân hình lão đảo muốn ngã rồi.

Đặc biệt là Mộ Dung Song, một cái cánh tay mềm nhũn rũ xuống lấy, dường như bị thương không nhẹ.

Lúc này, "Ự...c" trầm đục âm thanh truyền đến, Thanh Đồng cự nhân thủ hộ đại môn tự hành từ từ mở ra, bên trong không có gì thông đạo, nhưng là một tòa đường kính bất quá hai trượng màu trắng pháp trận.

Đúng là đi thông tầng thứ ba Truyền Tống pháp trận.

"Đây chính là tầng thứ ba a, cũng không có gì đặc biệt, thật nhỏ a." Chung Y Vân nhìn về phía trước trống trải dị thường mặt đất, chặc chặc nói.

Lúc này đây, Chung Trầm đám người đã thân ở một gian hơn mười mẫu lớn nhỏ trong cung điện, ngoại trừ đại điện tận cùng bên trong nhất đoạn dài sắp xếp pho tượng bên ngoài, lại không bất kỳ thứ đồ vật.

"Đây đúng Thiên Binh Các tầng thứ ba thủ vệ rồi, nếu muốn có thu hoạch, chỉ có thể một chọi một đánh bại chúng, mới có thể đạt được rương hòm cái chìa khóa." Đường Hồng Lăng lại đánh giá những pho tượng này, lộ ra lớn cảm thấy hứng thú biểu lộ.

Chung Trầm đưa tầm mắt nhìn qua, cũng liền nhìn rõ ràng những pho tượng này chỉ có mười hai bộ, hơn một trượng trở lại cao, nhưng tất cả đều là cách ăn mặc khác nhau hình người bộ dáng, có tiều phu, giáp sĩ, đạo sĩ, thậm chí phu nhân. . . , bên người tất cả bày đặt một cái đen sì hòm sắt, chăm chú bị khóa ở, chỉ chừa có một cái khóa mắt ở bên ngoài.

"Chỉ có thể một chọi một sao, muốn cùng tiến lên sẽ như thế nào?" Chung Y Vân cười hì hì hỏi một câu.

"Tốt nhất không nên làm như vậy, cùng lúc lên đích lời nói, những thủ vệ này cũng sẽ cùng nhau gây ra nghênh chiến, hơn nữa, chúng bên người ở bảo vật rương hòm cũng sẽ trầm xuống dưới đất, lại cũng sẽ không xuất hiện rồi." Đường Hồng Lăng lắc đầu chối bỏ nói.

Thiếu nữ thè lưỡi, không nói gì nữa.

Lúc này, Chung Trầm ánh mắt rơi vào cái nào đó pho tượng lên, trong nội tâm lộn bộn một chút.

Này là pho tượng là một cái nho sinh bộ dáng, lại cùng Hắc Thú Sâm Lâm bên cạnh chứng kiến cái kia bộ quý dị pho tượng một loại không hai, chẳng qua là thể tích rút nhỏ gấp mấy lần, thoạt nhìn cùng thường nhân không sai biệt lắm.

Chung Trầm gắt gao nhìn chăm chăm vào này pho tượng, mắt cũng không chớp cái nào, nhưng một lát sau lại thờ nhẹ một hơi trở lại.

Pho tượng kia cũng không có cho kia cảm giác nguy hiểm, trái trên cổ tay huyết mạch ẩn ký cũng không có chút nào dị thường biến hóa, xem ra thật không phải là đồng nhất có được.

Chung Trầm cuối cùng làm ra phán đoán, nhưng ngay lập tức mặt sắc mặt khẽ động, một chuyển đầu, chỉ thấy cách đó không xa Công Tôn Nguyên Vũ, vậy mà cũng đồng dạng nhìn chăm chăm vào nho sinh pho tượng, trên mặt mơ hồ hiện ra một ít sắc mặt vui mừng.

Sau một khắc, cảm y thanh niên liền phát hiện rồi Chung Trầm ánh mắt, sắc mặt biến hóa về sau, lập tức lại như không có việc gì dịch chuyển khỏi rồi ánh mắt.

Chung Trầm nhưng lại lộ ra đăm chiêu thần sắc trở lại.

"Tốt rồi, vô luận thắng bại, một người chỉ có một lần khiêu chiến cơ hội. Mọi người có thể tùy ý chọn chọn một người thủ vệ, kích hoạt tiến hành khiêu chiến, ta liền chọn này là a." Đường Hồng Lăng đồng dạng dò xét một phen những pho tượng này về sau, đi đến duy nhất một cỗ phu nhân bộ dáng nữ tính pho tượng trước, không chút lựa chọn nói ra.

"Đường tử tử chọn này là mà nói, ta đây liền chọn chỗ này nhỏ nhất a." Chung Y Vân nháy mắt mấy cái về sau, lại đi tới một gã bất quá ba

thước cao đồng tử bộ dáng pho tượng trước.

Cái này đồng tử trừ rồi trong tay cầm một cái trống lúc lắc bên ngoài, từ trên thể hình nhìn, thực tại không có bao nhiêu tính chất uy hiếp.

"Nếu như hai vị chọn xong rồi, ta đây cũng tùy ý tìm một cái bộ khiêu chiến a." Công Tôn Nguyên Vũ ngáp một cái, vài bước hướng về phía trước, làm cho rời đi phương hướng rõ ràng chính là nho sinh bộ dáng pho tượng.

Nhưng vào lúc này, kia trước mặt bóng người nhoáng một cái, Chung Trầm xuất kỳ bất ý xuất hiện ở nho sinh pho tượng trước, chặn đường đi.

"Người đây là ý gì?" Công Tôn Nguyên Vũ biến sắc, thấp giọng quát hỏi.

"Không có ý tứ, cái này một cỗ đúng Chung mỗ lựa chọn, Công Tôn đạo hữu nếu như tùy ý, liền khác chọn một cỗ a." Chung Trầm cũng không quay đầu lại mà nói.

"Đạo hữu cũng đừng khinh người quá đáng rồi!" Công Tôn Nguyên Vũ nghe vậy, gương mặt một hồi hồng bạch giao thoa, hung dữ nói.

"Như thế nào, đạo hữu còn ý định cùng ta luận bàn một chút." Chung Trầm cuối cùng quay người tới đây, nhàn nhạt nói ra.

"Người. . ."

"Công tử, người này quá làm càn."

"Lại để cho tiêu tỳ ra tay đi, ba người chúng ta liên thủ, không nhất định sẽ thua cho hắn đấy."

Công Tôn Gia hai gã cung trang tỳ nữ lòng đầy căm phẫn, nhao nhao lên tiếng.

Chung Trầm thấy vậy, chẳng qua là cười lạnh hai tiếng.

"Tốt, các hạ nếu như muốn khiêu chiến này bộ Khôi Lỗi, bốn công tử khiến cho cho người. Nhưng tốt nhất cẩn thận một chút, ly biệt khẩu vị quá lớn, ngược lại hỏng hết răng." Công Tôn Nguyên Vũ trên mặt một hồi hồng bạch giao thoa về sau, cuối cùng cắn răng một cái nói, quay người đi về hướng liền nhau mặt khác một cổ giáp sĩ bộ dáng pho tượng.

Hai gã nữ tỳ tuy rằng không cam lòng, cũng chỉ có thể cùng tới, hiển nhiên không có ý định chính mình khiêu chiến thủ vệ pho tượng, nên vì Công Tôn Nguyên Vũ xem cuộc chiến bộ dáng.

Chung Trầm cùng Công Tôn Nguyên Vũ tranh đoạt một màn, tự nhiên đã rơi vào Đường Hồng Lăng hai nữ trong mắt.

"Hồng Lăng tử, có chút cổ quái a. Cái kia bộ pho tượng chẳng lẽ có cái gì kỳ quặc, như thế nào Chung Trầm cùng Công Tôn Gia mọi người muốn khiêu chiến cái này một cổ? Chẳng lẽ có chỗ tốt gì, là chúng ta không biết."

"Ân, hai người này làm như thế, tự nhiên là có nguyên nhân. Về phần có không có lợi, lại khó mà nói rồi, người trước đem chính mình lựa chọn mục tiêu đánh bại rồi hãy nói, hiện đang loạn tưởng cũng vô dụng." Đường Hồng Lăng trong nội tâm cũng có chút sinh nghi, nhưng trên mặt bất động thanh sắc trả lời.

Chung Y Vân chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Lúc này, Mộ Dung Song nhìn xem những pho tượng này, mặt mũi tràn đầy do dự về chần chờ.

"Ta nếu mà là người, liền trung thực ở bên cạnh nhìn xem, dùng thực lực của người, một mình khiêu chiến tầng thứ ba thủ vệ, là muốn chết sự tình." Chung Trầm lờm nàng này liếc về sau, mặt không thay đổi nói ra.

"Trầm huynh nói không sai, là ta lòng quá tham. Phía trước hai tầng thu hoạch, kỳ thật đã đầy đủ ta trở về khai báo, không nên lại tồn mặt khác vọng tưởng chi tâm đấy." Mộ Dung Song ngọc dung một hồi Âm tinh sau khi biến hóa, cuối cùng cười khổ một tiếng nói, tùy theo lui về phía sau hai bước, dùng ý bảo rời khỏi khiêu chiến liệt kê.

Lúc này, Đường Hồng Lăng đã dẫn đầu đi đến rồi lựa chọn phu nhân pho tượng phụ cận chỗ, bá một tiếng, đem sau lưng hai thanh đoản kiếm dài dao rút ra, thần sắc mặt ngưng trọng mà từng bước một bước lên tiến đến.

Nàng này vừa mới tới gần phu nhân pho tượng ba trượng trong phạm vi, lập tức ông ông thanh vang lớn.

Pho tượng tiếp theo tòa hình tròn quang trện hiển hiện phóng tới, nguyên bản lẳng lặng bất động pho tượng, đột nhiên hai mắt tinh quang chớp động, cột kết...t...ttt âm thanh vừa vang lên, trong tay tròn phiến vung lên, lập tức cát bay đá chạy, làm cho người ta hầu như không cách nào đặt chân.

Đường Hồng Lăng không nói một lời, thân hình nhoáng một cái bắn ngược mà quay về, đồng thời bên ngoài thân XOET một tầng hỏa diễm hiển hiện phóng tới, trong tay hai thanh Hồng sắc dài dao hợp lại về sau, biến thành một cái khác Hồng sắc cự cung, không nhanh không chậm một mũi tên mũi tên vọt tới.

Bên kia Chung Y Vân, đồng dạng tới gần lựa chọn đồng tử pho tượng ba trượng ở trong, cũng kích hoạt lên mục tiêu, hơi tiếp xúc về sau, nhưng là không quá hay.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Phản Bội

Cái kia đồng tử Khôi Lỗi thoát nhìn hình thể không lớn, nhưng quanh thân một tầng Thanh Phong lượn lờ, thân hình nhanh giống như tia chớp, trong tay nhìn như bình thường trống lúc lắc động tĩnh, rậm rạp chẳng chịt quang cầu từ trong bản ra phóng tới, có kích xạ như mũi tên, có chọt trì hoãn chọt gấp, còn có xoay quanh bay múa, uy lực rất kinh người.

Chung Trầm chẳng qua là quét cách đó không xa hai nữ chiến đoàn liếc, thân hình không động, ngược lại điềm tĩnh mà nhìn về phía rồi khác một bên Công Tôn Nguyên Vũ.

"Các hạ tâm tư thật đúng là quá nhiều." Công Tôn Nguyên Vũ đồng dạng cũng không có lập tức kích hoạt khiêu chiến Khôi Lỗi, gặp Chung Trầm bộ dáng như vậy, ánh mắt vẻ âm trầm chọt lóe lên, nhin không được nói ra.

"Chung mỗ từ khi tu Tiên đến nay, chém giết yêu ma quỷ quái không có một trăm cũng có ba bốn mươi cái rồi, nếu không phải tâm tư quá nhiều, sớm liền biến thành rồi chúng trong bụng chi ăn." Chung Trầm thần sắc như thường, không thềm để ý chút nào bộ dáng.

"Hừ! Lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, cái kia bốn công tử liền động thủ trước cho người xem nhìn." Công Tôn Nguyên Vũ nghe vậy hừ lạnh trả lời, tiếp theo thân hình khê động, cũng nhoáng một cái xuất hiện ở giáp sĩ pho tượng trước mặt, đem kích hoạt lên.

Cái này giáp sĩ pho tượng đúng tất cả thủ vệ trong pho tượng thân hình cao nhất, chẳng những khoác dày đặc Đồng Giáp, trong tay còn nắm lấy một cái khác khai sơn phủ, mỗi lần bị kích hoạt về sau, không nói hai lời mà giơ lên binh khí liên hương Công Tôn Nguyên Vũ nện xuống, mơ hồ có chứa từng trận tiếng sấm nổ mạnh.

Công Tôn Nguyên Vũ làm mất đi trong tay áo rút ra một cái khác hết sức nhỏ dị thường kim kiếm, chẳng qua là hương không trung ném đi, lại bấm niệm pháp quyết thúc giục về sau, lập tức hóa thành vô số đầu dài nhỏ Kim Xà, vây quanh giáp sĩ điên cuồng tấn công không thôi.

Hai người lúc giữa chiến đấu nóng nảy dị thường.

Chung Trầm ở bên cạnh nhìn xem, ánh mắt có chút chớp động, không biết suy nghĩ cái gì, lại vẫn không có lập tức kích hoạt nho sinh pho tượng ý tứ.

"Công tử nhà ta cũng đã động thủ, người còn phải đợi tới khi nào?" Hai gã Công Tôn Gia nữ tỳ nhìn nhau liếc, viên kia mặt cung trang tỳ nữ châm chọc nói.

"Ta lúc nào động thủ, cần muốn hai người các người hạ nhân đồng ý không?" Chung Trầm lạnh lùng một câu, liền đem hai gã cung trang nữ tử khí đến sắc mặt trắng bệch.

Chung Trầm lại xem thế nào trong chốc lát, xác định Công Tôn Nguyên Vũ thật sự bị giáp sĩ pho tượng Khôi Lỗi triệt để cuốn lấy về sau, mới không nhanh không chậm mà từ trong lòng lấy ra một khối trận bàn, hương dưới chân chỗ ném đi, lại lấy ra một cây đạo pháp bút, tại bên cạnh trên mặt đất ngoắc ngoắc vẽ tranh, lại bắt đầu bố trí lên pháp trận trở lại.

Một màn này, không khỏi làm hai gã xem cuộc chiến cung trang tỳ nữ cùng Mộ Dung Song trợn mắt há hốc mồm, bên kia cùng hộ vệ Khôi Lỗi

tranh đấu được khó phân thắng bại Đường Hồng Lăng đấm người, càng đúng hoàn toàn không biết nói gì.

Chỉ có Công Tôn Nguyên Vũ nhìn thấy cảnh này, trong nội tâm bỗng nhiên dồn dập nhảy lên vài cái, thúc giục Pháp Khí tốc độ chưa phát giác ra nhanh hơn vài phần, không trung Kim sắc trường xà hư ảnh công kích, càng là giống như là bão tố dồn dập lên.

Chung Trầm hội chế pháp trận thập phần đơn giản, chẳng qua là trong một giây lát công phu liền hoàn thành.

Hắn đem đạo pháp bút vừa thu lại, một tay bấm niệm pháp quyết, hướng trên mặt đất trận bàn một điểm, một tòa trắng nhạt sắc mặt pháp trận hiển hiện phóng tới, nhưng lại lóe lên không có xuống dưới đất không thấy bóng dáng.

Chung Trầm lúc này mới thoả mãn gật đầu, một tay Hư Không một trảo, màu xanh dao găm hiển hiện phóng tới, bước đi hướng nho sinh pho tượng.

Bước chân phương hướng một bước vào ba trượng cấm khu, nho sinh pho tượng dưới bàn chân pháp trận liền quang mang lóe lên.

Cột kẹt...t...tttt một tiếng, trong tay cầm theo Ngân sắc tấm thuẫn chỉ là một cái mơ hồ, liền biến thành một tầng màn sáng bảo vệ toàn thân, trong tay kia Hồng sắc Tinh Thạch, tức thì oanh một tiếng phun ra một đoàn năm đấm lớn đỏ thẫm hỏa cầu, thẳng đến Chung Trầm đập tới.

Chung Trầm cánh tay khê động, màu xanh dao găm hóa thành một đạo dài hơn một trượng Thanh Hồng rời tay bay ra, lóe lên liền đem hỏa cầu chém thành hai nửa, đồng thời thân hình hướng lui về phía sau rời đi.

Nho sinh pho tượng trong tay Hồng sắc Tinh Thạch chớp động không thôi xuống, từng khóa hỏa cầu liên miên không dứt xì ra, hai chân từng

bước một theo sát Chung Trầm mà đến.

Nho sinh pho tượng tuy rằng động tác không nhanh, nhưng một lát sau, Chung Trầm liền phát hiện Liễu Kỳ chỗ lợi hại.

Đối phương trên người Ngân sắc màn sáng nhìn như bình thường, nhưng màu xanh kiếm quang chém đi tới nhưng chỉ là có chút nhoáng một cái, liền đem uy lực từ bên cạnh trốn hơn phân nửa, mà viên kia Hồng sắc Tinh Thạch phun ra hỏa cầu, lại tùy theo một viên so với một viên lớn, một viên so với một viên uy lực mạnh mẽ, lúc bắt đầu, bất quá lớn nhỏ cỡ nắm tay, nhưng hơn mười khối sau liền biến thành rồi đầu thật lớn, hơn nữa theo thời gian trôi qua, còn đang không ngừng tăng cường bên trong.

Chung Trầm âm thầm hoảng sợ, thân hình không ngừng lui về phía sau xuống, cuối cùng thối lui đến rồi lúc trước bố trí đơn giản pháp trận địa phương.

Cùng với nho sinh pho tượng cũng một chân bước vào pháp trận về sau, hãn lúc này một tay nắm niệm pháp quyết, cả tòa pháp trận lập tức kích thích lên, bạch quang liên tục chớp động không thôi, từng cỗ một vô hình chi lực nhao nhao quấn quanh đã đến pho tượng trên người.

Nho sinh pho tượng bên ngoài thân Ngân sắc màn sáng một hồi lắc lư, đồng thời thân hình ngưng tụ, không cách nào nữa tiến về phía trước một bước, chỉ có thể thúc giục từng khóa hỏa cầu tiếp tục hướng Chung Trầm phun ra mà đến.

"UỶNH UỶNH RẦM RẦM" âm thanh xuống, cuồn cuộn sóng lửa, văng khắp nơi bay vụt.

Chung Trầm võ Thiên Linh Cái, Bản Mệnh Pháp Khí màu đen hồ lô từ trên người bay thật nhanh ra, quay tròn chuyển động không thôi, tay kia một chiêu, màu xanh phi kiếm bay cuộn mà quay về, màu đen hồ lô mặt

ngoài màu lam phù văn lưu chuyển không thôi, hướng màu xanh phi kiếm phun ra từng đạo màu lam cột sáng.

"Ông ông" âm thanh nổi lên.

Nguyên bản bất quá dài hơn một trượng màu xanh kiếm quang, tại từng đạo cột sáng chui vào kia về sau, đột nhiên hào quang tỏa sáng, run lên về sau, biến thành một cái khác màu lam lưỡi dao khổng lồ.

Này dao trọng yếu nhất chỗ hay vẫn là màu xanh dao găm, nhưng bốn phía đều bị từng tầng một màu lam Thủy Quang bao bọc, hơn nữa theo từng đạo cột sáng phun đến phía trên, liên tục lớn phát triển, một lát công phu liền biến thành rồi ba trượng chi lớn.

Nho sinh pho tượng rõ ràng phát hiện không đúng, trong tay Hồng sắc Tinh Thạch nhoáng một cái, phát ra hỏa cầu mục tiêu biến đổi phương hướng, nhắm ngay màu lam lưỡi dao khổng lồ âm âm đập tới.

Nhưng từng khóa hỏa cầu khổng lồ đánh ở phía trên, nhưng chỉ là nổi lên thành từng mảnh sương mù màu trắng, căn bản không làm gì được khổng lồ nước dao vài phần.

Chung Trầm "Hừ" rồi một tiếng, cánh tay phải vừa nhấc, nguyên bản che lấp tay áo một cõi hạ xuống, lập tức lộ ra trái rộng Kim sắc lân phiến cơ quan cánh tay, năm ngón tay hướng bên trong lưỡi dao khổng lồ một chiêu.

"Vèo" một tiếng, lưỡi dao khổng lồ kích xạ hạ xuống, bị cơ quan cánh tay một phát bắt được.

Một màn kinh người xuất hiện!

Chung Trầm cơ quan trên cánh tay, một cổ trắng xoá hàn khí cuốn quá về sau, cực lớn nước dao mà bắt đầu "Bùm bùm bùm" ngưng kết, biến

thành một cái khác óng ánh mũi băng nhọn.

"Trảm!"

Chung Trầm thân hình một cái mơ hồ, sau một khắc xuất hiện ở nho sinh khắc hướng phía trên, Kim sắc cơ quan cánh tay quang mang vạn đạo xuống, cực lớn mũi băng nhọn giơ cao Thiên Thần Binh giống như âm âm chém xuống.

Dùng màu lam mũi băng nhọn bản thân uy lực, cộng thêm cơ quan cánh tay kèm theo kinh người Thần Lực, mặc dù nho sinh pho tượng giơ lên cao đỏ thẫm Tinh Thạch, trở lên phương hướng một hơi phun ra năm sáu khối không lồ hỏa cầu, cũng không làm nên chuyện gì.

Chỉ thấy trắng xoá hàn quang một cuốn hạ xuống, liền đem tất cả hỏa cầu chém chết, rần rần chắc chắn mà trảm tại bảo vệ pho tượng Ngân sắc màn sáng bên trên.

"Phanh" một tiếng! Nhìn như không thể phá vỡ Ngân sắc màn sáng từng khúc vỡ vụn mà mở, mũi băng nhọn hướng phía dưới lóe lên biến mất.

Tiếng răng rắc vừa vang lên, nho sinh pho tượng từ mặt bắt đầu, trên thân thể bỗng nhiên hiện ra một cái khác mảnh Bạch Liệt vết tích, tiếp theo âm âm bạo liệt mà ra

"Sưu sưu" hai tiếng, từ pho tượng vỡ vụn trong thân hình, một chút bay ra hai dạng đồ vật, một quả đen sì cái chìa khóa, một cái màu xám trắng năm đấm lớn phong cách cổ xưa Thạch Ấn.

"Động thủ!"

Đúng lúc này, nguyên bản vẫn cùng giáp sĩ pho tượng đánh cho chết đi được Công Tôn Nguyên Vũ, trong giây lát hét lớn một tiếng, một tay bấm niệm pháp quyết thúc giục, bay múa đầy trời Kim sắc phi xà đột nhiên

hóa thành một đạo đạo kim sắc dây thừng, Tướng Giáp sĩ pho tượng trói luồng được rắn rẫn chắc chắn, tiếp theo sau lưng Ự...c âm thanh vừa vang lên, lẳng không nhiều ra một đôi dài hơn một trượng đen sì thiết cánh, chẳng qua là hung hăng một cái, liền biến thành nhàn nhạt hư ảnh, trực tiếp xuất hiện ở bay ra màu xám trắng Thạch Ấn bên cạnh, đưa tay như thiểm điện trào lấy.

"Muốn chết!"

Chung Trầm thấy vậy, không cần suy nghĩ cơ quan cánh tay khê động, một đoàn Kim sắc quyền ảnh rời tay oanh ra, một cái khác giấu ở trong tay áo tay tức thì cong ngón búng ra, vật gì lẳng yên lóe lên rồi biến mất, tiếp theo thân hình nhoáng một cái, cũng phóng tới màu xám trắng Thạch Ấn.

Tiếng xé gió vang lớn!

Rậm rạp chẳng chịt mũi nhọn ánh sáng, như mưa to từ một phương khác hướng, hướng về Chung Trầm phía trước tráo bản đi.

Nhưng là hai gã cung nữ từ trong lòng lấy ra bốn chuỗi đồng giả bộ Pháp Khí, đều cầm một cái khác, đang hướng Chung Trầm chỗ phun ra mũi nhọn ánh sáng.

Chung Trầm sắc mặt trầm xuống, sau khi hít sâu một hơi, đỉnh đầu màu đen hồ lô hóa thành một đạo Lam Quang kích xạ hạ xuống, mơ hồ hình thành một tầng màn sáng bảo vệ toàn thân, muốn xông vào mang màn cường ép tiến lên.

Nhưng vào thời khắc này, bên tai chột vang lên Đường Hồng Lăng cảnh cáo âm thanh: "Mau dừng lại, đây là Công Tôn Gia Phá Nguyên Thần Mang, chuyên phá hộ thể chi thuật."

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Tầng Thứ Tư

Chung Trầm nghe xong lời này trong nội tâm lớn run sợ, nguyên vốn đã bắn ra ra thân hình một cái queo vào, một lần nữa bay xuống trở về chỗ cũ, nhưng một ngón tay lại hướng hai gã cung trang tỳ nữ Hư Không về một cái.

"XOẸT XOẸT" hai tiếng, hai nữ phía trên Hư Không chấn động cùng một chỗ, cực lớn mũi băng nhọn lóe lên mà hiện, đem hai nữ chặn ngang chém thành rời bốn đoạn, sau đó nhoáng một cái bay trở về đến Chung Trầm trong tay.

Tại đây một lát trì hoãn, Công Tôn Nguyên Vũ đã đem màu xám trắng Thạch Ấn một phát bắt được nhìn cũng không nhìn cái kia hai gã chết đi tỳ nữ, ngược lại cuồng hí cười ha hả.

"Hặc hặc, ta cuối cùng đạt được Thần Binh Ấn, chờ ta lần nữa trở lại thời điểm, chính là các ngươi mấy cái tử kỳ. Bất quá, điều này cũng muốn mấy người các ngươi có thể sống xuống rồi hãy nói."

Vừa dứt lời, Công Tôn Nguyên Vũ đem Thạch Ấn đột nhiên hướng dưới thân một ném.

"Phanh" một tiếng, màu xám trắng Thạch Ấn lại tại hạ phương hướng trong hư không biến thành một tòa cổng ánh sáng vàng nhạt.

Hầu như cùng một thời gian, cả tòa đại điện kịch liệt đung đưa, từng đạo trắng sữa cột sáng từ dưới đất xì ra, bên trong mơ hồ có một cái tên nhiều loại Khôi Lỗi, nguyên một đám bộ dáng dữ tợn. Mà nguyên vốn không có kích phát còn thừa pho tượng thủ vệ, lúc này đây vậy mà cũng trong mắt tinh quang chớp động, nguyên một đám hoạt động.

Nguyên bản tại chúng dưới chân hòm sắt, nhưng trong nháy mắt nguyên một đám trầm xuống dưới đất không thấy bóng dáng.

"Công Tôn Nguyên Vũ, người làm cái gì?" Mặc dù Đường Hồng Lăng trải qua không ít sóng gió, mắt thấy cảnh này cũng không khỏi ngọc dung xanh mét, nghiêm nghị quát hỏi.

Chung Y Vân cũng là kinh sợ nảy ra, vội vàng huy động trong tay màu lam trường côn, hướng Đường Hồng Lăng làm cho đang bay nhanh dựa sát vào mà đi.

Mộ Dung Song càng là mặt mày biến sắc, vội vàng thả ra Pháp Khí, cũng hướng mọi người bên này dựa sát vào tới đây.

"Hắc hắc, mấy cái phải chết người biết rõ nhiều như vậy làm cái gì, bốn công tử cái này đi trước tầng thứ tư rồi." Công Tôn Nguyên Vũ căn bản không thèm nhìn trong điện những người khác, hắc hắc một tiếng về sau, thân hình khẽ động, bắn vào Kim sắc cánh cổng ánh sáng bên trong.

Kim sắc cánh cổng ánh sáng bên trong trầm đục âm thanh cùng một chỗ, tùy theo trở nên không rõ mơ hồ, lập tức muốn tán loạn bộ dạng.

"Tầng thứ tư, có chút ý tứ, vậy thì dẫn ta đoạn đường a." Chung Trầm mắt thấy cảnh này, trên mặt đột nhiên hiện ra kỳ quái biểu lộ, tay trái kéo một phát, một cây óng ánh sợi tơ đột nhiên kéo căng xuất hiện ở cánh cổng ánh sáng cùng Chung Trầm ở giữa trong hư không, lại đột nhiên co rút lại, Chung Trầm thân hình liền hóa thành một đạo tên nổ theo sát lấy vọt tới,

cùng phía trước Công Tôn Nguyên Vũ hầu như một trước một sau vùi đầu vào rồi cánh cổng ánh sáng bên trong.

"XOET" một tiếng, tại Chung Trầm thân hình khó khăn lắm biến mất lập tức, cánh cổng ánh sáng liền biến thành từng điểm Kim Quang biến mất rồi.

Trong đại điện còn thừa lại Đường Hồng Lăng, Chung Y Vân, Mộ Dung Song ba người không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Lúc này, bốn phía phần đông Khôi Lỗi cũng đã tất cả cử binh khí ủa lên rồi.

"Xem ra, không sử dụng bản lĩnh chân chính thì không được rồi." Đường Hồng Lăng sau khi hít sâu một hơi, cuối cùng tinh thần phục hồi lại, nhìn chung quanh tính ra hàng trăm phần đông Khôi Lỗi về sau, thần sắc mặt ngưng trọng lên, hai đầu lông mày chậm rãi hiện ra một cái màu đỏ nhạt phù văn ẩn ký, mặt ngoài có óng ánh Huyết Quang lưu chuyển không theo quy tắc nào.

Một lát sau, trong đại điện tranh đấu âm thanh nổi lên!

...

"Không có khả năng, người như thế nào theo tới hay sao?" Công Tôn Nguyên Vũ nhìn xem sau đó theo tới Chung Trầm, hầu như không dám đối với tin vào hai mắt của mình, trên mặt biểu lộ đặc sắc muôn phần.

"Đây chính là tầng thứ tư? Thật là có thú, trước kia chúng ta Thiên Nam tu tiên người không biết bao nhiêu lần tiến vào Thiên Binh Các, nhưng lại chưa bao giờ không ai biết tầng này tồn tại." Chung Trầm đáp phi sở vấn, ánh mắt trước bốn phía chậm rãi bắt đầu đánh giá.

Hắn vị trí chi địa, rõ ràng là một chỗ dị thường sạch sẽ quảng trường, bốn phía trải rộng một cái phiến màu xanh cửa đá, chừng tầm mười phiến nhiều. Mà ở trong sân rộng chỗ, thì là một tòa trải rộng các loại tinh xảo phù văn tế đàn, chừng vài chục trượng độ cao, phía trên mơ hồ thờ phụng một cái kim quang lóng lánh chói mắt thứ đồ vật.

Chung Trầm hai mắt nhú lại, trong con mắt tinh mang hiện lên vẻ sau, mới đưa trên tế đàn đồ vật thấy rất rõ ràng, đúng một cỗ ngòi xếp bằng trên đất bên trên Kim sắc người cụt một tay hình Khôi Lỗi!

Này Khôi Lỗi toàn thân bị Kim sắc lân phiến bao trùm, trên mặt bao trùm lấy một bộ trông rất sống động Giao Long mặt giáp, đầu vai đầu gối cùng với các đốt ngón tay chỗ, có tất cả vừa thô vừa to sắc bén gai ngược lộ ra hai đầu gối ngòi xếp bằng, trước người cụt một tay bưng lấy một cái hơi mờ óng ánh hộp ngọc, bên trong mơ hồ có một viên màu đỏ sậm viên cầu, mặt ngoài có chút đồng dạng héo rút cái ống giống như xúc tu, đúng là một viên không biết thả bao lâu nửa héo rũ trái tim.

Chung Trầm nhìn thấy Kim sắc Khôi Lỗi không trọn vẹn cánh tay về sau, sắc mặt hơi đổi.

Đúng lúc này, Công Tôn Nguyên Vũ bỗng nhiên thân hình lóe lên, ôm đồm hương chẳng biết lúc nào khôi phục nguyên trạng, cũng rơi trên mặt đất viên kia màu xám trắng Thạch Ấn.

Nhưng Chung Trầm chẳng qua là tay trái có chút kéo một phát.

"Vèo" một tiếng, một cây óng ánh sợi tơ từ Thạch Ấn nổi lên hiện phóng tới, hung hăng co rụt lại xuống, liền đem Thạch Ấn kéo về tới Chung Trầm trong tay, lại để cho Công Tôn Nguyên Vũ chụp một cái cái không.

Thì ra là lúc trước tại tầng thứ ba đại điện lúc, Chung Trầm trong tay áo bay ra lóe lên không thấy thứ đồ vật, dĩ nhiên là cái kia căn bản trước đó

không lâu mới lấy được Huyết Tầm Ti, kia lúc ấy tuy rằng bị hai gã cung trang tỳ nữ Phá Nguyên Thần Mang bức lui, lại làm cho Huyết Tầm Ti một mặt lặng yên quần lấy màu xám trắng Thạch Ấn, lúc này mới có thể xuất kỳ bất ý theo sát Công Tôn Nguyên Vũ nhảy vào cánh cổng ánh sáng bên trong.

Công Tôn Nguyên Vũ trong miệng tiếng kêu kì quái rồi một tiếng "Đưa ta", hai giơ tay lên, lập tức hơn mười khối viên cầu vút ra đi ra, một hồi Ự...c cơ quan âm thanh về sau, hơn mười bộ hình sói Khôi Lỗi xuất hiện ở trước người.

"Chắc hẳn cái này Thần Binh Ấn ngoại trừ tiến vào tầng thứ tư bên ngoài, có lẽ còn có cách dùng khác a, nếu không người sẽ không như vậy khẩn trương. Đúng rồi, người sẽ không thực cho rằng những Khôi Lỗi này có thể đối phó ta đi." Chung Trầm đối với những Khôi Lỗi này nhìn như không thấy, đánh giá trong tay màu xám trắng Thạch Ấn vài lần về sau, chậm rãi nói ra.

Công Tôn Nguyên Vũ nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn chăm chăm vào Chung Trầm, không có lập tức thúc giục những Thanh Lang này Khôi Lỗi công tới, sau một lúc lâu mới ác hung hãn nói: "Chung Trầm, người đừng tưởng rằng thực đoán chừng ta. Nếu không phải sợ ở chỗ này đánh nhau, đánh thức trông coi trái tim cái kia bộ Địa cấp Khôi Lỗi, ta sẽ cho người biết bốn công tử bản lĩnh chân chính."

"Xem ra đạo hữu nghĩ thông suốt, nguyện ý hợp tác rồi." Chung Trầm bàn tay một cái cuốn, màu xám trắng Thạch Ấn biến mất không thấy gì nữa, bất động thanh sắc nói.

"Tầng này chỗ tốt mỗi người một nửa, người ra Thần Binh Ấn cùng Kim Qua Kiếm, ta trở lại nói cho người biết tầng thứ tư chỗ tốt như thế nào đạt được?" Công Tôn Nguyên Vũ miễn đề nén lửa giận trong lòng, tay áo

run lên, bay ra một mảnh vòng ánh sáng bảo vệ, lại đem những Thanh Lang này Khôi Lỗi thu vào, lạnh lùng nói ra.

"Có thể, trách không được các hạ khẩn trương như thế Kim Qua Kiếm, thì ra là cũng là giành tầng thứ tư chỗ tốt phải chi vật, trước tiên nói một chút về trong miệng người chỗ tốt là cái gì sao." Chung Trầm mắt cũng không chớp mà đáp ứng nói.

"Hừ, tầng thứ tư đúng Thiên Binh Các chính thức chỗ hạch tâm, trên thực tế là một tòa cự đại Khôi Lỗi Pháp Khí luyện chế sở chế tạo các đồ, cả tòa Thiên Binh Các cùng Cổ Thành bên trong Khôi Lỗi bảo vật, đều là bởi vậy sinh ra."

"Không cần ta rồi hãy nói những thứ khác, người có lẽ rất rõ ràng trong đó chỗ tốt to lớn a. Bất quá nếu muốn khống chế này sở chế tạo các đồ, trước hết cướp lấy trên tế đàn cái kia bộ Địa cấp Khôi Lỗi trong tay khống chế hạch tâm, nếu không một khi gây ra cấm chế, ta và người khẳng định chết không có chỗ chôn." Công Tôn Nguyên Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể miễn cưỡng trả lời một điểm.

"Người đang nói giỡn, Địa cấp Khôi Lỗi là cùng Kim Đan cảnh ngang nhau tồn tại, nếu như người muốn tìm cái chết mà nói, không cần kéo lên ta." Chung Trầm nghe xong lời này, lúc này sắc mặt trầm xuống.

"Người biết cái gì, này là Địa cấp Khôi Lỗi năm đó, bị nhà của ta lão tổ hóa thân sử dụng bí bảo trọng thương qua, sớm đã lâm vào hôn mê bên trong. Cũng chỉ có Kim Qua Kiếm mới có thể tại kia thức tỉnh trước cho Hủy Diệt một kích, phá vỡ kia phòng ngự." Công Tôn Nguyên Vũ ngưng trọng nói ra.

Chung Trầm trầm ngâm không nói, sau một lúc lâu mới bá một tiếng, không biết từ chỗ nào đem ánh vàng rực rỡ cự kiếm rút ra, xa hơn trên mặt đất trùng trùng điệp điệp cắm xuống, trực tiếp chui vào vài thước sâu về

sau, nhàn nhạt nói ra: "Công Tôn đạo hữu nói được như thế tự tin, vậy thì ký hồn khế, ta đem Kim Qua Kiếm cho người mượn, người tới cho cái này đầu Địa cấp Khôi Lỗi một kích a."

"Người không tin ta?" Công Tôn Nguyên Vũ sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

"Đúng vậy, ta là không tin người." Chung Trầm mặt không biểu tình.

"Tốt, tốt! Người đã tự làm thông minh, ta đây khiến cho người mở mang kiến thức một chút bổn công tử chính thức thủ đoạn."

Công Tôn Nguyên Vũ nghe vậy, khuôn mặt đột nhiên trở nên âm trầm đáng sợ, cũng một tay lấy nửa người trên quần áo xé rách xuống, lộ ra một thân dị thường tinh xảo màu trắng bạc áo giáp. Mặt ngoài các loại cơ quan đường vân trải rộng, thoạt nhìn dường như từng khối nhỏ nhỏ bộ kiện hợp lại mà thành, hiện ra nhàn nhạt kim loại sáng bóng, sau lưng cái kia một đôi màu đen thiết cánh, thành linh chính là từ nơi này kiện áo giáp trúnng đạn ra đấy.

Chung Trầm nhìn qua đối phương trên người áo giáp, miệng một phát, lộ ra một bộ đồng dạng dị thường răng trắng như tuyết.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Kịch Chiến

"Đây là kiện Bạch Kim Như Ý Giáp, là ta Công Tôn Gia nghiên chế mới nhất cơ quan áo giáp, chẳng những đao thương bất nhập, Thủy Hỏa bất nhập, lên trời xuống đất, càng có được ba mươi sáu loại khác nhau nghênh đón địch thủ đoạn, coi như là đối mặt Kim Đan cấp địch nhân, cũng đủ để tự vệ."

"Người có thể chết lúc này bảo trước mặt, cũng đủ để tự ngạo rồi. Ta hỏi lại người một lần cuối cùng, hiện tại giao ra Kim Qua Kiếm cùng Thần Binh Ấn, thần phục với ta, ta còn có thể lưu người một cái mạng chó." Công Tôn Nguyên Vũ sau lưng hai cánh chỉ hơi hơi một cái, thân hình liền từ từ mà cách mặt đất mấy trượng độ cao, dưới cao nhìn xuống cười gằn nói.

"Ngu xuẩn."

Chung Trầm nhìn xem không trung Công Tôn Nguyên Vũ, nhàn nhạt một tiếng, tay trái chẳng qua là hướng trước người Kim sắc cự kiếm vỗ một cái, Ngân sắc thủ đoạn lập tức tróc ra hạ xuống, màu lam tinh thể nhanh chóng bao trùm toàn thân, đồng dạng mặc vào một cỗ tinh xảo dị thường màu lam áo giáp, trên mặt nhiều hơn màu lam điều thủ mặt nạ.

"Hặc hặc, không biết tự lượng sức mình, người cái này huyết mạch ẩn ký chi tiết, lúc trước giao thủ lúc bốn công tử liền xem thấu, căn bản không thể nào là này là Như Ý cơ quan giáp đối thủ."

Công Tôn Nguyên Vũ thấy thế cười như điên, một tay chẳng qua là hướng trước người phần bụng nhấn một cái, rút ra một cái khác dài hơn một trượng màu bạc nhạt ném lao, thủ đoạn run lên, vật trong tay "Vèo" một tiếng, trực tiếp hóa thành một đạo hồ quang điện kích xạ phóng tới.

Chung Trầm chỉ cảm thấy trước mắt lôi minh vừa vang lên, màu bạc nhạt hồ quang điện đã đến chính mình mặt trước, tốc độ cực nhanh, căn bản khó có thể hình dung.

Hắn trong lòng có chút hoảng sợ, trong lúc nhất thời cũng bất chấp rút ra Kim Qua Kiếm ngăn cản, chỉ có thể đột nhiên đem cánh tay phải hướng khuôn mặt vừa đỡ, cũng đem Pháp lực hướng trong đó điên cuồng rót mà đi.

"Oành" một tiếng Lôi Minh, Chung Trầm trên cánh tay phải một đoàn Lôi Quang bạo liệt mà mở, cả đầu ống tay áo tro bụi mai một, lộ ra cả đầu ánh vàng rực rỡ cơ quan cánh tay.

Vật ấy mặt ngoài lân phiến tại Pháp lực thúc giục xuống, tất cả đều Tiểu Dao giống như dựng đứng dựng lên, ngoại trừ chính giữa bộ vị hơi có chút cháy đen dấu vết bên ngoài, vậy mà lông tóc không hư hại.

"Này cơ quan cánh tay là. . . Không có khả năng, người tại sao có thể có thứ này đây." Công Tôn Nguyên Vũ nhìn rõ ràng Chung Trầm cánh tay phải chỗ cơ quan cánh tay về sau, nghẹn ngào ra khỏi miệng.

Nhưng Chung Trầm căn bản không có trả lời ý tứ, một tay lấy Kim Qua Kiếm rút ra về sau, hai tay cầm kiếm, hướng về phía đối diện liền Hư Không chém, sau lưng năm khối màu lam điều thủ đồng thời hiển hiện, Dương Thiên im ắng vang lên.

"XOET. . ."

Vàng mịt mờ cao vài trượng bóng kiếm quét sạch phóng tới, lại để cho lớn phiến hư không ông ông tác hưởng, vụn vụn mơ hồ, dường như một kiếm muốn đem trọn phiến thiên địa một phân thành hai.

"Kim Qua Kiếm coi như là uy lực cường thịnh trở lại, trăm không đến người thì có ích lợi gì?" Công Tôn Nguyên Vũ thấy vậy, sau lưng thiết cánh bỗng nhiên một cái, người liền lóe lên không thấy bóng dáng.

Bóng kiếm trăm đã đến không trung, ngược lại oanh một chút bổ tới đối diện một phiến trên cửa đá.

Lại để cho Chung Trầm giật mình đứng rồi, như thế uy lực một kích, cửa đá chẳng qua là quang mang lóe lên, liền điềm nhiên như không có việc gì đã nhận lấy xuống, không thấy chút nào hư hao bộ dáng.

"Vèo!"

Sau lưng chỗ tiếng xé gió truyền đến, Chung Trầm không cần suy nghĩ trở tay lại là một kiếm.

Một đoàn Lôi Quang bạo liệt mà mở, từng đạo hồ quang điện đem phương viên mấy trượng không gian bên trong tất cả đều bao phủ kia xuống.

Chung Trầm lúc này mới xoay người lại, nhìn thấy Công Tôn Nguyên Vũ tại cách đó không xa không trung, hai tay đang cầm lấy hai cây Ngân sắc ném lao, lần nữa hướng kia phóng mà đến.

Kiểm quang một cuốn, lại là hai luồng Lôi Quang trên không trung bạo liệt mà ra

"Như Ý cơ quan giáp cũng chỉ có điểm ấy bốn sự chứ nếu mà nói, Chung mỗ thật có chút thất vọng rồi." Chung Trầm đem Kim sắc cự kiếm hướng trước người quét ngang, nhìn như bình tĩnh nói.

"Người gấp cái gì, Lôi Quang Thương chẳng qua là món ăn khai vị mà thôi. Này giúp ba mươi sáu loại thủ đoạn, bốn công tử sẽ để cho người từng cái ném thử đấy." Công Tôn Nguyên Vũ nghe vậy giận dữ, mặt hiện ác độc sắc mặt nói.

"Từng cái ném thử? Ta cũng không nhiều thời gian như vậy tại đây lãng phí, mười hơi thở thời gian! Mười hơi thở ở trong ta sẽ giải quyết hết người." Chung Trầm đeo mặt nạ nhìn không ra thần sắc trên mặt, lại duỗi ra ngón tay hướng đối diện cách không một điểm nói ra.

"Mười hơi thở? Bốn công tử trước tiên ở mười hơi thở bên trong muốn rời mạng chó của người."

Công Tôn Nguyên Vũ nghe xong lời này, nổi trận lôi đình, một tay hướng trên người áo giáp bên trên một chỗ nhấn một cái, lập tức trên người "Ự...c" âm thanh liên tiếp vang lên, hai mảnh ngực giáp tự hành tróc ra hạ xuống, lộ ra rậm rạp chẳng chịt như là tổ ong giống như màu đen lỗ thủng, đồng thời sau lưng ánh sáng màu xanh một cuốn, bỗng nhiên lại nhiều ra một đôi màu xanh cánh ve sâu, dưới xương sườn chỗ bốn đầu màu trắng bạc cơ quan cánh tay liên tiếp bắn ra, riêng phần mình nắm lấy một cái màu đen trường kiếm, hai chân phía dưới cũng từng đạo hồ quang điện hội tụ phóng tới, trong khoảnh khắc biến thành một đôi lôi luân phiên, mặt ngoài Lôi Quang lập loè, tiếng nổ vang không ngừng.

Chung Trầm nhìn thấy cảnh này, hai mắt nhíu lại, không thấy kia có gì cử động, trái trên cổ tay huyết mạch ẩn ký Huyết Quang lòe loẹt lóa mắt, từ trong lần nữa tuôn ra Lam Tinh, so với lúc trước càng thêm Thâm Lam, càng thêm diễm lệ.

"XOỆT XOỆT" hai tiếng, màu lam điều thủ lần nữa huyền hóa ra hai khóa, lần đầu đạt đến bảy đầu!

Lúc thứ bảy khối điều thủ phương hướng một xuất hiện trong nháy mắt, Chung Trầm bả vai hơi run, sau lưng màu lam tinh giáp trên hai luồng Lam Quang ngưng tụ phóng tới, đồng dạng huyền hóa ra một đôi màu lam óng ánh cánh chim, mỗi căn bản lông vũ hơn một xích trở lại dài, thoát nhìn diễm lệ dị thường, vẫn còn như mộng huyền chi vật.

Chung Trầm một quát lên, thân hình bỗng nhiên lớn phát triển gấp bội, tứ chi thô một vòng to, đầu vai hai bên càng là cổ lầy nguyên một đám bọc nhỏ, có tất cả ba cái nhiều, sau lưng cánh chim một cái, thân hình liền uốn éo, trực tiếp chui vào Hư Không không thấy.

Công Tôn Nguyên Vũ biến sắc, dưới bàn chân lôi luân phiên lóe lên, thân hình vượt qua lấy dịch chuyển ra hai trượng đi xa.

"Oành" một tiếng, kia thì ra là đứng thẳng chỗ, một cái khác vàng mịt mờ kiếm quang chém xuống một cái, đem bên cạnh Hư Không đều bổ được một hồi lắc lư không thôi. Tùy theo, Chung Trầm thân ảnh tại kiếm quang phía trên hiện ra phóng tới.

"Đi tìm chết!"

Công Tôn Nguyên Vũ không cần suy nghĩ hai tay lần nữa rút ra hai cây Ngân sắc ném lao, hóa thành Lôi Quang đặt cược ra, sau lưng màu xanh cánh ve sần có chút chớp động về sau, phát ra ngũ sắc vàng sáng, làm cho người ta vừa nhìn phía dưới cháng váng đầu hoa mắt, Thần Thức hoảng hốt, không cách nào nữa nhìn thẳng Công Tôn Nguyên Vũ mảy may.

Cùng lúc đó, trước ngực hấn áo giáp bên trên lộ ra rậm rạp chằng chịt lỗ nhỏ lập tức phun ra rậm rạp chằng chịt mũi nhọn ánh sáng, đúng là lúc trước xuất hiện qua một lần Phá Nguyên Thần Mang, dưới xương sườn bốn đầu cơ quan cánh tay cũng huy động trong tay màu đen trường kiếm, bốn đạo màu đen kiếm quang bay cuộn phóng tới, dưới bàn chân lôi luân phiên

càng là tiếng nổ vang vừa vang lên, riêng phần mình phun ra một cái khác vừa thô vừa to Ngân sắc hồ quang điện công kích mà đi.

Công Tôn Nguyên Vũ vậy mà mượn nhờ Như Ý cơ quan giáp chi lực, đồng thời kích phát năm loại khác nhau công kích.

Chung Trầm đối mặt cái này kinh đào giật mình giống như một luồng sóng công kích, cơ trên mặt run rẩy hai cái, hướng về phía đối diện chính là im ắng há miệng, sau lưng bảy khối màu lam điều thủ lập tức lớn phát triển gấp bội, đồng dạng đủ miệng mở lớn, cuồn cuộn không dứt trắng xoá âm bay cuộn phóng tới, liên kết một mạch về sau, lại biến thành cao bảy tám trượng Hư Không sóng lớn, mặt ngoài vô số óng ánh phù văn chớp động không thôi.

"Oành! Oành! Oành. . ."

Kiểm quang mũi nhọn ánh sáng Oành tại hơi mờ sóng lớn lên, tóe lên đủ mọi màu sắc bao quanh quang mang, nóng rực khí tức, rét thấu xương hàn quang hướng bốn phương tám hướng cuồn cuộn cuốn mở, lại để cho bên cạnh Hư Không đều ông ông tác hưởng không thôi.

Hư Không sóng lớn dường như căn bản không có chịu ảnh hưởng, ngược lại tại bảy khối màu lam điều thủ phụt lên chống đỡ dưới, càng thêm cực lớn vài phần.

Chung Trầm hai mắt lam mang lập loè, không chút nào được Công Tôn Nguyên Vũ sau lưng cánh ve sâu ngũ sắc vàng sáng ảnh hưởng, ngược lại hai tay vừa nhấc, đồng thời hướng đối diện chậm rãi đẩy.

UỠNH UỠNH RẦM RẦM tiếng nổ lớn liên miên không dứt, Hư Không sóng lớn một cái cuồn cuộn, hùng hổ hướng Công Tôn Nguyên Vũ chỗ đè xuống.

"Không tốt!"

Công Tôn Nguyên Vũ kinh hãi, không cần suy nghĩ sau lưng cơ quan cánh một cái, dưới bàn chân lôi luân phiên ngân quang chớp động, muốn xa xa tránh đi.

Nhưng mà sau một khắc, hấn liền bỗng nhiên cảm giác bốn phía không khí trầm xuống, dưới bàn chân lôi luân phiên trầm trọng vô cùng, căn bản không cách nào kịp thời tránh đi, lại thi triển mặt khác thủ đoạn cũng không còn kịp rồi.

Cầm y thanh niên chỉ có thể bất đắc dĩ hai giơ tay lên, riêng phần mình ném ra một quả đỏ thẫm Phù Lục, hóa thành hai luồng phòng ốc giống như lớn nhỏ Hỏa Vân hướng sóng lớn nhờ cậy rời đi, đồng thời, dưới xương sườn bốn đầu cánh tay cầm trong tay màu đen trường kiếm ném mất, ngược lại riêng phần mình năm ngón tay một tấm, lẳng không ngừng tụ ra hồng, hoàng, lam, lục cùng với tầng bốn màu sắc bất đồng màn sáng, sau lưng vậy đối với màu xanh cánh ve sâu cũng "Sưu sưu" hai tiếng tróc ra hạ xuống, biến thành hai mặt hơi mờ tấm thuẫn, quay chung quanh kia bên người vờn quanh bay múa.

"Oanh oanh!"

Hỏa Vân hóa thành cuộn cuộn sóng nhiệt bạo liệt mà mở, nhưng mà Hư Không sóng lớn chỉ là một cái cuộn động lúc giữa liền đem tất cả hỏa diễm áp diệt, thuận thế đem Công Tôn Nguyên Vũ quấn vào trong đó.

Chung Trầm đẩy ra hai tay, bỗng nhiên biến đổi phương hướng, hướng trước người khép lại mà đi.

Hư Không sóng lớn điên cuồng cuốn động, mơ hồ tạo thành một đoàn hơi mờ khổng lồ vòng xoáy, ở trung tâm tiếng nổ vang không ngừng.

Công Tôn Nguyên Vũ ở trên hư không sóng lớn bên trong thân hình quay tròn liên tục đảo quanh, giống như sóng to gió lớn bên trong một chiếc thuyền lá nhỏ, căn bản không cách nào khống chế chính mình, bên

ngoài thân tăng bốn màu sắc khác nhau màn sáng bên trên càng là liên tục bộc phát ra chói mắt quang mang, một lát sau liền đồ sù giống như từng tầng một vỡ vụn mà ra

"Diệt!"

Chung Trầm thấy vậy, khẽ quát một tiếng, hai tay bỗng nhiên khép lại đã đến cùng một chỗ.

Hư Không vòng xoáy lúc này phát ra chói mắt bạch quang bạo liệt mà mở, từng đợt kịch liệt chấn động quét sạch rồi toàn bộ không gian, một lát sau, một cái đen sì động lớn trống rỗng xuất hiện.

"Đùng" một tiếng, một cỗ không trọn vẹn không được đầy đủ thân hình từ trong hắc động rơi xuống trên mặt đất, không nhúc nhích.

Đúng là Công Tôn Nguyên Vũ.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Khôi Lỗi Hóa Thân

Lúc này đây Công Tôn Nguyên Vũ, bên ngoài thân treo vài miếng Như Ý cơ quan giáp tàn phiến, bên thân hình không cánh mà bay, còn lại tàn thân thể cháy đen một mảnh, giống như bị đại hỏa đồ nướng qua.

Như thế trọng thương tổn thương, chỉ cần là huyết nhục thân thể tự không khả năng còn sống.

Chung Trầm thở dài một hơi, sau lưng bảy khối màu lam chim thể bên ngoài thân quang mang lóe lên, lập tức khôi phục trước kia lớn nhỏ, nhưng trở nên dị thường uế oải.

Không trung hắc động cũng lóe lên phá bại biến mất, trong hư không các loại hỗn loạn chấn động cũng dần dần bình tĩnh trở lại.

Chung Trầm đưa tay, trên cánh tay trái Lam Tinh áo giáp nhanh chóng rút đi, lộ ra chỗ cổ tay huyết mạch ẩn ký, kia chỉ nhìn lướt qua, nhú mày một cái. Lúc này đây huyết mạch ẩn ký so với kia lúc trước, rõ ràng mơ hồ vài phần.

"Cái này huyết mạch ẩn ký bảy đầu chi lực tuy rằng uy lực vô cùng, nhưng tiêu hao chi lớn cũng vượt xa lúc trước, nếu là thật sự vận dụng chín đầu chi lực mà nói, cái này huyết mạch ẩn ký bên trong còn thừa năng lượng lập tức sẽ tiêu hao không còn đấy. Xem ra cái này Huyết Mạch chi lực về sau muốn cẩn thận sử dụng." Chung Trầm như vậy suy nghĩ lấy, thân hình khẽ động, cầm theo Kim sắc cự kiếm từ không trung rơi xuống, vài

bước đi tới Công Tôn Nguyên Vũ tàn thân thể bên cạnh, liền cúi người ý định kiểm tra một chút.

Nhưng vào lúc này, lòng hăn đầu bỗng nhiên nổi lên một cỗ mãnh liệt nguy hiểm cảm giác, dường như tùy thời đều có vẫn lạc khả năng.

"Không tốt!"

Chung Trầm không cần suy nghĩ sau lưng Lam Tinh Vũ Sí chấn động, thân hình lập tức ngược lại bắn đi ra, cùng lúc đó, trong tay Kim sắc cự kiếm cũng hướng trước người quét ngang, che ở hơn phân nửa thân hình.

Hầu như cùng một thời gian, trên mặt đất nguyên bản bất động Công Tôn Nguyên Vũ, bỗng nhiên ngời dậy, bên gương mặt huyết nhục đều không có, lộ ra một cái đen sì kim loại thiết mặt, còn sống một cái cánh tay giương một tay lên, một viên Tử sắc viên châu kích xạ phóng tới.

Đúng là cái kia Uế Sát Âm Lôi!

Chung Trầm đồng tử co rụt lại, dùng cái này lôi trong truyền thuyết uy lực, nếu là ở này muốn nổ tung lên, khoảng cách gần như vậy sau hăn tuyệt không may mắn thoát khỏi khả năng, cơ hồ là xuất phát từ bản năng phản ứng, kia sau lưng bảy khối điều thủ hư ảnh bên trong một viên, đột nhiên một cái dò xét đầu, một cái đem kích xạ tới Tử sắc viên châu nuốt vào trong miệng.

Chung Trầm còn không có kịp phản ứng, chợt nghe đến kinh Thiên động Địa nổ mạnh, Uế Sát Âm Lôi tại điều thủ bên trong bạo liệt mà mở, cả khối điều thủ bành trướng cực lớn, sau đó lập tức hóa thành một đoàn Lam Quang tán loạn biến mất.

Chung Trầm hai tai ô...ô...n...g một tiếng, đầu một hồi châm đâm giống như kịch liệt đau nhức, há mồm phun ra một đoàn máu tươi, thân hình liên tục loạng choạng ngã, thiếu chút nữa ngã trên mặt đất.

Nhưng, này cái Uế Sát Âm Lôi uy năng lại như vậy biến thành hư ảo.

Chung Trầm mặc dù bị Huyết Mạch chi lực cản trở không nhẹ, nhưng là trong nội tâm cuồng hỉ, rất có tìm được đường sống trong chỗ chết cảm giác. Sau một khắc, kia trong giây lát trong tay Kim sắc cự kiếm vung lên, một cái khác vàng mịn mờ Kiếm Khí một cuốn phóng tới, đem cách đó không xa trên mặt đất vừa mới ngồi xuống Công Tôn Nguyên Vũ hết thấy mà mở, tàn thân thể âm âm ngã xuống, cái này là thật bị chết không thể chết lại.

Lúc Chung Trầm vẫn còn mang ba phần cẩn thận đi qua, lại cẩn thận dò xét trên mặt đất tàn thi thể một lần về sau, khuôn mặt lại có chút khó coi.

Cái này Công Tôn Nguyên Vũ bị cắt mở tàn thân thể bên trong, thành linh bỏ thêm vào tất cả đều là tất cả chuông tài liệu chế thành lớn nhỏ linh kiện, dĩ nhiên là một cỗ Khôi Lỗi thân thể.

Không, phải nói "Công Tôn Nguyên Vũ" bộ mặt thật sự, đúng một cỗ Khôi Lỗi hóa thân, có lẽ có người một mực ở không biết rất xa địa phương âm thầm thi pháp thao túng, lúc này mới biểu hiện được cùng thường nhân không khác.

Chung Trầm lâm vào trong trầm tư.

Mộng Yểm Cung Bí Cảnh bên ngoài, cách Mộng Yểm Cung mở ra chi địa không biết rất xa một hòn đảo nhỏ lên, cái nào đó che giấu trong thạch động, một gã cùng Công Tôn Nguyên Vũ khuôn mặt độc nhất vô nhị áo vàng thanh niên, khoanh chân mà ngồi, hai mắt nhắm nghiền. Hẳn trước người bày đặt một cái Thanh Đồng Tiểu Đỉnh, bên trong có một đoàn lục sắc hỏa diễm hùng hực thiêu đốt lên.

Bỗng nhiên, áo vàng thanh niên kêu lên một tiếng buồn bực, hai mắt trợn lên, khoe miệng có một đám máu đen chảy ra, trước người đỉnh lô bên trong cái kia đoàn lục diễm lung lay mấy cái về sau, lóe lên dập tắt.

"Người nào, cũng dám phá bốn công tử đại pháp, hủy ta tiến giai con đường. Đừng để cho ta tìm được người, nếu không bốn công tử nhất định phải đem người bầm thây vạn đoạn!" Áo vàng thanh niên mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, hai đầu lông mày có đoàn kim ảnh lóe lên rồi biến mất, rõ ràng là một gã đã ngưng kết kim đan Tu Tiên Giả.

...

"Thu hoạch còn coi như không tệ." Chung Trầm nâng khác nhau từ Công Tôn Nguyên Vũ Khôi Lỗi tàn phiến bên trong tìm được ba đồ tốt, trên mặt lộ ra một chút sắc mặt vui mừng.

Một cái là cái túi da giống như đồ vật, bên trong chứa tầm mười khối đặc biệt viên cầu, đúng là một ít cơ quan Khôi Lỗi, hai người khác đen sì ống trúc, nhưng là cái kia Công Tôn Gia Phá Nguyên Thần Mang.

Về phần Công Tôn Nguyên Vũ mặt khác Pháp Khí, phần lớn lúc trước Hư Không vòng xoáy bên trong phá hư hầu như không còn, căn bản không cách nào nữa dùng.

Nếu muốn đem ra sử dụng cơ quan Khôi Lỗi, trước hết tu tập cơ quan bí pháp, cho nên tương đối người phía trước, Chung Trầm đối với đằng sau cái kia hai đồng Phá Nguyên Thần Mang càng thêm coi trọng vài phần, dù sao đây là hơi thêm quen thuộc liền có thể lập tức cầm tới nghênh địch thứ tốt.

Chung Trầm cầm trong tay thứ đồ vật cất kỹ về sau, ánh mắt xa hơn cách đó không xa trên mặt đất đảo qua về sau, lại đi qua vài bước, nhặt lên một đôi hơi mờ hơi mỏng đồ vật, đúng là lúc trước cái kia bộ Như Ý cơ quan giáp bộ kiện một trong, vậy đối với màu xanh cánh ve sầu.

Đây đối với cánh ve sầu lúc trước hiển hiện ngũ sắc vàng sáng, có mê hoặc lực lượng tinh thần, đằng sau lại hóa thành tấm thuẫn thứ đồ vật có thể ngạnh kháng Hư Không nghiền nát chi lực đè ép, bản thân lại không có bất kỳ tổn thương, có thể thấy được kia chỗ bất phàm rồi. Chung Trầm tò mò, đem đây đối với cánh ve sầu nhặt lên nghiền cứu một phen, vẫn không có nhìn ra đây là loại tài liệu nào chế thành lời nói, cũng liền thuận tay đồng dạng thu vào rồi trong túi trữ vật.

Lúc này, ánh mắt của hắn mới chuyển hướng về phía tế đàn phương hướng, nhưng sau một khắc sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

Trên tế đàn cái kia bộ nguyên vốn hắn nên ngồi xếp bằng bất động Kim sắc hình người Khôi Lỗi, lúc này đây thành linh đã đứng dậy, đang hai mắt tinh quang chớp động nhìn xem hắn, mà kia nguyên bản nâng ở lòng bàn tay chỗ trái tim giống như hạch tâm cũng đã không cánh mà bay.

Chung Trầm trực giác miệng mình phát khô, một cỗ kỳ hàn từ phía sau lưng bay lên.

Lúc này, trên tế đàn Kim sắc Khôi Lỗi chậm rãi nâng lên cụt một tay, hướng Chung Trầm chỗ từ từ một điểm.

"XOỆT" một tiếng, một cái mông lung Kim sắc Quỷ Ảnh từ Kim sắc Khôi Lỗi trên người xông lên phóng tới, lập tức phát triển đến nửa cái quảng trường lớn nhỏ.

Quỷ Ảnh đầu sinh cực lớn song giác, hai mắt giống như đèn lồng lục diễm cuồn cuộn, dường như giơ cao Thiên Ma Thần giống như bao quát Chung Trầm, chẳng qua là phòng ốc giống như cực lớn đầu khê động, liền một cái đem Chung Trầm nguyên vẹn nuốt đi vào, lại để cho kia căn bản không có bất luận cái gì cơ hội tránh né.

Chung Trầm cảm giác mình làm một cái rất dài rất dài Ác Mộng.

Tại trong mộng, hần ở đây một cái bốn phía tất cả đều là tối tăm mờ mịt sương mù địa phương cùng một cái ánh vàng rực rỡ hung ác Quỷ vật liên tục chiến đấu, song phương pháp thuật đều không có, chỉ biết sử dụng Man lực tứ chi công kích đối phương, mà thất bại một phương sẽ bị một phương khác xé mở thân thể cắn nuốt. Nhưng một lát sau, bị cắn nuốt một phương lại sẽ lập tức tại nguyên chỗ một lần nữa phục sống lại, chẳng qua là so với lúc trước trở nên hư yếu một ít, lại lập tức sẽ mở ra trận tiếp theo người chết ta sống tranh đấu.

Một lúc mới bắt đầu, song phương thắng bại không sai biệt lắm, nhưng theo thời gian trôi qua, Kim sắc Quỷ vật lại thể hiện ra rồi kinh người sức chịu đựng, sau khi thất bại suy yếu trình độ, rõ ràng so với Chung Trầm muốn nhẹ hơn rất nhiều.

Chung Trầm dần dần thua nhiều thắng ít, mà phục sinh sau suy yếu cảm giác càng ngày càng lợi hại, thậm chí đến cuối cùng ngay cả đứng yên thân hình đều có chút lung lay sắp đổ, căn bản không ngăn cản được Kim sắc ác quỷ vài cái công kích, đã bị kia cho cắn nuốt.

Chung Trầm trong nội tâm lớn sợ! Hần tuy rằng cảm giác mình giống như quên mất cái gì đồ trọng yếu, nhưng là biết như thế tình hình kéo dài nữa mà nói, chính mình kết cục tuyệt đối không xong cực độ, nhưng lúc này toàn thân như nhũn ra, căn bản không có khí lực lại cùng Kim sắc Quỷ vật thêm mà đối kháng rồi.

Kim sắc Quỷ vật rõ ràng cũng cảm thấy thắng lợi sắp đã đến, lúc Chung Trầm lại một lần nữa phục sinh nhưng lại ngay cả đứng thẳng đều không thể đứng yên thời điểm, lúc này thân hình bỗng nhiên tăng vọt gấp mấy lần, mở ra miệng lớn dính đầy máu, muốn đem Chung Trầm hoàn toàn một cái nuốt vào.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời cuồn cuộn sương mù một phần, một viên dương như như ngọn núi dữ tợn điều thủ lãng không thò ra, toàn thân

lam óng ánh sáng long lanh, chẳng qua là một chút cúi đầu, liền như thiểm điện đem Quỷ vật vượt lên trước một cái há miệng, lại ngửa cổ lên tử nhai nhai nhấm nuốt vài cái, liền hết nuốt trọn đi vào, tùy theo phát ra vui vẻ cực kỳ vang lên.

Minh thanh chói tai cực kỳ!

Chung Trầm chỉ cảm thấy đầu ông ông vang lên, chưa phát giác ra khó chịu vội vàng che hai lỗ tai, nhưng giật mình một cái về sau, trước mắt hết thấy cảnh vật bỗng nhiên mơ hồ, cũng một lần nữa về tới lúc trước tầng thứ tư trong quảng trường.

Lúc này hẳn, thành linh còn đứng ở tại chỗ vị trí, chẳng qua là trước mặt gần trong gang tấc địa phương, cái kia bộ Kim sắc Khôi Lỗi đang vẫn không nhúc nhích cùng kia mặt đối mặt đứng vững, hai mắt nhưng mơ hồ có thể thấy được tinh quang chớp động.

"A!"

Chung Trầm kinh hãi, thân hình lập tức bắn ngược ra hơn mười trượng bên ngoài, mới một cái phiêu động một lần nữa rơi trên mặt đất, trên mặt tràn đầy kinh nghi bất định biểu lộ.

"Ồ?" Hẳn bỗng nhiên phát hiện, lúc này đây thị lực trở nên thần kỳ tốt, thậm chí ngay cả bên ngoài hơn mười trượng mà gạch bên trên bộ lông giống như mảnh khe hở đều xem trọng nhìn thấy tận mắt.

Không đúng, không phải thị lực tốt, mà là Thần Thức so với lúc trước cường đại rồi gấp mấy lần trở lên!

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Hồn Khế

Chung Trầm kinh ngạc lại hơi chút nội thị sau thần trí của mình hải về sau, lập tức vừa mừng vừa sợ. Hãn hiện tại Thần Thức cường đại, chỉ sợ Kim Đan Tu Tiên Giả cũng bất quá chỉ như vậy mà thôi, trong đó chỗ tốt to lớn có thể nghĩ rồi.

"Xem ra người đã phát hiện rồi, nuốt ta tinh hồn bên trong một tia phân hồn, đối với chính là một gã Trúc Cơ Tu Tiên Giả mà nói, thực xem như một bước lên trời. Nhưng hiện tại có một vấn đề, người nhân họa đắc phúc về sau, như thế nào đối mặt ta đây một gã Thiên cấp Khôi Lỗi lửa giận." Từ Kim sắc Khôi Lỗi trong cơ thể cuối cùng truyền ra một cái nặng nề nam tử thanh âm, dường như tràn đầy khó có thể áp lực tức giận.

"Cái gì, Thiên cấp Khôi Lỗi! Người ngưng tụ ra rồi tinh hồn, mới vừa rồi là đều muốn đoạt xá ta?" Chung Trầm nghe vậy, trong nội tâm hoảng hốt, nhưng lập tức lại có chút ít bình tĩnh đại ngộ.

"Đúng vậy, ta mới vừa rồi là muốn đoạt xá một nhục thân, bất quá ngược lại là không nghĩ tới người đem ra sử dụng Huyết Mạch chi lực như thế kỳ lạ, tại ở bên trong thần thức hải cũng có thể có lớn như thế uy năng, một cái nuốt vào vào ta phân hồn, ngược lại tầm bố lớn mạnh người tên tiểu bối này Thần Thức. Hiện tại hoặc là thần phục với ta, làm nô lệ của ta, hoặc là để cho ta đem người phá tan thành từng mảnh, vĩnh viễn ngủ say với trong bóng tối." Kim sắc Khôi Lỗi bên trong nam tử thanh âm, trở nên kỳ lạnh không so với.

Chung Trầm nghe vậy, tâm thẳng chìm xuống dưới rời đi.

Thiên cấp Khôi Lỗi thế nhưng là có thể cùng Nguyên Anh tu sĩ chống đỡ, huống chi còn ra đời tinh hồn, đã đã thành vượt xa Linh Khôi tồn tại. Nhưng muốn hẳn trở thành một tên Khôi Lỗi nô bộc, cho dù là Thiên cấp Khôi Lỗi, hẳn tự nhiên tuyệt đối không có khả năng đáp ứng.

"Các hạ thật sự là Thiên cấp Khôi Lỗi?" Chung Trầm tâm niệm nhanh chóng chuyển động xuống, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, khô cần mà hỏi.

"Người lại dám hoài nghi ta?" Kim sắc Khôi Lỗi hai mắt tinh quang lớn bắn, bỗng nhiên đi nhanh tiến về phía trước một bước, đồng thời sau lưng Kim Quang Thiểm động, hầu như che đậy bên hư không Kim sắc Quỷ Ảnh lần nữa hiển hiện phóng tới, hai mắt chút nào cảm tình không có, dường như nhìn như người chết nhìn xem Chung Trầm, đồng thời, một cổ không cách nào tưởng tượng khủng bố uy áp lập tức phủ xuống ở đây.

Chung Trầm chỉ cảm thấy toàn thân tê rần, lại "Phù phù" một tiếng trực tiếp nửa quỳ trên mặt đất, sắc mặt lập tức trắng bệch như tờ giấy, trong nội tâm đối với Kim sắc Khôi Lỗi lại không cái gì hoài nghi.

Nhưng vào lúc này, hẳn bỗng nhiên cảm giác cổ tay trái bên trên huyết mạch ẩn ký có chút nóng lên, tiếp theo sau lưng mấy tiếng vang lên phát ra, bảy khối màu lam điều thủ tự hành hiển hiện phóng tới.

Chính giữa một viên lớn nhất điều thủ, chẳng qua là ngóng nhìn rời cực lớn Quỷ Ảnh một lát, bỗng nhiên một cái há miệng kim sắc quỷ ảnh thân hình một bộ phận, dường như dùng ăn mỹ vị giống như đầu bãi xuống, liền đem một lớn khối quỷ thân thể xé rách hạ xuống, giữa đầu trực tiếp nuốt xuống đi vào.

"Không, đúng Cửu Thủ Quỷ Cừ!" Kim sắc Khôi Lỗi chẳng qua là hét thảm một tiếng, không lồ Quỷ Ảnh lập tức hóa thành một cổ khói xanh biến mất không thấy, Kim sắc Khôi Lỗi hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào

bảy khối điều thủ, vậy mà hiển lộ ra cùng người thật không hai thần sắc sợ hãi trở lại.

Chung Trầm rồi lại cảm nhận được ở bên trong thần thức hải một cỗ tinh thuần năng lượng rót vào trong đó, thần thức hải lại lớn mạnh một phần, lại để cho kia rất là hoảng sợ, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào mặt đối mặt trước Kim sắc Khôi Lỗi.

"Nhân tộc tiểu tử, ngươi nếu như có được Cửu Thủ Quỷ Cưu đạ hồn chi lực, vậy thì có tư cách cùng bốn tọa ký ngang hàng hồn khế rồi hả?" Đúng lúc này, đối diện Kim sắc Khôi Lỗi bên trong lại truyền ra thanh âm già nua vẻ mặt ôn hoà thanh âm đàm thoại.

"Cái gì?" Chung Trầm có chút trợn mắt há hốc mồm.

Nửa ngày sau.

Đã trống rỗng tầng thứ tư quảng trường chỗ, tế đàn bên cạnh một chỗ mặt đất truyền ra một hồi UỶNH UỶNH RẦM RẦM tiếng vang, tiếp theo, bên cạnh mà gạch bạch quang chợt hiện vài cái về sau, liền đột nhiên bạo liệt mà mở, hiện ra một cái đen sì động lớn, tiếp theo một cái mặt ngoài trái rộng gai nhọn cực lớn cầu hình giống như vật thể từ trong chui ra.

"Hặc hặc, ta đã nói của ta tính toán không có khả năng có sai, quả nhiên tại phá vỡ cái này thứ mười chín đạo cấm chế cơ quan về sau, có thể đến Thiên Binh Các tầng thứ tư rồi. Ta quả nhiên là cơ quan thuật chính thức thiên tài!"

Một thiếu niên vui cười âm thanh từ gai nhím giống như hình cầu bên trong truyền ra, tiếp theo "Ự...c" cơ quan âm thanh vừa vang lên, lớn cầu bộ vị ấy ấy một phần mà mở, từ trong nhảy ra một gã em bé gương mặt thanh tú thiếu niên, đúng là Việt Thiên Sầu.

Hắn vừa mới trên mặt đất đứng vững, thật hưng phấn được hai tay chà xát không ngừng, hai mắt càng không ngừng hưởng quang trường bốn phía những trên cửa đá kia dò xét không ngừng.

Nhưng thiếu niên chỉ nhìn mấy lần, liền bỗng nhiên sắc mặt trắng bệch, chỉ thấy vô luận cửa đá còn là cả quang trường mặt đất, lúc này đây đều tại dựa theo nào đó tiết tấu chớp động lên nào đó quý dị ánh sáng màu đỏ, đồng thời các loại đủ mọi màu sắc phù văn, càng là tại quang trường các nơi lập loè, hơn nữa chớp động tần suất một lần so với một lần nhanh đến bộ dáng.

"Cái này. . . Đây là bạo phá pháp trận, chẳng lẽ ta mạnh mẽ xâm nhập tầng này, kích phát tự hủy cấm chế không thành. Như thế không lẽ siêu cấp pháp trận, nếu là thật sự tự bạo ra lời nói. . ." Thiếu niên nuốt sau nước miếng về sau, bỗng nhiên đánh cho cái giật mình về sau, bề bộn một cái quay người, dốc sức liều mạng lần nữa nhảy vào không lồ viên cầu ở bên trong, một lần nữa kích phát Khôi Lỗi một đầu chui vào lúc trước đi ra động lớn bên trong.

Một thời gian cạn chén trà về sau, cả tòa quang trường tính cả những cửa đá kia đồng thời phát ra ông ông thấp minh thanh, đồng thời, từng đạo đủ mọi màu sắc cột sáng bắt đầu từ quang trường tất cả hỏ lánh.

Cả tòa quang trường đang kịch liệt lắc lư ở bên trong, bắt đầu tan vỡ sụp đổ.

Cách Cổ Thành cách đó không xa, đang tại vài toà gò núi lúc giữa vệt vàng tầng trời thấp phi hành vài tên trẻ tuổi Tu Tiên Giả, chợt nghe phía trước một hồi đất rung núi chuyển giống như nổ mạnh về sau, không khỏi mặt lộ vẻ nghi ngờ sắc mặt, nhưng theo mấy người bay đến không trung, hướng hơn mười dặm bên ngoài Cổ Thành nhìn ra xa lúc, nhao nhao chấn động.

Chỉ thấy, nguyên bản Thiên Binh Các chỗ Cổ Thành bên trong kiến trúc, lúc này đây đang tại mảng lớn sụp đổ, cả tòa cổ thành khu vực đều tại từ từ hướng dưới mặt đất chìm, không không lâu sau, Cổ Thành tính cả bên trong Thiên Binh Các liền từ trên đường chân trời triệt để biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cái này vài tên đang nguyên chuẩn bị chạy tới Cổ Thành Tu Tiên Giả, không khỏi hai mặt nhìn nhau rồi.

Một viên đường kính mấy trượng cực lớn đâm cầu đang dưới mặt đất ở chỗ sâu trong nhanh chóng ghé qua lấy, mà ở cực lớn đâm cầu ở trung tâm trong không gian, đồng thời gạt ra bốn người, tam nữ một nam, đúng là Đường Hồng Lăng, Chung Y Vân, Mộ Dung Song cùng Việt Thiên Sầu.

Chung Y Vân cùng Việt Thiên Sầu liên tục đấu võ mồm lấy cái gì, Đường Hồng Lăng thì tại cảm ứng đến xa xa Cổ Thành trầm xuống truyền đến kinh người chấn động, ánh mắt chớp lên không theo quy tắc nào.

Mộ Dung Song lẳng lặng đứng bên cạnh, không nói một lời.

...

Một ngày sau.

Một sơn cốc bí ẩn ở bên trong, truyền ra ông ông thanh âm, một cái tọa lạc tại sơn cốc chỗ sâu nhất Truyền Tống pháp trận bạch quang chớp động, bị người từ một chỗ khác trực tiếp kích phát.

"XOỆT XOỆT" hai tiếng, tại một hồi Hư Không chấn động về sau, hai đạo nhân ảnh tại đạo pháp trong trận chỗ hiện ra phóng tới, một gã mặc Thanh Sam thanh niên, một gã bị một kiện trường bào màu xám bao phủ toàn thân người.

"Hặc hặc, cuối cùng rời khỏi Thiên Binh Các cái này địa phương quý quá rồi. Bốn tọa thờ, đời này coi như là hồn phi phách tán, cũng sẽ không lại bước vào chỗ đó từng bước." Người áo bào tro đánh giá bốn phía một cái, xác định chính mình hoàn toàn chính xác đã đi ra Thiên Binh Các phạm vi, lập tức kích động được cười như điên, cũng một tay lấy trên đầu áo bào xám xé rách xuống, lộ ra một tấm Kim sắc Giao Long gương mặt.

"Kim Vương tiền bối, không cần như vậy kích động a. Người bây giờ bộ dạng này bộ dáng, có thể không đạo pháp gặp người ngoài đây." Tên kia mặc Thanh Sam thanh niên cười khổ nói, đúng là Chung Trầm.

"Hừ! Không cần người nói ta cũng biết. Bốn tọa ở đằng kia địa phương quý quá bị vây hơn mấy vạn năm, hôm nay thật vất vả đi ra, đương nhiên muốn hảo hảo kích động một chút nha. Cùng với ra khỏi sơn cốc, ta thì sẽ đem bộ dạng này thân hình thu hồi, khác đối một cái thân hình đây. Nếu không phải Cửu Thủ Quỷ Cửu Phệ Hồn chi lực, vừa vạn có thể uy hiếp được bốn tọa, dựa vào người một người Trúc Cơ tiểu bối, cũng có tư cách cùng ta ký kết cộng sinh hồn khế?" Kim sắc Giao Long gương mặt người không kiên nhẫn trả lời.

Cái này gọi là "Kim Vương" người, rõ ràng là Thiên Binh Các tầng thứ tư trên tế đàn cái kia bộ Kim sắc hình người Khôi Lỗi.

Chung Trầm nghe vậy, có chút im lặng.

Này là Thiên cấp Khôi Lỗi không những mình sinh ra linh trí, tự xưng "Kim Vương", thậm chí lúc trước tại tầng thứ tư thời điểm, vừa thấy mặt đã ý định thi triển phân hồn bí thuật ý định đoạt xá kia thân thể. Kết quả Cửu Thủ Quỷ Cửu chuyên khắc Lệ Quỷ hung phách nghe đồn quả nhiên không giả, một cái đem phân hồn nuốt xuống, lại để cho hắn ngược lại đã nắm chắc khí cùng đối phương cò kè mặc cả.

Kể từ đó, hai người một phen lục đục với nhau đàm phán về sau, chỉ có thể ký cộng sinh hồn khế, hẳn muốn dẫn vị này "Kim Vương" rời khỏi Thiên Binh Các, Mà đối phương tức thì đồng ý tại về sau sẽ ở năng lực trong phạm vi vì kia ra tay ba lượt.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Kim Vương

Chung Trầm nguyên vốn cho là mình cái này chiếm được đại tiện nghi, đã có một cỗ có thể cùng Nguyên Anh cùng so sánh Thiên cấp Khôi Lỗi, phía dưới có thể hoành hành toàn bộ Mộng Yếm Cung bên trong. Nhưng cùng với kế ước chính thức ký hoàn hậu, hãn mới từ Kim Vương trong miệng biết được, kia đang đứng ở mấy nghìn năm một lần năng lượng khô kiệt thời hạn, tuy rằng miễn cưỡng có thể không cần ngủ say, nhưng muốn khôi phục Nguyên Anh cấp thực lực, tối thiểu muốn lên nghìn năm năng lượng tích lũy. Bây giờ lời nói, hãn vì duy trì hằng ngày thanh tịnh, cũng chỉ có thể dùng Trúc Cơ cấp thủ đoạn đối phó với địch.

Nguyên bản chờ mong Nguyên Anh cấp giúp đỡ một chút biến thành Trúc Cơ Kỳ thực lực, trong lúc này tương phản cũng không tránh khỏi quá lớn, dù cho Chung Trầm nghe xong cũng cảm thấy uể oải.

Bất quá, tốt tại vị này Kim Vương còn nói, kia tuy rằng không có thể động dụng Kim Đan trở lên thủ đoạn, nhưng bởi vì đúng Khôi Lỗi thân thể nguyên nhân, thực lực chân chính lại vượt qua xa Trúc Cơ cấp Tu Tiên Giả có thể cân nhắc đấy.

Khi hãn nghe vậy tinh thần hơi chấn, tò mò lại hỏi tới lúc, vị này Kim Vương không chịu nhiều nói cái gì rồi. Chung Trầm cũng chỉ có thể bán tín bán nghi tạm thời đã tin tưởng.

Lúc này đây, hãn tức giận hướng vị này Kim Vương nói ra: "Kim Vương tiền bối, chính người không cách nào vận dụng Kim Đan trở lên

thực lực, vì sao chết sống không từ chối ta mang đi mấy cỗ Địa cấp Khôi Lỗi. Đã có những Địa cấp kia Khôi Lỗi lời nói, ta cũng không cần người tự mình xuất thủ tương trợ rồi."

"Người biết cái gì, ta mặc dù mình sinh ra linh trí, thậm chí đã có được vượt xa Linh Khôi cấp độ tự chủ tinh hồn, nhưng mà chủ nhân năm đó làm cho ở dưới mấy cái cấm chế trọng yếu vẫn đang còn tại, trừ phi người có thể thông qua cái kia mấy cái khảo nghiệm, nếu không tầng thứ tư là bất luận cái gì Pháp Khí cùng Khôi Lỗi người cũng không thể mang đi, nếu không, ta sẽ cái thứ nhất sẽ đối với người ra tay. Mặt khác người suy nghĩ một chút, nếu không phải những hạn chế này, ta như thế nào ký hồn khế sau mới có thể tùy người rời khỏi, đã sớm tự hành chạy ra, cần gì phải bị khốn ở cái kia mũi nhọn chi địa nhiều như vậy năm." Kim Vương nghe xong, xì mũi coi thường.

"Bất kể thế nào nói, tầng thứ tư rõ ràng có nhiều như vậy thứ tốt, người lại một cái đều không cho ta lấy, cũng không tránh khỏi quá bất cận nhân tình rồi. Huống hồ, ta còn đem người mất đi cánh tay trả lại người rồi." Chung Trầm vừa trợn trắng mắt nói.

"Ta cánh tay này đúng nhiều năm trước một lần nào đó ngủ say lúc, bởi vì cái nào đó đặc thù duyên cơ rơi xuống, dựa theo Thần Binh Các quy củ, chỉ có thể cho rằng chiến lợi phẩm ở ở ba vị trí đầu tầng, có thể bị người đạt được coi như là duyên phận. Tầng thứ tư bảo vật tuy nhiều, nhưng những cộng lại kia lại nào có bốn tọa cái này Thiên cấp Khôi Lỗi giá trị cao, ta tuy rằng Pháp lực chế ngự, nhưng cơ quan thuật, Luyện Khí Thuật không gì không biết, càng có thể thay người điều khiển mặt khác Khôi Lỗi ngênh đón địch, còn có gì không hài lòng đấy." Kim Vương nghe vậy, ngạo nghễ trả lời.

"Nếu như Thiên Binh Các như vậy nhiều thứ tốt không cách nào mang đi ra, có quan hệ Mộng Yểm Cung chi chủ tin tức, người tổng có thể để lộ

chút ít cho ta đi. Cái này nói không chừng đối với ta phía dưới hành trình, có một chút trợ giúp đấy." Chung Trầm thở dài, không cam lòng lại hỏi.

"Ta từ linh trí ra đời ngày lên, đã bị vây khốn Thiên Binh Các tầng thứ tư bên trong rồi, luyện chế người của ta có phải hay không chính là Mộng Yểm Cung chi chủ, tự chính mình cũng không rõ ràng lắm, thì như thế nào nói cho người biết? Bất quá, cái này Mộng Yểm Cung bên trong giống ta như vậy nửa tự chủ tồn tại, có lẽ không chỉ ta một cái." Kim Vương bỗng nhiên lại nhớ ra cái gì đó, thanh âm lần đầu trở nên ngưng trọng lên.

"A, còn có việc này, nhìn qua Kim tiên bối chỉ điểm một chút." Chung Trầm nghe vậy, tinh thần đại chấn.

"Đây là vạn năm trước sự tình rồi, ta tuy rằng không cách nào rời khỏi Thiên Binh Các tầng thứ tư, lại đã từng tiếp xúc qua một cỗ cường đại Thần Niệm, vậy mà sử dụng uy hiếp khẩu khí để cho ta không được rời đi Thiên Binh Các, nếu không muốn hủy diệt ta." Kim Vương ngữ khí trở nên phẫn giận lên.

"Dám dùng loại này khẩu khí mệnh lệnh Kim tiên bối người. . . Chẳng lẽ là Mộng Yểm Cung chủ nhân?" Chung Trầm nghe xong lời này, thực sợ hãi kêu lên một cái.

"Không có khả năng, về này Thần Niệm tuy rằng so với ta mạnh hơn bên trên một bậc, nhưng là nhiều lắm thì Nguyên Anh cấp tồn tại, không thể nào là Mộng Yểm Cung chủ nhân đấy. Mặt khác, hẳn nếu thật là Mộng Yểm Cung đứng đầu, sớm có thể thông qua ta tinh hồn bên trong cấm chế khống chế ta, thậm chí đem linh trí trực tiếp xóa đi đều là chuyện dễ dàng, cần gì phải sử dụng loại này ngữ khí cùng ta nói chuyện." Kim Vương lắc đầu trả lời.

Chung Trầm gật gật đầu, nhưng lại lộ ra đăm chiêu thần sắc.

"Tốt rồi, người tiểu tử này không cần nghĩ được nhiều lắm, đối phương loại này tồn tại sẽ không đối với các người những tiến vào này Mộng Yểm Cung tiểu bối cảm thấy hứng thú, nếu không nhiều lần Mộng Yểm Cung mở rộng ra cũng sẽ không tùy ý các người ra ra vào vào rồi. Bất quá, ta lần này sau khi rời đi, Thiên Binh Các không người dưới sự chủ trì hội tự mình phong ấn, như vậy cũng tốt, tránh khỏi còn có người có thể xâm nhập tầng thứ tư, do đó tìm được của ta nền móng."

"Tiền bối thật đúng là đủ cẩn thận." Chung Trầm chỉ có thể bĩu môi, không nói thêm gì nữa rồi.

"Lại nói tiếp, ta tuy rằng ra đời linh trí đã hơn mấy vạn năm, nhưng đối với cái này Mộng Yểm Cung địa phương khác rất hiểu rõ khả năng còn không bằng người cái này ngoại nhân nhiều, bốn tọa đối với phía dưới hành trình rất là chờ mong a." Kim Vương quan sát cốc khẩu phương hướng, khẩu khí lại trở nên hưng phấn dị thường.

"Ta lựa chọn chỗ này Truyền Tống Trận hẳn là cách Thần Đình Phong khá gần một nơi, trên đường còn có thể trải qua có thể tẩy tủy dịch kinh Kim khuyết trì, hi vọng sẽ không để cho tiền bối thất vọng." Chung Trầm nói không cần suy nghĩ nói.

Hai người một trước một sau, hướng xa xa tầng trời thấp bay đi.

Mắt gặp được cốc khẩu thời điểm, Kim Vương từ trong lòng lấy ra một cái hộp, một vỏ ngực, một viên có chút nhảy lên trái tim giống như thứ đồ vật tróc ra hạ xuống, vũng vàng rơi vào trong hộp, tùy theo thân hình một hồi co rút lại Ự...c biến hình, trong nháy mắt cũng biến thành một viên nắm đấm lớn ánh vàng rực rỡ viên cầu, hai người lẳng lẳng lơ lơ tại trong hư không.

Chung Trầm đối với cái này chút nào không kinh hãi, tay áo giơ lên, đem hai người thu vào, tiếp theo phân biệt rồi phân biệt phương hướng về

sau, tiếp tục hướng trước phi độn mà đi.

Mộng Yểm Cung bên trong, một mảnh màu xanh hồ nước hòn đảo ở trung tâm, đứng vững một tòa sử dụng màu trắng vật liệu bằng đá tu kiến to lớn cung điện.

Tại cao tới bốn năm trượng đá cẩm thạch cột cửa trước, "XOỆT XOỆT" vài tiếng truyền đến, hai đạo nhân ảnh từ trong cung điện bị vứt ra đi ra, trùng trùng điệp điệp ngã ở phía ngoài cỏ dại lên, truyền ra một mảnh thê thảm đau đớn âm thanh.

Đúng là hai gã Tu Tiên Giả gãy tay chân gãy ra hiện ra tại đó, mặt mũi bầm dập, dường như toàn thân cao thấp không có một chỗ hoàn hảo bộ vị.

Mà ở cung điện phía ngoài trên đồng cỏ, thành linh còn đứng lấy mặt khác bảy tên Tu Tiên Giả, trong đó ba người quần áo và trang sức cách ăn mặc cùng trên mặt đất hai người, tựa hồ là đồng nhất thể lực người, mặt khác bốn người ống tay áo bên trên thành linh thêu lên một cái Ngân sắc "Chuông" chữ, nhưng là Chung gia đệ tử. Cầm đầu một gã nhìn như ốm đau bệnh tật gương mặt khô vàng lão giả, đúng là Chung gia một đoàn người trên danh nghĩa thủ lĩnh "Chung Bức" .

"Thạch huynh, Chu huynh, hai người các người không có sao chứ?" Ba người khác Tu Tiên Giả thấy vậy, vội vàng đoạt ra trở lại thượng tướng hai gã đồng bạn đỡ lên, luống cuống tay chân mà lấy ra mấy tấm chữa thương Phù Lục dùng đến hai người trên người.

Chung Bức thấy vậy, thần sắc cực kỳ ngưng trọng, mặt khác ba gã Chung gia đệ tử cũng là sắc mặt khó coi đến cực điểm.

"Hừ! Chúng ta đã nói rồi, cùng với ba huynh đệ chúng ta tại Kim khuyết ao ở bên trong tẩy tủy dịch kinh hoàn hậu, các người những về sau này người mới chuẩn tiến đến. Hảo ngôn hảo ngữ không nghe, cần phải để cho chúng ta sử dụng Khôi Lỗi giáo huấn một lần, mới bằng lòng trung

thực xuống." Từ cung điện cột cửa bên trong truyền ra một người nam tử ông ông thanh âm, tiếp theo trầm trọng tiếng bước chân vang lên, từ bên trong đi ra hai gã cao lớn thanh niên, toàn thân cơ bắp lồi lên, trái rộng quý dị hắc gân, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

"Hằng Nhạc Tam Hung! Những người khác còn chưa tính, các người thật đúng là dám ngăn trở chúng ta Chung gia người hay sao?" Một gã Chung gia dòng chính đệ tử nhìn thấy hai gã thân hình cao lớn thanh niên, thốt ra quát hỏi.

"Chung gia? Đừng nói ở chỗ này chỉ là các người mấy cái tiểu miêu tiểu cẩu, coi như là Chung gia đệ tử toàn bộ ở chỗ này, cũng phải nhường ba huynh đệ chúng ta trước sử dụng hết Kim khuyết trì mới được? Người khác sợ Tiên Tộc thế gia, ba người chúng ta huynh đệ cũng không quan tâm, nếu như không phục khí mà nói, cho dù cũng bên trên tới thử xem ta hai người Long Tượng chi lực." Cao lớn thanh niên bên trong một người, giá giá quả đấm, nhe răng cười trả lời.

"Khốn nạn! Bức thúc, cái này Hằng Nhạc Tam Hung như thế ngang ngược, chúng ta cũng chỉ có xuất thủ." Tên kia Chung gia đệ tử giận dữ, quay đầu hướng Chung Bức lời nói.

"Người cảm giác mình thực lực so với bọn hắn như thế nào?" Chung Bức mặt âm trầm lổ, không có trực tiếp đáp ứng người này đệ tử, ngược lại nhìn thoáng qua lúc trước bị đả thương hai gã nhỏ thế lực Tu Tiên Giả hỏi.

"Có lẽ không kém bao nhiêu đâu." Dữ tợn Chung gia dòng chính đệ tử tuy rằng cũng luôn luôn tâm cao khí ngạo, nhưng cũng biết có thể đồng dạng xông đến nơi đây cái kia vài tên tu Tiên tuyệt sẽ không so với chính mình chênh lệch chạy đi đâu, lập tức khí thế đại giảm.

"Nếu như biết rõ tài nghệ không bằng người, cần gì phải mạo xưng là trang hảo hán, dù sao lão phu tự hỏi không phải Hằng Nhạc Tam Hung đối

thủ. Dù sao ba người này tại Thiên Nam Tu Tiên Giới cũng coi như đại danh鼎鼎, nếu không sao lại dám chiếm lấy cái này Kim khuyết trì." Chung Bức lạnh lùng nói ra.

"Cái này. . ." Người này Chung gia dòng chính thanh niên nhất thời nghẹn lời.

"Thế nhưng là bức thúc. . . Làm như thế lời nói, chẳng phải quá bỏ lại Chung gia thể diện." Một vị khác Chung gia đệ tử cũng nhin không được nữa mở miệng.

"Người sống mới có hết thảy, nếu là người chết mà nói, lại có gì thể diện có thể bỏ lại?" Chung Bức không chút lựa chọn nói ra.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Thiên Biến

Lời kia vừa thốt ra, mặt khác ba gã Chung gia đệ tử hai mặt nhìn nhau.

Cái kia tự xưng Hằng Nhạc Tam Hung hai gã cao lớn thanh niên tựa hồ đối với người của Chung gia đồng dạng có chút kiêng kị, gặp Chung Bức đảm người không xuất đầu sau cũng không lại khiêu khích cái gì, chẳng qua là hai tay ôm vai, một trái một phải ngăn chặn đại điện cửa vào.

Lúc này, từ trong đại điện không phải truyền ra trận trận kịch liệt Thiên Địa Nguyên Khí chấn động, hiển nhiên Hằng Nhạc Tam Hung cuối cùng một vị đang tại Kim Khuyết Trì bên trong vết lớn chỗ tốt.

Điều này làm cho ngoài điện chi mọi người đỏ mắt không thôi.

"Đã tìm được, rút cuộc tìm được rồi. . ."

Đúng lúc này, một hồi nam tử cao hứng dị thường thanh âm truyền đến, nghe cực xa, nhưng rơi vào nhiều người trong tai người lại rõ ràng dị thường.

Điều này làm cho tất cả mọi người chịu khẽ giật mình.

Một lát công phu về sau, một bóng người từ nơi không xa trong bụi cỏ đi ra, lại là một người người mặc lam bào, mặt mũi tràn đầy râu quai nón uy mãnh đại hán.

Hắn hai mắt đăm đăm, trong miệng càng không ngừng tái diễn "Đã tìm được" lời của, đúng là cái ngu si người.

Ngay tại tất cả mọi người cảm thấy ngoài ý muốn thời điểm, áo lam đại hán ánh mắt đã rơi vào cung điện bên trên lúc, nguyên bản chờ dẫn ánh mắt lại dần dần xuất hiện vài phần sức sống, "Vèo" một tiếng, kia bỗng nhiên hóa thành một đạo Hắc Ảnh, thẳng đến đại điện lối vào kích xạ mà đến.

"Muốn chết!"

Đại điện cột cửa chỗ hai gã cao lớn thanh niên giận dữ, rộng to phía dưới, thân hình lần nữa tăng vọt một đoạn, bốn đầu cánh tay như thiểm điện hướng Hắc Ảnh chộp tới, muốn đem xé rách cái nát bấy.

"Phanh phanh" hai tiếng, bóng người từ chỗ đại môn chọt lóe lên nhảy vào trong cửa điện, hai gã tới gần cao lớn thanh niên lại hừ cũng không có hừ một tiếng bay rớt ra ngoài, trùng trùng điệp điệp đập vào bên cạnh trên cột cung điện, lại chậm rãi rơi xuống hạ xuống.

Chung Bức bỗng nhiên mở to hai mắt, chỉ thấy cái kia hai gã cao lớn thanh niên thân hình, lúc này đây thành linh như là xác ướp giống như khô quắt vô cùng, dường như chỉ còn lớp da bao vây lấy xương cốt, một tia huyết nhục đều không có bộ dáng.

Hầu như cùng một thời gian, trong đại điện cũng truyền ra cái khác nam tử tiếng rống giận dữ, tiếp theo phanh phanh tiếng đánh nhau truyền đến, nhưng cuối cùng vẫn còn biến thành một tiếng thê lương cực kỳ kêu thảm thiết.

"Đúng là Hằng Nhạc Tam Hung lão đại, hắn cũng đã gặp không may độc thủ." Một gã thể lực khác Tu Tiên Giả nghe xong cái này tiếng kêu thảm thiết âm, rất là hoảng sợ.

Vừa rồi xông đi vào áo lam đại hán lại lợi hại như thế, chẳng những đem cửa ra vào hai người đơn giản đánh chết, thậm chí còn xông đi vào lập tức lấy Hằng Nhạc Tam Hung lão đại tính mạng. Người xung quanh cùng với cũng tại lớn điểm bên ngoài nổi lên nghi, trong lúc nhất thời, ai cũng không dám tùy tiện xông vào.

Chẳng qua là trong chốc lát công phu về sau, trong đại điện truyền ra UỶNH UỶNH RẦM RẦM sấm rền thanh âm, tiếp theo toàn bộ hòn đảo trên không mây đen hiển hiện, cuồng phong lóe sáng, hơn trăm dặm bên trong Thiên Địa Nguyên Khí tại nào đó lực lượng thần bí dưới sự khống chế, điên cuồng hướng hòn đảo ở trung tâm trong cung điện quán chú mà đi, nồng đặc cực kỳ Thiên Địa Nguyên Khí lại mơ hồ hình thành một cái khác phóng lên trời màu ngà sữa khổng lồ lốc xoáy.

"Tình hình không đúng, mau bỏ đi!" Chung Bức ngấm nhìn cung điện phía trên thành hình màu trắng lốc xoáy một lát sau, cảm giác bốn phía không khí trở nên ngưng trệ dị thường, liền hô hấp đều có chút khó khăn, lúc này mới bỗng nhiên cả kinh, vội vàng quát to một tiếng nói.

Nhưng hầu như cùng một thời gian, cả tòa cung điện đỉnh bạo liệt mà mở, màu trắng Nguyên Khí lốc xoáy tại một cỡ vô hình lực lượng dưới tác dụng huyền hóa thành một cái nhỏ cự sơn giống như mù sương bàn tay khổng lồ, không khách khí chút nào hướng ngoài điện một đám Tu Tiên Giả hung hăng chụp được.

"A!"

Kể cả Chung Bức ở bên trong một đám Tu Tiên Giả hoảng sợ mọi nơi phi độ mà chạy, nhưng căn bản không còn kịp rồi, chỉ nghe một tiếng đất rung núi chuyển giống như nổ mạnh, gần nửa hòn đảo đều bị màu trắng bàn tay khổng lồ chúi xuống nát bấy, trực tiếp chìm vào hải rồi ngọn nguồn.

"Oành" một tiếng, màu trắng bàn tay không lồ hóa là màu trắng Nguyên Khí tán loạn ra.

"A ---- "

Một tiếng xé rách bầu trời đích gào to truyền ra, một đạo nhân ảnh tại đại đoàn màu ngà sữa chất lỏng bao bọc sau từ từ từ trong cung điện thăng ra.

Đúng là áo lam đại hán.

Hắn giờ phút này, hai tay nắm thật chặt quyền, hai mắt trợn lên lồi lên, toàn thân huyết nhục đều tại dưới làn da từng khối nhúc nhích không thôi, lại càng không lúc có từng đạo tơ máu từ kia thân thể từng cái bộ vị xì ra, toàn thân máu tươi chảy đầm đìa, rất dữ tợn muôn phần.

Lúc này, từ bốn phía vọt tới Thiên Địa Nguyên Khí nhao nhao tìm được mục tiêu giống như hướng áo lam đại hán bốn phía màu ngà sữa chất lỏng quán chú mà đi, lại để cho thể tích càng ngày càng, dần dần đem áo lam đại hán triệt để che mất đi vào.

Hòn đảo bên trên hết thảy bắt đầu nhanh chóng héo rũ, mảng lớn cỏ cây biến thành tro tàn, thậm chí ngay cả cứng cục đá cứng đều bay nhanh phong hoá thành bụi, cả tòa đảo đều biến thành tối tăm mờ mịt màu sắc.

Cùng lúc đó, bao bọc áo lam đại hán màu ngà sữa chất lỏng bắt đầu ngưng kết, cuối cùng biến thành một viên cực lớn bi trắng, lẳng lẳng lơ lơ trên không trung bất động.

Liên trợn vện sau nửa canh giờ, đông nghịt Ô Vân trung một cái khác vừa thô vừa to Ngân sắc hồ quang điện đánh xuống, đem bi trắng kích cái nát bấy.

Người áo lam hai mắt nhắm nghiền mà một lần nữa hiện lộ ra thân hình, tại trong hư không vốn là vẫn không nhúc nhích, nhưng mấy hơi thở sau liền chậm rãi mở ra hai mắt, ánh mắt Thanh Minh thấu triệt, đâu còn có nửa phần lúc trước si ngốc sắc mặt.

"Hặc hặc, hặc hặc, ta cuối cùng đã trở về. . ." Áo lam đại hán cười ha hả, tiếp theo hai tay đem hướng trên mặt một, mảng lớn chết da tróc ra hạ xuống, trong nháy mắt, một cái khuôn mặt nho nhã trung niên nam tử khuôn mặt hiển hiện phóng tới, vậy mà cùng Chung Trầm bá kiến thần bí nho sinh pho tượng ngày thường độc nhất vô nhị.

Không riêng như thế, áo lam đại hán hai tay tiếp tục trên thân thể một hồi lực lợi, thêm nữa màu xám trắng chết vỏ tầng tróc ra về sau, thân hình thành linh so với lúc trước thấp một đầu, làn da cũng trở nên trắng nõn óng ánh, cùng lúc trước uy mãnh đại hán so với, căn bản là hoàn toàn khác nhau hai người.

"Cút ra đây cho ta!" Trung niên nam tử bỗng nhiên xoay người một cái, Hư Không một trào, một cái màu trắng đại thủ hiển hiện phóng tới, hướng bên cạnh cái nào đó trống rỗng chỗ như thiểm điện chụp tới hạ xuống.

"Phanh" một tiếng, Hư Không chấn động một hồi rung chuyển, một thứ gì hiện hình, nhưng nhoáng một cái về sau, liền xuất hiện ở bên kia trong hư không.

Dĩ nhiên là cái kia tên nho sinh bộ dáng thần bí pho tượng, lúc này đây hai mắt óng ánh lẳng lẳng nhìn xem trung niên nam tử.

"Quả nhiên là ngươi, Thạch Minh!" Trung niên nam tử vừa nhìn thấy pho tượng, nghiêng răng nghiêng lợi từng chữ nói ra, dường như cùng đối phương có không đội trời chung chi kẻ thù.

Nhưng nho sinh pho tượng chẳng qua là tại chỗ cũ lẳng lặng gốc chỉ chốc lát về sau, liền một cái mơ hồ về sau, lần nữa biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Thạch Minh, chờ đó cho ta, ta sau đó không lâu liền sẽ đích thân tìm được người bản thể chỗ, cho người hiểu, ai mới là Mộng Yểm Cung chủ nhân chân chính!" Trung niên nam tử nhìn xem pho tượng biến mất chỗ, ngửa đầu phát ra gào thét thanh âm, tùy theo phóng lên trời, hóa thành một đạo Bạch Hồng phá không mà đi.

Cùng một thời gian, Mộng Yểm Cung cái nào đó cực kỳ che giấu ở chỗ sâu trong hắc ám, một tiếng thật dài thờ dài phát ra.

...

"Đây chính là Kim Khuyết Trì chỗ Kim Quang đảo?" Chung Trầm lơ lửng ở trên không ở bên trong, dưới cao nhìn xuống mà nhìn phía dưới hầu như hóa thành màu xám hoang mạc hòn đảo hài cốt, triệt để không nói gì rồi.

"Chung tiểu tử, nơi này có rất nhiều lưu lại nguyên khí dao động, có lẽ có người thi triển hết sức kinh người Thần Thông mới đưa đến nơi đây biến thành như vậy đấy. Từ thời gian nhìn lên, hẳn là hơn nửa ngày trước chuyện đã xảy ra." Chung Trầm trên đầu vai, chẳng biết lúc nào nhiều ra một cái màu vàng nhạt năm đấm lớn sóc, đồng dạng nhìn chăm chăm vào phía dưới hòn đảo miệng nói tiếng người nói ra.

"Kim Vương tiền bối, có thể bị người xưng là đại thần thông, có thể thấy được ra tay người thực lực tuyệt không phải Trúc Cơ Kỳ Tu Tiên Giả rồi hả?" Chung Trầm nghe xong, có chút động dung.

"Cái này khó mà nói, có chút bảo vật hoặc là huyết mạch đặc thù chi lực cũng không phải là không thể nào làm được việc này đấy." Cái này màu

vàng nhạt sóc rõ ràng là Thiên cấp Khôi Lỗi Kim Vương một cái khác bộ hóa thân, lúc này đây ngông nghênh trả lời.

"Như vậy nói đi, tiên bối cũng không cách nào thừa nhận. Được rồi, mặc kệ là người nào làm, vãn bối chuyến này xem như chạy không, phía dưới chỉ có thể thẳng đến Thần Đỉnh ngọn núi." Chung Trầm có chút đáng tiếc lắc đầu, thân hình một chuyến, dưới chân bánh xe nước hiển hiện, hướng phía một phương khác hướng bắt đầu tầng trời thấp bay đi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Thần Đỉnh Phong

Thần Đỉnh Phong lại tên Hồng Diệp Phong, cả ngọn núi tọa lạc ở Mộng Yếm Cung một mảng lớn liên miên ngàn dặm sơn mạch bên trong trung tâm. Bởi vì mỗi lần Mộng Yếm Cung mở ra lúc, từ ngọn núi bên trong hội tự phát phun ra tiên thiên dựng dục mà thành Thái Ất Đan, cơ hồ là tất cả tiến vào Mộng Yếm Cung Tu Tiên Giả tất đoạt chi vật.

Lúc này, Thần Đỉnh Phong trên bầu trời phương hướng đã tụ tập mảng lớn màu đỏ thắm Hỏa Vân, đem bên cạnh bầu trời nhuộm thành rồi đỏ rực sắc mặt, hơn nữa cả ngọn núi từ sườn núi chỗ là giới tuyến, càng là chia làm hoàn toàn khác nhau Thiên Địa.

Nửa khúc trên ngọn núi nhiệt khí cuộn cuộn, núi đá đều mơ hồ biến thành cháy đen hình dáng, sau một nửa ngọn núi nhưng là hàn khí từng trận, đầy đủ mọi thứ đều khoác lên rồi trắng xóa dày đặc Băng Sương.

Thần Đỉnh Phong bên cạnh khác một cái ngọn núi tầng trời thấp chỗ, bốn gã Tu Tiên Giả đang chia làm hai sóng đánh đập tàn nhẫn lấy.

Trong đó hai gã Hắc y nhân khu động hai đầu màu xanh lá Tri Chu giống như Khôi Lỗi, từng đám cây kỳ dài chi dưới như là liêm đao giống như sắc bén, trong miệng thỉnh thoảng phun ra từng đoàn từng đoàn màu xanh lá nọc độc, rõ ràng là Việt gia đệ tử. Hai người khác nhìn trang phục tựa hồ là tán tu, nhưng một cái thúc giục một cái băng hàn phi đao, cao thấp bay múa không theo quy tắc nào, một cái lại trong tay nâng một chút màu

đỏ đồng hũ, từ trong liên tục bay ra từng con một hơn một xích lớn Hỏa Yên.

Rõ ràng dùng hai gã tán tu thủ đoạn pháp thuật ứng đối hai đầu Tri Chu Khôi Lỗi cảm thấy cố hết sức, cộng thêm hai gã Việt gia đệ tử ở một bên còn thỉnh thoảng thi pháp tiến hành đánh lén, chỉ chốc lát sau liền lớn rơi vào hạ phong rồi.

Bỗng nhiên, hai gã Việt gia đệ tử giúp nhau đưa mắt liếc ra ý qua một cái, tiếp theo hầu như đồng thời bấm niệm pháp quyết, lập tức hai đầu Tri Chu Khôi Lỗi, một cái há to cái miệng rộng, phun ra không còn là màu xanh lá ngọc độc, mà là một tấm màu trắng tia lưới, xuất kỳ bất ý đem hai gã tán tu đập phía dưới.

Một đầu khác Tri Chu Khôi Lỗi, sáu đầu chi dưới cũng tại "Ự...c" cơ quan thanh âm, bỗng nhiên hóa thành lục quái đao tróc ra bay ra, hóa thành sáu đạo hàn quang hướng đối diện ô ô chém xuống.

"Không tốt!"

Cái này hai gã tán tu kinh hãi, một cái vội vàng thúc giục phi đao hung hăng trảm tại tia lưới lên, nhưng chỉ là có chút rung động, vậy mà không có chặt đứt.

Cái khác tán tu thấy vậy, cũng đã biến sắc, bề bộn giơ lên cao trong tay ấm trà, từ trong khoảng cách bay ra một mảnh ánh sáng màu đỏ, hóa thành một tầng màn sáng, đem hai người toàn bộ hộ tại phía dưới.

"XOỆT XOỆT" vài tiếng, cái kia màu trắng tia lưới cũng không biết đúng loại tài liệu nào luyện chế mà thành, vừa rơi xuống tại Hồng sắc màn sáng bên trên tuy rằng hóa thành cỗ cỗ khói xanh đã thành tro tàn, nhưng Hồng sắc màn sáng cũng lập tức mỏng manh hơn phân nửa, bị sáu đạo hàn quang lóe lên trực tiếp trảm phá mà vào.

Chỉ nghe hai tiếng kêu thảm thiết về sau, hai gã tán tu lập tức bị chém thành rồi mấy đoạn, mảng lớn huyết vũ phiêu tán rơi rụng hạ xuống.

Cái này hai gã Việt gia đệ tử từ tàn thi thể bên trên vơ vét một phen chiến lợi phẩm về sau, lại một viên hỏa cầu đem bên cạnh hết thấy đều biến thành tro tàn, liền vô cùng cao hứng hưởng Thần Đỉnh Phong phương hướng bay đi.

...

Thần Đỉnh Phong một phương khác hướng trên bầu trời.

Một gã màu xám áo đuôi ngắn, lưng hùm vai gấu hai mươi tuổi mày kiếm thanh niên, trên hai tay riêng phần mình phủ lấy một quả đen nhánh vòng tròn, đơn tay mang theo một cái khác màu đen trường thương lơ lửng trên không trung.

Tại kia đối diện, tức thì có ba gã ăn mặc thống nhất trường bào màu trắng Tu Tiên Giả, hai gã thanh niên, một người trung niên, cũng đều sắc mặt khó coi nhìn xem áo xám thanh niên.

Tại áo xám thanh niên sau lưng cách đó không xa không trung, tức thì có khác ống tay áo thêu lên màu bạc nhạt "Chuông" chữ một nam một nữ, nam cao cao gầy teo, nữ tươi đẹp đẹp dị thường, cũng đều sử dụng dị thường ánh mắt kính sợ nhìn về phía trước áo xám thanh niên.

"Chung Đạo Thiên, ba người chúng ta đã đáp ứng người, sẽ không cùng Chung gia tranh đoạt Thái Ất Đan, người cần gì phải hùng hổ dọa người, nhất định phải đem chúng ta đuổi ra Thần Đỉnh Phong bên ngoài." Đối diện chính giữa áo bào trắng trung niên nhân, kiềm nén lửa giận nói.

"Chúng ta ba đại gia tộc đã đạt thành hiệp nghị, lúc này đây tại Thái Ất Đan phun trào trong lúc trực xuất tất cả mặt khác Tu Tiên Giả, để ngừa tranh đoạt đan dược lúc ngoài chần người ngư ông đắc lợi. Một câu, các

người đi cũng phải đi, không đi cũng phải đi." Chung Đạo Thiên mặt không biểu tình nói.

"Các người ba đại gia tộc cũng không tránh khỏi thật là bá đạo, chúng ta mạo hiểm tiến vào Mộng Yểm Cung làm như vậy là vì cái gì, còn không phải hơn phân nửa hưởng cái này Thái Ất Đan rồi. Các người làm như thế, sẽ không sợ phạm vào nhiều người tức giận chứ" trung niên nhân bên cạnh một gã áo bào trắng người thanh niên nghe vậy, giận dữ trả lời.

"Nhiều người tức giận? Chúng ta ba đại Tiên Tộc thế gia có thể sừng sững Thiên Nam không ngã, dựa vào là cũng không phải là cái gì phạm không xâm phạm nhiều người tức giận, mà là dựa vào bản thân thực lực! Hãy bớt sàm ngôn đi rồi, ba người các người nếu không muốn đi, vậy thì vĩnh viễn ở lại đây đi." Chung Đạo Thiên nhàn nhạt mấy câu, trong tay cầm theo màu đen trường thương chẳng qua là run lên, liền hướng đối diện ba người Hư Không một đăm.

Một màn kinh người xuất hiện.

Chỉ thấy, màu đen đầu thương một cái mơ hồ, nửa trước đoạn liền bỗng nhiên trực tiếp chui vào Hư Không không thấy bóng dáng.

"Không tốt, đúng Hư Không chi lực!"

Áo bào trắng trung niên nhân kinh hãi nghẹn ngào, đột nhiên bóp nát trong tay nhất trường phù phù lục, bên ngoài thân hiển hiện một tầng dày đặc màu vàng màn sáng, thân hình hướng về sau bắn ngược phóng tới, nhưng hầu như cùng một thời gian, kia phía trước gần trong gang tấc Hư Không chỗ chấn động cùng một chỗ, một nửa màu đen đầu thương liền như thiểm điện nổi bật phóng tới, lập tức xuyên thủng màu vàng màn sáng, trực tiếp từ trung niên người cái cổ trát thấu mà qua.

Áo bào trắng người hai tay một phát bắt được màu đen đoạt gạch, hai mắt lồi ra gắt gao nhìn chăm chăm vào đối diện áo xám thanh niên, lại

miệng đầy bọt máu, một chữ cũng không cách nào nói ra khỏi miệng.

"Phong thúc!"

"Đại bá!"

Bên cạnh hai gã áo bào trắng người thanh niên thấy vậy, hồn phi phách tán. Một cái vôi vàng từ trong lòng móc ra rất nhiều Phù Lục, hương trung niên nhân trên người một hồi loạn đập; một cái lại sắc mặt ngay cả chuyện xấu sau đó, vôi vàng ném ra một quả ngọc bội, huyền hóa ra một mảnh Hồng sắc vòng ánh sáng bảo vệ, đem một cuốn hương xa xa trực tiếp phi độn mà đi.

"Muốn đi? Đã muộn!" Chung Đạo Thiên lạnh lùng một câu, một tay làm cho duy trì một nửa màu đen bóng thương chẳng qua là uốn éo.

"Oành" một tiếng, đâm vào trung niên nhân trên cổ màu đen đầu thương, phát ra đạo đạo hắc mang bạo liệt ra, đem trung niên nhân cùng bên cạnh thanh niên đồng thời xé rách nát bấy, một cái chớp động lần nữa không thấy.

"XOET" một tiếng, đào tẩu một gã khác thanh niên một cái loạng choạng ngã, một nửa đầu thương trực tiếp chui vào kia phần lưng, đạo đạo hắc mang bắn ra phóng tới, đem thân hình triệt để xoắn thành rồi một đoàn huyết vũ.

Từ Chung Đạo Thiên ra tay, đến ba gã áo bào trắng người vẫn lạc, toàn bộ quá trình lại bất quá mấy hơi thở thời gian.

Đằng sau xem cuộc chiến cái kia một nam một nữ hai gã Chung gia đệ tử, chỉ nhìn được thần mê hoa mắt.

"Tốt, người nơi này giải quyết xong. Bên cạnh còn có mặt khác Tu Tiên Giả ngưng lại chưa có chạy chứ" lúc này, Chung Đạo Thiên cũng đã

một tay xách thương đã bay trở lại, nhân nhạ hướng hai người hỏi.

"Chúc mừng Đạo Thiên công tử thần thông tiến thêm một tầng, chúng ta Chung gia phụ trách khu vực đã không có mặt khác Tu Tiên Giả rồi. Như còn có mới tới người xâm nhập mà nói, chúng ta tự sẽ cho cho cảnh cáo xua đuổi rời khỏi đây. Đại bộ phận tán tu cùng mặt khác nhỏ thế lực người biết rõ không cách nào cùng chúng ta ba đại thế gia chống lại, hay vẫn là có thể so với so sánh thức thời." Cao cao gầy teo Chung gia nam tử cùng vừa cười vừa nói.

"Tốt, nếu là có người không biết tốt xấu lời nói, đưa tin một tiếng, ta còn có mấy cửa mới luyện thành bí thuật muốn tìm người luyện tập một chút đây." Chung Đạo Thiên nói hai câu về sau, trực tiếp hóa thành một đạo Hắc Quang hướng Thần Đỉnh Phong phương hướng bay đi.

"Chặc chặc! Đạo Thiên công tử vậy mà đã thuần thục nắm giữ Hư Không chi lực, kể từ đó mà nói, hôm nay nam trẻ tuổi bồi đệ nhất nhân tên tuổi, chỉ sợ thật muốn thay đổi một thay đổi." Bên cạnh xinh đẹp nữ tử cùng với Chung Đạo Thiên đi xa về sau, cao hứng hướng bên cạnh đồng bạn nói ra.

"Dùng Đạo Thiên công tử mạnh mẽ thân thể, cộng thêm mới tu thành Hư Không chi lực, hoàn toàn chính xác vượt qua xa bình thường Trúc Cơ viên mãn cùng giai có thể đánh đồng đấy. Cái kia Đường Hồng Lăng cũng không thể tầm thường so sánh, nghe nói mấy năm này đồng dạng tu thành cực kỳ lợi hại Thần Thông, vốn lấy công tử thực lực bây giờ, cái này đệ nhất danh đầu hoàn toàn chính xác có thể tranh giành bên trên một cái." Cao gầy thanh niên nghe vậy, gật gật đầu.

"Nếu là Đạo Thiên công tử năng lực áp Đường Hồng Lăng, Việt Thiên Sâu hai người, chúng ta Chung gia tự nhiên sẽ nước lên thì thuyền lên. Đúng rồi, lúc này đây vì đánh cuộc sự tình, chúng ta ba nhà quyết định trực xuất mặt khác Tu Tiên Giả tán tu. Chúng ta cùng Việt gia phụ trách khu vực

khá tốt, một cái có Đại công tử tọa trấn, một cái có Việt công minh dẫn đội. Duy chỉ có Đường gia bên kia tuy rằng đã đến nhân số tối đa, nhưng Đường Hồng Lăng cùng vài tên đệ tử hạch tâm một mực không xuất hiện, tại trực xuất bên trên có chút bất lợi, thậm chí nghe nói bên kia trên phương hướng có đại lượng tán tu tụ tập, chuẩn bị cùng với Đường gia hảo hảo đấu một trận đấy. Đến lúc đó coi như là Đường gia có thể áp đảo bọn hắn, chỉ sợ bản thân cũng sẽ tổn thương không ít." Xinh đẹp nữ tử vốn là mặt mày hơn hờ một hồi, tiếp theo lại chủ đề một chuyện.

"Hắc hắc, như thế, Đường Hồng Lăng không có ở đây, những người khác tự nhiên không ai phục ai. Rồi hãy nói Đường gia cùng chúng ta Chung gia Việt gia khác nhau, bọn hắn tuy rằng am hiểu liên hợp chi thuật, nhưng ở cá nhân thực lực lên, trừ một cái Đường Hồng Lăng bên ngoài, liền không còn có mặt khác có thể cầm xuất thủ cao đoan chiến lược rồi." Cao gầy thanh niên vẫn nghe vậy, đồng dạng lộ ra nhìn có chút hả hê biểu lộ.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Tinh Anh

Cách Thần Đinh Phong hơn ba mươi dặm địa phương, hơn hai mươi tên quần áo và trang sức khác nhau Tu Tiên Giả đang cùng hơn mười người Đường gia đệ tử đánh cho đúng túi bụi.

Cái này hơn hai mươi tên Tu Tiên Giả rõ ràng cho thấy tán tu tạo thành, sử dụng Pháp Khí, pháp thuật đủ loại đủ loại, vậy do mượn một cỗ hung hãn không sợ chết bừ hãn khí thế, lại đem Đường gia hơn mười người đệ tử tạo thành ba cái đoàn thể, đánh cho liên tiếp bại lui, rõ ràng chống đỡ hết nổi.

"Mọi người lại thêm chút sức, chúng ta chỉ có trước đem Đường gia đánh bại, mới có tư cách cùng Chung gia Việt gia rời đi đàm phán, tranh thủ chúng ta chỗ tốt." Một gã tại tán tu bên trong rõ ràng rất có uy vọng râu ngắn lão giả, một bên thúc giục một cái khác Ba Tiêu Phiến ở ra trận trận Hoàng Sa, một bên không ngừng nói chuyện lớn tiếng, ủng hộ lấy sĩ khí.

Mặt khác Tu Tiên Giả tại kia điều động khích lệ xuống, cũng là càng chiến càng dũng, dần dần, Đường gia trận doanh bên trong bắt đầu có người lọt vào trọng thương, không thể không rời khỏi chiến đoàn bên ngoài, kể từ đó, tình hình chiến đấu đối với Đường gia càng phát ra bất lợi.

"Hặc hặc, bên ngoài đem Đường gia cùng Đường Hồng Lăng nói khoác được như thế nào được, ta xem cũng không gì hơn cái này đi! Hôm nay coi như là cái kia Đường Hồng Lăng chạy đến, chúng ta cũng có thể

đấu một trận đấy." Tán tu bên trong một gã lộ ra màu đen lông ngực đại hán, điên cuồng vừa cười vừa nói.

Cái kia hơn mười người Đường gia đệ tử nghe xong, giận dữ cực kỳ, nhưng mà tại những tán tu này một luồng sóng như thủy triều công kích đến, căn bản ngay cả mạng chửi người khí lực cũng không có, chỉ có thể dốc sức liều mạng thúc giục Pháp Khí pháp thuật tiến hành ngăn cản.

"A, là ai cùng với bốn cô nương đấu một trận hay sao?"

Đúng lúc này, xa xa bỗng nhiên truyền đến một câu trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm cô gái, tiếp theo tại phần đông Đường gia đệ tử cuồng hỉ trong ánh mắt, một đoàn Hỏa Vân từ phía trên bên cạnh chỗ phá không kích xạ mà đến, chẳng qua là mấy cái trong chớp mắt đã đến chiến đoàn ngay phía trên, hỏa diễm một cuốn mà mở, trên bầu trời hiện ra một gã người mặc đồ đỏ lưng đeo dao hai lưỡi tư thế oai hùng ào ào nữ tử.

"Không tốt, đúng Đường Hồng Lăng!"

"Chạy mau a!"

"Không nên, mọi người nhanh tụ họp cùng một chỗ, liên thủ đối kháng."

...

Phía dưới nhiều người tán tu vừa thấy không trung nữ tử, lập tức đại loạn, có lập tức phá không mà chạy, có lại tụ tập bên cạnh đồng bạn, chuẩn bị liên thủ đối kháng.

Đường Hồng Lăng thấy vậy, trên mặt hiện ra một tia lãnh ý, bên người Hỏa Vân lần nữa một cuốn dựng lên, hóa thành một khối khổng lồ hỏa cầu.

Hỏa cầu trong tầng màu trắng Hỏa Quang chói mắt, tầng ngoài Xích Diễm cuộn cuộn, chỉ là một cái chuyển động về sau, liền trực tiếp nhảy vào phía dưới trong đám người.

Hỏa cầu những nơi đi qua, vô luận Pháp Khí, hay vẫn là phòng hộ pháp thuật cũng đều thiêu hủy xuyên thủng, các loại công kích rơi vào hỏa cầu bên trên lại nhiều lắm là đánh bại bên ngoài não nhiệt, rơi xuống bên trong bạch diễm bên trên nhưng trong nháy mắt biến thành hư ảo.

Trong khoảnh khắc công phu, đại bộ phận tán tu cũng đều táng thân tại trong biển lửa, chỉ vụn vụn có vài tên xem thời cơ nhanh đến một hơi chui ra khỏi ngoài mấy chục dặm, sẽ không dám quay đầu lại một chút.

"Đại tiểu thư!" Phía dưới một đám lông tóc không tổn thương Đường gia đệ tử, lúc này mới đại hi nhao nhao tiến lên chào.

"Ta vừa vừa chạy tới nơi này, Đan vũ còn chưa phun trào a? Mặt khác, một lần nữa cho ta nói nơi đây rút cuộc là chuyện gì xảy ra?" Hỏa Quang một cuốn tản ra về sau, Đường Hồng Lăng một lần nữa hiện ra thân hình nhàn nhạt hỏi.

...

"Thiên Sầu, người cuối cùng đã trở về, lần này tại Thiên Binh Các có đại thu hoạch a?"

"Thiên Sầu công tử, người cho ta xem một chút ta đây bộ Khôi Lỗi ở đâu ra tật xấu, vài ngày trước một phen chiến đấu về sau, giống như đi đứng có chút mất linh là xong."

"Thiên Sầu đường đệ, đây là ta gần nhất thu hoạch, nhìn xem có thể hay không đổi cho người cái kia bộ ba chân thú?"

Hắc y thiếu nam đi ở Chung gia tại Thần Đinh Phong dưới chân chỗ cái nào đó tạm thời trong doanh địa, gặp được Chung gia đệ tử vô luận nam nữ cũng đều nhiệt tình dị thường chào hỏi, hiển nhiên người thiếu niên duyên có vô cùng tốt.

Thiếu niên mặc áo đen tuy rằng từng cái ứng phó, em bé trên gương mặt thần sắc rõ ràng cũng không rất cao hứng.

"Thiên Sầu, người cuối cùng đã trở về, đi vào một chút, ta có lời cùng người nói." Một gã tóc xám trắng đứng ở trước cửa nhà gỗ trung niên nhân vừa thấy thiếu niên mặc áo đen, hướng kia vẫy tay nói.

"Đúng, Tam thúc." Việt Thiên Sầu đổi mặt vị này Việt gia lĩnh đội, trong lòng có chút nói thầm, miễn cưỡng đáp ứng một tiếng đi tới.

"Nhìn người bộ dạng, lần này Thiên Binh Các hành trình không quá thuận lợi a?" Tóc nâu trắng trung niên nhân vừa đi vào nhà gỗ về sau, liền hướng cùng vào Việt Thiên Sầu hỏi một câu.

"Đâu chỉ phải không như ý, quả thực là lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng. Ta thật vất vả phá giải rất nhiều cơ quan cấm chế, đã tìm được Thiên Binh Các tầng thứ tư, kết quả toàn bộ Thiên Binh Các chốt bắt đầu sụp đổ trầm xuống, chỉ có thể vội vàng trốn thoát." Việt Thiên Sầu ủ rũ trả lời.

"Cái gì, Thiên Binh Các thật là có tầng thứ tư. Người cho ta nói rõ chi tiết nói nhìn, mặt khác, còn có những người khác biết rõ việc này chứ" tóc nâu trắng trung niên nam tử nghe xong lời này, lại lớn cảm thấy hứng thú.

"Tầng thứ tư sự tình, có lẽ không có những người khác biết. Chuyện là như vậy. . ." Việt Thiên Sầu chớp chớp vô tội con mắt, đầu đuôi gốc ngọn giảng thuật.

Xám trắng phát trung niên nhân sau khi nghe xong, lâm vào nặng nề suy nghĩ sâu xa bên trong.

"Tam thúc, cái này Thiên Bình Các đã triệt để trầm xuống dưới đất rồi, còn muốn nhiều như vậy làm gì vậy?" Việt Thiên Sâu cùng với trong chốc lát về sau, cuối cùng nhịn không được mà hỏi.

"Thiên Bình Các tuy rằng trầm xuống dưới đất, nhưng đồ vật bên trong hơn phân nửa hay vẫn là hoàn hảo đấy. Lúc này đây, thời gian lúc không còn kịp rồi, nhưng đợi chút nữa lần hoặc là hạ hạ lần thời điểm, chúng ta Việt gia chưa hẳn không thể đem bên trong bảo vật lấy ra đấy." Xám trắng phát trung niên nam tử chậm rãi trả lời.

"Thì ra là thế, nhưng như vậy mưu đồ cũng không tránh khỏi quá lâu điếm." Việt Thiên Sâu thở dài.

"Hắc hắc, bất đồ lâu dài chi mưu, Việt gia về sau thì như thế nào tiếp tục lâu dài thịnh vượng. Tốt rồi, việc này về sau lo lắng nữa a, hiện tại trước tiên nói một chút về lần này Thái Ất Đan tranh đấu sự tình. Đường Hồng Lăng cùng Chung Đạo Thiên người cũng đều gặp rồi, cảm thấy lần này có thể đỗ trạng nguyên chứ dù sao so sánh với Đường gia nhân khẩu phần đông, Chung gia kiệt xuất đệ tử tầng tầng lớp lớp, chúng ta Việt gia có thể dựa cũng chỉ có Khôi Lỗi Chi Thuật cùng người rồi." Xám trắng phát nam tử lại nghiêm mặt hỏi.

"Mấy năm trước, ta cùng Hồng Lăng tử, Chung Đạo Thiên một trận chiến tình hình, Tam thúc cũng thấy tận mắt qua. Cảm thấy ngay lúc đó ta cùng bọn họ có bao nhiêu chênh lệch?" Việt Thiên Sâu nghe xong lời này, cười thần bí hỏi ngược lại.

"Lúc ấy Đường Hồng Lăng phong hóa Thần Thông đã tiểu thành, lực lượng áp người cùng Chung Đạo Thiên một đầu, nhưng nếu nói chênh lệch mà nói, người cũng liền so với nha đầu kia thấp như vậy một bậc mà thôi.

Chung Đạo Thiên cùng người lúc ấy một cái Luyện Thể chưa thành, một cái vừa mới bắt đầu tu luyện Thiên Cơ Thuật, ngược lại là lực lượng ngang nhau đấy." Xám trắng phát nam tử suy nghĩ một chút về sau, chăm chú trả lời.

"Năm đó ta mười ba tuổi, Hồng Lăng tử mười sáu tuổi, Chung Đạo Thiên mười bảy. Hôm nay ba năm qua đi, ta mười sáu, Hồng Lăng tử mười chín, Chung Đạo Thiên hai mươi. Thiên Cơ Thuật đặc điểm cùng chúng ta Việt gia chỉ có Huyết Mạch chi lực, Tam thúc không phải không biết a?" Việt Thiên Sầu ung dung nói.

"Thiên Cơ Thuật đặc điểm? Người năm nay mười sáu tuổi, chẳng lẽ người đã. . ." Xám trắng phát nam tử bỗng nhiên tỉnh ngộ cái gì, lúc này cuồng hỉ.

"Tam thúc hiểu là được rồi. Lúc này đây, vô luận Hồng Lăng tử, Chung Đạo Thiên tu thành loại nào đáng sợ Thần Thông, đều lật không xuất ra ta lòng bàn tay đấy." Thiếu niên mặc áo đen ngạo nghễ nói ra.

"Hặc hặc, thật tốt quá! Lúc này đây đánh cuộc Việt gia nếu thật có thể lực lượng áp mặt khác hai nhà lời nói, dứt khoát liền thuận thể trực tiếp hướng một trong hai cho người mang theo một mối hôn sự, vô luận là Đường Hồng Lăng hay vẫn là Chung Y Vân đều là thật tốt quan hệ thông gia đối tượng." "Tam thúc" cao hứng phía dưới, không cần nghĩ ngợi nói.

"Cái gì, cầu hôn. . . Hay là thôi đi, ta bây giờ còn nhỏ, chừng hai năm nữa cũng không muộn đấy." Việt Thiên Sầu nghe xong biến sắc, vội vàng hàm hồ cự tuyệt nói.

"Cái gì nhỏ? Rồi hãy nói cũng không phải cho người lập tức kết hôn, chẳng qua là kết hôn. Ba năm trước đây Đường gia liền hết sức coi trọng tu luyện của người tư chất, lúc ấy Đường gia chi chủ đã có ý tác hợp người cùng Đường Hồng Lăng lúc giữa việc hôn nhân, nếu không mấy năm này

lúc giữa như thế nào lại tùy ý người cùng nha đầu kia nhiều lần tiếp xúc. Nhưng cũng không biết phụ thân người nghĩ như thế nào, vậy mà chết sống không đồng ý, đối với chuyện chung thân của người khẽ kéo lại kéo, nếu không đường càng hai nhà liên thủ lời nói, lần này Mộng Yểm Cung hành trình đâu còn có Chung gia sự tình gì. Tốt rồi, chuyện này sau khi kết thúc cùng hai nhà một trong quan hệ thông gia sự tình, đúng Trương Lão Hội đã làm ra quyết định, coi như là phụ thân người cũng không cách nào bác bỏ. Vô luận Đường gia hay vẫn là Chung gia, người phải từ trong tuyển chọn một nữ lập thành việc hôn nhân, đây là liên lụy đến Việt gia trong vòng trăm năm đại sự, không được phép cá nhân người phản đối." Xám trắng phát nam tử hừ hừ nói một phen lời nói.

Việt Thiên Sâu sau khi nghe xong, triệt để mắt choáng váng, tại Thần Thức trong thoáng chốc đã bị xám trắng phát nam tử đánh phát ra phòng, dần dần giống như về tới chỗ ở.

Hồi lâu sau, mới từ trong phòng truyền ra một tiếng âm u thở thật dài.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Tụ Hợp

Chung Trầm thúc giục dưới bàn chân bánh xe nước, tại sơn mạch tầng trời thấp chỗ phi hành, phía trước ngọn núi trùng trùng điệp điệp, nhưng căn cứ địa bức tranh biểu hiện, Thần Đinh Phong có lẽ liền tại phía trước cách đó không xa rồi.

Hắn từ tiến vào cái mảnh này sơn mạch về sau, cũng phát hiện Chung gia lưu lại độc môn dấu hiệu, lúc này dọc theo dấu hiệu biểu hiện tụ hợp địa điểm mà đi.

Đột nhiên, hắn dưới bàn chân bánh xe nước Linh quang lóe lên, thân hình liền ở giữa không trung đình trệ xuống, đồng thời thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua phía dưới một mảnh rừng cây.

"Không tốt, bị phát hiện rồi!"

"Mặc kệ, mau ra tay. Chỉ cần động tác rất nhanh, người của Chung gia cũng không cách nào kịp thời đi đến đây."

Vừa dứt lời, cái kia mảnh trong rừng cây bỗng nhiên hiện ra một tòa lớn gần mẫu màu xanh pháp trận, bên cạnh có hai đạo nhân ảnh trong miệng nói lầm bầm thi pháp lấy.

Pháp trận bên trong tiếng nổ vang vừa vang lên, hơn mười căn bản dài chừng một trượng, toàn thân ánh sáng màu xanh mịt mờ trường mâu từ pháp trận kích xạ phóng tới, mục tiêu đúng là Chung Trầm.

Không riêng như thế, Chung Trầm bên cạnh trong hư không chấn động cùng một chỗ, hai cái lông xù móng vuốt như thiểm điện thò ra, móc sắt giống như chụp vào Chung Trầm một bên đầu vai.

Chung Trầm sắc mặt trầm xuống, đầu vai chỉ hơi hơi run lên, liền lập tức hiển hiện một tầng màu lam nước gợn màn sáng, lông xù móng vuốt lúc này từ phía trên vừa trượt mà qua, căn bản không cách nào tổn thương đến Chung Trầm mảy may.

Cùng lúc đó, Chung Trầm tay kia trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái khác màu xanh đoản kiếm, chẳng qua là hướng móng vuốt phương hướng Hư Không vừa bố, một cái khác lục tuyến lóe lên rồi biến mất.

"XOẸT" một tiếng, một đầu báo đầu gấu người ăn thân Yêu thú lúc này phân thân hai mảnh từ trong hư không hiện thân phóng tới, mang theo huyết vũ rơi xuống phía dưới.

Lúc này, cái kia hơn mười căn bản màu xanh gió mâu cũng ngay lập tức đã đến Chung Trầm mặt nghìn trước, Chung Trầm trong tay màu xanh tiểu kiếm chẳng qua là trước người quay tít một vòng, rậm rạp chẳng chịt tóc xanh hiển hiện phóng tới, dường như một cái lưới lớn giống như đem tất cả gió mâu lập tức tất cả đều xoắn thành rồi nát bấy.

"Không tốt, đây là Chung gia đệ tử hạch tâm. Chạy mau!"

Phía dưới pháp trận bên cạnh hai gã Tu Tiên Giả mắt thấy cảnh này kinh hãi, không nói hai lời độn quang cùng một chỗ, một trái một phải riêng phần mình hướng hai cái khác nhau phương hướng trốn chạy để khỏi chết mà đi.

Chung Trầm thấy vậy, hừ một tiếng, cầm trong tay màu xanh tiểu kiếm hướng trong đó một đạo độn quang ném đi, hóa thành một đạo thật dài kiếm quang mau chóng đuổi mà đi, tay kia tức thì Hư Không một trao,

trong tay nhiều ra một quả tinh xảo chuông đồng, chẳng qua là trong lòng bàn tay một cái lắc lư về sau, liền bỗng nhiên biến mất không thấy.

Sau một khắc, màu xanh kiếm quang liền dường như cầu vồng giống như đuôi theo độn quang, chẳng qua là một cuốn mà qua, độn quang người trong ảnh liền phát ra hét thảm một tiếng phân thân hai đoạn.

Bên kia, mặt khác một đạo độn quang phía trên "Đình Đang" âm thanh vừa vang lên, vạc nước thật lớn chuông đồng hiển hiện phóng tới, chỉ hơi hơi nhoáng một cái, liền từ giữa phun ra từng vòng mắt thường có thể thấy được trắng xoá sóng âm, phía dưới độn quang bóng người hóa thành huyết vũ bạo liệt mà ra

Chung Trầm vừa ra tay, liền lấy cái này hai gã đánh lén Tu Tiên Giả tính mạng.

"Không tệ, không tệ! Ta dạy cho người kỹ xảo ngự khí, người đã sử dụng được rất thuần thục rồi." Chung Trầm đầu vai chấn động cùng một chỗ, màu vàng nhạt sóc bỗng nhiên xuất hiện, ngông nghênh nói ra.

"Đây cũng là tiền bối dạy bảo có phương pháp, văn bối trước kia thật không biết chẳng qua là một ít kỹ xảo ngự khí cải biến, dĩ nhiên cũng làm có thể tạo thành Pháp Khí uy lực như vậy biến hóa kinh người. Hai người này nếu là ta trước kia đụng đến, ta mặc dù có thể thắng, như thế thời gian ngắn chém giết sạch đúng thành thật chuyện không thể nào." Chung Trầm đưa tay triệu hồi hai kiện Pháp Khí về sau, có chút cảm khái trả lời.

"Đây là đương nhiên, bốn tọa chẳng những là Thiên cấp Khôi Lỗi, càng là Luyện Khí Đại Sư, đối với các loại Pháp Khí rất hiểu rõ há lại Nguyên Anh tu sĩ đánh đồng đấy." Kim sắc sóc cũng không khách khí, ngửa đầu ngạo nghễ trả lời.

Chung Trầm mỉm cười, đang muốn trả lời nữa cái gì, từ Thần Đình Phong phương hướng lại bay tới rồi hai đạo độn quang, quang mang thu

vào về sau, hiện ra một gã cao gầy thanh niên cùng một gã xinh đẹp nữ tử.

"Chung Trầm, là người?" Cao gầy thanh niên vừa thấy Chung Trầm, hơi ngần ra. Bên cạnh xinh đẹp nữ tử cũng lộ ra vẻ ngạc nhiên trở lại.

"Nguyên lai là hai người các người, như thế nào? Ta lại tới đây thật kỳ quái sao?" Chung Trầm quét hai người liếc, nhàn nhạt nói ra, trên đầu vai Kim sắc sóc chẳng biết lúc nào lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một nam một nữ này tại Chung gia dòng chính đệ tử coi như là phân ra tên tồn tại, chẳng những là chị em ruột, nghe nói còn có tâm linh cảm ứng bí thuật, liên thủ đối địch thực lực vượt xa bình thường hai người.

"Hôm nay là tỷ của ta đệ chịu trách nhiệm dò xét, gần nhất đã đã xảy ra vài lên nhỏ thế lực cùng tán tu tập kích ba đại gia tộc Tu Tiên Giả sự tình rồi. Lúc trước bên này có Pháp lực chấn động cùng tiếng nổ, người chẳng lẽ cùng người nào đưa trước tay?" Xinh đẹp nữ tử nhú mày mà hỏi.

Cao gầy thanh niên ánh mắt đã hướng bốn phía quét một lần, cuối cùng đã rơi vào nơi xa cái kia hai mảnh tàn thi thể lên, lúc này thân hình khẽ động bay đi.

Một lát sau, hai mảnh thi thể bị trùng trùng điệp điệp ném tới Chung Trầm phía dưới trên mặt đất, cao gầy thanh niên mặt không biểu tình hỏi một câu: "Cái này người hẳn là người giết a, nhìn trang phục, hẳn là bên cạnh đánh lén Chung gia tán tu bên trong một người."

"Đúng vậy, cái này nhân hòa một người khác bố trí pháp trận ý định đánh lén ta, ta tự nhiên không có khả năng buông tha bọn họ." Chung Trầm bình tĩnh trả lời.

"Còn có một người?" Cao gầy thanh niên nghe vậy, đồng tử có chút co rụt lại.

Phải biết rằng, từ bọn hãn tử đệ tử đằng xa nghe được động tĩnh đến lập tức bay tới, trong lúc khoảng cách tuyệt đối không có quá dài đấy.

Xinh đẹp nữ tử nghe xong, cũng có chút động dung.

"Tốt rồi, người bị ta giết, nhưng mà chiến lợi phẩm còn chưa tới cùng cầm, nhị vị liền đã tới, không ngại nhiều chờ một lát a. Ta vừa vặn còn muốn hưởng các người nghe ngóng chút ít sự tình đấy." Chung Trầm lại không quan tâm còn nói thêm.

Cao gầy thanh niên tốt đẹp tươi đẹp nữ tử, tự nhiên không cách nào cự tuyệt.

Cùng với Chung Trầm từ tàn thi thể bên trên vợ vét một phen về sau, hãy theo hai người cùng nhau hưởng Chung gia đệ tử tụ họp chỗ bay đi.

Trên đường, Chung Trầm từ hai trong dân cư đã được biết đến ba đại gia tộc liên thủ trực xuất mặt khác Tu Tiên Giả sự tình, cái này mới có hơi giật mình tại sao lại có tán tu sẽ đến đánh lén ba đại gia tộc đệ tử.

Đối với cái này, hãn tử chối cho ý kiến bộ dáng. Bất quá căn cứ hai người đã nói, Thần Đỉnh Phong đã bắt đầu truyền ra Đan minh thanh âm, căn cứ dĩ vãng ghi chép kinh nghiệm, Thái Ất Đan phun trào thời hạn cũng phải là bốn năm ngày bên trong sự tình.

Lúc này, ba đại gia tộc tụ tập đến Thần Đỉnh Phong nhân thủ kỳ thật đều không quá nhiều, tối đa Đường gia có chừng mười lăm mười sáu người, Chung gia tiếp theo có chừng mười mấy, ít nhất Việt gia tức thì chỉ có bảy tám người bộ dạng. Nhưng đằng sau vài ngày, có lẽ còn sẽ có người có thể như Chung Trầm như vậy kịp thời đi đến đấy.

Nửa khắc đồng hồ thời gian, Chung Trầm liền đi tới Chung gia đệ tử nơi tụ tập, đó là liên tiếp Thần Đỉnh Phong một tòa khác so sánh ngọn núi nhỏ đỉnh núi.

Tại đó, đã bị bố trí hiểu rõ một tòa bị sương mù bao phủ cỡ lớn pháp trận, Chung Trầm đi theo hai người tiến vào sương mù tách ra một cái lối đi về sau, cuối cùng nhìn rõ ràng rồi đỉnh núi hết thấy.

Chỉ thấy không lớn một mảnh trống rỗng trên đất bằng, phân biệt ngòi xếp bằng bảy tám tên Chung gia đệ tử, có đang nhắm mắt ngòi xuống, có tại bãi lộng Pháp Khí, còn có thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì, một bộ tất cả đi chuyện lạ bộ dạng.

Tại đỉnh núi một khối cực lớn trên núi đá, một gã áo xám thanh niên thẳng tắp đứng ở nơi đó, trước người cắm một cây đen sì thiết thương, hai cái cánh tay bình thẳng hướng về phía trước duỗi ra, bên trên tất cả phủ lấy một quả màu đen thiết hoàn, đang dùng nào đó quý dị tiết tấu chột nhanh chột chậm chuyển động, làm cho người ta nhìn nhiều vài lần, liền rất có đầu vầng mắt hoa.

"Ồ, nhân tộc này tiểu tử Luyện Thể chi thuật không phải bình thường, giống như so với đã đến Tam Chuyển Huyết Khí hợp nhất trình độ."

Chung Trầm bên tai bỗng nhiên truyền đến Kim Vương kinh ngạc thanh âm.

"Huyết Khí hợp nhất?" Chung Trầm ánh mắt nhìn vừa nhìn trên đá lớn Chung Đạo Thiên, thoáng có chút nghi hoặc.

"Không sai. Vô luận Nhân tộc Yêu tộc, kỳ thật Luyện Thể thuật cấp độ phân chia đều là cơ bản giống nhau, cơ bản có thể dùng Cửu Chuyển trở lại phân chia, bằng chừng ấy tuổi có thể làm được Huyết Khí hợp nhất, có thể tinh diệu khống chế trên người mỗi một tia Huyết Khí, cũng không phải dễ dàng rất." Kim Vương khen đường thanh âm truyền đến.

Chung Trầm nghe xong lời này, trong nội tâm hơi rét, sâu hơn sâu nhìn thoáng qua Chung Đạo Thiên hai cái trên cánh tay quý dị chuyển động

thiết hoàn, đối với vị này trên danh nghĩa huynh trưởng thực lực ngược lại là nhiều đi một tí hiểu rõ.

Chung Trầm đến, lại để cho những Chung gia này đệ tử cũng không khỏi nhìn thoáng qua, nhưng ngoại trừ hai gã thứ hệ đệ tử mặt lộ vẻ chút ít sắc mặt vui mừng bên ngoài, mặt khác dòng chính đệ tử đều điềm nhiên như không có việc gì tiếp tục tất cả đi chuyện lạ.

Chung Trầm thấy vậy, cũng không có để ý người khác, tùy tiện tìm một chỗ không ai nơi hẻo lánh, cũng tự hành ngồi xếp bằng trên mặt đất, nhắm mắt.

Kim Vương lúc trước truyền thụ cho điều khiển khí thủ đoạn, hẳn còn có thật nhiều không có lĩnh ngộ thấu triệt, lúc này đây vừa vận năm chặt thời gian nhiều hơn tìm hiểu một chút.

Cao gầy thanh niên tốt đẹp tươi đẹp nữ tử lại đi tới trên núi đá Chung Đạo Thiên bên cạnh, thấp giọng bẩm báo lấy gặp phải Chung Trầm trải qua, thỉnh thoảng hưởng Chung Trầm chỗ điểm chỉ rồi một chút.

"Ta đã biết, hai người các người cũng khổ cực, xuống dưới nghỉ ngơi trước đi." Chung Đạo Thiên chẳng qua là thần nhiên nhìn Chung Trầm bên này liếc, liền khoát tay áo, dường như căn bản không có đem Chung Trầm để ở trong lòng bộ dạng.

Cao gầy thanh niên tốt đẹp tươi đẹp nữ tử lúc này thức thời lui xuống, chỉ chốc lát sau, hai gã khác Chung gia đệ tử đã đi ra ngọn núi, tiếp tục dò xét Chung gia phụ trách khu vực đi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Kết Minh

Một ngày sau, lại có hai tên nữ tử chạy tới Chung gia đệ tử nơi tụ tập, rõ ràng là Mộ Dung Song cùng Chung Y Vân hai người.

Chung Y Vân còn bỏ đi, những người khác nhìn thấy Mộ Dung Song người này người khác họ đệ tử cũng có thể đến chỗ này, cùng lộ ra cảm thấy ngoài ý muốn.

Hai nữ vừa thấy Chung Trầm, cũng là thần sắc không hề cùng dạng, một cái mặt mũi tràn đầy giận dữ, một cái lại mặt lộ vẻ kinh hãi.

Chung Trầm chẳng qua là mở to mắt hướng hai nữ gật đầu, liền mặt không biểu tình tiếp tục nhắm mắt tìm hiểu.

Dùng Chung Y Vân thực lực, dù cho mang theo Mộ Dung Song cái này vướng víu, có thể bằng lúc chạy tới nơi này cũng không kỳ quái đấy. Sẽ không biết đạo hai người cùng Đường Hồng Lăng ngày đó như thế nào từ Thiên Binh Các ba tầng nhiều người Khôi Lỗi trong vây công đào thoát mất đấy.

"Chung Đạo Thiên, người có thể thấy được đến Chung Kim Long gia hỏa này rồi hả?" Chung Y Vân không có chú ý phải cùng Chung Trầm nói cái gì, trực tiếp đi đến dưới tầng đá lớn, hướng Chung Đạo Thiên không khách khí mà hỏi.

"Không có, tại Quỷ Môn Quan sau khi tách ra, ta sẽ không có lại thấy." Chung Đạo Thiên vẫn đang tại không chế trên hai tay thiết hoàn quỹ dị chuyển động, cũng không quay đầu lại mà trả lời.

"Chật chạp, như thế có chút kỳ quái. Dùng Chung Kim Long tính tình, như bực này có thể đại xuất danh tiếng sự tình, như thế nào cũng không chịu so với những người khác muện, chẳng lẽ thực vẫn lạc tại rồi trên đường." Chung Y Vân nghe vậy, có chút nghi hoặc.

"Không rõ ràng lắm. Vốn lấy Chung Kim Long thực lực, chỉ cần không phải không biết sống chết rời đi xông những không biết kia cấm địa, vẫn lạc tỷ lệ không lớn. Coi như là hãn không cách nào kịp thời chạy đến, cũng là nhiều thứ nhất cái không nhiều lắm, ít kia không thiếu một cái đấy." Chung Đạo Thiên bình tĩnh trả lời.

"Điều này cũng đúng. Cho ăn! Người không thể xuống cùng người đường muội thật dễ nói chuyện." Chung Y Vân nhìn thấy Chung Đạo Thiên không có chút nào đi xuống Cự Thạch bộ dáng về sau, không khỏi đại phát hờn dỗi.

"Ta mấy ngày hôm trước tại Luyện Thể thuật bên trên vừa có chỗ lĩnh ngộ, tự nhiên muốn nắm chặt thời gian nhiều luyện tập một chút. Nói chuyện, sau không được lại có ảnh hưởng gì. Ngược lại là ta nghe người ta nói, người đang ở đây trên đường gặp được Việt Thiên Sâu tiểu tử này, còn muốn cùng kia giao thủ đuổi theo xuống dưới, cuối cùng là cái kết quả gì?" Chung Đạo Thiên nhàn nhạt giải thích hai câu về sau, lại nhớ ra cái gì đó, thanh âm cuối cùng có một tia ngưng trọng mà hỏi.

"Ta biết ngay người cái này hay đấu gia hỏa, trong nội tâm chỉ có Việt Thiên Sâu cùng Hồng Lăng tỷ tỷ hai cái. Kết quả gì cũng không có, ta trên đường gặp Hồng Lăng tỷ, cùng một chỗ đuổi theo Việt Thiên Sâu đã đến Thiên Binh Các, nhưng cuối cùng vẫn là lại để cho cái này trượt không

nường tay gia hỏa chạy mất." Chung Y Vân con mắt vòng mấy vòng về sau, sử dụng hơi huyệt khẩu khí trả lời.

"Người còn gặp được Đường Hồng Lăng rồi hả? Như thế trùng hợp rất! Thật sự có chút ít đáng tiếc, ta ngược lại muốn biết Đường Hồng Lăng cùng Việt Thiên Sâu giao thủ về sau, ai mạnh ai yếu?" Chung Đạo Thiên cuối cùng có chút động dung, trên hai tay thiết hoàn một hồi vù vù về sau, bỗng nhiên đình chỉ chuyển động, cũng tại một hồi Hắc Quang chớp động sau nhanh chóng co rút lại, thật sâu khảm tiến vào trong cánh tay.

"Bốn tiêu thư càng hiếu kỳ, người cái này quái vật cùng hai người bọn họ yêu nghiệt ai hơn mạnh hơn một phần?" Chung Y Vân nghe vậy, trợn trắng mắt.

"Hắc hắc, vấn đề này tự chính mình cũng muốn biết. Tốt rồi, Thái Ất Đan có lẽ ở nơi này vài ngày phun phát ra tới, đến lúc đó tự nhiên cùng hai người bọn họ sẽ có một phen giao thủ đấy. Người cũng xuống dưới hảo hảo nghỉ ngơi dưỡng sức a, lúc này đây ba nhà đánh cuộc, chúng ta Chung gia đúng tình thế bắt buộc, người đến lúc đó cũng muốn ra sau khí lực." Chung Đạo Thiên xoay người lại, nhàn nhạt nói ra.

"Đã biết. Bất kể thế nào nói, ta cũng là Chung gia một phần tử, đến lúc đó tự nhiên sẽ xuất lực đấy. Đúng rồi, tại Thiên Bình Các bên trong ta còn gặp Chung Trầm, còn gặp kia xuất thủ. Người cũng đã biết người vị này đệ đệ thực lực chân chính?" Chung Y Vân cười khẽ hai tiếng về sau, dường như vô tình ý tựa như bỗng nhiên lại nhắc tới rồi Chung Trầm.

"Chung Trầm? Chuyện của hắn ta không muốn biết, cũng không cần nói cho ta biết. Chung Y Vân, ta xem người nhanh đã quên thân phận của mình rồi a. Con vợ kế chính là con vợ kế, vô luận thực lực của hắn mạnh bao nhiêu, Pháp lực nhiều bao nhiêu dày, đều nhất định chỉ có thể là chúng ta con trai trưởng đá kê chân, tuyệt không có bất kỳ cải biến!" Chung Đạo Thiên lạnh lùng nhìn màu lam cung trang thiếu nữ liếc, quả quyết nói.

"Loại người như người kiến giải, thật đúng là cùng trong tộc mấy cái đám lão già này độc nhất vô nhị, cũng trách không được có thể như vậy lấy bọn họ niềm vui, ngay cả trong tộc duy nhất bí truyền Luyện Thể thuật đều truyền cho người rồi. Được rồi, huynh đệ các người lúc giữa sự tình, bốn cô nương cũng mới chẳng muốn đi quản." Chung Y Vân nghe vậy bĩu môi một cái, thập phần dứt khoát quay người rời khỏi, lôi kéo Mộ Dung Song cũng tìm một chỗ ngồi xếp bằng nghỉ ngơi.

Nhìn Mộ Dung Song cùng Chung Y Vân chung đụng hòa hợp bộ dáng, hiển nhiên ngăn ngừa mấy ngày không gặp, hai nữ lúc giữa đã có giao tình tốt.

Tuy rằng Chung Trầm nghỉ ngơi địa phương khoảng cách Chung Đạo Thiên trên mặt đất phương hướng không xa, nhưng bọn hắn nói chuyện với nhau lời nói một chút cũng không cách nào nghe được, hiển nhiên, hai người nói chuyện lúc thi triển cách âm pháp thuật.

Không biết qua bao lâu về sau, lúc Chung Trầm lần nữa giương đôi mắt thời điểm, Chung Y Vân trừng lớn đôi mắt đẹp khuôn mặt xuất hiện ở trước mắt. Mộ Dung Song tức thì có chút tâm thần bất định đứng ở phía sau mặt.

"Có chuyện gì không?" Chung Trầm bất động thanh sắc hỏi một câu.

"Chung Trầm, ngày đó tại Thiên Binh Các, người thông qua cái kia phiến cánh cổng ánh sáng về sau, rút cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì cái gì sau đó không lâu, toàn bộ Thiên Binh Các tính cả thành trì đều trầm xuống đất, làm hại mấy người chúng ta nguyên bản nhanh đến tay bảo vật cũng căn bản không kịp đi lấy rồi." Chung Y Vân trực tiếp hỏi, bên cạnh mơ hồ có chút Pháp lực chấn động, hiển nhiên nàng này đồng dạng thi triển cách âm chi thuật.

"Thiên Binh Các cùng Cổ Thành trầm xuống dưới đất rồi hả? Ta còn thật không biết việc này. Ta ngày đó tiến vào cánh cổng ánh sáng về sau, đã rơi vào một cái khác cạm bẫy, bị vây ở trong mê cung, hơn nửa ngày sau mới bị cấm chế đưa đến cách Cổ Thành nơi cực xa, cảm thấy lại quay về Thiên Binh Các có chút không còn kịp rồi, liền thẳng đến Thần Đỉnh Phong mà đến rồi." Chung Trầm hiện làm ra một bộ ngoài ý muốn.

"Việc này thật sự không liên quan gì đến người? Người chẳng lẽ tại lừa gạt bốn cô nương?" Chung Y Vân lộ ra bán tín bán nghi thần sắc.

"Ta không thông cơ quan chi thuật, sao có thể có thể có thủ đoạn đem trọn tòa cổ thành trầm xuống dưới đất? Muốn nói rất người khả nghi, hẳn là cái kia Công Tôn Gia người a. Nhìn ngày đó tình hình, hẳn chẳng những cơ quan thuật rất cao minh, đối với Thiên Binh Các bên trong cấm chế cũng biết sơ lược." Chung Trầm mặt không đổi sắc đem sự tình một tia ý thức đổ lên rồi Công Tôn Nguyên Vũ trên người, một người chết tự nhiên không có khả năng lại đứng ra phản bác kia đấy.

"Nói như vậy, cũng có chút đạo lý. Công Tôn Nguyên Vũ gia hỏa này không nên lại bị ta đụng phải, nếu không nhất định phải làm cho hắn bồi thường bốn tiểu thư tổn thất." Chung Y Vân nghiêng đầu rồi tưởng tượng, dường như cảm thấy Chung Trầm nói có đạo lý, chỉ có thể nắm chặt lại năm đấm, làm ra hung dữ bộ dáng nói.

Chung Trầm tự nhiên không hề tiếp nói cái gì, nhưng mà Chung Y Vân phía dưới theo như lời đồ vật, lại để cho kia hơi sững sờ.

"Chung Trầm, thực lực người mạnh bao nhiêu, ta tại Thiên Binh Các bên trong cũng coi như biết rõ vài phần rồi. Phía dưới ba nhà tranh đoạt Thái Ất Đan thời điểm, có muốn hay không cùng hai người chúng ta liên thủ một chút? Dù sao Thái Ất Đan bản thân thì có Linh tính, phun trào thời điểm tốc độ cực nhanh, Chân Đan vẫn cùng phần đông Giả Đan kẹt ở trong đó, đến lúc đó coi như là người thực lực có mạnh hơn nữa, cũng không có

khả năng một người ngăn lại tất cả đan dược đấy. Dựa theo trong tộc quy củ, cái này Thái Ất Đan ngoại trừ quả thứ nhất có thể tự phục dụng bên ngoài, đằng sau mỗi lần nhiều nhất cướp lấy một quả, trong tộc đều ban thưởng ba nghìn Linh Ngọc là được, chúng ta nếu liên thủ nhiều cướp lấy mấy miếng lời nói, nói không chừng về sau vài thập niên bên trong tài nguyên cũng không thiếu." Chung Y Vân cười hì hì lời nói.

"Dựa vào người cùng ta liên thủ tự nhiên không có vấn đề, nhưng nàng thực lực không khỏi quá yếu điếm a, chẳng lẽ đến lúc đó cũng là bình quân phân phối hay sao?" Chung Trầm khẽ ngẫm nghĩ chỉ chốc lát về sau, nhìn về phía Mộ Dung Song liếc mà hỏi.

"Thái Ất Đan không cần cân nhắc ta đấy, chỉ cần sau đó phân một chút Linh Ngọc là được rồi, dù sao ta Pháp lực có hạn, tranh đoạt đan dược lúc cũng chỉ có thể cố gắng hết sức một chút mỏng chi lực." Mộ Dung Song nghe vậy, bề bộn giải thích nói.

"Nghe được Mộ Dung tỷ tỷ bảo, hiện tại còn có vấn đề gì không?" Chung Y Vân vỗ vỗ tay, dương dương đắc ý hỏi.

"Nếu như vậy, cái kia sẽ không có, đến lúc đó cùng một chỗ hành động a." Chung Trầm gật đầu, liền không nói thêm lời một lần nữa nhắm mắt lại.

"Hừ! Tuổi còn trẻ liền một bộ vẻ người lớn mọc lan tràn bộ dạng, cùng Chung Đạo Thiên thật là có mấy phần giống nhau, không hổ là thân huynh đệ." Chung Y Vân bĩu môi, quay người rời khỏi.

Mộ Dung Song trộm nhìn lên Chung Trầm liếc, gặp kia thật sự không muốn lại nói chuyện với nhau bộ dáng, chỉ có thể có chút thất vọng cũng đi ra.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Đan Vũ

"Cổ quái, cổ quái a..." Chung Trầm trong tai đột nhiên vang lên lần nữa kim Vương thanh âm.

"Cái gì cổ quái?" Chung Trầm nghe xong, tự nhiên khẽ giật mình.

"Sau nói chuyện nha đầu kia, cho cảm giác của ta có chút quen thuộc, dường như đã gặp ở nơi nào tựa như." Kim Vương chần chờ một lát sau, chậm rãi trả lời.

"Người nói đúng Mộ Dung Song? Lâm a. Nàng là lần đầu tiên trở lại Mộng Yếm Cung? Rồi hãy nói người một mực đứng ở Thiên Binh Các tầng thứ tư, làm sao có thể tiếp xúc qua ngoại nhân." Chung Trầm cảm thấy kinh ngạc.

"Không phải chuyện gần nhất tình, như là hồi lâu lúc trước từng có nào đó quen thuộc cảm giác." Kim Vương đồng dạng rất là nghi hoặc bộ dáng.

Chung Trầm nghe xong lời này, thực ngẩn ngơ.

Tại Kim Vương trong miệng hồi lâu lúc trước, tự nhiên không thể nào là mấy trăm năm thời gian, tối thiểu cũng là mấy nghìn, thậm chí trên vạn năm sự tình trước kia rồi a.

"Tiền bối, có phải hay không thật lâu trước đã từng tiếp xúc qua Mộ Dung gia tổ tiên?" Chung Trầm lo nghĩ về sau, hỏi.

"Chẳng lẽ cái này nha thật sự là nhiều năm trước xông qua Thiên Binh Các người nào đó hậu nhân, mới có loại này quen thuộc cảm giác đấy." Kim Vương thì thào hai câu, hiển nhiên cũng không quá khẳng định. Hắn chân thân trước kia tuy rằng không cách nào rời khỏi Thiên Binh Các, nhưng mà mượn nhờ mặt khác Khôi Lỗi phân thân, ngược lại là đã từng âm thầm quan sát qua rất nhiều xâm nhập qua Thiên Binh Các tồn tại.

Chung Trầm nghe xong, âm thầm khẽ nhếch miệng.

Chẳng qua là Kim Vương một loại cảm giác, cộng thêm đúng nhiều như vậy năm trước sự tình, hắn tự nhiên sẽ không quá qua để trong lòng, lúc này một lần nữa đắm chìm tại tìm hiểu kỹ xảo ngự khí trong tham ngộ.

Ba ngày thời gian đảo mắt mà qua.

Tại trong lúc này, không còn có mặt khác Chung gia đệ tử đi đến, xem ra những người khác không phải giữa đường vẫn lạc, chính là bị sự tình khác thực ngăn trở rồi.

Ngoại trừ Chung Trầm bên ngoài cái kia hai gã thứ hệ đệ tử cũng lặng lẽ đi tìm Chung Trầm một lần, đồng dạng ý định cùng kia liên thủ tranh đoạt Thái Ất Đan, nhưng tự nhiên bị kia cự tuyệt, chỉ có thể hậm hực rời khỏi.

Dùng Chung Y Vân một người lực lượng, có thể đơn giản nghiền ép hai người này dư xài đấy. Hắn tự nhiên chỉ biết cùng cường giả liên thủ.

Đệ Tử Thiên vào lúc giữa trưa, Thần Đỉnh Phong phía trên Hỏa Vân bỗng nhiên kịch liệt cuồn cuộn, tiếp theo, cả tòa Thần Đỉnh Phong bốn phía lạnh nóng hai loại quái phong nổi lên, đem bên cạnh cây cối núi đá tất cả đều chà xát được ngã trái ngã phải, trong lòng núi lại truyền ra như sấm nổ

vang thanh âm, một tiếng so với một tiếng lớn, thậm chí cả ngọn núi đều khẽ run lên.

"Hặc hặc, Thái Ất Đan muốn thành rồi, lập tức xuất phát."

Đang tại trên đá lớn ngồi xuống Chung Đạo Thiên cười lớn một tiếng, "Bá" một tiếng, đem trước người trường thương rút ra, dưới bàn chân cuồn phong nổi lên, thẳng đến Thần Đỉnh Phong phương hướng bay đi.

Những người khác thấy vậy, cũng hưng phấn được nhao nhao độn quang cùng một chỗ.

Chung Trầm cũng nhanh không chậm theo sát trong đó.

Hầu như cùng một thời gian, Thần Đỉnh Phong mặt khác hai cái trên phương hướng, cũng có từng đạo độn quang chạy như bay mà đến, một lát sau hiện ra đường, càng hai nhà đệ tử thân ảnh.

Ba nhóm người vây quanh Thần Đỉnh Phong cả tòa không trung, mơ hồ giăng co lấy.

"Rất tốt, Đường Hồng Lăng, Việt Thiên Sầu, hai người các người toàn bộ ở chỗ này, như vậy mới có ý tứ. Dựa theo dĩ vãng quy củ cũ, Đan vũ phún ra, ba nhà tất cả dựa vào bốn sự tranh đoạt, ra tay lúc không cần lưu tình, vạn nhất có tử thương mà nói, cũng là tài nghệ không bằng người rồi." Chung Đạo Thiên ánh mắt từng cái tại Đường Hồng Lăng cùng Việt Thiên Sầu trên người đảo qua về sau, ngạo nghễ nói ra.

"Đường gia không có vấn đề, dựa theo dĩ vãng quy củ là được." Đường Hồng Lăng nhàn nhạt trả lời.

"Chúng ta Việt gia cũng đồng ý." Việt gia đệ tử trước đứng yên xám trắng phát trung niên nam tử, cũng điềm tĩnh nói.

"Rất tốt, chúng ta đây trước hết chờ xem." Chung Đạo Thiên hắc hắc một tiếng, cầm trong tay màu đen trường thương hướng trước người Hư Không cắm xuống.

"Oành" một tiếng, nhìn như trống rỗng Hư Không lại bộc phát ra một đoàn bạch quang, từng vòng kinh người sóng khí hướng bốn phương tám hướng bay tới.

Ba nhà đệ tử phần lớn ăn cả kinh nhìn lại. Chỉ thấy màu đen trường thương thành linh thẳng tắp đình trệ tại trên bầu trời, chẳng qua là đầu thương bộ phận trở nên không rõ mờ hồ, dường như trực tiếp cắm vào trong hư không.

"Đây là..." Đường Hồng Lăng lông mày nhảy lên.

"Hư Không chi lực! Nghe đồn không giả, Chung Đạo Thiên quả nhiên tu thành loại đại thần thông này." Xám trắng phát nam tử cũng mặt sắc mặt ngưng trọng xuống dưới.

"Như vậy bất tài càng có chút ý tứ chứ" Việt Thiên Sầu vẫn đang một bộ vô tình bộ dáng, dường như không có đã bị ảnh hưởng chút nào.

"Tam thúc." Gặp thiếu niên mặc áo đen bộ dáng như vậy, rất là im lặng, nhưng trong nội tâm vừa mới bay lên bất an lại lập tức nhỏ đi rất nhiều.

Đường Hồng Lăng thì tại thật sâu nhìn màu đen trường thương vài lần về sau, đem ánh mắt dịch chuyển khỏi, từng cái đảo qua mặt khác Chung gia đệ tử về sau, cuối cùng đã rơi vào Chung Trầm trên người.

Chung Đạo Thiên Hư Không chi lực mặc dù lợi hại dị thường, nhưng nàng bằng vào mới tu thành Thần Thông, ai mạnh ai yếu, cũng muốn thực đánh qua một cuộc mới có thể biết. Ngược lại là cái này gọi là "Chung Trầm" tiểu tử, làm cho nàng có vài phần kiêng kỵ.

Dù sao Chung Trầm tại Thiên Binh Các bên trong bày ra Huyết Mạch chi lực thập phần kinh khủng, chớ nói chi là kia tại trấn áp Công Tôn Nguyên Vũ lúc đến cùng sử dụng thêm vài phần thực lực cũng không tốt nói. Hơn nữa trong mơ hồ, Đường Hồng Lăng cảm giác Thiên Binh Các trầm xuống dưới đất sự tình tám chín phần mười cùng vị này "Chung Trầm" lớn có quan hệ.

Lúc này đây Chung Trầm, lại nhìn chăm chăm vào đang tại có chút lắc lư Thần Đỉnh Phong đỉnh, trong đầu nhớ lại cùng Thái Ất Đan có quan hệ hết thảy tin tức.

Thần Đỉnh Phong đỉnh nhưng thật ra là một tòa núi lửa hoạt động, dựa theo kinh nghiệm dĩ vãng mà nói, mỗi lần phun trào tình hình đặc biệt lúc ấy từ đỉnh núi phun ra tính ra hàng trăm Linh Đan, nhưng thường thường chín giả một thực, chặn đường đan dược lúc chẳng những muốn xem riêng phần mình thủ đoạn, vận khí, nhãn lực cũng là thiếu một thứ cũng không được sự tình.

Ngay tại người xung quanh cùng với riêng phần mình tâm tư khác nhau thời điểm, một tiếng kinh Thiên động Địa nổ mạnh, Thần Đỉnh Phong đỉnh toát ra đại cổ hắc khí về sau, bỗng nhiên phun ra một cái khác liên miên không dứt màu đỏ thắm cột sáng, Trực Trùng Cửu Tiêu mây bên ngoài, đem không trung cuộn cuộn Hỏa Vân đều quấy, tiếp theo, trên bầu trời cũng bắt đầu UỶNH UỶNH RẦM RẦM vang lớn, từng đoàn từng đoàn chậu rửa mặt lớn nhỏ dung nham như mưa rơi rơi hạ xuống.

Ba nhà đệ tử thấy vậy, nhao nhao thúc giục Pháp Khí nổ rộ các loại tia sáng bảo vệ bản thân, nhưng Thần Đỉnh Phong bốn phía mặt đất trong một nhiều trạng thái dịch dung nham điên cuồng nện xuống, lập tức liền trở nên gồ ghề, hỏa diễm hùng hực thiêu đốt dựng lên, biến thành cuộn cuộn biển lửa.

Chung Trầm đồng dạng thả ra bốn mạng của mình Pháp Khí màu đen hồ lô, ở phía trên chỗ hóa thành nở rộ một tầng dày đặc màu lam vàng sáng, đem tất cả rơi lên đỉnh đầu chỗ dung nham vũ tất cả đều dễ dàng bắn ra mà ra

"Sưu sưu sưu" ba tiếng, ba đoàn đầu lớn nhỏ cỡ nắm tay bạch quang từ đó thẳm cột sáng bên trong phun ra, hướng ba cái khác nhau phương hướng kích bắn đi.

"Thái Ất Đan đi ra, nhanh ngăn lại chúng!"

Ba tộc đệ tử thấy vậy, lập tức một hồi bạo động, không ít người không lưỡng lự hướng gần nhất bạch quang phi độn ngăn đón rời đi. Trong đó hai luồng bạch quang vừa vặn hướng phía Đường gia vị trí chỗ ở bay đi, mặt khác một đoàn lại vừa vặn ở vào Chung gia, Việt gia chính giữa phương hướng.

Kể từ đó, Đường gia bên kia chẳng qua là mấy người đồng thời ra tay, năm sáu kiện Pháp Khí nở rộ các loại tia sáng thúc giục, liền đem hai luồng bạch quang đơn giản một cuốn ngăn lại.

Mặt khác tầm mười người đồng thời đoạt hướng thứ ba đoàn bạch quang, cuối cùng nhưng là Việt gia một gã đệ tử thúc giục một đầu màu xanh loài chim Khôi Lỗi như gió bay điện chớp trước một bước cầm đi bạch quang.

Những người khác chỉ có thể mặt mũi tràn đầy thất vọng dừng lại độn quang, lúc này trong quá trình, vô luận Chung Đạo Thiên, Đường Hồng Lăng hay vẫn là Việt Thiên Sâu đám người, lại cũng đều đứng tại nguyên chỗ không động.

Chung Trầm cũng giống như cười mà không phải cười nhìn xem người xung quanh tranh đoạt cử động. Tại hắn có thể so với kim đan cường

đại thần thức dưới sự cảm ứng, cái này ba đoàn bạch quang cũng đều hư mà không thực, rõ ràng cũng không phải là Chân Đan.

Quả nhiên, đặc thủ ba người phương hướng bị kích động một chút kiểm tra vật trong tay, ba đoàn bạch quang cũng đều hóa thành từng điểm linh quang tán loạn biến mất.

Ba người nhất thời ngây ra như phỗng.

Những người khác thấy vậy, ngược lại phần lớn nhìn có chút hả hê.

"Đều là người chết sao, tất cả đều cho ta phân tán ra." Chung Đạo Thiên lúc này thời điểm, lại lạnh lùng hướng Chung gia đệ tử quát lớn rồi một tiếng.

Những lời này, lập tức nhắc nhở tất cả mọi người, không riêng Chung gia đệ tử, mặt khác hai nhà đệ tử cũng bừng tỉnh đại ngộ, nhao nhao một đổ dành tản ra.

Chung Trầm cùng Chung Y Vân nhìn nhau liếc về sau, cùng Mộ Dung Song cũng chậm rãi bay đến cách Việt gia không xa lắm một vị trí ngừng lại.

Ba người cử động, tự nhiên dẫn tới đồng dạng dựa đi tới ba gã Việt gia thanh niên hung hăng nhìn ba người liếc.

Cái này ba gã Việt gia đệ tử cũng đều hai mươi tuổi, trước người phân chó đứng một đầu màu xanh lá lớn tấm bộ dáng Khôi Lỗi.

Mộ Dung Song thấy vậy, hơi có chút bất an.

Chung Trầm thần sắc như thường, Chung Y Vân lại nhếch miệng.

Đúng lúc này, Hồng sắc cột sáng khẽ run lên về sau, hơn mười đoàn bạch quang hướng bốn phương tám hướng đồng thời phun bắn đi.

Nhắc tới cũng trùng hợp, hai luồng bạch quang vừa vắn thẳng đến
Chung Trầm ba người vị trí kích xạ mà đến.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Nguyên Dịch Trì

Ba gã Việt gia đệ tử không chút nghĩ ngợi đồng thời bắm niêm pháp quyết, trước người ba con lớn tằm Khôi Lỗi lập tức cùng miệng mở lớn.

"XOỆT XOỆT XOỆT" ba tiếng về sau, ba bông bạch tia hương hai luồng bạch quang một phun mà đi, Chung Trầm thấy vậy, đồng tử có chút co rụt lại, chẳng qua là nhàn nhạt một câu "Yếm hộ ta", đỉnh đầu màu đen hồ lô thả ra Lam Quang một cái nhọn nhọn, từ trong bay ra một cái lam vũ lất phất đại thủ, như thêm điện hương một đoàn bạch quang chộp tới.

Tốc độ kia cực nhanh, chỉ là một cái mơ hồ, liền phát sau mà đến trước đem cái kia đoàn bọc bạch quang kiếm trong tay.

Ba gã Việt gia đệ tử thấy vậy giận dữ, một người trong đó vẫn đang thúc giục bạch tia đem một cái khác đoàn bạch quang quấn lấy bay trở về mau đỡ kéo mà quay về, hai người khác tức thì thúc giục bí pháp, khác hai cỗ bạch tia tức thì phương hướng một chuyển, hóa thành tia lưới hương màu lam đại thủ một tráo hạ xuống.

"Hãy dô" một tiếng cuồng phong quét lá rụng giống như muện hưởng truyện lai, một cái khác lam vũ lất phất vừa thô vừa to cơn ảnh từ hai trương tia trong lưới chỗ đảo mặc đồ mà qua, đem hai trương tia lưới lập tức xé rách nát bấy.

Cái kia hai gã Việt gia đệ tử kinh hãi, quay đầu vừa nhìn, mới nhìn đến Chung Y Vân chẳng biết lúc nào trong tay nhiều ra một cái khác lam vũ lất

phất cơn, mặt không thay đổi nhìn bọn họ hai người.

Về phần một gã khác nữ tử cũng rút ra hai thanh ngắn màu bạc dao, cũng một bộ kích động bộ dáng.

"Được rồi, đây chỉ là vừa mới bắt đầu, dù sao đã cướp được một quả." Tên kia đắc thủ Việt gia thanh niên tựa hồ là người cầm đầu, lạnh lùng ngăn trở hai gã đồng bạn tiếp tục động thủ ý đồ, mới tìm tòi, đem trước người tia lưới bên trong bạch sắc quang cầu bắt lấy.

"Phanh" một tiếng, quang cầu lập tức vỡ tan biến mất.

Cầm đầu Việt gia thanh niên tuy rằng trong nội tâm mơ hồ có chút đoán trước rồi, thấy vậy vẫn đang lộ ra vẻ thất vọng.

"Chung Trầm, mau nhìn xem người này cái là thật là giả?" Chung Y Vân lúc này nhìn chăm chăm vào màu lam đại thủ bên trong màu trắng quang đoàn, lớn cảm thấy hứng thú mà hỏi.

Tại nàng cảm ứng ở bên trong, Chung Trầm bắt được cái này đoàn bạch quang dường như so với mặt khác một quả thể tích hơi lớn, cũng càng ngừng thực một ít.

Mộ Dung Song cũng nhin không được nữa liên tục đánh giá.

Chung Trầm mỉm cười, đưa tay hướng trước người màu lam đại thủ một điểm, bạch sắc quang cầu thuận thế rơi xuống hạ xuống, đã rơi vào kia trong tay.

Chung Trầm cầm lấy bạch sắc quang cầu hai tay chẳng qua là một, một viên hơi nước trắng mịn mờ ngón cái lớn óng ánh đan được hiển hiện phóng tới, toàn thân bóng loáng dị thường, mơ hồ có một cỗ nồng đậm mùi thuốc truyền ra.

"Hặc hặc, quả nhiên là Thái Ất Đan, đan thật không giả." Chung Y Vân thấy vậy, vỗ tay khanh khách nở nụ cười, một bộ mặt mày hơn hở bộ dáng.

Mộ Dung Song cũng tinh thần đại chấn. Dựa theo lúc trước ước định, nàng tuy rằng không cách nào được chia Thái Ất Đan, nhưng lấy được Chân Đan càng nhiều, được chia Linh Ngọc tự nhiên cũng càng nhiều.

Cách đó không xa ba gã Việt gia thanh niên, nhìn thấy Chung Trầm trong tay óng ánh đan dược, sắc mặt khó coi dị thường.

Lúc này, những người khác tại một phen tranh đoạt về sau, đồng dạng đem tất cả màu trắng quang đoàn ngăn lại, nhưng một phen kiểm tra sau cũng đều là Giả Đan.

Kể từ đó, trước sau hai sóng đan dược bay ra về sau, lại chỉ có Chung Trầm một người đạt được một quả chính thức Thái Ất Đan. Điều này làm cho ba nhà những người khác nhìn qua ánh mắt cũng đều tràn đầy vẻ ghen ghét, lại càng không lúc truyền đến một ít "Tay sai vận", "Tạo Hóa lớn" các loại thấp thấp giọng.

Bất quá một lát công phu về sau, bọn hãn cũng liền lại bất chấp nghị luận cái này một quả xuất hiện Thái Ất Đan rồi, bởi vì đợt thứ ba màu trắng quang đoàn từ đó thăm cột sáng bên trong lần nữa phát ra, hơn nữa cái này một lớp chừng hơn ba mươi đoàn.

Lúc này đây, ngay cả trước hai sóng đều một mực không xuất thủ Chung Đạo Thiên, Đường Hồng Lăng đám người cũng đều trong mắt sáng ngời, đồng thời đối với nhìn trúng mục tiêu xuất thủ.

Nửa khắc đồng hồ về sau, lúc lại một sóng Đan vũ, ước chừng hơn hai mươi miếng màu trắng quang đoàn bị ba nhà đệ tử chia cắt sạch sẽ về sau, tất cả mọi người mặt sắc mặt xanh mét.

"Chuyện gì xảy ra, Thần Đinh Phong xảy ra chuyện gì?"

"Mỗi một lớp Đan vũ số lượng so với trong truyền thuyết giảm rất nhiều a."

"Đan vũ thừa thớt đúng thứ yếu, mấu chốt là Chân Đan số lượng tỉ lệ cũng so với ghi chép bên trong thấp đủ cho nhiều, không phải nói mười viên thuốc bên trong sẽ có một quả Chân Đan chứ "

"Lúc trước hơn hai trăm miếng Đan trong mưa, mới tổng cộng xuất hiện bảy tám miếng Chân Đan, đừng nói mười so với một, chính là hai mươi so với một, cũng không đủ."

Ba nhà đệ tử một hồi đều nghị luận.

Chung Đạo Thiên, Đường Hồng Lăng cùng với người cầm đầu nhú mày, cũng có chút kinh nghi.

Đứng ở Chung Trầm bên cạnh Chung Y Vân, đồng dạng có chút không cười được. Cũng không biết đúng nàng này vận khí không tốt, hay là đám bọn hắn ba cái lựa chọn vị trí có vấn đề. Nàng lúc trước cùng Chung Trầm đám người một hơi chặn đường rồi gần ba mươi đoàn bạch quang, nhưng ngoại trừ vừa mới bắt đầu Chung Trầm đoạt được một quả Thái Ất Đan bên ngoài, mặt khác đều là Giả Đan.

Điều này làm cho vốn một mực hùng tâm tráng chí thiếu nữ, làm sao có thể tiếp chịu được.

Thần Đinh Phong dưới mặt đất ngàn trượng sâu địa phương, một cái quanh co khúc khuỷu tự nhiên động quật trong đường hầm, hai người một trước một sau mà cẩn thận đi về phía trước lấy.

Phía trước một người dáng người thon dài, khuôn mặt nho nhã, đúng là Chung Kim Long.

Đằng sau một gã làn da ngăm đen thanh niên, thì là cuối cùng một gã đi theo Chung Kim Long Chung gia dòng chính đệ tử.

Hai người trên đỉnh đầu có tất cả một đoàn màu vàng quang cầu trôi nổi theo sau, đem nguyên bản ngăm đen đường hầm chiếu lên sáng trưng rõ ràng, nhưng mà bốn phía trải rộng các loại lớn nhỏ không đều sắc bén măng đá, thậm chí có chút ít bề tặc địa phương phải cách dùng lực lượng phá vỡ mới có thể tiếp tục đi về phía trước, cho nên hai người tốc độ cực kỳ chậm chạp, hiện tại mới bất quá khó khăn lắm đi vào Thần Đỉnh Phong biên giới chỗ.

"Kim Long huynh, từ vừa rồi chấn động đến xem, Đan vũ đã bắt đầu phun trào rồi. Chúng ta bỏ lỡ Thái Ất Đan tranh đoạt, nếu là nơi đây không có tìm được Nguyên Dịch Trì mà nói, cái này thiệt thòi có thể đã ăn lớn hơn." Da đen thanh niên bỗng nhiên thở dài, nói ra.

"Yên tâm đi. Thiên hạ hôm nay lại có mấy người biết rõ, ta một cái tổ tiên cùng năm đó đệ nhất thiên hạ Thiên Cơ Sư từng có đại ân, Thần Đỉnh Phong bên trong chất chứa một tòa công hiệu hơn xa qua Kim Khuyết Trì vô số lần Nguyên Dịch Trì sự tình, hôm nay cũng chỉ có ta cùng phụ thân hai người biết rõ. Nguyên Dịch Trì đúng Thần Đỉnh Phong Dựng Dục Thái Ất Đan nguyên liệu, là chân chính hấp thu cả tòa Mộng Yểm Cung Thiên Địa Nguyên Khí vài vạn năm tinh hoa ngưng tụ mà thành, không phải nói uống mấy ngụm, coi như là chẳng qua là ngâm một chút, cũng là hưởng thụ vô tận sự tình. Há lại chính là một lượng miếng Thái Ất Đan có thể so sánh đây." Chung Kim Long tin tưởng mười phần trả lời.

"Thế nhưng là, căn cứ trong tộc trên tư liệu nói, Thần Đỉnh Phong dưới mặt đất Lô Hỏa cấm chế lợi hại vô cùng, không biết đã diệt bao nhiêu kẻ xông vào, đúng trên tư liệu liên tục đề cập cấm địa, chúng ta như vậy xông vào thực không có vấn đề chứ" làn da ngăm đen thanh niên nghe xong tuy rằng trong nội tâm lửa nóng, nhưng vẫn rất là lo lắng lại hỏi.

"Cái này cũng đừng lo. Ta đây một cái sớm biết này bí mật, nhưng tổ tiên một mực không có đánh qua cái này Nguyên Dịch Trì chủ ý, cũng là bởi vì Thần Đỉnh Phong Lô Hỏa cấm chế quá mức lợi hại, dưới tình hình Trúc Cơ Tu Tiên Giả căn bản không có khả năng xông vào đấy. Nhưng là năm đó tên kia Thiên Cơ đại sư suy tính ra, lúc này đây Mộng Yểm Cung mở ra thời kì, đúng lúc là Thần Đỉnh Phong Lô Hỏa cấm một cái đại chu thiên tuần hoàn tiết điểm, uy lực chỉ có bình thường lúc một phần mười, cái này đủ để cho chúng ta mạo hiểm một lần rồi. Huống hồ người tu luyện đúng Lô Hỏa công pháp, có ít thấy Lô Minh Chi Thể, cộng thêm ta còn một hơi mượn tới rồi rất nhiều khắc chế Lô Hỏa Chi Lực Pháp Khí Phù Lục, thấy thế nào năm chắc cũng có sáu bảy thành nhiều. Như vậy có nhiều lợi điều kiện, còn không dám nếm thử một chút chứ nếu như người thực cảm thấy nguy hiểm quá lớn, hiện tại rời khỏi còn kịp, ta cũng sẽ không miễn cưỡng của người." Chung Kim Long bước chân có chút dừng lại, xoay người lại giống như cười mà không phải cười nói ra.

"Kim Long huynh nói đùa, đã đến lúc này, tiểu đệ sao có thể có thể lại nửa đường bỏ cuộc, tự nhiên cùng Kim Long huynh cộng đồng tiến thối rồi. Đáng tiếc mặt khác hai gã huynh đệ, muốn là bọn hắn có thể cùng nhau đến nơi đây lời nói, chúng ta năm chắc còn có thể nhiều hơn nữa gia tăng một hai thành đấy." Làn da ngăm đen thanh niên ánh mắt chớp liên tục, vội vàng cười làm lành nói.

"Ân, hai người bọn họ đúng đáng tiếc. Nhưng không có cách nào, chỉ có thể nói bọn hắn Tạo Hóa không đủ, vô phúc hưởng thụ bực này Đại Cơ Duyên rồi. Mặt khác, người cũng không nên hâm mộ phía trên những tranh đoạt kia Thái Ất Đan gia hỏa, ta nếu là không có đoán sai, bởi vì Lô Hỏa cấm chế biến yếu duyên cố, lúc này đây phun trào Chân Đan tuyệt đối so với trước kia muốn ít hơn rất nhiều đấy." Chung Kim Long gật gật đầu về sau, lại nhìn có chút hả hê hơn nói một câu.

Làn da ngăm đen thanh niên nghe xong, cũng liên tục gật đầu.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Cực Phẩm Đan

"Khoảng cách trước đó lần thứ nhất phun trào có đã bao lâu?" Chung Trầm nhìn qua Thần Đỉnh Phong đỉnh rõ ràng so với lúc trước mảnh rời gần nửa Hồng sắc cột sáng, bỗng nhiên hỏi một câu.

"Có trọn vẹn một phút đồng hồ rồi, dựa theo trong tộc ghi chép, tiếp theo sóng hấn là Thần Đỉnh Phong cuối cùng Đan vũ phun trào, cũng là Thái Ất Đan số lượng tối đa phẩm chất tốt nhất một lớp, thậm chí có khả năng xuất hiện có chứa linh tính Cực phẩm Thái Ất Đan." Chung Y Vân đồng dạng nhìn xem Thần Đỉnh Phong, không lưỡng lự trả lời một câu, thần sắc so với lúc trước rõ ràng nhẹ nhõm rất nhiều.

Ở trên một lớp Đan vũ ở bên trong, nàng này cuối cùng gạt hái được một quả Chân Đan. Kể từ đó, phía dưới dù cho lại không cái gì thu hoạch, kia lần này Thần Đỉnh Phong hành trình cũng không tính là tay không mà quay về rồi. Bất quá tương đối tổng cộng mới ra hơn mười miếng Chân Đan mặt khác ba nhà đệ tử mà nói, đại bộ phận người đối với vẫn đang hai tay trống trơn kết quả tự nhiên không cách nào tiếp nhận.

Không ít người đã song mắt đỏ bừng bắt đầu liên tục dò xét mặt khác hai nhà ở bên trong lấy được Chân Đan người, hiển nhiên, nếu là ở cuối cùng này một lớp có còn không thu hoạch lời nói, khẳng định có người hội nhện không được trực tiếp cướp đoạt.

"Cực phẩm Thái Ất Đan? Chính là loại so với bình thường Thái Ất Đan hiệu quả cao hơn chừng hơn phân nửa Linh Đan? Nghe nói trước kia

Thần Đinh Phong nhiều lần phun trào cuối cùng một lớp Đan trong mưa, xuất hiện Cực phẩm Thái Ất Đan tỷ lệ bất quá năm một phần sáu. Lần này Chân Đan giống như này thừa thớt, Cực phẩm Đan xuất hiện xác suất nhất định sẽ thấp hơn." Chung Trầm nhưng mày, chậm rãi nói ra.

"Cực phẩm Đan xuất hiện tỷ lệ tuy rằng không lớn, nhưng mà chỉ cần xuất hiện, một cuộc trò hay nhất định sẽ tránh không khỏi. Dù sao Kết Đan lúc chỉ có thể ăn vào một quả Thái Ất Đan, bình thường Thái Ất Đan cùng Cực phẩm Thái Ất Đan phụ trợ hiệu quả thế nhưng là hoàn toàn khác nhau đấy." Chung Y Vân nhẹ vừa cười vừa nói.

"Nếu là thật sự có Cực phẩm Đan xuất hiện, ta và người còn liên thủ chứ" Chung Trầm yên tĩnh chỉ chốc lát về sau, nhàn nhạt hỏi.

"Đây còn phải nói. Thật sự có Cực phẩm Đan xuất hiện, ta và người còn có thể dựa vào lực lượng một người liền lấy sau hay sao? Bất quá dựa theo trong tộc ghi chép, cuối cùng một lớp Đan vũ xuất hiện lúc, cũng là Thần Đinh Phong Lôi Hỏa cấm chế hiện ra thời điểm, có tư cách tranh đoạt người đoán chừng cũng không có mấy cái." Chung Y Vân nhìn như tùy ý trả lời một câu.

Chung Trầm mỉm cười, đang muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên Thần Đinh Phong bên trong tiếng nổ vang một chút kết một tiếng dừng lại ở, tiếp theo một hồi hơn xa lúc trước kịch liệt lắc lư, dường như cả ngọn núi tùy thời đều có thể sụp đổ.

Trên bầu trời vốn một mực điên cuồng phun dung nham vũ cũng dần dần biến mất, không trung Hỏa Vân một hồi điên cuồng bắt đầu khởi động về sau, bỗng nhiên hướng phía dưới phương hướng đỏ rực áp xuống tới một mảng lớn trở lại.

Hầu như cùng một thời gian, dùng Thần Đinh Phong làm trung tâm, tiếng nổ vang lần nữa mãnh liệt!

Trong hư không từng đạo Lô Quang cùng một mảnh dài hẹp Hỏa Xà lẳng không hiển hiện phóng tới, đan vào thành một tấm Lô Hỏa mạng lưới khổng lồ, điên cuồng hướng bốn phía khuếch tán cực lớn mà đi.

Ba nhà đệ tử kinh hãi, nhao nhao thúc giục bí thuật Pháp Khí tiến hành ngăn cản.

Chung Trầm chỉ cảm thấy bên cạnh Hư Không độ ẩm kịch thăng, liên hô hấp đều trở nên cực nóng nướng người, đồng tử lập tức co rút lại, đỉnh đầu màu đen hồ lô lần nữa có chút nhoáng một cái, từng tầng một màu lam Thủy Quang nhộn nhạo mà mở, hóa thành dày đặc màn sáng đem hộ tại bên trong.

Bên cạnh Chung Y Vân cũng khuôn mặt ngưng tụ, tay áo run lên, bay ra một mảnh loại bạch ngọc sò biển, hóa thành một mảnh màn sáng đem mình và Mộ Dung Song đồng thời hộ tại trong đó.

Sau một khắc, "Keng keng" loạn hưởng Lô Hỏa liền đem tất cả mọi người một cuốn trong đó, lập tức xen lẫn vài tiếng kêu thảm thiết.

Hai gã Đường gia đệ tử cùng một gã Chung gia đệ tử tại tiếp xúc Lô Hỏa Chi Lực lập tức, hộ thân Pháp Khí liền biến thành bao quanh bạch quang bạo liệt ra, thân hình tại Lô Hỏa bên trong trực tiếp tro bụi mai một rồi.

Không riêng như thế, đại đa số ba nhà đệ tử hộ thể màn sáng tại Lô Hỏa điên cuồng oanh trúng đều lung lay sắp đổ, chỉ có bảy tám tên Pháp lực thâm hậu nhất, hộ thân Pháp Khí đầy đủ cường đại đệ tử mới có thể tại Lô Hỏa chi võng bên trong chính thức chống đỡ dưới, trong đó Chung Đạo Thiên, Đường Hồng Lăng đảm người biểu hiện được thoải mái nhất.

Chung Đạo Thiên một tay xách thương, hai tay màu đen thiết hoàn hóa thành hai tầng màn sáng màu đen, mặc cho Lô Hỏa xen lẫn nhau công kích, không chút sứt mẻ.

Đường Hồng Lăng nhưng lại ngay cả Pháp Khí cũng không tể ra, vèn vện bằng vào bên ngoài thân hiển hiện một tầng đỏ thắm quang diễm, liền đem Lôi Hỏa Chi Lực đơn giản ngăn cản ở bên ngoài.

Về phần Việt Thiên Sâu, dưới bàn chân lại hiện ra một cái màu đen Cự Quy Khô Lỗi, trong miệng phun ra từng đạo băng hàn hắc khí, đồng dạng vững như Thái Sơn.

...

Thần Đinh Phong ngàn trượng sâu dưới mặt đất chỗ, làn da ngăm đen thanh niên cùng Chung Kim Long tại đồng dạng uy lực càng thêm kinh người Lôi Hỏa oanh kích bên trong khó khăn đi về phía trước lấy.

Người phía trước gương mặt hiện ra từng đạo như thiểm điện Linh Văn, người mặc một bộ Quang Giáp, mặt ngoài các loại Ngân sắc phù văn liên tục cuộn cuộn tuôn ra, hai tay giơ lên cao nổi lên tầng tầng màn sáng màu vàng mộc thuần, đỉnh đầu có khác một viên màu xanh lá tinh cầu quay tròn liên tục chuyển động, thỉnh thoảng bắn ra từng đạo màu xanh lá ánh sáng.

Cái này ba kiện rõ ràng phẩm giai không thấp Pháp Khí, hầu như đem hơn phân nửa Lôi Hỏa đều tiếp xuống dưới.

Ngược lại là đi ở phía sau Chung Kim Long, bằng vào trong tay một chút Tử sắc cây quạt, liên tục thả ra từng vòng tử sắc quang hoàn, mới khó khăn lắm ngăn lại còn lại Lôi Hỏa Chi Lực.

Nhưng theo hai người liên tục hướng về phía trước, bên cạnh trong hư không xuất hiện Lôi Hỏa càng phát ra bắt đầu cuồng bạo, từng đạo hồ quang điện cùng từng đoàn từng đoàn hỏa diễm giao thoa công kích không có kết quả về sau, lại bắt đầu ngưng tụ biến ảo thành một mảnh dài hẹp Lôi Quang điện xà cùng từng con một đỏ thắm Hỏa Điều, rậm rạp chằng chịt, dường như vô cùng vô tận.

"Không được, nơi đây Lôi Hỏa cấm chế thật lợi hại, Pháp lực tiêu hao quá nhanh, nhanh chóng đỡ không nổi đi." Ngăm đen thanh niên thấy vậy, sắc mặt tái nhợt, nhịn không được kêu to lên.

"Kiên trì nữa một chút, chỉ cần lại đi về phía trước bên trên tầm hơn mười trượng, thì có thể xông qua cái mảnh này cấm chế. Cái này ba kiện chuyên khắc Lôi Hỏa Chi Lực Pháp Khí, có thể chỉ có của người Lôi Minh Chi Thể mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, hiện tại muốn lui mà nói, chỉ có một con đường chết." Chung Kim Long cũng đã biến sắc gằm nhẹ nói, cũng cầm trong tay Tử La Phiến điên cuồng phát huy vài cái, lập tức Tử Quang vạn đạo, uy lực so với lúc trước tăng thêm mãnh liệt rồi một mảng lớn.

"Tốt, cầu phú quý trong nguy hiểm, ta cũng liều mạng." Ngăm đen thanh niên thấy vậy, tinh thần hơi chấn, há miệng hướng tấm chắn trong tay phun ra một đoàn tinh huyết, tấm thuẫn mặt ngoài ánh sáng màu vàng lập tức chịu lại trầm trọng thêm vài phần, đỡ đòn bốn phía Lôi Hỏa lần nữa miễn cưỡng đi về phía trước, nhưng mỗi đi một bước đều thở hồng hộc, lớn mồ hôi nhỏ giọt.

Bốn phía trong hư không Lôi Xà Hỏa Diệu, bị chọc giận giống như điên cuồng hướng hai người vọt tới, trong lúc nhất thời, điện quang hỏa diễm đem hai người che mất.

...

Cùng một thời gian, Thần Đình Phong phía ngoài Lôi Hỏa đồng dạng uy lực đại tăng, nguyên bản còn có thể miễn cưỡng đứng ở Lôi Hỏa trong cấm chế tóc nâu trắng "Tam thúc", Chung Y Vân mấy người cũng không cách nào chống đỡ dưới rồi đi, chỉ có thể bắt đắc dĩ hướng về sau chậm rãi rời khỏi, tránh đi Lôi Hỏa mạnh nhất Thần Đình Phong bên trong vòng.

Còn sừng sững ở bên trong vòng không lụi người, chỉ có Chung Trầm, Chung Đạo Thiên, Việt Thiên Sầu, Đường Hồng Lăng cùng với ba nam một nữ bốn người.

Chung Đạo Thiên nhìn thấy Chung Trầm vẫn là lưu tại nguyên chỗ, trên mặt lần đầu lộ ra một ít vẻ ngoài ý muốn, nhưng lập tức sẽ không lại tiếp tục để ý không hỏi nhìn Thần Đỉnh Phong đỉnh càng ngày càng mảnh Hồng sắc cột sáng.

Việt Thiên Sầu, Đường Hồng Lăng hai người cũng giống như thế.

"XOET" một tiếng, Hồng sắc cột sáng đột nhiên vỡ tan mà mở, rậm rạp chằng chịt màu trắng quang đoàn từ trong ùn ùn phóng tới, hướng bốn phương tám hướng kích bắn đi, chừng gần trăm khối bộ dáng.

"Nhiều như vậy Thái Ất Đan?"

Tít mãi bên ngoài ba nhà đệ tử thấy vậy, cũng đều đại hỉ, nhao nhao thúc giục các loại Linh khí bắt đầu chặn đường.

"Cực phẩm Đan, nhanh đoạt!"

Nhưng lúc này, không biết từ ai trong miệng truyền ra như vậy một câu cuồng hỉ kêu to.

Chung Trầm hai mắt nhú lại, liền nhìn thấy một viên thể tích vượt xa mặt khác quang đoàn gấp mấy lần, chừng đầu lớn nhỏ một đoàn bạch quang, xen lẫn tại cái khác quang đoàn bên trong, đang hướng Việt Thiên Sầu cùng Chung Đạo Thiên chính giữa vị trí kích bắn đi.

Hầu như không chút nghĩ ngợi, Chung Đạo Thiên cùng Việt Thiên Sầu đồng dạng đại hỉ thân hình khẽ động, riêng phần mình hóa thành một đạo cầu vồng, chạy cỡ lớn quang đoàn chộp tới.

Chung Trầm cùng Đường Hồng Lãng nhìn nhau liếc về sau, cũng không chút do dự bỏ qua chặn đường mặt khác Thái Ất Đan, hướng đồng nhất phương hướng kích bắn đi.

"Oanh oanh!"

Chưa đến màu trắng quang đoàn trước, Chung Đạo Thiên cùng Việt Thiên Sầu liền một cái giơ lên thương liền đâm, một cái Hư Không một quyền đảo ra.

Một đoàn vừa thô vừa to màu đen đầu thương hư ảnh cùng một đoàn màu trắng quyền ảnh đang ở phụ cận trong hư không đụng vào nhau, cũng hóa thành hai luồng chói mắt quang diễm bạo liệt mà ra

Cuốn cuộn sóng khí một cuốn xuống, màu trắng quang đoàn đột nhiên một cái nhọn nhọn quay đầu, ngược lại bay về phía Chung Trầm cùng Đường Hồng Lãng.

Chung Trầm đại hi, đưa tay Hư Không một trảo, đỉnh đầu màu đen hồ lô bay ra một đoàn Lam Quang, lập tức hóa thành đại thủ hướng quang đoàn chụp tới hạ xuống tay. Nhưng mà bên kia, lại đồng thời bay tới một đoàn hỏa cầu, đánh vào rồi màu lam đại thủ bên trên.

Đúng là Đường Hồng Lãng ra tay tiến hành cản trở.

Một tiếng trầm đục, Lam Quang ngọn lửa hồng đồng thời tán loạn mà diệt, xoáy lên sóng khí lại đem màu trắng quang đoàn thổi trúng tại nguyên chỗ quay tròn liên tục chuyển động.

"Sưu sưu!"

Chung Đạo Thiên cùng Việt Thiên Sầu cách quang đoàn mấy trượng xa chỗ hiện ra thân hình, giúp nhau kiêng kị ngừng lại.

Lại hai cái tiếng xé gió về sau, Chung Trầm cùng Đường Hồng Lăng đã ở đồng dạng khoảng cách sau xuất hiện ở hai tên khác vị trí.

Bốn người đều không có lại ra tay, thần sắc khác nhau.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Cuộc Chiến Đoạt Đan

"Có ý tứ, một viên Cực phẩm Đan, bốn người đều mơ tưởng, cái này cũng không hay phân ra." Việt Thiên Sầu mở tròng hai mắt, trước tiên khẽ nở nụ cười.

"Chung Trầm, người ngăn lại những người khác, để cho ta trước lấy Đan." Chung Đạo Thiên ánh mắt chớp động vài cái về sau, bỗng nhiên sử dụng không cho cự tuyệt khẩu khí hướng Chung Trầm nói ra.

"Không có ý tứ, ta cũng vì này cái Cực phẩm Đan có hứng thú." Chung Trầm lên tiếng cự tuyệt.

"Người có nghe chẳng ta đây cái huynh trưởng phân phó?" Chung Đạo Thiên nghe vậy sững sờ, tùy theo giận dữ.

"Huynh trưởng? Từ khi tiến vào Chung gia đến nay, không biết người vị này huynh trưởng tổng cộng cùng ta nói rồi mấy câu." Chung Trầm lờm Chung Đạo Thiên liếc, nhàn nhạt nói ra.

"Người. . ."

"Nếu như chúng ta bốn người đều mơ tưởng, vậy thì dựa vào bốn sự tới lấy a. Ai thực lực mạnh nhất, viên này Cực phẩm Đan liền về ai, cái này không có vấn đề a."

Chung Đạo Thiên tức giận đến giận sôi lên, còn muốn nói tiếp lúc nào, lại bị Đường Hồng Lăng bình tĩnh lời của đã cắt đứt.

"Hồng Lăng tỷ chuyện đó rất hợp lòng ta." Việt Thiên Sầu con mắt đi lòng vòng về sau, vỗ tay lớn thêm đồng ý.

"Dùng thực lực phân thắng bại! Đường Hồng Lăng, người thật đúng là cho là mình hay vẫn là Thiên Nam trẻ tuổi đệ nhất nhân." Chung Đạo Thiên sắc mặt âm trầm xuống.

"Động thủ so với cái cao thấp mà nói, ta cũng không có ý kiến. Bất quá trước đó, có phải hay không trước muốn đem đan dược hộ tốt, miễn cho bị những người khác ngư ông đắc lợi rồi." Chung Trầm nhìn xem trong hư không màu trắng quang đoàn, chậm rãi nói ra.

"Như vậy đi, chúng ta trước hợp lực bố trí xuống Tứ Tượng cấm chế vây khốn Đan này, như vậy liền có thể tránh cho những người khác thừa dịp chúng ta tranh đấu lúc đánh Đan này chủ ý." Việt Thiên Sầu mở tròng hai mắt về sau, bỗng nhiên cười cười nói.

"Chủ ý này không tệ, vậy thì làm như thế a." Đường Hồng Lăng đôi mắt đẹp một hồi lưu chuyển về sau, khoát tay, từng đạo màu đỏ thăm huyền diệu phù văn hướng màu trắng quang đoàn chỗ pháp phối bay ra.

Việt Thiên Sầu thấy vậy, cũng gấp bề bộn bấm niệm pháp quyết, từ trong ngón tay nhanh chóng đạn ra một quả miếng màu trắng phù văn.

"Tứ Tượng Trận tuy rằng đơn giản, nhưng thời gian ngăn cản những người khác lấy đi đan dược, cũng là vậy là đủ rồi." Chung Trầm mỉm cười, tay áo run lên, cũng bay ra rậm rạp chẳng chịt màu lam phù văn trở lại.

Chung Đạo Thiên mắt thấy ba người cử động, hừ một tiếng về sau, nhưng chỉ có thể đồng dạng hai tay bấm niệm pháp quyết, thả ra phần đông

Pháp lực ngưng tụ mà thành phù văn màu đen trở lại.

Bốn loại màu sắc phù văn tại trong hư không lập loè ngưng tụ, trong nháy mắt hình thành một cái tứ tứ phương phương phù văn màn sáng, đem quang đoàn một mực mà vây ở trong đó.

"Cái này Tứ Tượng Trận là chúng ta Pháp lực ngưng tụ mà thành, cũng chỉ có chúng ta bốn người có thể thuận lợi mở ra. Nói như vậy, chúng ta liền có thể yên tâm giao thủ. Chung Đạo Thiên, của người Hư Không chi lực rất có ý tứ, để cho ta trước hảo hảo lĩnh giáo một chút a." Việt Thiên Sâu nhìn chăm chăm vào Chung Đạo Thiên, nhìn như tùy ý nói.

"Ta cũng muốn nhìn người một chút cái này được xưng Thiên Nam đệ nhất tu luyện thiên tài người, mấy năm này đến cùng tu thành loại nào lợi hại bốn sự." Chung Đạo Thiên nghe vậy, không giận ngược lại cười rộ lên.

Hai người một cái cầm theo màu đen trường thương, một cái khoảng chừng giẫm Cự Quy Khôi Lỗi, đồng thời hướng cao hơn trăm trượng không trung bay đi, giúp nhau giăng co.

"Ta nguyên muốn trước thử xem Chung Đạo Thiên Hư Không chi lực, nhưng nếu như bị Thiên Sâu vượt lên trước rồi, cái kia cũng chỉ phải cùng đạo hữu khoa tay múa chân một chút rồi." Đường Hồng Lăng đem ánh mắt từ chỗ cao trên người của hai người thu hồi về sau, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm vào Chung Trầm chậm rãi nói ra.

Sau đó "XOỆT" một tiếng, nàng này sau lưng ánh sáng màu đỏ phóng lên trời, lại mơ hồ hình thành một vòng cực lớn mặt trời đỏ hư ảnh, lại một tay bấm niệm pháp quyết, thân thể mềm mại hướng phía dưới vừa mới trầm mà đi.

Chung Trầm hai mắt nhú lại, không nói gì, nhưng đỉnh đầu màu đen hồ lô xoáy lên từng tầng một màu lam nước gợn, đồng thời dưới bàn chân bánh xe nước ông ông thanh vừa vang lên, đi theo hướng phía dưới bay đi.

Một lát sau, hai người ngay tại tầm hơn mười trượng chỗ phía dưới, nghiêm nghị mà đứng.

"Chung mỗ từ thật lâu lúc trước đã biết rõ Hồng Lăng đạo hữu đúng Thiên Nam tu tiên người trẻ tuổi bên trong đệ nhất nhân, hôm nay có thể lĩnh giáo Thần Thông, cũng coi như như nguyện." Chung Trầm nhìn qua đối diện nữ tử sau lưng Hư Huyền phóng tới cực lớn mặt trời đỏ, ngưng trọng nói ra.

"Lần trước tại Thiên Binh Các vừa thấy về sau, ta cũng lần đầu biết rõ Chung gia ngoại trừ một cái Chung Đạo Thiên bên ngoài, vẫn còn có một cái 'Chung Trầm' . Hôm nay ta và người giao thủ, không cần lưu cái gì chuẩn bị ở sau, nhất định phải phân ra cái cao thấp mới được." Hồng y nữ tử lông mày nhảy lên về sau, sau lưng cầm dao hai lưỡi một tiếng thanh minh phóng lên trời, trên không trung một hồi xoay quanh về sau, liền biến thành hai đạo hồng quang hướng đối diện cuốn tới.

Chung Trầm thấy vậy, tay áo giơ lên, một cái khác màu xanh dao găm kích xạ phóng tới, tại đó một người trong mơ hồ về sau, liền hóa thành một đạo màu xanh cầu vòng cùng hai đạo hồng quang trên không trung tranh đấu dây dưa, nhất thời khó phân cao thấp.

"Rời đi!"

Đường Hồng xinh đẹp gương mặt phát lạnh, hai tay bấm niệm pháp quyết, bên cạnh trong hư không ánh sáng màu đỏ đại phóng, từng con một lớn chừng quả đấm hỏa cầu lẳng không hiển hiện phóng tới, như mưa to hướng Chung Trầm chỗ điên cuồng Oành mà đi.

"Thiên Trọng Lăng!" Chung Trầm lại đầu vai nhoáng một cái, sau lưng một luồng sóng màu lam Thủy Quang hiển hiện phóng tới, tiếp theo tại Pháp lực thúc giục xuống, hóa thành một tầng tầng sóng lớn nghênh hướng phần đông hỏa cầu.

UỶNH UỶNH RẦM RẦM tiếng bạo liệt truyền đến, Lam Quang hỏa diễm đan vào lập loè xuống, sóng lớn cùng hỏa cầu nhao nhao lóe lên mà diệt.

Đường Hồng Lăng đối với cái này nhìn như không thấy, chẳng qua là hai tay bấm niệm pháp quyết không ngừng, bên người thân thể bốn phía liên tục huyền hóa ra từng khóa hỏa cầu, không có chút nào dừng tay ý tứ.

Chung Trầm cũng không úy kỵ, đồng dạng thúc giục Bích Ba Công cùng Bản Mệnh Pháp Khí, huyền hóa ra tầng tầng sóng lớn, đem hỏa cầu ngăn cản được mưa gió không lọt.

Từ xa nhìn lại, toàn bộ chiến đoàn một nửa sóng lớn ngập trời, tầng tầng lớp lớp, một nửa Hỏa Quang ngút trời, Xích Diễm cuộn cuộn.

Nhưng vào lúc này, Đường Hồng sau lưng cực lớn mặt trời đỏ hư ảnh từ từ chuyển động, tiếp theo từ bên trong bay ra từng con một năm đấm lớn Hỏa Nha, đồng dạng gia nhập vào rồi trong công kích, hỏa diễm hùng hực lập tức đem sóng lớn làm cho liên tiếp lui về phía sau.

Chung Trầm sắc mặt trầm xuống, tay áo lần nữa khê động, một quả chuông đồng bay ra, chẳng qua là đón đối diện Hư Không có chút rung động, từng vòng trắng xoá sóng âm bay cuộn phóng tới, lúc này lại để cho sóng nước xu hướng suy tàn chịu một dừng lại.

Một màn này, lại để cho vòng ngoài những là kia bình thường Thái Ất Đan sâu sắc xuất thủ ba nhà đệ tử nhìn thấy, tự nhiên rất là kinh ngạc.

Ngược lại là Chung Y Vân tại Mộ Dung Song phụ trợ xuống, đang thúc giục trong tay màu lam còn, huyền hóa ra đầy trời còn ảnh cùng ba gã Việt gia đệ tử tranh đấu được khó phân thắng bại, rút sạch nhìn thấy Chung Trầm cùng Đường Hồng Lăng giao thủ một màn về sau, chẳng qua là cười khê hai tiếng, không chút nào cảm giác ngoài ý muốn.

Phía trên trên bầu trời, Chung Đạo Thiên cùng Việt Thiên Sầu cũng giao thủ, hơn nữa vừa động thủ liền dị thường kịch liệt.

Chung Đạo Thiên một tay cầm thương, nửa trước đoạn đầu thương tại trong hư không vụt sáng chợt hiện, thương thương không rời Việt Thiên Sầu thân hình nửa phần, tay kia lại lộ ra một mặt màu xanh lá tấm gương, từ trong phun ra từng đạo vừa thô vừa to cột sáng màu trắng.

Việt Thiên Sầu lại tại nguyên chỗ bất động nửa phần, dưới bàn chân màu đen Cự Quy trên người bay lên rậm rạp chẳng chịt màu đen giáp mảnh, hóa thành từng mặt tiểu thuẫn đem bốn phía trát trở lại đầu thương cùng cột sáng màu trắng đều ngăn cản xuống dưới, một bộ cực kỳ dễ dàng bộ dáng.

"Đạo Thiên huynh, của người Hư Không chi lực chỉ có điểm ấy uy lực, không khỏi thật là làm cho người ta thất vọng rồi điểm." Việt Thiên Sầu rung đùi đắc ý nói.

"Hư Không chi lực ảo diệu chỗ, há là người ngoại có thể tưởng tượng đây. Người đã như vậy muốn kiến thức, ta cũng liền không khách khí." Vừa dứt lời, Chung Đạo Thiên cầm trong tay tấm gương hướng không trung ném đi, một tay lấy quần áo trên người xé rách hạ xuống, lộ ra trên lồng ngực hiển lộ một cái màu đỏ tươi phù trận ấn ký.

"Huyết mạch ấn ký!" Việt Thiên Sầu nhìn rõ ràng đối thủ trên lồng ngực Huyết Hồng ấn ký về sau, hai mắt nhú lại.

Lúc này, Chung Đạo Thiên một ngón tay như thiểm điện cắm vào lồng ngực ấn ký ở trung tâm, lại nỗ phóng tới, một chùm huyết tuyến xì ra, lập tức hóa thành bảy tám miếng huyết sắc phù văn, tại bên cạnh trong hư không lóe lên rồi biến mất.

"Oành" một tiếng, Chung Đạo Thiên trên người lập tức bộc phát ra một cỗ ngút trời khí tức, đầu đầy tóc đen từng đám cây đứng đầy dựng lên,

càng có từng vòng thâm thấu gợn sóng hướng bốn phía nhọn nhọn mà ra

"XOẸT XOẸT" vài tiếng về sau, chói sáng há hốc mồm tình hình xuất hiện.

Chỉ thấy, tại Chung Đạo Thiên đứng thẳng chỗ hai bên, một hồi không gian chấn động về sau, thành linh lại nhiều ra hai gã thân hình mơ hồ "Chung Đạo Thiên", đồng dạng một tay xách thương, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị.

Ba gã "Chung Đạo Thiên" đồng thời hướng về phía trước một cái cất bước, tại nguyên chỗ biến mất không thấy.

Tiếng xé gió vừa vang lên, ba gã Chung Đạo Thiên đồng thời xuất hiện ở Việt Thiên Sầu phía trước gần trong gang tấc địa phương, ba thanh màu đen trường thương đồng thời đâm ra, đầu mũi thương phân biệt sáng lên chói mắt tia sáng trắng.

Việt Thiên Sầu lần đầu sắc mặt đại biến, một quyền hướng về phía phía trước hung hăng đảo ra, trên nắm tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái ánh vàng rực rỡ bao tay, mặt ngoài trái rộng huyền diệu cực kỳ phù vĩ.

"Oanh oanh oanh!"

Ba đoàn bạch quang tại Việt Thiên Sầu trước người đồng nhất chỗ hiển hiện, tùy theo bạo liệt mà mở, hóa thành cuồn cuộn sóng khí.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Hư Không Chi Lực Cùng Thiên Cơ Chi Thuật

Việt Thiên Sầu thân hình liền dường như bị búa tạ đánh trúng, "Vèo" một tiếng, lập tức bay rớt ra ngoài, nguyên bản chăm chú bảo vệ kia phần đông lân phiến cũng tán loạn bay tán loạn, nhưng sau một khắc, kia bay ra ngoài trên thân thể phương hướng Hư Không chấn động cùng một chỗ, ba gã "Chung Đạo Thiên" lần nữa thoáng hiện phóng tới, ba thanh màu đen trường thương lần nữa sáng lên tia sáng trắng lóe lên đậm.

"Huyền Vũ!" Việt Thiên Sầu khẽ quát một tiếng, một đoàn cực lớn Hắc Ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh, một đầu dài dài Hắc Ảnh tại trong hư không lóe lên rồi biến mất.

"Phanh phanh" hai tiếng, hai gã "Chung Đạo Thiên" trực tiếp tán loạn biến mất, chỉ có một gã trên không trung thân hình uốn éo, liền lập tức biến mất, xuất hiện ở vài chục trượng bên ngoài khác một nơi, sau đó ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Việt Thiên Sầu bên người xuất hiện màu đen Cự Quy cùng đằng sau giơ lên một cái bị tầng tầng lân phiến bao bọc thô đuôi dài.

Lúc trước hai gã "Chung Đạo Thiên", rõ ràng là bị Khôi Lỗi Cự Quy sử dụng cái đuôi co lại mà diệt đấy.

Lúc này, Việt Thiên Sầu một cái té ngã vững vàng đã rơi vào Cự Quy Khôi Lỗi trên người, cúi đầu nhìn nhìn nhìn trên tay đã trải rộng vết rách Kim sắc bao tay liếc, sau đó lại nhìn nhìn đối diện Chung Đạo Thiên, trên mặt khác thường nói: "Thì ra là Đạo Thiên huynh Hư Không chi lực là dựa

vào huyết mạch ẩn ký thúc giục, uy lực quả nhiên không kém, dĩ nhiên có thể huyền hóa ra Hư Không hóa thân cũng trực tiếp dùng để công kích, thủ đoạn quả nhiên rất khó ngăn cản."

"Nếu như biết rõ lợi hại, vậy thì sớm rời khỏi, ta cũng có thể bớt chút ít khí lực." Chung Đạo Thiên mặt không biểu tình.

"Hắc hắc, nếu là một năm trước, ta chỉ sợ thật là có khả năng trực tiếp nhận thua thối lui ra khỏi. Nhưng hiện tại lời nói, chính là Hồng Lăng tỷ cùng người liên thủ, ta cũng muốn tranh tài một trận chiến đấy." Việt Thiên Sâu khẽ cười một tiếng, tại hai tay nhanh chóng một hồi bấm niệm pháp quyết, tiếp theo miệng phun "Thiên Cơ" hai chữ.

"Oành" một tiếng, màu đen Cự Quy bên ngoài thân hiển hiện vô số vết rách, tùy theo hóa thành mảnh vỡ phân giải mà ra

Cùng lúc đó, từ thiếu niên mặc áo đen trên người phun ra lấy ngàn mà tính bạch tia, nhao nhao chui vào bên trong mảnh vỡ, lại đột nhiên trở về xé ra, thân hình bộc phát ra chói mắt Hắc Quang.

Quang mang thu vào về sau, Việt Thiên Sâu trên người thành linh nhiều ra một kiện dày đặc cơ quan áo giáp, mặt ngoài trải rộng đẹp đẽ Linh Văn cùng từng miếng dữ tợn gai nhọn, sau lưng tức thì đồng thời mở ra sáu đầu khổng lồ cơ quan cánh cùng, mỗi chỉ đều có hơn một trượng giống như dài, cũng đều đúng màu đen óng ánh lông vũ hợp lại mà thành. Nhưng càng làm cho người để ý nhất, màu đen dày giáp trước ngực chỗ hách một cái lớn cỡ bàn tay huyền diệu phù trận, xung quanh khám nạm lấy sáu miếng hắc âm u hình thoi Tinh Thạch.

Việt Thiên Sâu trong tay càng là hơn nhiều một mặt minh ẩn Cự Quy đồ án khổng lồ hắc thuẫn cùng một cái đen bóng cây roi. Tấm thuẫn chẳng qua là hướng thiếu niên trước người quét ngang, liền hầu như đem hơn phân nửa thân hình đều che lại, màu đen Trường Tiên càng là không cần

bất luận kẻ nào thúc giục, liền Linh xà giống như quay quanh thân hình thiếu niên một vòng, có chút lắc lư không thôi, dường như vật còn sống.

"Người thật đúng là ý định đem mình làm rùa đen rút đầu rồi." Chung Đạo Thiên nhìn xem Việt Thiên Sâu trong tay cự thuẫn cùng bị dày đặc áo giáp bao bọc bộ dáng, trên mặt không khỏi hiện ra cổ quái biểu lộ.

"Đạo Thiên huynh nếu đã cho ta cái này Huyền Vũ Giáp cùng mặt khác cơ quan áo giáp không sai biệt lắm, cái kia chính là mười phần sai rồi. Cái này chỉ Huyền Vũ Khôi Lỗi bản thân là Việt gia tiêu phí mấy trăm năm thời gian mới xong việc Địa cấp Khôi Lỗi, dĩ vãng giới hạn trong Pháp Lực Cảnh giới không đủ, chỉ có điều có thể triển khai một phần mười không đến uy lực, nhưng hiện tại ta thức tỉnh rồi Việt gia chỉ có Thất Khiếu Linh Lung Thể, Thiên Cơ Thuật đã đại thành, đã làm được người lồi hợp nhất, ta liền tức Huyền Vũ trình độ." Việt Thiên Sâu nhàn nhạt sau khi nói xong, thủ đoạn chẳng qua là run lên, màu đen Trường Tiên liền một tiếng nổ bùng phóng lên trời, cách không hướng về phía Chung Đạo Thiên chỗ thẳng tắp rút đi, nhưng ở trên đường liền lóe lên chui vào Hư Không không thấy bóng dáng.

Chung Đạo Thiên nghe được "Địa cấp Khôi Lỗi" bốn chữ lúc, sắc mặt đại biến, lại vừa thấy màu đen Trường Tiên quét tới tình hình, lập tức biến sắc, mãnh liệt hướng về sau kích xạ thối lui.

"Bùm bùm bùm" một tiếng, một cái khác bị tia sáng trắng bao bọc bóng roi liền dường như vụn vụn liềm đao giống như từ Chung Đạo Thiên trước kia đứng thẳng chỗ dừng qua, những nơi đi qua Hư Không một hồi nhộn nhạo lắc lư.

"Hư Không chi lực, người cũng nắm giữ Hư Không Thần thông!" Chung Đạo Thiên thân hình một cái mơ hồ một lần nữa đứng vững về sau, nhìn xem bóng roi đảo qua lúc tình hình, mặt sắc mặt xanh mét.

"Không có ý tứ, Hư Không chi lực đúng là này là Huyền Vũ Khôi Lỗi có uy năng một trong. Lời nói mới rồi đường cũ hoàn trả, Đạo Thiên huynh nếu là hiện tại rời khỏi mà nói, còn kịp." Việt Thiên Sầu trong tay Trường Tiên lại một tiếng nổ đùng về sau, liền từ trong hư không bay cuộn mà quay về, cũng thị uy giống như ngút trời mà đi, cao cao thẳng tắp dựng thẳng lên.

"Xem ra ta có một ít nhìn người đối thủ này rồi, đều nói Địa cấp Khôi Lỗi có thể so với Kim Đan kỳ Tu Tiên Giả, cái này nghe đồn là thật hay không, khiến cho ta sử dụng Luyện Thể thuật trở lại nghiệm chứng một chút a." Chung Đạo Thiên gật gao nhìn chăm chăm vào Việt Thiên Sầu, sắc mặt một hồi Âm tình biến hóa, nhưng cuối cùng quả quyết nói ra.

Vừa dứt lời, hần cầm trong tay màu đen trường thương hướng sau lưng ném đi, hai tay nắm tay, bỗng nhiên hét lớn một tiếng.

"Oành!"

Một cỗ so với lúc trước còn cường đại hơn gấp mấy lần khí tức kinh nhân ngút trời mà đi.

Chuông đạo trên mặt cơ bắp một hồi nhúc nhích về sau, ngay trên hai tay thiết hoàn lập tức từng khúc vỡ vụn mà mở, tiếp theo thân hình điên cuồng lớn phát triển, tóc lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến dài, da thịt tức thì biến thành đỏ tía sắc mặt, từng đám cây dương như con giun giống như vừa thô vừa to hắc gân bạo lồi dựng lên, hóa thành màu đen thô mạng lưới giống như bao phủ thân hình các nơi, trước ngực màu đỏ như máu huyết mạch ẩn ký, càng trở nên dường như Huyết Điểm giống như lòe loẹt lóa mắt.

"XOỆT" một tiếng, một cái trái rộng huyết sắc lông cứng dữ tợn cánh tay sắc mặt ẩn ký trực tiếp thò ra, lông xù năm ngón tay chẳng qua là Hư Không một trào.

"Phanh!" Một đoàn hơi mờ bạch sắc quang cầu lập tức hiển hiện lại bạo liệt mà mở, xoáy lên từng vòng kinh người sóng khí trở lại.

"Tam Thủ Không Viên huyết mạch, trách không được người có thể đem Hư Không chi lực thi triển đến đây loại trình độ!" Việt Thiên Sầu vừa nhìn thấy Chung Đạo Thiên ngực nhiều ra thứ ba chỉ lông xù cánh tay về sau, có một phần động dung.

Nhưng mà sau khi biến thân Chung Đạo Thiên lại đầy ngập bạo ngược chi ý, căn bản không hề tiếp lời, thân hình chẳng qua là nhoáng một cái, ngay tại liên tục Hư Không chấn động nhộn nhạo ở bên trong, một hơi huyền hóa ra sáu cái độc nhất vô nhị thân hình, đồng thời đánh về phía thiếu niên mặc áo đen.

Việt Thiên Sầu hừ nhẹ một tiếng, một tay đem cự thuẫn hướng trước người trong hư không cắm xuống, một tay đem roi da đột nhiên vung lên, trắng xoá bóng roi phô thiên cái địa nghênh đón tiếp lấy.

...

"Hồng Lăng cô nương, thăm dò liền dừng ở đây a. Phía dưới nhưng là phải phân ra thắng bại, người cũng không muốn trong chốc lát có người thứ ba ở bên cạnh đang xem cuộc chiến a." Phía dưới hơn trăm trượng địa phương, tại cuồn cuộn sóng nước bên trong đứng yên Chung Trầm, lờm phía trên chiến đoàn liếc về sau, nhàn nhạt hướng đối diện nói một câu.

"Đúng không cần thăm dò rồi! Chung Trầm đạo hữu pháp lực tinh thuần trình độ hoàn toàn chính xác không có ở đây Hồng Lăng phía dưới. Ta cũng muốn nhìn một chút các hạ Huyết Mạch chi lực đến cùng có thể mạnh mẽ đến loại trình độ nào?" Đường Hồng Lăng nghe xong Chung Trầm nói như vậy, lông mày nháy lên, bốn phía hiển hiện hỏa cầu cùng sau lưng lao ra Hỏa Nha im bật mà dừng, thay vào đó chính là sau lưng mặt trời đỏ hư ảnh một hồi uốn éo hồ, biến thành một cái mơ hồ không lồ Hỏa Nha.

Cùng lúc đó, nàng này bên ngoài thân hỏa diễm đằng một chút vọt lên ba thước rất cao, tầng ngoài cùng Xích Diễm cuộn cuộn, bên trong tầng thiêu đốt bạch một mảnh, lại biến thành hai màu hình dáng.

"Lưỡng Vị Chân Hỏa!" Chung Trầm mắt thấy cảnh này, ngược lại hít một hơi khí lạnh, không dám lại lãnh đạm tay trái run lên, Ngân sắc bao cổ tay tróc ra hạ xuống, huyết mạch ẩn ký bên trong chói mắt Lam Quang lập loè, cuộn cuộn Lam Tinh từ trong bay cuộn phóng tới, hóa thành đẹp đẽ áo giáp bao trùm toàn thân.

Cùng lúc đó, sau lưng của hắn mấy tiếng thanh minh truyền ra, sáu khối lam vũ lật phát cực lớn điều thủ hiển hiện phóng tới.

Hắn vừa ra tay, liền vận dụng Cửu Thủ Quỷ Cừ sáu đầu chi lực!

"XOET" một tiếng, Chung Trầm một tay lại Hư Không một trảo, một cái khác Kim sắc cự kiếm trong tay hiển hiện phóng tới, hướng trước người quét ngang về sau, hai mắt lạnh như băng mà nhìn về phía đối diện.

Đường Hồng Lăng thấy vậy, không chút lựa chọn một tay bấm niệm pháp quyết, sau lưng Tam Túc Hỏa Nha bỗng nhiên phóng lên trời, tiếp theo hai tay lại giơ lên, hơn mười đạo xích mang lóe lên rồi biến mất chui vào bên cạnh Hư Không không thấy bóng dáng.

Bên cạnh trong hư không một hồi nổ vang, từng đám cây hỏa diễm lượn lờ đỏ thẫm lớn phiêu lãng không hiển hiện, chừng mười hai căn bản nhiều, đem cùng hồng y nữ tử tất cả đều vây ở chính giữa, tiếp theo trên bầu trời Hỏa Nha "Phanh" một tiếng, hóa thành cuộn cuộn ánh sáng màu đỏ quét sạch hạ xuống, lại cùng mười hai căn bản Hỏa phiêu liên kết nhất thể, đem cái này phiến hư không triệt để cùng ngoại giới ngăn cách ra, biến thành biển lửa chi địa.

Tiếp theo, Đường Hồng Lăng lại hai tay hợp lại, trên cánh tay hồng bạch hai màu hỏa diễm hướng chính giữa cuộn cuộn tụ lại về sau, trực tiếp

huyền hóa ra một cái khác hồng bạch giao thoa dài dao, ba thước trở lại dài, mặt ngoài hỏa diễm cuộn cuộn.

"Tiểu tử, người đụng phải cường địch rồi. Đây là Thập Nhị Hỏa Vân Phiên, coi như là người có Huyết Mạch chi lực, cũng muốn lâm vào một phen khổ chiến đấy." Chung Trầm bên tai chột nhớ tới Kim Vương truyền âm thanh âm, có phần có vài phần nhìn có chút hả hê ý tứ.

"Hừ! Coi như là nàng chiếm cứ địa lợi, cũng muốn đánh qua một cuộc mới biết được ai mạnh ai yếu." Chung Trầm âm thanh truyền âm trả lời một câu về sau, trong tay Kim sắc cự kiếm vung lên, một đạo cự đại Kim minh mông Kiếm Khí cuồn cuộn phóng tới.

Đường Hồng Lăng tức thì quát một tiếng, trong tay dài dao vung lên, lập tức, rậm rạp chằng chịt hồng bạch hai màu dao ảnh trước người hiển hiện phóng tới.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thiết Cục

Thần Đinh Phong dưới mặt đất hơn nghìn trượng ở chỗ sâu trong, Chung Kim Long hai người khoảng cách Lôi Hỏa cấm chế biên giới chỗ bất quá mười trượng trở lại khoảng cách, Chung Kim Long thậm chí có thể dùng mắt thường rõ ràng nhìn thấy xa xa phát ra nhàn nhạt bạch quang cực lớn động quật.

Đi ở phía trước đen thui thanh niên, lúc này đây mặt như giấy trắng, hai mắt vô thần, trên người Quang Giáp ẩm đạm cực kỳ, trong tay giơ lên cao một tấm thuẫn cũng trải rộng thật nhỏ vết rách, đến cách đỉnh đầu phun ra ánh sáng óng ánh châu sớm đã không thấy bóng dáng.

Theo sát phía sau Chung Kim Long, cũng chưa từng tốt hơn chỗ nào, đồng dạng quần áo tả tơi, mặt không có chút máu, mỗi đi một bước, đều muốn hướng trong tay Tử La Phiến phun ra một đoàn tinh huyết rời đi, rồi mới miễn cưỡng duy trì lấy trong tay Pháp Khí uy lực không giảm ít.

Hai người lại miễn cưỡng đi về phía trước ra hai bước về sau, "Oành" một tiếng, một cái khác vừa thô vừa to điện xà hung hăng đâm vào rồi một thuẫn lên, đen thui thanh niên lập tức thất khiếu phun máu, tại chỗ nửa quỳ trên mặt đất.

"Không được, ta Pháp lực đã hao hết, không còn có biện pháp hướng về phía trước rồi, xem ra ta và người hai người thật muốn táng thân chỗ này." Đen thui thanh niên miệng lớn thở hỗn hển hai cái về sau, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng nói ra.

"Hiện tại liền buông tha quá sớm, kiên trì nữa một chút, hiện tại buông tha lời nói chính là kiểm củi ba năm thiêu một giờ." Đằng sau Chung Kim Long nghe vậy sắc mặt đại biến, bề bộn mở miệng tiến hành ủng hộ.

"Kim Long, thật sự không được, ta lúc trước ngay cả kích phát tiềm lực bí thuật cũng đã vận dụng đếm rõ số lượng lần, thật sự là vô kế khả thi." Đen thui thanh niên cười khổ trả lời.

"Nhìn người bộ dáng, lại miễn cưỡng lời nói hoàn toàn chính xác rất không có khả năng. Bất quá, ta đây bên cạnh vẫn còn có một biện pháp có thể khởi tử hồi sinh đấy." Chung Kim Long sắc mặt càng phát ra tái nhợt, nghe kia thật muốn buông tha cho về sau, lúc này hiện ra một tia vẻ tàn nhẫn trở lại.

"Cái gì, còn có biện pháp? Vậy còn chờ gì, nhanh dùng a." Đen thui thanh niên nghe xong lời này, tinh thần hơi chấn, khàn cả giọng hô.

"Tốt, ta đây hay dùng. . ." Chung Kim Long trong mắt hung quang lóe lên, bỗng nhiên trong tay Tử La Phiến hướng về phía trước vỗ.

"Phanh" một tiếng, đen thui thanh niên không kịp đề phòng lập tức hướng về phía trước đánh bay ra ngoài.

Chung Kim Long trong miệng nói lẩm bẩm, đơn giơ tay lên, hai luồng pháp quyết lóe lên rồi biến mất chui vào đã đến thanh niên trong cơ thể.

Bay ra ngoài đen thui thanh niên, thân hình lập tức thối hơi giống như bành trướng, da thịt mặt ngoài hiện ra từng đạo đỏ tươi huyết vân, không tới kịp kêu thảm một tiếng, liền "Phanh" một tiếng, thân hình liền biến thành huyết vụ bạo liệt mà mở, cứng rắn đem phương viên bảy tám trượng bên trong Lô Hỏa Chi Lực càn quét hơn phân nửa.

Chung Kim Long nhân cơ hội này, như thiểm điện lấy ra một tấm Kim sắc Phù Lục hướng người vỗ một cái, thân hình lập tức bị một tầng Kim sắc

màn sáng bao trùm, toàn bộ người "Vèo" một tiếng, hóa thành một đạo hư ảnh đạn bắn đi ra, không chút nào lại cố kỵ còn sót lại Lôi Hỏa oanh kích tại trên thân thể.

Như thế điểm khoảng cách, dùng Chung Kim Long tốc độ, hầu như chẳng qua là hai cái hô hấp lúc giữa công phu, liền khó khăn lắm chạy ra khỏi Lôi Hỏa phạm vi, nhưng là "Ứng ực" một tiếng lập tức té trên mặt đất.

Lúc này hẳn, bên ngoài thân Kim sắc màn sáng đã tán loạn hầu như không còn, thân hình mảng lớn cháy đen, một bộ hấp hối bộ dáng. Hiển nhiên, còn sót lại Lôi Hỏa Chi Lực cũng làm cho kia trọng thương không nhẹ, thiếu chút nữa đi đời nhà ma.

Chung Kim Long miễn cưỡng từ trên mặt đất bò người lên, cánh tay run rẩy mà từ trong lòng lấy ra một cái màu trắng chai thuốc, đem tất cả đan dược đều ngược lại vào trong miệng, lại chờ một chốc một lát sau, mới cuối cùng hồi khí lại giống như lại từ trong tay áo lấy ra mấy miếng màu sắc khác nhau Phù Lục, hướng trên người liên tiếp đập rời đi.

Đủ mọi màu sắc phù văn tại hẳn bên ngoài thân lưu chuyển dựng lên, nguyên vốn đã cháy đen mờ hồ thân hình lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục, bên ngoài thân tất cả bị thương đều biến mất không thấy.

Chung Kim Long lúc này mới thở dài ra một hơi, mặt mũi tràn đầy hưng phấn mà bắt đầu đánh giá đến bốn phía trở lại.

Nơi đây rõ ràng là một cái phương viên gần nghìn trượng không lồ động quật, phía trên tràn ngập các loại mảng hình thạch nhũ nham, cũng tản ra nhàn nhạt bạch quang. Tại trong động quật chỗ tức thì có một cái tòa tự nhiên cái ao nước, lớn gần mẫu nhỏ, nhưng bên trong tràn đầy sền sệt hình dáng màu trắng bạc chất lỏng, mặt ngoài có chút tia sương trắng lượn lờ, cái ao nước bốn phía còn sinh trưởng một ít kỳ kỳ quái quái hoa cỏ, mỗi

một cây đều tán ra màu sắc khác nhau Linh quang, vừa nhìn đã biết rõ tất cả đều là quý hiếm cực kỳ.

"Hặc hặc, thật sự là Nguyên Dịch Trì, ta cuối cùng đi đến nơi này. Chung Đạo Thiên, Đường Hồng Lăng, chờ ta sau khi ra ngoài, các người mới sẽ biết, ai mới thật sự là Thiên Mệnh chi tử!" Chung Kim Long vừa nhìn thấy màu trắng bạc cái ao nước, lúc này điên cuồng nở nụ cười, ngay cả nước mắt đều bật cười vài giọt, một bộ xấp xỉ Phong Điền bộ dáng.

Nhưng vào lúc này, trong động quật vang bỗng nhiên nổi lên một giọng nói ngọt ngào dị thường thanh âm cô gái.

"Chặc chặc, Hảo tử tử, người thật đúng là hội tìm địa phương, vậy mà đem Tụ Hồn Châu ẩn núp đến nơi này loại địa phương quý quái. Nếu không phải cùng tại tên tiểu tử này sau lưng, chỉ sợ cũng tính ta cũng không cách nào đơn giản vào đi."

"Không có khả năng, là ai!" Chung Kim Long tiếng cười im bật mà dừng, hoảng sợ muôn phần nghẹn ngào ra khỏi miệng.

"Tiểu gia hỏa, người có thể đem thân thể quay tới, không nên quá là nhanh. Nếu không Bốn cung rất có thể gặp biết cái gì, trực tiếp lấy cái mạng nhỏ của người." Thanh âm cô gái ung dung truyền đến, một bộ không đếm xỉa tới bộ dáng.

Chung Kim Long sắc mặt càng phát ra khó coi, nhưng trong nội tâm rất là kiêng kị xuống, cũng chỉ có thể thành thành thật thật mà chậm rãi quay về xoay người trở lại.

Chỉ thấy cách hẳn bất quá ngoài hai trượng trên đất trống, đang đứng một gã huyết sắc cung trang tuổi trẻ nữ, dung mạo như thiên tiên, giống như cười mà không phải cười nhìn xem hẳn. Nhưng càng làm cho người ta chú ý đúng rồi, nàng này trên người cung trang rách tung toé, đầu vai một

bên rỗng tuếch, duy nhất hoàn hảo cánh tay tức thì cầm theo một gã bảy tám tuổi bộ dáng nữ đồng.

Nữ đồng tại kia trong tay gục đầu xuống, vẫn không nhúc nhích, một bộ không biết sinh tử bộ dáng.

"Cô nương là. . ." Chung Kim Long miễn cưỡng nở nụ cười một chút, đã nghĩ thử thăm dò hỏi bên trên hai câu.

"Cô nương? Chỉ bằng người cũng dám như thế xưng hô ta?"

Nhưng mà hắn vừa mới mở miệng, huyết sắc cung trang nữ tử liền sắc mặt trầm xuống, đột nhiên cầm trong tay nữ đồng hướng trên mặt đất hất lên, trong tay áo tiêm giơ tay lên.

"Phanh" một tiếng, Chung Kim Long chỉ cảm thấy tiếng gió bên tai cùng một chỗ, nửa bên cạnh lỗ tê rần phía dưới, toàn bộ người liền vượt qua lấy bay ra ngoài mấy trượng xa rời đi, trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt đất, bên trên hai gò má nhiều ra một cái rõ ràng chướng ấn, cao cao sưng lên.

"Người. . . Vãn bối sai rồi, không biết tiền bối tôn tính đại danh."

Chung Kim Long tự nhiên kinh sợ nảy ra, một cái lý ngư đả đỉnh mà một lần nữa đứng lên, nhưng ánh mắt lại một đôi thượng cung giả bộ nữ tử lạnh như băng Vô Tình hai con người về sau, toàn thân kỳ hàn vô cùng, vốn là muốn bật thốt lên mắng to lời của lập tức nuốt xuống, đổi lại cung kính lời của.

"Khanh khách, tỷ tỷ, người xem tiểu tử này là không phải coi như có chút ánh mắt. Người muốn là cùng tiểu gia hỏa này giống nhau thức thời hăn là tốt, như vậy, phía trước tự cũng không ăn như vậy nhiều đau khổ rồi." Huyết sắc cung trang nữ tử một hồi cười khẽ, ánh mắt rơi trên mặt đất nữ đồng trên người.

Nữ đồng còn nhỏ thân hình giật giật về sau, chậm rãi ngồi dậy, biểu lộ làm ra một bộ tinh xảo dị thường ngây thơ khuôn mặt.

Nữ đồng cùng huyết sắc cung trang nữ tử đúng là Mộc Uyển Nhi cùng vị kia tân nhiệm Quý Mẫu, Mộc Uyển Nhi không biết duyên cớ, vậy mà lại từ thiếu nữ biến thành bộ dáng như thế.

"Người thật đúng là đủ cẩn thận, đã đem ta Pháp lực phế ngay lập tức, còn muốn đi theo một người Trúc Cơ tiểu gia hỏa sau lưng, mới dám lén lén lút lút tiến vào nơi đây." Nữ đồng nhàn nhạt nói ra.

"Người thế nhưng là đại danh đỉnh đỉnh Tiên Quý Mẫu, nơi đây lại là người ẩn núp Tụ Hồn Châu địa phương. Nếu như trùng hợp đụng phải tên tiểu tử này cũng ở nơi đây, có thể tiết kiệm một chút khí lực có cái gì không tốt đấy. Huống hồ, người phía trước cái kia giả bảo tàng đất có thể đem muội muội ta lừa thật khổ a, chẳng những đem thủ hạ ta một mẻ hết gọn, thậm chí ngay cả ta một cái cánh tay đều phụ vào. Nếu không phải ta đem Diêm Ma chân thân tu đến đại thành, tại nguy cơ bước ngoặt câu thông rồi Diêm Ma đại nhân quán thế, chỉ sợ thật muốn đem tính mạng khai báo." Cung trang nữ tử tràn đầy oán độc nói.

Chung Kim Long nghe được "Tiên Quý Mẫu", "Muội muội" cùng với chữ về sau, lúc này giật mình một cái, mơ hồ có chút đã hiểu cung trang nữ tử cùng nữ đồng thân phận, trong nội tâm càng phát ra lạnh buốt không so với.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Tụ Hồn Châu

"Người những thủ hạ kia cũng không phải là chết trong tay ta, mà là bị người cái này tận chủ tử trực tiếp hiến tế cho Diêm Ma, oan uổng bọn hăn còn một bộ dùng người tâm phúc tự cho mình là bộ dáng." Nữ đồng lộ ra mĩa mai đáng tươi cười.

"Hừ, những chân chủ này gia hỏa, có thể vì ta cố gắng hết sức một phần lực lượng, là bọn hăn vạn hạnh sự tình! Ta ngược lại là muôn phần bội phục tử tử, năm đó như thế nào đem Hồn Châu ẩn núp đến nơi đây đây. Dù sao lúc trước Lôi Hỏa uy lực cũng không phải là hiện tại có thể so sánh, có thể đem Tụ Hồn Châu tiễn đưa vào cũng chỉ là của người một cỗ Trúc Cơ Kỳ hóa thân mà thôi a." Huyết sắc cung trang nữ tử nhàn nhạt hỏi.

"Người bây giờ biết rõ những thì có ích lợi gì này, người không phải đã mượn Diêm ma lực xác nhận qua Tụ Hồn Châu ở chỗ này bất giả sao!" Mộc Uyển Nhi lạnh lùng trả lời.

"Diêm ma lực tự nhiên không có sai, nhưng tử tử như vậy đơn giản thổ lộ Tụ Hồn Châu tung tích, muội muội cảm giác, cảm thấy trong nội tâm không quá an tâm." Cung trang nữ tử nghe vậy, hai con người híp mắt.

Lúc này đây, Mộc Uyển Nhi không có trả lời nữa cái gì, chẳng qua là hắc hắc hai tiếng.

Cung trang nữ tử lại mặt không biểu tình nhìn nữ đồng trong chốc lát về sau, ánh mắt mới chuyển đến ở trung tâm cái ao nước.

"Nơi đây ngược lại đích thật là cái nơi tốt, tuy rằng Nguyên Dịch Trì đối với chúng ta như vậy Nguyên Anh Tu Tiên Giả không có trọng dụng rồi, nhưng sử dụng tại bồi dưỡng hóa thân bên trên hay vẫn là rất có diệu dụng đấy. Còn có những xen lẫn này Linh Dược, chắc chắn, ở bên ngoài mà nói, ngược lại là khó tìm rất!" Cung trang nữ tử chặc chặc rồi vài tiếng, liền một tay một chảo, lần nữa đem nữ đồng nhắc tới trong tay, chậm rãi đi về hướng rồi cái ao nước.

Chung Kim Long sắc mặt một hồi trong sạch giao thoa, âm thầm cắn răng một cái, cũng ngoan ngoãn cùng tới.

"Nói đi, Tụ Hồn Châu ở đâu rồi hả?" Cung trang nữ tử đi đến bên cạnh cái ao lên, lại cẩn thận dò xét ao một lát, liền không khách khí hướng nữ đồng hỏi.

"Còn có thể ở đâu, tự nhiên tại đáy ao rơi xuống." Mộc Uyển Nhi nhìn thoáng qua cái ao nước, bình tĩnh trả lời.

"Tại cái ao nước phía dưới?" Huyết sắc cung trang nữ tử lạnh lùng nhìn xem nữ đồng.

"Như thế nào, sợ ta ở bên trong lưu lại một tay? Có muốn hay không người ở bên ngoài chờ, ta giúp người mang thứ đó lấy ra, như vậy người tổng cộng có thể yên tâm a?" Mộc Uyển Nhi không quan tâm trả lời.

"Tỷ tỷ thủ đoạn, ta sớm không biết lĩnh giáo bao nhiêu lần, sao dám làm phiền người tự mình lấy Tụ Hồn Châu? Tiểu gia hỏa, người khi đến mặt cho ta kiếm thứ gì đi lên, đã thành, tự nhiên có chỗ tốt của người." Cung trang nữ tử một chút do dự về sau, quả quyết cự tuyệt, ngược lại quay người hướng Chung Kim Long không cho cự tuyệt nói.

"Cái này..." Chung Kim Long đã ở bên cạnh đại khái nghe rõ chuyện gì xảy ra, lúc này đây nghe vậy sắc mặt phát khổ, mặt mũi tràn đầy do dự.

"Người cho rằng Bôn cung đang cùng người thương lượng chứ không chính mình xuống dưới, ta liền tự mình ném người xuống dưới!" Cung trang nữ tử nhìn chăm chăm vào Chung Kim Long, khẩu khí lạnh như băng.

"Tiền bối có mệnh, vẫn bối làm sao dám không tuân lời? Nhưng không biết muốn lấy vật gì dạng đồ vật đi lên?" Chung Kim Long toàn thân phát lạnh, chỉ có thể kiên trì đáp ứng nói.

"Tại ao dưới đáy có một cái màu trắng hộp ngọc, đem vét lên trở lại là được rồi." Không đợi cung trang nữ tím nói cái gì, nữ đồng liền vượt lên trước lấy đáp.

"Tốt, vẫn bối cái này đem thứ đồ vật lấy đi lên." Chung Kim Long chỉ có thể từng bước một tiêu sái đến Nguyên Dịch Trì, nhìn xem cái này nguyên bản khát vọng vô cùng màu trắng bạc nước ao, trong nội tâm bất ổn, hai chân như thế nào cũng không cách nào lại hướng về phía trước nửa phần.

"Hừ, thật muốn ta động thủ, đi xuống cho ta!" Cung trang nữ tử ngọc dung trầm xuống, chỗ cụt tay trống rỗng tay áo chẳng qua là hất lên, lập tức, một cỗ vô hình tiềm lực tuôn ra phóng tới.

"Phanh" một tiếng, Chung Kim Long lập tức bị kích bay đến trong ao, lúc này hắn mới phát hiện tránh nước thuật vậy mà vô dụng, chỉ có thể bất đắc dĩ xuống phương hướng lặn mà đi.

Cung trang nữ tử cùng Mộc Uyển Nhi tức thì ở bên ngoài đợi chờ, ai cũng không có mở miệng nói chuyện nữa ý tứ.

Bất quá một nén nhang công phu, "Oành" một tiếng, nhìn như bình tĩnh cái ao nước lập tức gợn sóng mãnh liệt, một cái hầu như chiếm hơn nửa cái ao nước vòng xoáy hiển hiện phóng tới, bên trong mơ hồ truyền ra

Chung Kim Long kinh sợ âm thanh cùng thú rống tiếng Hi..i...iiii âm thanh chi âm.

"Đáy ao có đồ vật gì đó?" Cung trang nữ tử mắt thấy cảnh này, mặt sắc mặt xanh mét.

"A, ta giống như quên nói. Năm đó lúc rời đi, ta thuận tay đem trên đường nhặt lấy một cái vật nhỏ cũng ném vào. Nó lúc trước mặc dù chỉ là bình thường loại thú, nhưng ở cái này Nguyên Dịch Trì bên trong rớt nhiều như vậy năm, có lẽ cũng không phải bình thường Trúc Cơ tu sĩ có thể đối phó được." Mộc Uyển Nhi dường như nhớ ra cái gì đó, có chứa một tia trào phúng mùi vị nói ra.

Cung trang nữ tử nghe vậy giận dữ, nhưng trong nội tâm nghĩ lại về sau, rồi lại đem lửa giận cứng rắn ép xuống, chẳng qua là một bước tiến lên, đưa tay hướng vòng xoáy ở trung tâm Hư Không một trảo.

"XOỆT XOỆT" hai tiếng về sau, hai thứ gì trước sau từ vòng xoáy bên trong bay ra, trùng trùng điệp điệp ném tới rồi bên cạnh ao trên mặt đất.

Một cái trong đó đúng là Chung Kim Long. Cái khác thứ đồ vật nhưng là đầu ánh vàng rực rỡ quái ngư, ba trượng dài hơn, đầu sinh sừng hươu, miệng đầy răng nanh, mặc dù rơi xuống trên mặt đất, vẫn đang sử dụng cái đuôi hung hăng quật mặt đất, một bộ hung thần ác sát bộ dáng.

Lúc này Chung Kim Long, gương mặt đen nhánh phát tím, phần eo phía dưới bộ phận không cánh mà bay, phương hướng vừa ra tới liền điên cuồng lấy ra các loại Phù Lục hướng miệng vết thương phát không thôi, nhưng căn bản không làm nên chuyện gì, máu tươi dường như như nước suối từ miệng vết thương tuôn ra phóng tới.

Mấy hơi thở công phu về sau, vị này Chung gia ba đứa con chi một là một đầu mới ngã xuống đất, lại không cái gì hơi thở, tiếp theo, một nửa thân hình lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bay nhanh tan rã. Một lát

sau, cũng chỉ còn lại có rồi một quán dính hồ chất lỏng cùng mấy thứ không cách nào hòa tan vật phẩm, một món trong đó rõ ràng là cái dài hơn thước màu trắng hộp ngọc, mặt ngoài dán mấy tấm kim quang lóng lánh Phù Lục.

"Oành" một tiếng!

Cung trang nữ tử chẳng qua là đưa tay nhấn một cái, liền đem trên mặt đất quái ngữ cách không ép thành rồi thít vụn, lại đơn tay khẽ vẩy, hộp ngọc "Vèo" một tiếng, vũng vàng đã rơi vào kia trong tay.

"Người tới đem cái nắp mở ra!" Cung trang nữ tử chẳng qua là dụng thần niệm quét hộp ngọc mặt ngoài Phù Lục vài cái, liền không chút do dự đem vật trong tay vứt cho nữ đồng, tiếp theo thân hình nhoáng một cái, người liền dán chặt lấy nữ đồng sau lưng mà đứng, cái kia trống rỗng tay áo thuận thế quần ở Liễu Kỳ trên đầu vai.

Nữ đồng chỉ cảm thấy thân hình nặng như Thái Sơn, bên tai càng truyền đến cung trang nữ tử âm tàn thanh âm đàm thoại.

"Tỷ tỷ, tốt nhất suy nghĩ nhiều muốn trong cơ thể Phệ Tâm Trùng, ngàn vạn lần đừng làm dư thừa mờ ám."

Nữ đồng bĩu môi, không có nhiều trả lời cái gì, miễn cưỡng giơ cánh tay lên, một tay bấm niệm pháp quyết hướng cái nắp vỡ.

"XOỆT" vài tiếng, vài trương Kim sắc Phù Lục có chút lóe lên liền tróc ra hạ xuống, tiếp theo cái nắp tự hành một đánh mà mở, lộ ra bên trong một viên màu xanh lá cây hạt châu, trứng gà lớn nhỏ, mặt ngoài có chút tia Hắc Vụ lượn lờ.

Cung trang nữ tử vừa thấy màu xanh lá cây viên châu, lập tức đại hỉ, không cần suy nghĩ cụt một tay tìm tòi, một tay lấy hộp ngọc bên trong hạt châu bắt đi ra.

Đúng lúc này, "Phanh" một tiếng, hộp ngọc bạo liệt mà mở, một chùm lông trâu giống như châm nhỏ kẹp ở bên trong, bỗng nhiên hướng cung trang nữ tử kích bắn đi.

Nữ đồng tức thì lập tức trở nên mềm dẻo láu cá dị thường, chẳng qua là vòng eo có chút uốn éo, liền giống như là cá lớn từ tay áo quần quanh bên trong giãy giụa phóng tới, lại thân hình trước nhảy chồm, liền tên nó giống như hướng về phía trước kích bắn đi ra, muốn chạy trốn thoát khỏi cung trang nữ tử khống chế.

"Hừ, Hào tử tử, đã sớm ngờ tới người hội làm như vậy." Cung trang nữ tử không chút nào cảm thấy kinh ngạc, ngược lại cười lạnh một tiếng, há mồm phun ra một cỗ hắc khí, lập tức đem phóng tới ngân châm tất cả đều thối trúng ngược lại cuốn mà bay, đồng thời cái kia trống rỗng trong tay áo "Rặc rặc" một tiếng, bỗng nhiên thò ra một cái trái rộng gai xương dữ tợn quỷ cánh tay, một cái mơ hồ, năm ngón tay dường như móc sắt giống như một phát bắt được rồi nữ đồng đầu vai, chui vào huyết nhục thân thể ở bên trong, máu tươi xì ra.

Nữ đồng lần nữa rơi vào đã đến cung trang nữ tử trong khống chế, đồng thời sắc mặt trắng nhợt, đau đớn tận xương bộ dáng.

"Khanh khách, Tụ Hồn Châu cuối cùng tới tay, cái này người coi như là còn có Thông Thiên khả năng, cũng mơ tưởng trở mình rồi." Cung trang nữ tử Thần Thức hướng hạt châu bên trên đảo qua về sau, cũng xác định vật trong tay không sai sau cũng nhin không được nữa cười ha hả, tiếp theo đem hạt châu hướng trước mặt một nhờ cậy, ý định mới hảo hảo kiểm tra một chút.

Nhưng vào lúc này, nàng bỗng nhiên cảm giác tân sinh ra quỷ lòng bàn tay nóng lên, nguyên bản bắt lấy nữ đồng đầu vai, không biết làm sao lại chảy xuống thành cánh tay chỗ, đồng thời cả đầu cánh tay "Phanh" một tiếng, hóa thành huyết vũ bạo liệt mà mở, nữ đồng tùy theo thân hình một

cái mơ hồ, bỗng nhiên tại nguyên chỗ biến mất, xuất hiện ở sáu bảy trường bên ngoài địa phương.

"Muốn chết!" Cung trang nữ tử cả kinh, tùy theo giận dữ, nhưng ngay tại kia tâm thần hơi bị tách ra đang lúc, đã bị lấy được kia phụ cận chỗ màu xanh lá cây hạt châu khẽ run lên, trước mặt phun ra một đoàn màu xanh lá cây sương mù.

(quyển sách đã chính thức lên khung (vào VIP) rồi, các bạn đọc đừng quên đặt cược nguyệt phiếu a ^^)

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Đối Chiến

"Không tốt!" Khoảng cách gần như vậy xuống, cung trang nữ tử phát hiện không đúng, còn muốn thi pháp tránh né căn bản không còn kịp rồi, chỉ có thể thúc giục toàn thân Pháp lực hướng gương mặt chỗ hộ rời đi, mơ hồ ngưng tụ ra một tầng nhàn nhạt tinh quang.

"XOẸT" một tiếng, màu xanh lá cây sương mù trực tiếp xuyên thủng tinh quang, rần rần chắc chắc mà đánh vào nữ tử trên gương mặt.

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết, hạt châu lăn xuống trên mặt đất, cung trang nữ tử hai tay che mặt, thân hình loạng choạng ngã mà hướng lui về phía sau ra mấy bước.

"Hảo muội muội, trận thứ hai chiến đấu hiện tại đã bắt đầu!" Nữ đồng tuyền rằng tự mình hại mình rồi một cái cánh tay, lúc này đây lại vẻ mặt tươi cười, tay kia đơn ngón tay một điểm.

Tụ Hồn Châu bên trong một tiếng thét lên truyền ra, một cái như có như không dữ tợn Quỷ Ảnh từ trong chậm rãi xông ra, cao ba trượng, nữ mặt Trùng người, dưới bụng sinh ra hai hàng hết sức nhỏ chân nhỏ. Nhìn Quỷ Ảnh nữ mặt ngũ quan, lại mơ hồ cùng cung trang nữ tử có vài phần tương tự.

"Cùng Hồn Trùng Mẫu! Không có khả năng, người sao có thể sẽ có ta phân hồn?" Cung trang nữ tử cuối cùng đành chỉ kêu thảm thiết, đem song tay lấy ra về sau, lộ ra một tấm hòa tan bên trắng hếu khùng bố gương mặt,

nhưng vừa nhìn thấy mới xuất hiện cực lớn Quý Ảnh về sau, lại kinh sợ hét rầm lên.

"Xem ra trí nhớ của người thực không tốt lắm. Người đã quên, lần kia gặp phải Thiên Diệt lão nhân, hồn phách bị thương lúc là ai tự mình ra tay giúp trị cho người càng đấy. Lúc ấy từ trên người của người lấy đi một tia hồn niệm, lại đào tạo thành phân hồn còn không phải chuyện dễ dàng. Hảo muội muội, như vậy nhiều năm qua, người thực đã cho ta đối với người một điểm đề phòng đều không có chứ" nữ đồng nhìn qua đối diện đã trọng thương cung trang nữ tử, trên mặt lộ ra vẻ quý dị.

"Ta muốn đem người bầm thây vạn đoạn!" Cung trang nữ tử nghe xong lời này, lại cũng không cách nào nhịn được nộ khí quát to một tiếng, thân hình bỗng nhiên hóa thành hư ảnh bắn ra phóng tới, Quý Thủ lớn phát triển gấp mấy lần hướng nữ đồng đầu ôm đồm rời đi.

Nhưng xuất hiện cực lớn Quý Ảnh lại nhoáng một cái mà chặn nữ đồng phía trước, thân hình khổng lồ đem đằng sau thân ảnh thấp bé ngăn cản được cực kỳ chặt chẽ. Quý Trảo lập tức chui vào Quý Ảnh thân hình khổng lồ một chỗ, cũng trảo bạo liệt ra một đoàn Hắc Vụ.

Một tiếng kêu đau đớn sau!

Cung trang nữ tử ngược lại loạng choạng ngã mà rút lui ra, kia phần bụng lẳng không nhiều ra một cái huyết nhục mơ hồ miệng vết thương, nhìn lớn nhỏ cùng hình dạng, lại cùng Quý Ảnh trên thân thể vết thương độc nhất vô nhị.

Nữ đồng thấy vậy, hắc hắc hai tiếng.

Cung trang nữ tử cúi đầu nhìn nhìn phần bụng miệng vết thương, hoàn hảo nửa bên mặt bàng bên trên xanh mét một mảnh.

...

Thần Đinh Phong bên ngoài, vẫn đang đầy trời Lôi Hỏa, tiếng nổ vang không ngừng. Rất vòng ngoài Thái Ất Đan tranh đoạt, đã đến khâu cuối cùng, đại bộ phận Chân Đan đều đã rơi vào ba nhà mạnh nhất một đám đệ tử trong tay, những người này bởi vì tại cuối cùng này một lớp Đan trong mưa có thu hoạch, ngược lại không muốn thực liệu cái người chết ta sống. Chỉ có số ít chưa phân ra thắng bại nhưng đang tiếp tục đánh đập tàn nhẫn.

Chung Y Vân vận khí không tụt, lại cướp được một quả Chân Đan, thoả mãn phía dưới đứng trước hết nhất rời khỏi tranh đấu đệ tử một trong.

Lúc này đây, nàng cùng Mộ Dung Song xa xa tránh đi vẫn còn tranh đấu địa phương, hưởng Lôi Hỏa bên trong vòng chỗ nhìn ra xa không thôi.

Chỗ đó Lôi Minh chớp động, hỏa diễm cuộn cuộn, nhưng vẫn có thể mơ hồ vừa ý sau hai cái chiến đoàn bên trong đại khái tình hình: Phía trên chỗ, Chung Đạo Thiên đã hóa thân mấy trượng cao Tam Thủ Cự Nhân, nhưng ở ăn mặc màu đen cơ quan giáp Việt Thiên Sầu tiến công xuống, liên tiếp lui về phía sau, trong miệng gầm rú không thôi.

Mặc cho Cự Nhân kẻ cắp đập xuất thủ chưởng nổ đùng âm thanh không ngừng, lại để cho Hư Không chấn động không thôi, nhưng mà đánh vào cơ quan chiến giáp bên trên chút nào hiệu quả không có, thậm chí ngược lại hơn phân nửa uy năng bị trực tiếp bắn ngược mà quay về.

Trái lại, Việt Thiên Sầu mặc vào màu đen Huyền Vũ chiến giáp về sau, chẳng những đưa tay cử túc lúc giữa uy lực kinh người, cái kia dài nhỏ cây roi thay đổi lớn có xé rách Hư Không chi lực, Chung Đạo Thiên mấy lần chui vào trong hư không, đều bị vật ấy cứng rắn ép đi ra.

Lúc này đây, Chung Đạo Thiên hóa thân Cự Nhân ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ về sau, thân hình một cái mơ hồ, Việt Thiên Sầu cao thấp phương hướng lại trống rỗng xuất hiện hai cái đồng dạng Cự Nhân, chín

bàn tay đồng thời vỗ, sau lưng riêng phần mình hiện ra một đầu màu xám Tam Thủ Cự Viên hư ảnh.

Chín đoàn bạch sắc quang cầu lập tức tại Việt Thiên Sầu bốn phía đồng thời bạo liệt ra, bên cạnh Hư Không ngưng tụ, lại trống rỗng hình thành một cái Kim Tự Tháp hình dáng Hư Không bức tường ngăn cản.

"Phấn Không Diệt Tuyệt Đại Pháp!"

Ba cái Cự Nhân há miệng phát ra ông ông thanh âm, lại đồng thời tiến lên một bước, chín bàn tay riêng phần mình đè lại một mặt Hư Không bình chướng, liên tục không ngừng mà đem Hư Không chi lực rót vào trong đó, ba mặt Hư Không bức tường ngăn cản chậm rãi buộc chặt co lên, một bộ muốn đem thiếu niên cứng rắn nghiền ép nát bấy bộ dạng.

Việt Thiên Sầu cảm giác bốn phía trở nên Tinh Cương giống như cứng cõi, từ ba phương hướng truyền đến kinh người man lực, không khỏi nở nụ cười.

"Đạo Thiên huynh, đây chính là của người áp rương bốn sự a, có chút ý tứ, nhưng nếu là cho rằng như vậy có thể đánh bại ta mà nói..., đây chính là mười phần sai rồi. Thôi được, ta cho người kiến thức sau Thiên Cơ Thuật uy lực chính thức bộ dáng." Vừa dứt lời, Việt Thiên Sầu lập tức nhắm hai mắt, trên người áo giáp hiển hiện từng đám cây quang tia, rậm rạp chằng chịt, lại biến thành hạt gạo lớn nhỏ màu trắng phù vân, lóe lên biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, Việt Thiên Sầu trên người chiến giáp dường như "Sống" đi qua, bên ngoài thân sáng bóng chớp động, tất cả bộ kiện tản ra sinh linh mới có đặc biệt "Sức sống", càng có một cái như có như không màu đen Cự Quy hư ảnh từ chiến giáp nổi lên hiện phóng tới.

Bên ngoài mọi người thấy được trợn mắt há hốc mồm.

Liền mặt lúc này, Việt Thiên Sầu đột nhiên bước về phía trước một bước, bên cạnh Hư Không tác động phía dưới, phát ra UỶNH UỶNH RẦM RẦM tiếng nổ, toàn bộ Hư Không bình chương đều cho chấn động một hồi loạn chiến, hiển hiện từng đạo vết rách trở lại.

Ba gã Cự Nhân kinh hãi, chín bàn tay đồng thời lại một lần phát lực, này mới khiến bình chương một lần nữa ổn định lại, hơn nữa tại Hư Không chi lực điên cuồng rút xuống, vết rách nhanh chóng đền bù như lúc ban đầu.

Việt Thiên Sầu thấy vậy, thanh tú trên gương mặt hiện ra một tia cười lạnh, cầm trong tay Trường Tiên ném đi, một tay lấy trước người cự thuẫn nắm lên, hơi hợt hướng ra phía ngoài vỗ.

"Oành" một tiếng vang thật lớn, chói mắt bạch quang tại cự thuẫn cùng bình chương lúc giữa bộc phát ra, phát ra xung đột giống như chói tai tiêm minh.

"Rặc rặc" tiếng nổ lớn, Hư Không bình chương một hồi vụn vẹo, từng khúc vỡ vụn mà tán, cự thuẫn chỉ là một cái mơ hồ, đập vào này phương hướng Cự Nhân trên lồng ngực.

"Vèo" một tiếng, Cự Nhân thân hình thạch đạn giống như bay rớt ra ngoài, tại trên đường hóa thành từng điểm bạch quang biến mất không thấy gì nữa, thình lình chẳng qua là một cỗ Hư Không hóa thân.

Việt Thiên Sầu đối với cái này không thêm để ý chút nào, ngược lại một cái quay thân, không biết như thế nào đã đến cái khác Cự Nhân trước mặt, lại một thuẫn đập tới.

"Không có khả năng!" Người này Cự Nhân nổi giận gầm lên một tiếng, Tam Thủ đồng thời nắm tay đảo ra, rần rần chắc chắc mà nện ở trên tấm chắn.

Chỉ thấy tấm thuẫn mặt ngoài bạch quang chợt hiện, không có chút nào tiếng vang phát ra, nhưng một cỗ kinh người chấn động chi lực theo tấm thuẫn truyền về tới Cự Nhân toàn thân, lại để cho kia thân hình không lồ khẽ run lên về sau, tựa như cùng cát sỏi giống như nát bấy thành mạt.

"Đạo Thiên huynh, hiện tại lại chỉ còn lại có người một người." Việt Thiên Sầu quay người nhìn về phía cái cuối cùng Cự Nhân, đem cự thuẫn hướng trước người quét ngang, lạnh nhạt nói ra.

Cuối cùng một gã Cự Nhân rõ ràng cho thấy Chung Đạo Thiên chân thân, khuôn mặt khó có thể tin cùng mờ mịt, không còn có đại chiến trước hăng hái.

...

Phía dưới chiến đoàn.

Mười hai cán đỏ thăm lớn phiến vẫn đang đứng thẳng đứng ở đó trong, ngưng tụ phóng tới Hồng sắc màn sáng đem bên trong hết thảy che giấu được mơ mơ hồ hồ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong hỏa diễm cuộn cuộn, thỉnh thoảng truyền ra UỶNH UỶNH RẦM RẦM nổ mạnh, thậm chí có lúc ngay cả màn sáng đều bị chấn động lắc lư không thôi, hiển nhiên, bên trong tranh đấu được dị thường kịch liệt.

"Oành" một tiếng từ màn sáng bên trong truyền ra, bên cạnh Hư Không độ ảm chợt hạ xuống, Phong Tuyết lóe sáng, mười hai cán lớn phiến một hồi loạn chiến, lại từ trung gian đứt gãy mà ra

Tiếp theo một tiếng gào thét, một cái khác vừa thô vừa to hóa trụ từ màn sáng bên trong ngút trời phóng tới, lập tức đem màn sáng xé rách mà mở, hỏa diễm ở trên không cuộn cuộn một cuốn về sau, hiện ra một cái sinh ra ba đầu cực lớn Hỏa Nha.

Này cự nha chừng bốn năm dài, thân hình hỏa diễm cuộn cuộn, ba khối đầu chia làm hắc, bạch, xích ba loại màu sắc bất đồng, nhưng toàn thân vết thương chồng chất, uế oải dị thường.

Ba đầu Hỏa Nha phương hướng vừa hiện thân phóng tới, ba khối đầu đồng thời phát ra vang dội tiếng kêu, há miệng hướng phía dưới phun ra hắc, bạch, xích ba loại màu sắc bất đồng hỏa diễm.

"Tam Vị Chân Hỏa!"

Vòng ngoài đang hướng bên này nhìn ra xa ba nhà đệ tử, vừa thấy ba màu hỏa diễm, lúc này có người ghen ngào ra khỏi miệng.

Đúng lúc này, "XOẸT" một tiếng, cự nha phía trên bỗng nhiên hiện ra một viên như ngọn núi cực lớn màu lam điều thủ, chẳng qua là một cú đầu, liền một cái liền đem ba đầu Hỏa Nha nuốt đi vào.

Tiếp theo, cực lớn điều thủ một tiếng vang lên, hóa thành từng điểm Lam Quang vỡ vụn mà mở, tại chỗ hiện ra một gã Lam Tinh áo giáp thanh niên, đơn tay mang theo một cái hôn mê bất tỉnh hồng y nữ tử, đúng là Chung Trầm.

Vòng ngoài xem cuộc chiến Đường gia đệ tử thấy vậy, tự nhiên kinh sợ nảy ra, chuông, càng hai nhà người cũng là mặt lộ vẻ thần sắc khó có thể tin.

"Hồng Lăng tử vậy mà thua ở rồi Chung Trầm trong tay, điều đó không có khả năng!" Còn có một người càng không cách nào tiếp nhận mắt thấy một màn, hét rầm lên, đúng là Chung Y Vân tiểu nha đầu này.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Đối Chiến Việt Thiên Sâu

Mộ Dung Song nhìn thấy tình này hình, không tự chủ được mà dẫn ra một hơi, trên mặt vừa mừng vừa sợ.

Lúc này Chung Trầm, bộ mặt Lam Tinh mặt nạ không cánh mà bay, khuôn mặt vẻ mệt mỏi, nhưng quan sát trong tay nữ tử, thở dài ra một hơi.

Lúc trước cùng nàng này một trận chiến ở bên trong, hẳn chỉ dựa vào Pháp Khí Bích Ba Công căn bản không phải đối phương đối thủ, cuối cùng lại mượn nhờ Cửu Thủ Quỷ Cưu bảy đầu chi lực, cũng ngoài ý muốn phát hiện Quỷ Cưu huyết mạch đối với băng hàn chi lực có kinh người tăng cường về sau, mới có thể lực lượng áp nàng này một đầu.

Bất quá cũng liền bởi vậy, hẳn tồn trữ Huyết Mạch chi lực đã còn lại không nhiều lắm, chỉ có thể lại miễn cưỡng thúc giục một lần sáu đầu chi lực, liền thật sự không còn sót lại chút gì rồi. Chung Trầm như vậy nghĩ đến, thắng lợi vui sướng đại giảm thêm vài phần, một tay hướng trong tay hồng y nữ tử một điểm, hướng xa xa ném đi.

Đường Hồng Lăng bị một tầng Lam Quang bao vây lại, giống như bay vòng ngoài Đường gia mọi người vọt tới.

Đường gia đệ tử một hồi kinh hô, mấy người bề bộn thúc giục các loại Pháp Khí tiến đến nghênh đón.

Đúng lúc này, phía trên chiến đoàn cũng phân ra thắng bại.

"Loảng xoảng Đ...A...N...G...G!" Tam Thủ Cự Nhân thiên thạch giống như từ chỗ cao kích xạ hạ xuống, trùng trùng điệp điệp đập vào Thần Đỉnh Phong trên vách núi đá, lại để cho bên cạnh núi đá vỡ vụn một mảnh.

Cự Nhân phát ra một tiếng thống khỗ tru lên, thân hình nhanh chóng thu nhỏ lại, trong nháy mắt liền khôi phục thường nhân thân hình. Mà khôi phục nguyên hình Chung Đạo Thiên, hai tay ôm đầu, dốc sức liều mạng va chạm bên cạnh hết thảy cứng rắn thứ đồ vật, phát giống như điên.

Bên ngoài mắt thấy cảnh này người, tự nhiên lại hít sâu một hơi.

Đồng dạng, có mấy danh Chung gia đệ tử bề bộn thúc giục Pháp Khí xông vào Thần Đỉnh Phong bên trong vòng, cấm chế ở đã mất đi lý trí Chung Đạo Thiên, cuống quít mang theo rời khỏi.

Nơi đây đầy trời Lôi Hỏa, đối với Trúc Cơ Tu Tiên Giả mà nói vẫn đang cực kỳ đáng sợ. Những Chung gia kia dòng chính đệ tử nhìn về phía Chung Trầm ánh mắt, cũng muôn phần phức tạp.

Lúc này đây có thể đại biểu Chung gia trẻ tuổi cao nhất chiến lực, vậy mà không phải dòng chính đệ tử, mà là một người Chung gia con vợ kế.

"Huyết mạch cản trở, hơn nữa còn là hao hết huyết mạch tất cả năng lượng sau cản trở? Gia hỏa này không nằm trên giường cái đo đếm năm, đúng đừng nghĩ khôi phục bình thường." Chung Trầm vang lên bên tai kim Vương nhìn có chút hả hê thanh âm.

Chung Trầm trong lòng có chút im lặng, vẫn không khỏi nhìn về phía phía trên không trung thẳng tắp mà đứng Hắc Giáp thiếu niên, kia đang cầm trong tay cự thuẫn chậm rãi buông, đồng dạng nhìn về phía Chung Trầm.

Hai người ánh mắt lập tức đối với đã đến cùng một chỗ, một cái Hắc Giáp, một cái lam giáp, một ánh mắt thanh tịnh, một cái lạnh nhạt bình

tĩnh.

Tiếng xé gió vừa vang lên, Hắc Giáp thiếu niên trực tiếp chui vào Hư Không, kiểu thuận di xuất hiện ở Chung Trầm đối diện cách đó không xa, trên mặt một chút kinh ngạc nói: "Thật không nghĩ tới, phía dưới đối thủ sẽ là người, ta nguyên lai tưởng rằng nhất định sẽ đúng Đường tử đấy."

"Ta cũng không nghĩ tới sẽ là các hạ thắng được, Chung Đạo Thiên tu thành Hư Không Thần thông về sau, có lẽ tối thiểu có bảy tám phần tỷ số thắng." Chung Trầm nhàn nhạt trả lời.

"Hắc hắc, đây không phải rất tốt. Ngay cả có rồi ngoài ý muốn, phía dưới tỷ thí mới có thể càng có ý tứ. Đúng rồi, nhắc nhở người một câu, vừa rồi cùng Chung Đạo Thiên tỷ thí, ta chỉ lấy ra bảy thành bốn sự, hi vọng người có thể làm cho ta thi triển ra toàn bộ thực lực a." Việt Thiên Sầu thanh tú trên gương mặt hiện ra vẻ hưng phấn, một bộ kích động bộ dáng.

"Bảy thành?" Chung Trầm nghe thấy đồng tử hơi co lại.

"Đúng vậy, Thiên Cơ Thuật đại thành ta đây, phối hợp cái này Huyền Vũ cơ Khôi Lỗi, coi như là đối mặt Kim Đan tu sĩ cũng có thể đấu bên trên một chút đấy." Việt Thiên Sầu ngạo nghễ nói ra.

Chung Trầm không có nói cái gì nữa, đầu vai chẳng qua là run lên, sau lưng trong hư không một hồi chấn động, sáu khối màu lam điều thủ hư ảnh hiển hiện phóng tới, nhưng ở từng trận kỳ hàn chi lực bay cuộn sau đó, đột nhiên hướng một chỗ dung hợp được, hóa thành một khối hơn xa lúc trước khổng lồ điều thủ, thể tích gần so với lúc trước nuốt vào Hỏa Nha viên kia hơi nhỏ hơn một vòng, nhưng là đủ để được xưng tụng đúng quái vật khổng lồ, rõ ràng dị thường, giống như thật thể.

Việt Thiên Sầu thấy vậy, đôi lông mày nhíu lại, trên cánh tay Trường Tiên chậm rãi lỏng cõi bỏ, một tiếng nổ đùng sau liền huyền hóa ra đạo đạo hư ảnh chui vào trong hư không.

Chung Trầm sắc mặt trầm xuống, một tay bấm niệm pháp quyết, sau lưng cực lớn điều thủ một miệng mở lớn, bên trong mơ hồ có thể thấy được từng điểm tinh quang chớp động không thôi, muốn hướng đối diện phun ra vật gì trở lại.

Ngay tại tất cả mọi người ngừng thở, chuẩn bị mắt thấy trận này đại chiến thời điểm, bỗng nhiên Việt Thiên Sầu cùng Chung Trầm khuôn mặt biến đổi, hướng về sau ngược lại bắn đi ra, hầu như cùng một thời gian, một cái khác vừa thô vừa to cột sáng từ Thần Đỉnh Phong bên trong phun ra, vừa vặn đảo qua Việt Thiên Sầu, Chung Trầm hai người lúc trước đứng thẳng chỗ, trực tiếp phá vỡ bầu trời, dẫn tới bên cạnh Lôi Hỏa cùng Hư Không đều một hồi cuộn cuộn chấn động.

"Đây là cái gì, uy lực thật là khủng khiếp." Việt Thiên Sầu nhìn xem cột sáng phun ra Thần Đỉnh Phong, trên mặt lần đầu hiện ra ngưng trọng biểu lộ.

Chung Trầm đồng dạng hoảng sợ trong nội tâm, đang muốn nói cái gì nữa lúc, bỗng nhiên "Phanh phanh" nổ đùng âm thanh liên tiếp phát ra, từng đạo đồng dạng vừa thô vừa to cột sáng từ Thần Đỉnh Phong bên trong phá vách tường phóng tới, hướng bốn phương tám hướng cuồn cuộn quét mà đi.

Không ít ba nhà đệ tử tránh né không kịp, bị những cột sáng này quét trúng, vô luận Pháp Khí hay vẫn là thân hình đều bay thất vọng mai một. Cột sáng những nơi đi qua, ngọn núi mặt đất cũng đều lập tức đập vụn, bột phấn, cuối cùng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trong lúc nhất thời, cả phiến thiên địa nhận lấy nguyên rủa, khắp nơi ánh sáng mắt thường nhìn thấy được trụ chớp động chướng mắt tia sáng trắng, thậm chí ngay cả lớn phiến hư không cũng bắt đầu vặn vẹo mơ hồ, phát ra ông ông tiem minh.

Một lát sau, dùng Thần Đinh Phong làm trung tâm, cột sáng đảo qua chỗ Hư Không xuất hiện một mảnh dài hẹp bạch ngân, hơn nữa nhanh chóng biến dài biến rộng, từ trong tản mát ra kinh hãi chấn động, rõ ràng là từng đạo khủng bố cực kỳ vết nứt không gian, hơn nữa càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dài, lại để cho cả phiến thiên không đều biến thành chí mạng cạm bẫy.

Chung Trầm cùng Việt Thiên Sâu thấy vậy, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Thần Đinh Phong dưới mặt đất ở chỗ sâu trong, Ngân sắc bên cạnh cái ao lên, một cái so với bên ngoài toàn cục lần trong cái khe không gian, đang thò ra nửa chỉ ra bên ngoài dốc sức liều mạng giãy giụa màu đen bàn tay khổng lồ, chừng lâu các giống như lớn nhỏ, mặt ngoài trải rộng màu xanh lá lông cứng, năm ngón tay mũi nhọn có tất cả một viên huyết sắc con mắt, động tác chậm chạp vô cùng, nhưng liên tục hướng bốn phía phun ra lấy từng đạo vừa thô vừa to cột sáng, đem trọn tòa động quật đánh cho thất linh bát lạc, trải rộng lỗ thủng.

Tại vết nứt không gian phía dưới, huyết sắc cung trang nữ tử bàn ngồi dưới đất, một tay bắm niệm pháp quyết, vẫn không nhúc nhích.

Nàng lúc này bộ dáng muôn phần quý dị, ngoại trừ bên gương mặt vẫn đang diễn lệ động lòng người bên ngoài, từ cái cổ phía dưới thân hình thành linh hóa thành khô quắt xác ướp, một tia huyết nhục cũng không phục tồn, đầu đầy tóc xanh cũng hóa thành tuyết trắng tóc dài, chẳng qua là sử dụng một đôi còn bảo trì thanh tịnh đôi mắt đẹp, gắt gao nhìn xem đối diện.

Tại cách đó không xa bên cạnh cái ao lên, nữ đồng đang đầu đầy mồ hôi đứng ở nữ mặt Trùng người cực lớn Quý vật trên người, hai tay cao nâng Tụ Hồn Châu, hướng về phía trong cái khe bàn tay khổng lồ liên tục phun ra từng khóa màu xám trắng khối không khí, mỗi một viên chừng đầu

lớn nhỏ, bên trong mơ hồ có vô số Quỷ Ảnh lắc lư, liên tục truyền ra tiếng quỷ khóc sói tru.

Bàn tay khổng lồ mỗi lần bị màu xám khói không khí đánh trúng, hướng ra phía ngoài giãy giụa động tác liền chịu ngưng tụ, nhưng từ đầu ngón tay trong con người phun ra cột sáng lại càng phát cuồng bạo.

Theo thời gian trôi qua, nữ đồng sắc mặt tuyết trắng, trong tay viên châu bên trong phun ra màu xám trắng khói không khí tần suất dần dần giảm bớt lại.

"Tỷ tỷ, người hay vẫn là buông tha cho a! Coi như là người có thể mượn nhờ cùng Hồn Trùng Mẫu chi lực miễn cưỡng thúc giục Tụ Hồn Châu, nhưng Diêm Ma đại nhân phân thân tự mình vượt giới tới đây, ngoại trừ Đại Thừa kỳ lão quái vật tự mình ra tay, lại có ai có thể ngăn cản được, hay vẫn là ngoan ngoãn cùng mọi người ta cùng một chỗ đến dưới suối vàng làm bạn a." Cung trang nữ tử bên gương mặt bỗng nhiên cười cười, sử dụng một loại suy yếu khẩu khí nói ra.

"Người điên rồi, người khác không rõ ràng lắm, ta còn không biết sao, người đến Mộng Yểm Cung căn bản không phải hóa thân, mà đúng chân thân của mình! Bây giờ lại hiến tế bản thân huyết nhục triệu hoán Diêm Ma cái này Ma Thần phân thân phủ xuống, không biết hội chuyện gì phát sinh à. Không riêng cái mạng nhỏ của người khó giữ được, đã liên toàn bộ Tu Tiên Giới đều muốn nhắc lên một cuộc đại họa." Nữ đồng một bên không kịp thở thúc giục trong tay viên châu, một bên tức giận cực kỳ quát khế nói.

"Khanh khách, coi như là toàn bộ thiên hạ đại loạn như thế nào, ta chết đi đâu thèm việc mà...hắn sau long trời lở đất? Ngược lại là ta cuối cùng có thể chính thức thăng tỷ tỷ một lần rồi, trong nội tâm vui vẻ rất a." Cung trang nữ tử nghe vậy, phát ra khanh khách tiếng cười, hồi quang phản chiếu giống như hưng phấn dị thường.

"Người cái này ngu xuẩn... Dừng tay!" Nữ đồng vừa giận dữ chửi bới một tiếng, đột nhiên sắc mặt đại biến.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Đột Biến

Trong cái khe không gian cực lớn Quỷ Thủ dường như không kiên nhẫn, đột nhiên, trong lòng bàn tay chỗ lúc giữa vỡ ra một tấm răng nanh miệng rộng, một đầu dài dây nhục thứ dính hồ lười dài bắn ra phóng tới, đem phía dưới ngời xếp bằng cung trang nữ tử cuốn vào trong miệng, cũng "Bá bá" âm thanh miệng lớn bắt đầu nhai nuốt.

"Muội muội!" Nữ đồng gặp tình hình này, toàn thân phát run, trong tay viên châu đột nhiên một hơi phun ra bảy tám khối màu xám khối không khí, đánh cho cực lớn Quỷ Thủ thua đau nhức giống như run rẩy không thôi, nhưng mà dường như cũng triệt để chọc giận kia, bàn tay khổng lồ năm ngón tay bỗng nhiên khẽ cong, lại bắt lấy vết nứt không gian biên giới chỗ, cứng rắn đem khe hở xé rách càng lớn.

"XOẸT" một tiếng, cả bàn tay triệt để từ trong khe hở thò ra, mơ hồ có thể thấy được trong khe hở mảnh khóe bộ phận bị một tầng bạch cốt bao vây lấy, trong khe hở càng là hắc khí cuộn cuộn, mơ hồ truyền ra cực lớn tiếng thở dốc.

"Không tốt!" Nữ đồng vừa thấy bàn tay khổng lồ triệt để đi ra về sau, lúc này quát to một tiếng, bốn phía cuồng phong nổi lên, liền đem kia tính cả dưới thân cùng Hồn Trùng Mẫu một cuốn dựng lên, hướng xa xa bỏ chạy mà đi.

Bàn tay khổng lồ từ trong khe hở hoàn thành giãy giụa về sau, động tác lập tức trở nên so với trước kia linh hoạt gấp trăm lần, vừa thấy nữ đồng

muốn chạy trốn, năm ngón tay ngón tay đồng thời hướng thứ nhất điếm, lập tức, năm đạo cột sáng lóe lên rồi biến mất, đem nữ đồng ngay cả kia ngồi xuống Quỷ vật tất cả đều lập tức biến thành tro bụi.

Hầu như cùng một thời gian, Thiên Nam Tu Tiên Giới cái nào đó âm lãnh dưới mặt đất trong cổ mộ, một cổ Bạch Ngọc trong quan tài, một viên huyết hồng tinh thạch dồn dập chớp động vài cái về sau, bỗng nhiên hiển hiện vô số vết rách, vỡ vụn ra, một giọt máu tươi từ trong kích xạ phóng tới, lập tức xuyên thủng cổ mộ bay ra trên mặt đất, trên không trung một cái xoay quanh về sau, hướng một cái hướng khác phá không mà đi rồi.

...

"UỶNH UỶNH RẦM RẦM!"

Giết chết rồi nữ đồng bàn tay khổng lồ năm ngón tay ngón tay một cái cuốn, vậy mà nhắm ngay vết nứt không gian biên giới chỗ điên cuồng phun cột sáng.

Khe hở nhanh chóng biến lớn, trong nháy mắt, một cái bị cốt giáp bao bọc dữ tợn lớn cánh tay cũng từ trong khe hở giãy giụa phóng tới, tiếp theo dốc sức liều mạng vụn vụn, dường như còn có càng cực lớn bộ vị muốn từ trong khe hở giãy giụa phóng tới.

Trong lúc đó, đang tại vụn vụn cánh tay kết kết ngừng lại, trên năm căn ngón tay con mắt một cái chuyển động về sau, đồng thời nhìn phía cùng một nơi.

Tại Ngân sắc cái ao nước phía trên, một cái nho sinh pho tượng chẳng biết lúc nào xuất hiện, lẳng lẳng nhìn chăm chăm vào lớn cánh tay.

"Rống —— "

Từ khe hở không gian bên trong bỗng nhiên truyền ra một tiếng gào to, nguyên bản bất động lớn cánh tay một cái cuốn, bàn tay dường như ngọn núi hướng pho tượng ôm đồm xuống.

Không thấy pho tượng có gì kịch liệt cử động, chẳng qua là bỗng nhiên đầu hướng lên giơ lên, hai mắt bộc phát ra hai luồng chói mắt bạch quang.

Kinh người một màn xuất hiện.

Nguyên bản hung hăng lấy xuống cự chưởng cách pho tượng đầu hơn một trượng cao địa phương, bỗng nhiên ngưng trệ bất động, cuối cùng bị một tầng hiển hiện phóng tới màu trắng vàng sáng cứng rắn chặn.

Khe hở không gian bên trong trong hắc khí truyền ra một tiếng thật sâu thở.

Cự chưởng chậm rãi thu trở về, nhưng mà sau một khắc, bỗng nhiên nở thành quả đấm, như thiểm điện đập vào màu trắng vàng sáng bên trên.

"Oành" một tiếng vang thật lớn, màu trắng vàng sáng cùng lớn quả đấm to tiếp xúc chỗ một hồi mơ hồ vụn vụn, từng vòng không biết tên thăm thấu gọn sóng hướng bốn phương tám hướng điên cuồng quét sạch mà đi, những nơi đi qua, vô luận vách núi hay vẫn là bùn đất cũng đều nát bấy thành phần.

Màu trắng vàng sáng cùng lớn quả đấm to lần nữa giăng co ở giữa không trung, hai người cũng đều vẫn không nhúc nhích.

Pho tượng trong mắt bạch quang càng phát ra lòe loẹt lóa mắt, màu trắng vàng sáng bắt đầu từ từ chuyển động, lại bắt đầu đem lớn cánh tay chậm rãi hướng vết nứt không gian chỗ đẩy đi.

Vết nứt không gian trong hắc khí lại một tiếng cổ hết sức tiếng thờ dốc, "XOET" một tiếng, một cái khác đầu độc nhất vô nhị khổng lồ quỹ cánh tay từ trong cái khe không gian giãy giụa phóng tới, đồng dạng một quyền nện ở màu trắng vàng sáng lên, lại để cho kia lần nữa dừng lại xuống.

Pho tượng thấy vậy, hai mắt bạch quang có chút chớp động vài cái về sau, từ hông lúc giữa bay ra một quả nhìn như phong cách cổ xưa Tiểu Thạch ấn, cũng trên không trung từ từ một cái đảo ngược!

Khó có thể tin sự tình xuất hiện: Bốn phía hết thảy sự vật lập tức toàn bộ đình trệ rồi, tiếp theo, toàn bộ Hư Không bắt đầu không rõ mơ hồ, toàn bộ hết gì đó cũng đều biến thành Hắc Bạch hai loại sắc thái.

Tại môn lung ở bên trong, Thạch Ấn từ từ đập vào một cái lớn trên cánh tay, vô thanh vô tức, dường như chút nào lực lượng đều không có.

Nhưng cùng với sau một khắc, tất cả sự vật trong nháy mắt toàn bộ khôi phục lúc bình thường, này lớn cánh tay lúc này "Phanh" một tiếng, hóa thành bao quanh Hắc Vụ bạo liệt mà ra

Cùng lúc đó, trong cái khe không gian một tiếng thua đau gầm lên, hoàn hảo một cái khác đầu lớn cánh tay bỗng nhiên rút về trong cái khe, thay vào đó, một quả thẳng tắp dựng đứng Huyết Hồng cặp mắt vĩ đại tại vết nứt không gian trong hắc khí hiển hiện phóng tới, hung dữ mà nhìn chăm chăm vào pho tượng một lát mới chậm rãi biến mất.

Vết nứt không gian lúc này bắt đầu từ từ thu nhỏ lại, mắt thấy muốn triệt để lấp đầy bên trên thời điểm, đột nhiên, một cái khác Huyết Hồng từ trong cái khe phun ra, vừa vặn đánh vào Thạch Ấn bên trên.

Thạch Ấn phương hướng tiếp xúc, một tiếng gào thét, bạch quang lóe lên vài cái về sau, liền bỗng nhiên biến mất. Mà nguyên nay đã thành tổ

ong dưới mặt đất động quật, lúc này đã ở một hồi UỶNH UỶNH RẦM RẦM thanh âm, triệt để sụp đổ.

...

Trên mặt đất, Thần Đinh Phong trên không, Chung Trầm nhìn qua bốn phía rậm rạp chằng chịt vết nứt không gian, trong nội tâm vừa sợ vừa giận. Bởi vì lúc trước những ẩn chứa kia Hư Không chi lực cột sáng quấy rối, cộng thêm Thần Đinh Phong bản thân cấm chế hỗn loạn, bên cạnh Hư Không cân bằng hoàn toàn bị phá hủy, đã đã thành trải rộng vết nứt không gian Hư Không Hỗn Loạn Chi Địa.

"Nơi đây quyết không có thể lại chờ đợi, nhưng trước đó, còn muốn mang đi cái kia đồ tốt mới được." Chung Trầm trong nội tâm hạ quyết tâm, nhìn nhìn cách đó không xa Tứ Tượng Trận bên trong màu trắng quang đoàn, cắn răng một cái, hướng bên kia kích bắn đi, muốn lấy này miếng Cực phẩm Thái Ất Đan lại đi.

Nhưng khi hấn từ hai cái trong cái khe không gian xuyên thủng mà qua lúc, bỗng nhiên từ một cái trong đó trong cái khe không gian truyền ra không cách nào kháng cự kinh người lực hút, lại để cho thân hình kia ngừng tụ, cuối cùng bị một mảnh bạch quang cứng rắn lôi kéo tiến vào, tiếp theo đầu trằm xuống, như vậy bất tỉnh nhân sự rồi.

Không biết qua bao lâu, Chung Trầm hỗn loạn tỉnh lại, trong khi đột nhiên cả kinh nhảy người lên, ánh mắt đảo qua mọi nơi về sau, lập tức trợn mắt hốc mồm.

Bốn phía đen kịt một mảnh, chỉ có xa xa có điểm điểm tinh quang chớp động không thôi, người lại dường như đặt mình trong vô hạn tinh không bên trong.

Chung Trầm Thần Thức hướng bốn phương tám hướng đảo qua về sau, căn bản không cách nào tìm được bất luận cái gì phần cuối về sau,

trong nội tâm hoảng hốt ngoài, không khỏi cúi đầu hướng dưới chân chỗ nhìn lướt qua.

Chỉ thấy kia hai chân đang giẫm ở một mảnh bạch núc ních trên mặt đất, chỗ gần còn có một tên thân hình linh lung lồi lõm nữ tử cúi người gục ở chỗ này vẫn không nhúc nhích. Nhìn nàng ăn mặc, đúng là Mộ Dung Song nàng này.

Chung Trầm cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng chỉ đúng hơi có chút trầm ngâm về sau, liền một tay bấm niệm pháp quyết hướng nàng này một điểm, một đạo bạch sắc pháp quyết lóe lên phóng tới chui vào nữ tử thân thể mềm mại bên trong.

"Ừm" một tiếng, trên mặt đất nữ tử thân thể mềm mại khẽ run lên về sau, chậm rãi ngồi dậy, xinh đẹp như hoa trên mặt còn mang theo vài phần mơ hồ biểu lộ.

"A, Trầm huynh, nơi đây là địa phương nào, ta làm sao sẽ đến nơi này." Một lát sau, Mộ Dung Song ánh mắt tại chạm đến Chung Trầm gương mặt về sau, cuối cùng thanh tỉnh vài phần, lập tức mặt mày biến sắc.

"Vấn đề như vậy, ta đồng dạng muốn biết đấy. Bất quá có một chút có thể khẳng định, chúng ta xuất hiện ở nơi đây không phải vô duyên vô cớ đấy." Chung Trầm ánh mắt hướng xa xa đen kịt Tinh Không nhìn lướt qua về sau, có vài phần ngưng trọng trả lời.

"Trầm huynh, ý của ngươi, chúng ta là bị người bắt người cướp của đến nơi này?" Mộ Dung Song cũng không ngu ngốc, lập tức tỉnh ngộ vài phần.

"Ngươi còn nhớ rõ trước khi hôn mê cuối cùng chuyện đã xảy ra chứ" Chung Trầm không có trả lời nữa cái gì, ngược lại nhướng mày mà hỏi.

"Cái này nhớ rõ. Lúc ấy Thần Đinh Phong đại lượng vết nứt không gian xuất hiện, tại tránh né bên trong ta cùng Y Vân tiểu thư như vậy đi rời ra, tiếp theo, bị bên cạnh đột nhiên xuất hiện một đạo vết nứt không gian cuốn đi vào. Đúng rồi, tuy nói là có chút kỳ quái, ta tại cuốn vào trước giống như nhìn thấy từ trong cái khe không gian bay ra bạch quang." Mộ Dung Song một bên nhớ lại, trên mặt cũng hiện ra một ít hồ nghi biểu lộ.

"Xem ra là không sai, đích thật là có người đem chúng ta cưỡng ép trao đến nơi này, sẽ không biết đúng mục đích gì rồi." Chung Trầm thở dài ra một hơi, chậm rãi nói ra.

"Người nào có thể điều khiển vết nứt không gian, chẳng lẽ cái này người một mực đang giám thị chúng ta." Mộ Dung Song nghe vậy, sắc mặt đại biến, theo bản năng hướng bốn phía Tinh Không nhanh chóng nhìn lại.

"Cái này. . ." Chung Trầm suy nghĩ một chút, đang muốn trả lời lúc nào, bỗng nhiên cách đó không xa trong tinh không "XOẸT" một tiếng, một đoàn bạch quang hiển hiện phóng tới, quay tít một vòng về sau, bỗng nhiên biến ảo thành một tầng mù sương màn sáng, tiếp theo màn sáng bên trên đủ mọi màu sắc phù vân một hồi hiện lên về sau, liền hiện ra một vài bức trông rất sống động hoạt động hình ảnh trở lại.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Luân Hồi

Trong tấm hình hiện ra rõ ràng là một đoàn hỏa cầu khổng lồ từ trên trời giáng xuống, hung hăng đập vào một mảnh hiểm trở ngọn núi giữa, đem bên cạnh cây cối đều biến thành tro tàn, cũng hiện ra một cái đen kịt bầy lớn, ở trung tâm thành hình có một khối lớn chừng quả đấm màu đỏ thẫm Thạch Đầu. Tiếp theo, hình ảnh một hồi mơ hồ, xuân, hạ, thu, đông bốn mùa cảnh tượng bắt đầu lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bay nhanh trôi qua biến hóa, trong hố lớn tâm đỏ thẫm Thạch Đầu dần dần bị từng tầng một bụi đất nham thạch bao trùm, lại dần dần biến thành một khối một người cao màu xám trắng nham thạch, hơn nữa không biết từ đâu lúc bắt đầu mặt ngoài bắt đầu nở rộ một tia màu ngà sữa tinh quang trở lại. .

"Đây là cái gì?" Mộ Dung Song xem trọng trợn mắt há hốc mồm, nhìn không được thấp giọng hỏi.

"Hắn là có người muốn nói cho chúng ta biết sự tình gì a, trước xem tiếp đi rồi nói sau." Chung Trầm đồng dạng trong nội tâm kinh nghi, nhưng mặt ngoài trấn định.

Mộ Dung Song liên tục gật đầu.

Lúc này thời điểm, cách đó không xa, màn sáng bên trên hình ảnh đã lóe lên lần nữa rõ ràng, đồng dạng địa phương, màu xám trắng Cự Thạch trước, một gã thướt tha bạch y nữ tử, hai chân trần trụi, tay khoá lẳng hoa,

đang một tay vuốt ve tản ra linh quang Cự Thạch, mặt mũi tràn đầy mừng rỡ biểu lộ.

Chung Trầm cùng Mộ Dung Song một nhìn rõ ràng trong tấm hình bạch y nữ tử khuôn mặt về sau, đồng thời cả kinh, người sau càng là lập tức nghẹn ngào ra khỏi miệng.

"Không có khả năng, cái này người cũng không phải ta?"

Màn sáng lên, bạch y nữ tử khuôn mặt kiều diễm tú lệ, ngũ quan tinh xảo dị thường, thành linh cùng Mộ Dung Song độc nhất vô nhị!

Chung Trầm quay đầu nhìn nhìn bên cạnh nữ tử, lại nhìn một chút màn sáng bên trên bạch y nữ tử, trong nội tâm lớn nghi phía dưới, lại tựa hồ mơ hồ đã hiểu mấy thứ gì đó.

Lúc này, xa xa màn sáng bên trên hình ảnh biến đổi, màu xám trắng Thạch Đầu xuất hiện ở một gian dị thường sạch sẽ trong mật thất, cũng bị bỏ vào một tòa màu đỏ thắm trên lò lửa, trên mặt đất còn minh ẩn một tòa nhìn như huyền diệu dị thường cực lớn pháp trận.

Bạch y nữ tử khoan chân ngồi ở bếp lò bàn, mượn nhờ pháp trận chi lực từ trong lò lửa thổi phát ra đủ mọi màu sắc Linh diễm, nung khô lấy màu xám trắng Cự Thạch, mà đá này tại nữ tử luyện chế tinh luyện xuống, thể tích dần dần thu nhỏ lại, lại cuối cùng biến thành một quả màu xám trắng Thạch Ấn.

Chung Trầm vừa thấy này ấn, trong nội tâm cả kinh, không khỏi đưa tay hướng trong cửa tay áo sờ soạng vừa sờ, cái kia miếng "Thần Binh Ấn" đang lẳng lẳng nằm ở nơi đó.

Màn sáng lên, hình ảnh một vài bức hiện lên.

Bạch y nữ tử mang theo luyện chế mà thành xám trắng Thạch Ấn trăm yêu trừ ma, Thần Thông dần dần sâu không lường được, tu hành càng là tiến triển cực nhanh, mà Thạch Ấn tại kia Pháp lực bao hàm nuôi dưỡng sau lại dần dần Thông Linh, đản sinh ra linh trí.

Màn sáng bên trên hình ảnh lại một lần nữa biến hóa về sau, bạch y nữ tử đã ngồi ngay ngắn một ngọn núi không lồ đỉnh, đỉnh đầu trên bầu trời vô số Kinh Lôi điên cuồng bổ hạ xuống, bên cạnh càng có vô số vết nứt không gian mở rộng ra, vô số Ma khí ùn ùn phóng tới, biến ảo thành các loại Ma Đầu Quỷ vật, độc sức liều mạng hướng nữ tử đánh tới.

Nàng này vậy mà tại độ trong truyền thuyết phi thăng Thiên Kiếp!

Bạch y nữ tử đỉnh đầu lẩn quẩn một tòa dị thường quen thuộc màu đen không lồ cung điện, đem không trung hơn phân nửa Kinh Lôi ngăn lại, cũng từ trong cung điện bay nhào bên trong đủ loại Linh thú Linh cầm cơ quan Khôi Lỗi, cùng bốn phía Ma Đầu Quỷ vật liên tục chém giết lấy.

"Mộng Yểm Cung!" Chung Trầm nhìn qua màu đen cung điện, không khỏi giật mình một cái.

Màn sáng lại một cái mơ hồ về sau, bạch y nữ tử đã khuôn mặt tái nhợt đứng ở trên không trung, toàn thân da thịt trải rộng rậm rạp chẳng chịt tơ máu, giống như sắp sửa nghiền nát đồ sứ.

Tại bạch y nữ tử trước người, một gã đồng tử nằm sấp trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy vẻ bi thống.

Nữ tử nghiêm nghị nói đi một tí lời nói về sau, giơ lên tay đè chặt đồng tử đỉnh đầu, lập tức đồng tử nhanh chóng lớn lên, trong nháy mắt biến thành một gã ba sợi râu dài nho sinh.

Bạch y nữ tử hướng nho sinh cười cười về sau, ngay tại vô số Kim sắc phù văn phấp phới bên trong hóa thành bạch quang tán loạn ra.

Hình ảnh lần nữa lóe lên về sau, cái nào đó dị thường to lớn trong động phủ, nho sinh hai tay ôm đầu, một bộ thống khổ dị thường bộ dáng, thân hình bỗng nhiên một cái mơ hồ về sau, lại chia làm hai cái độc nhất vô nhị bóng người, một người trong đó ngã tay áo rời khỏi, chỉ còn lại có một gã khác nho sinh mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ lưu tại nguyên chỗ.

Màn sáng lại một trận mơ hồ về sau, màu đen cung điện không lồ phía trên, hai gã cao hơn trăm trượng Kinh Thiên Cự Nhân giúp nhau tranh đấu lấy: Một cái trợn mắt tròn xoe, thân thể bốn phía phấp phới lấy rậm rạp chẳng chịt Ngân sắc tấm thuẫn, từ trong phun ra từng đạo ngũ sắc cột sáng, trực tiếp xuyên thủng Hư Không mà qua, hình thành từng đạo lớn nhỏ không đều đen sì khe hở; một cái mặt không biểu tình, hai tay huy động lúc giữa, như một tòa núi nhỏ cực lớn Thạch Ấn như ẩn như hiện, mỗi nhất kích đều muốn làm cho cả Thiên Địa đều chịu chấn động không thôi.

Cả Phương Thiên mà dường như tại hai người trong tranh đấu trở nên thành tổ ong.

Hình ảnh một đổi về sau, màu đen cung điện trên phương hướng chỉ còn lại có khôi phục thường nhân lớn nhỏ một gã nho sinh, kia trong tay bưng lấy một mặt trái rộng vết rách Ngân sắc tấm thuẫn, khuôn mặt dị thường phức tạp, cuối cùng thật dài thở dài một tiếng về sau, mang theo tàn phá tấm thuẫn toàn bộ người sẽ không nhập phía dưới màu đen trong cung điện.

"XOET" một tiếng, hình ảnh như vậy ngưng kết bất động, màn sáng tùy theo hóa thành từng điểm tinh quang tán loạn ra, tại đen kịt trong tinh không biến mất không còn thấy bóng dáng tấm hơi.

Chung Trầm thấy vậy, nhưng lại lộ ra đăm chiêu thần sắc.

Mộ Dung Song lại hai con người âm tình bất định, thần sắc không được tự nhiên.

"Chủ nhân, người hãy nhìn đã hiểu?" Một cái lạ lẫm nam tử thanh âm, đột nhiên từ hai người sau lưng chỗ truyền đến.

Chung Trầm cả kinh, thân hình một cái mơ hồ, bỗng nhiên xoay người lại.

Chỉ thấy, hai người sau lưng bất quá hơn một trượng xa địa phương, chẳng biết lúc nào đứng vững một gã ba sợi râu dài nho sinh, khom người xuống thân hình, cùng lúc trước màn sáng bên trên nho sinh thành linh giống như đúc.

Bất quá, cái này nho sinh nhìn cũng chưa từng nhìn Chung Trầm liếc, chẳng qua là mặt mũi tràn đầy kích động gắt gao nhìn chăm chăm vào Mộ Dung Song.

"Người gọi ta là chủ nhân. . . Tiền. . . Tiền bối chẳng lẽ nhận lầm người, ta chỉ là cùng quý chủ vóc người có chút tương tự mà thôi." Mộ Dung Song sắc mặt đại biến, có chút miệng bắt đầu ăn.

"Sự tình khác có thể sẽ nghĩ sai rồi, nhưng chủ nhân khí tức coi như là lại cách xa nhau mười mấy vạn năm, Thạch Nô cũng sẽ không nhận sai đây. Huống chi, từ khi chủ nhân tiến vào Mộng Yểm Cung đến nay, người năm đó ở Mộng Yểm Cung gieo xuống một ít cấm chế liên tục hành kích hoạt. Không phải chủ nhân Chuyển Thế Chi Thân đã đến, lại sao có thể sẽ có loại này phản ứng." Nho sinh cung kính mà trả lời.

"Chuyển thế? Trầm huynh, cái này. . ." Mộ Dung Song không khỏi bối rối mà nhìn về phía rồi Chung Trầm.

"Tiền bối, có thể. . ." Chung Trầm suy nghĩ một chút, muốn nói gì.

Nhưng nho sinh chẳng qua là lạnh lùng nhìn Chung Trầm liếc về sau, liền tay áo run lên nói: "Nơi đây cái đó có một cái Trúc Cơ tiểu bối nói

chuyện phần, chủ nhân trước cùng ta đến khác một chỗ nói chuyện một phen, liền có thể hiểu chính mình thân phận chân chính rồi."

Lập tức, bốn phía đen kịt, Tinh Không bỗng nhiên xé rách mà mở, vô số bạch quang chiếu vào, lại để cho Chung Trầm không khỏi hai mắt nhúu lại, cái này mới nhìn rõ ràng bốn phía chính thức tình hình, trong lòng không khỏi hoảng sợ.

Lúc này đây, hẳn lại thân ở một mảnh không cách nào nhìn tới phần cuối trong sa mạc, ánh mắt tiếp xúc chi địa đều là màu vàng đất cát sỏi. Càng làm cho Chung Trầm giật mình đúng rồi, kia ta chính là đang đứng tại một cái mấy trăm trượng cao nho sinh pho tượng giơ lên một cái bàn tay khổng lồ ở bên trong, trước kia cho rằng mặt đất đúng là màu xám trắng nơi lòng bàn tay.

Mà, lúc này đây, nho sinh cùng Mộ Dung Song thành linh đã từ bên cạnh biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Chung Trầm thấy vậy, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Cái này nho sinh thần thông quảng đại, căn bản không phải hẳn có thể đối với chống đỡ, nhưng nếu như miệng nói Mộ Dung Song "Chủ nhân", cộng thêm lúc trước màn sáng bên trên hình ảnh một phen biểu hiện, hơn phân nửa có lẽ không có trở ngại đấy.

"Cái này người phải là năm đó cảnh cáo của ta tên kia tồn tại, hẳn so với ta nguyên trước trong tưởng tượng còn cường đại hơn, nếu không phải vừa rồi ta là Khôi Lỗi thân thể, cũng đem tinh hồn nửa phong ấn, chỉ sợ không nhất định có thể giấu giếm được kia cảm ứng đấy. Bất quá, nha đầu kia vậy mà có thể là Mộng Yểm Cung chủ nhân chuyển thể, trách không được ta cuối cùng cảm giác nàng tức giận hơi thở có chút quen thuộc, nhưng lại tổng nghĩ không ra là duyên cớ nào." Chung Trầm đầu vai Linh

quang lóe lên, một cái năm đấm lớn màu vàng nhạt sọc trống rỗng xuất hiện phóng tới, từ trong miệng nó truyền ra một tia ngưng trọng thanh âm.

Đúng là tên kia Thiên cấp Khôi Lỗi "Kim Vương" .

"Nói như vậy, Mộng Yểm Cung quả thật là Thượng Cổ đại năng còn sót lại chi vật, nhưng mà thực không cách nào nghĩ đến, Mộ Dung Song vậy mà sẽ là Mộng Yểm Cung chủ nhân Chuyển Thế Chi Thân, đây cũng quá ngoài dự đoán của mọi người. Đối với nàng mà nói, cũng không biết là họa hay phúc." Chung Trầm nghe vậy, nhẹ thở ra một hơi.

"Chung tiểu tử, người đối với Thượng Cổ đại năng chuyển thế giải bao nhiêu?" Kim Vương bỗng nhiên hỏi một câu.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Thức Tỉnh

"Chung gia thế nhưng là Tu Tiên Giới ba mươi sáu đại tu Tiên thế gia một trong, đại năng chuyển thế sự tình tuy rằng cực kỳ hiếm thấy cùng thần bí, nhưng trong tộc cũng có chút ghi chép đấy. Cái gọi là chuyển thế, hẳn là đại năng chi sĩ tại dự liệu được nguy hiểm trước, trước một bước đem bộ phận trí nhớ cùng Pháp lực phong ấn, chờ đợi bản thân vẫn lạc một tia Chân Linh Luân Hồi xuất thế về sau, một lần nữa lấy trước kia phong ấn trí nhớ cùng Pháp lực, đến lúc đó, Chuyển Thế Chi Thân bản thân trí nhớ cùng phong ấn trí nhớ hội dung hợp làm một. Này quá trình chẳng những cực kỳ nguy hiểm, coi như là may mắn thật có thể thành công, đối với Chuyển Thế Chi Thân cùng nguyên bản tính tình đều có khó có thể đoán trước ảnh hưởng, hay không còn đúng cùng một người đều là khó mà nói sự tình." Chung Trầm suy nghĩ một chút về sau, thận trọng hồi đáp.

"Tiểu tử, người nói không sai. Nhưng mà đối với những Luân Hồi này đại năng mà nói, tính tình trí nhớ một ít biến hóa căn bản là không quan trọng gì, kỳ thật sợ hãi nhất hay vẫn là đoán biện pháp dự phòng căn bản không cách nào đợi đến lúc hoặc tìm được chính mình Luân Hồi chi thân. Dù sao một tia Chân Linh một khi đầu thai chuyển thế về sau, sẽ bị Pháp Tắc Chi Lực triệt để giấu kín ở, coi như là hẳn trước kia có thông thiên Thần Thông, Luân Hồi chi thân cũng chỉ hội biểu hiện được cùng mặt khác thường nhân không hai. Đại bộ phận lưu lại chuyển thế chuẩn bị ở sau đại năng, một tia Linh tính hội như vậy trầm luân xuống dưới, mà những có thể kia tìm về Chuyển Thế Chi Thân, cũng không biết đã chờ đợi bao nhiêu cái

giáp, bỏ lỡ bao nhiêu lần Luân Hồi, mới có thể gặp may mắn ngày chi may mắn thành công." Kim Vương chậm rãi nói.

"Nói như vậy, Mộ Dung Song căn bản không phải Mộng Yểm Cung chủ nhân cái thứ nhất Chuyển Thế Chi Thân, mà là không biết Luân Hồi bao nhiêu lần sau đây." Chung Trầm thì thào hai câu.

"Không sai." Kim Vương không chút lựa chọn trả lời.

"Tiền bối cho là ta hiện tại nên ứng phó như thế nào?" Chung Trầm nghe vậy, sắc mặt lập tức âm trầm vài phần.

"Đợi."

"Đợi?"

"Ngoại trừ đợi, dùng người chính là Trúc Cơ Kỳ thực lực, còn muốn thế nào?" Kim Vương trong lời nói mơ hồ có thêm vài phần mỉa mai chi ý.

Chung Trầm im lặng rồi.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Tòa nào đó trắng nõn Như Ngọc, thoát nhìn dị thường thần thánh trong đại điện chỗ, vài chục trượng cao Thanh Đồng trên tế đàn, một đồng hỏa diễm màu đen tại hừng hực thiêu đốt lên.

"Chủ nhân chỉ cần đi vào cái này U Minh Chi Hỏa ở bên trong, liền có thể giải trừ phong ấn, mở ra Luân Hồi nghi thức." Nho sinh đối với bên cạnh tướng mạo đẹp nữ tử khom người nói ra.

"Như vậy ta có thể cầm lại trí nhớ của kiếp trước cùng Pháp lực?" Mộ Dung Song trong tay cầm lấy một quả Linh quang chớp động không theo quy tắc nào màu xám trắng Thạch Ấn, trong miệng thì thào nói ra.

"Thì ra là là cũng được, hôm nay mà nói, đại khái còn cần Thạch Nô làm nhiều một ít chuyện mới được. Bất quá chủ nhân yên tâm, ta sẽ đem hết thầy đều an bài thỏa đáng, tuyệt sẽ không lại để cho nghi thức ra cái gì sai lầm." Nho sinh hít sâu một hơi, dứt khoát trả lời.

"Tuy rằng hết thầy nguyên do ta đã hiểu rõ, bảo vật này hoàn toàn chính xác chủ động nhận thức ta làm chủ, tiền bối cũng từng tiếng miệng nói chủ nhân của ta, cái kia, hiện tại mệnh lệnh của ta có thể hội nghe?" Mộ Dung Song nhìn trong tay Thạch Ấn một lát sau, đột nhiên hỏi.

"Chủ nhân còn chưa cầm lại đời trước gì nhớ trí nhớ cùng Pháp lực, chỉ sợ có chút sự tình Thạch Nô không cách nào tuân theo đấy." Nho sinh dường như đoán được mấy thứ gì đó, chậm rãi trả lời.

"Nếu thật cầm lại rồi đời trước trí nhớ, ta vẫn là ta chứ" Mộ Dung Song sắc mặt trắng nhợt lại hỏi.

"Chuyển thế sự tình thần bí khó lường, Thạch Nô cũng không cách nào khẳng định cái gì. Bất quá chủ nhân tại ở kiếp trước đã từng suy đoán qua, cầm lại trí nhớ kiếp trước sau có lẽ còn có thể nhớ rõ chuyển thế sau trí nhớ, điểm này cho dù có thể yên tâm đấy." Nho sinh an ủi nói ra.

"Trí nhớ có thể giữ lại, cộng thêm trong vòng một đêm liền có thể có được Thông Thiên đại năng Pháp lực cùng Thần Thông, ngược lại cũng đáng được đánh bạc một lần rồi." Mộ Dung Song căn răng nói.

"Chủ nhân minh giám!" Nho sinh đại hi.

"Nhưng ở nghi thức trước, ta còn có mấy cái yêu cầu, hi vọng tiền bối có thể đáp ứng. Ta tuy rằng Pháp lực ít ỏi, vô cùng rõ ràng ta chủ động phối hợp, nghi thức hiệu quả khẳng định không hề cùng dạng." Mộ Dung Song sắc mặt một hồi sau khi biến hóa, bỗng nhiên không do dự nữa nói.

"Chủ nhân cho dù nói đi." Nho sinh nghiêm nghị nói.

...

Pho tượng không lồ bàn tay không lồ lên, Chung Trầm đang cùng đầu vai chỗ Kim sắc sóc thấp giọng nói cái gì đó, bỗng nhiên, sóc thân hình nhoáng một cái, bỗng nhiên tại chỗ cũ biến mất không thấy.

Tùy theo Hư Không chấn động cùng một chỗ, nho sinh thân hình bỗng nhiên hiển hiện phóng tới, nhìn Chung Trầm đầu vai chỗ liếc về sau, liền nhàn nhạt nói ra: "Kim Vương, không cần trốn trốn tránh tránh rồi. Năm đó ta thế nhưng là tận mắt nhìn thấy chủ nhân đem người luyện chế ra trở lại, sao có thể có thể thật không có phát hiện sự hiện hữu của người."

Lời kia vừa thốt ra, Chung Trầm sắc mặt hơi đổi, kia đầu vai chỗ Kim sắc Ảnh Tử lóe lên, nho nhỏ sóc lần nữa hiển hiện phóng tới, truyền ra Kim Vương ngưng lần nữa thanh âm đàm thoại: "Thì ra là Thạch lão đã sớm biết ta giấu ở chỗ này rồi, nhưng không biết bây giờ uống phá đi ra, có tính toán gì không?"

"Yên tâm, ta biết rõ người cùng tiểu tử này ký kết cộng sinh hồn khế, sẽ không đổi với hãn như thế nào, ngược lại khả năng cho hãn một cuộc thiên đại cơ duyên. Tiếp theo!" Nho sinh nhàn nhạt hai câu về sau, khoát tay, ném qua tới một người Hồng sắc bình nhỏ trở lại.

"Cái này là. . ." Chung Trầm một phát bắt được bình nhỏ, khuôn mặt chần chờ.

"Người xem một chút tự nhiên đã biết. Vật ấy mặc dù không phải Mộng Yểm Cung trân quý nhất bảo vật, nhưng là đủ để đứng vào mười thứ hạng đầu liệt kê, xem như tiện nghi người cái này tiểu bối rồi." Nho sinh hắc hắc một tiếng nói.

Màu vàng nhạt sóc nhìn thoáng qua bình nhỏ, một cỗ kinh người Thần Thức đảo qua bình nhỏ, trong mắt lập tức lộ ra một tia kinh nghi thần sắc.

Chung Trầm gặp Kim Vương không có phản đối ý tứ, không do dự nữa mà đem nắp bình một đánh mà ra

Một tiếng quái dị minh!

Trong bình một cỗ lam hà bay cuộn phóng tới, quay tròn ngừng tụ, hóa thành một cái lớn chừng quả đấm nho nhỏ chín đầu quái diệu, chín khối đầu đồng thời ngửa mặt lên trời một tiếng quái dị minh về sau, liền "Phanh" một tiếng, hóa thành từng điểm Lam Quang tán loạn biến mất, bên cạnh Hư Không nhưng trong nháy mắt kỳ hàn vô cùng, giống như Băng Thiên Tuyệt Địa.

Chung Trầm ánh mắt hướng trong bình nhanh chóng nhìn lướt qua, đồng thời, chỗ cổ tay truyền đến kim đâm giống như cực nóng cảm giác, lập tức giật mình một cái nói: "Không có khả năng, Mộng Yểm Cung vì sao lại có thứ này?"

"Chủ nhân thần thông quảng đại, năm đó có thể có được một chút trường thành Cửu Thủ Quỷ Cửu tinh huyết, lại có cái gì kỳ kỳ. Ta chẳng những hiện tại có thể đem vật ấy cho người, còn có thể giúp người tại trong thời gian ngắn chính thức luyện hóa vật ấy. Người lúc trước mượn nhờ ngoại lực rục rịch Cửu Thủ Quỷ Cửu chi lực phương pháp, tuy rằng thô thiển rất, nhưng có thể thấy được trong cơ thể người nguyên bản liền có được một tia Cửu Thủ Quỷ Cửu huyết mạch, nếu không dùng Cửu Thủ Quỷ Cửu khủng bố uy năng, há lại chính là một cái phù trận ẩn ký liền có thể thúc giục đấy." Nho sinh quan sát Chung Trầm trái chỗ cổ tay, giống như cười mà không phải cười nói.

"Tiền bối nói trong cơ thể ta nguyên vốn là có Cửu Thủ Quỷ Cửu huyết mạch?" Chung Trầm nghe xong kia theo như lời ngôn ngữ thực không cách nào gắng giữ tinh táo rồi, lập tức nghẹn ngào, trong đầu cũng tự nhiên hồi tưởng lại lúc trước vừa tiếp xúc Cửu Thủ Quỷ Cửu thạch trướng lúc huyết mạch đồng hóa hiện tượng. Hẳn đối với nho sinh có thể khám phá

trên cổ tay huyết mạch ẩn ký sự tình chút nào không kỳ quái, dù sao hẳn ở đây Mộng Yểm Cung trước sau mấy lần thúc giục qua ẩn ký này.

"Nhân tộc năm đó vì cường đại, có rất nhiều cường giả sử dụng các loại phương pháp dung nhập các loại cường đại yêu thú tinh huyết đến trong cơ thể, tuy rằng theo nhiều đời sinh ra, những Yêu thú này huyết mạch khi bọn hắn hậu đại bên trong biết bay nhanh phai nhạt cùng triệt để biến mất, nhưng ngẫu nhiên có một ly biệt sau trong cơ thể con người sẽ xuất hiện liên quan Yêu thú huyết mạch sự lại giống, cũng là bình thường sự tình. Nhưng nói về, nếu không phải Cửu Thủ Quỷ Cửu chi lực đối với ta có trợ giúp rất lớn, ta như thế nào lại đem người cùng chủ nhân cùng nhau nhiếp ở đây trở lại đây. Tốt rồi, hãy bớt sàm ngôn đi, đừng chậm trễ chủ nhân đại sự. Ta hỏi lại người một câu, chai này Cửu Thủ Quỷ Cửu máu huyết, người là muốn, hay vẫn là không nên?" Nho sinh hơi thêm giải thích vài câu, liền không kiên nhẫn lại hỏi.

"Vãn bối nếu như biết rõ vật ấy tồn tại, tự nhiên không có khả năng buông tha. Tiền bối có gì yêu cầu, cứ việc phân phó a." Chung Trầm sắc mặt một hồi giây giụa về sau, cười khổ một tiếng trả lời.

"Rất tốt, coi như thức thời. Nghe cho kỹ, ta cho các người giúp ta chém giết cái khác 'Ta' ." Nho sinh gật gật đầu, lộ ra một chút vẻ hài lòng.

"Cái khác tiền bối?" Chung Trầm nghe vậy sững sờ, nhưng lập tức liên tưởng đến lúc trước màn sáng bên trên biểu hiện nho sinh đã từng chia làm hai người một màn, không khỏi lộ ra thần sắc cổ quái trở lại.

"Chậm đã, ta cũng không cầm chỗ tốt của người, sẽ không đem ta cũng coi như lên a." Kim Vương lại nghe được mặt khác một tầng ý tứ, nói gấp.

"Hừ! Người là chủ nhân tự tay luyện chế ra trở lại, chẳng lẽ cho rằng có chút linh trí liền thật có thể kháng mệnh hay sao? Trước kia chủ nhân

Chuyển Thế Chi Thân chưa có trở về về, ta lấy người không có quá lớn biện pháp, hiện tại nha. . . Hắc hắc!" Nho sinh cười lạnh hai tiếng.

"Được rồi, dù sao ta cùng tiểu tử này đã ký cộng sinh hồn khế, nếu là hãn đã chết, ta giống nhau muốn hồng bát." Kim Vương một đôi đôi mắt nhỏ sẽ cực kỳ nhanh chuyển động rồi vài vòng về sau, bề bộn đổi lại cùng cười thần sắc.

"Cái này là được rồi. Chỉ cần chủ nhân có thể cầm lại ngày xưa trí nhớ cùng Thần Thông, tự nhiên cũng có chỗ tốt của người. Tiếp theo, cái này khối Thiên Nguyên thạch có thể cho người bổ sung đại lượng năng lượng, đủ để cho người khôi phục một đoạn thời gian đỉnh phong thời hạn thực lực." Nho sinh sắc mặt hòa hoãn vài phần, dương tay ném đi qua một khối màu vàng kim óng ánh Tinh Thạch.

"Cái gì, Thiên Nguyên thạch!"

"Vèo" một tiếng, Chung Trầm chỉ cảm thấy trước mắt màu vàng nhạt Ảnh Tử nhoáng một cái, Kim Vương biến thành sóc liền loại quý mị gắt gao ôm lấy Tinh Thạch, lại một cái té ngã lộn một vòng trở về kia đầu vai chỗ, đôi mắt nhỏ bên trong mặt mũi tràn đầy kinh hỉ nảy ra thần sắc.

"Cái khác "Ta" đã cách nơi này mà không xa, nhưng nơi này là Mộng Yểm Cung hạch tâm khu vực, ta tại bên cạnh cố ý thả ra vài đầu cường đại ác mộng, có lẽ có thể ngăn chặn hãn một đoạn thời gian. Ta trước giúp người luyện hóa trong bình chi vật, sau đó người mới có thể chân chính giúp đỡ nổi." Nho sinh không để ý đến Kim Vương tham tiền bộ dáng, ngược lại quay đầu hướng Chung Trầm phân phó nói.

Chung Trầm nghe vậy, gật đầu đáp ứng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Thạch Quy

Nửa ngày sau, sa mạc biên giới chỗ.

Một gã ăn mặc nhạt trường bào màu lam "Nho sinh", tại một đoàn bạch khí bao bọc xuống, giống như bay hướng trong sa mạc chỗ bay đi.

Bỗng nhiên, thân sắc hấn khẽ động, quanh thân bạch khí một cuốn, thân hình lại im bất mà dừng trực tiếp ngừng giữa không trung, ngẩng đầu hướng không trung nhìn lại.

"UỶNH UỶNH RẦM RẦM" một hồi trầm đục, nguyên bản yên tĩnh im ắng sa mạc, đột nhiên cuồng phong nổi lên, từ trên mặt đất xoáy lên tầng tầng Hoàng Sa phóng lên trời, trực tiếp biến thành một tấm cực lớn vô cùng gương mặt, thành linh cùng nho sinh độc nhất vô nhị.

"Thạch Minh!" Áo lam nho sinh vừa thấy trên bầu trời gương mặt khổng lồ, nghiêng răng nghiêng lợi hô lên tên của đối phương, mặt tím tím xanh xanh gân đều như muốn một mảnh dài hẹp nhảy ra.

"Thạch Minh, cái tên này thật hoài niệm rồi, đã có rất nhiều năm không có nghe người như thế xưng hô ta. Bất quá, chính người cũng gọi là cái tên này, như thế trực tiếp xưng hô chính mình, chưa phát giác ra có chút kỳ quái sao?" Không trung gương mặt khổng lồ mặt không biểu tình nhìn chăm chú lên phía dưới áo lam nho sinh, lạnh lùng nói ra.

"Từ người lúc trước đem ta từ bản thể bên trong phân liệt đi ra, phong ấn trí nhớ, đuổi ra Mộng Yểm Cung lúc, ta cũng đã vứt bỏ Thạch Minh cái này đại biểu ngu xuân tên. Hiện tại, người có thể gọi ta là Thạch Quy, một cái đại biểu thực chính tự mình, phải về về nơi đây cầm lại hết thầy danh tự." Thạch Quy nhìn qua trên bầu trời gương mặt không lồ, giơ lên cao hai tay gầm nhẹ nói.

"Ngu xuân! Không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy rồi, người lại vẫn chưa từ bỏ ý định. Sớm biết như thế, lúc trước sẽ không nên hạ thủ lưu tình, trực tiếp đem người đánh cho tro bụi mai một, cũng tránh khỏi phiền toái." Không trung gương mặt không lồ nghe vậy, cả giận nói.

"Người lúc trước không phải hạ thủ lưu tình, sẽ không dám thực giết ta a? Ta và người nguyên bản chính là nhất thể, nếu là thật sự giết ta, chính người cũng sẽ trọng thương lâm vào ngủ say. Mộng Yểm Cung đã là vật vô chủ, lúc ấy nếu là nghe ta nói như vậy, đem trong nội cung tài nguyên dùng để tu luyện, nhiều như vậy năm qua đi, chỉ sợ người ta đã sớm phi thăng tiến vào Tiên Giới rồi." Áo lam nho sinh oán độc dị thường nói.

"Xem ra ta và người căn bản không cần lại nói nữa, ta sợ dĩ hiện thân chẳng qua là muốn nói cho người một sự kiện, chủ nhân Luân Hồi chi thân đã đã tìm được rồi, bây giờ là nên ta và người kính dâng ra hết thầy lúc sau." Không trung gương mặt không lồ lạnh lùng nói.

"Điều đó không có khả năng? Nào có như vậy trùng hợp sự tình, ta mới phá vỡ phong ấn một lần nữa về tới nơi đây. Người đã tìm được chủ nhân Luân Hồi chi thân! Thạch Minh, người dám gạt ta?" Thạch Quy nghe vậy kinh hãi, nhưng sắc mặt ngay cả chuyện xấu sau đó, liền bỗng nhiên phần nộ quát.

"Tựa như người nói, ta và người nguyên bản chính là nhất thể, vừa rồi nói như vậy có phải hay không lừa người, người có lẽ rất rõ ràng. Bất quá, ta cũng không cần nhiều hơn nữa hỏi cái gì, người đã nói cho ta biết lựa

chọn của người rồi." Không trung gương mặt khổng lồ hai mắt tinh quang chớp động vài cái sau khi nói xong, bỗng nhiên há to cái miệng rộng, lập tức cuồng phong quét sạch phóng tới, lại để cho cả khu vực đều cát bay đá chạy, bụi sương mù dài đằng đằng, trong lúc nhất thời căn bản không cách nào thấy rõ bất luận cái gì.

"Chút tài mọn, cho ta tán!" Áo lam nho sinh thấy vậy, hai hàng lông mày đứng đậy dựng lên, một tay bấm niêm pháp quyết, lại đồng dạng há miệng đột nhiên khê hấp.

Một màn khó có thể tưởng tượng xuất hiện: Đầy trời bão cát, bụi sương mù hàng dài hấp nước giống như bị áo lam nho sinh điên cuồng hút vào trong miệng, một lát sau, bốn phía hết thảy liền khôi phục lại bình tĩnh, nhưng trên bầu trời gương mặt khổng lồ lại sớm đã không thấy bóng dáng.

Áo lam nho sinh thấy vậy, sắc mặt một hồi âm tình bất định, sau một lúc lâu, mới giẫm chân hung ác nói: "Coi như là thực đã tìm được chủ nhân Luân Hồi chi thân, ta cũng sẽ không đem Mộng Yểm Cung nhắc tay nhường cho, ta Thạch Quy càng sẽ không ngốc đến hi sinh chính mình mà thành toàn bộ người khác. Cho dù là ngày xưa chủ nhân, cũng tuyệt không khả năng đấy. Thạch Minh, người năm đó tuy rằng phong ấn ta, nhưng lúc trước một trận chiến cũng trọng thương không nhẹ, cộng thêm những năm này vì khống chế Mộng Yểm Cung, chỉ sợ căn bản không có thời gian khôi phục thương thế, thậm chí ngược lại khả năng so với lúc trước nặng hơn vài phần. Hiện tại lần nữa một trận chiến mà nói, người thắng chỉ có thể là ta."

Một lần nữa quyết định áo lam nho sinh, thở dài một hơi về sau, đang muốn lần nữa đằng không bay lên, lại sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, ánh mắt hướng quét mắt nhìn bốn phía mà đi.

Chỉ thấy bốn phía hoang mạc lên, chẳng biết lúc nào xuất hiện từng đoàn từng đoàn màu đen sương mù, lớn bao trùm gần dặm, tiểu nhân cũng

chừng vài chục trượng, nhưng tất cả màu đen sương mù cũng đều yên tĩnh im ắng, làm cho người ta một loại muôn phần cảm giác quỷ dị.

"Mộng Yểm Thú! Tốt, rất tốt, người ngay cả loại này thủ đoạn đều vận dụng. Năm đó chủ nhân từng tại Dị Giới Diện giao hảo qua một đầu thực lực kinh khủng Mộng Yểm Vương, những Mộng Yểm Thú này chắc hẳn đều là phía sau duệ a. Người năm đó có thể dọa lùi những Đại Thừa kỳ kia lão quái vật, cũng là mượn nhờ Mộng Yểm Vương khí tức. Bất quá nếu muốn dựa vào cái này vài đầu Mộng Yểm Thú liền muốn ngăn trở ta, quả thực là si tâm vọng tưởng!" Áo lam nho sinh giận quá thành cười, tùy theo hai tay đồng thời bấm niệm pháp quyết, thân hình bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, liên tục cực lớn hóa, đồng thời bốn phía cát sỏi cũng điên cuồng giống như hương kia trên người bao trùm mà đi, ba trượng, năm trượng, mười trượng, hai mươi trượng, năm mươi trượng. . .

. . .

Nửa ngày sau, cách sa mạc nơi trọng yếu bất quá hơn trăm dặm xa địa phương, một cái cao hơn trăm trượng cát sỏi Cự Nhân cùng một cái không xô xích bao nhiêu nho sinh pho tượng sâu sắc ra tay tranh đấu lấy.

Một cái miệng phun vô số chiếu lấp lánh đỏ thẫm óng ánh đá sỏi, một cái đưa tay Cự Túc lúc giữa, huyền hóa ra vô số cực lớn Thạch Ấn bí mật mang theo Phong Lô chi uy Oành nện không thôi. . .

Pho tượng khổng lồ rõ ràng hơi chỗ hạ phong, nhưng một trận chiến này liên miên không ngớt, một đánh chính là ba ngày ba đêm!

Ngày thứ ba thời điểm, không trung Hắc Vân cuộn cuộn, Phong Tuyết bay múa đầy trời, cát sỏi Cự Nhân khắp cả người vết thương, vẫn đang găm thét ra sức tranh đấu lấy, nhưng đối với mặt ngoại trừ cực lớn nho sinh pho tượng bên ngoài, thành linh còn nhiều ra một cỗ khoác tầng tầng tinh xảo lân phiến Kim sắc Khôi Lỗi.

Kim sắc Khôi Lỗi tuy rằng hình thể thua xa hai người, nhưng thân hình nhanh giống như tia chớp, từ trên người phun ra rậm rạp chẳng chịt Kim sắc sợi tơ, sắc bén dị thường, tại đây chuyển dịch chuyển lúc giữa, đơn giản từ cát sỏi lớn trên thân người lột bỏ từng tầng một hộ thể cát sỏi.

Càng choáng váng há hốc mồm đúng, cát sỏi Cự Nhân bên cạnh trong hư không, thỉnh thoảng có từng khóa lam vũ lất phất cực lớn điều thủ hiển hiện phóng tới, mỗi một cái đều từ cát sỏi lớn trên thân người xé rách ra từng đoàn từng đoàn quý dị hắc khí về sau, lại để cho kia thua đau kêu thảm thiết không thôi về sau, điều thủ lại lại lóe lên bỗng nhiên biến mất!

Ngày thứ năm sau.

Trong sa mạc chỗ, thân hình đã tàn phá không được đầy đủ cát sỏi Cự Nhân, bị pho tượng khổng lồ một chân hung hăng giẫm trên mặt đất, đồng thời một tay nắm chặt một viên dường như như ngọn núi lớn nhỏ Thạch Ấn, hướng cát sỏi Cự Nhân đầu điên cuồng Oánh nện không thôi.

Bên kia lên, một cái hình thể hầu như không kém cõi hai gã lớn vật màu lam cửu đầu quái chim, tức thì sử dụng một đôi thiết trảo gấu gao bắt lấy cát sỏi Cự Nhân hai vai, chín rõ ràng hợp lý sọ điên cuồng mà từ Cự Nhân trong thân hình kéo ra từng đoàn từng đoàn hắc khí, mỗi một cái xuống dưới, đều bị Cự Nhân thân hình có chút co lại ít một chút.

Nguyên bản cái kia Kim sắc Khôi Lỗi, lại không thấy bóng dáng.

...

Tiếp qua mấy ngày sau.

Trong đại điện trên tế đàn, đối mặt xếp bằng ở cuộn cuộn Hắc Diễm bên trong Mộ Dung Song, nho sinh Thạch Minh tay nâng một viên lớn chừng quả đấm màu xám trắng Thạch Ấn cùng một quả óng ánh viên châu, mỉm cười bước vào Hắc Diễm bên trong.

...

Hơn nửa tháng về sau, Mộng Yểm Cung đại môn UỶNH UỶNH RẦM RẦM chậm rãi đóng cửa, tại từng trận kịch liệt không gian chấn động ở bên trong, cả tòa cung điện một lần nữa bắt đầu không rõ mơ hồ.

Cùng lúc đó, Mộng Yểm Cung chỗ phía dưới từng tòa quang trận hiển hiện phóng tới, tiếp theo, từng đạo bóng người liên tiếp thoáng hiện phóng tới.

Đang chờ ở Mộng Yểm Cung bên ngoài đợi chờ được không kiên nhẫn tất cả thế lực lớn người tất cả đều một hồi bạo động, trước mắt tình hình tự nhiên đại biểu cho lần này Mộng Yểm Cung tìm tòi bí mật kết thúc cuối cùng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Mộng Yếm Cung Đóng Cửa

Mộng Yếm Cung bên trong.

Mộ Dung Song người mặc một thân Hoa Lệ áo đen, lẳng lẳng ngồi ngay ngắn ở một tấm màu trắng trên mặt ghế, nhìn qua lên trước mặt một khối thạch bích biểu hiện Mộng Yếm Cung phía dưới tầng màn tình hình, thần sắc khí chất cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau, tại kia sau lưng chỗ đứng đầy một gã bị màu đen sương mù che lấp mơ hồ bóng người.

"Tân đạo hữu, những con sâu cái kiến này có gì có thể nhìn, người bây giờ cuối cùng Luân Hồi thành công khôi phục ngày xưa Thần Thông, có lẽ thông tri một đám lão hữu biết rõ, làm cho chúng ta kịp thời vì muốn tốt cho người tốt chúc mừng một chút đấy." Mơ hồ bóng người nhàn nhạt mở miệng.

"Tuy rằng ta đã cầm lại Pháp lực cùng ngày cũ thực lực, nhưng ở kiếp này trí nhớ vẫn đang rõ mồn một trước mắt, không giải khai một ít khúc mắc, chỉ sợ có trường ngại ngày sau khôi phục hoàn toàn. Mặt khác, ta nếu như mượn ở kiếp này Luân Hồi chi thân mới có thể trùng sinh, Mộng Yếm đạo hữu về sau cũng không cần xưng hô ta ngày cũ chi họ, trực tiếp xưng hô ta Mộ Dung a, để tránh có trường ngại ngày sau nhân quả liên quan." Mộ Dung Song bình tĩnh trả lời.

"Cái này dễ nói, tự nhiên hết thầy đều theo Mộ Dung đạo hữu ý tứ. Bất quá, đạo hữu đem chính thức Thần Bình Ấn đưa cho bên ngoài tên tiêu bồi kia, thực không có vấn đề chứ đây chính là của người hộ đạo chi bảo!

Đạo hữu ngày xưa dựa bảo vật này, mới có thể đi đến một bước này đây." Mơ hồ bóng người thanh âm hơi có chút chấn động mà hỏi.

"Ta lần này có thể thành công trùng sinh, đúng Thần Binh Ẩn tính cả bản thân Khí Linh nguyên vẹn hiển tế sau kết quả. Hiện tại Thần Binh Ẩn đã mất hết linh tính, uy lực đều không có, đối với ta đã vô dụng. Hiện đem này phế ẩn tính cả viên kia Tam Chuyển Thái Ất Đan Vương cùng nhau lưu cho cái này người, chỉ là vì giải quyết xong trước đây 'Ta' một cái chấp niệm mà thôi. Dù sao nàng trước đây kỳ thật một mực lặng lẽ ái mộ kẻ này đây." Mộ Dung Song ánh mắt tại thạch bình bên trên cái nào đó chớp động thanh niên trên người ngưng lại chỉ chốc lát về sau, mới thần sắc đơn giản chút ít vẻ phức tạp trả lời.

"Phế đi Thần Binh Ẩn còn chưa tính, viên kia Tam Chuyển Thái Ất Đan, đúng đạo hữu cố ý chuẩn bị dùng để khôi phục thực lực đan dược, cho cái tiểu bối hay vẫn là quá thật là đáng tiếc. Dù sao Đan này là người tụ tập Mộng Yểm Cung vài vạn năm Thiên Địa Nguyên Khí cô đọng mà thành, lúc trước từ Dựng Dục Linh Phong bên trong phun ra một ít vô dụng thứ phẩm, đã lại để cho ngoại giới những bọn tiểu bối này đoạt phá đầu." Mơ hồ bóng người thở dài.

"Tam Chuyển Thái Ất Đan, ta không chỉ một miếng, nhiều một quả không nhiều lắm, thiếu một miếng không ít. Nhưng đối với người này mà nói, có thể đã không hề cùng dạng rồi." Mộ Dung Song thản nhiên nói.

"Đời ta bên trong có thể Luân Hồi thành công đạo hữu cũng không nhiều, Mộ Dung đạo hữu cảm thấy thật sự có cần phải, ta liền không nói thêm cái gì. Bất quá người đã cho kẻ này chỗ tốt rồi, chúng ta cũng nên động thân. Không ít đạo hữu còn muốn nghe xem Mộ Dung đạo hữu năm đó phi thăng chi kiếp tâm đắc nhận thức đây." Mơ hồ bóng người lơ đãng lời nói.

"Cái này tự nhiên, đi thôi!" Mộ Dung Song gật gật đầu, chỗ ngồi bên cạnh đột nhiên như mọc thành phiến phù văn hiển hiện phóng tới, sáng lên đủ mọi màu sắc vòng ánh sáng bảo vệ trở lại.

Tại bên ngoài một hồi tiếng kinh hô ở bên trong, Mộng Yểm Cung lóe lên triệt để biến mất.

Tại tất cả thế lực lớn Tu Tiên Giả tắc tắc kêu kỳ lạ ngoài, tự nhiên không biết đây là Mộng Yểm Cung một lần cuối cùng tại Thiên Nam châu xuất hiện, chỉ cho là tiếp qua 60 năm về sau, Mộng Yểm Cung còn có thể cùng trước kia nhiều lần như vậy lần nữa mới xuất hiện.

Sóng ánh sáng lặn tắt Quỳnh Dao Hồ trên mặt không, theo Mộng Yểm Cung biến mất, cực lớn vô cùng vòng xoáy màu đen đã ở tiếng sấm vang rền bên trong dần dần nhỏ đi.

Vòng xoáy phía dưới, nhiều loại phi hành Pháp Khí phân tán lơ lửng, lẫn nhau giữa đều ngăn cách không ít khoảng cách, chẳng qua là số lượng so với hai tháng trước, muốn thiếu đi hơn phân nửa còn nhiều.

Ở giữa vị trí, Ly Long Chu, Xích Quang Điện cùng Huyền Vũ cơ quan thú ba cái quái vật khổng lồ lẫn nhau thành sừng xu thế, chính giữa vây ra một cái vài trăm trượng không gian, từ Mộng Yểm Cung bên trong Truyền Tống đi ra bảy tám chục người, liền xuất hiện không sai.

Ngoại trừ đang mặc Đường gia, Chung gia cùng Việt gia ba đại thế gia quần áo và trang sức đệ tử bên ngoài, những người còn lại tại một khi truyền ra về sau, dừng lại một chút, liền nhao nhao sắc mặt khác nhau mà hướng bốn phương tám hướng bay đi, một bộ không muốn ở chỗ này chờ lâu một lát bộ dạng.

Đối với cái này, ba đại thế gia không có người ngăn cản.

Đứng ở chỗ cũ ba đại thế gia đệ tử, lúc này đã phân biệt rõ ràng phân ba chỗ, tụ họp tại riêng phần mình gia tộc phi hành Pháp Khí trước, thần tình trên mặt khác nhau.

Đường Ngọc Minh cùng với ba đại thế gia dẫn đội người, chẳng biết lúc nào cũng chia chớ xuất hiện ở riêng phần mình đệ tử phía trên.

Đường Ngọc Minh một tay để sau lưng, tay kia bên trong quạt lông có chút vỗ, khóe môi nhếch lên nhẹ nhàng vui vẻ.

Việt Kiến Hải một tay gãi đầu bên trên bấu thịt, ánh mắt mọi nơi quét nhẹ, sắc mặt âm tình bất định.

Chung Toàn thì là một tay vuốt râu, trên mặt không chút biểu tình, nhìn không ra hỉ nộ.

Ba người như là đã nói rồi, đều là không nói một lời.

Lần này từ Mộng Yểm Cung bên trong đi ra ba đại thế gia đệ tử, tổng cộng bất quá bốn mươi người xuất đầu, liền tiến vào lúc số lượng một nửa vẫn chưa tới.

Bất quá điều này cũng không có gì quá kỳ quái, Mộng Yểm Cung bên trong vốn là nguy hiểm vô cùng, lúc này đây còn sống tỉ lệ tuy rằng thấp, nhưng cùng thảm thiết nhất một lần so sánh với, lại tốt hơn nhiều lắm.

Từ Mộng Yểm Cung đi ra đệ tử số lượng đến xem, trong đó tối đa lúc thuộc Đường gia, tổng cộng có mười bảy người nhiều, tiếp theo đúng Chung gia, cùng sở hữu mười ba người, Việt gia ít nhất, chỉ vện vện có mười một người.

Chung Trầm khoảng chừng giẫm hai cái màu lam bánh xe nước, bất động thanh sắc thân ở Chung gia nhiều người trong hàng đệ tử. Hoặc có lẽ là bởi lúc trước ở trước mặt mọi người một lần hành động đánh bại Đường

Hồng Lăng, thỉnh thoảng có mấy tia ánh mắt từ bốn phía quét tới, nhưng hẳn đối với cái này hẳn không thèm để ý, phối hợp ánh mắt mọi nơi quét tới.

Chính mình một phương, thân là dòng chính đệ tử đứng đầu ba đứa con, ngoại trừ Chung Đạo Thiên cùng Chung Y Vân bên ngoài, Chung Kim Long không biết tung tích, còn lại dòng chính đệ tử cũng là hao tổn hơn phân nửa, có thể nói tổn thất vô cùng nghiêm trọng.

Lúc này Chung Đạo Thiên sắc mặt trước sau như một lạnh lùng, bất quá trên người vẻ này ngạo khí lại tựa hồ như so với trước đây ít thêm vài phần.

Chung Y Vân nhìn thấy Chung Trầm trông lại, hướng kia cổ quái Tinh Linh mở trừng hai mắt.

Thân là thứ hệ đệ tử Chung Thái, Chung Nhạ hai huynh đệ thành linh đã ở trong đội ngũ, với tư cách lần này trên danh nghĩa lĩnh đội Chung Bức lại đồng dạng không đi ra, bất quá thứ hệ đệ tử sinh tử, từ trước cũng không có người nào để trong lòng đấy.

Như chính mình sở liệu, Mộ Dung Song nàng này cũng không có đi ra, có lẽ cùng cái kia ba sợi râu dài nho sinh có quan hệ, bất quá kia mở miệng một tiếng chủ nhân xưng hô, cũng đối với cái này nữ cung kính có gia bộ dạng, liệu không nghĩ sẽ đối với cái này nữ bất lợi a. Chung Trầm một nghĩ đến đây, không khỏi cười khổ một tiếng đem này ý niệm trong đầu dứt bỏ, thầm nghĩ mình tại sao bắt đầu lo lắng lên nàng này sinh tử trở lại.

Hắn lông mày khẽ nhướng mày, dường như cảm thấy một cái khác trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh mắt hướng chính mình xem ra, lúc này xoay chuyển ánh mắt, đối mặt một đôi có chút đẹp mắt mắt phương.

Nhưng là Đường Hồng Lăng nàng này đang hướng chính mình trông lại.

Vừa thấy Chung Trầm trông lại, nàng này trong đôi mắt đẹp dịu dàng lập tức hiện lên vài phần dị sắc, ngay lập tức đem ánh mắt dịch ra.

Nàng này lúc này trước tranh đoạt Cực phẩm Thái Ất Đan lúc thua cho mình, sợ là lại để cho nàng này có chút không tưởng được a. Chung Trầm khước miệng có chút nhếch lên, lập tức đột nhiên nghĩ đến cái gì, ánh mắt hướng phía Việt gia đội ngũ phương hướng nhìn lại, cũng đã rơi vào cái kia bị vài tên Việt gia đệ tử vây quanh nói chuyện Việt Thiên Sầu trên người.

Việt Thiên Sầu dường như cũng là cảm thấy Chung Trầm ánh mắt, ngẩng đầu trông lại, tròn núc ních mặt em bé lộ bên trên lộ ra lớn cảm thấy hứng thú biểu lộ.

Đột nhiên, một tiếng quát lớn từ Việt gia đội ngũ trên không truyền đến: "Mộng Yểm Cung đã đóng cửa, chư vị còn không rời đi, như thế nào, coi trọng chúng ta ba đại thế gia trong cung lấy được Thái Ất Đan hay sao?"

Tiếng như Chấn Lôi, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Ở đây ba nhà đệ tử nghe tiếng, nhao nhao khẽ giật mình theo tiếng nhìn lại.

Đã thấy Việt Kiến Hải lúc này đây sắc mặt âm trầm, ánh mắt đang bất thiện hướng phía bốn phía quét tới.

Nguyên bản treo với ba đại thế gia chung quanh phi hành Pháp Khí, vô thanh vô tức lúc giữa đã bỏ chạy hơn phân nửa, nhưng lúc này đây nhưng còn có hơn mười chiếc lớn nhỏ không đều phi hành Pháp Khí cũng

không rời đi, lúc này đây nghe được thanh âm, phía trên bóng người cũng là một hồi bạo động.

"Ha ha, Việt đạo hữu hà tất lớn như vậy hỏa khí, cùng những người này không chấp nhận? Hay vẫn là chính sự quan trọng hơn, đến xem lần này Mộng Yểm Cung hành trình thu hoạch như thế nào a." Đường Ngọc Minh trong tay quạt lông liên tục, nói như thế.

"Thu hoạch như thế nào, một hồi gặp mặt sẽ hiểu, hà tất gấp tại nhất thời. Ngược lại là chung quanh những người này nếu như không biết phân biệt, ta càng người nào đó cũng không phải chú ý thay bọn hãn trưởng bối hảo hảo giáo huấn một chút đấy." Việt Kiến Hải trong mắt hung quang lóe lên nói, thanh âm chưa phát giác ra lúc giữa lại đề cao vài phần.

"Hừ! Các người ba đại thế gia lần này không khỏi quá phận, lại không cho phép chúng ta đệ tử tiếp cận thần đình Phong, người vi phạm giết tới, chẳng lẽ cái này Thần Đình Phong là các người ba đại thế gia hay sao?" Tại Việt gia khổng lồ rùa biển cách đó không xa, một chiếc dài bảy tám trượng lơ lửng thuyền buồm lên, một gã Bạch Mi lão giả thân hình bay ra, trong miệng nói như thế, trên mặt vẻ giận dữ trán hiện.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Cướp Đoạt Người

Chung Trầm xa xa nhìn về phía đối phương, cường đại thần thức một chút cảm ứng, phát hiện đối phương nghiêm nhiên là một người Kim Đan trung kỳ đỉnh phong cường giả.

Kết hợp lơ lửng thuyền buồm buồm bên trên cái kia cực đại "Tần" chữ, lúc cũng biết đối phương đúng là một cái khác trung đẳng tu Tiên gia tộc Tần gia Trường lão.

"Đúng vậy a! Cái này Mộng Yếm Cung 60 năm mới xuất hiện một lần, Thái Ất Đan vốn là dựa vào cơ duyên thực lực thu hoạch, các người ba đại thế gia thế lớn, mỗi lần đều có thể thu hoạch tương đối khá, điều này cũng không miệng chỉ trích nặng. Nhưng từ trước cũng chưa bao giờ xuất hiện qua bá đạo như thế cách làm a." Bên kia cực lớn con Điều lên, một gã tạo bào trung niên nhân nói ra.

Đang khi nói chuyện, lại có sáu bảy người phân biệt từ chung quanh phi hành Pháp Khí bên trong hiện thân, đều là Kim Đan kỳ tu sĩ, trên mặt tức giận bất bình thần sắc, trong ngôn ngữ đều là đối với ba đại thế gia lần này Thần Đỉnh Phong tiến hành có chút bất mãn, rất có hưng sư vấn tội chi ý.

Ngoài ra, còn có mấy chiếc phi hành Pháp Khí bên trong mặc dù không có người bay ra, nhưng là cũng không có rời đi, dường như ý định nhìn xem tình thế phát triển rồi hãy nói.

"Tốt, tốt, tốt!" Việt Kiến Hải ánh mắt nhìn về phía lúc trước tên kia đứng ở thuyền buồm phía trên Bạch Mi lão giả, không giận ngược lại cười liên tiếp nói ba cái "Tốt" chữ.

Tiếng nói hạ xuống, kia toàn bộ người một cái mơ hồ xuống, hóa thành một đạo Thanh Hồng nhanh chóng bắn phóng tới, trong chớp mắt, đã xuất hiện ở Bạch Mi lão giả người năm mươi thứ hạng đầu trượng trong vòng, trên người chẳng biết lúc nào nhiều hơn một kiện màu xanh cơ quan chiến giáp, ngực một cái tối như mực trong động khẩu màu xanh điện quang lượn lờ, hắc động chung quanh, từng đạo màu đỏ đường vân bỗng nhiên sáng lên.

Bạch Mi lão giả cả kinh, không nói hai lời há mồm phun ra ba miếng tam giác tiểu thuẫn, đón gió tăng vọt đến hơn một trượng lớn nhỏ cũng tạo thành một khối tam giác cự thuẫn ngăn cản trước người, đồng thời, toàn bộ người bắn ngược bay ra, hai tay chẳng biết lúc nào đã nhiều ra hai thanh dài khắp gai nhọn Hắc Bạch trường kiếm, chắn trước người.

Kia vừa mới làm xong đây hết thấy, Việt Kiến Hải hai tay nắm chặt quyền, ngực ra bên ngoài thoáng một cái, "Xì... Rồi" một tiếng, một cái khác cỡ khoảng cái chén ăn cơm màu xanh cột sáng từ kia ngực trong động khẩu xì ra, lập tức kéo dài qua tầm hơn mười trượng khoảng cách, đánh tới rồi Bạch Mi lão giả trên người.

"Phanh" một tiếng, ngăn tại kia trước người tam giác cự thuẫn giống như là giấy bị xuyên thủng mà qua, cũng đã rơi vào phía sau giao nhau Hắc Bạch song kiếm bên trên.

Cái này Hắc Bạch song kiếm cũng không biết đúng loại tài liệu nào luyện chế mà thành, màu xanh cột sáng rơi vào ở phía trên lại bộc phát ra một đoàn chói mắt ánh sáng màu xanh, trong đó rậm rạp chẳng chịt Hắc Bạch thật nhỏ phù văn từ song kiếm bay ra, dường như so với ngăn cản xuống dưới cái này nhìn như hùng hổ một kích.

Nhưng mà màu xanh cột sáng bên trong ẩn chứa bỗng nhiên man lực, hay vẫn là đem Bạch Mi lão giả thân hình đánh bay ra ngoài, trong tay giao nhau song kiếm cũng chia rời ra.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một đạo khác càng thô vài phần màu xanh cột sáng lóe lên tức thì từ Việt Kiến Hải ngược ** ra, cũng dùng sét đánh xu thế đánh vào rồi Bạch Mi lão giả bên ngoài thân.

Bạch Mi lão giả thân thể như thế nào chống đỡ được cái này Kinh Thiên Nhất Kích, tại ánh sáng màu xanh nổ vang ở bên trong, thân hình lập tức ở trên không bên trong liền trực tiếp bạo liệt mà mở, từng khối huyết nhục văng khắp nơi bay vụn.

Từ Việt Kiến Hải trong miệng người thứ ba "Tốt" chữ rơi xuống, đến kia ra tay đánh chết Bạch Mi lão giả, trước sau bất quá hai ba cái hô hấp công phu, một gã Kim Đan tu sĩ tại chỗ vẫn lạc.

Chung quanh nguyên vốn chuẩn bị hưng sư vấn tội mấy người nhất thời một hồi lặng ngắt như tờ.

Trước đây tên kia đứng ở cực lớn con Điều bên trên tạo bào trung niên nhân yết hầu chỗ khe động, chưa phát giác ra lúc giữa nuốt xuống nhỡ nước miếng, sắc mặt khó coi dị thường.

Đường Ngọc Minh trong tay quạt lông hơi chậm lại, nhưng chợt liền tiếp theo có chút chớp động, thần sắc trên mặt không biến mảy may.

Chung Toàn từ đầu đến cuối cũng không có mở miệng nói chuyện, lúc này đây nhưng là lông mày có chút nhăn lại, tựa hồ đối với Việt Kiến Hải loại này cách làm, cũng không thể nào tán đồng bộ dạng.

Một màn này rơi vào ba đại thế gia đệ tử trẻ tuổi trong mắt, cũng là thần sắc khác nhau, có trừng to mắt, có thì là hưng phấn dị thường, thậm

chí, toàn thân một hồi run rẩy, nhìn về phía Việt Kiến Hải ánh mắt nhiều thêm vài phần sợ hãi.

Chung Trầm nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm vào Việt Kiến Hải trên người cơ quan áo giáp, một tay sờ lên cái cảm, nhưng trong lòng tại tính toán, mình nếu là chống lại như thế đối thủ, dùng chính mình thực lực hôm nay, có thể hay không có cơ hội đào thoát. Mặc dù mình nhưng chỉ có Trúc Cơ viên mãn tu vi, nhưng dù sao tại Mộng Yểm Cung bên trong đã chính thức luyện hóa trưởng thành Cửu Thủ Quý Cửu tinh huyết, cũng hiệp trợ thực lực kia sâu không lường được ba sợi râu dài nho sinh đánh bại cái khác "Hãn" đấy.

Đang cân nhắc, chung quanh những Kim Đan kia tu sĩ sớm đã không nói hai lời yên lặng phản hồi riêng phần mình phi hành Pháp Khí, rồi sau đó những phi hành này Pháp Khí vội vàng quay lại phương hướng hướng bốn phương tám hướng bay đi.

Đối với cái này, Việt Kiến Hải ngược lại là không có ngăn trở, thân hình nhoáng một cái mà về tới Huyền Vũ cơ quan thú trước, trên mặt tức giận hơi liếm vài phần.

Trong nháy mắt, mệnh môn bát ngát Quỳnh Dao Hồ lên, ngoại trừ Ly Long Chu cùng với ba tòa quái vật khổng lồ bên ngoài, còn lại phi hành Pháp Khí một cái chớp mắt đi được sạch sẽ.

Nhất thời chọc giận, lại để cho những vừa và nhỏ này thế lực lĩnh đội người dường như tạm thời quên mất trong tu tiên giới vốn cũng không nói cái gì đạo lý, mạnh được yếu thua, vĩnh viễn cần dùng thực lực mà nói lời nói. Tàn khốc sự thật lại để cho đầu óc của bọn hãn cuối cùng tỉnh táo lại, dù sao lưu được núi xanh tại không lo không có củi đốt, 60 năm về sau, có lẽ bọn hãn vẫn còn có cơ hội.

"Nếu như những phiền lòng này con ruồi đều trực xuất sạch sẽ rồi, cũng nên nhìn xem chuyển này gặt hái được, sớm biết như vậy cũng tốt sớm tâm sự." Đường Ngọc Minh thanh âm, không nhanh không chậm từ Ly Long Chu trước vang lên.

Đang khi nói chuyện, kia mặt mang nhẹ nhàng vui vẻ, ánh mắt từ Việt Kiến Hải cùng Chung Toàn trên mặt chậm rãi đảo qua.

"Không sai, nếu như chúng ta trước đây định ra rồi đánh cuộc một chuyện, cũng nên có một kết quả. Kế tiếp, liền lại để cho những vấn đề này đem lấy được Thái Ất Đan lấy ra sáng sáng ngời, nhìn xem cuối cùng cái đó một nhà đệ tử lấy được Thái Ất Đan số lượng tối đa a." Chung Toàn nhẹ gật đầu, nói như thế.

"Trước đó, còn có một sự tình cần nói rõ ràng. Nếu là xuất hiện Cực phẩm Thái Ất Đan, nên như thế nào tương đương? Dù sao Đan này thừa thốt, kia giá trị cũng không phải bình thường Thái Ất Đan có thể so sánh đây." Đường Ngọc Minh nghĩ tới điều gì, nói ra.

"Đan này tuy ít, nhưng dựa theo bao năm qua tình huống đến xem, hay vẫn là sẽ xuất hiện mấy miếng đấy. Theo ý ta, một quả Cực phẩm Thái Ất Đan, liền theo như ba miếng bình thường đan được tương đương, hai vị cảm thấy như thế nào?" Chung Toàn nói qua, ánh mắt nhìn hướng về phía Việt Kiến Hải.

"Như thế phép tính cũng hợp lý. Cực phẩm Thái Ất Đan hiệu dụng mặc dù so với bình thường Thái Ất Đan cao hơn phân nửa, nhưng có thể hay không ngưng kết Kim Đan, thậm chí kết xuất Thượng phẩm Kim Đan, vẫn là cùng cá nhân tư chất cùng cơ duyên quan hệ càng lớn." Việt Kiến Hải nói qua, con mắt nhìn liếc Việt Thiên Sâu.

"Ngọc Minh đạo hữu chi gặp đây?" Chung Toàn vừa nhìn về phía Đường Ngọc Minh.

"Ta không có ý kiến, giống như này định đi." Đường Ngọc Minh khẽ gật đầu.

"Đã như vậy, vậy bây giờ xin mời lần này tại Mộng Yểm Cung hành trình trong có đạt được Thái Ất Đan đệ tử, đều xuất hiện đi." Chung Toàn nói như thế, ánh mắt nhìn hướng về phía Chung gia đệ tử đội ngũ.

Việt Kiến Hải cùng Đường Ngọc Minh cũng phân biệt nhìn về phía gia tộc của chính mình đệ tử phương hướng.

Ba đại thế gia trong hàng đệ tử một hồi rất nhỏ bạo động, tiếp theo, từ ba phương hướng phân biệt bay ra mười mấy đạo nhân ảnh, xuất hiện ở vị trí trung tâm.

Chung Toàn và ba người vừa thấy cảnh này, sắc mặt khác nhau, trong đó Đường Ngọc Minh tuy rằng thần sắc trên mặt không thay đổi, nhưng khóe miệng cái kia một tia nhàn nhạt đáng tươi cười, lại rõ ràng trì trệ một chút, ngược lại là Việt Kiến Hải, trên mặt cuối cùng nhiều hơn vài phần vui vẻ.

Tuy rằng Việt gia lần này từ Mộng Yểm Cung bên trong đi ra người ít nhất, chỉ có mười một người, nhưng hiện đang đi ra trở lại, đã có trọn vẹn năm người, ngoại trừ Việt Thiên Sâu cùng lĩnh đội "Tam thúc" Việt Công Minh bên ngoài, còn có một tên hắc phu thanh niên, một gã mặt hình vuông trung niên nhân cùng một gã kiều mị thiếu phụ.

Chung gia cái này bên trong đi ra trở lại cũng là năm người. Ngoại trừ Chung Đạo Thiên, Chung Y Vân cùng hai gã nam tử trẻ tuổi bên ngoài, Chung Trầm người này thứ hệ đệ tử xuất hiện, lại để cho Chung Toàn không khỏi nhìn nhiều kia vài lần. Bất quá cũng chính là nhiều nhìn mấy lần mà thôi, sau đó ánh mắt liền dời đi.

Ngược lại là Đường gia, tuy rằng từ Bí Cảnh bên trong đi ra đệ tử đạt đến mười bảy người, nhưng hiện đang đi ra trở lại, ngoại trừ Đường Hồng

Lăng bên ngoài, cũng cũng chỉ có ba người, theo thứ tự là một gã xinh đẹp thiếu nữ cùng hai gã nam tử trẻ tuổi.

Cái này mười bốn tên đệ tử phân biệt tại Chung Toàn đám người trước mặt xếp thành một loạt, dẫn tới người xung quanh âm thầm không ngừng hâm mộ.

Đường Hồng Lăng, Chung Đạo Thiên đám người, phân biệt ở vào đội ngũ rất trái, mà lúc này Chung Toàn ba ánh mắt của người, đều đã rơi vào đội ngũ rất phải chi trên thân người.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YÊM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Tiền Đặt Cược

"Đường gia dòng chính đệ tử Đường Tiểu Ngũ, lần này Mộng Yêm Cung hành trình, may mắn đạt được một quả Thái Ất Đan." Đường gia xếp hạng rất phải một gã nam tử trẻ tuổi đi đầu từ hông lúc giữa trong túi trữ vật xuất ra một cái hộp ngọc, sau khi mở ra, một quả lớn chừng ngón cái, toàn thân bóng loáng mù sương óng ánh đan được xuất hiện ở mọi người ánh mắt.

Kia hai đầu lông mày đơn giản vài phần hưng phấn chi ý, có thể có được Thái Ất Đan tất nhiên là chuyện may mắn, ngoài ra có thể ở ba đại thế gia một đời tuổi trẻ trước mặt sáng ra tên của mình đầu, sau này mình ở trong tộc tộc bên ngoài thanh danh, cũng sẽ như điều gặp gió.

"Việt gia dòng chính đệ tử Việt Ngạn Chi, đoạt được một quả Thái Ất Đan." Việt gia đội ngũ cuối cùng tên kia mặt hình vuông trung niên nhân nói qua, cũng lấy ra một quả Thái Ất Đan, sắc mặt cũng có vài phần vẻ tự đắc.

"Chung gia thứ hệ đệ tử Chung Trầm, một quả Thái Ất Đan." Chung Trầm bởi vì thứ hệ thân phận, lúc này xếp hạng rồi trong bốn người chót nhất, đem Thái Ất Đan lấy ra về sau, ngữ khí bình tĩnh nói.

Lời vừa nói ra, ba nhà trong hàng đệ tử, ngược lại là cũng không có gì xao động, chẳng qua là không ít người nhìn về phía Chung Trầm ánh mắt, có chút phức tạp khó hiểu.

Ngày đó tại Thần Đình Phong trước, Chung Trầm cho mọi người ấn tượng quá khắc sâu!

Một gã Chung gia thứ hệ đệ tử, càng đem Đường gia thế hệ này xuất sắc nhất Đường Hồng Lăng cho đánh bại, phải biết rằng, nàng này tại ba năm trước đây ba nhà tranh tài bên trong, thế nhưng là lực lượng áp Chung Đạo Thiên cùng Việt Thiên Sầu, đoạt được đệ nhất danh hiệu.

Chung Trầm cảm nhận được ánh mắt của mọi người, nhìn không chớp mắt đứng ở chỗ cũ, không nói thêm gì nữa.

"Ha ha, không nghĩ tới Chung gia lần này ngay cả thứ hệ đệ tử đều có thể đoạt được Thái Ất Đan, thật sự là thật đáng mừng nha." Đường Ngọc Minh nhìn thoáng qua Chung Trầm, thâm ý sâu sắc nói.

"Bất quá là một quả Thái Ất Đan mà thôi, những năm qua Mộng Yểm Cung hành trình, cùng loại tình huống lại không phải là không có xuất hiện qua." Chung Toàn nhìn cũng không nhìn Chung Trầm giống nhau, nhàn nhạt nói ra.

"Tốt rồi, tiếp tục a." Việt Kiến Hải có chút không kiên nhẫn nói.

Kế tiếp, Đường gia một gã khác nam tử trẻ tuổi, Việt gia hắc phu thanh niên cùng với Chung gia một gã mày rậm nam tử cũng riêng phần mình lấy ra một quả Thái Ất Đan, khiến cho ba phương hướng vẫn là thế hoà không phân thắng bại cục diện.

Nhưng mà ba phương hướng vị thứ ba đệ tử lấy ra Thái Ất Đan thời điểm, cục diện lại đã xảy ra một ít biến hóa.

Đường gia tên kia gọi Đường Tử Quỳnh xinh đẹp thiếu nữ một hơi lấy ra hai quả Thái Ất Đan, Chung gia nơi đây, Chung Y Vân cũng lấy ra hai quả, Việt gia tên kia kiêu mị thiếu phụ lại chỉ lấy ra một quả.

Kể từ đó, Đường gia cùng Chung gia ngang hàng, Việt gia biểu hiện ra nhìn như rút lại phía sau rồi.

Bất quá Đường Ngọc Minh cùng Chung Toàn trên mặt cũng không có gì vẻ vui thích, Việt Kiến Hải cũng không có lộ ra cái gì không vui, dù sao không có đến cuối cùng, hoa rơi vào nhà nào còn nói không chính xác đây!

Chung gia nơi đây một gã khác nam tử trẻ tuổi, chẳng qua là lấy ra một quả Thái Ất Đan, theo như trình tự, nên Đường Hồng Lăng lấy ra Thái Ất Đan rồi, bất quá Đường Ngọc Minh lại sử dụng ánh mắt đã ngừng lại nàng này động tác, sau đó nhìn về phía thân ở Việt Thiên Sầu bên cạnh Việt gia vị kia "Tam thúc" Việt Công Minh.

"Việt gia Việt Công Minh, lần này may mắn không làm nhục mệnh, tổng cộng đạt được hai quả Thái Ất Đan." Việt Công Minh cũng như một lời nói, trực tiếp một tay một cái cuốn, hai quả óng ánh Thái Ất Đan xuất hiện ở lòng bàn tay, trong miệng chậm rãi nói.

Chung Toàn cùng Đường Ngọc Minh thấy vậy, sắc mặt khẽ biến thành hơi ngưng, Việt Kiến Hải trong mắt hiện lên vẻ vui mừng, đưa thay sờ sờ trên đầu bấu thịt.

Tại đây Việt Công Minh lấy ra Thái Ất Đan về sau, cục diện lập tức thay đổi, Việt gia cùng Chung gia phân biệt dùng năm miếng Thái Ất Đan tạm cư trú đệ nhất Đường gia tức thì dùng bốn miếng số lượng rút lại phía sau này ván.

"Xem ra lần này Thái Ất Đan trở ra không nhiều lắm a! Dù sao lần này chúng ta ba nhà thế nhưng là liên thủ đoạt Đan, nhưng theo cái này xu thế nhìn, số lượng sợ là còn không có bên trên thế giới nhiều." Chung Toàn mặt lộ vẻ một tia thần sắc lo lắng nói.

"Chung Toàn đạo hữu quá lo lắng, theo ta được biết, nhiều lần Thần Đỉnh Phong phun trào Đan vũ, số lượng cũng không phải tuyệt đối cố định,

có bao nhiêu có ít, cũng thuộc bình thường. Lúc này đây ít, lần sau nói không chừng liền có hơn, 60 năm đối với tại chúng ta mà nói, cũng cũng không tính thời gian quá dài." Đường Ngọc Minh không thềm để ý chút nào nói.

"Hai vị đạo hữu, xem ra lần này đánh cuộc cuối cùng là, mẫu chốt vẫn còn là Thiên Sầu, Hồng Lăng nha đầu cùng Đạo Thiên hiền chất ba trên thân người rồi." Việt Kiến Hải hắc hắc một tiếng nói.

"Đúng vậy a. Ta cũng muốn nhìn một chút, lúc này đây cuối cùng ra bao nhiêu Cực phẩm Thái Ất Đan. Không bằng liền từ Hồng Lăng bắt đầu đi." Đường Ngọc Minh trong tay quạt lông có chút vỗ, ánh mắt nhìn hướng về phía Đường Hồng Lăng.

"Bấm sử thúc, Hồng Lăng tổng cộng đạt được ba miếng Thái Ất Đan, trong đó cũng không có Cực phẩm." Đường Hồng Lăng thần sắc đạm mạc nói, thon thon tay ngọc vừa nhắc, trong tay nhiều ra một cái tinh xảo hình vuông hộp ngọc, ba miếng Thái Ất Đan hiện lên xếp theo hình tam giác nằm ở trong đó.

"Lần này Thái Ất Đan sản xuất không nhiều lắm, có thể có được ba miếng cũng là cực kỳ khó được, dù sao điều này cũng cùng cá nhân cơ duyên có quan hệ. Xem ra ta đây miếng Thụy Vân Đan, sợ là phải thay đổi một đổi chủ nhân, chẳng qua là không biết là Thiên Sầu hiền chất cùng Đạo Thiên hiền chất Tạo Hóa như thế nào." Đường Ngọc Minh thấy vậy, nhưng là cười ha ha một tiếng, phất tay áo một cái, trong tay nhiều ra một cái màu trắng bình nhỏ trở lại.

"Đường huynh nói đùa. Chung Toàn huynh, lần này đánh cuộc phương thức là người đưa ra, không bằng người tới trước?" Việt Kiến Hải từ chối cho ý kiến, ánh mắt chuyển hướng Chung Toàn, nói ra.

Chung Toàn cũng không chối từ, nhìn về phía Chung Đạo Thiên, gật đầu.

"Đạo Thiên lần này tổng cộng đạt được ba miếng Thái Ất Đan, đồng dạng không có Cực phẩm." Chung Đạo Thiên mặt không biểu tình lấy ra một cái trang bị ba miếng bình thường Thái Ất Đan hộp ngọc, nói ra.

"Ba miếng!" Chung Toàn nhãn tình sáng lên, kể từ đó, Chung gia liền so với Đường gia nhiều hơn một quả rồi.

Việt Kiến Hải thì là sắc mặt hơi trầm xuống, ánh mắt không tự giác liếc nhìn Việt Thiên Sầu, dường như muốn từ cái kia tẩm mặt em bé lỗ nhìn lên ra cái gì.

"Ha ha, xem ra Đạo Thiên hiền chất lần này thu hoạch không nhỏ a." Đường Ngọc Minh dường như sớm có rồi chuẩn bị tâm lý, ha ha cười nói.

"Ngọc Minh đạo hữu nói đùa." Chung Toàn trên mặt ánh sáng màu đỏ dường như sáng thêm vài phần, một tay vuốt dưới cằm râu dài nói.

"Việt Thiên Sầu, đến tiểu tử ngươi rồi, còn không mau lấy ra." Việt Kiến Hải nói ra.

"Các vị tiền bối ở trên, vãn bối lúc này đây, tổng cộng đạt được. . . Hai quả Thái Ất Đan. . ." Việt Thiên Sầu ập a ập ứng nói, rồi sau đó chậm quá từ hông lúc giữa trong túi trữ vật móc ra một cái lớn cỡ bàn tay màu trắng hộp ngọc.

"Cái gì, mới hai khóa?" Việt Kiến Hải sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Tăng thêm lúc trước năm khối, tổng cộng chỉ có bảy khối.

"Chúc mừng Chung Toàn đạo hữu rồi!" Đường Ngọc Minh cũng sắc mặt biến hóa, hướng Chung Toàn xa xa vừa vỗ tay.

Chung Toàn trên mặt vui vẻ chưa phát giác ra nhiều thêm vài phần. Như thế tính ra, Việt gia cùng Đường gia đều là bảy miếng Thái Ất Đan, mà Chung gia đã nhận được tám miếng, chẳng phải là. . .

Nhưng ngay lúc này, không biết là ai một tiếng thét kinh hãi truyền đến, lại để cho kia trong nội tâm cả kinh.

"Cái này là. . . Cực phẩm Thái Ất Đan!"

Ở đây tất cả mọi người nghe vậy, ánh mắt đồng loạt hướng phía Việt Thiên Sầu nhìn lại.

Chỉ thấy kia trong tay cái kia lớn cỡ bàn tay màu trắng hộp ngọc lúc này đây đã mở ra, bên trong lẳng lạng nằm hai khối hơi nước trắng mịn mờ óng ánh đan được, bất quá trong đó một viên lại rõ ràng so với một viên khác lớn hơn hơn mấy phần.

Việt Kiến Hải thấy vậy, lập tức khuôn mặt do Âm chuyển tinh, mở cờ trong bụng.

Chung Trầm nhìn qua Việt Thiên Sầu trong tay hộp ngọc, trong nội tâm than nhẹ một tiếng, xem ra lúc ấy mình bị vết nứt không gian hấp sau khi đi, cái kia miếng Cực phẩm Thái Ất Đan quả nhiên là bị Việt Thiên Sầu kẻ này cho lấy đi rồi.

Kể từ đó, Việt gia bởi vì Cực phẩm Thái Ất Đan nguyên nhân, tương đương với đã nhận được chín miếng Thái Ất Đan, ổn cư trú đệ nhất.

"Quả nhiên là Cực phẩm Thái Ất Đan không giả, Chung mỗ nguyện thua cuộc. Đây là tiền đặt cược, gặp hải đạo hữu tiếp theo." Chung Toàn mặt sắc mặt xanh mét, đơng giơ tay lên, một đạo hoàng quang bao vây lấy một mặt gương đồng hướng Việt Kiến Hải bay đi.

"Thụy Vân Đan cũng về gặp hải đạo hữu rồi." Đường Ngọc Minh thở dài một hơi, cũng cầm trong tay màu trắng bình nhỏ hương Việt Kiến Hải ném đi.

"Hặc hặc, cái kia một liên từ chối thì bất kính rồi." Việt Kiến Hải hung hăng trừng mắt liếc Việt Thiên Sâu về sau, lúc này mới tay áo một cuốn mà đem gương đồng cùng màu trắng bình nhỏ thu hồi, Thần Thức một chút quét về sau, cười ha ha nói, vẻ mặt đường làm quan rộng mở.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Gợn Sóng

Bích Lam trên bầu trời, nhiều đóa Bạch Vân kéo dài không dứt, tạo thành một mảnh vô biên Vân Hải. Một cái toàn thân màu xanh nhạt khổng lồ rùa biển tại Vân Hải trung thượng sau phập phồng, hướng phía một cái hướng khác bơi dật, như mái chèo một đôi chân trước mỗi một lần huy động, toàn bộ rùa biển là được đi phía trước thoát ra mấy trăm trượng xa, tốc độ nhanh được kinh người.

Lúc này, tại khổng lồ rùa biển bên trong, một lúc giữa đại sảnh trong không gian, truyền ra gầm lên giận dữ: "Việt Thiên Sầu, tiểu tử người ăn tim gấu gan báo rồi, ngay cả người Thất bá cũng dám lừa gạt!"

"Thất bá, người đây có thể oan uổng ta, ta lúc ấy nói chỉ lấy được rồi hai khóa Thái Ất Đan, xuất ra cũng đích đích xác xác đúng hai khóa, điểm này, ở đây tất cả mọi người có thể làm chứng đấy. Huống hồ, lão nhân ngài nhà không phải cũng đánh cuộc thắng chứ "

Trong đại sảnh, Việt Kiến Hải đang ngồi ở chủ tọa lên, mang trên mặt vài phần tức giận, mà Việt Thiên Sầu tức thì đứng ở kia trước người cách đó không xa, mở trừng hai mắt, vẻ mặt người vô tội thần sắc.

"Hừ! Nhìn tại người tiểu tử này lần này thu hoạch không sai phân thượng, lần này liền không cùng người so đo rồi. Đúng rồi, nghe Công Minh nói, người thực phát hiện Thiên Binh Các quả tằm thứ tư? Tranh thủ thời gian cùng ta nói rõ chi tiết nói." Việt Kiến Hải nghe được "Đánh cuộc"

hai chữ, trên mặt sắc mặt giận dữ hơi liễm, lập tức nghĩ tới điều gì, lời nói xoay chuyển mà hỏi.

"Chuyện là như vậy..." Việt Thiên Sầu khẽ thở dài một hơi, có chút bất đắc dĩ đem trước đây tại Mộng Yểm Cung Thiên Binh Các gặp phải kể rõ rồi một phen.

"Rất tốt, người lần này làm không tệ." Việt Kiến Hải nghe xong, hai mắt sáng ngời, nhẹ gật đầu.

"Cái kia Thất bá nơi đây không có việc gì, tiểu chất liền cáo lui trước." Việt Thiên Sầu sử dụng thăm dò tính giọng điệu hỏi, thân hình dần dần lui về phía sau.

"Gặp cái gì, ta còn có chuyện hỏi người đây! Người cảm thấy, Đường Hồng Lăng cùng Chung Y Vân hai nữ, như thế nào?" Việt Kiến Hải lông mày nhíu lại, hỏi.

"Cái này sao... Hồng Lăng tỷ thực lực tự nhiên là thật tốt, đáng tiếc lần này không có cơ hội cùng hãn giao thủ... Về phần Y Vân nha, không cần ta nói, Thất bá tự nhiên cũng biết đấy... Đúng rồi, lần này còn có Chung gia cái kia chuông..." Việt Thiên Sầu lui về phía sau bước chân dừng lại, gãi gãi đầu nói.

"Người tiểu tử này ly biệt cho ta giả bộ ngờ ngẩn để lừa đảo, ý của ta người rất rõ ràng. Lần này đánh cuộc chúng ta Việt gia đã thắng được, tự nhiên hảo hảo lợi dụng cơ hội lần này đem chuyện đàm hỏi giải quyết xong. Dọc theo con đường này người đang hảo hảo hảo suy nghĩ một chút, cuối cùng lựa chọn Đường Hồng Lăng hay vẫn là Chung Y Vân. Nếu là người không làm được quyết định cũng không sao, sau khi trở về, Trưởng Lão Hội thì sẽ thay người làm ra quyết định." Việt Kiến Hải mặt không biểu tình nói.

"Thất bá, thế nhưng là..." Việt Thiên Sầu sắc mặt đại biến, ấp úng.

"Không có gì thể nhưng là, tốt rồi, không có việc gì người có thể đi xuống." Việt Kiến Hải khoát tay áo, hạ lệnh trực khách.

Việt Thiên Sầu lộ ra một bộ mặt mày ủ rũ biểu lộ, cáo từ rời đi.

Nhưng trong khi phương hướng vừa ly khai phòng, thần sắc trên mặt lập tức một hồi biến hóa, con mắt quay tít một vòng về sau, toàn bộ người dường như khôi phục mấy phần thần thái.

Huyền Vũ cơ quan thú bên trong, đúng một mảnh dài hẹp bốn phương thông suốt thông đạo, chung quanh thoạt nhìn dường như tràn đầy một ít linh kiện những vật này tạo thành. Việt Thiên Sầu ở trong đó một hồi bảy ngoặt tám gậy về sau, khẽ cau mày, ngừng ngay tại chỗ, một tay nâng cằm lên, suy nghĩ một chút về sau, từ trong lòng lấy ra một cái vòng tròn bàn, một tay ở trong đó điểm chỉ rồi vài cái.

Mâm tròn bữa nay lúc sáng lên mấy cái nhìn như khó hiểu ô biểu tượng hư ảnh, trong đó giống như là con giun vặn vẹo dây nhỏ ở trong đó rắc rối khó gỡ.

"Hắc hắc, Thất bá người điểm ấy cong cong ruột, tại bốn thiếu gia cái này cơ quan thuật đệ nhất thiên tài trước mặt căn bản là thùng rỗng kêu to!" Việt Thiên Sầu cười hắc hắc, lúc này nhận thức đúng phương hướng, hướng phía trước bay chạy bộ rời đi.

Cũng không lâu lắm, thân ở cơ quan Huyền Vũ thú bên trong Việt gia đệ tử liền phát hiện, Việt Thiên Sầu quý dị biến mất.

...

Cùng lúc đó, một cái khác mảnh bao la trên bầu trời, dài chừng mười trượng Ly Long Chu giống như là một con Giao Long tại trong mây chìm nổi, hướng phía một cái hướng khác bay đi, tốc độ đồng dạng nhanh được kinh người.

Thuyền rồng phía trước trên boong thuyền một người cũng không, mà phía trước nhất đầu rồng vị trí, lại đón gió đứng đẩy một gã lưng đeo song đao xích áo nữ tử, giống như là hóa diễm quần áo thuận tiện phần phật nhảy múa, toàn bộ người giống như bị một cỗ Liệt Diễm bao bọc, khiến cho mỹ lệ đáng người càng lộ ra có lỗi có lỡm.

Nàng này không là người khác, đúng là Đường Hồng Lăng.

Lúc này, Đường Hồng Lăng đôi mắt đẹp nhìn qua hướng tiền phương Vân Hải, toàn bộ người vẫn không nhúc nhích, giống như một tòa điêu khắc.

Sau một lúc lâu, nàng này khẽ thở dài một hơi, trên mặt mơ hồ hiện ra một tia tịch liêu sắc mặt trở lại.

...

Thiên Nam Châu phía bắc khu vực, có một chỗ quanh năm bị tối tăm mờ mịt sương mù bao phủ dãy núi chạy dài ra, nơi đây chính là tiếng tăm lừng lẫy Việt gia lâu đài chỗ Ô Mông sơn mạch.

Việt gia lâu đài, tự nhiên là Thiên Nam ba đại tu Tiên thế gia một trong, Việt gia đại bản doanh, kia tổng cộng có một trăm lẻ tám tòa lâu đài tạo thành, trong đó lớn lâu đài ba mươi sáu tòa, nhỏ lâu đài bảy mươi hai tòa, chi chít như sao trên trời lượ với Ô Mông sơn mạch bên trong, nhìn như lộn xộn, kì thực hàm ẩn Huyền Cơ.

Lúc này, ở bên trong sơn mạch ương tòa nào đó lớn lâu đài một gian trong đại sảnh, mơ hồ vang lên một đôi nam nữ nói chuyện với nhau thanh âm, nhưng chột lâm vào một mảnh trầm mặc.

Đây là một gian có chút trang trí có chút lịch sự tao nhã đại sảnh, bốn phía bày đặt mấy thung lũng hồng lục giao nhau không biết tên hoa cỏ,

chính giữa thì là một cái dài ước chừng hơn một trượng sâu phù điêu bình phong.

Trước tấm bình phong có một tấm than đá bàn tròn, cái bàn hai bên phân biệt ngồi một nam một nữ. Nam thoạt nhìn bốn mươi tuổi cao thấp, tướng mạo Cổ Kỳ, một thân màu đen cầm bào, phía trên thêu lên tinh xảo Kim sắc sợi tơ, toàn bộ người tản mát ra một loại sống Thượng vị không hiểu khí thế. Nữ làm thiếu phụ cách ăn mặc, một thân Ngân sắc cung trang, làn da trắng nõn, tướng mạo xinh đẹp, lúc này lại đôi mi thanh tú cau lại, mặt mũi tràn đầy khuôn mặt u sầu bộ dạng.

Hai người đều là không nói một lời.

"Thương Lan, lần này thật không có khoan nhượng sao?" Một hồi lâu, xinh đẹp thiếu phụ trước tiên đánh võ trầm mặc, mở miệng hỏi.

"Lần này là Trưởng Lão Hội làm ra quyết định, ngay cả ta người gia chủ này nói chuyện, cũng không có như vậy sẽ dùng rồi. Dù sao việc này ta đã dùng nhiều loại lý do trì hoãn nhiều như vậy năm, mấy người bọn hãn lão gia hỏa, đã sớm đối với ta không thể nhịn được nữa." Cầm bào trung niên nhân lắc đầu, nói ra.

"Hừ! Bọn hãn mở miệng ngậm miệng cái gì Việt gia kế hoạch trăm năm, đầy trong đầu nghĩ đến cùng mặt khác thế gia tranh quyền đoạt thế, cuối cùng là, lại đem chủ ý đánh tới chúng ta Thiên Sâu trên người." Xinh đẹp thiếu phụ có chút căm giận bất bình nói.

"Việc này như theo như lẽ thường mà nói, cũng là không gì đáng trách." Cầm bào trung niên nhân như có điều suy nghĩ nói.

"Có thể người nói Thiên Sâu như vậy, làm sao có thể thực rời đi lấy Đường gia hoặc là Chung gia nha đầu?" Xinh đẹp thiếu phụ có chút ít lo lắng nói.

"Được rồi, nếu như không lay chuyển được mấy cái lão gia hỏa, chuyện cho tới bây giờ, cũng nên công bố thiên hạ." Cẩm bào trung niên nhân suy nghĩ một chút, rất nhanh liền hạ quyết tâm, thở dài một tiếng nói.

"Thương Lan, ý của ngươi là nói..." Xinh đẹp thiếu phụ nghe vậy khẽ giật mình.

"Đúng vậy, hôm nay Thiên Sầu Thiên Cơ Thuật đã đã đại thành, trong tộc những lão gia hỏa kia tự nhiên cũng không cách nào nói thêm cái gì." Cẩm bào trung niên nhân ánh mắt chớp động vài cái, nói như thế.

...

Xích Quang Điện tầng hai thánng trên đài, Chung Trầm nhắm mắt khoanh chân mà ngồi, vận công dưỡng thần.

"Chung Trầm, thì ra là người trốn ở chỗ này, hại bốn cô nương dễ tìm!"

Đột nhiên, một tiếng chim hoàng oanh giống như thiếu nữ thanh âm từ người truyền đến từ phía trước, lại để cho kia lông mày khẽ động, mở mắt, đã thấy cái kia Chung Y Vân đang đứng tại cách đó không xa, một đôi mắt đẹp đang giống như cười mà không phải cười nhìn mình chằm chằm.

"A, đúng theo Vân cô nương, có chuyện gì sao?" Chung Trầm mặt không thay đổi nói ra.

"Này, bất kể thế nào nói, chúng ta có thể là đồng tộc đường huynh muội, trước đây không lâu còn cùng một chỗ liên thủ qua, đừng như vậy một bộ lạnh lùng biểu lộ được không! Ngươi lần đó bị vết nứt không gian hút đi, bốn cô nương thế nhưng là cho ngươi lo lắng rất lâu, không nghĩ tới ngươi cái tên này ngược lại là mạng lớn. Đúng rồi, về sau chuyện gì xảy ra, cho ta nói một câu a." Chung Y Vân hai tay một chống nạnh, có chút bất mãn hừ hừ, sau đó lời nói xoay chuyển nói.

"Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết là chờ ta sau khi tỉnh lại, liền đã thân ở khoảng cách Thần Đỉnh Phong tương đối xa một chỗ trong rừng rậm ròi." Chung Trầm nhún vai, bất động thanh sắc nói.

"Ai, đáng tiếc Mộ Dung tỷ tỷ nhưng là không còn tốt như vậy mạng ròi." Chung Y Vân mở trừng hai mắt, có chút bán tín bán nghi nhìn Chung Trầm liếc, chột âm u khê thở dài nói.

"Không nghĩ tới, người còn có thể tưởng nhớ một gã người khác họ tộc nhân. Mộ Dung Yếm Cung vốn là cử tử nhất sinh, nàng tu vi không đủ, vốn không nên đi vào." Chung Trầm nghe được "Mộ Dung Song" danh tự về sau, trong nội tâm không khỏi cảm thấy vài phần ngoài ý muốn ngừng đầu nhìn ròi Chung Y Vân giống nhau.

Dù sao tại Chung gia như vậy tu Tiên thế gia, nhân tình thế nhưng là đậm đặc rất, đã liền thứ hệ đệ tử sinh tử đều không có người nào quan tâm, chớ nói chi là một gã người khác họ tộc nhân tại dòng chính đệ tử trong mắt địa vị.

Cái này Chung Y Vân tuy rằng nhìn như cổ quái Tinh Linh bộ dáng, ngược lại là cái trọng tình người.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Hộp Ngọc

"Được rồi, không đề cập tới những chuyện thương tâm này rồi. Người lần này thật có thể nói là đúng một trận chiến thành danh rồi, vậy mà đánh bại Hồng Lăng tử tử, tuy rằng cuối cùng cùng Việt Thiên Sầu quyết chiến bị cắt đứt rồi, nhưng là đủ để khiến người kinh diễm được rồi! Người xem những đệ tử kia nhìn ánh mắt của người, chặc chặc, cùng nhìn năm đó Chung Đạo Thiên giống nhau! Hắc hắc, sau khi trở về, của người danh tiếng sợ là muốn áp đảo người vị kia thân sinh huynh trưởng rồi a, ta xem hẳn gần nhất thế nhưng là dị thường tinh thần sa sút, đều không thể nào phản ứng ta. Thật không biết trong tộc những lão gia hỏa kia tại biết được chiến thắng Hồng Lăng tử tử vậy mà không phải Chung Đạo Thiên, mà là của người lời nói, hội có cái gì biểu lộ, ta nghĩ, nhất định rất thú vị!" Chung Y Vân vốn là nhếch miệng, nhưng sau đó vỗ vỗ tay, trên mặt hiển hiện vài phần vẻ hưng phấn nói.

"Bọn hăn nghĩ như thế nào, cùng ta không quan hệ, sau khi trở về ta sẽ bế quan một đoạn thời gian." Chung Trầm nhàn nhạt nói ra.

"Xem ra người là muốn bế quan ngưng kết Kim Đan rồi, bốn cô nương cũng đang có ý này! Lại nói tiếp, người lần này biểu hiện như vậy xông ra, Chung Toàn lão nhân kia phía trước phản ứng như thế nào có chút kỳ quái? Không chỉ có không có tán dương người hai câu, thậm chí cũng không có con mắt nhìn người vài lần." Chung Y Vân lịch ra cái đầu, có chút nghi hoặc nói.

"Tại Chung gia, dòng chính đệ tử cùng thứ hệ đệ tử tại những trưởng lão này trong nội tâm địa vị vốn là như thế, điều này cũng không có gì quá kỳ quái đấy." Chung Trầm một bộ không sao cả bộ dạng.

"Hắc hắc, chờ người ngưng kết Kim Đan thành công, tự nhiên mà vậy sẽ trở thành Chung gia Trưởng lão, đến lúc đó, bọn hăn tự nhiên không dám xem nhẹ người rồi. Đúng rồi, đây là nhiều ra cái kia miếng Thái Ất Đan ban thưởng Linh Ngọc, đã nói rồi mỗi người một nửa, đây là của người này một nghìn năm trăm Linh Ngọc, hảo hảo thu về." Chung Y Vân cười hì hì nói, đơn giơ tay lên, ném ra ngoài một cái căng phồng cái túi.

Chung Trầm một tay tiếp nhận cái túi, cũng không có kiểm tra, liền trực tiếp thu vào trữ vật đại bên trong.

Cùng ngày trong đêm, Xích Quang Điện tầng dưới chót một lúc giữa trong mật thất, truyền ra trận trận sóng nước cuồn cuộn thanh âm.

Trong phòng lúc giữa, Chung Trầm nhắm mắt, khoanh chân ngồi trên một cái màu vàng trên bồ đoàn, sau lưng hiện ra tầng tầng như gợn sóng hư ảnh. Hăn nửa người trên xích *** lồng ngực có chút phập phồng, phía sau lưng trung ương chỗ, thành linh một cái chén ăn cơm lớn nhỏ trông rất sống động Cửu Thủ Quỷ Cửu ấn ký, chuẩn bị lông vũ đứng thẳng, làm giương cánh bay cao hình dáng, chín khối độc nhất vô nhị đầu động tác khác nhau, trong mắt lộ hung quang.

Chung Trầm hai tay trước người véo pháp quyết, sau lưng gợn sóng cũng tùy theo có tiết tấu cuồn cuộn không thôi, khi thì hóa thành một cỗ phóng lên trời xoay quanh Thủy Long, khi thì lại chia làm mấy chục đầu thật nhỏ rần nước cao thấp toán loạn, mỗi một cái tựa hồ cũng đứng rất sống động độc lập tồn tại, thoạt nhìn linh mãnh vô cùng.

Theo kia trong tay pháp quyết biến hóa tốc độ biến nhanh, sau lưng gợn sóng hư ảnh biến hóa cũng càng lúc càng nhanh.

Đột nhiên, Chung Trầm hai mắt mở ra, hai mắt Lam Quang lóe lên về sau, sau lưng gợn sóng hư ảnh bỗng nhiên ngưng kết hóa thành một đầu ngũ trảo Băng Long, toàn thân tản ra màu lam hàn quang, thoát nhìn óng ánh sáng long lanh, dao động đầu vẩy đuôi lúc giữa, khí thế kinh người cực kỳ!

Chung Trầm trong tay pháp quyết dừng lại, ngũ trảo Băng Long lần nữa hóa thành một đoàn màu lam hơi nước hư ảnh, rồi sau đó giống như là trường kính hấp thủy chui vào sau lưng, không thấy bóng dáng.

"Không sai biệt lắm, dưới mắt mục tiêu, chính là muốn tranh thủ thời gian ngưng kết ra Kim Đan!"

"Mẫu thân, người yên tâm, sử dụng không được bao lâu, ta sẽ thực hiện di nguyện của người, đem của người linh bài đưa vào Chung gia Thánh Địa tổ từ!" Chung Trầm trong miệng thì thào nói ra, ánh mắt kiên định, trong tay nắm đấm không khỏi nắm chặt.

Lại nói tiếp, từ khi tại Thiên Binh Các cắn nuốt Kim Vương bộ phận phân hồn, khiến cho nguyên bản cường đại Thần Thức lại lần nữa tăng cường về sau, hôm nay kia Bích Ba Công vận chuyển càng tự nhiên, hơn nữa ở đẳng kia danh nho sinh dưới sự trợ giúp sáp nhập vào cái kia một ít bình trường thành Cửu Thủ Quỷ Cừu máu huyết về sau, Cửu Thủ Quỷ Cừu Pháp Tướng uy năng càng là tăng cường kinh người, uy lực vô cùng.

Theo như kia đoán chừng, nếu là chín đầu chi lực toàn bộ triển khai dưới tình huống, chính là gặp phải Kim Đan kỳ tu sĩ, cũng có thể tới đấu một trận rồi.

Khuyết điểm duy nhất, chỉ sợ sẽ là kích phát trường thành Cửu Thủ Quỷ Cừu huyết mạch về sau, pháp lực trong cơ thể trôi qua tốc độ xa không là trước kia kích phát điểm này Huyết Mạch chi lực có thể so sánh, dùng

kia Trúc Cơ viên mãn tu vi, nếu là kích phát chín đầu chi lực mà nói, căn bản chi chống đỡ không được bao lâu.

Nếu có thể ngưng kết Kim Đan thành công, cái kia tình hình dĩ nhiên là khác nhau rất lớn rồi. Chung Trầm vượt vượt mi tâm, chút bất tri bất giác, đã đến nửa đêm về sáng thời gian.

Hắn đứng dậy sống bỗng nhúc nhích gân cốt, sau đó đem đặt một bên quần áo khoác lên, đột nhiên, hắn dường như nghĩ tới điều gì, một tay tại bên hông trong túi trữ vật sờ mó, lập tức, một cái Linh Lung tinh xảo hộp ngọc cùng một cái lớn chừng quả đấm màu xám trắng Thạch Ấn xuất hiện ở trước người trên đất trống.

Cái này hai kiện đồ vật, là ở hắn từ hoang mạc chi rời đi Mộng Yểm Cung lúc, trong ngực tự dừng nhiều ra đến từ vật, dùng kia Thần Thức cường đại, trước đây vậy mà không có chút nào phát hiện, đã đến lúc này mới có thời gian cẩn thận xem xét.

Hộp ngọc chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, phía trên dán một tấm màu vàng Phù Lục, Phù Lục mặt ngoài khắc đầy rậm rạp chằng chịt huyền ảo phù văn.

Hắn suy nghĩ một chút, thả ra Thần Thức hướng hộp ngọc quét tới, muốn xem nhìn cái này trong hộp ngọc có hay không có cái gì không ổn.

Kết quả, trong khi thả ra Thần Thức một chút chạm đến hộp ngọc này, màu vàng Phù Lục mặt ngoài phù văn có chút sáng ngời, lập tức kia Thần Thức đã bị một tầng vô hình chi lực cho ngăn cản lại.

Chung Trầm hơi ngần ra, suy nghĩ một chút về sau, cẩn thận từng li từng tí mà đem hộp ngọc bên trên Phù Lục vạch trần rời đi, sau đó đem hộp ngọc vừa mở ra.

Kết quả trong khi thấy được ngọc vật trong hộp, lập tức có chút trợn tròn mắt.

Cái này trong hộp, lại là một quả chỉ vẹn vẹn có hạt đậu lớn nhỏ đan dượt, toàn thân hơi nước trắng mịn mờ, thoát nhìn óng ánh sáng long lanh, mặt ngoài có chút bóng loáng, phía trên mơ hồ từng vòng thật nhỏ màu vàng nhạt đường vân.

"Cái này chẳng lẽ... Đây cũng là một quả Thái Ất Đan?" Chung Trầm kỹ càng dò xét về sau, có chút không xác định thì thào lẩm bẫm.

Đan dượt này từ bộ dáng cùng vẻ ngoài đến xem, cùng mình lấy được cái kia miếng Thái Ất Đan thập phần tương tự, nhưng lớn nhỏ cũng kém nhiều lắm a, ngoài ra, cũng không có bất kỳ đan dượt mùi thơm toát ra trở lại.

Lại nói Cực phẩm Thái Ất Đan, hẳn thế nhưng là thấy tận mắt qua, lớn nhỏ thế nhưng là so với bình thường Thái Ất Đan chính phẩm lớn hơn bên trên như vậy một vòng, tản mát ra mùi thuốc, cũng vượt qua xa bình thường Thái Ất Đan có thể so sánh. Chung Trầm trên mặt hiện lên một tia trầm tư.

Đáng tiếc Kim Vương ngày đó cùng nho sinh cái khác "Chính mình" tranh đấu về sau, liền lâm vào ngủ say, đến nay đều không có tỉnh lại dấu hiệu, nếu không ngược lại có thể hỏi hỏi kia rồi. Một hồi lâu, hẳn lắc đầu, đem ngọc trên nắp hộp, lại cầm lên cái kia miếng màu xám trắng Thần Binh Ấn, lông mày hơi động một chút.

Hẳn lúc trước từ phía trên bình qua tầng thứ tư đã từng đạt được qua cùng loại một quả "Thần Binh Ấn", về sau cùng Kim Vương ký hồn khế về sau, mới biết được cái kia cũng không phải chân chính Thần Binh Ấn, mà là phỏng theo Thần Binh Ấn luyện chế một quả bình thường Pháp Khí, chỉ

có thể tạo được mở ra Thiên Binh Các tầng thứ tư cửa vào tác dụng, hơn nữa đã sớm trả lại cho Kim Vương.

Này cái Thạch Ẩn lại đúng là ngày đó nho sinh pho tượng cùng Thạch Quy đại chiến lúc thúc giục chính thức Thần Binh Ẩn, nhưng lúc này đây thoát nhìn trải rộng khe hở, mất hết linh tính bộ dáng.

Từ lúc trước cùng Mộ Dung Song cùng một chỗ thấy những qua kia cảnh tượng đến xem, này cái Thần Binh Ẩn thế nhưng là lai lịch bất phàm, đúng một kiện uy năng kinh người Chí Bảo, thậm chí cùng cả tòa Mộng Yểm Cung đều tồn tại nào đó liên hệ.

Một bảo vật như vậy, hôm nay lại đã thành bộ dáng như vậy, còn xuất hiện ở ngực mình, không biết trong đó cuối cùng xảy ra chuyện gì biến cố. Chung Trầm mặc dù lớn cảm giác nghi hoặc, nhưng trong nội tâm chẳng biết tại sao có một cái ý niệm trong đầu, mơ hồ cảm thấy hai thứ đồ này xuất hiện, có lẽ cùng Mộ Dung Song nàng này lớn có quan hệ.

Đang cân nhắc, hăn không khỏi thò tay tại Thần Binh Ẩn bên trên nhẹ nhàng bắt đầu vuốt ve.

Vốn đã thành tổ ong Thần Binh Ẩn bên trong, đột nhiên truyền đến một tiếng rất nhỏ âm thanh lạ, ngay sau đó, mặt ngoài khe hở giống như là mạng nhện nhanh chóng lan tràn ra.

Chung Trầm trong nội tâm cả kinh, nhưng mà còn chưa tới kịp cùng với kia làm ra cái gì phản ánh cử động lúc, trong tay Thần Binh Ẩn mặt ngoài màu xám trắng hòn đá càng là nhao nhao tróc ra, toàn bộ Thần Binh Ẩn lại phân phật một tiếng vỡ vụn ra, lộ ra trong đó một khối lớn chừng quả đấm màu đỏ thẫm Tinh Thạch.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Lần Nữa Tỷ Thí

"Đây là..." Chung Trầm nhìn xem trong tay màu đỏ thắm Tinh Thạch, mơ hồ cảm thấy có vài phần nhìn quen mắt.

"Đúng rồi, đây không phải năm đó từ trên trời rơi xuống cái kia khối cổ quái Tinh Thạch chứ" Chung Trầm vỗ cái ót, hồi tưởng lại ngày ấy đã từng gặp rồi đi cảnh tượng bên trong thấy một màn kia màn tình cảnh, có chút chột nói.

"XOẸT" từng tiếng vang, từ nơi không xa mặt thất trên vách tường truyền đến, tiếp theo "Vèo" một tiếng, một cái khác tối như mực thật nhỏ thân ảnh từ giữa không trung xẹt qua.

"Vật gì?" Chung Trầm phất tay áo một cái, đem màu đỏ thắm Tinh Thạch cùng hộp ngọc thu vào trong trữ vật đại, rồi sau đó Thần Thức đảo qua phóng tới, lại phát hiện, đạo kia thật nhỏ thân ảnh rõ ràng là một cái lòng bài tay lớn nhỏ Tiểu Điều.

Cái này Tiểu Điều đập rung lấy khéo léo hai cánh, ở trước mặt mình linh hoạt cực kỳ địa bàn xoáy bay múa.

"Khôi Lỗi?" Chung Trầm hơi có chút kinh ngạc, nhưng tay kia nắm chặt nắm đấm, cũng đã có chút buông ra.

Cái này Tiểu Điều nhìn như trông rất sống động, không ngờ đúng một cái xếp đặt thiết kế tinh xảo Khôi Lỗi Thú.

Chung gia có thể cũng không am hiểu loại này cơ quan Khôi Lỗi Chi Thuật, ít nhất tại Xích Quang Điện bên trong cái này mười mấy người, có lẽ không ai thúc giục loại vật này. Cũng không biết cái vật nhỏ này, là thế nào tiến vào ẩn nấp che giấu Xích Quang Điện, còn có thể một đường tìm được chính mình trong, cũng xuyên thấu vách tường vào.

Cái kia Tiểu Điều Khôi Lỗi đột nhiên há miệng ra, phun ra một cái khác xích quang, hướng Chung Trầm bay tới.

Chung Trầm thấy vậy, khoát tay, đem Hỏa Quang nắm ở trong tay.

Đây chính là một cái Truyền Âm Phù.

Chung Trầm suy nghĩ một chút, thả ra Thần Thức thắm vào trong tay Truyền Âm Phù ở bên trong, trong mắt không khỏi hiện lên một tia dị sắc.

Tiểu Điều Khôi Lỗi tại Chung Trầm trước mặt phịch rồi hai cái cánh, rồi sau đó xoay người một cái, hướng lúc đến trên vách tường chọt lóe lên rồi biến mất.

Chung Trầm thấy vậy, đứng dậy, mở ra mật thất cửa, đi ra ngoài.

...

Trong bầu trời đêm sao lốm đốm đầy trời, một vòng loan nguyệt mỏng lung có thể thấy được.

Khoảng cách Xích Quang Điện mấy trăm dặm bên ngoài một chỗ đỉnh núi, Chung Trầm đứng chấp tay.

Tại nhưng ngược lại cách đó không xa một chỗ khác trên đỉnh núi, một cái mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên mặc áo đen đang đứng tại một cái màu đen Cự Quy phía trên, một tấm thanh tú mặt em bé lộ lên, mang theo vài phần vẻ hưng phấn.

Đúng là Việt Thiên Sầu.

"Chung Trầm, người xem như đã đến, bốn thiếu gia thế nhưng là đợi người thật lâu rồi. Lần trước người bị vết nứt không gian nuốt hết, ta còn tưởng rằng không có cơ hội cùng người chính thức phân cao thấp rồi, nhìn thấy người đi ra, ta thế nhưng là sâu sắc thở dài một hơi đấy. Vết nứt không gian nguy hiểm vô cùng, ta rất muốn biết, người đến tột cùng là bị truyền đi nơi nào?" Việt Thiên Sầu cười hắc hắc nói.

"Chẳng qua là phúc lớn mạng lớn, may mắn không chết mà thôi. Thiên Sầu đạo hữu Đại lão xa chạy tới, không phải chỉ là để hỏi tại hạ là như thế nào tìm được đường sống trong chỗ chết a?" Chung Trầm ngữ khí bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Không chịu nói coi như xong, bốn thiếu gia cũng không như vậy Bát Quái. Ta lần này tới tìm người, tự nhiên là cùng với người một lần nữa tỷ thí một chút, lần này không có ngoại lực quấy nhiễu, chúng ta có thể chính thức ganh đua cao thấp." Việt Thiên Sầu khoát tay áo, chẳng hề để ý nói, nhìn về phía Chung Trầm trong ánh mắt, lại mơ hồ hơn nhiều một tia kích động chi ý.

"Lúc ấy chúng ta là vì Cực phẩm Thái Ất Đan tranh đoạt, lần này lại là vì cái gì?" Chung Trầm hai mắt híp lại mà hỏi.

"Hặc hặc, Chung Trầm đạo hữu nói rất đúng, không có điểm tặng thưởng, hoàn toàn chính xác rất không thú vị. Đáng tiếc viên kia Cực phẩm Thái Ất Đan bị ta Thất bá dùng thay ta đảm bảo danh tiếng cho lấy đi rồi, trên người ta chỉ có một viên bình thường Thái Ất Đan rồi, ta liền lấy vật ấy với tư cách đánh cuộc chi vật a." Việt Thiên Sầu hặc hặc cười cười nói.

"Tốt, ta đây cũng sử dụng một viên Thái Ất Đan với tư cách tiền đặt cược." Chung Trầm nghe vậy có chút ngoài ý muốn, nhưng suy nghĩ một chút về sau, liền bất động thanh sắc trả lời.

"Hắc hắc, hôm nay liền đến xem, ai mới là ba đại thế gia Kim Đan phía dưới đệ nhất nhân a. Lúc này đây ta sẽ xuất toàn lực, các hạ cũng nên cẩn thận!" Việt Thiên Sâu cười hắc hắc.

Vừa dứt lời, kia dưới thân màu đen Cự Quy âm âm giải thể, đồng thời kia bên ngoài thân rậm rạp chẳng chịt bạch tia xì ra, nhao nhao chui vào Cự Quy biến thành bên trong mảnh vỡ.

Hắc Quang chớp động xuống, Việt Thiên Sâu trên người dĩ nhiên hơn nhiều một kiện trầm trọng cơ quan áo giáp, sau lưng mọc lên Lục Dực, trải rộng gai nhọn, trên tay cũng nhiều hơn một mặt không lồ hắc thuẫn cùng một cây màu đen Trường Tiên, cùng ngày đó tại Mộng Yểm Cung bên trong độc nhất vô nhị, toàn bộ người khí tức cũng tùy theo liên tiếp trèo thẳng lên.

Chung Trầm thấy vậy, cũng như một lời nói, một tay đem nửa người trên quần áo một chút thoát đi. Tiếp theo, kia hai mắt Lam Quang lóe lên, sau lưng bỗng nhiên bộc phát ra một đoàn chói mắt Lam Quang, từ trong truyền ra mấy tiếng réo rắt vang lên.

Lam Quang hội tụ thành một cái khác màu lam cột sáng phóng lên trời, từ trong hiện ra một cái Cửu Thủ Quỷ Cữu, cuộn cuộn Lam Tinh dùng kia sau lưng làm trung tâm, hướng tứ chi cùng đầu bay cuộn lan tràn, lập tức hóa thành một kiện đẹp đẽ áo giáp bao trùm toàn thân, trên mặt càng là hơn nhiều một cái lam vũ lật phát điều thủ mặt nạ.

Ngăn ngừa một lát công phu, Chung Trầm đã hóa thân một cỗ Lam Tinh Chiến Thần giống như đứng ở nơi đó.

"Tiếp chiêu a!" Việt Thiên Sâu nói qua, thân hình một cái mơ hồ xuống, lại trực tiếp chui vào Hư Không, biến mất tung tích.

Sau một khắc, Chung Trầm trước người hơn mười trượng chỗ Hư Không một hồi chấn động, Việt Thiên Sâu thân hình lẳng không hiển hiện

phóng tới, cánh tay đi phía trước mãnh liệt co lại ra.

Vài tiếng bạo minh tiếng xé gió phát ra, màu đen Trường Tiên giống như là mưa to gió lớn hóa thành một đoàn không rõ mơ hồ màu trắng bóng roi, hướng Chung Trầm một tráo hạ xuống.

Chung Trầm thần sắc khê động, một cánh tay hướng trước người một lần hành động, bị Lam Tinh bao bọc năm đấm bỗng nhiên trở nên vừa thô vừa to vài vòng, mang theo một cỗ kinh người khí thể nghênh hướng bóng roi.

Nhưng ngay sau đó, cái kia đoàn không rõ mơ hồ bóng roi lại lập tức chột lóe lên rồi biến mất mà chui vào trong hư không, sau đó, Chung Trầm bốn phía trong hư không một chút kịch liệt chấn động, đồng thời truyền đến một hồi ùng thanh âm, bốn đoàn nhỏ một chút mù sương bóng roi hiển hiện phóng tới, từ kia chung quanh bốn phương tám hướng hướng kia kéo tới.

Chung Trầm chỉ cảm thấy bốn phía không khí xiết chặt, sắc mặt hơi đổi.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được cái này bốn đoàn bóng roi bên trong ẩn chứa kinh người Hư Không chi lực, nếu là bình thường Trúc Cơ viên mãn tu sĩ thân ở trong đó, chỉ sợ tại này cỗ Hư Không chi lực đè xuống, cả ngón tay đều không thể nhúc nhích mảy may, tu vi lại thấp chút ít, thậm chí không cần bóng roi cập thân, sẽ gặp tại chỗ bạo thể mà chết rồi.

Mặc dù là hắn hôm nay, lúc này đây đều có loại tránh cũng không thể tránh cảm giác. Chung Trầm trong nội tâm ý niệm trong đầu thay đổi thật nhanh lúc giữa, một đạo cự đại màu lam thân ảnh đột nhiên từ phía sau lưng màu lam cột sáng bên trong hiển hiện phóng tới, nhưng là một cái toàn thân dài khắp từng đám cây màu lam óng ánh lông vũ Cửu Thủ Quý Cư hư ảnh, chín khối độc nhất vô nhị đầu đồng thời ngửa mặt lên trời vang lên.

Lập tức, từng vòng mắt thường có thể thấy được trắng xoá sóng âm dùng Chung Trầm làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng cuồn cuộn mà mở, Hư Không nổi lên từng trận mắt thường đáng nhìn rung động.

"XOẸT XOẸT" vài tiếng! Cái kia bốn đoàn khí thể hung hung màu trắng bóng roi tất cả đều đã rơi vào màu trắng sóng âm phía trên, lại hơi chậm lại về sau, nhao nhao bạo liệt mà mở, tán loạn biến mất.

"Ra!" Chung Trầm khẽ quát một tiếng, hai tay đi phía trước hợp lại, chung quanh màu trắng sóng âm hướng kia đình đầu chỗ hội tụ tại một chỗ, đồng thời sau lưng tầng tầng màu lam Thủy Quang hiển hiện phóng tới, hai người hợp lại làm một, hóa thành một đạo hơn mười trượng cao bạch lam hai màu sóng lớn, rồi sau đó một cái cuồn cuộn hướng Việt Thiên Sầu quét sạch qua.

Xùy xùy chi tiếng nổ lớn!

Sóng lớn chưa rơi xuống, rậm rạp chẳng chịt màu lam băng tiễn từ sóng lớn bên trong bay ra, như mưa rơi lập tức hướng Việt Thiên Sầu nhanh chóng bắn đi.

Việt Thiên Sầu gặp tình hình này, lập tức sắc mặt trở nên có chút ngưng trọng lên, nhưng sau một khắc, kia sau lưng bỗng nhiên bay lên một cái có chút như có như không màu đen Cự Quy hư ảnh, trên lưng sinh đầy dữ tợn gai nhọn, thoát nhìn dữ tợn vô cùng, áo giáp sáng bóng trạch lưu chuyển.

Việt Thiên Sầu đơn giơ tay lên, trong tay màu đen cự thuẫn "Vèo" một tiếng rời tay bay ra, giống như một cái màu đen mâm tròn giống như, bay nhanh xoay tròn lấy nghênh đón tiếp lấy.

Lập tức, khắp màu xanh da trời băng tiễn hung hăng rơi vào màu đen cự thuẫn phía trên, bộc phát ra từng đoàn từng đoàn lớn chừng quả đấm

lam mang, truyền ra trận trận mưa rơi ào ạt ùng âm thanh.

Màu đen khiên tròn mặt ngoài vô số thật nhỏ phù văn cao thấp lưu chuyển, lại đỡ đòn đầy trời băng vũ, trực tiếp đánh tới Hư Không sóng lớn.

"Xùy xùy" quái dị tiếng vang truyền đến, màu đen cự thuẫn cùng Hư Không sóng lớn phương hướng tiếp xúc, liền thể như nước lửa giống như kịch liệt va chạm, hai màu vàng sáng nổi lên, từng đạo thật nhỏ Hư Không khe hở tại hai người chỗ giao nhau này hiện kia ẩn.

Màu đen cự thuẫn không cách nào nữa tiến lên mây may, Hư Không sóng lớn cũng như thế. Hai người vậy mà một bộ tương xứng bộ dạng!

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Thân Nữ Nhi

"Có ý tứ! Ta ngược lại muốn nhìn tiếp theo chiêu người còn có thể hay không tiếp được!" Việt Thiên Sầu trên mặt vẻ hưng phấn càng đậm, trong miệng nói như thế.

Vừa dứt lời, kia sau lưng màu đen Cự Quy Pháp Tướng đầu mãnh liệt hất lên, bỗng nhiên Dương Thiên một tiếng tiếng Hi..i...iiii âm thanh!

Nhưng thấy Việt Thiên Sầu lồng ngực chỗ màu đen dày giáp phía trên, cái kia lòng bài tay lớn nhỏ huyền diệu phù trận bỗng nhiên sáng rõ, bộc phát ra một đoàn chói mắt bạch quang, quang mang bên trong rậm rạp chẳng chịt thật nhỏ phù văn nhảy lên không thôi.

Cùng lúc đó, phù trận chung quanh cái kia sáu miếng màu đen hình thoi Tinh Thạch cũng tùy theo nổi lên một hồi quỷ dị Hắc Quang, cũng kết nối ở chính giữa phù trận, liên tục không ngừng Hắc Quang từ trong rót vào, khiến cho nguyên bản phù trận trở nên Hắc Bạch luân chuyển, cũng xoay tròn.

"Oành" một tiếng, một cái khác Hắc Bạch hai màu nửa nọ nửa kia, hiện lên đỉnh ốc hình dáng vừa thô vừa to cột sáng từ phù trận từ một bắn ra, những nơi đi qua, bốn phía Hư Không một hồi vụn vụn biến hình, dường như không khí lưu động đều trở nên trì trệ vài phần.

Hắc Bạch cột sáng lóe lên tức thì về sau, lập tức xuất hiện ở Chung Trầm trước người trong hư không.

Chung Trầm hai mắt Lam Quang hiện lên, một tay Hư Không nắm chặt, Kim Quang lóe lên xuống, nhiều hơn một cái khác sáng loáng sáng Kim sắc cự kiếm. Tiếp theo, kia sau lưng Cửu Thủ Quý Cừ Pháp Tướng Hư Ảnh Lam Quang đại phóng, toàn bộ người đột nhiên cất cao ba phần, hai tay thân hình cũng tùy theo vừa thô vừa to rồi một vòng, một cỗ không cách nào nói rõ kinh người khí thế phóng lên trời.

Kia hai tay nắm ở Kim Qua Kiếm, đối với phía trước chính là mãnh liệt một kiếm chém ra!

Trong chốc lát, một cái khác chừng dài hơn mười trượng vàng mịt mờ bóng kiếm lôi cuốn lấy mảng lớn Lam Quang quét sạch phóng tới, mang theo liên tiếp tàn ảnh nghênh hướng hắc cột sáng màu trắng. Một cỗ không cách nào nói rõ lạnh lạnh hàn ý cuồn cuộn phía dưới, bên cạnh Hư Không đều chịu một hồi ông ông tác hưởng.

Một tiếng kinh Thiên động Địa nổ mạnh!

Hắc cột sáng màu trắng cùng Kim sắc bóng kiếm chạm vào nhau phía dưới, một chút bạo liệt mà mở, Hư Không chấn động mãnh liệt, bên cạnh Thiên Địa Nguyên Khí đều chịu một hồi hỗn loạn, một vòng Hắc Bạch giao nhau kiêu dương từ trong toát ra, khiến cho Thiên Địa đều ảm đạm biến sắc.

Nhưng ngay sau đó, một đạo kim quang từ màu trắng đen kiêu dương bên trong hiển hiện phóng tới, cũng tùy theo kéo dài, rõ ràng là một cái khác cao vài trượng Kim sắc bóng kiếm, kia tại đánh tan nhìn như đánh đầu thẳng đó hắc cột sáng màu trắng về sau, đúng là dư thế không suy vài phần tiếp tục hướng Việt Thiên Sầu chém tới, tốc độ càng là kinh người đến cực điểm.

Việt Thiên Sầu lúc này đây đều muốn tránh né, đã muộ, thanh tú trên mặt cuối cùng lộ ra một tia kinh hoàng. Kia sau lưng màu đen Cự Quy

Pháp Tướng đột nhiên lóe lên, chắn kia trước người.

"Oành" một tiếng! Kim sắc bóng kiếm rần rần chắc chắc chém rụng tại màu đen Cự Quy Pháp Tướng chính lưng lột xác phía trên, cuối cùng tới cùng nhau bạo liệt mà mở, một cái khác mãnh liệt gió mạnh lập tức nổi lên, hướng mọi nơi tản đi.

Việt Thiên Sâu hai tay giao nhau ngăn cản trước người, nhưng toàn bộ người vẫn là tại này cỗ gió mạnh quét sạch xuống, bay ngược phóng tới, trên không trung lật ra lăn lộn mấy vòng sau ngã sấp xuống tại gần nhất một cái ngọn núi phía trên.

Lúc này đây Chung Trầm, còn bảo trì hai tay chém ra Kim Qua Kiếm tư thế, mừng rỡ trong lòng quá đổi.

Đây là hãn lần đầu thi triển Cửu Thủ Quỷ Cừu nguyên vẹn chín đầu chi lực trở lại đối địch, kết quả một kích này chi uy, quả nhiên không có làm kia thất vọng, thậm chí kia tại chém ra Kim Qua Kiếm cuối cùng một khắc, còn tận lực bảo lưu lại vài phần, không có chính thức sử xuất toàn lực. Dù sao đối phương cùng mình không oán không cừu, hay vẫn là ba đại thế gia Việt gia thiên tài đệ tử, nếu là có cái gì sơ xuất, Việt gia truy cứu tới, đối với chính mình cũng không có gì chỗ tốt.

Một nghĩ đến đây, Chung Trầm không khỏi xoay chuyển ánh mắt, hướng phía phía trước nhìn lại.

Kết quả, cái này vừa nhìn không sao, lại lại để cho kia có chút trợn mắt há hốc mồm giật mình ngay tại chỗ.

Cách đó không xa đỉnh núi trên đất trống, nằm một người mặc cơ quan áo giáp nhỏ nhắn xinh xắn bóng người, bất quá cũng không phải Việt Thiên Sâu, mà là một người thanh tú tuyệt tục thiếu nữ xinh đẹp, song mắt nhắm chặt, làm như ngất tới.

Nàng này thoát nhìn đồng dạng là mười lăm mười sáu tuổi, đầu đầy đen nhánh tóc dài rối tung ra, đem vốn là thanh tú trứng ngỗng mặt làm nổi bật được càng trắng nõn, cái mũi đẹp đẽ tinh xảo môi anh đào, lông mày như mực họa, tựa như người trong bức họa. Kia trên người cơ quan áo giáp linh quang mặt ngoài có chút âm đạm, thoát nhìn chịu không nhỏ tổn thương.

Chung Trầm lấy lại bình tĩnh, quanh thân Lam Tinh theo sau lưng Pháp Tướng đồng thời rút đi, cầm trong tay Kim Qua Kiếm cũng thu vào, rồi sau đó đơn giơ tay lên, một ít bông màu lam thủy cầu bay ra, tại Hắc y thiếu nữ trên đỉnh đầu "XOET" một tiếng vỡ vụn ra, hóa thành một mảnh mảnh như bông châm mưa bụi rơi hạ xuống.

Hắc y thiếu nữ trong miệng "Ừm" một tiếng, thật dài lông mi khẽ động, mở mắt.

Kia ánh mắt vốn là có vài phần mê mang, thò tay vuốt vuốt đầu, trong khi sờ đến tóc dài xóa vai thời điểm, lập tức ý thức được cái gì, bỗng nhiên cả kinh mà ngồi dậy, tròng lớn một đôi đôi mắt đẹp, nhìn phía cách đó không xa Chung Trầm.

Chung Trầm chú ý tới đối phương rất nhỏ cử động, xoay chuyển ánh mắt nhìn thấy nàng này bên cạnh hai đoạn ngắn ra màu đen buộc tóc, lập tức trong lòng có chút giật mình.

Cái này Việt Thiên Sầu rõ ràng chính là một cái thân nữ nhi, chẳng qua là ở đằng kia không biết tên màu đen băng tóc che giấu xuống, nữ giả nam trang mà thôi. Từ kia đồng tộc những người kia phản ứng đến xem, hiển nhiên cũng không biết Việt Thiên Sầu đúng nữ tử sự tình, xem ra cái này màu đen băng tóc có chút huyền ảo, có thể giấu giếm được nhiều người như vậy tai mắt, cũng là kỳ lạ quý hiếm.

Mà trước đây chính mình cái này động trời chém làm cho đưa tới gió mạnh, đối phương tại cơ quan chiến giáp bảo vệ xuống, tất nhiên là không ngại, nhưng trên đầu chính là cái kia màu đen băng tóc, lại vỡ vụn ra, lúc này mới khiến cho kia hiển lộ ra thân nữ nhi trở lại.

"Thật không nghĩ tới, Thiên Nam một đời tuổi trẻ thiên tư nhất đệ tử trác tuyệt, lại đúng một nữ tử, thật sự là thất kính." Chung Trầm mở trừng hai mắt, hướng đối phương có chút vừa chấp tay, trong miệng nói như thế.

"Người dám. . ." Việt Thiên Sâu nghe vậy con mắt trừng được càng lớn vài phần, một tay chỉ vào Chung Trầm, không biết đều muốn nói cái gì đó, nhất thời có chút ghen lời bộ dạng.

Lúc này đây, kia thi đấu tuyết hai má hiện ra hai mảnh nhẹ nhàng ửng đỏ, thoạt nhìn có phần có vài phần đáng yêu.

Nàng này sắc mặt một hồng về sau, đột nhiên một đập chân, sau lưng ba cặp màu đen óng ánh cơ quan cánh chim mãnh liệt một cái, toàn bộ người đột nhiên lên không dựng lên, thay đổi phương hướng, hướng xa xa bay đi.

Bay ra không bao xa, nàng dường như nghĩ tới điều gì, đột nhiên từ trong lòng móc ra một cái màu trắng hộp ngọc, một tay ném đi hướng Chung Trầm bay tới, sau đó toàn bộ người hóa thành một đạo màu đen độn quang, hướng xa xa giống như bay đi, giữa không trung lại truyền đến một tiếng có chút không cam lòng thanh thúy thiếu nữ thanh âm: "Chung Trầm, lần này tài nghệ không bằng người, bốn cô nương nguyện thua cuộc, đợi Kết Đan về sau, lại đến so qua!"

Chung Trầm một tay tiếp được rồi màu trắng hộp ngọc, nhìn qua nàng này nổi giận bóng lưng rời đi, thở dài một tiếng, khẽ lắc đầu về sau, đem hộp ngọc thu vào trong ngực, xoay người, dưới bàn chân bánh xe nước hiển

hiện, toàn bộ người lập tức bay lên trời, hướng về nơi đến con đường bay đi.

Rời khỏi Xích Quang Điện đã có một đoạn không ngắn ngủi thời gian rồi, phải mau chóng chạy trở về, nếu không thời gian lâu dài, sợ là sẽ phải khiến cho vị kia Chung Toàn sư thúc chú ý, vậy cũng liền không ổn.

Kết quả, Chung Trầm khó khăn lắm bay ra bất quá trong vòng hơn mười dặm khoảng cách, đột nhiên lông mày nhíu lại ngừng lại, sau đó có chút kinh hỉ nói: "Người xem như tỉnh!"

Một lúc lâu sau, Xích Quang Điện một lúc giữa trong mật thất.

"Kim Vương tiền bối, người nói viên này Thái Ất Đan so với Cực phẩm Thái Ất Đan hiệu quả còn tốt hơn gấp mấy lần không ngừng, chuyện đó nhưng là thật?" Chung Trầm khoanh chân mà ngồi, trong miệng có chút bán tín bán nghi mà hỏi thăm.

Tại hắn trên đầu vai, ngồi cạnh một cái màu vàng nhạt năm đấm lớn sọc, hai cái tay nhỏ bé đang bưng lấy một cái tinh xảo hộp ngọc tiến đến trước mặt kỹ càng dò xét, hộp ngọc đã mở ra, bên trong một viên hạt đậu lớn nhỏ màu trắng đan được chứa nhóm trong đó, tản ra nhàn nhạt óng ánh sáng bóng.

Cái này Kim sắc sọc tự nhiên là Kim Vương, kia từ khi tại Mộng Yểm Cung bên trong cùng Chung Trầm cùng một chỗ dặt tay đối kháng cái kia ba sợi râu dài nho sinh cái khác chính mình về sau, liền một mực trầm ngủ không tỉnh, cho đến trước đây không lâu, mới vừa vận tỉnh lại.

Chung Trầm mang theo hắn lặng yên phản hồi Xích Quang Điện về sau, lúc này liền đem viên kia hạt đậu lớn nhỏ Thái Ất Đan lấy ra, đều muốn lại để cho kia ném thử xem xét một chút, dù sao tại hắn xem ra, cái này Kim Vương tại đây Mộng Yểm Cung bên trong đã ngây người lâu như vậy, biết rõ đấy tổng so với chính mình muốn nhiều.

Kết nếu như đối phương một phen dò xét, đã trầm mặc một lát sau, lại nói ra lại để cho Chung Trầm có chút không dám tin tưởng lời nói, lại để cho kia đứng chần động, trong nội tâm càng là không khỏi phanh phanh thẳng nhảy dựng lên.

Phải biết rằng, Thái Ất Đan vốn là có được tăng lên Kết Đan hiệu quả cùng phẩm chất công hiệu, Cực phẩm Thái Ất Đan công hiệu so với bình thường Thái Ất Đan cao hơn ra hơn phân nửa, nếu là viên này nhìn như không ngờ Thái Ất Đan hiệu quả có thể so sánh Cực phẩm Thái Ất Đan cao hơn ra gấp mấy lần, đây là cái gì khái niệm? Quả thực không thể tưởng tượng.

Bất quá Chung Trầm trước đó, thế nhưng là cẩn thận dò xét tính toán hồi lâu, viên này Thái Ất Đan không chỉ có nhỏ đến có thể, làm cho người ta không cảm giác được chút nào Linh lực chần động, thậm chí ngay cả mùi thuốc đều không có một tia chảy ra, điều này làm cho Chung Trầm không khỏi cảm thấy nghi ngờ.

Phải biết rằng, Thái Ất Đan tuy rằng được lực kinh người, có thể tăng lên một khoảng lớn Kết Đan tỷ lệ, nhưng ở Kết Đan thời điểm chỉ có thể phục dụng một viên, nhiều phục dụng cũng đúng không có chút nào hiệu quả, nếu không Cực phẩm Thái Ất Đan cũng sẽ không như vậy quý hiếm rồi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Tam Chuyển Thái Ất Đan

"Nếu ta không có đoán sai lời nói, viên này Thái Ất Đan có lẽ đạt đúng trong truyền thuyết Tam Chuyển Thái Ất Đan." Một hồi lâu, con sóc kim sắc ánh mắt từ trong hộp ngọc đan dược bên trên thu hồi, thở dài ra một hơi nói.

"Tam Chuyển?" Chung Trầm thần sắc biến đổi, có chút động dung.

"Người còn có nhìn thấy viên này Thái Ất Đan bên trên từng vòng Linh Văn, cùng sở hữu ba vòng." Con sóc kim sắc nói qua, thân hình nhoáng một cái mà rơi vào Chung Trầm trên tay, đem trong tay hộp ngọc đặt ở kia lòng bàn tay.

"Không sai." Chung Trầm nghe vậy trong nội tâm khê động, đem lòng bàn tay hộp ngọc tiến đến trước mắt kỹ càng đánh giá liếc, gật đầu nói.

Tại đây miếng chỉ vện vện có hạt đậu lớn nhỏ đan dược mặt ngoài, cái kia từng vòng màu vàng nhạt đường vân hiện lên đỉnh ốc hình dáng, như Kim Vương tương ứng, xác thực tổng cộng có ba tầng.

"Nhưng phạm là luyện chế ra trở lại đan dược, trong đó khó tránh khỏi đưng hoặc nhiều hoặc ít tạp chất, hoặc nhiều hoặc ít ảnh hưởng đan dược dược hiệu cùng Linh tính. Mà tại thời kỳ thượng cổ, thông qua đặc thù nào đó thuật luyện đan, tại cực kỳ điều kiện hà khắc xuống, có nhỏ bé xác suất, có thể đi trừ đan dược bên trong tạp chất, tăng lên đan dược dược hiệu cùng Linh tính, mỗi một lần rèn luyện, cũng sẽ ở đan dược mặt ngoài lưu lại một

vòng Linh Văn, khiến cho đan dược được tính tăng lên gấp bội tả hữu, cũng nhiều ra một ít không nghĩ tới chỗ tốt, cái này chính là cái gọi là Đan văn, cho nên Đan văn hơn ít trực tiếp đại biểu đan dược phẩm cấp. Có một cái Đan văn đan dược, là được xưng là một chuyển, một chuyển cùng phía dưới đều có thể xưng là nhân phẩm đan dược, Nhị Chuyển là Địa Phẩm, nếu có thể đạt tới Tam Chuyển trở lên, tức thì có thể xưng là Thiên phẩm. Đương nhiên, theo Đan văn gia tăng, rèn luyện cần thiết Linh lực cùng với chiết xuất thời gian cùng nguy hiểm cũng sẽ tùy theo thành gia tăng gấp bội, nếu có thể đạt tới Tam Chuyển, cũng chính là trong truyền thuyết Cửu Chuyển thiên đan phẩm cấp, dược tính mạnh, liền không cách nào dùng ngôn ngữ thuyết minh rồi." Con sóc kim sắc suy nghĩ một chút về sau, hướng Chung Trầm êm tai nói tới.

"Còn có Tam Chuyển trở lên đan dược!" Chung Trầm nghe vậy, mặt lộ vẻ khiếp sợ.

"Tiểu tử, trong tay người này cái Tam Chuyển đan dược, tại trong cuộc sống khoảng chừng đáng được xưng bên trên hiếm thấy Trân Phẩm rồi, không có ngàn trái bình thường Thái Ất Đan, căn bản không cách nào rèn luyện ra một quả Tam Chuyển Thái Ất Đan, đây chính là người khác yêu cầu cầu không được thiên đại tạo hóa. Hơn nữa dùng tu vi của người, còn không biết có thể hay không triệt để luyện hóa như thế cấp Thái Ất Đan." Sau đó, con sóc kim sắc rồi lại ngưng trọng nói ra.

"Thì ra là thế, không nghĩ tới cái này nhìn như không ngờ đan dược, thật không ngờ trân quý. Đúng rồi, người không phải một mực dừng lại ở Thiên Binh Các, làm sao sẽ biết rõ nhiều như vậy về đan dược sự tình?" Chung Trầm nghĩ tới điều gì, lại hỏi.

"Cái này có cái gì kỳ quái đâu, tự mình là tự nhiên ta ý thức lên, trong đầu liền đã có quan hệ với một ít thời kỳ thượng cổ tri thức rồi, bất quá có chút vụn vặt, có chút cũng không hoàn chỉnh, nghĩ đến là năm đó Mộng Yểm Cung chủ nhân gây nên a. . . Lại nói tiếp, trong tay người này cái Tam

Chuyển Thái Ất Đan, hơn phân nửa cũng cùng Mộng Yểm Cung chủ nhân có chút quan hệ, bởi vậy có thể thấy được, cái kia gọi Mộ Dung Song tiểu cô nương hẳn là chuyển thể thành công, hơn nữa còn có chút nhớ của người tình cũ." Con sóc kim sắc nói đến đây, đôi mắt nhỏ thần đơn giản vài phần vẻ cổ quái liếc nhìn Chung Trầm.

Chung Trầm như có điều suy nghĩ gật đầu, sau đó hít sâu một hơi, trong nội tâm giống như là sóng to gió lớn cuồn cuộn.

Nếu là thật sự như Kim Vương theo như lời, cái kia trong tay mình viên này Thái Ất Đan giá trị to lớn, sợ là ngay cả Nguyên Anh kỳ tu sĩ đều muốn chịu động dung, một viên Cực phẩm Thái Ất Đan đã đủ để làm tất cả thế gia thế lực điên cuồng, mà chính mình có được này Linh Đan tin tức một khi tiết lộ, thế tất lập tức đem tại toàn bộ Thiên Nam Châu khiến cho một phen gió tanh mưa máu.

"Đa tạ Kim Vương tiên bối chỉ điểm, nếu chỉ có vậy, ta đây an tâm! Đúng rồi, người thực lực hôm nay khôi phục như thế nào?" Chung Trầm đem ngọc trên nắp hộp, cẩn thận từng li từng tí mà thu vào trữ vật đại về sau, lại hỏi.

"Trải qua lần này ngủ say, ta đã triệt để luyện hóa viên kia Thiên Nguyên thạch, còn lại năng lượng ứng với có thể cung cấp ta duy trì không sai biệt lắm mấy ngày thời gian Nguyên Anh kỳ thực lực. Tiếp theo ta còn muốn ngủ say một đoạn thời gian, dùng nghĩ cách đem này năng lượng niệm phong cất vào kho cũng thu ở tự nhiên, trong khoảng thời gian này tiểu tử người có thể phải cẩn thận một chút." Con sóc kim sắc suy nghĩ một chút, nói như thế.

"Ta lần này phản hồi tông môn về sau, hội bế quan một đoạn thời gian, tranh thủ trước kết xuất Kim Đan, làm tiếp mặt khác ý định." Chung Trầm gật gật đầu, trong mắt tinh quang lóe lên nói.

...

Nửa tháng sau, Chung gia, Chung Vân chỗ ở trong sân.

"Kỳ quái, Chung Đồ cùng Chung Vân hai người này như thế nào đồng thời ra ngoài rồi." Một gã khuôn mặt thanh tú Thanh y thanh niên đứng ở phòng cửa đóng chặt trước nhà đá, thì thào lẩm bẩm.

Người này không là người khác, đang là vừa vặn theo Xích Quang Điện phản hồi Chung của Chung gia trầm.

Hắn vừa về đến, ngay cả mình chỗ ở cũng không bằng phản hồi, liền bị kích động đều muốn tìm hai gã trong tộc hảo hữu, kết quả liên tiếp đi hai người chỗ ở, nhưng đều là phòng cửa đóng chặt, không người ở nhà.

Tại nguyên chỗ suy nghĩ một chút về sau, Chung Trầm xoay người, chân bánh xe nước nhờ cậy đứng người dậy, hướng chỗ ở của mình phương hướng bay đi.

Cùng một thời gian, Chung gia cao nhất ngọn núi tòa nào đó Thiên Điện trong.

"Bẩm lão gia, Đạo Thiên thiếu gia lần này cùng Việt Thiên Sâu giao thủ, xác nhận đã tiêu hao hết huyết mạch ẩn ký tất cả năng lượng, cái này mới đưa đến Tam Thủ Cự Viên Huyết Mạch chi lực cản trở, đã thương gân mạch. May mà lão gia sớm có đoán được, lại để cho Đạo Thiên thiếu gia trên người mang theo Khôn Tâm Đan, cũng tại tổn thương không lâu sau đã ăn vào, vừa rồi lão nô lại đem lão gia trân tàng một quả một chuyến gì la hoàn cho kia ăn vào, tiếp theo chỉ cần tĩnh dưỡng nửa tháng, là được khôi phục như lúc ban đầu rồi." Một thân áo bào xanh Thanh bá đang khoanh tay dựng ở Chung Huyền Cơ trước, cung kính nói ra.

"Không nghĩ tới Việt gia tiểu tử kia lại đã thức tỉnh Thất Khiếu Linh Lung Thể, càng là đã đem Thiên Cơ Thuật tu đến đại thành, có loại này nghìn năm khó gặp nghịch thiên tư chất, Việt gia tiếp theo trong vòng trăm năm thanh thế sợ là lớn hơn tăng. Đường Ngọc Hành cái này lão khom hồ ly thể nhưng là một mực ở nghĩ cách tác hợp đường, càng hai nhà chuyện đàm hỏi, nếu là bọn họ hai nhà một khi thành công quan hệ thông gia, đối với ta Chung gia thể nhưng là rất đổi bất lợi." Chung Huyền Cơ mặt không biểu tình, lạnh giọng nói ra.

"Lão nô hiểu, sau đó liền đem lão gia ý tứ truyền đạt xuống dưới, mời gã Vân trưởng lão đi một chuyến Việt gia, đem Y Vân tiểu thư sự tình mang theo nhắc tới." Thanh bá lập tức hiểu ý, nói như thế.

"Đạo Thiên lần này tuy rằng bị nhục, nhưng đối với kia mà nói cũng không phải chuyện gì xấu, chỉ cần có thể kết xuất Thượng phẩm Kim Đan, dùng kia tư chất, tương lai chưa hẳn thực sẽ thua bởi Việt Thiên Sâu. Nửa tháng sau, đem trong tộc trân tàng cái kia miếng Cực phẩm Thái Ất Đan cùng ta lúc trước chuẩn bị những đan dược kia cho Đạo Thiên đưa đi, lại để cho kia hảo hảo bế quan, lần này tuyệt không cho để cho ta thất vọng." Chung Huyền Cơ suy nghĩ một chút, lại phân phó nói.

"Đúng, lão gia yên tâm. Lại nói tiếp, lần này Mộng Yểm Cung hành trình cũng không thuận lợi, không chỉ có sản xuất Thái Ất Đan số lượng so với mấy lần trước mở ra lúc ít đi không ít, chúng ta Chung gia phái đi đệ tử cũng hao tổn hơn phân nửa, ngay cả Kim Long thiếu gia cũng không thể đi ra, ba đứa con hôm nay chỉ còn thứ hai, có hay không cần tổ chức một cuộc trong tộc tỷ thí, tại chúng đệ tử bên trong khác chọn một người, mang theo chấn một chút ta Chung gia sĩ khí?" Thanh bá lên tiếng, lại hỏi.

"Không cần, ba đứa con mà nói sắp trở thành quá khứ, ta Chung gia muốn tranh giành đúng rồi tương lai. Nói lên Kim Long kẻ này, tuy rằng thiên tư không tệ, nhưng cùng người cha giống nhau nhìn trúng quyền mưu,

có thể có cái gì tiền đồ, chết thì đã chết, không có gì hay đáng tiếc đấy." Chung Huyền Cơ trong miệng nhàn nhạt nói ra.

"Bất quá theo lão nô biết, chuông Nguyệt Phong mấy ngày trước đây biết được Kim Long thiếu gia vẫn lạc sự tình về sau, giận dữ, một ngày trước, Trầm thiếu gia hai gã hảo hữu bị phái đi rồi không về cốc. Dùng Trầm thiếu gia tính nết, biết được sau sợ là sẽ phải đuổi theo, lão nô cũng không phải lo lắng mặt khác, chẳng qua là lo lắng chuông Nguyệt Phong. . ." Thanh bá nói đến đây, thanh âm ngừng lại.

Chung Huyền Cơ nghe vậy, thần sắc trên mặt không biến, cũng không có tiếp lời cái gì, một đôi rộng rãi lông mày ở dưới thâm sâu trong ánh mắt, mơ hồ có đồ vật gì đó Bất Dịch cảm thấy chột lóe lên.

"Lần này Mộng Yểm Cung hành trình, Trầm thiếu gia biểu hiện ngược lại là có chút ngoài dự đoán mọi người, nghe nói không chỉ có đã nhận được một quả Thái Ất Đan, còn một lần hành động đánh bại Đường Hồng Lăng, thế nhưng là cho ta Chung gia tại nhà khác trước mặt dài quá không ít thể diện. Lần này trở lại, hẳn có lẽ cũng muốn bề quan a." Thanh bá dừng một chút về sau, lại lời nói xoay chuyển tiếp tục nói.

"Đường Hồng Lăng ba năm trước đây một trận chiến thành danh, được vinh dự Thiên Nam trẻ tuổi Tu Tiên Giả bên trong đệ nhất nhân, hôm nay xem ra, có lẽ có chút ít vô cùng nói quá sự thật rồi. Tốt rồi, hết thầy chờ bọn hãn kết thành Kim Đan về sau, tự có kết quả." Chung Huyền Cơ chậm rãi mở miệng nói, một bộ từ chối cho ý kiến bộ dáng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Không Về Cốc

Chung Trầm nơi ở, tiền phòng.

"Thị Võ, người là nói, Chung Đồ với Chung Vân hai người đều đi không về cốc?" Chung Trầm đứng ở trước cửa, nhìn ra nghênh tiếp mình sách nhỏ đồng, hỏi như thế nói.

"Đúng vậy, hay hôm qua ban đêm, Đồ thiếu gia vội vội vàng vàng tới đây, nói cấp cho người lưu một tín, nói là Vân thiếu gia hôm qua đột nhiên bị an bài trong tộc nhiệm vụ, muốn đi trước không về cốc một chuyến, Đồ thiếu gia không yên lòng, tựa cùng nhau đi theo, nói là thất ngày sau liền trở về." Thị Võ gật đầu, nói rằng.

"Phân công quản lý chúng ta thứ hệ đệ tử trong tộc nhiệm vụ, hay Chung Kim Long với Chung Kim Khuê phụ thân của Chung Nguyệt ngọn núi, Chung Vân trước đây đắc tội Chung Kim Khuê, Chung Kim Long lại đang Mộng Yếm Cung gặp bậ trắc, lần này không về cốc hành trình, sợ là một mặt ngoài đơn giản như vậy. Không được, ta phải cân đi lên xem một chút." Chung Trầm chỉ hơi trầm ngâm, nói như thế.

"A? Công tử người là nói, con trai thứ ba một trong Chung Kim Long, hãn bỏ mạng ở Mộng Yếm Cung trung? Bất quá người rồi mới trở về, cũng không nghỉ ngơi một chút, hựu sắp đi ra ngoài sao?" Thị Võ nghe vậy cả kinh, chột lại hỏi.

"Không còn kịp rồi, không về cốc cách chúng ta Chung gia chỗ ở vãn bình núi non đại khái ba ngày lộ trình, bọn họ ký đã xuất phát không sai biệt lắm một ngày, ta phải lập tức xuất phát mới được." Chung Trầm ánh mắt hơi chớp động, trong miệng nói như thế.

...

Thiên Nam Châu tây nam, nơi nào đó suốt năm vãn chương vụ lượn quanh kéo trong thung lũng, đúng một mảnh ngũ sắc uân nhân cuộn cuộn nơi.

Ở đây tựa hồ là một mảnh thật lớn ao đầm, ngoại trừ rất ít mấy khối đột xuất nham thạch ngoại, khắp nơi đều là xanh biếc hoàng giao nhau nước bùn và một ít không biết tên to lớn thực vật, bốn phía thỉnh thoảng toát ra liên tiếp bọt khí, truyền ra kêu càu nhàu kêu càu nhàu âm hưởng.

Thung lũng hai bên vạn trượng cao phong đầu tiểu đá lờm chờm, ở tối phía trên chỗ tương lâm, hình thành một cái trườn quanh co thật nhỏ khe, gia trên không trung tràn đầy các màu hỗn tạp chương khí, có thể dùng trong cốc dữ phát có vẻ hôn ám bất kham.

Thung lũng nhập khẩu, chỉ có một cái không được mười trượng khoan thông đạo, khả dĩ xuất nhập thung lũng, lưỡng đạo thân ảnh từ đằng xa không trung đáp xuống, mấy người chớp động hạ, rơi vào thung lũng nhập khẩu tiền, hiện ra hai người nam tử trẻ tuổi thân ảnh của. Một người trong đó thoạt nhìn thân khoan thể béo, tướng mạo hàm hậu; tên còn lại còn lại là một thân trang phục, bồi khoá trường kiếm, tuần mỹ gương mặt của có vẻ có chút tái nhợt.

"Lão tam, ta nói người gấp gáp như vậy để làm chi? Tuy rằng chung nguyệt ngọn núi lão hồ ly kia cố ý làm khó dễ, chích cho người thất ngày, nhưng có ta giúp người, một vấn đề gì." Béo thanh niên thân thủ lau bả mồ hôi trên trán, hơi mang theo mấy phần oán trách giọng nói nói rằng.

"Tự nhiên là sớm một chút hoàn thành nhiệm vụ, thật sớm ta trở lại báo cáo kết quả công tác. Giá không về cốc được xưng thiên nam bảy ngày hiểm một trong, ta Chung Vân hôm nay sẽ sớm thương nhất sớm." Thanh niên tuấn mỹ ánh mắt chớp động vài cái, nói rằng.

Hai người rõ ràng là một đường từ Chung gia, phong trần mệt mỏi chạy tới Chung Đồ với Chung Vân.

"Chậm đã, lão tam, không phải là thập khóa cà độc dược mầm móng sao? Theo ta được biết, tại đây không về cốc lối vào ô long đàm, liền có không ít năm ngoái phân cà độc dược hoa, chúng ta ở nơi cốc khẩu thu thập là được, đại khả không cần thâm nhập trong cốc. Phải biết rằng, giá không về cốc nếu được xưng là nơi hiểm yếu, không có thể như vậy lãng đặc hư danh, không nói cái khác, hay thành quần kết đội thiết cánh phi công, tự cú đôi ta cật nhất hồ. Hôm nay thương thế của người thể cường dữ, cũng lại đã thương nguyên khí." Chung Đồ nghe vậy cả kinh, liền vội vàng nói.

"Nhị ca, ta biết. Ít nhiều đại ca máu chi đan, thương thế của ta từ lâu khôi phục không sai biệt lắm, hai tháng này lý cũng tìm hiểu nhất chiêu mới 1.kiểm thuật, nhiệm vụ lần này người kỳ thực đại khả không cần theo ta đi ra, hai cái này nhiều tháng đã cú liên lụy người, trong lòng ta có chút băn khoăn." Chung Vân gật đầu, nói rằng.

"Huynh đệ ta người trong lúc đó, hà tất nói những! Hơn nữa, đại ca trước khi đi, ta thế nhưng đáp ứng rồi hẳn muốn xem trứ của người. Được rồi, nếu đến rồi, vậy việc này không nên chậm trễ, sớm đi tương sự tình xử lý xong, cũng tốt sớm đi chạy về trong tộc, ta còn muốn thính đại ca nói một chút Mộng Yểm Cung trung nghe thấy ni!" Chung Đồ khoát tay áo, nói như thế.

Chung Vân gật đầu, hai người lúc này phân biệt từ trong túi đựng đồ, lấy ra một quả xanh biếc mông mông đan dược dùng xuống phía dưới, sau đó sóng vai hướng phía thung lũng lối vào đi đến.

...

Hai canh giờ sau.

Lúc này đã ban đêm, mặt trời chiều dần dần tây rơi, bỏ ra tảng lớn vàng óng ánh quang mang, bên kia trên bầu trời, mơ hồ có một vòng trăng tròn dần dần hiện lên.

Không về cốc lối vào mỗ phiến ao đầm địa, truyền đến một trận tiếng xé gió và tiếng oanh minh.

Trong vũng bùn, lưỡng đạo thân ảnh chính vây bắt một gốc cây chừng hai trượng rất cao, cả vật thể như một thật lớn cái phễu lục sắc cự tiêu tống hạ tung bay, bốn phía thất bát điều tráng kiện lục sắc dây, như bạch tuộc đâm tủa vậy giãy dựa, tương trung gian cự hoa bảo vệ, mỗi một điều dây đều chừng tam tứ trượng cao, xích hứa to, trường mẫn gai nhọn, làm cho sợ.

Đồng thời, cự hoa tán hoa trong, một đạo đỏ thẫm nhan sắc, như đầu lưỡi vậy gì đó phun ra nuốt vào liên tục, ở giữa không trung lưu lại một từng đạo xích sắc tàn ảnh, tự muốn quán lấy lưỡng đạo cùng với đánh nhau thân ảnh của.

Bất quá, giá lưỡng đạo thân ảnh một công một thủ, phối hợp đặc hết sức ăn ý, nhượng lục sắc cự hoa căn bản là vô tòng hạ thủ.

"Nhị ca!" Đứng xa hơn một chút một gã tuần tú thanh niên đột nhiên quát khê một tiếng.

đang cùng lục sắc cự hoa gần người vật lộn béo thanh niên ánh mắt lóe lên, thân hình nhất thời nhảy lên một cái, hai tay nắm ngân sắc cự chuy dĩ cử tới đỉnh đầu, đón mạnh đi xuống nhất chuy.

Cự chuy hạ xuống trong quá trình, mặt ngoài linh văn chợt từng vòng sáng lên, ngân mũi nhọn trện trện hạ, cánh ở giữa không trung huyền hóa ra mười bảy mười tám nói ngân chuy hư ảnh, hương xuống dưới phương cái phễu trạng lục sắc cự hoa cuồng tạp xuống.

Lục sắc cự hoa như có sống mệnh vậy tự có cảm giác, bốn phía thất bát điều lục sắc dây đều thay đổi phương hướng, tịnh tùy theo thô to vài phần, ở trên đó khoảng không bện thành hé ra trường mãn gai nhọn lục sắc lưới lớn, chắn phía trên.

"Ầm" một tiếng, rậm rạp chẳng chịt ngân chuy hư ảnh khí thể hung hăng hạ xuống, ở lục sắc dây tạo thành lục sắc lưới lớn thượng, bộc phát ra trện trện gai mắt ngân sắc quang đoàn.

Ngân sắc trong ánh sáng, lục sắc dây đều gãy, tịnh từ đó vẩy ra ra tảng lớn màu xanh biếc chất lỏng.

Nhưng ngay lục sắc dây bị hủy tán loạn chi tế, lục sắc cái phễu trạng cự hoa hệ rẽ, bốn phía nước bùn một trện cuộn cuộn, sau đó "Phốc phốc" vài tiếng, thất tám đạo với trước vậy lục sắc dây phi khoái sinh trường ra, dĩ hợp lại chi thể triêu trung gian Chung Đồ quyền khứ.

"Lão tam, tự sấn hiện tại!" Chung Đồ hét lớn một tiếng, quanh thân đột nhiên sáng lên một tầng vòng bảo hộ.

Chung Vân quả đấm bấm một cái kiếm quyết, treo ở trước người thanh sắc trường kiếm quay tròn xoay tròn hạ, mặt ngoài nhất thời nổi lên tảng lớn thanh quang, sau đó hóa thành một đạo thanh sắc kiếm hồng bay ra, suýt xảy ra tai nạn chi tế, từ chưa hợp lại thô to lục sắc dây khe hở trung xuyên thủng mà qua, hung hăng đánh vào lục sắc cự hoa mặt ngoài.

Thanh quang hiện lên, "Khách lạ" một tiếng, hình nếu đại cái phễu lục sắc cự hoa từ từ hạ, nhất thời bị chém thành hai mảnh, hai mảnh cự hoa phân biệt triêu nghiêng ngã hạ, lộ ra trung gian một viên thốt lớn nhỏ đỏ

sẫm như máu nụ hoa. Nụ hoa phía trên liên tiếp trứ lúc trước cái kia đỏ thẫm nhan sắc, như đầu lưỡi vậy gì đó.

Chung Vân kiếm trong tay bí quyết biến đổi, thanh sắc kiếm quang đảo cuốn chọt lóe lên, "Phốc" một tiếng, cây đầu lưỡi vậy màu đỏ thẫm đông tây bị một chút từ hệ rễ chặt đứt, chung quanh dây nhất thời đình chỉ sinh trưởng, chính buội cây cự hoa rốt cục không động đậy nữa.

Chung Đồ thấy vậy, đại thở phào nhẹ nhõm vậy, thân hình hạ xuống.

Chung Vân tắc thân hình mấy người chớp động, xuất hiện ở cự hoa hoa lô chỗ, thân thủ từ đó móc ra một viên miện chén lớn nhỏ mặc lục sắc mằm mọng, hơi mang theo mấy phần vẻ hưng phấn nói: "Thứ chín viên, sẽ tìm đáo một viên tựu đại công cáo thành!"

"Sắc trời cũng không còn sớm, xem ra, mới có thể ở vào đêm tiền ly khai cái địa phương quý quái này." Chung Đồ nhìn bốn phía, gật gật đầu nói.

Đúng lúc này, dị biến sậu khởi!

Bốn phía vốn là mờ tối bầu trời, trở nên dữ phát âm đạm không ánh sáng, phảng phát đêm tối thoáng cái phủ xuống đến rồi mảnh sơn cốc này trung giống nhau.

"Chuyện gì xảy ra, sắc trời thế nào đột nhiên trở nên mờ như vậy?" Chung Vân thấy vậy, nao nao.

"Mau nhìn bên kia!" Chung Đồ quát to một tiếng, quả đấm ngón tay hướng hơi nghiêng hư không.

Chỉ thấy đông nghịt một mảnh giữa không trung, bỗng nhiên hiện ra lấm tẩm tà dị màu đỏ, càng lúc càng lớn, tịnh dữ phát tiên diễm loá mắt, hội

tụ thành nhất tảng lớn màu đỏ thiên hà, từ giữa không trung kéo dài qua tới, đều rơi vào bốn phía trong vũng bùn.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Cái Bẫy

"Bất hảo! Đây là mạn thù sa hoa, phệ nhân máu huyết, kết đan tu sĩ đều không thể chống đỡ. Thứ này điều không phải hẳn là ở trong cốc chỗ sâu sao? Làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này!" Chung Vân sắc mặt đại biến nói.

"Rời đi trước nơi đây hơn nữa!" Chung Đồ không nói hai lời địa đan giơ tay lên một cái, một bả quạt hương bồ bay ra, đón gió tăng vọt tới trượng rất lớn tiêu, thân hình nhảy lên, xoay người triều cốc khẩu đi.

Chung Vân cũng là tế xuất một con thanh mộc hồ lô, đủ thải hồ lô, theo sát Chung Đồ đi.

Ngay hai người khó khăn lắm đi tới cốc khẩu, muốn xông ra là lúc, một thanh âm bỗng nhiên từ cốc khẩu truyền đến: "Hai vị nếu tới nơi này không về cốc, hà tất còn gặp hơn trú trở lại?"

Chỉ thấy nơi cốc khẩu bóng người nhoáng lên, xuất hiện một thân ảnh.

Người này một thân cầm bào, trong tay cầm một cây thúy lục sắc sáo ngọc, phân nửa bên phải trên mặt có một băng sắt mặt nạ bao trùm, lộ ra ngoài nửa bên mặt trái thượng, lộ vẻ một tia cười nhạt.

"Chung Kim Khuê!" Chung Đồ với Chung Vân hai người thấy rõ người tới sau, trăm miệng một lời nói.

"Giá mận châu sa hoa thế nhưng người giở trò quý?" Chung Đồ quay đầu lại nhìn liếc mắt phô thiên cái địa màu đỏ, quát hỏi.

"Mỗi khi đầy tháng chi dạ, mận châu sa hoa sẽ gặp đầy rẫy cả tòa không về cốc, tương trong cốc nhuộm đầy huyết sắc, người hẳn là nhìn hơn khán trong tộc điển tịch." Chung Kim Khuê cười hắc hắc nói.

"Quả nhiên là như vậy, sở dĩ phụ thân người cố ý tuyển trạch lúc này, để cho ta tới thử chấp hành nhiệm vụ! Thực sự là giỏi tính toán, người với chung nguyệt ngọn núi cấu kết với nhau làm việc xấu, đơn giản là Chung gia sỉ nhục!" Chung Vân lạnh lùng nói rằng.

"Chung Vân, người chết đã đến nơi còn muốn sính khẩu thiệt cực nhanh! Người không chỉ có nhượng ta ở trước mặt nhiều người như vậy xấu mặt, hoàn hủy ta dung mạo, hôm nay, ta sẽ cho người nỗ lực máu đại giới."

"Người lúc đó ở trên lôi đài điều không phải đỉnh hoành sao? Hiện tại xảy ra trước mặt người chỉ có hai lựa chọn, sẽ ở nửa nén hương nội đánh bại ta, sẽ cũng chỉ có thể bị mận châu sa hoa thôn phệ máu huyết, trở thành một cụ xương khô, vĩnh cửu lưu lại nơi này không về trong cốc." Chung Kim Khuê nói, trong tay xanh biếc sáo ngọc nhẹ nhàng run lên, nhất thời chinh chi cây sáo mặt ngoài, từng vòng lục sắc văn lộ lúc sáng lúc tối đứng lên.

"Chung Kim Khuê, đây là người ta trong lúc đó ân oán, cùng hẳn không người nào quan, người nhượng Chung Đồ ly khai, ta người trong lúc đó làm kết thúc." Chung Vân sắc mặt nhất ngưng, nói như thế.

"Lão tam, lúc này vẫn cùng hẳn nói cái gì, chúng ta cùng tiến lên!" Chung Đồ lớn tiếng nói.

"Hai người các người hôm nay một cũng đừng nghĩ đi, trên hoàng tuyền lộ cũng tốt có người bạn! Lại nói tiếp còn nhiều hơn thua thiệt người,

hai tháng này ta ngày đêm bế quan, cuối cùng cũng tương tu vi tăng lên tới trúc cơ đại viên mãn, hôm nay mượn hai người lai tế tế ta đây món tân pháp khí!" Chung Kim Khuê cười ha ha một tiếng nói.

Đang khi nói chuyện, Chung Vân với Chung Đồ từ lâu gia tốc hướng phía thung lũng lối ra phóng đi, một người trong tay thanh sắc trường kiếm thanh mang đại phóng, tên còn lại tắc hai tay nắm chặt ngân sắc cự chuy, cự chuy trên nổi lên ngân sắc lưu quang.

Chung Kim Khuê thấy vậy, hắc hắc cười lạnh một tiếng, trong tay xanh biếc sáo ngọc đột nhiên tuột tay ra, huyền đứng ở trước người, kỳ trong miệng nói lẩm bẫm, hai tay mười ngón một trận bánh xe vậy biến hóa.

Sau một khắc, thúy lục sắc sáo ngọc bỗng nhiên lục mang đại thịnh, ngay sau đó đón gió tăng vọt, phía trên bắt đầu có từng cây một chi nha vậy gì đó dài ra, trong thời gian ngắn cánh hóa thành một gốc cây chừng cận trăm trượng cao, đường kính lục bảy trượng đại thụ che trời, phía trên chiều dài hơn mười điều lớn lục sắc dây, như từng cái măng xà vậy, trên dưới như khúc bay lượn liên tục.

Vốn là chật hẹp thung lũng nhập khẩu, tại đây khóa đại thụ che trời sau khi xuất hiện, cơ hồ bị che cản hơn phân nửa.

Kể từ đó, Chung Đồ với Chung Vân hai người muốn bay ra giá phiến thung lũng, chỉ có thể kiên trì lao ra giá khóa đại thụ.

Lúc này, hai người cự ly thung lũng nhập khẩu dĩ bất túc hai mươi trượng, hai người sắc mặt hơi đổi, đồng thời mạnh nhất thôi trong tay pháp khí.

Tiếng xé gió đại tác phẩm!

Chung Vân trong tay thanh sắc trường kiếm tiếng sấm cùng nhau, mặt ngoài tử sắc hồ quang quán, hướng phía trước phương nhanh bắn ra, hướng phía che trời cổ thụ bay đi.

Bên kia, Chung Đồ hét lớn một tiếng, trong tay cự chuy "Sửu" một tiếng bay ra, quay tròn vừa chuyển hạ, toát ra tảng lớn ngân quang, cánh huyền hóa ra thất tám đạo ngân chuy hư ảnh, hướng phía đại thụ che trời cuồn tạp xuống.

Chung Kim Khuê trong tay pháp quyết biến đổi, che trời cổ thụ phía trên, sở hữu dây đan vào lóe lên vãng trên cao nhất ngưng, tụ huyền hóa ra hé ra lưới lớn nghênh hướng kiếm quang và chuy ảnh.

Tiếng sét đánh và tiếng oanh minh đại tác phẩm, kiếm quang chuy ảnh đều rơi vào dây biến thành lưới lớn trên, hóa thành một đoàn đoàn tử sắc điện quang cập ngân sắc quang đoàn bạo liệt mà khai, nhưng mà lưới lớn dây càn thượng, lại chỉ lưu lại mấy đạo màu trắng vết tích.

Chung Đồ với Chung Vân khí thế hung hăng một kích, cánh bị giá che trời cổ thụ hơi hợt cản lại.

dây lưới lớn hơi nhất trì trệ, liền tiếp tục hướng phía trước mặt vọt tới Chung Đồ với Chung Vân hai người trùm tới.

Hai người sắc mặt cả kinh, vội vã nhất thôi tức hạ phi hành pháp khí, triều một bên lánh.

"Trở lại!" Chung Vân phương vừa vững ở thân hình, trong miệng một tiếng gầm lên, với Chung Đồ cùng nhau lần thứ hai thôi động trong tay pháp khí, hướng che trời cổ thụ phát động công kích.

Kết quả liên tiếp số luân phiên công kích xuống tới, thậm chí hai người đều vận dụng đều tự áp đáy hòm thủ đoạn, ngăn trở thung lũng nhập

khâu che trời cổ thụ nhìn như toàn thân vết thương buồn thiu, nhưng tương hai người công kích kể hết cản lại.

Lúc này, từ bên trong cốc bay ra màu đỏ mạn châu sa hoa càng ngày càng gần, tản ra yêu dị hồng quang, tương cốc khâu chiếu rọi đặc đỏ rực một mảnh. Sợ rằng tiếp qua không được hai mươi hơi thở hình dạng, có thể đầy rẫy cả tòa thung lũng.

Chung Đồ với Chung Vân nhìn nhau liếc mắt, sắc mặt đều cực kỳ khó coi. Trong lòng bọn họ rõ ràng, trước mặt giá che trời cổ thụ kỳ thực tịnh không thể nào lợi hại, chỉ là phòng ngự năng lực giác cường, chích phải hao phí một ít thời gian là được tương chi đánh tan, tiếc là không làm gì được thời gian cấp bách, căn bản không được phép hai người tương chi đánh tan, liền muốn táng thân ở sau lưng mạn châu sa hoa.

"Ha ha, giá sa cây vạn tuế thế nhưng đủ hao tổn ta năm trăm tiên ngọc, để hôm nay cho các người thực tiễn, ta thế nhưng hạ không ít tiền vốn. Làm vỡ mạn châu sa hoa phế nhân máu huyết thì, bị hút người cả người như bị lửa cháy mạnh bao vây, hình ảnh cực kỳ chấn động, hôm nay ta có hạnh thấy vi nhanh!" Che trời cổ thụ hậu phương, Chung Kim Khuê cười ha ha.

"Nhị ca, lần này liên lụy người." Chung Vân cười khổ một tiếng nói.

"Lão tam, người nói cái gì ử rữ nói! Hoàn có thời gian, chúng ta tái thử một lần, Trầm ca hiện tại khẳng định ở trong tộc chờ chúng ta đây!" Chung Đồ cả tiếng mắng.

"Nhị ca, người xem, đó là cái gì!" Chung Vân đột nhiên thần sắc ngẩn ra nói.

Chung Đồ theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy nhất đạo thân ảnh từ nơi chân trời xa bay nhanh tới, trong nháy mắt đi tới thung lũng lối vào. Lại là một gã mặc thanh y, đủ thái hai đợt bay nhanh xoay tròn thủy tua thanh niên.

Chính thị một đường ngày đêm không ngớt, tài chạy đến Chung Trầm.

Hắn phương vừa hiện thân, trong tay kim quang lóe lên, lưỡi mác kiếm nổi lên, tịnh nhanh như tia chớp hướng phía trước phương chém ra một kiếm.

Sắc nhọn tiếng xé gió trung, một đạo lưỡng ba trượng lớn lên kim mưa lất phất kiếm ảnh, như nhất đạo kim sắc thất luyện, bỗng dừng triêu che ở cốc khẩu gương nanh múa vuốt che trời cổ thụ chém tới.

"Ầm" một tiếng!

Hầu như che khuất hơn nửa cốc khẩu che trời cổ thụ, ở kim quang hiện lên sau, từ từ hạ bị khảm thành hai đoạn, đón hai đoạn thân thể phát sinh phịch một tiếng tán loạn, lộ ra trên mặt đất chém làm hai đoạn thúy lục sắc sáo ngọc.

Từ Chung Trầm xuất hiện đáo xuất thủ đánh tan che trời cổ thụ, chỉ là lưỡng ba hô hấp công phu, lúc này, nơi cốc khẩu đã một mảnh đỏ sẫm như máu, hầu như sẽ tương khắp sơn cốc nhuộm đỏ.

"Sưu" một tiếng!

Lưỡng đạo thân ảnh một trước một sau từ cốc khẩu trung bay ra, cũng Chung Đồ với Chung Vân hai người.

"Trầm ca!"

Hai người lúc này sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, hiển nhiên là trong cơ thể pháp lực tiêu hao quá độ sở trí, nhưng thấy Chung Trầm sau vẫn là vừa mừng vừa sợ, tinh thần đều đại chấn.

"Các người nguyên khí bị hao tổn, tiên nghi ngơi một chút, những chuyện khác một hồi hơn nữa, ta tiên bả hôm nay sổ sách tính một lần."

Chung Trầm sắc mặt trầm xuống, xoay người nhìn phía cách đó không xa Chung Kim Khuê.

"Người muốn làm gì?" Chung Kim Khuê thấy đột nhiên xuất hiện Chung Trầm, sắc mặt ngấn ra, nhất là thấy kỳ vừa ra tay, liền tương Chung Đồ hai người không thể tránh được sa cây vạn tuế đánh tan, càng sắc mặt đại biến.

"Một làm gì, nếu các hạ đối với mạn châu sa hoa như vậy cảm thấy hứng thú, không bằng vào cốc trung hảo hảo tìm tòi nghiên cứu một phen." Chung Trầm tát vào mồm nhất liệt, lộ ra nhất phó dị thường răng trắng như tuyết.

"Lớn mật Chung Trầm! Người giá con vợ kế, dám can đảm làm ra đồng môn tương tàn đại nghịch bất đạo cử chi!" Chung Kim Khuê lấy lại bình tĩnh, lạnh lùng nói.

"A, vậy các hạ mới vừa rồi cử động, hựu thuộc về cái gì?" Chung Trầm cười lạnh một tiếng, hỏi ngược lại.

Nói, kỳ đủ để thủy tua lần thứ hai xoay tròn dựng lên, hướng phía Chung Kim Khuê bay đi. Nhưng mà kỳ bay đến phân nửa, lại đột nhiên thân hình cho ăn dừng ở chỗ cũ, ánh mắt hướng phía Chung Kim Khuê phía trên hư không nhìn lại.

Chỉ thấy nơi nào hư không ba động, một bạch diện lão giả thân ảnh của nổi lên.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Kết Đan Tu Sĩ

"Phụ thân, người đã đến rồi!" Chung Kim Khuê nhất thấy người tới, đại hỉ nói.

"Người chính là Chung Trầm, Chung Huyền Cơ với tỳ nữ xuất thân thiếp thất sở sanh con vợ kế ba. Nghe nói người để cứu người giá đều là con vợ kế bằng hữu, hoàn đi cầu phụ thân người, thực sự là tay chân tình thâm, kẻ khác cảm động." Bạch diện lão giả nhìn về phía Chung Trầm, trong miệng nhàn nhạt nói rằng.

"Không nghĩ tới ta nổi danh như vậy, liên Chung gia ngoại sự điện nguyệt ngọn núi người già cũng nhận được tiểu tử. Bất quá nếu như ta một đoán sai, các hạ đã sớm ngờ tới ta sẽ tới đây địa ba, bằng không cũng sẽ không tương phái ra nhiệm vụ thời gian bị cho là như vậy đúng lúc. Người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng, các hạ có cái gì muốn nói không ngại nói thẳng." Chung Trầm ánh mắt chớp động, giọng bình tĩnh nói.

"Xem ra người năng từ Mộng Yếm Cung trung sống đi ra, quả phi hời hợt hạng người, lúc trước nhưng thật ra đánh giá thấp người. Không sai, ta đã sớm đoán chắc người giờ này khắc này tất sẽ đến thử, tuy rằng thời gian so với ta dự liệu phải sớm ta, bất quá cũng không sao. Hiện tại xảy ra trước mặt người chỉ có hai con đường, tương người ở đây Mộng Yếm Cung trung lấy được mai Thái Ất đan giao ra đây, ta thì sẽ phóng ba người các người bình yên rời đi, về phần con đường thứ hai ma, tin tưởng không cần ta

nhiều lời, người cũng rõ ràng." Bạch diện lão giả trong mắt hiện lên một tia vẻ kinh dị, tự có thâm ý chậm rãi nói rằng.

"Các hạ bả ta thiên lý xa xôi dẫn tới nơi này, chẳng lẽ còn dự định thả ta chờ rời đi, chẳng lẽ chân cho rằng tại hạ là ba tuổi hài đồng phải không?" Chung Trầm trên mặt vẫn chưa lộ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn vẻ, cười lạnh một tiếng nói.

"Ha ha, đã như vậy, ta liền nhất tịnh tống ba người các người ra đi, tài cán vì kim long con ta chôn cùng, cũng đúng vinh hạnh của các người." Bạch diện lão giả nói, trong tay hoàng quang lóe lên, liền nhiều hơn một mặt hoàng mộng mộng gương đồng, hơi chao đảo một cái hạ, gương đồng mặt ngoài hoàng quang đại thịnh, vô số hoàng sắc lôi hỏa từ đó tuôn ra ra, tại trong tiếng ầm ầm, hướng phía Chung Trầm chỗ đổ ập xuống bay đi.

"Trầm ca cẩn thận!" Chung Đồ với Chung Vân hai người thấy thế, đều sắc mặt đại biến.

Chung Trầm tuy rằng thần sắc trên mặt vị thay đổi, trong lòng cũng không khỏi có chút bất ổn, đối phương dù sao là chân chánh kết đan kỳ tu sĩ, đồng thời từ trên người tán phát khí tức đến xem,... ít nhất ... Cũng có kết đan lúc đầu tốt cùng tu vi. Tuy rằng hẳn tự giữ có cứu thủ quý cứu huyết mạch ẩn ký gia trì, hẳn là đủ để và kết đan lúc đầu tu sĩ nhất so sánh, nhưng dù sao cũng là lần đầu và kết đan tu sĩ giao thủ.

Ý niệm trong lòng thay đổi thật nhanh hạ, trong tay động tác nhưng cũng không dám chậm trễ mảy may, quả đấm ở trước người bấm một cái bí quyết, một bị lam sắc thủy quang bao gồm hắc sắc hồ lô nổi lên, một đảo ngược dưới, rậm rạp chẳng chịt trong suốt mưa đá từ đó phun ra, đón đầu bắn về phía đối diện mà đến hoàng sắc lôi hỏa.

Ừng ừng có tiếng liên tiếp không ngừng vang lên, trong suốt mưa đá sáo vừa chạm vào cặp hoàng sắc lôi hỏa, liền bộc phát ra trận trận tiếng

sấm, nhưng trong nháy mắt ầm ầm tán loạn, biến thành lam sắc lưu huỳnh.

Hoàng sắc lôi hỏa biến thành nước lũ chỉ là dừng lại chỉ chốc lát, liền không chút khách khí kể tục hướng phía Chung Trầm đón đầu chụp xuống.

Lúc này Chung Trầm, lại thừa dịp giá chỉ chốc lát thời gian, phía sau lam quang đại thịnh, toàn thân cao thấp nhất thời bị lam tinh bao vây, phía sau cánh chim một vỗ, tựa từ tại chỗ nhoáng lên triêu không trung bay lên, tảng lớn hoàng sắc lôi hỏa hầu như xoa kỳ hai chân hạ xuống.

Ừng ừng một trận nổ, nguyên bản Chung Trầm sở chỗ đứng đưa, nhất thời tại lôi quang giao thác hạ xuất hiện một vài trượng cự hãm hại, nhượng Chung Đồ và Chung Vân thấy đúng hết hồn, Chung Kim Khuê nửa bên mặt thượng tắc lộ ra một tia âm hiểm cười.

Giữa không trung, một tiếng ré dài vang lên!

Chỉ thấy Chung Trầm phía sau, bỗng nhiên hiện lên một con đan thủ quỷ cừu hư ảnh, to lớn lam sắc điều thủ hai mắt lộ hung quang, nhìn chăm chăm phía trước bạch diện lão giả.

"Huyết mạch ấn ký? Không nghĩ tới người tiểu tử này còn có thể làm được loại vật này, bất quá người giá Trúc cơ kỳ tu sĩ, chẳng lẽ còn tưởng bằng giá bất nhập lưu yêu thú huyết mạch, giống như ta đây kết đan tu sĩ địa vị ngang nhau phải không?" Bạch diện lão giả trên mặt không chút biểu tình, khóe miệng thượng dâng lên một tia vẻ trào phúng.

Chung Trầm phảng phất không nghe thấy, bao trùm quanh thân lam tinh giáp y lam mang lưu chuyển, trong tay hư không nắm chặt, một thanh kim xán xán trượng hứa trường cự kiếm trống rỗng hiện lên, sáng loáng lượng không gì sánh được.

"Lưỡi mác kiếm? Không nghĩ tới kiếm này cánh bị người rút ra, hảo, tốt!" Đương bạch diện lão giả thấy Chung Trầm trong tay kim sắc cự kiếm

là lúc, trong mắt rõ ràng hiện lên nhất vẻ kinh ngạc, hoàn ẩn lộ vài phần vẻ tham lam.

Lúc này Chung Trầm hai tay cầm kiếm, bày ra chém kích chi thế, phía sau lam tinh cánh chim một võ, cả người nhất thời hóa thành một đạo lam hồng, hướng phía bạch diện lão giả phóng đi.

"Lai thật vừa lúc!" Bạch diện lão giả cười một tiếng dài, trong miệng phun ra một mặt thanh mưa lất phất tiểu lá chắn, gương lên dưới, hóa thành một đạo đậm thanh sắc quang tráo tương kì toàn thân bảo vệ, sau đó đem vật cầm trong tay hoàng mưa lất phất gương đồng văng trước người ném đi, đón gió tăng vọt tới trượng rất lớn tiểu, đón hai tay như bánh xe vẩy bay lượn.

Từng đạo pháp quyết, liên tục đánh vào trước mắt gương đồng trong, trong nháy mắt gương đồng mặt ngoài như sống lại giống nhau, trung tâm chỗ một đoàn minh hoàng sắc hỏa diễm tích lưu lưu bay nhanh xoay tròn, xen lẫn từng đạo tiết lộ ra âm hàn hơi thở lôi xà, trong chớp mắt, chính mặt gương đồng tản mát ra loá mắt quang mang.

Ngay Chung Trầm cự ly bạch diện lão giả bất túc hai mươi trượng thì, bạch diện lão giả khước miệng nổi lên một tia âm lãnh tiểu ý, sau đó trong miệng khinh thốt một "Khứ" tự, theo nhất thanh muộn hưởng, một cái chùng thất bát trượng dài, quanh thân hoàng diễm cuồn cuộn, âm hàn lôi quang lượn lờ điện giao từ trong gương đồng thoát ra, gương nanh múa vuốt hướng phía Chung Trầm cuồng quyển tới.

Tại đây điện giao xuất hiện trong nháy mắt, bốn phía ôn độ chợt cấp hàng, có thể dùng Chung Đồ, Chung Vân, thậm chí thân ở bạch diện sau lưng lão giả cách đó không xa Chung Kim Khuê, cũng không khỏi kích linh linh rùng mình một cái.

Chung Trầm trong lòng cả kinh, quanh thân bỗng nhiên toát ra một tầng xích hứa trường chói mắt lam mang, che ở thân thể, trong mắt tàn khốc lóe lên, không lùi mà tiến tới kể tục hướng phía bạch diện lão giả phóng đi.

"Không biết sống chết!" Bạch diện lão giả trong lòng vui vẻ, trong tay pháp quyết nhất thôi, hoàng diễm điện giao thân hình đột nhiên gia tốc gấp đôi, trong cơ thể càng phát sinh trầm thấp tiếng sấm.

Nhưng ngay sau đó, bạch diện lão giả trên mặt lộ ra nhất vẻ kinh ngạc, bởi vì bất khả tư nghị một màn xuất hiện!

Chỉ thấy Chung Trầm phía sau một đạo lam sắc quang trụ phóng lên cao, con kia lam sắc điều thủ tại lam sắc trong cột ánh sáng một không rõ hạ, cánh đồng thời tại hai bên toát ra bốn con độc nhất vô nhị thật lớn điều thủ đi ra.

Đúng là Cửu thủ quý cừu hoàn chỉnh hư ảnh!

Cửu thủ quý cừu thân hình bỗng nhiên mọc lên, với hoàng diễm điện giao triển đấu cùng một chỗ, chín con đầu không chút khách khí hướng phía điện giao một trận cắn xé, mỗi một miệng xuống phía dưới, đều có thể dùng điện giao thân hình thu nhỏ lại vài phần.

Đúng lúc này, bạch diện lão giả trước mắt thân ảnh lóe lên, Chung Trầm dĩ xuất hiện ở kỳ tiền phương, hai tay nắm chặt kim sắc cự kiếm, hung hăng phách khám xuống.

Bạch diện lão giả dưới sự kinh hãi, thua thôi động hoàng sắc gương đồng, trên người hộ thể thanh quang không lường lự bỗng nhiên nhất phòng, sẽ đón đỡ Chung Trầm lưỡi mác kiếm một kích.

Nhưng mà, Chung Trầm khoe miệng hơi nhất kiêu, phía sau lam tinh cánh chim một không rõ hạ, nhân lại kỳ trước mắt biến mất, đón "Phốc

phốc" tiếng xé gió vang lớn, rậm rạp chẳng chịt tinh mang đột nhiên xuất hiện, mưa sa hung hăng hướng bạch diện lão giả trắc diện vọt tới.

Chính thị trước đây từ họ Công Tôn nguyên võ chỗ có được phá Nguyên Thần mũi nhọn!

Khoảng cách gần như vậy, bạch diện lão giả mặc dù thân là kết đan tu sĩ cũng vô pháp hoàn toàn né tránh, dưới tình thế cấp bách, kỳ mạnh thôi động trước người hoàng sắc gương đồng che ở hơn nửa người, đồng thời thân hình vội vàng thối lui.

"Phốc phốc" chi tiếng nổ lớn, hơn phân nửa tinh mang rơi vào hoàng sắc gương đồng thượng, dẫn tới hoàng quang loạn chiến, nhưng chung quy vô pháp đánh bại gương đồng, nhưng có không ít cá lọt lưới tinh mang, rơi vào kỳ hộ thể đậm thanh sắc quang mang thượng, cũng không có như kỳ đoán bị che tại ngoại, mà là quý dị chui vào thanh mang trong, tịnh một chút xuyên thủng đi vào, sau đó đồng thời "Phanh" vỡ ra được.

Bạch diện lão giả sắc mặt vốn là trắng bệch, lúc này nhất thời trở nên dữ phát trắng bệch! Nhưng thân là kết đan tu sĩ, tự điều không phải dễ dàng hạng người, tại hộ thể quang mang vỡ tan trong nháy mắt, trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một xấp bùa, liền muốn vãng thân thượng vồ tới.

Nhưng vào lúc này, kim quang lóe lên, Chung Trầm từ kỳ một bên kia xuất hiện, tịnh từ kỳ bên cạnh thân thoáng một cái đã qua.

Đón, bạch diện lão giả chỉ cảm thấy dưới cổ phương lạnh sừ sừ, như cười mây đập gió bàn mọc lên, một trận thiên toàn địa chuyển qua đi, lúc đó nhân sự không biết.

Thi thể không đầu từ không trung rơi thẳng xuống, rơi trên mặt đất co quắp vài cái, liền không động đậy nữa.

Một màn này nói đến phức tạp, kỳ thực trước sau bất quá mấy hơi thở công phu!

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Phán Giết

Cách đó không xa trong hư không, Chung Trầm trong ngực hơi phập phồng, trong miệng cũng đại thở phào.

Chung Đồ với Chung Vân nhìn trợn mắt hốc mồm, một lát nói không nên lời một câu.

Chung Kim Khuê khoe miệng dáng tươi cười đọng lại, sắc mặt càng trắng bệch một mảnh, hăn vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, thân là Kim đan lúc đầu tốt cùng phụ thân, cánh sẽ bị Chung Trầm vừa đối mặt, liền thân thủ dị xử.

Trong lòng hăn giật mình rùng mình một cái, nhất thời phản ứng kịp, thân hình một cái xoay người, sẽ hướng xa xa bỏ chạy mà đi.

"Chung Kim Khuê, không về trong cốc cảnh sắc giỏi như vậy, không đi vào thưởng thức một chút, há không đáng tiếc?" Chung Trầm thanh âm của bỗng nhiên tại kỳ phía sau vang lên, kỳ trên mặt nhất thời lộ ra khó có thể tin vẻ sợ hãi.

Sau một khắc, một đôi xanh lam thiết trao gắt gao bắt được kỳ hai vai, chỉ cảm thấy bốn phía cảnh vật một trận rút lui, đón cả người buông lỏng, trước mắt nhất thời bị một mảnh yêu dị màu đỏ sở đầy rẫy.

"A. . ."

Một tiếng thê lương thảm thanh cũng không về nơi cốc khẩu truyền ra, đón "Phanh" một tiếng vang nhỏ, tự có vật gì vậy nặng nề rơi trên mặt đất. Sau đó, bên trong tất cả thanh âm hơi ngừng.

Chung Đồ với Chung Vân đứng ở thung lũng miệng, nhìn bên trong như lửa cháy mạnh cuộn cuộn vậy đỏ sẫm, như giống như năm mơ.

"Đi thôi, nơi này không thích hợp ở lâu, trước trở về rồi hãy nói." Chung Trầm từ bạch diện lão giả thi thể không đầu thượng sư ra một cái túi đựng đồ, sau đó tương kì thi thể đồng dạng nhưng nhập không về trong cốc, nói như thế.

Một lát sau, tam đạo thân ảnh phá không dựng lên, hướng phía xa xa bay đi.

Tại ba người sau khi rời đi không lâu sau, không về cốc khẩu phụ cận một tòa núi nhỏ đỉnh, hư không một trận ba động, một áo bào trắng nam tử thân ảnh trống rỗng hiện lên, nhìn không trung tiêm hành tiêm viễn ba đạo chui quang, ánh mắt chớp động, chẳng biết suy nghĩ cái gì.

...

Ba ngày sau, Chung Vân nơi ở, một gian mật thất trong.

"Trầm. . . Trầm ca, Điều này nhưng trăm triệu không được, Điều này. . . Điều này quá quý trọng!" Chung Đồ nhìn trong tay trong hộp ngọc lớn bằng ngón cái trong suốt đan dược, có chút lời nói không có mạch lạc nói rằng.

"Trầm ca, đây chính là người liều mạng từ Mộng Yểm Cung trung đặc lai vật, chúng ta bất năng yếu!" Chung Vân cầm trong tay hộp ngọc hợp lên, đưa cho Chung Trầm, sắc mặt nghiêm nghị nói rằng.

"Điều này lưỡng khóa Thái Ất đan, là ta cố ý lưu cho hai người người vật, các người tại ta đi trước Mộng Yểm Cung nghiêng về trước túi tương trợ, ta cũng không cùng hai người người khách khí, hiện tại các người cũng không cần khách khí với ta." Chung Trầm cười nhạt một tiếng, nói như thế.

"Người đưa Thái Ất đan cho chúng ta, vậy chính người làm sao bây giờ? Hôm nay người đã Trúc Cơ viên mãn tu vi, đang dùng được với vật ấy."

"Đúng vậy! Điều này. . ."

"Được rồi, không cần nói, ta làm như vậy tự có ta dụng ý. Bất quá việc này cần phải bảo mật, bất luận kẻ nào cũng không thể tiết lộ mảy may, chung nguyệt ngọn núi phản ứng, cũng là trong tộc những người khác sẽ có phản ứng, sống còn, hai người người cần phải nhớ kỹ." Chung Trầm khoát tay chặn lại, dừng lại nhị nhân ngữ, sắc mặt nghiêm nghị nói rằng.

Chung Vân với Chung Đồ hai người nghe vậy, liên tưởng đến trước đây chung nguyệt ngọn núi cử chỉ, đều là sắc mặt ngưng trọng vạn phần.

Chung Vân chỉ hơi trầm ngâm sau, hoàn muốn nói gì, lại bị Chung Đồ ngăn lại: "Lão tam, Trầm ca nếu đều nói như vậy, hẳn tự có nắm chắc ngưng kết kim đan."

"Ta người ba người đều là Chung gia con vợ kế, từ nhỏ quen biết, mấy năm nay tại trong tộc bị tất cả, các người cũng đều rõ ràng, năng dặt tay đồng tiến đi tới hôm nay bước này không dễ dàng, mà tương lai lộ tương càng thêm khó đi. Các người xưng hô ta nhất tiếng đại ca, ta cũng sẽ ở đủ khả năng trong phạm vi tận lực chiếu cố các người, nhưng tu vi thực lực đề thăng, xét đến cùng, hoàn là dựa vào cá nhân. Nhớ kỹ, Chung gia thậm chí thế giới này, chỉ có ủng có đủ thực lực, tài năng chính mình quyền phát biểu." Chung Trầm vươn hai tay, đồng thời vỗ vỗ hai người đầu vai, từ từ nói rằng.

"Không sai, chúng ta bị tất cả, đúng này dòng chính đệ tử không cách nào tưởng tượng, tại nơi ta Chung gia người già trong mắt, chúng ta những thứ hệ, chỉ là cùng người phát sinh tranh chấp thì pháo hôi, trừ lần đó ra, cái gì đều không phải là." Chung Vân song quyền nắm chặt nói rằng.

"Trầm ca, người yên tâm đi bế quan ba, chúng ta thì sẽ chiếu cố tốt chính." Chung Đồ gật đầu một cái nói.

...

Chung Trầm ly khai Chung Vân nơi ở sau, cũng không có trở về chỗ ở của mình, mà là lần thứ hai đi trước trước đây đi qua bán công khai phường thị, dự định đang bế quan tiền, tận khả năng hơn tổ một ít chuẩn bị.

Lúc này đây Mộng Yểm Cung hành trình, hẳn chỉ là linh ngọc tự thu hoạch sắp tới thất bát thiên, hơn nữa lần này từ chung nguyệt ngọn núi và Chung Kim Khuê trên người lấy được túi đựng đồ, cộng lại chừng hơn một vạn ba ngàn, đây đối với trước kia hẳn mà nói, đơn giản là một khoản không cách nào tưởng tượng cự khoản.

Hẳn đi tới phường thị sau, đầu tiên là tương trong túi đựng đồ một ít chưa dùng tới, thả không sẽ khiến hoài nghi vật, phân kỳ nhóm kể hết đổi thành linh ngọc, sau đó liền bắt đầu ở các nơi trong cửa hàng, tiến tiến xuất xuất đứng lên.

Bất quá non nửa ngày, hẳn liền rời đi chỗ này phường thị, hướng phía phương hướng tây bắc đi. Tại tiếp theo trong thời gian, Chung Trầm mã bất đình đề, liên tiếp chạy thất bát chỗ tất cả lớn nhỏ phường thị, hầu như tương trên người linh ngọc tiêu hao tám chín phần mười.

Đương nhiên, kỳ trong túi đựng đồ, cũng theo đó nhiều hơn không ít chai chai lọ lọ, trong đó thịnh phóng, tự nhiên là đủ loại đối kết đan có điều giúp ích linh đan linh thạch những vật này.

Chung gia làm Thiên Nam Châu tam đại tu tiên thế gia một trong, các loại thiên tài địa bảo tất nhiên là không thiếu, nhưng mấy thứ này, tự nhiên đều là bị dùng tại các đại dòng chính đệ tử trên người, trong đó hi hữu nhất vật trân quý, canh là tuyệt đối sẽ bị dùng tại đây ta dòng chính trong hàng đệ tử người nổi bật trên người. Về phần Chung Trầm như vậy thứ hệ đệ tử, mặc dù là gia chủ người ấy, cũng chắc là sẽ không có bất kỳ bị lo lắng dư địa.

Đây cũng là tạo thành dòng chính với thứ hệ thực lực, tu vi khác nhau trời vực chỗ mấu chốt, tại Chung gia hơn trăm danh Kim Đan kỳ người già trong, tuyệt đại đa số đều là dòng chính đệ tử, cũng đủ để nói rõ vấn đề.

Nhưng hôm nay, có những hao tổn bó lớn linh ngọc mua được linh đan những vật này nơi tay, hẳn ngưng kết kim đan xác xuất thành công tất nhiên là tăng nhiều, đương nhiên mấu chốt nhất, còn là kỳ lấy được mai Tam Chuyển Thái Ất đan.

Lần thứ hai trở lại Chung gia, đã là hơn nửa tháng sau chuyện, hẳn phương vừa về tới nơi ở, chích vội vã và Thị Võ thông báo vài câu, liền vừa... vừa chìm vào mình trên giường lớn, vù vù ngủ say.

Đoạn thời gian này, vừa vừa thực nhượng kỳ tâm lực lao lực quá độ a! Nhưng mà hẳn không biết đúng, ngay kỳ ra ngoài đoạn thời gian này, Chung gia ngoại sự người già chung nguyệt ngọn núi, và kỳ tử Chung Kim Khuê thất tung việc dĩ bị người phát hiện, tình một lần nhắc lên một phen phong ba không nhỏ.

Nhưng chẳng biết tại sao, việc này chỉ là giăng co mấy ngày, liền dần dần lặng yên không một tiếng động đứng lên.

Mấy ngày sau, Chung gia bế quan khu vực, mỗi đang lúc tu luyện mật thất nội.

Chung Trầm nhắm mắt khoanh chân ngồi trên tụ linh pháp trận trong, hai lòng bàn tay hướng lên trên, khinh đặt trên hai đầu gối, trong ngực hơi phập phồng, có tiết tấu địa hô hấp thổ nạp trữ.

Đột nhiên, hãn mí mắt khê động, chậm rãi mở hai mắt ra, trong hai mắt tinh quang chớp động.

Kinh qua đã nhiều ngày đả tọa, hãn đã xem toàn thân điều chỉnh đến rồi trạng thái tốt nhất, kế tiếp liền dự định lúc đó bế quan, ném thử ngưng kết kim đan.

Hãn thở sâu, ánh mắt chậm rãi nhìn lướt qua bốn phía, ánh mắt hơi chớp động.

Ở đây dĩ nhiên không phải kỳ lần đầu tiên tới.

Căn này tu luyện mật thất cùng với hãn tu luyện mật thất như nhau, tu kiến vu Chung gia nội bộ một chỗ linh khí nồng nặc linh mạch thượng, là cả Chung gia nội công khai một chỗ bế quan tu luyện nơi, chỉ cần tu vi đạt được bình cảnh, kinh qua trong tộc người già xác nhận sau, vô luận thứ hệ dòng chính, thậm chí là họ khác đệ tử đều có thể xin sử dụng, chích phải bỏ ra nhất tiểu bút linh ngọc là được.

Nhưng trên thực tế, Chung gia một phần nhỏ dòng chính đệ tử, nhất là như chung nói thiên, chung y theo vân như vậy trong tộc nể trọng người nổi bật, kỳ bế quan chỗ cũng không biết là ở đây, mà là trong tộc chuyên môn vi kỳ lượng thân chế tạo một ít linh khí càng thêm nồng nặc bí ẩn nơi, kỳ tu luyện hiệu quả, xa điều không phải ở đây có thể so.

Bất quá lúc này căn này mật thất, lại từ lâu đại không giống nhau, trừ mình ra dưới thân chỗ ngồi này tụ linh pháp trận ngoại, bên trong bốn phía mặt đất còn nhiều hơn không ít phức tạp linh văn, cùng với số can nhan sắc không đồng nhất lá cờ nhỏ, đúng là kỳ trước không tiếc tiêu hao ba nghìn

linh ngọc mua tới một bộ pháp trận, hiệu quả xa bỉ thông thường tụ linh pháp trận tốt hơn mấy lần không ngừng.

Đồng thời, tại bốn phía trên vách tường, hoàn tương khảm trứ không ít lớn chừng miệng chén thủy thuộc tính lam sắc linh thạch, quanh mình mơ hồ có xanh lam sắc vụ khí lượn lờ, những nhưng đồng dạng là giá trị xa xỉ thượng phẩm linh thạch.

Kinh qua phen này cải tạo, hẳn tự vấn nơi này bế quan hoàn cảnh, tuy rằng vị tất chân bỉ được với này trong tộc vốn lớn chế tạo bế quan thăng địa, nhưng là tuyệt sẽ không kém đi nơi nào.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Kết Đan

Chung Trầm ý niệm trong lòng cuộn cuộn, thu hồi ánh mắt, tại bên hông trên túi trữ vật nhẹ nhàng khẽ vỗ, trước người quang mang chớp động xuống, liền nhiều hơn bảy tám cái bình ngọc và hộp ngọc.

Ánh mắt của hắn rơi vào trong đó con kia lả lướt hộp ngọc lên, cầm nhẹ nhàng mở, dùng hai ngón tay kẹp lấy trong đó mai chùng hạt đậu Tam Chuyển Thái Ất đan, chỉ hơi trầm ngâm sau hướng lên đầu, cầm chi nuốt xuống.

Đan dược vào miệng tan đi, hóa thành một cỗ khí mát mẻ, từ hầu miệng thẳng chìm đến vùng đan điền, lập tức nhất dòng nước ấm từ trong đan điền bay lên, ở trong người trong kinh mạch lưu chuyển ra.

Chung Trầm chỉ cảm thấy thân thể dần dần trở nên khô nóng dị thường, không bao lâu, toàn thân kỳ kinh bát mạch trở nên nóng bỏng, vùng đan điền trạng thái dịch Chân Nguyên, càng như nước sôi giống nhau cuộn cuộn không thôi, nhượng kỳ nhịn không được khẽ hừ một tiếng.

Hắn vội vã ổn định tâm thần, trong miệng trầm thấp chú ngữ thanh truyền ra, đón trong tay số đạo pháp quyết tức thì phóng đến, lóe lên tức thệ không có vào phòng trong bốn phía trận kỳ trên.

Những trận kỳ nhất thời run lên, mặt ngoài phù văn sáng choang, các sắc quang mang chớp động, từng đạo tinh tế quang ty từ trận kỳ thượng bắn ra, liền kết thành một vài trượng lớn nhỏ pháp trận đi ra, cùng lúc đó, bốn

phía trên vách tường lam sắc Linh Thạch cũng theo đó lam quang lưu chuyển, từng cỗ một nòng nặc hơi nước hiện lên.

Chung Trầm sắc mặt chậm thêm vài phần, lại cầm lấy trên đất lưỡng bình ngọc, đem bên trong đan dược linh dịch vãng trong miệng rồi ngã xuống về sau, tựa hai tay pháp quyết thúc giục, trong cơ thể Bích Ba công bắt đầu vận chuyển.

Kỳ phía sau nhất thời lam quang đại thịnh, hiện ra tầng tầng lớp lớp cuộn sóng hư ảnh, phòng trong cũng theo đó truyện ra trận trận cuộn sóng cuồn cuộn có tiếng.

...

Chung gia tòa nào đó Thiên Điện.

"Nga, Việt gia tiểu tử kia đúng đưa con gái thân?" Một thân áo bào trắng Chung Huyền Cơ, lúc này đang ngồi ở hé ra ghế thái sư, mặt không thay đổi hỏi.

"Lão gia, tin tức tin cậy." Màu xanh bá đứng ở Chung Huyền Cơ trước mặt, không ngừng đầu một cái nói rằng.

"Thảo nào trước Việt Thương Lan tại người trước người sau, đối với chuyện đàm hỏi đều là nói năng thận trọng, không nghĩ tới lần này ngay cả ta đều nhìn lầm... Tin tức này hẳn là còn không có công bố ra ba." Chung Huyền Cơ quả đấm tại trên ghế dựa nhẹ nhàng đập, chỉ hơi trầm ngâm về sau, còn nói thêm.

"Việc này xác nhận Việt Thương Lan đơn phương giấu diếm, liên Việt gia trưởng lão hội đều mông tại cổ lí, vì vậy một khi truyền ra, tại Việt gia đưa tới oanh động không nhỏ, mặc dù dĩ tạm thời bị áp xuống dưới, nhưng lưỡng trước cũng man không được bao lâu. Dĩ lão nô chi cách nhìn, Việt

gia trưởng lão hội những người đó, hôm nay ứng với đang chuẩn bị cô gái này chuyện đàm hỏi rồi." Màu xanh bá ngẩng đầu lên, vừa cười vừa nói.

"Đường gia thế hệ này ngoại trừ Đường Hồng Lăng cô gái này ngoại, cái khác nam đệ tử không đáng giá nhắc tới, ta xem lúc này đây, Đường gia dùng cái gì lai cùng ta Chung gia tranh giành." Chung Huyền Cơ thần nhiên nói.

"Lão gia minh giám, với đạo Thiên thiếu gia so sánh với, Đường gia thế hệ trẻ tất nhiên là không đáng để lo. Được rồi, đạo Thiên thiếu gia nửa ngày tiền đã bắt đầu bế quan, tin tưởng sau đó không lâu là được tiến giai Kim Đan Kỳ. Trừ lần đó ra, Trầm cậu ấm, y theo Vân tiểu thư và cái khác xong Thái Ất đan đệ tử, đã ở nửa tháng này nội lục tiếp theo bắt đầu bế quan." Màu xanh bá gật gật đầu nói.

"Người đi an bài một chút, chờ đạo thiên lần này bế quan đi ra, sự kiện kia cũng có thể bắt tay vào làm tiến hành rồi." Chung Huyền Cơ khẽ vuốt cằm, lập tức lại nghĩ tới điều gì, phân phó nói.

"Đúng, lão gia, lão nô cái này đi thông tri mấy vị trưởng lão." Màu xanh bá thần sắc nghiêm lại về sau, ứng tiếng nói.

...

Hơn mười ngày sau.

Chung gia ở vào tòa nào đó xanh tươi đỉnh núi thượng trong đại điện, tiếng người ồn ào, không ít đệ tử trẻ tuổi chính tụ tại một chỗ, thần sắc hưng phấn nghị luận cái gì.

"Ta không nghe lầm chứ, Việt gia vị kia được xưng thiên niên vừa thấy thiên tài đệ tử Việt Thiên Sâu, đúng là người nữ?"

"Thiên chân vạn xác! Việc này là càn mọi nhà chủ mấy ngày trước tự mình đối với ngoại tuyên bố, bảo là muốn tại một năm sau, tại chúng ta Chung gia và Đường gia trong lúc đó chọn nhất đám hỏi, toàn bộ Thiên Nam Châu đều truyền khắp!"

"Ta còn nghe nói, điều này Việt Thiên Sầu dĩ tự mình bản tiếng, đầu và hai nhà ba mươi tuổi trở xuống đệ tử trẻ tuổi trung người mạnh nhất đánh hôn, sợ rằng một năm sau, Việt gia sẽ đến một luận võ chọn rể."

"Chỉ là không biết điều này Việt Thiên Sầu lớn lên làm sao, có phải hay không là một người quái dị, sở dĩ trước đây tài vẫn nữ giả nam trang?"

"Nói bậy bạ gì đó! Có người nói cô gái này trước nữ giả nam trang thì, tựu dài hé ra mặt con nít, trên thực tế càng ngày thường quốc sắc thiên hương, dung mạo tại đây Thiên Nam Châu thế nhưng số một số hai!"

"Ta đây cần phải đi thử một chút!"

"Ta cũng vậy, dù cho đi thấy phương dung cũng tốt!"

"Các người xem nào nhiệt gì, lẽ nào các người tự vẫn đúng chung đạo ngày đối thủ? Lần này kỳ bế quan đi ra, nhưng chỉ có Kim Đan Kỳ tu sĩ, vẫn chưa tới hai mươi một tuế! Trừ lần đó ra, chúng ta Chung gia ba mươi tuổi trở xuống Kim Đan Kỳ người già cũng là có vài đấy."

"Nói cũng phải, chuyện như thế tình cùng chúng ta thứ hệ đệ tử, cho tới bây giờ cũng sẽ không có quan hệ gì."

"Vậy cũng chưa chắc! Ta thế nhưng nghe nói, gia chủ con vợ kế Chung Trầm, tại lúc này đây Mộng Yểm Cung hành trình thế nhưng đại phóng tia sáng kỳ dị, nhất cử đánh bại Đường Hồng Lăng không nói, hoàn đoạt được một quả Thái Ất đan, hôm nay cũng đang bế sinh tử quan ni!"

"Cái gì? Thế nhưng ngày đó nam thế hệ trẻ đệ nhất nhân Đường Hồng Lăng?"

"Lẽ nào chúng ta Thiên Nam còn có người thứ hai Đường Hồng Lăng sao?"

"Hắc hắc, lại nói tiếp, hai người bọn họ còn là hai huynh đệ, xem ra có trò hay để nhìn! Đến lúc đó lộ tử thù thù, còn không biết ni!"

...

Thời gian một ngày ngày trôi qua, ba tháng thời gian nhoáng lên rồi biến mất.

Chung gia nơi nào đó bị tầng tầng cấm chế bảo vệ trên ngọn núi phương hướng, nguyên bản xanh lam như tấm trên bầu trời không có một áng mây màu. Như thế mà tới được vào lúc giữa trưa, hư không ba động cùng nhau, ngay sau đó trống rỗng hiện lên một đóa mây đen to lớn, hầu như tương phía dưới núi non che đậy đặc hôn ám không gì sánh được.

Trong mây đen, mơ hồ có ngân sắc điện xà hiện lên, truyền ra kẻ khác đình tai nhức óc tiếng oanh minh.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng thiên địa linh khí, đều tại một chỗ vô hình lực dặt xuống, hướng phía này tòa đỉnh núi vọt tới, dần dần tạo thành một dãy ngọn núi làm trung tâm, như cái phễu vậy thật lớn linh khí vòng xoáy.

Một màn này kinh người hiện tượng thiên văn, dẫn tới phụ cận đi ngang qua Chung gia đệ tử đều nghỉ chân quan vọng, mục trừng khẩu ngốc.

"Đây là... Có người kết xuất Kim Đan rồi!"

"Tê kêu núi, đây là chung đạo thiên yếu xuất quan!"

"Nhanh như vậy?"

...

Hơn mười ngày sau, Chung gia Thánh Địa nơi nào đó thủy đàm bầu trời, đồng dạng xuất hiện thiên địa dị tượng, tạo thành nhất một lớn vô cùng thiên địa linh khí vòng xoáy, dẫn tới hư không rung động.

Phía dưới băng lãnh mặt nước bỗng nhiên một trận kịch liệt cuộn cuộn, đón, một con đen sì như mực cự con trai từ đó chậm rãi nổi lên.

Lúc này, cạnh đầm nước bên bờ nơi nào đó, một gã mặc lục sắc quần áo thiếu nữ thấy thế, nhất thời đại hỉ kêu lên: "Y theo Vân tiểu thư, người xuất quan!"

Tiếp theo trong ba tháng, trước đây xong trong tộc ban tặng Thái Ất đan vài Chung gia đệ tử, cũng lục tục bắt đầu xuất quan.

Ngoại trừ từ lâu xuất quan chung đạo thiên hòa chung y theo Vân ngoại, lúc này đây còn có bốn gã đệ tử cũng thành công ngưng kết ra Kim Đan, trở thành Kim Đan Kỳ tu sĩ.

Bốn người này cũng không hoàn toàn là dòng chính đệ tử, trong đó có một gã thứ hệ đệ tử cũng không có dùng Thái Ất đan, đúng đang lúc mọi người bế quan số tháng trước liền bắt đầu bế quan, kết quả dưới cơ duyên xảo hợp, và Điều này một nhóm bế quan đệ tử đồng thời xuất quan.

Bất quá trong lúc ở chỗ này, bế quan trên khu vực Phương tổng cộng xuất hiện năm lần thiên địa dị tượng, lại chỉ ra đời bốn gã tu sĩ Kim Đan, điều này làm cho Chung gia không ít người sinh lòng nghi hoặc hơn, nhắc lên một hồi không nhỏ suy đoán phong ba.

Bất quá một lúc sau, việc này cũng tiên hữu người quan tâm, dù sao Chung gia tại trong hơn nửa năm, thoáng cái nhiều hơn sáu gã tu sĩ Kim

Đan, đã đủ để làm cho cả Chung gia vui mừng khôn xiết.

Thời gian như thoi đưa, trong chớp mắt vừa lưỡng tháng trôi qua.

Chung Đồ nơi ở.

"Trầm ca hoàn không có đi ra sao?" Chung Vân có chút lo lắng nói.

"Ta hôm qua mới từ bể quan khu trở về, hoàn không có tin tức, khả năng trùng kích bình cảnh là lúc, gặp một chút phiền toái ba." Chung Đồ gãi gãi đầu, có chút không xác định nói rằng.

"Điều này đều nhanh tháng thứ mười rồi, chung đạo thiên hòa chung y theo Vân nửa năm trước cũng đã xuất quan, cái khác không sai biệt lắm thời gian bắt đầu bế quan người, vô luận thành bại, hai ba tháng tiền cũng đã xuất quan. Trầm ca tại trong mật thất sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, có phải hay không là tẩu hỏa nhập ma?" Chung Vân có chút nóng nảy nói.

"Hừ, lão tam người mở quạ đen! Trầm ca không có việc gì, hơn nữa ta tin tưởng hẳn nhất định sẽ thành công ngưng kết kim đan!" Chung Đồ xì một tiếng khinh miệt, lời thề son sắt nói.

"Nhị ca người nói không sai, Trầm ca cát nhân thiên tướng, chúng ta chờ một chút đi." Chung Vân khẽ thở dài, gật gật đầu nói.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Kết Đan Hậu Kỳ

Hai tháng sau một ngày đêm.

Lúc sáng sớm, mặt trời nhô lên cao.

Gió mát đem sương sớm thổi tan, Vân Bình sơn mạch bại lộ tại ánh mặt trời bao phơi nắng xuống, trong hư không nổi lên từng trận khô nóng khí tức. Đây là trong một ngày thiên địa nguyên khí nồng nặc nhất thời điểm, không ít Chung gia đệ tử, lúc này đã nhao nhao ngồi xếp bằng tại riêng phần mình chỗ ở bên ngoài trong sơn, hoặc là phụ cận trên ngọn núi, thổ nạp Luyện Khí, tu luyện công pháp.

Ngay tại ba ngày trước, Chung gia cử hành một trận diễn lễ long trọng, không chỉ có trao tặng gần đây Kết Đan thành công sáu gã đệ tử lấy Chung gia trưởng lão thân phận, đồng thời còn ban thưởng một nhóm lớn tu luyện tài nguyên.

Chung gia Kim Đan Kỳ trưởng lão với tư cách trong tộc trung kiên lực lượng, địa vị nổi bật, không chỉ có thể hưởng thụ xa xỉ định kỳ tài nguyên cung phụng, đồng thời còn có thể tại trong tộc đảm nhiệm một ít chức vụ, quyền lực không nhỏ, mặc dù là thứ buộc lại đệ tử đãi ngộ cũng giống như vậy.

Kết quả là, ngưng kết Kim Đan trở thành Kim Đan Kỳ tu sĩ, hầu như đã thành sở hữu thứ buộc lại đệ tử mục tiêu, chịu không ngừng nỗ lực.

Lần này diễn lễ, càng làm cho trong tộc sở hữu thứ buộc lại đệ tử tinh thần đại chấn, tu luyện tiến giai nội tâm khát vọng càng mãnh liệt, tu luyện bầu không khí cũng càng thêm dày đặc. Đương nhiên nếu không phải lần này vừa gặp Mộng Yểm Cung xuất thế, những đệ tử này đã nhận được một đồng Thái Ất đan, ngưng kết kim đan tỷ lệ vẫn đang thấp đến đáng thương.

Lúc này, Chung gia bế quan khu vực chỗ sơn mạch yên tĩnh.

Lòng núi chỗ, hai miếng thoát nhìn có chút hùng vĩ trước cửa đá, một đôi không biết tên Yêu thú thạch điêu ngồi xổm ngồi ở trước, trong đó một cái ửng đầu Hồ thân thể, sau lưng mọc lên hai cánh, một cái khác tức thì cao chừng ba trượng, đầu trâu thân người, cầm trong tay một cây Cự Phủ, tại trên cửa đá vừa mới khối màu đen biến khảm vào Nham bên trong, dăng thư "Tụ hợp đỉnh điện thờ" ba cái phong cách cổ xưa chữ to.

Cửa đá bên trong đúng một cái hai ba mươi trượng lớn nhỏ động quật không gian, bên trong đang có một gã tóc xám trắng áo bào tím lão giả, cúi đầu xếp bằng ở trên bờ đoàn nhắm mắt dưỡng thần.

Động quật chỗ sâu trong thông đạo, truyền ra một hồi có tiết tấu tiếng bước chân, bắt lấy một gã mặc thanh sam thanh niên từ trong chậm rãi đi ra.

Cái kia nhắm mắt lão giả nghe được động tĩnh, giương đôi mắt hướng thông đạo phương hướng liếc nhìn, nhìn thấy cái kia thanh sam thanh niên đi ra, trước đúng hơi ngần ra, tiếp theo lấy ra một quả ngọc giản tại trên trán một dán, từ từ mở miệng nói: "Chung Trầm, người lần này cộng cho thuê một năm thời gian, giờ phút này nếu là sớm xuất quan, còn thừa Linh Ngọc thể nhưng. . ."

Lão giả nói đến một nửa, thanh âm {ngừng lại:một trận}, tiếp theo sắc mặt cả kinh nói: "Người. . . Người cũng kết thành Kim Đan rồi hả?"

"Đại Nham trưởng lão, tại hạ xác thực đã Kim Đan thành công rồi." Chung Trầm mỉm cười, nói như thế.

"Cái kia tại sao không có thiên địa dị tượng? Chẳng lẽ mấy tháng trước lần kia. . . Là người?" Áo bào tím lão giả nhìn xem Chung Trầm, đột nhiên vỗ đầu một cái nói.

"Đúng vậy, tại hạ kết thành Kim Đan về sau, phát hiện cảnh giới bất ổn, tăng thêm cho thuê thời gian cũng không có thiếu, cho nên tại trong mật thất tiếp tục tu luyện một đoạn thời gian." Chung Trầm gật gật đầu nói.

"Tốt, tốt! Người đi về nghỉ trước, ta sẽ đem việc này trên bầm, tin tưởng ít ngày nữa gia chủ sẽ gặp trao tặng người trưởng lão vị trí rồi." Áo bào tím lão giả sắc mặt dừng một chút, vuốt râu cười nói, thanh âm khách khí dị thường.

"Vậy làm phiền Đại Nham trưởng lão rồi, vân bối cáo từ." Chung Trầm hướng đối phương liền ôm quyền, trực tiếp thẳng đi ra bế quan khu vực đại môn.

Một lát sau, Chung Trầm đứng ở cửa ra vào, ngẩng đầu quan sát không trung mặt trời chói chang nóng bức, hai mắt có chút không thích ứng híp híp, trong miệng thở dài một cái.

Không tệ, hẳn sớm đã tại mấy tháng trước, liền một lần hành động ngưng kết Kim Đan thành công, chính thức đã trở thành một gã Kim Đan Kỳ tu sĩ, tại Tam Chuyển Thái Ất đan cùng rất nhiều mật khác chu toàn chuẩn bị phía dưới, tu luyện Bích Ba công hẳn hầu như không có gặp được trở ngại gì, toàn bộ quá trình có thể nói là nước chảy thành sông.

Hẳn kết thành Kim Đan, còn là cực kỳ hiếm thấy thượng phẩm Kim Đan, điều này đại biểu hẳn tương lai còn có được kết xuất Nguyên Anh, làm cho tu vi nâng cao một bước khả năng.

Mà hãn sở dĩ không có lập tức xuất quan, liền là vì cái kia miếng Tam Chuyển Thái Ất đan không chỉ có được hiệu kỳ lạ, trong đó ẩn chứa Linh lực thực sự quá mãnh liệt, thế cho nên hãn ngưng tụ Kim Đan về sau, trong cơ thể trong Đan Điền nhưng tích súc đại lượng Linh lực, không hề đứt đoạn hướng tứ chi trong kinh mạch tích lũy động, làm cho kia không thể không tiếp tục tu luyện.

Kết quả Điều này một tu luyện, liền phát hiện căn bản dừng lại không được, tại đan dược còn thừa Linh lực phụ tá xuống, kia tu vi càng là như điều gặp gió giống như kéo lên, vốn là Kim Đan sơ kỳ đỉnh phong, tiếp theo đúng Kim Đan trung kỳ đỉnh phong, thậm chí cho tới bây giờ Kết Đan Hậu Kỳ mới khó khăn lắm dừng lại.

Tại cả cái trong quá trình tu luyện, không biết có hay không cùng Tam Chuyển Thái Ất đan có quan hệ, cơ hồ là làm liền một mạch, không có gặp được chút nào bình cảnh. Điều này tự nhiên làm cho hãn vui mừng quá đỗi!

Phải biết rằng, Kết Đan sau đó tu luyện khó khăn, từng cái Tiểu cảnh giới tăng lên tiêu tốn mười năm, thậm chí mấy chục năm đều là thập phần bình thường sự tình, thực tế bản thân tu luyện còn là Bích Ba công.

Chung gia trăm tên tu sĩ Kim Đan bên trong, sơ kỳ người trọn vẹn chiếm được tám phần, lưu lại tại sơ kỳ quanh năm không có tiến thêm người càng là nhìn mãi quen mắt, liền đủ để nói rõ chuyện này. Mình có thể được này kỳ duyên, một lần hành động đột phá đến Kim Đan Hậu Kỳ, thọ nguyên càng là một lần hành động đột phá đến mấy trăm năm, tương lai tu luyện chi đờ, tự nhiên cũng đem càng thêm bằng phẳng.

Bất quá chỉ như vậy nhanh đến tốc độ tu luyện, nếu là bị người khác biết rõ, khó tránh khỏi khiến cho một phen sóng to gió lớn, thậm chí còn sẽ bị có lòng người truy vấn ngọn nguồn điều tra lên nguyên do, Điều này có thể thật lớn không ổn.

Vì vậy trong lòng của hãn cố kỵ xuống, cố ý thu liễm khí tức che giấu tu vi, nếu không có tu vi xa cao hơn kia tu sĩ tận lực dụng thần nhận thức xem xét, tuyệt đối sẽ không phát hiện manh mối gì.

Giờ phút này trong đan điền của hãn, một hạt lớn chừng ngón cái màu vàng hạt châu tại Linh Hải trong hơi hơi xoay tròn, mặt ngoài có màu vàng lưu quang chuyển động, hô hấp thổ nạp lúc giữa, thiên địa linh khí theo bốn phương tám hướng, hướng trong cơ thể mình liên tục không ngừng hội tụ tới, dường như có được vô cùng vô tận lực lượng bình thường.

"Nếu như Kim Đan thành công, kế tiếp cũng nên hướng kia xách nhắc tới sự kiện kia rồi." Chung Trầm hít sâu một hơi, thì thào lẩm bẩm.

Tiếng nói hạ xuống, kia dưới bàn chân thủy quang cùng một chỗ, cả người liền hóa thành một đạo màu lam độn quang, hướng phía tòa nào đó cao nhất ngọn núi phương hướng mà đi.

"Thanh Bá, người cũng đã biết phụ thân hãn lúc nào trở về?" Thiên Điện trước, Chung Trầm đứng thẳng nhưng mà đứng, trầm giọng hỏi.

"Trầm Thiếu gia, tộc trưởng đại nhân lần này, là vì trong tộc một kiện việc gấp lúc này mới sốt ruột ra ngoài, khi nào phản hồi, lão nô cũng không phải là rất rõ ràng. Bất quá trầm Thiếu gia có thể như nguyện kết thành Kim Đan, tộc trưởng đại nhân sau khi biết, tất nhiên sẽ hết sức vui mừng đấy." Thanh Bá nhìn qua Chung Trầm, vừa cười vừa nói.

"Đã như vậy, ta đây ngày khác lại đến đi, tiểu tử cáo từ." Chung Trầm hướng Thanh Bá thi lễ một cái về sau, quay người rời đi.

Thanh Bá nhìn qua Chung Trầm đi xa thân ảnh, thân hình vẫn không nhúc nhích, sau một lúc lâu, khẽ lắc đầu, quay người đi vào chuyển lệch trong điện.

...

Một chỗ không biết tên Bí Cảnh bên trong, khắp nơi tràn ngập hơi nước trắng mịn mờ sương mù, khiến cho bốn phía hết thấy cảnh vật, thoát nhìn đều lộ ra có chút mờ lung.

Lúc này, một người mặc màu xám áo ngắn tinh tráng nam tử, chính chỉ nhìn một cách đơn thuần tay mang theo một cây màu đen trường thương, tại đây mảnh không cách nào thấy vật sương mù màu trắng trong chậm rãi đi về phía trước lấy.

Nam tử hai mươi tuổi xuất đầu, lộ ở bên ngoài hai tay cơ bắp từng cục, không có cầm thương cái tay kia lên, còn mang theo một cái màu đen bao tay, hành tẩu lúc giữa mỗi một bước đạp xuống, tựa hồ cũng có được nghìn quân lực, toàn bộ người làm cho người ta một loại dị thường bực hân thiện chiến cảm giác, đúng là Chung gia gia chủ con trai trưởng Chung Đạo Thiên.

Với hơn một năm trước so sánh với, giờ phút này Chung Đạo Thiên thần tình càng lộ ra lạnh lùng, theo kia biểu lộ lên, căn bản không cách nào nhìn ra kia giờ phút này nội tâm đến tột cùng là thích đúng phần nộ.

Đột nhiên, hân lông mày khẽ nhướng mày, dừng bước, trong tay màu đen trường thương nhanh như tia chớp nâng lên, hướng một chỗ đâm tới, dẫn tới xung quanh sương mù một hồi cuồn cuộn.

Đầu mũi thương một hồi mơ hồ xuống, lập tức chui vào hư không, mà khoảng cách kia hơn mười trượng bên ngoài một cái khác mảnh trong hư không, màu đen mũi thương hiển hiện mà ra.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, cái kia chỗ hư không lại dường như thủy tinh bình thường từng khúc vỡ ra, lập tức tán loạn biến mất.

Bóng đen hiện lên, bắt lấy một thanh âm vang lên: "Ôi, Đạo Thiên huynh đừng động thủ, ta rời khỏi, thối lui ra khỏi."

Đang khi nói chuyện, chỉ thấy một bóng người theo trong hư không loạng choạng ngã mà ra, màu đen trường thương cũng tùy theo ngừng lưu tại mi tâm trước chưa đủ ba tấc địa phương, dẫn tới kia không khỏi run một cái.

Đây là người thoát nhìn hai mươi mấy tuổi mặt hình vuông thanh niên, chính một tay cầm lấy một con dao găm bộ dáng Pháp Khí, tay kia tức thì giơ một mặt che kín vết rách hình tròn Tiểu thuấn.

Kia vừa mới hiện ra thân hình, liền không nói hai lời từ hông lúc giữa gỡ xuống một quả ngọc phù, bóp chặt lấy, lập tức một cuốn bạch quang từ trong bay ra, đem thân ảnh một cuốn cùng nhau biến mất tại chỗ cũ.

"Đều xuất hiện đi, hà tất còn trốn trốn tránh tránh! Chẳng lẽ muốn ta giúp người đả hiện thân sao?" Chung Đạo Thiên nhìn đối phương biến mất ở trước mắt, đột nhiên mãnh liệt quát một tiếng.

"Hắc hắc, Chung Đạo Thiên, người thần thức quả không có người thường có thể so sánh, xem ra rất sớm liền phát hiện chúng ta hành tung đi." Nói chuyện là một gã thân mặc màu đen cầm bào mặt rỗ trung niên nhân, thoát nhìn hơn ba mươi tuổi bộ dạng, theo giống như xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng giống như cuộn cuộn trong sương mù đi ra.

Cùng lúc đó, tại Chung Đạo Thiên sau lưng cùng trái phải, cũng là sương mù một hồi cuộn cuộn riêng phần mình đi ra một người đến.

Bốn người cùng đem Chung Đạo Thiên vây ở chính giữa.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Tư Cách

"Không nghĩ tới bốn người các người lại sẽ liên thủ." Chung Đạo Thiên ánh mắt nhanh chóng quét qua, lạnh lùng nói ra.

"Chúng ta tự biết đơn đả độc đấu đều không phải là đối thủ của người, nhưng là tuyệt không cam lòng buông tha cho tư cách, dù sao trong tộc cũng không có quy định cấm liên thủ, chờ chúng ta đưa người đuổi ra ngoài, thì sẽ lại quyết ra cái thắng bại đến." Chung Đạo Thiên sau lưng, một gã rộng rãi lông mày thanh niên cười lạnh nói.

"Người tự giác chính mình rời đi, hay là muốn chúng ta động thủ giúp người một cái? Dù sao đao kiếm không có mắt, người tuy lợi hại nhưng cũng không thể nào là bốn gã tu sĩ Kim Đan đối thủ." Bên kia, một gã chừng ba mươi tuổi váy dài thiếu phụ nói ra.

"Nơi đây vậy cũng liền còn lại bốn người các người rồi, nếu như đều tụ chung một chỗ, cũng là giảm bớt cho ta không ít phiền toái." Chung Đạo Thiên nghe vậy, mặt không thay đổi cầm trong tay trường thương màu đen giơ lên, trong miệng chậm rãi nói ra.

Tiếng nói hạ xuống, hắc thân ảnh nhất thời một cái mơ hồ, từ biến mất tại chỗ, sau một khắc, loại quỷ mị xuất hiện ở tên kia rộng rãi lông mày thanh niên trước người.

Rộng rãi lông mày thanh niên tựa hồ không nghĩ tới Chung Đạo Thiên nói động thủ liền động thủ, trong lòng rùng mình, nhưng phản ứng cũng

không chạm, trong tay kiếm lớn màu trắng quét ngang, tay kia tại trên kiếm phong nhẹ nhàng khẽ vỗ mà qua.

Lập tức, vô số màu trắng phù văn từ trong Cự Kiếm tuôn trào ra, tạo thành một tầng mù sương vòng bảo hộ, trong nháy mắt bao phủ toàn thân, đồng thời thân hình cũng theo đó hướng về sau phương hướng nhanh chóng thối lui.

Nhưng Chung Đạo Thiên đối với cái này căn bản không thèm để ý chút nào, giơ lên cái kia mang theo bao tay cánh tay của, hướng rộng rãi lông mày thanh niên hư không một quyền đánh ra, lập tức một cái màu đen quyền ảnh nổi lên, bí mật mang theo một cỗ vô hình man lực hướng phía trước bay đi.

"Oanh" một tiếng vang thật lớn!

Một đoàn trắng đen xen kẽ cực lớn quang cầu hiển hiện, đồng thời từng vòng sóng xung kích sóng hướng bốn phía khoách tán ra.

Hét thảm một tiếng phát ra, rộng rãi lông mày thanh niên thân ảnh loạng choạng ngã lầy từ trong gợn sóng trung tâm bắn ngược mà ra, ngã vào sương mù màu trắng bên trong, dẫn tới sương mù một hồi kịch liệt cuộn cuộn.

Cảnh tượng này phát sinh quá mức đột nhiên, thế cho nên mặt rõ trung niên nhân chờ còn lại ba người đều thấy được là trợn mắt há hốc mồm, khuôn mặt vẻ không thể tin được.

Chung Đạo Thiên quay đầu, lạnh giọng nói ra: "Hiện tại, đến phiên các người."

...

Mấy ngày về sau, Chung Trầm chỗ ở, thạch thất.

"Cuối cùng đại công cáo thành." Chung Trầm nhìn trong phòng trên mặt đất khắc lấy một cái phức tạp pháp trận, lộ ra vẻ hài lòng nói.

"Đúng vậy, không nhìn ra, tiểu tử người đối với trận pháp chi đạo, ngược lại còn có mấy phần thiên phú." Tại Chung Trầm trên đầu vai, một cái lớn chừng quả đấm màu vàng sọc nói như thế.

Chung Trầm một tay vỗ túi trữ vật, ánh sáng màu xanh lóe lên, một đôi hơi mờ màu xanh cánh ve sâu từ trong bay ra, trôi lơ lửng ở kia trước người.

"Kim Vương tiền bối, người nói thứ này, thật là trong truyền thuyết Ngũ Sắc Thiên Tinh luyện chế thành?" Chung Trầm nhìn qua trước mặt màu xanh cánh ve sâu, nhưng có chút không quá tin tưởng hỏi.

"Hừ, người tiểu tử này chẳng lẽ còn không tin bốn tọa sao? Những thiên địa này linh tài, ta tự ngày ra đời đã liền một mực khắc sâu vào trong trí nhớ, há có thể lầm. Tốt rồi, chuyện phải nói ta cũng nói rồi, không có việc gì liền đừng quấy rầy bốn tọa ngũ." Kim Vương hừ một tiếng, có chút bất mãn nói ra, mà sau thân hình thoát một cái biến mất tại Chung Trầm đầu vai.

"Nếu như như vậy, ta đây lại bắt đầu." Chung Trầm mỉm cười, nhẹ gạt đầu.

Đây đối với cánh chim màu xanh, chính là trước đây từ Công Tôn Nguyên Vũ món đó cơ quan áo giáp trên chiếm được chi vật, trước đó không lâu hẳn tại sửa sang lại chiến lợi phẩm lúc, Kim Vương đột nhiên tỉnh lại, nhập lại liếc nhìn vật ấy, chợt kinh hô ra khỏi miệng, để cho kinh hãi.

Hắn từng tại trong tộc cất chứa một bộ về tài liệu luyện khí trên điển tịch, đã từng gặp về Ngũ Sắc Thiên Tinh ghi chép, vật ấy tạo ra điều kiện cực kỳ hà khắc, sợi râu tại tụ tập thiên địa ngũ hành tinh hoa chỗ, trải qua

đã ngoài ngàn năm thiên chuy địa luyện, mới có thể ngưng ra một khối nhỏ. Trong đó ngũ hành giữa, đã tạo thành nào đó vi diệu cân bằng, chính là luyện chế thượng phẩm thậm chí cực phẩm pháp khí tài liệu trân quý, không nghĩ tới Công Tôn Nguyên Vũ món đó cơ quan áo giáp trên cánh chim, chính là dùng Ngũ Sắc Thiên Tinh luyện thành.

Căn cứ Kim Vương lời nói, nếu là có thể tại pháp khí trong dung nhập một ít, không chỉ có thể khiến cho pháp khí trở nên nhẹ như không có vật gì, càng có thể làm cho chi có mặt khác công hiệu bất khả tư nghị, vì vậy hẳn dưới sự chỉ điểm của Kim vương, bày ra như vậy một tòa không biết tên pháp trận, chuẩn bị dùng Kim Đan kỳ tu sĩ mới có thể thúc giục đan hỏa, đối Kim Qua Kiếm tiến hành một phen rèn luyện.

Dù sao hẳn hôm nay tu vi đã đạt Kim Đan hậu kỳ, thúc sử dụng cái thanh này Kim Qua Kiếm đã không tồn tại khó khăn gì, đang không có rất tốt pháp khí dưới tình huống, đem vật ấy hảo hảo tiến hóa một phen, cũng là một cái lựa chọn tốt.

Chung Trầm ngưng trọng trông nhìn trôi nổi trước người cánh chim màu xanh, khoan chân ngồi xuống. Hẳn hít sâu một hơi, hai tay trước người véo lên pháp quyết, trên mặt đất pháp trận thoáng cái sáng rõ, hiện ra từng miếng nhạt bùa chú màu bạc, vậy đối với cánh chim màu xanh đã ở kia dưới sự thúc giục, lóe lên đã rơi vào pháp trong trận.

Những bùa chú màu bạc đó nhao nhao lóe lên, hóa thành một đạo đạo màu bạc sợi tơ, giăng khắp nơi đem cánh chim màu xanh một tầng một tầng bao bọc trong đó.

Chung Trầm khí vận đan điền, há miệng ra, một đường màu lam đan hỏa thốt ra, phun tạt trước mắt cánh chim màu xanh phía trên.

"Xì xì" thanh âm truyền đến, cánh chim màu xanh mặt ngoài nổi lên một tầng ngũ sắc Linh quang, mơ hồ đem đan hỏa cách trở bên ngoài.

Chung Trầm thấy vậy, hai tay mười ngón một hồi bánh xe giống như biến hóa, hai mắt ánh sáng màu lam sáng rõ, đoàn kia phun ra đan hỏa lập tức đại thịnh, đem ngũ sắc Linh quang bao phủ. . .

Mấy ngày về sau, Chung Trầm nhìn qua lên trước mặt nổi lơ lửng đấy, một ít đoàn hiện ra ngũ sắc linh quang chất lỏng, không khỏi thở dài ra một hơi.

Sau đó kia lẻ giơ tay lên, một vật kim quang bay ra, lóe lên một cái rồi biến mất đã rơi vào trong pháp trận, hóa thành một chuỗi kiếm lớn màu vàng óng , tương tự bị từng đạo màu bạc sợi tơ quấn quanh, trôi nổi tại không trung.

Hắn hai mắt nhíu lại, thần sắc trên mặt trở nên ngưng trọng vài phần, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, một đường nhỏ bé và yếu ớt màu lam linh sợi bay ra, đã rơi vào đoàn kia chất lỏng năm màu phía trên, nhẹ nhàng run lên, một đường lóe ra ngũ sắc quang mang sợi tơ từ trong chất lỏng năm màu bị lôi ra, rồi sau đó tại Chung Trầm ngón tay của di động xuống, hướng phía kiếm lớn màu vàng óng phía trên bay đi. . .

Sau bảy ngày, Chung Trầm trông nhìn giữa không trung kiếm lớn màu vàng óng, có chút tiêu tụy mang trên mặt vài phần vẻ hưng phấn.

Hôm nay kiếm lớn màu vàng óng, chợt nhìn cùng trước đây Kim Qua Kiếm không có quá nhiều khác nhau, nhưng nếu nhỏ tưởng tận xem xét xuống, rồi lại nhưng phát hiện nguyên bản sáng loáng sáng như kính Cự Kiếm mặt ngoài, thỉnh thoảng năm màu Linh quang hiện lên.

Hắn vẫy tay một cái, kiếm lớn màu vàng óng lập tức lóe lên phía dưới, bị kia nắm trong tay, tiện tay huy động vài cái.

Lập tức, trước người kim quang vô thanh vô tức chợt hiện động không ngừng, gió kiếm từng trận, hư không một hồi mơ hồ vụn vụn, nổi lên từng trận mắt trần có thể thấy rung động.

Đột nhiên kia tay kia một kết pháp quyết, hào quang năm màu tại kiếm lớn màu vàng óng mặt ngoài từng vòng nổi lên, rực rỡ tươi đẹp chói mắt, làm cho người ta có gan hoa mắt thần mê cảm giác.

Chung Trầm hài lòng nhẹ gật đầu.

Kim Qua Kiếm tại dung nhập Ngũ Sắc Thiên Tinh về sau, không chỉ có trình độ sắc bén có gia tăng, vả lại trở nên nhẹ nhàng vô cùng, còn đã có được nào đó mê hoặc tâm thần quý dị lực lượng.

Hắn đem Kim Qua Kiếm thu hồi về sau, tại chỗ cũ điều tức thổ nạp một lát, sau đó lại từ trong túi trữ vật lấy ra hai dạng đồ vật, một cái hồ lô màu đen, cùng một cái dán phù lục màu đen bình ngọc.

Màu đen trong bình ngọc, hành trang là một giọt nặng quá nghìn cân Nhất Nguyên Trọng Thủy, chính là hắc trước đây từ cái kia kim Nguyệt Phong trong túi trữ vật chiếm được chi vật, theo Kim vương kể lại, có thể dùng khi hắc cái này hồ lô màu đen bốn mạng pháp khí phía trên.

Hắn tay áo cuốn một cái, hồ lô màu đen lóe lên đã rơi vào trong pháp trận, sau đó hắn cầm lấy màu đen bình ngọc, thận trọng đem phía trên phù lục bóc

...

Nửa tháng sau, Chung Trầm từ thạch thất đi ra, khoe miệng mang theo một tia nét cười nhẹ nhàng.

Màu đen tinh kim luyện chế hồ lô màu đen, tại dung nhập cái kia một giọt Nhất Nguyên Trọng Thủy về sau, hôm nay có thể từ trong phun ra tương đương với một cái hồ nước nhỏ nước, càng nhưng tùy tâm sở dục đem phân tán áp súc, nếu là để cho toàn bộ ngưng cùng một chỗ, hình thành một đường nặng quá nghìn cân thủy tiễn, sợ là liền cực phẩm pháp khí cấp áo giáp khác cũng có thể đơn giản xuyên thủng.

Một tháng không ngủ không nghỉ, làm cho Chung Trầm cảm thấy mệt mỏi, trở lại trong phòng ngủ trọn vẹn ngủ hai ngày hai đêm, cái này mới tỉnh hồn lại.

Kết quả hẳn vừa tỉnh lại, chợt nghe đến đóng chặt cửa phòng bên ngoài, truyền đến "Thùng thùng" vài cái tiếng đập cửa, tiếp theo thanh âm của Thị Vũ từ ngoài phòng vang lên: "Công tử, vừa mới tộc trưởng đại nhân chỗ đó phái người mời người đi một chuyến ngọn núi chính."

"Còn có nói là chuyện gì?" Chung Trầm trong lòng hơi động, hỏi.

"Người nọ chưa nói, chỉ nói là có chuyện quan trọng." Thị Vũ trả lời.

"Được, ta biết rồi."

Theo cửa ra vào tiếng bước chân đi xa, Chung Trầm rồi lại rơi vào trầm mặc.

"Chung Huyền Cơ lại sẽ đến chủ động tìm ta?" Chung Trầm trên mặt lộ vẻ suy tư, nhưng sau đó lại không khỏi cười khổ một tiếng, lắc đầu, đem ý nghĩ này dứt bỏ.

Cùng vị này phụ thân trên danh nghĩa không có theo qua mấy lần trước mặt, nhưng hẳn đối tính cách của người nọ vẫn hiểu rõ không ít, tuy rằng kia mấy năm trước từng đáp ứng chính mình, tại kết thành Kim Đan sau còn có thể đề đạt một cái yêu cầu, nhưng hẳn là tuyệt sẽ không chủ động tìm mình.

"Bất kể thế nào, cứ đi xem thử." Chung Trầm nghĩ như vậy, sửa sang lại quần áo, rồi sau đó mở ra cửa phòng, toàn bộ người hóa thành một đạo ánh sáng màu lam mà đi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Cúng Tế

Trên ngọn núi cao nhất ở Chung gia, trong một gian thiên điện, Chung Trầm dưới sự dẫn dắt của một gã chỉ dẫn đệ tử, vừa bước vào, liền hơi ngẩn ra.

Lúc này trong đại điện, đứng đầy bảy tám đạo thân ảnh, mà tại phía trước nhất, một gã khuôn mặt khô gầy tạo bào trung niên nhân đứng ở nơi đó, hai tay để sau lưng, trên mặt không chút biểu tình.

Khi Chung Trầm đi vào đại điện, những người này hơi chút đánh giá Chung Trầm, tạo bào trung niên nhân chẳng qua là liếc nhìn liền chuyển khai ánh mắt, những người khác thấy Chung Trầm thoát nhìn cũng không chỗ nào đặc biệt, cũng đều dời đi ánh mắt.

Trong lúc những người này dò xét mình, Chung Trầm cũng dùng ánh mắt quét mắt một vòng, kết quả lại phát hiện những người này chính mình không quen biết bất cứ ai. Bất quá từ trên người họ tán phát sóng pháp lực mà xem, thì mỗi người đều là Kim Đan kỳ tu sĩ, mà tên kia đứng ở phía trước nhất tạo bào trung niên nhân, trên thân khí tức như vực sâu biển lớn, cùng Chung Huyền Cơ cho cảm giác giống nhau.

"Nguyên Anh kỳ tu sĩ!"

Điều này làm cho Chung Trầm không khỏi mí mắt nhảy một cái!

Hắn đã sớm nghe nói, trong tộc trừ vị phụ thân trên danh nghĩa kia của hắn, Chung Huyền Cơ, còn có bốn gã Nguyên Anh kỳ trưởng lão, một người trong đó thậm chí đã đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ Đại tu sĩ, gần với Chung gia vị kia quanh năm bế quan không xuất hiện Đại Thừa kỳ Đại trưởng lão. Bất quá nghe nói người này thần bí có thể so với Đại trưởng lão, nghe đâu cũng từng là tộc trưởng của đời trước nhưng trong tộc hầu như tất cả mọi người đều chưa thấy qua người này.

Nghĩ đến người này một lòng đắm chìm tu luyện, chính muốn tu vi có thể tiến thêm một bước, cho nên chưa bao giờ trước mặt người khác hiện thân đi.

Bất kể nói thế nào, nơi đây xuất hiện một gã Nguyên Anh kỳ trưởng lão, nhưng Chung Huyền Cơ tự mình truyền tin gọi tới đây nhưn rồi lại không ở nơi này, cũng làm cho hắn hơi kinh ngạc.

Chung Trầm trong lòng chần chờ, nhưng vẫn là cất bước đi vào, nhập lại ở đằng kia bảy tám người, tìm một vị trí bên cạnh, đứng xuôi tay, lẳng lặng đợi chờ.

Thời gian tiếp theo, lại có ba gã Kim Đan kỳ tu sĩ lần lượt đi đến, khiến cho Kim Đan kỳ tu sĩ trong đại điện đạt đến mười hai người.

Tên kia tạo bào trung niên nhân một mực trầm mặc không nói, bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Chư vị, hôm nay chính là ngày Chung gia ta tổ tiên phi thăng Tiên Giới, triệu tập các người tới đây, chính vì cúng tế một chuyện."

"Các người mặc dù đều là Chung gia ta thứ xuất, nhưng hắn cũng có hiểu biết về Chung gia tổ tiên. Tổ tiên năm đó tu vi đạt đến đại thừa đỉnh phong, cuối cùng vượt qua thiên kiếp phi thăng Tiên Giới, ta Chung gia mơ hồ kia vinh quang, đứng vào ba mươi sáu tiên tộc thế gia, kéo dài đến nay. Bọn người đều là những người trong vòng hai mươi năm xuân thu kết xuất

Kim Đan đệ tử, cũng là ta Chung gia lực lượng trung kiên, hưởng thụ Chung gia trường lão đãi ngộ. Hôm nay cúng tế tổ tiên tượng thánh, cần phải lập thề vì Chung gia ta quang đại mà không tiếc kính dâng, bọn người có minh bạch?"

"Đệ tử minh bạch!"

Phía dưới đám người nghe vậy rồi loạn tung bùng, không ít người trên mặt lộ ra vẻ kích động.

Chung gia thánh địa vốn tương đương với từ đường trong thế giới thể tục, dĩ vãng chỉ có dòng chính đệ tử có thể tiến vào cúng tế, thứ xuất đệ tử căn bản không cho tiến vào, thậm chí ngay cả nhắc đến cũng bị cấm, nhưng Chung gia đồng thời quy định, nếu là tu vi đạt tới Kim Đan kỳ trở thành trường lão về sau, trải qua Đại trưởng lão cùng tộc trưởng cho phép, cũng có thể cùng dòng chính đệ tử giống nhau tiến vào thánh địa.

Hôm nay một cái tuyên bố này đã tương đương với thừa nhận bọn họ chính là Chung gia hậu nhân, cũng khó trách những đệ tử này cảm động đến rơi nước mắt rồi.

Bất quá Chung Trầm lúc này lại biểu hiện ra tương đối tỉnh táo, bởi vì hẳn thâm nghĩ đấy, là sau đó nếu có thể tìm gặp Chung Huyền Cơ, như thế nào đề đạt lên bản thân yêu cầu kia.

"Đi thôi." Tạo bào trung niên nhân lại nói mấy thứ gì đó, sau đó vung tay lên, bốn phía mặt đất bỗng nhiên sáng lên từng vòng Linh văn, tiếp theo một mảnh bạch quang dâng lên, đem tất cả mọi người bao bọc trong đó.

Chung Trầm chỉ cảm thấy trước mặt một hồi vù vù, tiếp theo sáng ngời sau đó, hẳn đã cùng những người khác xuất hiện phía trên một vùng bình địa.

Lọt vào trong tầm mắt là màu xanh hoa cỏ mềm mại, cây rừng thưa thớt, chung quanh vách đá vờn quanh, nghiêm nhiên là một hẻm núi lớn có tới mấy ngàn trượng lớn nhỏ.

Tất cả mọi người một hồi tắc tắc kêu kỳ lạ, bởi vì nơi này trong không khí ẩn chứa thiên địa linh khí nồng đậm vô cùng. Mà đang lúc mọi người phía trước trăm trượng xa xa, một tôn cao ba trượng lão giả pho tượng nghiêm túc đứng ở đó, tại pho tượng chung quanh phạm vi trăm trượng bên trong, còn có hơn mười cây cột đá cao khoảng một trượng, mặt ngoài khắc rõ từng vòng huyền ảo Linh văn.

Pho tượng lão giả mặc trường bào ở trên mặt đất, ngũ quan đoan chính, hình dáng đường đường, đứng chấp tay, khễ ngẩng đầu, hai mắt nhìn về phía xa xa hư không, lông mi trên khảm nạm một viên màu đỏ thắm óng ánh, tản ra sáng bóng trong suốt.

Khi Chung Trầm ánh mắt rơi vào viên này màu đỏ thắm óng ánh trên lúc, lập tức cả kinh.

Bởi vì viên tinh thạch này, lại cùng thần binh ẩn ở bên trong lấy được màu đỏ thắm óng ánh độc nhất vô nhị, chẳng qua là thoáng nhỏ chút ít.

Chung Trầm trông nhìn pho tượng chỗ mi tâm màu đỏ thắm óng ánh, ý niệm trong lòng cuộn cuộn.

Trong túi trữ vật của hắn, cái viên này hơi lớn hơn một chút màu đỏ thắm óng ánh, có lẽ đến từ chính Thiên Ngoại, sau đó bị Mộng Yểm Cung chủ nhân phát hiện nhập lại tế luyện thành Thần Binh ẩn, tại vài vạn năm lúc giữa trải qua đủ chuyện, cuối cùng lại lần nữa trở về một khối óng ánh, rồi trời xui đất khiến thế nào mà lại lọt vào tay mình.

Hắn sau đó cũng dùng viên óng ánh đã tiến hành một ít nghiên cứu, nhưng lại không được ra kết quả gì, thậm chí ngay cả Kim Vương cũng không biết được vật ấy, bất quá có thể khẳng định là, khối đá này

tuyệt không bình thường, chỉ là mình khả năng tu vi chưa đủ, còn không cách nào khống chế.

Sau đó, hẳn một mực chăm chú ngưng kết Kim Đan cùng cường hóa pháp khí sự tình, vốn đã đem việc này buông xuống. Hôm nay phát hiện Chung gia tổ tiên pho tượng phía trên, lại cũng tồn tại một quả như vậy óng ánh, tự nhiên để cho trong lòng hẳn lần nữa cảm thấy hứng thú lớn.

Đang cân nhắc, tại tạo bào trung niên nhân dưới sự dẫn dắt, ở đây Kim Đan kỳ thứ hệ đệ tử đi đến pho tượng trước, bắt đầu hướng tổ tiên pho tượng ba khẩu chín bái, Chung Trầm cũng hòa theo đám người cúng tế tại đó.

Qua một phen nghi thức phiền phức sau đó, cúng tế chấm dứt, tất cả mọi người đứng dậy. Nhưng vào lúc này, trước Truyền Tống Trận lần nữa bạch quang đại thịnh, tiếp theo trong đó xuất hiện ba thân ảnh.

Tất cả mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, Chung Trầm lông mày khẽ nhướng mày. Tới là hai nam một nữ, người cầm đầu một thân áo bào trắng, rộng rãi lông mày sâu mắt, chính là Chung gia đương đại tộc trưởng Chung Huyền Cơ.

"Trước sao không xuất hiện, sao hiện tại lại đến." Chung Trầm nghĩ như vậy, ánh mắt hướng phía còn lại hai người quét qua, trong lòng lập tức chấn động.

Từ trên hai người này tán phát khí tức xem ra, cùng Chung Huyền Cơ giống nhau, thành linh đều là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, bất quá trong đó tự lấy Chung Huyền Cơ đặt là tối cao. Nói cách khác, Chung gia đời này năm tu sĩ Nguyên Anh kỳ, hôm nay lại đã đến bốn người.

Đàn ông kia bốn mươi năm mươi tuổi niên kỷ, mọc ra một tròng mắt tròn, cái cằm chõ lưu lại một đồng rìa mép, mặc gấm bào, thoạt nhìn rất có

vài phần phúc hậu. Cô gái kia chừng ba mươi năm tuổi, mặt như trăng tròn, một thân đạo bào màu vàng phớt đỏ, đúng là cái tướng mạo đẹp đạo cô.

"Bái kiến tộc trưởng cùng chư vị trưởng lão!" Thứ hệ Kim Đan các đệ tử thấy thế, nhao nhao đại lễ thăm viếng.

"Đứng lên đi." Chung Huyền Cơ khoát tay chặn lại, lạnh nhạt nói, tùy ý nhìn lướt qua mọi người tại chỗ, cũng không tại Chung Trầm trên thân qua dừng lại thêm.

Chung Trầm nhập lại không có gì ngoài ý muốn, dù sao vị này phụ thân trên danh nghĩa mặc dù là mặt đối mặt, cũng sẽ không con mắt nhìn tự mình liếc mắt, chớ nói chi là trước mặt người ngoài.

"Chặc chặc, không tệ, không tệ, gần 60 năm ta Chung gia coi như là nhân khẩu thịnh vượng rồi, chỉ là thứ hệ đệ tử đều có nhiều người như vậy có thể ngưng kết Kim Đan, thực là không tồi." Mặt tròn găm bào nam tử ngược lại là có chút hăng hái hướng nơi đây đánh giá vài lần, sờ lên tự mình cái cằm ria mép, gật gù nói.

"Thứ hệ cùng dòng chính đệ tử, xét tư chất mà nói vốn là không có gì khác nhau, dưới điều kiện tương tự, Kết Đan tỷ lệ cũng sẽ không so với dòng chính thấp." Tướng mạo đẹp đạo cô lạnh giọng nói ra, sắc diện hờ hững.

"Tử Hủy trưởng lão nói không sai, bất quá chúng ta Chung gia mặc dù với tư cách Thiên Nam ba đại tu Tiên thế gia, nhưng trong tộc tài nguyên tu luyện dù sao cũng có hạn, tự nhiên muốn chọn ưu tú mà phân ra. Ta nói Khôi Sơn, những tiểu tử này đều cúng tế qua tổ tiên rồi hả?" Mặt tròn găm bào nam tử cười khan hai tiếng, sau đó lời nói xoay chuyển, hướng tạo bào trung niên nhân hỏi.

"Đó là tự nhiên. Nếu như tộc trưởng đã đến, kế tiếp sự tình, liền do tộc trưởng đến an bài đi." Chung Khôi Sơn nhẹ gật đầu nói, ánh mắt nhìn về

phía Chung Huyền Cơ.

Nói xong, hắn tự mình đi tới bên cạnh Chung Huyền Cơ, không nói thêm gì nữa.

"Chư vị, các người đã cúng tế tổ tiên tượng thánh, về sau chính là ta Chung gia trụ cột. Chung gia chỗ này thánh địa, kỳ thật cũng là tổ tiên đại nhân năm đó bế quan tiếm tu chỗ, mức độ đậm đặc của thiên địa linh khí vượt xa ngoại giới có thể so sánh, tổ tiên tượng thánh càng có kỳ hiệu hội tụ thiên địa linh khí. Trong tộc mấy vị tiền bối từng lấy đó làm nền móng, chung tay bày ra một tòa tụ linh pháp trận. Căn cứ trường lão hội quyết định, các người được phép, tiến vào trong Tụ Linh Trận cùng cố tu vi, kỳ hạn là ba ngày." Chung Huyền Cơ nhàn nhạt tuyên bố.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Lộ Dao Găm

Lời vừa nói ra, ở đây thứ buộc lại Kim Đan đệ tử tất cả đều một hồi bạo động, có ít người càng là không che giấu được trên mặt vẻ hưng phấn.

Bọn hắn tại tiến vào Thánh Địa thời điểm, liền đã bản thân cảm nhận được nơi đây nồng đậm thiên địa linh khí, nếu có thể ở chỗ này tụ linh pháp trận gia trì dưới tu luyện, một ngày khổ tu, sợ là có thể chống đỡ mà vượt ngoại giới một tháng, vận khí tốt mà nói, hoặc có thể một lần hành động đột phá bình cảnh, tu vi tăng nhiều cũng không phải là không được sự tình.

Chung Trầm nghe vậy rồi lại đứng hơi ngẩn ra, trên mặt nhưng lại không lộ ra cái gì dị sắc.

Chung Huyền Cơ nói xong, thân hình nhoáng một cái phía dưới, liền xuất hiện ở pho tượng trước, thần sắc ngưng trọng chấp tay cúi đầu về sau, khoát tay, ngón tay liên tục, một đạo tiếp một đạo pháp quyết liên tục hướng bốn phía bay đi, trong miệng vang lên tối nghĩa chú ngữ âm thanh.

"Phốc phốc" mấy cái, chung quanh hơn mười căn cột đá đồng thời sáng lên từng vòng Linh quang.

Những thứ này cột đá hiện ra giống như cầu vồng giống như đẹp mắt màu sắc, nguyên bản nhìn như bình thường trên mặt đất, cũng tùy theo sáng lên từng đạo giăng khắp nơi đường vân, đem bốn phía hơn mười căn cột đá kết nối đứng lên.

Trong hư không nồng đậm Linh khí, đột nhiên kịch liệt cuồn cuộn đứng lên, trong nháy mắt tạo thành vô số Linh khí vòng xoáy.

Đồng thời, bốn phương tám hướng thiên địa linh khí lấy những thứ này cột đá làm trung tâm, tiếp tục hướng nơi đây hội tụ tới, mà rậm rạp chẳng chịt Linh khí vòng xoáy, tại đây chút ít Linh khí trùng kích dưới lẫn nhau đan xen kẽ, cuối cùng tại cột đá phía trên tạo thành một cái đường kính chừng hơn trăm trượng cực lớn vòng xoáy.

"Vào trận!"

Theo Chung Huyền Cơ ra lệnh một tiếng, Chung Trầm các loại thứ buộc lại tu sĩ Kim Đan không dám lãnh đạm, nhao nhao thân hình mấy cái chớp động xuống, tiến nhập phía dưới cột đá làm cho vây trong pháp trận.

Tại tiến vào pháp trận trong nháy mắt, Chung Trầm chỉ cảm thấy một cỗ nồng đậm đến mức tận cùng thiên địa nguyên khí đập vào mặt, không ngừng hướng phía trong cơ thể tuôn ra mà vào. Đan điền linh bên trong, Kim Đan xoay tròn tốc độ cũng là tăng nhiều. Kia trong lòng khẽ động, khoanh chân ngồi xuống, trong cơ thể Bích Ba công vận chuyển lại.

Những người còn lại giờ phút này, cũng nhao nhao tìm một chỗ vị trí khoanh chân ngồi xuống, liên tục không ngừng vận chuyển khởi công pháp, ngồi xuống tu luyện.

Chung Huyền Cơ thấy vậy, hai tay hợp lại lại một phần, từng đạo Linh lực biến thành cột sáng theo trong lòng bàn tay phun ra, đã rơi vào những cái kia cột đá phía trên.

Dưới cột đá phương hướng mặt đất bắt đầu hơi hơi rung rung, nhập lại từ trong bay ra vô số bảy màu quang đoàn, nhập lại bắt đầu nhanh chóng ngừng tụ.

Trong khoảnh khắc, một đoàn trăm trượng lớn nhỏ bảy màu ráng mây theo mặt đất trôi nổi đứng lên.

Chung Trầm các loại mười hai người, dường như thân ở bảy màu mây mù lượn quanh bên trong.

"Lũ tiểu gia hỏa nghe cho kỹ, trong tộc khởi động này đại trận không dễ, Điều này trong vòng ba ngày, tất cả mọi người không được tự tiện ly khai, người vi phạm, giết không tha!" Nhưng vào lúc này, tên kia mặt tròn găm bào nam tử đột nhiên nghiêm nghị nói ra.

"Vâng!" Pháp trận trong tất cả mọi người nghe vậy, nhao nhao trong lòng rùng mình, vội vàng mở miệng đáp.

Chung Trầm nghe vậy nhíu mày một cái, mơ hồ cảm thấy Điều này nhìn như thuận lý thành chương hết thảy, tựa hồ có điểm gì là lạ.

Hắn từ chỗ nhỏ Thanh Bá kể đó, tiếp đến Chung gia, trở thành một danh thứ buộc lại đệ tử, làm cho trải qua gặp hết thảy, làm cho hắn rất sớm liền minh bạch, thế gian nào có bánh từ trên trời rớt xuống sự tình. Tuy rằng từng tu Tiên thể gia đều tồn tại đích thứ phân chia, nhưng Chung gia đối với cái này thực tế coi trọng, hôm nay Chung Huyền Cơ khởi động chỗ này tụ linh đại trận, ẩn chứa trong đó thiên địa linh khí chi nồng đậm, đừng nói là tu sĩ Kim Đan, sợ là liền Nguyên Anh kỳ tu sĩ đều trông mà thèm, chỉ sợ sau lưng tiêu hao tài nguyên tuyệt đối xa xỉ.

Nhiều như vậy tu luyện tài nguyên dùng cho thứ buộc lại đệ tử trên thân, cho dù là tu sĩ Kim Đan, cũng có chút vô cùng hào phóng rồi a.

Chẳng qua hiện nay đối mặt bốn gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ ở đây, hắn chỉ cần sợ hãi không có hư mất, tự nhiên sẽ không ra nói tiến hành phản đối. Bất kể thế nào nói, nơi đây thiên địa linh khí cũng không giả, không bằng trước bình ổn tinh thần hảo hảo tu luyện một phen, đồng thời hành sự tùy theo hoàn cảnh đi.

Chung Trầm trong lòng trước, lúc này nhắm hai mắt, thúc giục trong cơ thể Bích Ba công, đầu vào đẩy vận chuyển tu luyện.

"Khôi Sơn, nơi đây chuyện sau đó liền giao cho người rồi, chúng ta đi thôi." Chung Huyền Cơ thân hình đã rơi vào còn lại ba gã Nguyên Anh kỳ trường lão trước, trên mặt mơ hồ lộ ra mỗi một vẻ, hương tạo bào trung niên nhân nói ra.

"Tộc trưởng yên tâm." Chung Khôi Sơn nhẹ gật đầu.

Còn lại hai gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ, sau đó với Chung Huyền Cơ cùng một chỗ tiến vào Truyền Tống trong pháp trận, một đạo pháp quyết rơi xuống, pháp trận nổi lên mảng lớn bạch quang.

Lúc này, Chung Huyền Cơ ánh mắt hữu ý vô ý quét về phía pho tượng bên cạnh, ngời xếp bằng tại bảy màu ráng mây trong Chung Trầm liếc, trong mắt hiện lên một tia không hiểu vẻ phức tạp.

Sau đó, bạch quang lóe lên, ba người thân ảnh biến mất vô tung.

Chung Trầm thân ở trong pháp trận, cùng những người khác giống nhau, giống như đói hút vào tràn ngập nơi đây nồng đậm Linh lực, bất quá trong lòng cảnh giác không chút nào chưa giảm.

Chuyện tiến hành đến nơi đây, tuy rằng xem đứng lên không có vấn đề gì, nhưng hẳn cũng không dám thực yên tâm lúc này an tâm tu luyện. Hẳn dựng thẳng lên hai lỗ tai, Ngưng Thần lắng nghe cả tòa trong hạp cốc hết thảy.

Thời gian từng điểm từng điểm qua, ước chừng một lúc lâu sau, Truyền Tống Trận phương hướng lần nữa truyền đến một hồi âm thanh.

Bắt lấy, một thanh niên nam tử thanh âm vang lên: "Vãn bối Chung Đạo Thiên, bái kiến Khôi Sơn sư thúc!"

"Hắn làm sao tới rồi hả?" Chung Trầm nghe vậy, trong lòng lập tức cả kinh, ánh mắt hướng xa xa nhìn lại.

Chỉ thấy một thân màu đen áo ngắn Chung Đạo Thiên, giờ phút này đang đứng tại Chung Khôi Sơn trước người, chấp tay mà đứng, trong tay trái còn mang theo một cái màu đen bao tay.

Chung Khôi Sơn tựa hồ đối với lấy Chung Đạo Thiên nói mấy thứ gì đó, bất quá kia có lẽ vận dụng cái gì ngăn cách thanh âm cấm chế, không cách nào nghe được chút nào thanh âm truyền ra.

Hai người một phen đối thoại về sau, Chung Khôi Sơn đột nhiên theo trong tay áo lấy ra một vật đưa cho Chung Đạo Thiên, Chung Đạo Thiên thần sắc trịnh trọng hai tay tiếp nhận, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn thần tình, mà ngay cả hai tay tựa hồ cũng hơi không hay biết run rẩy một cái.

Chung Trầm giờ phút này, nhưng là trong lòng mãnh liệt nhảy dựng.

Bởi vì Chung Khôi Sơn giao cho Chung Đạo Thiên đấy, thành linh cũng là một quả màu đỏ thắm Tinh Thạch, bất quá lớn nhỏ chỉ có hạt đào lớn như vậy, so với pho tượng chỗ mi tâm khám nạm cái kia miếng, còn muốn nhỏ trên một ít.

Chung Trầm suy nghĩ một chút về sau, giấu ở trong tay áo tay lúc này nhẹ nhàng khẽ vỗ bên hông túi trữ vật, lập tức cái gì lóe lên rồi biến mất bị kia nắm trong tay, đồng thời một đạo khác kim quang theo trên thân lóe lên mà ra, lặng yên không một tiếng động chui vào bầy màu ráng mây bên trong.

Chung Khôi Sơn lại nói vài câu cái gì, quay đầu lại nhìn một cái thân ở pháp trận trong Chung Trầm đám người, rồi sau đó chân một đóa màu tuyết trắng Liên Hoa Sanh ra, đem thân hình một nâng bay lên trời, thẳng lên cao đến mấy trăm trượng không trung, Điều này mới dừng lại.

Sau đó, người này Nguyên Anh kỳ trường lão liền khoanh chân ngồi ở màu tuyết trắng hoa sen phía trên, nhắm mắt dưỡng thần, tựa hồ đối với phía dưới hết thảy đều thờ ơ rồi.

Chung Đạo Thiên tại nguyên chỗ hít sâu một hơi, bắt lấy thân hình một cái mơ hồ xuống, toàn bộ người liền xuất hiện ở Chung gia tổ tiên pho tượng trước giữa không trung, trong tay một đạo hồng quang lóe lên rồi biến mất trôi nổi tại trước người, đúng là cái kia miếng lớn chừng hột đào màu đỏ thắm Tinh Thạch.

Bắt lấy kia mười ngón liên tục, từng đạo huyền ảo pháp quyết lóe lên sau chui vào màu đỏ thắm Tinh Thạch lên, khiến cho màu đỏ thắm Tinh Thạch mặt ngoài nổi lên từng trận ánh sáng màu đỏ.

Cùng lúc đó, pho tượng chỗ mi tâm màu đỏ thắm Tinh Thạch, với Chung Đạo Thiên trong tay Tinh Thạch dường như tại hô ứng bình thường, đồng thời có tiết tấu sáng tối luân chuyển đứng lên.

Pháp trận bảy màu ráng mây bên trong, bao gồm Chung Trầm bọn người ở tại bên trong tất cả mọi người, sớm đã dừng tay lại trong tu luyện công pháp, nhìn qua lên trước mắt cảnh tượng, sắc mặt nhao nhao đại biến.

Bởi vì ngay tại vừa rồi, bọn hắn đột nhiên phát hiện, bản thân thân ở Điều này trong pháp trận, lại không cách nào nhúc nhích mảy may rồi!

Lúc này, mười hai tên thứ buộc lại Kim Đan đệ tử, mỗi người trên thân đều bị một tầng hơi mờ bảy màu màn sáng bao vây, giống như từng cái một bảy màu trứng gà giống như, phân bố tại pho tượng chung quanh bảy màu ráng mây bên trong.

Cũng chính là tầng này màn sáng, khiến cho nhiều người người không thể nhúc nhích.

Kỳ thật theo bọn hắn tiến vào tụ linh pháp trận về sau, liền đã có một tầng nhàn nhạt màn sáng bao bọc quanh thân, nhập lại lấy một cái thập phần chậm rãi quá trình dần dần trở nên ngưng thực, chỉ là mới đầu tất cả mọi người cũng không ý thức được có cái gì không ổn, đến phát hiện không đúng rồi lại thì đã trễ.

Chung Đạo Thiên trong tay pháp quyết liên tục, vẻ mặt thận trọng nói lầm bầm đứng lên.

Oanh long long thanh âm theo bốn phía vách núi trong truyền đến, núi đá tuôn rơi hạ xuống. Bắt lấy, trên vách núi đá đột nhiên Linh quang bắn ra bốn phía, hiện ra từng cái một cực lớn phù văn, từng cái đều chừng lớn gần mẫu, kim quang lập lòe theo vách núi mặt ngoài bay ra, rồi sau đó "Phanh" một tiếng đồng thời bạo liệt ra, hóa thành vô số màu vàng quang điểm.

Rậm rạp chằng chịt màu vàng quang điểm trong triều lúc giữa hội tụ, đan vào quần quanh, tạo thành một đoàn kiêu dương giống như màu vàng vàng sáng, nhập lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng mở rộng, đồng thời một cỗ làm cho người hầu như hít thở không thông cấm chế chấn động, cũng tùy theo hướng bốn phương tám hướng nhộn nhạo mà ra

Trong khoảnh khắc, một tầng ngưng thực màu vàng nhạt màn sáng, liền giống như từ trên trời giáng xuống giống như, đem phía dưới cả tòa hạp cốc tất cả đều che đậy kia xuống.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Lộc Tử Thùy Thủ

Nếu là từ trên cao quan sát, nhìn như một cái bát lớn màu vàng nhạt, chụp ngược xuống hạp cốc (thung lũng nhỏ)

"Xì... Rồi" một tiếng, một đường lớn bằng ngón cái màu đỏ cột sáng, từ Chung gia tổ tiên tượng thánh chỗ mi tâm trong tinh thạch phun ra, thẳng đến Chung Đạo Thiên trước người óng ánh phía trên.

Đón lấy, ánh sáng màu đỏ chớp động xuống, từng đạo màu đỏ cột sáng từ pho tượng mi tâm trong tinh thạch bắn ra, nhao nhao bắn hướng bốn phía thứ hệ Kim Đan đệ tử trên thân.

Trong chớp mắt công phu, Chung Đạo Thiên vốn ở ngay trung tâm Tụ Linh pháp trận liền cùng với mười hai tên Kim Đan thứ hệ đệ tử như nổi lên lại cùng nhau thông qua thánh tượng.

Chung Khôi Sơn giờ phút này thân ở phía trên chiết bát lớn màu vàng nhạt, đối sự tình phát sinh phía dưới phảng phất như không nghe thấy, cứ như là một lão tăng nhập định, xếp bằng ở trên màu trắng hoa sen, không nhúc nhích.

"Chuyện gì xảy ra, vì sao ta không có thể cử động!"

"Chung Đạo Thiên người đang làm cái gì... Không tốt... Đại trận này có vấn đề. Pháp lực ta bị giam cầm ở..."

"Vừa rồi liền có chút kỳ quái, tộc trưởng cùng mấy đại Nguyên anh trưởng lão tại sao lại đồng thời xuất hiện, hiện tại xem ra đó là một âm mưu."

"Chúng ta đều bị gạt!"

"Thả chúng ta ly khai!"

Phía dưới thứ hệ Kim Đan đệ tử đã nhận ra sự khác thường trong pháp trận, từng người nghẹn ngào đứng lên.

Ngoại trừ không cách nào nhúc nhích bên ngoài, mặc dù còn chưa phát sinh cái gì mặt khác khác thường, nhưng có thể tu luyện tới Kim Đan thứ hệ đệ tử, tất nhiên đều không phải người ngu, từ Chung Đạo Thiên cử chỉ thần thái đến xem, hiển nhiên là muốn gây bất lợi cho bọn họ chuyện tình. Chung Trầm trong lòng cũng là chấn động vô cùng, nhưng cũng không như người khác chung quanh kinh hô ra khỏi miệng như vậy, ngược lại bình tĩnh xuống.

Từ đầu, khi Chung Huyền Cơ cùng trong tộc Nguyên Anh kỳ trưởng lão đều tự mình xuất động đến xem, trong tộc hẳn là đang mưu đồ một cái gì đó không cho ai biết sự tình, từ đầu tới đuôi cũng không có để lộ ra, nhưng từ khi chính Chung Đạo Thiên xuất hiện thời điểm, chân tướng đã phơi bày ra.

Hẳn trước kia từng từ một ít dã sử trong điển tịch mà biết được, có chút tà môn ma đạo công pháp, có thể thông qua thôn phệ người khác tinh huyết Pháp lực, để có thể thúc đẩy bản thân tu vi tăng lên rất nhanh, hôm nay xem ra, Chung gia mưu đồ sự tình, hơn phân nửa có liên quan đến chuyện đó.

"Hừ, các người những thứ này con vợ kế lẫn tẩn cái gì! Nếu như hôm nay đã đặc cách cho phép các người tiến vào thánh địa cúng tế tổ tiên đại nhân, liền coi như đã thừa nhận các người là Chung gia hậu nhân, tự nhiên

phải có thời khắc vì Chung gia hy sinh giác ngộ. Hiện tại, thời điểm Chung gia cần các người đã đến, nói thiệt cho các người biết, thông qua này Kim Tầm Linh Cổ đại trận này, ta Chung Đạo Thiên hôm nay là được tiến giai Nguyên Anh, trở thành Thiên Nam châu từ trước tới nay trẻ tuổi nhất Nguyên Anh kỳ tu sĩ, các người có thể tận mắt chứng kiến giờ khắc này, đã là vinh hạnh của các người!" Chung Đạo Thiên lạnh rên một tiếng, nghiêm nghị nói ra.

Lời vừa nói ra, ở đây toàn bộ thứ hệ tu sĩ Kim Đan đều là sắc mặt đại biến.

"Nực cười! Chung gia trước đây chưa từng quan tâm tới chúng ta thứ hệ đệ tử tu luyện, hầu như toàn bộ tài nguyên Chung gia đều hao phí tại dòng chính trên thân, hôm nay rồi lại luôn miệng nói muốn chúng ta thứ hệ vì Chung gia trả giá, dựa vào cái gì? Ta không phục!" Trong pháp trận, một gã tráng hán đầu trọc lớn tiếng quát lớn.

"Chung gia xưa nay đem chúng ta những thứ hệ này coi như cọng rơm cái rác, thậm chí là đem người so với pháo hôi, hôm nay một câu thừa nhận chúng ta là Chung gia hậu nhân, liền muốn chúng ta mang ơn, cam nguyện trả giá, quả thực thật là tức cười!" Một gã khác hai mươi bảy hai mươi tám năm đen thanh niên quát lớn.

"Đường đường là một trong ba đại Tu tiên thế gia, vậy mà lại vận dụng loại này đường ngang ngõ tắt tu luyện thủ đoạn, truyền ra ngoài không sợ toàn bộ tu tiên giới chê cười sao?"

"Mau thả chúng ta đi ra ngoài!"

"Om sòm!" Chung Đạo Thiên một tiếng gầm lên, lẻ giơ tay lên, một đạo hồng sắc pháp quyết lóe lên tức thì rơi lúc trước tên kia gã đại hán đầu trọc trên thân.

"Phốc" một tiếng! Bao phủ gã đại hán đầu trọc màn ánh sáng bảy màu vỡ vụn ra, hóa thành từng điểm bảy màu lưu huỳnh.

Gã đại hán đầu trọc bỗng nhiên đứng dậy, tựa hồ đang màn ánh sáng bảy màu vỡ vụn trong nháy mắt khôi phục năng lực hành động.

Hắn sắc mặt vui vẻ, trong tay pháp quyết vừa bấm, trên thân một tầng vàng mênh mông màn hào quang sáng lên, tiếp theo trước người ánh sáng màu vàng lóe lên, một mặt màu vàng đất nhỏ thuận chắn trước người.

Nhưng ngay sau đó hắn phát hiện, đạo kia từ pho tượng mi tâm màu đỏ thắm óng ánh bắn ra màu đỏ cột sáng, lại như cũ kết nối lấy tự mình, vô luận tự mình như thế nào di động, như trước không cách nào tới thoát ly.

"Ngu xuẩn!" Chung Đạo Thiên cười lạnh một tiếng, môi khê nhúc nhích, niệm động lấy nào đó tối nghĩa chú ngữ, kia trước người cùng pho tượng mi tâm màu đỏ thắm óng ánh, đồng thời huyết quang đại thịnh.

Sau một khắc, Chung Đạo Thiên cùng tên kia gã đại hán đầu trọc trên thân đồng thời toát ra chói mắt huyết quang, nhập lại thông qua kết nối hai người màu đỏ cột sáng, làm cho hai người huyết quang nối liền lại cùng nhau, ngay sau đó, gã đại hán đầu trọc trên thân huyết quang bắt đầu hướng Chung Đạo Thiên trên thân chuyển di.

Vô luận là kia hộ thể màn hào quang, còn là ngăn cản trước người pháp khí hộ thân, căn bản là vô dụng.

Gã đại hán đầu trọc kinh hoàng, trong mắt tàn khốc lóe lên, thân hình phóng lên trời, một tay hư không nắm chặt hơn ra một thanh Khai Sơn phủ, hướng Chung Đạo Thiên phóng đi.

Một màn khiến Chung Trầm đám người trợn mắt hốc mồm xuất hiện!

Gã đại hán đầu trọc chỉ bay đến một nửa, toàn thân da thịt lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô quắt xuống dưới, tiếp theo toàn bộ người tính cả trong tay pháp khí cùng nhau từ trên cao rơi xuống.

Mà bên kia, theo ánh sáng màu đỏ tràn vào, Chung Đạo Thiên trên thân huyết quang càng ngày càng mạnh, trên thân khí tức cũng theo đó liên tục tăng lên đứng lên. Kia trong mắt lập tức lộ ra hưng phấn vẻ cuồng nhiệt, xoay chuyển ánh mắt đã rơi vào tên kia ngăm đen thanh niên trên thân, một tay vừa nhấc, một đạo hồng sắc pháp quyết bay ra.

Ngăm đen thanh niên sắc mặt biến đổi lớn, tại màn ánh sáng bảy màu biến mất trong nháy mắt, toàn bộ người không nói hai lời xoay người, hướng phía sau lưng bỏ chạy, đồng thời móc ra một chút các màu phù lục, hướng tầng kia tí mãi bên ngoài nhạt màn ánh sáng màu vàng đập tới.

Liên tiếp tiếng nổ vang vang lên, nhạt màn ánh sáng màu vàng mặt ngoài nổi lên đủ mọi màu sắc chùm sáng, nhưng mà màn sáng mặt ngoài chẳng qua là kim quang lưu chuyển, một chút vỡ tan dấu hiệu cũng không.

Ngăm đen thanh niên trên mặt lập tức hiện ra vẻ tuyệt vọng, tiếp theo quanh thân huyết quang đại thịnh, toàn bộ người như thế trước gã đại hán đầu trọc giống như vậy, biến thành một cỗ xương bọc da khô, trong mắt thần thái dần dần biến mất, một thân tinh huyết pháp lực bị Chung Đạo Thiên hút không còn một mảnh.

Chung Trầm nhìn một màn trước mắt, trong lòng rung mạnh, khẽ ngẩng đầu, hướng phía Chung Đạo Thiên nhìn lại.

Tại hấp thu hai người công pháp tinh huyết về sau, Chung Đạo Thiên thời khắc này tu vi, thành linh đạt đến Kim đan sơ kỳ đỉnh phong, toàn bộ người tựa hồ còn cao lớn một phần, nguyên bản cường tráng khí lực tốt hơn lộ ra bừa hãn.

Hắn tựa hồ cảm nhận được Chung Trầm ánh mắt, tương tự hướng Chung Trầm nhìn lại.

"Chung Trầm, người đừng vội, người mặc dù không nhận ta người huynh trưởng này, nhưng ta còn đối đãi người như là đệ đệ, đưa người lưu lại cuối cùng. Dù sao người có thể đánh bại Đường Hồng Lăng, dùng người để ngưng kết Nguyên Anh, xác xuất thành công tự nhiên càng hơn mấy phân." Chung Đạo Thiên nói xong, trên khuôn mặt lộ ra một tia tàn nhẫn chi ý.

Tiếng nói hạ xuống, kia ánh mắt liền dời khỏi người Chung Trầm, hướng phía những người khác nhìn lại.

Tiếp theo trong thời gian, Chung Đạo Thiên lập lại chiêu cũ, thông qua cái viên này màu đỏ thắm óng ánh, hấp thu tu vi của các Kim Đan con vợ kể ở trong tụ linh đại trận.

Những thứ này Kim Đan con vợ kể tự nhiên không cam lòng làm giá y (mặc trước áo lạnh để người mặc sau được ấm) cho người khác, nhao nhao thi triển các loại thủ đoạn át chủ bài, thậm chí có người nghĩ tới tự bạo thân thể biện pháp, nhưng đều thất bại không ngoại lệ, bị rút khô khô tu hơn mười năm Pháp lực tu vi.

Chung Đạo Thiên trong lúc này, tu vi cũng như nước lên thuyền lên, từ Kim đan sơ kỳ đỉnh phong đến kim đan trung kỳ, cuối cùng một lần hành động đột phá luôn Kim Đan hậu kỳ, đạt đến Kim Đan hậu kỳ đại viên mãn trình độ.

Bất quá tu vi mỗi lần đột phá, đều phải tại nguyên chỗ điều tức một lát, dù sao loại này sử dụng tu vi đột nhiên tăng mạnh thủ đoạn, đối thân thể gánh nặng không nhỏ.

Chung Trầm trong lúc này không nói một lời, chẳng qua là lặng yên nhìn xem, tựa hồ hết thảy phát sinh trước mắt, cùng mình thật sự không

quan hệ.

"Chung Trầm, đến người rồi, chờ sốt ruột rồi a." Chung Đạo Thiên tại tu vi đạt tới Kim Đan hậu kỳ đại viên mãn về sau, ở giữa không trung điều tức trọn vẹn hơn nửa ngày công phu, cái này mới từ từ mở mắt, hướng phía phía dưới Chung Trầm nói ra.

Lúc này, trong Tụ linh pháp trận, toàn bộ chỉ còn lại Chung Trầm một người.

Theo một đạo hồng sắc pháp quyết từ không trung rơi xuống, Chung Trầm trên người màn ánh sáng bảy màu lên tiếng vỡ vụn.

Chung Trầm không nhanh không chậm từ tốn đứng lên, trông nhìn Chung Đạo Thiên ở giữa không trung, sau lưng ánh sáng màu lam chớp động, một cỗ ngút trời kinh nhân khí tức từ trên thân tản ra, hợp lại thẳng tắp xông lên, trong nháy mắt đã đột phá đến một loại cực hạn.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Nghịch Chuyển

"Không ngờ người lại là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ? Làm sao có thể!" Chung Đạo Thiên thấy vậy, lộ ra biểu lộ khó thể tin.

"Nếu ta không đoán sai, cái gọi là Kim Tầm Linh Cổ đại trận, vốn là tham khảo chế cổ vu thuật chi đạo, giam người trong nhà tù, lấy tự giết lẫn nhau về sau, người cuối cùng chính là vương. Tuy nhiên, Chung gia đối với này trận động tay động chân, đem chúng ta những người này đều cầm cố lại, để người tùy ý từng cái từng cái hấp thu không có lực phản kháng. Nếu không như vậy, đến tới cuối cùng, còn chưa thể biết được hươu chết về tay ai." Chung Trầm chậm rãi mở miệng nói ra, miệng một phát, lộ ra một cái tuyết răng trắng.

"Vớ vẩn! Chung Trầm, người đừng tự cho mình thông minh rồi, trận này uyên thâm, há lại người chỉ là một gã con vợ kế mà có khả năng lĩnh hội! Mặc dù người tu vi đạt tới Kim Đan hậu kỳ thì như thế nào? Ta hôm nay đã là giả anh tu vi, khoảng cách Nguyên Anh bất quá một bước ngắn! Nhưng như vậy cũng tốt, có người cái này Kim Đan hậu kỳ làm dẫn, ta Kết Anh hẳn là mười phần chắc chín rồi!" Chung Đạo Thiên tựa hồ nghe cái gì đó thật là tức cười chuyện tình, thần sắc kiêu căng nói ra.

Vừa dứt lời, trong miệng bắt đầu lẩm bẩm niệm chú.

Nhưng mà, khiến hẳn không tưởng được chính là, cơ hồ như đồng thời, Chung Trầm bờ môi cũng bắt đầu mấp máy, tựa hồ đã nhớ kỹ cùng kia chú ngữ độc nhất vô nhị!

Chung Đạo Thiên hai mắt trừng trừng, tựa hồ không ngờ tới Chung Trầm sẽ lại hành động như vậy, nhưng tiếp theo trong mắt hiện lên một tia mỉa mai chi sắc, trong miệng chú ngữ đều đầu vào đấy phun ra.

Hắn trước người màu đỏ thẩm tinh thạch, lần nữa huyết quang đại thịnh, khiến cho tương liên Thánh Tổ pho tượng mi tâm tinh thạch, cũng nổi lên chói mắt huyết quang.

Nhưng mà, ở tại trước người cách đó không xa Chung Trầm, rồi lại làm ra một cử động khiến cho Chung Đạo Thiên không thể nào nghĩ tới.

Chỉ thấy Chung Trầm hắc hắc cười lạnh một tiếng, một tay nguyên bản ẩn trong ống tay áo vừa nhấc, năm ngón tay xòe ra.

Một đoàn chói mắt huyết quang từ lòng bàn tay trôi nổi dựng lên, huyết quang bao bọc, thành hình cũng là một quả màu đỏ thẩm tinh thạch, lớn chừng nắm tay, so với Thánh Tổ pho tượng chỗ mi tâm khám nạm viên kia còn muốn lớn hơn không ít.

Ngay sau đó, trên người của hai người đồng thời bị chói mắt huyết quang bao bọc, hai người huyết quang mơ hồ giăng co, cũng không như trước xuất hiện đây từ trên người một người hướng người khác một người chuyển di tình cảnh.

Điều này làm cho Chung Đạo Thiên sắc mặt kinh hãi.

Trên bầu trời, nguyên bản nhắm mắt điều tức Chung Khôi Sơn đột nhiên giương đôi mắt, xoay đầu xuống nhìn qua, kết quả thần sắc cả kinh!

"Làm sao có thể, người này như thế nào cũng có được Thần Thạch, hơn nữa còn lớn như vậy? Không được, không khéo đại trận sẽ nghịch chuyển!" Chung Khôi Sơn sắc mặt đại biến, hầu như không suy nghĩ thân hình khẽ động, hướng phí dưới phóng xuống.

Hư không phía dưới nguyên bản nhìn như không có vật gì, đột nhiên kim quang lóe lên, một đường thật nhỏ kim sắc thân ảnh đột nhiên bay tới.

Chung Khôi Sơn trong lòng rung mình, thân hình thoát một cái hướng một bên tránh đi.

Đạo kim quang kia vồ hụt, chợt kim quang thu vào lộ ra một con sóc lớn chừng quả dấm, ngay sau đó, một hồi giòn vang âm thanh, sóc thân hình bỗng nhiên biến lớn, trong chớp mắt biến thành một cỗ toàn thân được vảy màu vàng kim bao trùm, trên mặt mang theo Giao Long mặt nạ con rối hình người.

Đồng thời, một cỗ khí tức cực kỳ kinh người từ trên người khô lồi phát ra.

"Thiên cấp khô lồi!" Chung Khôi Sơn đồng tử co rụt lại.

"Đúng vậy, các hạ coi như có chút kiến thức." Màu vàng khô lồi Giao Long mặt nạ trong miệng, truyền ra thanh âm già nua.

"Xin hỏi các hạ cùng Việt gia Đại trưởng lão là quan hệ như thế nào?" Chung Khôi Sơn sắc mặt có chút khó coi, suy nghĩ một chút sau hỏi.

"Cái gì Việt gia, ta cũng không biết. Ta chỉ biết là, hiện tại người không thể xuống dưới, cũng không cần vọng tưởng ý đồ truyền tin bất luận cho ai." Màu vàng khô lồi lạnh giọng nói ra.

"Hừ, ta đây đành phải đắc tội rồi!" Chung Khuê Sơn nhìn thoáng xuống dưới, trong mắt hiện lên một tia háo sắc, trầm giọng nói.

"Hắc hắc, Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ? Tuy là có yếu một chút, bất quá rất lâu không có hoạt động gân cốt, vừa vặn bắt người trước luyện tay một chút." Màu vàng khô lồi hắc hắc một tiếng.

"Cuồng vọng!" Chung Khôi Sơn giận dữ, giơ tay lên, một đường hào quang màu xanh đen bay ra, nhưng là một cái nhìn như phong cách cổ xưa đại ấn, đón gió căng phồng lên đến bảy tám trượng lớn nhỏ, mặt ngoài phù văn lưu chuyển xuống, vô số thanh mang từ trong phun ra, hóa thành một cỗ màu xanh nước lũ, hướng màu vàng khô lồi quét tới.

Màu vàng khô lồi trong miệng xuy cười một tiếng, thân hình một cái mơ hồ đi, cũng không biết thế nào đã ra hơn mười trượng bên ngoài một chỗ, hời hợt tránh thoát thanh mang nước lũ.

Nhưng thanh mang nước lũ lại giống như như giò trong xương giống như, phương hướng cũng theo đó chuyển một cái, như bóng với hình hướng phía màu vàng khô lồi bay đi.

Màu vàng khô lồi hai tay chẳng biết lúc nào, đã riêng phần mình nhiều ra một cái kim xán xán ***, rời khỏi tay đón gió điên cuồng lớn lên, hóa thành hai chiếc xe vòng lớn nhỏ kim đoàn, quay tròn xoay tròn lấy nghênh hướng thanh mang nước lũ.

Giữa không trung truyền đến âm thanh chói tay giống như kim chúc va chạm, *** thanh mang đan vào cùng một chỗ, lại nhất thời bất phân thắng bại.

Màu vàng khô lồi lúc này lại thân hình lần nữa một cái mơ hồ, liền lẳng không kéo gần lại cùng Chung Khôi Sơn khoảng cách, sau đó bên ngoài thân vô số kim quang chớp động, lập tức từng đám tơ vàng hết sức nhỏ, y như tóc, quý dị nổi lên, tại chói tai tiếng xé gió trong hướng phía Chung Khôi Sơn nhanh bắn đi, dường như sắc bén dị thường.

Chung Khôi Sơn một tay vỗ túi trữ vật, miệng lẩm bẩm, một tia ô quang từ trong ném ra ngoài, lại là một tòa không phân biệt núi nhỏ.

Ngọn núi mặt ngoài hắc quang lưu chuyển xuống, hình thể đón gió điên cuồng lớn lên, trong khoảnh khắc đã tăng tới trăm trượng lớn nhỏ,

giống như một tòa tiêu sơn chân chính lơ lửng ở trước người.

"Xuy xuy" tiếng nổ lớn, đầy trời tơ vàng rơi vào ngọn núi mặt ngoài, đá vụn bay loạn, kim mang hắc quang đan vào va chạm xuống, mặt ngoài ngọn núi nhìn như bị thiết cắt ra từng đạo sâu không thấy đáy khe hở.

...

Trong hạp cốc, tụ linh pháp trận.

"Chung Trầm, ta mặc kệ người làm thế nào chiếm được vật ấy, nhưng mọi chuyện đến đây phải chấm dứt rồi." Chung Đạo Thiên toàn thân bị huyết quang bao phủ, nghiêm nghị nói ra.

Tiếng nói vừa dứt, hắc đem tay trái màu đen bao tay gỡ ra, chỉ thấy kia tay trái trên cổ tay, khắc rõ phù văn ấn ký được tạo thành từ từng đạo huyết sắc đường vân rậm rạp chằng chịt.

Ngay sau đó, huyết mạch ấn ký trong chói mắt ánh sáng màu lam lập loè, cuồn cuộn lam tinh từ trong bay cuộn mà ra, hóa thành một tầng lam tinh áo giáp bao trùm ở Chung Đạo Thiên toàn thân.

Lần này, đến phiên Chung Trầm kinh ngạc.

Chung Đạo Thiên trên cổ tay mình khắc cũng là một cái huyết mạch ấn ký, chẳng qua khiến hắc không nghĩ tới chính là, ấn ký này thành linh cũng là Cửu Thủ Quý Cư!

Theo một tiếng kêu to vang lên, chín con xanh mơ hồ cực đại điều thủ hư ảnh từ Chung Đạo Thiên sau lưng nổi lên, kích cỡ lớn chừng lầu các, trong mắt lộ hung quang.

Chúng ừa mới vừa xuất hiện, Chung Đạo Thiên trên người huyết quang bỗng nhiên đại thịnh, tiếp theo Chung Trầm trong miệng kêu lên một

tiếng đau đớn, trên người huyết quang bắt đầu dọc theo huyết sắc quang trụ kết nối hai người, chậm rãi hướng Chung Đạo Thiên chuyển di qua.

"Chung Trầm, ta biết người cũng từng phong ấn qua một con Cửu Thủ Quỷ Cửu huyết mạch ẩn ký, nhưng ở Mộng Yểm Cung sớm đã tiêu hao hết đi! Người cuối cùng chính là ta Chung Đạo Thiên đá kê chân, ta mới là Chung gia hy vọng, người duy nhất có thể thành tựu Đại Thừa kỳ, hơn nữa phi thăng Tiên Giới, dẫn đầu Chung gia lại một lần nữa đi về phía huy hoàng!" Chung Đạo Thiên thấy vậy, lên tiếng cuồng tiếu, mặt lộ vẻ một tia dữ tợn điên cuồng.

Chỉ thấy sau người Cửu Thủ Quỷ Cửu hư ảnh bỗng nhiên phi thăng dựng lên, hướng phía Chung Trầm phóng tới, chín cái đầu chim xanh mở hồ miệng máu mở lớn, thế như muốn nuốt sống Chung Trầm.

Nhưng mà kế tiếp một màn, lập tức làm cho Chung Đạo Thiên nét cười ngưng trệ.

Chỉ thấy Chung Trầm sau lưng, một đường màu lam cột sáng phóng lên trời, tiếp theo một cái quái vật khổng lồ lớn chừng ngọn núi rõ ràng hiện ra, cũng mọc ra chín cái đầu chim dữ tợn, mặt ngoài lông vũ tinh quang chớp động, thoạt nhìn trông rất sống động.

Cùng con này Cửu Thủ Quỷ Cửu hư ảnh sau lưng Chung Trầm so sánh với, Chung Đạo Thiên cái kia giống như một con chim non vậy, trông nhỏ bé cực kỳ.

Cửu Thủ Quỷ Cửu hư ảnh sau lưng Chung Trầm một tiếng âm trầm mãnh liệt rõ ràng thanh âm về sau, trong mắt chín con màu lam điều thủ sau lưng Chung Đạo Thiên, đồng thời lộ ra vẻ sợ hãi, liên tiếp lui về phía sau.

"Không! Điều này không có khả năng!" Chung Đạo Thiên sắc mặt hoảng hốt, cuồng hô không ngớt hướng phía.

Ở tại nhìn chăm chú phía dưới, Chung Trầm trên người huyết quang diên cuồng lớn lên gấp mấy lần, nguyên bản chính hướng phía Chung Đạo Thiên chuyển di huyết quang, lập tức chuyển hướng một cái, bắt đầu hướng phía Chung Trầm chuyển di qua.

Chung Đạo Thiên nguyên bản thân thể khô ngô, tại huyết quang co kéo phía dưới, lập tức lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy nhanh chóng khô quắt xuống, khí tức trên thân nhanh chóng yếu bớt, trên mặt hắc nếp nhăn hiển hiện, trong nháy mắt già nua liền mấy chục tuổi, ánh mắt tràn ngập kinh sợ bắt đầu ảm đạm.

Nhưng mà, đây hết thảy cũng không đình chỉ.

Chung Trầm sau lưng Cửu Thủ Quỷ Cừu, chín viên đầu lâu bỗng nhiên vươn ra một cái, liền đem Chung Đạo Thiên sau lưng Cửu Thủ Quỷ Cừu nhỏ bé hư ảnh xé toạt, ngửa đầu trực tiếp nuốt vào.

Cùng lúc đó, khí tức trên thân Chung Trầm liên tục tăng lên, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, liền từ Kim Đan hậu kỳ, đạt đến Kim Đan hậu kỳ đại viên mãn trình độ, tương tự cũng không đình chỉ.

"Không. . ." trong cổ họng Chung Đạo Thiên truyền ra một tiếng kêu thảm thiết không cam lòng, rồi lập tức im bật. Tiếp theo thân hình cao lớn của hắn khô quắt khô gầy ầm ầm ngã xuống đất, không động đậy nữa.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Kết Anh

Chung Trầm toàn thân bị huyết quang lòe loẹt lóa mắt bao phủ, ở trong đó toàn bộ người có vẻ hơi mơ hồ không rõ, nhưng theo Chung Đạo Thiên ngã xuống đất, huyết quang dần dần ảm đạm, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Hắn nhìn hóa thành một cổ cây khô Chung Đạo Thiên, lắc đầu, sau lưng Cửu Thủ Quỷ Cưu hư ảnh tiêu tán đi, hóa thành cuồn cuộn ánh sáng màu lam chui vào sau lưng, biến mất không thấy.

Hắn vẫy tay một cái, đem viên này màu đỏ thẫm tinh thạch rơi xuống bên cạnh Chung Đạo Thiên nhiếp vào trong tay, gộp cả viên kia tinh thạch của mình cùng một chỗ, thận trọng thu vào trong trữ vật đại.

Làm xong hết thảy, Chung Trầm ngẩng đầu hưởng không trung nhìn một cái.

Tại bao phủ cả tòa hạ cốc màn ánh sáng màu vàng nhạt phía trên, Kim vương còn đang cùng Chung Khôi Sơn kịch liệt giao phong, hai gã Nguyên Anh cấp bậc tồn tại, trong lúc giơ tay nhắc chân đều dẫn tới hư không chấn kêu không ngừng, bất quá rõ ràng Kim vương đã từ từ chiếm được thượng phong, một bộ thành thạo bộ dạng.

Chung Trầm thu hồi ánh mắt, khoanh chân ngồi xuống tại nguyên chỗ, nhắm hai mắt lại.

...

Mấy ngày sau.

Vân Bình sơn mạch nơi cực sâu, một mảnh ít ai lui tới chi địa, thiên địa linh khí đột nhiên một hồi kịch liệt chấn động, từng vòng mắt trần có thể thấy rung động hướng bốn phương tám hướng nhộn nhạo mà ra. Ngay sau đó, nguyên bản vạn dặm không mây trên bầu trời một tiếng sét đùng đoàn truyền đến, lập tức trong vòng phương viên mấy trăm dặm đột nhiên cuồn phong gào thét, một mảng lớn mây đen lằng không hiển hiện, trong nháy mắt bầu trời một mảnh đen nhánh.

Mây đen phía dưới, vô số điểm linh quang đủ mọi màu sắc lằng không hiển hiện, lúc sáng lúc tối, thoạt nhìn có chút hoa mắt.

Toàn bộ linh quang dần dần tụ tập về một chỗ, hợp lại ngưng tụ thành một đoàn cực lớn quang cầu, thoạt nhìn giống như một vòng kiêu dương trôi nổi không trung, tỏa ra chói mắt quang mang, khiến cho tất cả chung quanh đều ảm đạm phai mờ.

Giờ khắc này, toàn bộ Chung gia đệ tử ở Vân Bình sơn mạch, từ rất xa đều thấy được sự chuyển biến lớn này của trời đất, đồng thời có thể cảm nhận được một cỗ bàng nhiên linh áp từ trên trời giáng xuống.

Đám đệ tử cấp thấp Trúc Cơ trở xuống nhao nhao sắc mặt đại biến, trong đầu mù mịt khoanh chân cố định, đều phải vận công chống cự loại này Linh áp mang tới không khỏe. Nhưng Kim Đan kỳ trở lên tu sĩ, nhưng đại khái biết được ý nghĩa của kỳ cảnh thiên địa này mang ý nghĩa thế nào, nhìn về phía nơi đó, trong ánh mắt, tràn đầy tâm tình rất phức tạp, kinh ngạc hoảng sợ cũng có, hâm mộ ghen ghét càng lớn!

Vân Bình sơn mạch ngọn núi cao nhất, một tòa hùng vĩ đại điện tầng cao nhất hành lang gấp khúc phía trên, một thân áo bào trắng Chung Huyền Cơ ngăm nhìn xa xa, thần sắc trên mặt hờ hững, nhìn không ra hi vọng.

Thanh Bá đứng ở bên cạnh phía sau, trông nhìn nơi xa cảnh tượng, trên mặt lại hiện lên một tia tịch liêu, nói ra: "Lão gia, xem ra Đạo Thiên thiếu gia đã thành rồi. Thánh địa có Khôi Sơn trưởng lão, thiên điện có Chính Dương, Tử Hủy hai vị trưởng lão tự mình trông coi, hẳn là bảo đảm không ngại."

"Trong lúc này, chủ phong đã phong bế, bất luận kẻ nào cũng không được tiếp cận, người vi phạm, giết không tha. Hết thầy cũng là vì Chung gia." Chung Huyền Cơ trầm mặc một chút về sau, mặt không thay đổi phân phó nói.

"Đúng, ta đây liền đi an bài." Thanh Bá lên tiếng.

Hắn đang muốn quay người, sau lưng lần nữa lại truyền đến thanh âm của Chung Huyền Cơ: "Thanh Bá, đợi xong chuyện chỗ này, người liền rời núi một lần, đem Như Âm linh bài tiếp trở về đi."

...

Mấy ngày sau.

Chung gia thánh địa, hạp cốc dưới đáy.

Chung Trầm nhắm mắt ngồi xếp bằng, hô hấp đều đặn yên tĩnh, phảng phất lâm vào ngủ say rất sâu. Phía trên đỉnh đầu trên, một cái chửa đến hai thốn trắng nõn hài nhi đồng dạng nhắm mắt ngồi xếp bằng, quanh thân ánh sáng màu lam che phủ, dung mạo ngũ quan cùng Chung Trầm độc nhất vô nhị.

Trắng nõn hài nhi đột nhiên giương đôi mắt, thân hình một cái mơ hồ đi, hóa thành một đạo ánh sáng màu lam từ trên người Chung Trầm bay thật nhanh, dùng tốc độ khó mà tin nổi vòng quanh Chung Trầm chung quanh bay một vòng, sau đó nhoáng một cái biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, giữa không trung ánh sáng màu lam lóe lên, trắng nõn hài nhi thân ảnh lại hiện ra, trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia lộ ra vẻ hài lòng, sau đó thân hình lại nhoáng lên dưới, liền hóa thành một đạo ánh sáng màu lam, cứ như thuận di xuất hiện ở Chung Trầm đỉnh đầu, nó hợp tại một chỗ trên đỉnh đầu chui vào trong cơ thể Chung Trầm.

Chung Trầm mí mắt khẽ nhúc nhích, từ từ mở ra hai mắt, trong mắt hình như có màu lam tinh quang nội liễm, lóe lên tức thì. Hắn hít một hơi thật sâu, nhìn vào bên trong hạ thể tình huống, trên mặt lộ ra một tia cười nhạt.

Đan điền của hắn, vốn là Kim Đan vị trí, đã bị một hài nhi béo trắng mập mập thay thế, nó ngồi xếp bằng hai mắt nhắm nghiền, cũng ngủ say.

Chung Trầm đưa tay sờ sờ đầu, rất có một loại cảm giác phảng phất như nằm mộng.

"Không nghĩ tới lần này hóa khéo thành vụng, lại thật sự mượn nhờ trận này mà kết thành Nguyên Anh, trong cơ thể Cửu Thủ Quỷ Cửu sức mạnh huyết thống, so với trước trở nên tinh thuần." Trong miệng hắn tự lẩm bẩm một câu, sau đó trên thân ánh sáng màu lam đại phóng, toàn bộ người hóa thành một đoàn ánh sáng màu lam phóng lên trời, bay tới mấy trăm trượng chỗ không trung.

Trước mặt không xa trong hư không, một cái lớn khoảng một trượng nho nhỏ hơi mờ quả cầu ánh sáng màu vàng óng từ từ xoay tròn, trong đó một tên tạo bào trung niên nhân xếp bằng ở một đóa màu trắng hoa sen phía trên, vốn là khô gầy khuôn mặt đã trắng bệch đến không còn một tia huyết sắc, từng đạo màu vàng dây nhỏ từ trong quang cầu vách tường bắn ra, liên tiếp ở tại trên thân các nơi.

Quả cầu ánh sáng màu vàng óng bên cạnh, một cỗ toàn thân kim quang lập lòe màu vàng khô lồi trôi lơ lửng ở chỗ đó, hai tay ôm cánh tay,

chính hướng phía Chung Trầm nhìn tới.

"Hắc hắc, tiểu tử, ta quả nhiên không nhìn lầm người, kể từ đây, ta và người ngang hàng hồn khế mới xem như chính thức công bình." Kim vương hắc hắc một tiếng cười nhẹ.

"Hắn thế nào?" Chung Trầm không có phản ứng Kim vương, hỏi ngược một câu nói.

"Chỉ là một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, tự nhiên không đáng kể, ta hơi thi thủ đoạn, cũng phải thành thành thật thật rồi, đoán chừng không có mười ngày nửa tháng chắc là sẽ xong không tính. Đây là người của Chung gia người, người xem xử lý như thế nào." Kim vương ngạo nghễ nói ra.

"Cứ vậy đi. Tiếp đó, ta còn có một số việc, muốn tìm người hảo hảo hỏi hỏi rõ ràng." Chung Trầm từng chữ một nói, trong mắt tinh mang.

...

Chung gia ngọn núi chính, bên trong thiên điện.

Mặt tròn gấm bào nam tử cùng áo bào màu vàng mỹ mạo đạo cô, phân biệt ngồi xếp bằng hai bên dưới cột đá.

"Tính toán thời gian, cũng liền cái này một hai ngày rồi a, kể từ đó, chúng ta Chung gia Nguyên Anh kỳ tu sĩ thì có sáu người rồi. Việt gia nữ oa kia chuyện đàm hỏi cũng là năm chắc, đến lúc đó, ta Chung gia có thể ngồi vững đệ nhất tu Tiên thế gia Thiên Nam châu rồi." Mặt tròn nam tử hướng phía trong đại điện nhìn một cái, nói như vậy.

"Đệ nhất tu Tiên thế gia? Trong tộc vì việc này mà mưu đồ không dưới trăm năm, Kim Tầm Linh Cổ đại trận càng là vận dụng gần như hơn phân nửa tài nguyên tu luyện trong tộc, còn khiến cho mười hai tên Kim Đan đệ tử biến thành phế nhân, cách làm được ăn cả ngã về không như thế,

không cảm thấy có chút nóng lòng cầu thành sao?" Mỹ mạo đạo cô hừ một tiếng, âm thanh lạnh lùng nói.

"Tử Hủy trường lão, ta biết người đối với lần này kế hoạch một mực rất bất bình kín đáo, đã từng chủ trương thứ đích đệ tử đối xử như nhau, cái đó cùng người trải qua kinh nghiệm. Bất quá mọi sự phải lấy đại cục làm trọng, việc này quan hệ Chung gia ta tương lai trăm năm hưng suy, người lúc đó cũng đồng ý, hôm nay đến cuối cùng một bước, không thể tự mình kiểm củi ba năm thiêu một giờ." Mặt tròn nam tử khẽ thở dài, dùng một loại ngữ trọng tâm trường giọng điệu nói ra.

Mỹ mạo đạo cô đuôi lông mày khẽ nhúc nhích, không nói gì nữa.

Nhưng vào lúc này, trong đại điện mặt đất hơi hơi rung rung, từng vòng Linh văn bỗng nhiên sáng rõ, tiếp theo chói mắt bạch quang bay lên.

Giữa bạch quang, dần dần xuất hiện một cái vóc người thân ảnh cao lớn.

"Đến rồi!" Mặt tròn nam tử thấy vậy, bỗng nhiên đứng dậy.

Mỹ mạo đạo cô cũng đứng lên.

Nhưng theo trong đại điện bạch quang thu lại, hai người sau khi thấy rõ khuôn mặt người xuất hiện, đều là quá sợ hãi.

Người này một thân áo xanh, thân hình đồng dạng khôi ngô mạnh mẽ, khuôn mặt tuấn tú, chính là Chung Trầm.

"Sao lại là người!" Mặt tròn nam tử nhìn thân ảnh trước mặt, có chút không dám tin nói ra.

"Ta nhớ ra người, người là tộc trưởng con vợ kế Chung Trầm đi, lúc người tuổi nhỏ ta từng gặp một lần, người khí tức trên thân như thế nào..."

Ngược lại, mỹ mạo đạo cô thoát đầu còn trấn định một ít, tuy nhiên thần thức thoáng quét qua, trên mặt lập tức biến đổi.

Chung Trầm giờ phút này đã tu thành Nguyên Anh, cứ như vậy đứng ở nơi đó liền có một cỗ lớn lao khí thế, so sánh với lúc trước, cứ như là hai người khác nhau.

LỤC TÍCH CHI MỘNG YẾM CUNG

[C]

Vong Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Truyền Thuyết

"Hai vị đang chờ Chung Đạo Thiên a, e là phải khiến hai vị thất vọng rồi." Chung Trầm không chút biểu tình nói.

"Tiểu tử càn rỡ! Người phải biết mình đang ở đây nói chuyện với ai chứ? Chung Đạo Thiên hiện giờ ở đâu, người thân tu vi này lại là chuyện gì xảy ra, còn không mau nói rõ!" Mặt tròn nam tử giờ phút này đã khôi phục tỉnh táo, không chút khách khí chất vấn.

Dù sao hẳn thấy, Chung Trầm mặc dù đã cùng hai người đồng giai, nhưng một gã vừa mới tiến cấp Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, làm sao so sánh với bọn họ hai người đắm chìm ở cảnh giới này không biết bao nhiêu năm.

"Các người bày ra đại trận, trong lòng các người hẳn là rõ ràng, ta hiện tại có thể đứng ở chỗ này, hết thầy đã đủ để chứng minh. Còn cần gì nói rõ? Ta còn muốn tìm tộc trưởng đại nhân để muốn một cái công đạo đây!" Chung Trầm từ tốn nói.

"Tử Hủy trường lão, hôm nay xem ra, trong thánh địa chắc chắn xuất hiện biến cố, Chung Đạo Thiên là dữ nhiều lành ít, tâm huyết nhiều năm của tộc đã hủy hoại chỉ trong chốc lát, Khôi Sơn trường lão chẳng biết tại sao lại cũng không thể ngăn cản. Chúng ta đem kẻ này bắt lại trước, sau đó sẽ tìm hiểu ngọn ngành." Mặt tròn nam tử khuôn mặt âm trầm như nước đứng lên.

"Chung Trầm, Chung Đạo Thiên thật đã chết rồi? Hãn thế nhưng là người cùng cha khác mẹ huynh trưởng." Mỹ mạo đạo cô thần sắc nghiêm lại mà hỏi.

"Chẳng lẽ các hạ cho rằng, trong đại trận Kim Tầm Linh Cổ còn sẽ có người sống sao?" Chung Trầm giống như từ trong lời nói đối phương hiểu được gì đó, hỏi ngược lại.

"Hào oa! Không nghĩ tới người tiểu tử này như thế ác độc, Tử Hủy trường lão, còn không ra tay, còn đợi khi nào?" Mỹ mạo đạo cô chưa mở miệng, bị mặt tròn nam tử mở miệng cắt ngang.

Mặt tròn nam tử vừa dứt lời, một tay vừa nhấc, một chút trắng loá cái kéo bộ dáng pháp khí rời tay bắn ra, hóa thành một đầu dài hơn mười trượng màu bạc Giao Long, giương nanh múa vuốt bổ nhào đến phía trước Chung Trầm, những nơi đi qua, phụ cận hư không mơ hồ vụn vụn.

Bên kia, mỹ mạo đạo cô sắc mặt hơi biến hóa, dương tay một cái, lưới lớn rời khỏi tay, đồng thời trong miệng vang lên chú ngữ âm thanh. Lập tức, lưới lớn mặt ngoài sáng lên một tầng tử mang, hợp lại lập tức lớn lên chừng bảy tám trượng, hướng Chung Trầm bay tới.

Đã sớm chuẩn bị, Chung Trầm trong tay pháp quyết thúc giục, ánh sáng màu lam lóe lên chỗ đỉnh đầu, một cái ánh sáng màu lam lượn lò hồ lò màu đen nổi lên, không nói hai lời liền đảo ngược, từ hồ lò trong miệng phun ra mảng lớn xanh đen mưa đá lớn cỡ đầu lâu, phô thiên cái địa nghênh hướng màu bạc Giao Long.

Từng đoàn từng đoàn lớn chừng năm đấm lam sắc quang mang, tại Ngân Giao trên thân vỡ ra, hóa thành một từng vòng hạt nước, vũ đả ba tiêu dùng đoàn âm thanh bỗng nhiên vang lên, màu bạc Giao Long quanh thân ngân quang loạn chiến, xu thế lao ra lập tức bị lớn trì hoãn.

Đồng thời, một vệt kim quang từ trên người Chung Trầm lóe lên, từ trong kim quang bắn ra một quả đầu lâu lớn nhỏ bạch sắc quang cầu, đánh về phía bên kia tấm võng lớn màu tím đang bao phủ tới.

"Oanh" một tiếng!

Quang cầu vừa tiếp xúc lưới lớn, liền đột nhiên khai nổ, nhấc lên một trận bạch mang, xen lẫn một cỗ cự lực, đem tấm võng lớn màu tím bắn bay mấy trượng xa.

Lúc này đạo kim quang kia từ trên người Chung Trầm bay ra, đã hóa thành một bộ kim quang lập lòe con rối hình người, chính là Kim vương, hấn trên thân kim quang chớp động, phun ra rậm rạp chằng chịt màu vàng sợi tơ, hướng mỹ mạo đạo cô nhanh bắn đi.

"Thiên cấp khô lỗi!" Mặt tròn nam tử cùng mỹ mạo đạo cô tất cả giật mình, hiển nhiên cũng không ngờ tới nhìn như lẻ loi một mình Chung Trầm, lại còn có một cái có thể cùng Nguyên Anh kỳ tu sĩ chống đỡ Thiên cấp khô lỗi.

"Tử Hủy trường lão, không cần lưu thủ nữa! Tiểu tử này không đơn giản, sợ là gian tế thế lực gia tộc khác phái tới!" Mặt tròn nam tử hét lớn một tiếng.

Mỹ mạo đạo cô không dám khinh thường, vội vàng tế ra một mặt màu tím quang thuẫn, chặn phun ra tới màu vàng dây nhỏ, tiếp theo thân hình sau mấy cái chớp động xuống xuất hiện ở không trung, lại liên tiếp tế ra hai ba loại pháp khí, cùng Kim vương đấu lại với nhau.

Mặt tròn nam tử đang khi nói chuyện động tác không chậm, hai tay bấm niệm pháp quyết, nhắm ngay không trung màu bạc Giao Long đánh ra mấy đạo pháp quyết.

Màu bạc Giao Long bên ngoài thân tia sáng trắng lập loè, hình thể bỗng nhiên phóng đại, đột nhiên hơi vung tay, liền phá tan tầng tầng xanh đen mưa đá, tiếp tục hướng Chung Trầm bay tới. Đồng thời, kia một tay nhanh chóng giơ lên, một mặt lớn chừng bàn tay cây quạt xuất hiện ở trong tay.

Này cây quạt mặt ngoài trái rộng rậm rạp chẳng chịt phù vân, tựa hồ cực kỳ bất phàm.

Đột nhiên một cái, rậm rạp chẳng chịt điểm sáng màu đỏ lẳng không hiển hiện, hội tụ lại một chỗ, hóa thành một cỗ màu đỏ thẫm sóng lửa từ trên quạt tuôn ra, bay thẳng Chung Trầm.

Thi triển ra một chiêu này về sau, mặt tròn nam tử sắc mặt lập tức một hồi trắng bệch.

Chung Trầm giờ phút này sau lưng ánh sáng màu lam chớp động xuống, một đôi lam tinh cánh chim nổi lên. Kia duỗi ra một ngón tay, ở trên hư không chỗ nhanh chóng chỉ vài cái, những cái kia từ trong hồ lô phún ra xanh đen mưa đá cùng vòng nước, lập tức hướng không trung hội tụ cùng một chỗ, biến thành một cái xanh đen bàn tay to, lại năm ngón tay nắm chặt xuống, đem cái kia màu bạc Giao Long giữ tại trong đó.

Màu bạc Giao Long lập tức một hồi điên cuồng giãy giụa, nhưng căn bản là không có cách thoát ra mây may.

Lúc này, màu đỏ thẫm sóng lửa sắp đập vào mặt tới, ở trên đỉnh thoát ra từng đạo ngọn lửa, giống như một đóa màu đỏ thẫm hoa sen, bay nhanh xoay tròn.

Chung Trầm lập tức cảm thấy bốn phía không khí nóng bỏng, dường như toàn thân đều bị nhen lửa.

"Hồng Liên nghiệp hỏa!"

Chung Trầm trong lòng rùng mình, cái này nghiêm nhiên là đối phương thi triển đòn sát thủ, nếu mình bị dính vào một tí thôi, sợ là liền xương vụn cũng sẽ không còn một mảy may. Nhưng hẳn mặc dù kinh hãi nhưng vẫn không loạn, sau lưng một đường màu lam cột sáng phóng lên trời, tiếp theo chín con xanh mơ hồ cực lớn điều thủ hiển hiện ra, đầu lâu chính giữa một cái nhào tới, há to miệng rộng, thể nhanh như chớp, đem đao kia màu đỏ thẫm sóng lửa một cái nuốt vào.

"Oanh" một tiếng vang thật lớn, cả viên điều thủ bên trong một hồi nổ vang, mơ hồ có từng đạo ánh sáng màu đỏ hiện ra, nhưng sau đó, cả viên điều thủ ngoại trừ màu sắc có chút ảm đạm, nhưng là hoàn hảo không chút tổn hại.

Lúc này, Chung Trầm thân hình đã một cái mơ hồ từ biến mất tại chỗ, tiếp theo mặt tròn nam tử trước người trong hư không bóng người màu xanh lam nhoáng một cái, Chung Trầm thân hình lảng không hiển hiện, trong tay chẳng biết lúc nào đã nhiều hơn một thanh kiếm lớn màu vàng óng, một nhát chém xuống.

Mặt tròn nam tử sắc mặt đại biến, thân hình đột nhiên hướng về phía sau bắn ngược, trong tay động tác liên tục, liên tiếp ba bốn kiện pháp khí đồng thời tể ra.

Nhưng còn chưa đợi hẳn thúc giục, chỉ thấy Chung Trầm trong tay kiếm lớn màu vàng óng mặt ngoài, ngũ thải quang mang một hồi lưu chuyển, mặt tròn nam tử chỉ cảm thấy trước mắt ngũ thải quang hoa lóe lên, bỗng nhiên một hồi trời đất quay cuồng, trong tay động tác cũng ngừng lại.

Ngay khi kiếm lớn màu vàng óng sắp chém xuống, sẽ đem cái này mặt tròn nam tử một đao xẻ hai, không biết ở đâu đột nhiên truyền đến một tiếng "Dừng tay" .

Chung Trầm chỉ cảm thấy trong tay kiếm lớn màu vàng óng bị một cỗ vô hình lực lượng nâng lên một chút, không một mảy may nào rơi xuống nữa rồi.

Hắn sắc mặt trầm xuống, thân hình vội vàng chộp động mấy cái thối lui đến bên kia, hướng thanh âm truyền đến chỗ nhìn lại, lập tức khẽ giật mình.

Thiên điện lối vào, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một thân ảnh, râu tóc bạc trắng, một thân áo bào xanh, chính là Thanh Bá, giờ phút này chính cười tùm tùm trông nhìn hắn.

Mặt tròn nam tử tìm được đường sống trong chỗ chết, thân hình cũng là mấy cái lên xuống đã đến một bên, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn một cái Chung Trầm sau, tương tự hướng cửa đại điện nhìn lại, tương tự sắc mặt khẽ giật mình.

Vốn cùng Kim vương đánh túi bụi mỹ mạo đạo cô, giờ phút này cũng từ trong cuộc giao thủ cùng Kim vương thoát ra, chứng kiến Thanh Bá đột nhiên xuất hiện, thất thanh nói: "Thanh Bá, sao ngươi lại tới đây. . . Ngươi là Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ?"

"Ta chính là các người trong miệng Chung gia vị thứ năm Nguyên Anh tu sĩ, cũng là Chung gia duy nhất một gã khác họ Nguyên Anh trưởng lão. Chung gia cùng ta có ân, cho nên ta cả đời này đều sẽ chỉ ở Chung gia, trung thành với tộc trưởng một người." Thanh Bá gật gật đầu, nói như thế.

"Thanh Bá, kế hoạch đã thất bại! Là cái này Chung Trầm. . ." Mặt tròn nam tử vội vàng nói.

"Không cần nói, ta cũng biết rồi, kế hoạch cũng không có thất bại. Trầm thiếu gia từ thánh địa đi ra, việc này vốn cũng tại tộc trưởng trong dự liệu, Đại trưởng lão đối với cái này cũng là hiểu rõ tình hình đấy. Kỳ thật, vô luận là người nào đi ra cũng không quan trọng, mấu chốt là, có thể hay

không khiến cho Cửu Thủ Quỷ Cửu huyết mạch chính thức tại Chung gia một lần nữa phục sinh." Thanh Bá khoát tay, chặn lại mặt tròn nam tử tiếp theo lời nói, ánh mắt đã rơi vào Chung Trầm sau lưng Cửu Thủ Quỷ Cửu pháp tướng trên.

"Cửu Thủ Quỷ Cửu?" Mặt tròn nam tử cùng mỹ mạo đạo cô tất cả giật mình.

"Thanh Bá, xem ra chuyện này từ đầu tới đuôi, người đều rõ ràng a?" Nhưng vào lúc này, Chung Trầm thanh âm lạ thường bình tĩnh chậm rãi nói ra.

"Trầm thiếu gia, ta biết trong lòng người có rất nhiều nghi vấn, đây hết thảy mọi chuyện, tộc trưởng đại nhân đều sẽ cùng người tự đột nhiên xuất hiện nói rõ, hiện tại, hẳn đang tại chủ điện chờ người." Thanh Bá cười híp mắt nói ra.

Chung Trầm nghe vậy cũng không hai lời, trên thân Cửu Thủ pháp tướng liền thu lại, sau đó hướng phía cửa đại điện đi đến.

Kim vương thấy vậy, thân hình bỗng nhiên hóa thành một đạo kim quang hướng Chung Trầm bay đi, tại nửa chừng thân hình bỗng nhiên nhỏ đi, cuối cùng hóa thành một cái lớn chừng quả dấm sóc đã rơi vào Chung Trầm đầu vai.

Trong chủ điện.

Một người mặc áo bào trắng cao lớn thân ảnh, lưng hướng phía cửa đứng thẳng nhưng mà đứng, hai tay để sau lưng.

Cửa điện bên ngoài, tiếng bước chân khê động, tiếp theo một người mặc Thanh y cao lớn thân ảnh xuất hiện ở cửa ra vào, chính là Chung

Trầm.

Áo bào trắng thân ảnh nghe tiếng xoay người lại, lộ ra một khuôn mặt rành rành lãnh khốc, ánh mắt sâu thẳm, giống như có thể xuyên thủng nhân tâm.

Hai thân ảnh cực giống nhau, cách xa nhau mấy trượng lẳng lẳng đứng vững, không người nào có ý lên tiếng trước.

...

Chung Trầm cùng Chung Huyền Cơ hai cha con này, tại trong chủ điện nói những điều gì, cuối cùng đã trở thành Chung gia trong vòng mấy chục năm sau là chuyện tình khiến cho người bàn tán say sưa.

Nhưng không lâu sau khi Chung Trầm ly khai chủ điện, Chung gia Đại trưởng lão quanh năm bế quan không xuất hiện lại đột nhiên xuất hiện, ở trước mặt mọi người tuyên bố, Chung Trầm trở thành Chung gia đầu tiên thứ hệ gia chủ người thừa kế, Chung Huyền Cơ nhưng mà tại Chung gia mất tích, cũng không có xuất hiện nữa.

Mà Chung Trầm cũng không lâu sau, Việt gia công khai chọn rể trong tử thí, lấy chưa đủ ba mươi tuổi Nguyên Anh kỳ tu sĩ thân phận, đơn giản nghiền ép mặt khác người cạnh tranh, do đó cùng Việt Thiên Sâu định rồi việc hôn nhân.

Hơn hai mươi năm về sau, đã chính thức trở thành Chung gia gia chủ Chung Trầm, mượn nhờ tinh thuần Cửu Thủ Quỷ Cửu huyết mạch chi lực tiến giai Đại thừa, bắt đầu ở Nhân giới lưu lại một đoạn bất bại truyền thuyết, rồi tại mấy trăm năm về sau, cuối cùng phi thăng Tiên Giới.

(Hết)

Table of Contents

Mục lục

Chương 0: Tự Chương

Chương 1: Trong Núi Trừ Yêu

Chương 2: Cổ Miếu Gặp Nữ

Chương 3: Đông Diêu Tứ Quý

Chương 4: Đánh Cuộc

Chương 5: Thái Âm Huyền Thủy

Chương 6: Sinh Tử Lô (Thượng)

Chương 7: Sinh Tử Lô (Hạ)

Chương 8: Chung Kim Long

Chương 9: Mộng Yểm Cung

Chương 10: Huyết Mạch Ấn Ký

Chương 11: Thượng Cổ Thú Noãn

Chương 12: Huyết Mạch Đồng Hóa

Chương 13: Tam Tộc Tề Tu

Chương 14: Tam Phương Đồ Ước

Chương 15: Mạch Nước Ngâm Bắt Đầu Khởi Động

Chương 16: Mở Ra

Chương 17: Quỷ Môn Quan

Chương 18: Di Biến

Chương 19: Pho Tượng

Chương 20: Linh Chi Mã

Chương 21: Kịch Chiến

Chương 22: Mộ Dung Song

Chương 23: Thất Tâm La

Chương 24: Quỷ Hậu Hiện

Chương 25: Áo Lam Quái Nhân

Chương 26: Thiên Binh Các (Một)

Chương 27: Thiên Binh Các (Hai)

[Chương 28: Quý Mẫu Cuộc Chiến](#)
[Chương 29: Huyết Tầm Ti Cùng Cơ Quan Cánh Tay](#)
[Chương 30: Thí Kiếm Các](#)
[Chương 31: Kim Qua Kiếm](#)
[Chương 32: Độc Sức Chiến Đấu](#)
[Chương 33: Công Tôn Nguyên Vũ](#)
[Chương 34: Uế Sát Âm Lôi](#)
[Chương 35: Tầng Thứ Ba](#)
[Chương 36: Phản Bội](#)
[Chương 37: Tầng Thứ Tư](#)
[Chương 38: Kịch Chiến](#)
[Chương 39: Khôi Lỗi Hóa Thân](#)
[Chương 40: Hồn Khế](#)
[Chương 41: Kim Vương](#)
[Chương 42: Thiên Biến](#)
[Chương 43: Thần Đỉnh Phong](#)
[Chương 44: Tinh Anh](#)
[Chương 45: Tụ Hợp](#)
[Chương 46: Kết Minh](#)
[Chương 47: Đan Vũ](#)
[Chương 48: Nguyên Dịch Trì](#)
[Chương 49: Cực Phẩm Đan](#)
[Chương 50: Cuộc Chiến Đoạt Đan](#)
[Chương 51: Hư Không Chi Lực Cùng Thiên Cơ Chi Thuật](#)
[Chương 52: Thiết Cục](#)
[Chương 53: Tụ Hồn Châu](#)
[Chương 54: Đối Chiến](#)
[Chương 55: Đối Chiến Việt Thiên Sầu](#)
[Chương 56: Đột Biến](#)
[Chương 57: Luân Hồi](#)
[Chương 58: Thức Tỉnh](#)
[Chương 59: Thạch Quy](#)

[Chương 60: Mộng Yểm Cung Đóng Cửa](#)

[Chương 61: Cướp Đoạt Người](#)

[Chương 62: Tiền Đặt Cước](#)

[Chương 63: Gợn Sóng](#)

[Chương 64: Hộp Ngọc](#)

[Chương 65: Làn Nửa Tỷ Thí](#)

[Chương 66: Thân Nữ Nhi](#)

[Chương 67: Tam Chuyển Thái Ất Đan](#)

[Chương 68: Không Về Cốc](#)

[Chương 69: Cái Bẫy](#)

[Chương 70: Kết Đan Tu Sĩ](#)

[Chương 71: Phản Giết](#)

[Chương 72: Kết Đan](#)

[Chương 73: Kết Đan Hậu Kỳ](#)

[Chương 74: Tư Cách](#)

[Chương 75: Cúng Tế](#)

[Chương 76: Lộ Dao Găm](#)

[Chương 77: Lộ Tử Thù Thủ](#)

[Chương 78: Nghịch Chuyển](#)

[Chương 79: Kết Anh](#)

[Chương 80: Truyền Thuyết](#)